

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנְחַל
חֵלֶק צו

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹבֵעַ מִקֹּדֶרֶת
חֲכָמָה יְסֻדְתָּם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְחַזְּקוֹת וְהַתְעוּרוֹרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּכָל דְּרָגָה
וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֵי וּמִיֻּסָד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָא, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלְא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמִשְׁלָב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקודש – חסידי ברסלב
Mesifta Heichal Hakodesh
1129-42nd street
Brooklyn N.Y. 11219

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שע"י עמותת "ישמח צדיק – קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א – הצדיק מיבנאל
רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קווי: 04-6708356 – פקס: 04-6708359

פְּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הֵיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מִכְתָּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מִכְתָּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפֵס עַד עַתָּה, דְּבָר הַמְּסַתְּפָם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלֶף מִכְתָּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְתָּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲר־כֵּן מִכְתָּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תַמְצִית הַנוֹשָׂאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגִיעַה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עִתָּה אֶת כְּרֶךְ צו,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזָה,
יִהְיֶה וַיִּחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִם חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלֻבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שֶׁרְגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבַגְּשָׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדָד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּתְמִיד בָּהֶם, וְאֵזוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בָּלִים נִפְלוּ לִינוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֲלֻקִּים זְיוֹלְתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר בהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אִזּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים – הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינֵי לְקוּטִי-מִוְהַרְיָן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְיֵצֵאת מִשְׁגָּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׁנֵדְבִקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחִדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּפִשׁוּטִים וּלְהַלְבִּישׁם בְּכִלִּים מְכִלִּים שׁוֹנִים לְכָל הַשְׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבֻרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוּ הַחֻלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדֵם הוּא מִמּוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֲפֵלוּ לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמָן, מִכָּל שָׁפָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוֹב עַל פָּגַם אֱמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׂוִיָּה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרְץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וְתִשְׁבוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שָׂכַל הַכוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל: יֵשׁ כַּמָּה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לִהְיוֹת עוֹד כַּמָּה סִפְרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֲסוּר לְלַעֵג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינֵי לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֻקֵּי צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם כְּמִטְחֵי קֶשֶׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֶמֶץ וְשֶׁאֵוֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ', וְכוּ', וְרֵאוּ לְגֹזֵר שֶׁלֹּא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדֶרֶךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּיִדְאֵי מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סִפֵּר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדֶרֶךְ פִּשְׁט, אוֹ דְרוּשׁ, אוֹ רְמֵז, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוּר, אוֹ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וְשְׂאֵלוֹת וְתִשְׁבוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כמה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרבנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הפעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שפן וכל שפן לבוא לחדריה וליחד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים ודיקא וכו'.

וְהִנֵּה תְּמַצִּית הַסֵּפֶר הַזֶּה הִיא מִכְתָּבִים, אֲשֶׁר נִכְתְּבוּ לְמִקְרָבִים חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר, תְּהִלָּה לְאֵל, בָּאִים וּמִתְקַרְבִּים אֶל הָאֹר הַגָּנוּז וְהַנֶּעְלָם, אֹרֹו שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְרִיצִים מִכְתָּבֵיהֶם לְהוֹרוֹתָם הַדְרָה, לְרֵאוֹת אֹר וּלְצֵאת מִהַחֶשֶׁךְ וְהִרְע שְׁנֹלְפָדוֹ בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהַמְּכַתְּבִים הָאֵלּוֹ נִכְתְּבוּ תְּשׁוּבוֹת עַל מִכְתָּבֵיהֶם.

וּבְאֵמֶת לֹא נִתְחַדַּשׁ בּוֹ שׁוּם דְּבָר, כְּאֲשֶׁר יִרְאֶה הַרוֹאֶה, רַק נִלְקַט מִכָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכָלִים מְבֹלָּים שׁוֹנִים, וּבְדֶרֶךְ הַרוֹפֵא אֲשֶׁר מְעַרְב כִּמְהָ סָמִים יַחַד (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נו), כִּי כָּל הַרְפּוּאוֹת הֵן הַרְפָּבוֹת, דְּהִינּוּ שְׁלֹקָחִים סָם פְּלוּנִי וְעֵשֶׁב פְּלוּנִי בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקַל כֶּף וְכוּ', וְכֵן עֵשֶׁב אַחַר, שְׁמִשְׁקָלוֹ כֶּף וְכוּ', וְכֵן שׁוֹקְלִים מִכִּמְהָ מִינִים, וְכָל עֵשֶׁב וְעֵשֶׁב יֵשׁ לוֹ כֶּחַ אַחַר, וּמְעַרְבִין אֵלּוֹ הַמִּינִים בְּיַחַד, וְעוֹשִׂין מֵהֶם הַהַרְפָּבָה, וְזֹאת הַהַרְפָּבָה יֵשׁ לָהּ כֶּחַ לְרַפֵּא הַחוּלְאֹת, כִּי עֵקֶר הַרְפּוּאָה הוּא עַל-יַדֵּי הַרְפָּבָה דְּיִקָּא, שְׁנַעֲשֶׂה לָהּ כֶּחַ אַחַר חֲדָשׁ, עַל-יַדֵּי הַכֶּחַ שְׁקָבְלָהּ מִכָּל אֵלּוֹ הַעֲשָׂבִים שְׁנִתְעַרְבוּ, וּבְזֶה הַכֶּחַ הַחֲדָשׁ שֶׁל הַהַרְפָּבָה דְּוָקָא מְרַפְּאִין כָּל מִינֵי חוּלְאוֹת וְכוּ', עֵין שָׁם; וְדָבָר זֶה יָכוֹל כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּמְחִיב לַעֲשׂוֹתוֹ — לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וּלְהַצִּיל נַפְשׁוֹת מְרַדַּת שַׁחַת, וּבִפְרָט אִם בָּא אֶחָד וְשׁוֹאֵל אוֹתוֹ, מִטָּל עָלָיו חַיּוֹב לַעֲנוֹת לוֹ, כִּי הַרְבֵּה דוֹרוֹת תְּלוּיִים בְּנַפְשׁ זוֹ, וְאִם תִּרְחַקְהוּ בְּעֵנּוּהָ שֶׁל שְׁקָר, אַתָּה הוֹרֵג אוֹתוֹ וְכָל הַתְּלוּיִים בּוֹ וְכוּ', וְזֶהוּ הַחֶסֶד הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם, וְאִין עוֹד חֶסֶד גָּדוֹל מִזֶּה — כְּשׁוֹזְכִין לְהַכְנִיס אֶת הַדַּעַת הָאֵמֶת בְּחִבְרִיו, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוֹ אֲשֶׁר הַחֶשֶׁךְ וְהָאֶפְלָה נִתְפַּשְׁטוּ בְּעוֹלָם, וְנִתְקִים בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים (אִיכָּה ד, א): "תִּשְׁתַּפְּכֶנּוּ אַבְנֵי קֹדֶשׁ בְּרֵאשׁ כָּל חוּצוֹת", דְּהִינּוּ יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים מִתְּגַלְגָּלִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּרֵאשׁ כָּל חוּצוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת נְעָרֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עוֹבְרִים

עליהם בַּעֲתֵי־הַלָּלוּ נִסְיוֹנוֹת כָּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא שֶׁעָרוּם אַבּוֹתֵינוּ וְאַבּוֹת אַבּוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמְּבוּל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִין מִי שְׂיִרְחַם עֲלֵיהֶם כָּלֵל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סְפָרֵי מִיְנוּת וְנִאֻוּף לְאַלְפִים וְלִרְבָּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אֵית לֵיהּ, וְחִבְרָא דְחִבְרֵי חִבְרֵי אֵית לֵיהּ, וְאַחַד מִכְשִׁיל אֶת חֲבֵרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ יְשִׁיבָה וּמִשְׁגִּיחַ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִזֶּה כָּלֵל (אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עֲצֻמוֹ כְּאֵינוֹ יוֹדֵעַ), וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם; עַל-כֵּן הִתְקַרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבָר בְּכַמָּה מִיְנֵי דְבוּרִים, כְּאֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעִנְיֵן "אֲמוּנָה" אוֹ "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל וְלְצַאת מִהַחֲשֶׁה, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, אֲשֶׁר מְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲמֵתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא הַרוּפָא הָאֲמֵתִי, הַרוּפָא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַרְנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל), וְהוּא וְאַנְשֵׁיו יְכוּלִים לִירֵד אֶל כָּל מִיְנֵי צְנוּרוֹת שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהַרִים אֶת הַנְּפִשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַרְנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח).

עַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת מִיְחִידֵי הַדְּוִרוֹת, שֶׁהוּא גָּמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תִקְוֵת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִקְוֵת כָּל הַדְּוִרוֹת וְתִקְוֵת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נִחַל הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיּוֹצֵאת מִשְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל דוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֲמֵת שֶׁבְּדוֹר, כִּי כָל אֶחָד מֵאַנְשָׁיו הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהִתְחַבְּרוֹתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאִז יִזְכָּה לְתִקּוּן אֲמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהַתְגַּלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז, אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֻקִּים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגֻאֲלָהּ שְׁלֵמָה, אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחָל כָּרַךְ צו

כא תרפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ה' שָׁבֵט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמֵּידי "הַיִּכְלֵ-הַקֶּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל
אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל
צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂזוּכְנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּזִכּוֹת חֲנֻם לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַזִּכּוֹת הַזֹּאת עוֹלָה עַל
כָּל הַזִּכּוֹת, וְכֹל זְמַן שְׂאָדָם מְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשׁ גְּשָׁמִי וְחֲמָרִי אֵינוּ יוֹדֵעַ
מַהִי הַזִּכּוֹת הַגְּדוֹלָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ
הַרְבֵּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעַד הַנְּשִׁימָה הָאֲחֻרֹנָה שְׂנֻנְשָׁם
בְּעוֹלָם הַזֶּה, נִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

רַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן נג): קְרִבְתַּת הַצְּדִיקִים
טוֹב בְּעוֹלָם הַבָּא וּבְעוֹלָם הַזֶּה; לֹא סֶתֶם בְּאֵנוּ, וְאֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל
רַבְּנוּ ז"ל, לֹא וְלֹא! הַרְבֵּי שְׁלָנוּ הוּא רַבִּי מִהָעוֹלָם הַבָּא, רַבִּי הַמְּגֻלָּה
לָנוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבִּי שְׂמִחָזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשִׂמַח אוֹתָנוּ.

וְאָמַר פּעַם רַבֵּנוּ ו"ל (חיי-מוֹהַר"ן, סימן שלה): הָאֵם לֹא הָיִיתִי יְכוּל לְהִיּוֹת כְּמוֹ צְדִיק מִפְּרָסָם, שְׂבָאִים אֵלָיו, וְלֹא יוֹדְעִים מְדוּעַ בָּאִים, הוֹלְכִים מִמֶּנּוּ, וְלֹא יוֹדְעִים עִם מַה הוֹלְכִים? ! לֹא וְלֹא! אֲנִי עֲזַבְתִּי הַכֹּל, וְלִקְחָתִי עֲצָמִי לְהַחְזִירְכֶם לְמוֹטָב; וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (עין שם, סימן רכח): אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מִכֶּם חֲדוּשִׁים כְּאֵלֹו, שְׁעוּד לֹא הָיוּ בְּעוֹלָם. וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁהִתְחִילָה הַמַּחְלָקָת עַל רַבֵּנוּ ו"ל, אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל עַל הַחוֹלֵק שָׁלוֹ: אוֹתוֹ מִתָּר לָכֶם לְשֵׁנָא, כִּי הוּא שָׁבַר אֶתְכֶם כְּחָרָס הַנְּשָׁבַר.

וְלָכֵן, מֵאַחַר שְׁאַנְחָנוּ עֲדִין מַחְזִיקִים בְּרַבֵּנוּ ו"ל, עָלִינוּ מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה וְלִרְקוֹד בְּשִׂמְחָה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שיחות-הַר"ן, סימן קעז): עָלִיכֶם לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, שֵׁשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה. וּבְאַמְתָּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ, כְּשֵׁי־עָשָׂה לַעֲצֵמוֹ אֶת חֲשַׁבּוֹן הַנֶּפֶשׁ — מַה הָיָה אִתִּי?! מַה עָבַר עָלַי?! וּמַה הֵבִיא אוֹתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל? וְלִמָּה זָכָה אוֹתִי רַבֵּנוּ ו"ל?! אִם נִזְכָּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם, לֹא יוּכַל לְנַתֵּק אוֹתָנוּ מִרַבֵּנוּ ו"ל. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (חיי-מוֹהַר"ן, סימן רצב): הָעוֹלָם, רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שִׁיְהִיָּה בִּינֵינוּ. אִם יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, הָרִי אָנוּ צְרִיכִים לְשִׁמְחָה מְאֹד בְּיַחַד. וּמַה אָנוּ רוֹאִים? שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שָׁלוֹ, וְגוֹרֵם פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַכֹּל — כְּדִי שְׁלֹא נִקְבַּל אֶת אֹר רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי אֹר רַבֵּנוּ ו"ל אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶלָּא בְּיַחַד, אִם עוֹד נִשְׁמָה מִתְקַרְבָּת וְעוֹד נִשְׁמָה מִתְקַרְבָּת, וּבְצוּתָא מְקַבְּלִים אֶת הָאֹר הַזֶּה. לָכֵן הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן לד) עַל נִקְדַּת הַחֶבֶר, בְּבַחֲחִינַת: 'וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין', שְׁצִרִיכִים לְקַבֵּל זֶה מִזֶּה. וְעַל זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד קָשָׁה מְאֹד, שְׁלֹא תִהְיֶה אַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁנַעֲשׂוֹת קְבוּצוֹת, קְבוּצוֹת, וְכָל קְבוּצָה אוֹמְרַת: "הַקְּבוּצָה שְׁלִי הַחֲשׂוּבָה בְּיִתְרָה" וְכוּ', אֲנִי צוֹחֵק, מַה זֶה קְבוּצוֹת, קְבוּצוֹת?! הֲלֹא אֶפְלוּ אִם אֵלֹו רְאִשֵׁי הַקְּבוּצוֹת יִהְיוּ צְדִיקִים קְדוּשִׁים, שְׁלֹא טַעְמוֹ טַעַם חֲטָא מִימֵיהֶם, זֶה גַם-כֵּן מִגִּנְחָה, כִּי לָמָּה שֶׁתִּהְיֶינָה קְבוּצוֹת?! הֲלֹא יֵשׁ לָנוּ אֶת רַבֵּנוּ ו"ל, וְלִמָּה אָנוּ צְרִיכִים

דְּבַר אַחֵר? ! וּמִכָּל שֶׁכֶּן וְכָל שֶׁכֶּן, שְׂרָאשֵׁי הַקְּבוּצוֹת — 'שְׁלֹשׁוֹם' עֲבָרוּ עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, עַל כָּל הַעֲרִיּוֹת, בַּר מִינֵן, וְ'אֶתְמוּל' חֲזָרוּ בַתְּשׁוּבָה, וְ'הַיּוֹם' הֵם רָאשֵׁי קְבוּצָה, וְהוֹגֵי דַעוֹת, הָאֵין זֶה מְגַחֵךְ? !

וְלָכֵן, עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׁעַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל זֶה רַק עַל-יְדֵי לַמּוֹד סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵין זֶה תְּלוּי בְּשׂוּם קְבוּצָה וּבְשׂוּם רָאשֵׁי קְבוּצָה, הַכֹּל הֶבֶל וְדַמְיוֹן גָּדוֹל! כְּפִי שְׂאָדָם לּוֹמֵד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, "סְפָר-הַמִּדּוֹת", "סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂיּוֹת", "שֵׁיחוֹת-הַר"ן" וְ"חֵי-מוֹהֲר"ן" וְכוּ', וְהוּא בְּקִי בְּזֶה בְּעַל-פִּיהַ מִמֶּשׁ, כִּי הוּא מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כִּי אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), שְׂפָנָיו, שְׁכָלוּ וְחִכְמָתוֹ גְּנוּזִים בְּתוֹךְ סְפָרוֹ, וְאִם אָדָם רוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל — יִלְמַד אֶת הַסֵּפֶר שְׁלוֹ. וְאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קעג), שֶׁהִנָּפֵשׁ וּפְנִימִיּוֹת הִנָּפֵשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הִיא בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, בְּסוּד 'אֲנֹכִי' — רָאשֵׁי תְּבוּת: אֲנִי נִפְשֵׁי כְּתִבִּית יְהִיבִית, בְּתוֹךְ הַכְּתָב נִמְצְאוֹת הִנָּפֵשׁ וּפְנִימִיּוֹת הִנָּפֵשׁ. וְלָכֵן אִם אָדָם רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִהְיוֹת מְקַשֵּׁר אֵלָיו, שְׁיִלְמַד סְפָרָיו ז"ל, וְאוֹי לוֹ לְמִי שְׁנִקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵינוֹ לּוֹמֵד יוֹם אֶחָד סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אִף שֶׁמְצַלִּיחַ לְהִטְעוֹת אֶת אַחֵרִים, אִף מְטַעֵה יוֹתֵר אֶת עַצְמוֹ! וּבְיָדָיו זֶה רַחֲמָנוּת גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת הַבְּרִיּוֹת, וְ'לְעַבְד' עַל בְּנֵי-אָדָם מְאֹד מְאֹד.

הֵנָּה בָּא אֶחָד, וְאֹמֵר שֶׁהוּא חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, וְהוּא רָאשׁ קְבוּצָה, וְנוֹתֵן תְּקוּנִים, וְאֹמֵר: אֶתָּה גְּלָגוּל זֶה וְכוּ', אֶתָּה תְּקוּן זֶה וְכוּ' וְכוּ'. וְעַלֵּי לְהִבְהִיר לָכֶם, שְׂמִימוֹת הָאֲר"י ז"ל עַד הַיּוֹם, לֹא הָיָה שׂוּם צַדִּיק שֶׁהִתְפָּאֵר שִׁיּוֹדֵעַ מַגְלָגוּלֵי נַשְׂמוֹת, וְאִף הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, שֶׁהָיָה חֲדוּשׁ שְׂבַח־דּוֹשִׁים, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר עֲלָיו, שֶׁהָיָה רַבִּי שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְאִף פְּעַם לֹא דִבֵּר מַגְלָגוּלִים, אִף פְּעַם לֹא דִבֵּר מִתְּקוּנִים, כִּי זֶה הָיָה רַק בֵּימֵי הָאֲר"י ז"ל, וּמֵאֲזוֹ נִסְתִּימִים הָעֲנָנִין. וְהַיּוֹם אָנוּ רוֹאִים, אֲשֶׁר צָצִים כְּפִטְרִיּוֹת אַחֵר הַגֶּשֶׁם, כָּל מִינֵי בּוּרִים וְרִיקִים, קָלִים וּפּוֹחֲזִים, וּכְבֹּר יוֹדְעִים מַגְלָגוּלֵי נַשְׂמוֹת, וְנוֹתְנִים תְּקוּנִים. יֵשׁ סֵפֶר בְּשֵׁם: "רַב פְּעֻלִים", וְכוּ שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת מִהַגָּאוֹן הַמְּקַבֵּל רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים מִבְּגֵד זי"ע, וּבִסּוּף מְדַפְּסוֹת

תשובות בנסתר, שנקרא: "סוד ישרים", והוא כותב לאחד, שכנה עצמו 'מקבל': מה אתה חושב? מפני שסימת שש או שבע פעמים ספר "עץ חיים", אתה כבר מקבל?! וכך הוא כותב למישהו, שבאמת סים את ה"עץ חיים" כשבע פעמים, שעם כל זאת איננו 'מקבל' עדין. מכל שכן וכל שכן, אדם שאף פעם לא פתח ספר "עץ חיים", ואינו יודע כיצד לקראו, וכיצד יכנה עצמו בשם 'מקבל'?

ולגבי מה אני אומר את זאת? אלא להורות לכם, שיכולים 'לעבד' על הבריות בנקל, ובפרט כשאינם יודעים בין מינם לשמאלם. ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סד), שעל הקדוש-ברוך-הוא ישנן הרבה קשיות, כי יש הרבה דברים שאיננו מבינים, ושכלנו מצמצם וקטן מאד, ואם אדם נכנס בחקירות, אזי יבוא, רחמנא לצלן, לכפירות ואפיקורסות, ויכנס בקלל הפנוי. ואומר רבנו ז"ל, שיש קשיות שאי אפשר להסבירן, וגם הקשיות הן שטיות, אף מחמת שאין בנמצא אדם שיכול להשיב להן, אזי נדמה שאלו הן קשיות גדולות. ומביא רבנו ז"ל דגמא: רב חכם וגאון בתורה אומר איזה פלפול בגמרא, רש"י ותוספות, לפני עמי-הארצות, והוא בונה בננין בפלפול צמק, והשומעים בורים, ויושבים ומאזינים, ואינם מבינים דבר, אזי מהנהנים בראשם: אהה, אהה! כאלו הדרשן מדבר משהו צמק, ולפתע נכנס תלמיד חכם גדול שמבין בלמוד, ויושב ומקשיב, ושומע שהדרשן מדבר שטיות והבל, כי אין פה שום קשיה ותרוע, וכל הבננין זהו דמיון אחד גדול. אומר רבנו ז"ל: כך אלו ששואלים קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, שנדמה שאלו קשיות חזקות, אבל מי שנוכלל באין סוף ברוך הוא, ובא מעולמות העליונים, רואה שהמקשה קשיות הוא עם הארץ, ואינו יודע מה שמדבר. כי על מי אתה מדבר?! על הקדוש-ברוך-הוא?! מי אתה לגמרי?! טפה סרוחה! וכיצד מלאך לבך לדבר עליו ותברך?! ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן נב): על הקדוש-ברוך-הוא יש הרבה קשיות, וכך צריך להיות, כי שכלנו מצמצם, ואין יכולים להבינו ותברך. כמו-כן על הצדיק יש

קשיות, ואין מבינים את הצדיק. ובאמת כיצד נוכל להבין את הצדיק? הבה נערך לעצמנו חשבון צדק בישוב הדעת — מי אנחנו?! כיצד עברו עלינו ימי הנעורים, הלא אנו מלאים חטאת נעורים, מחנו מלא הרהורים רעים, עינינו מלכלכות, יש בינינו אנשים שיש להם מחלה, שעל כל אשה העוברת ברחוב, הם מכרחים להסתפל, אנחנו סתומות, ובמקום לשמע בקול הצדיקים, אנו רצים ומתרוצצים מה שפלוני אמר, ומה שאלמוני דבר, האף שלנו בכעס וברציחה, הפה שלנו מלא נבול פה, רכילות וליצנות, הידים שלנו מלאות גנבה וגזלה, "ידיכם דמים מלאו", כדברי הנביא ישעיה (א, טו), כי, רחמנא לצלן, אילו עברות עשינו, רגלינו הוליכו אותנו לכל המקומות המטנפים. זה אנחנו! וזו המציאות! ואיך מלאנו לבנו, כשאנו מלכלכים כל-כף — מקדקד ראשנו עד כף רגלנו, ומכף רגלנו עד קדקד ראשנו, לדבר ולהבין צדיק הדבוק בהקדוש-ברוך-הוא, שכל המח-מחשבה שלו דבוק באין סוף ברוך הוא, ואיננו מפסיק ליחד יחודים, עיניו אינן רואות כלום — רק אלקות! אננו אינן שומעות כלום — רק אלקות! וכמובא (שיחות-הר"ן, סימן נב), שמכל הדברים צועק קול הקדוש-ברוך-הוא, וקורא את האדם להתקרב אליו. ויש לו אריכות אפים, והוא סבלן כזה, שאין דגמתו, ופיו נקרא מלפום, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), הינו שפיו של הצדיק מלא פום, מלא אלקות, ומדבר רק מהקדוש-ברוך-הוא. והגמרא בערובין אומרת: הגוף של האדם הולך אחר הראש; אם יש ראש כזה, שהמח דבוק באין סוף ברוך הוא, המחשבה מיחדת יחודים קדושים, העינים מסתכלות רק על רוחניות חיות אלקות, האזנים שומעות רק כרוזים מן השמים, החטם סבלן גדול ומאריך אף, ופיו קדוש וטהור, אזי ממילא כל הגוף קדוש וטהור, צח ומזכך.

ועתה, הבה ונחשב חשבוננו של עולם! מגשמים כמנו! בעלי עברות כמנו! איך אנחנו יכולים להבין את הצדיק?! איך יש לנו העזה ועזות מצח לשאל שאלות על הצדיק?! כשאנו כל-כף מלכלכים. איי, תשאלו שאלה: הלא אומרים עליו שאיננו צדיק?

אֲזַי כָּבֵר אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (ספֿר־הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קלו): אֵין לָךְ צְדִיק, שְׂאִין עָלָיו מַחְלָקַת וּמַחְקָרִים. כִּי זֶה לְמַעַן הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן. וְכֵן אוֹמֵר (שֵׁם, סִימָן קלד): הַלִּיצְנוֹת אֵינָה מְנִיחָה אֶת הָאָדָם לִילָף לְצְדִיקִים; וּמִי מֵאֲתָנוּ אֵינוֹ לֵץ? ! הֲלֹא קִלְפַת הַלִּיצְנוֹת דְּבוּקָה בְּנוּ מָאד? ! מִי מֵאֲתָנוּ אֵין בּוֹ לִיצְנוֹת, וּמִדּוּעַ? מִחֲמַת שְׁחָטָאנוּ, עֲוִינוּ וּפְשָׁעָנוּ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (דִּרָּךְ אַרְץ זוּטָא ו): תְּחִלַּת עֲבָרָה הִרְהוּר הַלֵּב, שְׁנִיָּה לֵה לִיצְנוֹת; קֹדֶם אָדָם מְהִרְהֵר אַחַר גְּשִׁים, זְנוֹת וְנֹאֵף, וְאַחֲרֵי־כֵן עוֹשֶׂה לִיצְנוֹת. לְכֵן כְּשֵׁרוֹאִים אָחַד הָעוֹשֶׂה לִיצְנוֹת מֵאַחַר, סִימָן שֶׁהוּא נוֹאֵף, וּמְכַל שֶׁפֶן כְּשֵׁאָדָם מִחֲצִיף פָּנָיו נִגְדַּ הַצְּדִיק, סִימָן שֶׁהוּא נוֹאֵף. כִּי כֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית ז:): כָּל אָדָם שֵׁיִשׁ בּוֹ עֲזוֹת פָּנִים, בְּיָדוּעַ שֶׁעֲבַר עֲבָרָה; וְכֵן: כָּל מִי שֶׁהוּא עֲזוֹ פָּנִים — מִתָּר לְקֵרוֹתוֹ רָשָׁע; וְכֵן: כָּל אָדָם שֵׁיִשׁ בּוֹ עֲזוֹת פָּנִים — מִתָּר לְשִׁנְאוֹ; וְאֵף שֶׁהֲלֹא יֵשׁ לָאוּ (וַיִּקְרָא יט, יז): "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בַּלְבָבְךָ", אֲבָל אִם יֵשׁ בּוֹ עֲזוֹת, וּמְדַבֵּר נִגְדַּ הַצְּדִיק, מִתָּר לְקֵרָא אוֹתוֹ רָשָׁע וּלְשִׁנְאוֹ. וְאִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים מֵאֲמַר זֶה, הֲרִי זֶה מֵאֲמַר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא!

וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר פֵּעַם בָּא אֵיזָה תְּלָמִיד אֶל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וַיִּשְׁבּוּ אֶצְלוֹ אִזּוּ הָאֶפִיקוֹרְסִים. וּשְׁאֵלוּהוּ שְׁאֵלָה: מַה הֵינּוּ 'קָשָׁה רַמָּה לְמַת כְּמַחַט בְּגוֹף חַי'? וְהַסְבִּירָם בְּהַסְבִּיר הַגִּיּוֹנִי וְשִׁכְלִי. וַיִּשֶׁב שֵׁם הַתְּלָמִיד וְהָאֲזִין, וּכְשֶׁהִלְכוּ, אָמַר לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל: רַבִּי, גַּם לִי פִרְשָׁתָם פְּרוּשׁ זֶה, וְהוּא מָאד הַגִּיּוֹנִי, וְאֲנִי מְבִינּוּ. בִּינּוֹן שֶׁשָּׁמַע כֵּן מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, הַקְּפִיד עָלָיו מָאד, וְאָמַר: אַתָּה צְרִיף הַסְבִּיר?! אֶצְלִי, אִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים מִשְׁהוּ, הֲרִי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹמֵר כֵּן! כְּזוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים הַחֲדִיר בְּנוּ מוֹהֲרַנ"ת ו"ל. וְרַק זוֹ נִקְרָאת אֲמוּנַת חֲכָמִים, לִידַע שְׂמֵאֲמַרֵי חו"ל, הֵם מֵאֲמַרֵי הַבּוֹרָא תְּבַרְךָ שְׁמוּ!

וּמָה אָנוּ רּוֹאִים? שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר הִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, הַמְּשִׁכִּילִים, הַעֲרַב־רַב, כִּי־צַד תְּפָסוּ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁתָּם? הַחֲדִירוּ בְּהֵם קְרִירוֹת, עַל־יְדֵי שֶׁעָשׂוּ לִיצְנוֹת מִצְדִּיקֵי הַדּוֹר וּמִחֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל; כִּי הַסְּמ"ך־מ"ם — כִּי־צַד לּוֹכַד אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת? עַל־יְדֵי שֶׁמְקַרֵּר מֵהִיָּדוֹת, מְצַנֵּן מֵאֲמוּנַת

חֲכָמִים. וְהֵכֵל בָּא מִקְלַפֶּת הַלִּיצָנוּת. רוֹאִים בַּחוּרִים צְעִירִים, שְׂבוּעֵר לָבֶם לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו'ל, וּבָאִים כָּל מִינֵי נוֹאֲפִים כְּכֻלָּבִים, [כִּי הַכֻּלָּב הוּא הַנוֹאֲף הַגָּדוֹל בְּיֹתֵר], וּמִתְלוֹצְצִים מִהֲצַדִּיקִים, מְדַבֵּר רַבְּנוּ ו'ל, וְהַבַּחוּרִים שׁוֹמְעִים אֶת זֹאת — וּבּוֹרְחִים. אוֹי לָהֶם לְאוֹתָם לִיצָנִים, שְׂגוֹרְמִים לְדַחֵק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהֲצַדִּיקִים, וּבִפְרֹט מְרַבְּנוּ ו'ל!

וְלָכֵן, מֵאַחַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָנוּ בְּזִכְיוֹת חַנּוּם לְדַעַת מְרַבְּנוּ ו'ל, לְהֵאֱמִין בְּרַבְּנוּ ו'ל, עָלֵינוּ לֹא לְהִיּוֹת נְאִיבִים, שׁוֹטִים וְאוֹיְלִים, אֲלֹא לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל, כִּי יֵקַע עַל-יְדֵי-זֶה אָנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ו'ל — אִם נִלְמַד הַרְבֵּה מְאֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל, אֲזַי לֹא יוּכְלוּ 'לְעַבְד' עָלֵינוּ.

וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּאֲבוֹת: לֹא עִם הָאָרֶץ חָסִיד; מִי שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ הַלְכָה — אֵינּוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת חָסִיד. כִּי קֹדֶם צָרִיף לִידַע הַהֲלָכָה, אֵיךְ צָרִיף לְהִתְנַהֵג. וְלָכֵן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו'ל לְלַמַּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ט), שְׁכָל יְהוּדִי וְיְהוּדִי מְחַיֵּב לְלַמַּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה הַלְכוֹת. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נִדְהָ ע"ג): כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא. קֹדֶם צָרִיכִים לְלַמַּד הַרְבֵּה תוֹרָה, וְאֲזַי יוֹצֵאִים מִכָּלל 'עִם הָאָרֶץ', וְיְכוּלִים לְהִתְחִיל לְהִיּוֹת 'חָסִיד', וְזֶה בְּנִגְלָה שֶׁבַתְּוֹרָה, וּמִכָּל שֶׁפֶן בְּנִסְתָּר שֶׁבַתְּוֹרָה, יְכוּלִים לְרַמּוֹת אֶת הַבְּרִיּוֹת, כִּי הֵהוּא מְדַבֵּר אֶתְּךָ שֶׁפֶה שְׂאִינְךָ מִבֵּין כָּלל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִגְרָם מֵה שְׂנִיגָרָם, שְׂמוֹלִיכִים בְּגִי-אֲדָם שׁוֹלָל, וְנוֹתְנִים תְּקוּנִים, וּבְגִי-אֲדָם רְצִים אַחַר זֹאת, וְאֵינָם יוֹדְעִים כָּלל שֶׁלֹּא מֵנִיָּה וְלֹא מִקְצָתִיָּה; כִּי זֶה טָבַע אֲדָם, שֶׁאוֹהֵב לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ, אוֹהֵב שֶׁיִּדְבְּרוּ עִמוֹ מִיִּסְטִיקָה, שֶׁפֶה גְבוּהָה שְׂאִינְנוּ מִבֵּין. אֵי... הֵהוּא עוֹבֵד עֲלֶיךָ, אֶךְ הָאֲדָם רוֹצֵה לְהַשְׁלוֹת עַצְמוֹ וְאוֹמֵר: "מֵה פִתְאֹם?! " אֶךְ בָּא רַבְּנוּ ו'ל, וְאוֹמֵר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֶה מְאֹד. וְצָרִיכִים לְרַאוֹת שֶׁלֹּא יַעֲבֹדוּ עָלֵיכֶם.

לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁזִּכְיֹתָם לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ

ו"ל, אֲזַי תִּלְמְדוּ הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, וּמָה שֶׁלֹּא פְתוּב בְּסִפְרֵי רַבְנוּ
ו"ל — הַכֹּל דְּמִיּוֹן, וְאִף אֶחָד לֹא יִדְבַר בְּשֵׁם רַבְנוּ ז"ל, דְּבַר שֶׁכָּלֵל
אֵין לוֹ שׁוּם קָשֶׁר לְרַבְנוּ ז"ל.

וְאַתָּן דְּגַמָּא לָזֶה: הַפְּסִימָא שֶׁל גְּמָגוּם: נ' נח' נחמ' וכו', הַכְּנִיסוּ
כָּל-כֶּף בְּעוֹלָם, עַד שְׁחוּשְׁבִים שְׁזָה מְשֵׁהוּ, וְלִמְעֵשָׂה, זֹו סִתָּם לִיִּצְנוּת,
וְאֵין לָזֶה שׁוּם מְקוֹר בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל. אֲבָל שֶׁקָּר — פְּשִׁחוּזְרִים עָלָיו
כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, הוּא מִתְחִיל לַחֲדוֹר לְרֹאשֵׁי בְּנֵי-אָדָם, עַד שֶׁיִּשְׁנָם
הָאוֹמְרִים, שֶׁמְשֵׁהוּ יֵשׁ בְּזֵה. מִכָּל זֶה לְמִדִּים, עַד כַּמָּה יְכוּלִים לְרַמּוֹת
בְּנֵי-אָדָם.

וּמָה אָנוּ רוֹאִים? גְּדוֹל כַּח הַטְּמָאָה! יוֹם אַחַר יוֹם בְּכָלִי
הַתְּקַשְׁרֹת וּבְעֵתוֹנִים, שֶׁכָּלֵם כְּאֶחָד כְּלֵי טְנֶפֶת גְּדוֹל, שְׁעָה אַחַר שְׁעָה,
מְדַבְּרִים פְּתוּחַ נִגְד הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנִגְד כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל,
וְנִגְד כָּל הַחֲרָדִים לְדַבַּר ה', וְנִתְקַבֵּל בְּאֲזֵנֵי הַשׁוֹמְעִים וּבְעֵינֵי
הַקּוֹרְאִים, עַד שֶׁשׁוֹמְעִים אֶחָד נוֹכַח, וְשׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ: עַל מָה
וְלָמָּה?! וְאוֹמֵר: אֲנִי שִׁמְעֵתִי אֶת הַדְּבָרִים, אֲנִי רֹאֵתִי אֶת זֹאת, אֲנִי
קָרָאתִי עַל כֶּף בְּעֵתוֹן. וְאִף אֶחָד אֵינוֹ חוֹזֵר וְשׁוֹאֵל: וּמָה בְּכֶךָ? מִיֵּהוּ
הַכֶּתֵּב? אִם לֹא נוֹאֵף כְּכָלֵב! מִי הוּא הַשֹּׁדְרָן? אִם לֹא מְנַוֵּל! מִיֵּהוּ
הַשִּׁחְקָן? אִם לֹא מְזַהֵם בְּזִהְמַת נְאוּף?! וְשִׁלְשֵׁתָם בְּצוּתָא: הַשִּׁחְקָן
וְהַשֹּׁדְרָן וְהַכֶּתֵּב — הֵם כּוֹפְרִים לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן!
וּמָה אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְפַּעֵל?! וְאִם-כֵּן אִף שִׁיאֵמַר פְּלוֹנִי: אֲבָל קָרָאתִי
אֶת זֹאת בְּעֵתוֹן, שִׁמְעֵתִי בְּחֻדְשׁוֹת, רֹאֵתִי בְּתַקְשֻׁרְתּוֹ וְכוּ', אִף
אֵין אִישׁ שׁוֹאֵל: וּמָה בְּכֶךָ?! וְכֶךָ 'עוֹבְדִים' עַל בְּנֵי-אָדָם. אֲבָל
כְּשֶׁאָדָם מְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ז"ל, רַבְנוּ ז"ל מְכַנֵּס בּוֹ הַדְּעַת הָאֵמֶת, וְאָדָם
אוֹמֵר לְעֵצְמוֹ: רַגַע! עֲצֹר! תִּתְחִיל לְהִתְבּוֹדֵד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
תִּתְחִיל לְדַבַּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ וְכוּ'. וְכִשְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ,
מִתְחִילָה לְהִפְגֵּס בּוֹ אֵמֶת אַחֲרֵת, כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, נִבְנִית אֶצְלוֹ הָאֵמוּנָה, וְכֹאֲשֶׁר יֵשׁ אֶצְלוֹ אֵמוּנָה, מִתְחִיל
לְהִתְרַחַק מִמֶּנּוּ הַשֶּׁקֶר וְהַלִּיִצְנוּת. כִּי שֶׁקֶר וְלִיִּצְנוּת אֵינָם עוֹלִים בְּקִנְיָה
אֶחָד עִם אֵמוּנָה, כִּי הָאֵמוּנָה מְסַלֶּקֶת אֶת הַשֶּׁקֶר, מְעַט מִן הָאוֹר
דְּיוֹחָה הַרְבֵּה מִן הַחֲשֵׁף; מִי שִׁישׁ לוֹ אֵמוּנָה בְּבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, אֵינוֹ

צָרִיךְ — לא מְלֹאכִים וְלֹא שְׂרָפִים, וּמְכַל שֶׁכֶּן לֹא בְּנֵי־אָדָם, אֲלֵא אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֶצְמוֹ! וְזוֹ הַתְּכַלִּית שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ אֵלֶיהָ בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁלֹא יִתְפַּעֵל וְלֹא יִבְהַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם. אִף שִׁיאֲמָרוּ לוֹ בְּשֵׁם ר' מִיכָל, וּבְשֵׁם ר' בְּרַל, בְּשֵׁם ר' גַּעְצָל, וּבְשֵׁם ר' זְרַח וְכוּ' וְכוּ', וּמָה בְּכַף? ! אֲמוּנָה הִיא הַחֲסוֹן נֶגֶד כָּל הַבְּלִי הַהֲבָלִים שֶׁיֵּשׁ הַיּוֹם בְּעוֹלָם. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כה), הַיּוֹם צָרִיכִים לְקַרְא אֶת הַיִּצָּר הַרַע בְּשֵׁם: כַּח הַמְדַמָּה. וּמוֹהַר"ן ת"ז ל' כּוֹתֵב עַל זֶה: "וְלֹא זְכִיתִי לְהִבִּין כְּוָנָתוֹ בְּזֶה". וְאָמַר עַל זֶה ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחְמָן טוֹלְטִישִׁינְעֵר ז"ל, בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר: "בְּאוֹר הַלְקוּטִים", הִינּוּ מֵאֲחַר שֶׁנִּתְגַּלָּה אֵלֵינוּ הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, שֶׁהוּא בָּא מִשְׁעַר הַחֲמָשִׁים, מֵעוֹלָם הַבִּינָה, מִי יָכוֹל לְהִיּוֹת נֶגְדוֹ? ! רַק כַּח הַמְדַמָּה! וְלִכֵּן אִם אָדָם מְקַרֵּב בְּאֵמֶת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, הוּא מְסִיר מֵעֶצְמוֹ אֶת הַמְדַמָּה, אֶת הַדְּמִיוֹן, וְאֵין אֲצִלוֹ כְּבָר דְּמִיוֹנוֹת. כִּי מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, רֹאשׁוֹ נִפְתָּח, מַחוֹ חוֹשֵׁב כְּבָר אַחֲרָת, עֵינָיו מְסַתְּפָלוֹת כְּבָר אַחֲרָת, וּמִתְחִיל לְהִתְבּוֹנֵן — מַה קוֹרָה פֹּה? ! הֲרִי אֲנִי שׁוֹמֵעַ פֹּה דְבוּרִים כְּאֵלוֹ, שְׁאִינְנִי שׁוֹמֵעַ בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם! אֲנִי קוֹרֵא פֹה דְבוּרִים, שְׁאִינְנִי קוֹרֵא בְּשׁוּם סֵפֶר בְּעוֹלָם! ... וְאֵת אָדָם זֶה אֵין יָכוֹלִים לְרַמּוֹת.

לִכֵּן, אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! הִנֵּה קָרֵב וּבָא חֲדָשׁ אֲדָר, עֲלִינוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם, וְלְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה. כִּי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד): מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד; וְגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת. עַל־כֵּן עֲלִינוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, מַה יֵּשׁ לָנוּ אִתָּם? ! אֵיזָה קֶשֶׁר יֵשׁ לָנוּ עִמָּהֶם? !

עֲלִינוּ לְפָרֶסֶם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מְחִיב לְקַחַת חֲבִילָה שֶׁל קוֹנְטְרָסִים וְחוֹבְרוֹת וְלְהַפִּיצָם, וְזֶהוּ הַתְּקוּן הָאֲמִתִּי. וּמָה הִינּוּ תְּקוּן? הֲלֹא דְבִרְנוּ שְׁאֵין תְּקוּנִים? אֲלֵא הַכְּוָנָה כְּאֵן שׁוֹנָה לְגַמְרֵי — תְּקוּן אֲמוּנָה, גְּלוּי

הַאֲמוּנָה זֶה הַתְּקוּוֹן, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל
נִקְדָּה זוֹ עָלֵינוּ לְעַבֵּד בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז.

וְלִכֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ שְׂרוּצָה לְמַחֵק אֶת הַמִּן-עֲמֹלֵק, אֶת
כָּל הַלִּיצָנִים — שְׂפִיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אוֹמְרִים: לֵץ תִּפְּה — זֶה עֲמֹלֵק; אַתָּה רוּצָה לְשַׁבֵּר אֶת הַלֵּץ, לְהַכּוֹת
אֶת עֲמֹלֵק — תִּפְּיץ אֲמוּנָה. כִּי אִיךָ מִשֶּׁה רַבְּנוּ נִלְחַם עִם עֲמֹלֵק?
”וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדָיו — וְגָבַר יִשְׂרָאֵל”, אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה כט.): וְכִי יָדָיו שֶׁל מֹשֶׁה עוֹשׂוֹת מְלַחֲמָה אוֹ
שׁוֹבְרוֹת מְלַחֲמָה? אֵלָּא בְּזִמְן שִׂישְׂרָאֵל מְסַתְּפָלִים כְּלָפִי מַעֲלָה,
וּמְשַׁעֲבָדִים אֶת לִבָּם לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׂמִים — הֵיוּ מִתְּגַבְּרִים, וְאִם לֹא
— הֵיוּ נוֹפְלִים; כִּי תִכְףּ-וּמִיד כְּשִׁשׁוֹכְחִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, חַס וְשְׁלוֹם,
כָּבֵר וְגָבַר עֲמֹלֵק. וְלִכֵּן עָקַר הַחֹב הַמִּנְחָ עָלֵינוּ עַכְשָׁו — לְהַפְּיץ
אֲמוּנָה! וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ בְּזִכְיוֹת חַנּוּם, שִׁישׁ לָנוּ קְבוּץ קְדוּשׁ,
קִהְלָה קְדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל, שְׂאֵנִי יָכוֹל לְהַתְּפַאֵר עִם הַקִּהְלָה הַזֶּה בְּפָנֵי
בֵּית-דִּין שֶׁל מַעֲלָה, אֵין כְּמוֹהַ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.
בְּנֻדְאֵי יִשְׁנֵם 'מְדַבְּרִים' וְלִיצָנִים, אָבָל בְּכָל־לִיּוֹת — אֲנַחְנוּ חוּץ
לְיִשׁוּב, בֵּין שְׂדוֹת לְהָרִים, וְהִילָדִים מְקַבְּלִים חַנוּךְ שֶׁל אֲמוּנָה,
הַמְּלַמְּדִים מְדַבְּרִים עִם הִילָדִים רַק אֲמוּנָה, הַמּוֹרוֹת מְדַבְּרוֹת עִם
הַתְּלָמִידוֹת רַק אֲמוּנָה, שְׂדָבֵר כְּזֶה אֵין בְּכָל הָעוֹלָם. אָנוּ מְשַׁקִּיעִים
בְּמוֹסְדוֹת הַחַנוּךְ שֶׁלָּנוּ דְּמִים — תְּרַתִּי מִשְׁמַע, הֵן כֶּסֶף וְהֵן דָּם
וּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ. אִף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינְנוּ רוּצָה לְעֲזָרְנוּ, אֵין לָנוּ שׁוּם
גּוֹף שְׂתוּמָךְ בְּנוּ, אֵינְנוּ מְקַבְּלִים כֶּסֶף מֵאִף אֶחָד, הַמְּלַמְּדִים עוֹשִׂים
עֲבוּדָתָם בְּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ, הַמּוֹרוֹת עוֹשׂוֹת מְלַאכְתָּן נְאֻמָּנָה, אֵיזָה חַנוּךְ
מְצֻלַח מְקַבְּלִים כְּאֵן! הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים אֲנִשֵּׁי שְׁלוּמֵנוּ זֶה עִם זֶה —
מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא! הַאֲהָבָה וְהַשְׂמֻחָה שְׁשׁוֹרְרוֹת בֵּינֵיהֶם — הִיא לְמוֹפֵת
וּלְדַגְמָא. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂיָבֵא וְיִצְטָרֵף לְקַהֲלָתְנוּ, וְאֲשֶׁרִי
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂיַעֲזֹר לְמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ, שְׁעוֹמְדִים לְקָרֵם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.
אָנוּ חֲיָבִים חוֹבוֹת עֲצוּמִים לְמְלַמְּדִים וְלַמּוֹרוֹת, וְהַגְּעֵנוּ לְמַצְבִּים,

שהגיעו מים עד נפש, ורוצים לעקל לנו חפצים, ולכן אשרי מי שיתרם למוסדותינו.

קבענו, שבכל יום שני בשבוע יוצאים להפצה מרפזות למען המוסדות, ואת הכסף ימסרו אף ורק לר' ... גרו יאיר, שהוא גבאי צדקה בעבור המוסדות, ומאלו הטפי טפין שונכנסים, משלמים למלמדים ולמורות, ומשפרים מה שדרוש שפור.

עזרנו הקדוש-ברוך-הוא וממש בזכות חנם, שזה הרצון שלי, זה הקווי שלי, להקים בית-מדרש ענקי, שיהיה מקום לכל אנשי שלומנו, ומתחתי לבנות אולם שמחות. שנים על גבי שנים אני מתפלל על כך להקדוש-ברוך-הוא; והנה הסמ"ך-מ"ם קלקל לי כמה וכמה תכניות, וכבר הפסדתי בעטיו חמשים אלף דולר, עקב התכניות שספל לי. ועדין אין רשיונות, ואם אין די בכך, קפצתי והחילתי לבנות אולם שמחות, למי? לאנשי שלומנו! מספר לי אבא אחד, שעד היום הוא חיב ארבעים אלף שקל, רק בעבור לילה אחד, שחתן את בתו. ונעשה בעל חוב. ואמרתי לו: הנה אני בונה כאן אולם שמחות, שלא יצטרכו להפנס לחוב כזה, סך הכל יעלה כמה מאות דולר ותו לא, רק בעבור נקיון ואכל, והשמחה זו שמחה! ורק בעבור זה אני בונה את האולם, שאנשי שלומנו ושאר יהודים טובים לא יקרסו תחת לחץ ועל. ולצערי הרב, בעוונותי הרבים, נפלתי בפח אצל איזה ערבי מזהם, אשר ברח עם מליון שקלים.

ואני מכרח לומר לכם, שיהודי אחד לקח על עצמו את המשימה להציל אותי מהפח, ומאז שלקח על עצמו את זאת, הסיר ממני אבנים; כי חשבתי שזהו זה, כל ימי חי אהיה חיב חובות, חס ושלום.

הנה אני מדפיס ספרי רבנו ז"ל, ברוך השם, ארבעים שנה, כשעוד לא הפירו כלל מה זה ברסלב, וחפץ ה' בידי הצליח, וכראש השנה שעבר באו קרוב לעשרת אלפים איש, ומאין באו? אם לא מהקונטרסים והחוברות שהפצנו למליונים. וזו עבדה, שאין עליה

עוררין! אבל לשכב תחת גל אבנים מרציחה כזו של ערבי — זה עוד לא היה לי... ובנדאי אני נותן תודה לכל אנשי שלומנו, שיש להם חלק, שעזרו לי לצאת מהחובות, ועוזרים לי לצאת מהחובות.

אני מקנה מאד להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד נתחיל גם לבנות את בית-המדרש, ונקבל את האשורים! הקדוש-ברוך-הוא בעל הבית! לא הועדות, לא הועדה המקומית, ולא המחוזית! הפל דמיון אחד גדול. הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם, ונקבל לפתע את האשורים, ונבנה בית-הכנסת ענקי, ואת האולם שמחות נסים, ויהיה הכי יפה בכל ארץ ישראל.

לזאת אבקש את כל אנשי שלומנו היקרים! אנו נבנה את בית-המדרש לבסוף, ויהיה זה חדוש, מעין בית-המקדש, ואתם יודעים את שיטתי, שכל כסופי להקים בית-הכנסת כזה, שיכולים להתפלל בבית-הכנסת אחד כל הנסחאות: אשכנזים וספרדים, תוניסאים, תימנים, מרוקאים, פרסים, הונגרים, פולנים, ליטאים וחסידים וכו' וכו'. כי אצל הקדוש-ברוך-הוא מאד חשובות כל גשמות ישראל, ואין אצלו יתברך גזענות, וזה יהיה רק בבית-המקדש, שם יבואו כלם להתפלל, ומעין זה אנו רואים בכתל המערבי, אבל גם שם ישנם מנגנים מנגנים, אבל אצלנו בבית-הכנסת מתפללים כלם ביחד, וזה הרצון שלי — למחק את הגזענות, שנאהב זה את זה, אנו כלנו ילדים של הקדוש-ברוך-הוא, וכמו שכתוב (דברים יד, א): "בנים להנ"ה אלקיכם", וזה דבר שאין רואים בשום מקום.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים! עכשו מתקרב חדש אדר, חדש השמחה, הסמ"ך-מ"ם יעשה כל מיני פעולות שבועולם, שיהיו פרודים בינינו. הבה לא נתן לו ההנאה הזו, ההזדמנות הזו. הבה נתאחד יחד! ונעשה תקנה חדשה, שאחר כל תפלה ותפלה נרקד ונהיה בשמחה, וזה יוריד מאתנו את הלחצים. כי כלנו בלחץ, ומי לא?!

עכשו אני פונה לכל אנשי שלומנו בכל ארץ ישראל. תדעו

לְכֶם, שִׁישׁ עֲכָשׁוּ הַזְדַּמְנוֹת פֹּזוּ לְהַרְשֵׁם וְלִקְנוֹת דִּירָה חֲדָשָׁה. בּוֹנִים דִּירוֹת, זֶה הֵיךְ כַּחֲלוֹם, וְהִנֵּה הַתְּגַשֵּׁם. אִף אֶחָד לֹא הֵאֱמִין, שִׁיִּגְיַע הַיּוֹם הַזֶּה, הַיּוֹם הַמֵּיחָל, שִׁיבְנוּ דִירוֹת. וְהִנֵּה בְרוּךְ הַשֵּׁם, מִתְחִילִים לְבָנוֹת. וְצָרִיכִים רַק לְהַרְשֵׁם, וְתִהְיֶה לְכֶם וִילָה, וְאִף שְׂאִין מִתְכוּנָנִים עֲדִין לְבוֹא לְגוֹר, כְּדֹאֵי לְכֶם לְהַשְׁקִיעַ בְּדִירָה. כִּי תִהְיֶה פֹה עִיר גְּדוּלָה, וְתִרְוִיחוּ רְנוּחִים גְּדוּלִים, אִם תִּשְׁקִיעוּ פֹה בִּיבְנָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׂאִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׁישְׁלַח לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וּבְרִיאֹת; כִּי הָעֶקֶר זֶה הַבְּרִיאֹת! אִם הֵייתֶם הוֹלְכִים לְקָיִם מִצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, הֵייתֶם עוֹבְרִים בְּכַתִּי חוֹלִים, וְנִבְהָלִים לְמִרְאֵה עֵינֵיכֶם, מִסִּפְּנֵים מְאוֹת וְאַלְפִים וְרִבְבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל חוֹלִים. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל רְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְהִבֵּה נִתְחִיל לְהַתְפַּלֵּל עַל כָּל חוֹלֵי עַם יִשְׂרָאֵל, שִׁתְּהִיָּה לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה! לָמָּה יִהְיוּ לָנוּ טַעֲנוֹת עָלֵינוּ יִתְבַּרַךְ?! כְּשֶׁבְרוּךְ הַשֵּׁם, אָנוּ בְּרִיאִים, הֵילָדִים בְּרִיאִים, הָאִשָּׁה בְּרִיאָה וְכוּ', וְלָמָּה נִבְא בְּטְרוּנֵינוּ עָלֵינוּ יִתְבַּרַךְ, בְּשַׁעַה שֶׁמְתִיִּסְרִים חוֹלִים רַבִּים?! הִבֵּה בְּכָל הַתְּבוּדוֹת שְׂאֵנוּ מִתְבוּדָדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִבְקֶשׁ: "אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַם יִשְׂרָאֵל". הִבֵּה נִפְסִיק מִהַקְנָאָה וְהַשְׁנָאָה בִּינֵינוּ! שְׁזֵה הֵיךְ הַמֶּן-עֲמֵלֵךְ, שְׁפַל כַּחוּ 'הַפֶּרֶד וּמְשַׁל', וְאָמַר (אֶסְתֵּר ג, ח): "יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפֶּרֶד מִכָּל הָעַמִּים". וּבָאָה אֶסְתֵּר וְאָמְרָה: "לֵךְ כֹּנֵס אֶת כָּל הַיְהוּדִים"; כִּי עָקַר הַתְּרוּפָה — לְקַבֵּץ בְּיַחַד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִם אֵינָנוּ זוֹכִים לְקַבֵּץ אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, הִבֵּה נִקְבֵּץ יַחַד אֶת כָּל תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְדוּשׁ", וְאֵל תְּחִיּוּ בְּאִשְׁלֵיּוֹת, שִׁ"בְּרִסְלָב" נִמְצָא פֹה אוֹ שֵׁם, "בְּרִסְלָב" נִמְצָא הֵיכָן שְׁמוֹדְבָרִים מִרְבֵּנוּ ז'ל, וְהֵיכָן שְׁלוֹמְדִים סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז'ל, וְהֵיכָן שְׁמִפְיָצִים סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז'ל! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלֵינוּ, וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת הַגּוֹאֵל אֶדְךָ, וְיִגְאָלֵנוּ גְּאֹלֵת עוֹלָם.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּא תְּרַצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחָה, ה' שָׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ מְסַפֵּר לִי הַמְּנַהֵל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁבִנְךָ ... מִפְּרִיעַ לְכַתֵּה, לְדַעְתִּי, אִם לֹא יִטְפֹּל כְּמוֹ שְׁצַרְיָךְ, הוּא יִכְנַס לְאִיזָה מוֹסֵד חֲנוּכִי, זֶה לֹא יִמְלֹט שְׁבִנְךָ תָּמִיד יִהְיֶה הַצּוֹדֵק וְכֻלָּם אֲשֵׁמִים, זֶה כָּבֵר נִמְאָס כָּל אֵלֹה הַמְרִיבוֹת, הוּא מִתְחַצֵּף לְרַבֵּי שָׁלוֹ, וְהָרַבִּי רוֹצֵה לְעֻזֵב בְּגָלוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם.

הַכּוֹתֵב בְּצַעַר...

כַּא תְּרַצָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחָה, ה' שָׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לֹא חָסַר שׁוֹם דְּבָר מִמַּכְתְּבְּךָ, אֶקְנֶה שׁ... הַגִּיעַ הַיּוֹם, נָא לְהוֹדִיעֵנִי, וְאִם ... לְמַד עִמָּהֶם. מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּדְּוֹח לִי מֵה קוֹרָה, אֲנִי צָרִיךְ לְהִרְבֶּה יְשׁוּעוֹת וְרַחֲמִים מְרַבִּים, אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְנֶכָה לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת בְּמַפְלָתוֹ שֶׁל הַרְשָׁע, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִתְעַלֶּה וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ לְנֶצַח.

הַמְּצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

כַּא תְּרַצֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחָה, ה' שָׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אָשֶׁר כּא תרצג בַּנְחָל כה

אַקְנִיָּה שֶׁהִקְנִטְרַס "שְׁמַחַת הַחַיִּים" בְּסֵדֶר, וְהִפְלִ הוֹלֵךְ עַל גִּבּוֹן,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם תְּמִיד שְׁמַחַת הַחַיִּים בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

... טִלְפֵּן עֲכָשׁוּ, שֶׁהוּא רוֹצֶה קְנִטְרַסִּים "ט"ו בְּשִׁבְט" כַּמָּה
מְאוֹת, וְהוּא בּוֹדֵאֵי מְשָׁלִם לָךְ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְדַאֵג בְּעִבּוּרוֹ, כִּי הוּא
רוֹצֶה לְחַלְקוֹ בְּתוֹךְ יְבִנְאֵל.

אִם אֲפָשֶׁר לְבַקֵּשׁ אֶת ... וְאֵת ... שִׁישְׁלַח דּו"ח — מֵה טוֹב
וּמֵה נְעִים, וּבִפְרֹט מֵה קָרָה הַיּוֹם.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַפְּעֻלוֹת שֶׁהַסְּפָרִים
פוֹעֲלִים בְּעוֹלָם, מִמֶּשׁ עוֹשִׂים מֵהַפְּכָה רּוּחַנִית בְּשִׁקֵּט בְּשִׁקֵּט, יִרְאוּ
עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אַבֵּל אָנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי אָנִי מְשָׁלִם מְחִיר כָּבֵד עַל
הַכֹּל.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמּוֹךְ...

כּא תרצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ה' שְׁבִט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתִּמְסֹר אֶת הַמְּכַתֵּב שֶׁפְּתַבְּתִי לִישִׁיבָה קְטַנָּה
אֵל הָרֵב ... וְהוּא דִּיקָא שִׁיקְרָא אֶת הַמְּכַתֵּב בְּפָנֵי הַבְּחוּרִים וְלֹא אַחֲרַי,
כִּי הוּא הַמְּמַנֶּה עַל הַחֲנוּךְ וְהוּא הַמְּנַהֵל, אַקְנִיָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַבְּחוּרִים יִשְׁתַּנּוּ, כִּי פְּשוֹט הַמְּלַחְמָה עָלַי פָּנִים וְאַחֲרוֹ, מִבֵּית
וּמִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ וְעַל הַחוּצוֹת וְכוּ' אֵל תִּשְׁפַח, אָנוּ עוֹסְקִים בְּעֶסֶק
קְדוּשׁ וְנוֹרָא, אֲשֶׁר אִין לוֹ תַחְלִיף, לְגִלוֹת אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם,
לְהַחֲדִיר אֱמוּנָה פְּשוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זוּהִי הַגְּאֻלָּה, כִּי עַקֵּר
הַגְּלוּת הִיא רַק מַחְמַת חֲסָרוֹן אֱמוּנָה (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'),
וְכֹל עֵנִינֵנוּ הוּא רַק אֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל כָּלֵם — אָנוּ רוֹצִים

כו אֲשֶׁר כא תרצד בְּנַחֵל

לְבָנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲשֶׁר הִסְמָ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל דְּבַר זֶה גַם-כֵּן מִבֵּית וּמִבְּחוּץ וְכוּ', אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ כְּבָר כְּלוּם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: "נִצְחָתִי וְאֲנִיצָח", בְּוֹדָאֵי אֲנִי סוֹבֵל בֵּין כֶּף מֵה שְׂאֲנֵי סוֹבֵל, חֲרוּפֵין וּגְדוּפֵין וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים, אֲבָל אֲנִי מְקַנְהָ שְׁנַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

רְאֵה לְהַתְּוֹדַע אֲצֵל ... אֵיךְ הוֹלֵךְ הַסֵּדֵר שֶׁל הַיּוֹם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וּנְנַצַּח אֶת הַקָּרֵב.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

תַּתְּלֶה אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי עַל לוּחַ הַמוֹדְעוֹת.

כא תרצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּשִׁלְחַ, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף הַמְּכַתֵּב שְׁשִׁלְחָתִי ל... וְאַתָּה יְכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה ל... עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִרְבּוֹת לְעַצְמָנוּ יְדִידִים וְאוֹהֲבִים, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם: "אֵל יִמְעַט אֲצִלְךָ אֶפְלוּ אֶלְךָ יְדִידִים, וְתִשְׁמַר עֲצָמְךָ אֶפְלוּ מִשׁוֹנָא אֶחָד". מֵה לְעֵשׂוֹת, עֲכָשׁוּ הַתְּחִילָה הַמְּלַחְמָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים עַל דְּרָךְ הַנְּכוֹנָה וְרַק נִצְלִיחַ. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְּנַגָּה בְּכֶם, שְׁסוּף כָּל סוּף פְּתַחְתֶּם אֶת פִּיכֶם. הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁנִלְחַם עַל קִיּוּמָנוּ... חֲסַדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא מְכַנֵּס בְּנוּ אֲמוּנָה, שְׁנִדַּע שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וְאֲנַחְנוּ תְלוּיִים וְעוֹמְדִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרַק הוּא יִתְבָּרַךְ יְכוֹל לַעֲזֹר לָנוּ, וְהוּא יַעֲזֹר לָנוּ, "וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם" (תְּהִלִּים ס, יג), וּכְכֹל שְׁנִכְנִיס דְּבַר זֶה בְּדַעְתָּנוּ — נִצְלִיחַ יוֹתֵר בְּכֹל הַעֲנִינִים.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כּא תרצה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַה, ה' שְׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי מִכְּתָב לְהַבְחֹרִים אֶצֶל ... וְתִקְרָא אֶת זֶה וְיִקְא אֶתְּהָ, אֲלֵיהֶם, כִּי הֵם מְאֹד מְתַחַצְּפִים לָר' ... וְהוּא נִשְׁבֵּר, וְצָרִיכִים לְהַעֲמִיד אוֹתָם עַל הַמְּקוֹם, כִּי אַחֲרַת הוּא יַעֲזֹב, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא חָזַק וְאַמֵּץ מְאֹד עִם נִקְדָּתְךָ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּתַּח כָּלֵל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לָנוּ בְּנִסֵּי נִסִּים, וְלֹא רוּאִים רַק פְּסִיעָה אַחַת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, אֲשֶׁר בְּדַבַּר רַבְּנוּ ז"ל לֹא רוּאִים רַק אֶת הַפְּסִיעָה הַרְּאשׁוֹנָה וְלֹא יוֹתֵר, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ עוֹלָם וּמְלֹאוֹ, וְכָל אֶחָד עֶסוּק בְּעֶסְקוֹ וְכוּ', וְאַפְלוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָל־לַיִת כָּל אֶחָד עֶסוּק בְּמַגְבִּיּוֹת וְאַסְפַּת כְּסָפִים בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', כָּל אֶחָד עֶסוּק בְּעֶסְקוֹ הַפְּרָטִיִּים, וְתִהְיֶה לְאֵל, זְכֵנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאַנּוּ אֵין לָנוּ עֶסֶק אַחֵר, רַק לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב", וְלְהַפְּיֵץ אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקְנוּ, שְׁזַכֵּינוּ לְפַל בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תרצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַה, ה' שְׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחַה נְצָחִים.

אֲקַנְהָ שְׁקַבְלָתָּ אֶת הַחֲמִשׁ-מֵאוֹת דוּלָר בְּעֵבֹר חֲשֻׁבוֹן הַבָּשָׂר לְכַבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואני מקנה שממש בקרוב מאד תוכל להכנס אל תוך הדירה שלך, ויהיה לך רק שמחות בביתך תמיד, ותחתן את כל ילדיך בנגל ובכבוד גדול.

רק חזק ואמץ לתפס בכל יום כמו חמש-דקות תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, שדבר זה מאד מאד חשוב בכל העולמות, אשרי מי שחזק בזה בכל יום, כי כל הישועות של האדם תלויות בזה, וכפי שמרבה לדבר עמו יתברך, כמו-כן זוכה לראות נסים נגלים. תאמין לי, שאין בעל הנס מכיר בנסו (נדה לא.), הקדוש-ברוך-הוא עשה עמה עמה ממש נסים נגלים, חתנת את שני בניך, ותהלה לאל, בנית בנין נפלא שהיה ממש בגדר אי-אפשר, והסמ"ך-מ"ם רצה רק לכתל אותך, ועכשו הוא יוצא מכליו על הצלחתך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכבר נשמע בשורות משמחות תמיד.

המצפה לשמע ממך...

כא תרצז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, ו' שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות הכפירות והאפיקורסות, תדע, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, שזה בא לאדם על-ידי חטאיו המרבים, כי פשאדם חוטא, נכנסת בו כפירות ואפיקורסות, עד שיש בני-אדם, שכל-כף חטאו, שהחטאים מפרידים בינם לבינו יתברך. וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אמונה, סימן כב): הפשע של האדם מכניס כפירה לאדם; ולכן חבל מאד להכנס בדברים כאלו, ובפרטיות בחלל הפנוי וכו',

שָׂרְבִים הַתְּפַקְרוּ עַל-יְדֵי-זֶה, וּבִקְאֻמַּת אֵין לָךְ עוֹד יוֹתֵר טוֹב מֵאֲמוּנָה, כִּי כְּשִׁזְזוּהָ הָאָדָם לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרַךְ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲזִי הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, עֲרַבִים וּמְתוּקִים, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבֹא, וּמָה צְרִיכִים לְחַקֵּר. וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד), שֶׁעַל-יְדֵי אֲמוּנָה זוֹכִים לְעֵבֶר מֵעֵבֶר לְעֵבֶר; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה, שְׂזָה הַקֵּב שְׁלוֹ [אֲמוּנָה עוֹלָה ק"ב], וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּעֵיל וְאֲמוּנָה בְּנִפְיָק הֵם הַקֵּבִים שְׁלוֹ, וְיָכוֹל לְעֵבֶר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְאֶפְלוּ שֶׁיֵּשׁ לוֹ רַגְלִים חוֹלוֹת, אָבֵל אִם הוֹלֵךְ עַל קִבִּים, שְׂזָה עוֹלָה ב' פְּעָמִים אֲמוּנָה, אֲזִי יָכוֹל לְעֵבֶר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי לְפַעְמִים גַּם כְּשֶׁאָדָם עוֹלָה לְמַעְלָה מֵרַבּוּי אוֹר הוּא נִשְׂרָף וְנִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פב), וְלְפַעְמִים כְּשִׁיּוֹצֵא בַּחוּץ, גַּם אֲזִי נוֹפֵל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'), אָבֵל עַל-יְדֵי הַקֵּבִים שְׁלוֹ שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה, שֶׁמֵּאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרַךְ הֵן בְּעֵלְיָהּ וְהֵן בִּירִידָה, וְיוֹדֵעַ שֶׁאֵינּוּ יוֹדֵעַ כָּלֵל, וְהוּא תָּמִיד שָׂשׁ וְשִׂמְחָה וּמְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרַךְ בְּדֶרֶךְ קִבְלַת עַל, אֲזִי יָכוֹל לְעֵבֶר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, הוֹלְכִים וּמְסֻתוֹבְבִים בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ אֶלְפֵי וּרְבֻבוֹת נִשְׁמוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁהֵם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם חֲכָמִים, וּלְבִסוּף הֵם טַפְשִׁים גְּדוֹלִים, כִּי בְּלִי אֲמוּנָה הָאָדָם הוּא טַפֵּשׁ. וּבְכַפְרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ: וְהִנֵּה מְצֻרִים נוֹסְעֵי אַחֲרֵיהֶם — רִאשֵׁי תְּבוֹת: א' מ'ו'ו'ן' כִּי קָלַפְתָּ מְצֻרִים שְׂבָאָה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מִפִּיָּה שֶׁהוּא פָּרְעָה נוֹסְעֵי אַחֲרֵי הָאֲמוּנָה כְּדִי לְהַכְשִׁילוֹ, אָבֵל כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְקִיָּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרַךְ בְּדֶרֶךְ קִבְלַת עַל, אֲזִי נִתְקַיֵּם אֶצְלוֹ: ג'ר מ'צָנָה וְיִתּוֹרָה א'וֹר — רִאשֵׁי תְּבוֹת א' מ'ו'ו'ן', שֶׁנִּשְׁמַר מִכָּל רַע.

נָא וְנָא רֵאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעֵוֹלָם, וְתַפְיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, וְתַקַּח אֶת חֲבֵרֶיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁגַם הֵם יִפְיִצוּ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל; כִּי בְּאֻמַּת לֹא יִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ רַק זֶה שְׁנִזְכָּה לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלָיָהּ. וְתִדַּע שֶׁהַכָּל נִעְלָם וְנִסְתָּר מְאֹד מְאֹד, כִּי אִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם רוֹאִים וְכוּ', הָיוּ

ל אֲשֶׁר כּא תּרַחֵץ בְּנַחֵל

רוֹקְדִים מְרַב שְׂמֵחָה וְכוּ', אֶף הַכֹּל נֶעְלַם בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן.

רְאֵה לְהַפְלִל בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתָמִיד תִּסְתַּכֵּל עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת
אֱלֹקוֹתָו יִתְבַּרֵךְ, הַמְּחִיָּה וּמְהַנֶּה וּמְקַיֶּמֶת אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתָו יִתְבַּרֵךְ,
וְהֵם כְּפוּי לְאֱלֹקוֹתָו יִתְבַּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תּרַחֵץ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, ו' שְׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּבֵר כְּתִבְתִּי לָךְ זֶה שָׁבוּעַ יָמִים מַכְתָּב, וְאַנִּי לֹא מֵתְעַלֵּם כָּלֵל
וְכוּ', רַק כָּל תְּפִלָּתִי וְתַקִּנוֹתִי שְׂיִחְזוֹר הַשְּׁלוֹם-בֵּית לְבֵיתְכֶם, וְתִגְוִרוּ
בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת.

נָא וְנָא אֵל תִּתְגַּרְשִׁי בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֶּן, רַק תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל
וּלְהַדְּלִיק גִּירוֹת לְכַבוֹד הַצַּדִּיקִים, שְׁבֹזְכוֹתֵם יִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית בִּינֵיכֶם,
וּבְעֵלְךָ יַעֲזֹב אֶת הַשְּׂטִיּוֹת, וַיִּגְרָשׁוּ אוֹתוֹ מִשְׁמָה, וְכֹל הָעֶסֶק יִתְפָּרֵד
וַיִּחְזוֹר לְחַיּוֹת חַיִּים נוֹרְמָלִיִּים.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר לֹא לְהַתְּגַרֵּשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֶּן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַכֶּךָ, וְתִבְשָׂרֵי לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תרצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

בְּעֵנִין ... תֵּאֱמָר לִי בְּשַׁעַה שֶׁהִתְיַעַץ עִמִּי בְּעֵנִין עֲסָקִיו, עֲלֶה לִי
תִּכְף־וּמִיד בְּמִחְשַׁבְתִּי — מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם הִיִּית עוֹשֶׂה עִמּוֹ
עֲסָק בְּיַחַד, כִּי הָרִי הוּא בְּתַחוּם הַבָּשָׂר הַרְבֵּה שָׁנִים, וּמַה גַּם הוּא
בְּמִרְכּוֹ הָאָרֶץ, וּבִפְרֹט בְּאֲשֶׁדוּד שְׁגָרִים שֶׁם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנּוּ, וְגַם
אֲנָשִׁים חֲרָדִים, הִזֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמּוֹ אֵיזָה עֲסָק, וְכֶךָ תִּתְרַחֵב
פְּרִנְסָתְךָ, וְגַם לוֹ תִּהְיֶה פְּרִנְסָה. וְהַעֲקָר שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם "עוֹף בְּרִסְלָב".

מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְקַבֵּל גַּם מְעוֹד כַּמָּה חִסְדֵי יוֹת כְּגוֹן בְּעֵלּוֹ
אוֹ גוֹר הַכָּשֶׁר, וְעַל־יְדֵי־זֶה תוּכַל לְשׁוֹק גַּם לָהֶם, כִּי מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי
שֶׁעוֹף בְּרִסְלָב יִשְׁגֶּשֶׁג מְאֹד מְאֹד, לְכֵן תַּעֲשֶׂה כֹּל מַה שֶׁבִּכְתָּךְ,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ בְּדֶרֶךְ הַנִּכּוֹן וְהַיָּשָׁר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, אֲקוּוֹה לְהִיּוֹת
בְּעוֹד כַּמָּה יָמִים בְּאֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, עֲדִין אֵינִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מְתִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשּׁוּם דְּבַר יְהִיָּה מֵה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, וְזֶה הַלְמוּד שֶׁקְּבַלְנוּ מִרְבֵּנוּ ו'ל, שֶׁבַתְקָף הַקְּטָנוּת וְהִירִידוּת וְהַנְּפִילוּת וְהַחֲלִישׁוּת הַדַּעַת שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, הוּא צָרִיךְ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ אֶת דַּרְכּוֹ, כִּי בְּאֵמֶת בְּזֶה הָעוֹלָם הַנְּסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד, כִּי מֵצַד אֶחָד הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל מֵצַד שְׁנֵי הָאָדָם מִתְקַרֵּר בְּכֹל פֶּעַם, וְנוֹפֵל וְנוֹחֵלֵשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל פֶּעַם לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה מִצְּלִיחִים.

מוֹהֲרַנְ"ת ו'ל אָמַר, שְׂאִי-אֶפְשֶׁר לְהִצְלִיחַ בְּדַרְכֵי רַבֵּנוּ ו'ל, אֵלָּא עַל-יְדֵי הַתְּחִדְשׁוּת, כְּשֶׁאָדָם מְחַדֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּכֹל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, רַק עַל-יְדֵי-זֶה מִצְּלִיחִים, וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי עַל זֶה צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם שְׂנֵמֶשֶׁךְ אַחֵר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּפַעַל מִמֶּשׁ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִזּוֹ דִּיקָא תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד שְׂמִחָה כְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה, וּבְכַפְרֵט כְּשִׁזְזוּכִים לְלַמֵּד עַל-פִּי סֵדֵר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבֵּנוּ ו'ל לְהַתְחִיל מִהַתְּחִלָּה, וְלִלְמַד פָּרָק אַחֵר פָּרָק וְדָף אַחֵר דָּף, עַד שְׁיִזְכֶּה לְסִיִּים אֶת הַמְּסַכְתָּא, וְאִזּוֹ יִתְחִיל עוֹד מְסַכְתָּא וְעוֹד מְסַכְתָּא, עַד שְׁיִזְכֶּה לְסִיִּים אֶת כָּל הַש"ס, וְכֵן בְּכֹל סֵפֶר וְסֵפֶר לְהַתְחִיל מִהַתְּחִלָּה, וְלְהַמְשִׁיךְ עַד שְׁגוֹמְרִים אֶת הַסֵּפֶר. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבֵּה, פֶּרֶשׁ ל', סִימָן ב'): שְׁבַע שְׂמִחוֹת שְׁבַעֲנוּ בְּחֻמְשָׁה שְׂמִחוֹת: מִקְרָא, מִשְׁנָה, תְּלִמוּד, תּוֹסֵפְתָא וְאַגְדוֹת, כִּי אֵין לָךְ עוֹד יוֹתֵר שְׂמִחָה מִזֶּה שְׂאָדָם זוֹכֵה לְסִיִּים מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הִלְכוֹת וְאַגְדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסֵפְתָאוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שְׁיִשְׁאֵר לָנוּ. וְכִמְאֹמֵר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו, י'): 'אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרִגְלִיוֹת, אֵלָּא תּוֹרָה

ומצוות ומעשים טובים בלבד; וכן אמר אליהו הנביא (תנא דבי אליהו, פרק טו): לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלוין אותו עד שמגיע לבית עולמו; ועל-כן ראה לחקק בדעתך היטב היטב ידיעות אלו, כי לא ישאר ממך שום דבר רק הדבורים שתדבר עמו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל, כי בזה שמדברים עמו יתברך, בזה נתגלה תקף האמונה שיש בו, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא כאן, ואין בלעדיו נמצא; כי באמת המאמין האמתי, שיודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה תנועה שם אלופו של עולם, הוא מדבר ומספר ומשיח את כל אשר עם לבבו אליו יתברך; כי באמת למי נשפך את לבנו, אם לא להקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל. ועל-כן ראה להתמיד בדבר זה לדבר בכל יום עמו יתברך בהתמדה גדולה, ואל תסתפל על שום ברירה שבעולם, רק תמיד תזכר מה לך עם אחרים, אף אחד לא מבין אותך כמו שאתה מבין את עצמך בעצמך, ורבנו ז"ל הזהירנו על דבר זה מאד מאד — לדבר ולשוח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, וזו נקראת התבודדות, ורק זה מה שיליה אותך עד הרגע האחרון, וכמו-כן למוד התורה הקדושה מה שאדם זוכה ללמד בכל יום זה מה שנשארו ממנו. ועל-כן מה טוב ומה נעים לעשות חברותא עם אחד מאנשי שלומנו על-כל-פנים שעה אחת ללמד עמו, וביתר הזמן הפנוי לחטף בעצמו שעורים כסדרן — הן במקרא, והן במשנה, והן בגמרא, והן במדרש, והן בשלחן ערוך, והן בזהר, והן בתקונים וכו' וכו', אבל העקר לידע את הכלל הגדול שגלה לנו רבנו ז"ל: "מעט גם-כן טוב", כי אסור לקחת על עצמו על גדול, שאז לא עושים שום דבר, אלא לדעת, אשר מעט גם-כן טוב. אשרי מי שאוחז בזה, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראה לא להיות שבור משום דבר שבעולם, כי עקר גדלת מעלת נשמות ישראל היא — פשוזכים לדבק את עצמם בחי החיים בו יתברך, ואינם נשברים משום דבר, אלא יודעים שהכל ממנו יתברך, ואם בן מה ולמה לו להיות שבור מאיזה אדם;

לד אֲשֶׁר כַּא תְּשֵׂא בְּנַחֵל

אֲדַרְבֶּה, עֲלֵינוּ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יְתַבְרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יְתַבְרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מָאֵד, דְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה רַק מְרֻשּׁוֹתוֹ יְתַבְרֵךְ, וּמִי שְׁמַכְנִיס בְּעַצְמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֵינוֹ מִתְפַּחַד וְאֵינוֹ מִתְיָרָא מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם. וְלִכְלֵל זֶה זוֹכִים דִּיקָא עַל-יְדֵי תוֹרָה וְתַפְלָה, שְׁהֵם הַעֲזוֹת דְּקַדְשָׁה שְׁמַכְנִיס בְּאֶדָם עֲזוֹת, שְׁלֵא יִירָא וְלֹא יִפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי תוֹרָה וְתַפְלָה הֵם עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב), וְהֵם הֵם הַמְּכַנִּיסִים בְּאֶדָם שְׁמַחָה עֲצוּמָה, אֲשֶׁרִי מִי שִׂיאֲחֹז בְּנֵה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׁתַּבְּשֵׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מִרַב טְרִדוֹתֵי הַעֲתָקָתִי אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְעוֹד כַּמָּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ.

כַּא תְּשֵׂא

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחָה, וְי' שְׁבֻט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, כִּי הַשְׁמַחָה הִיא הַיְסוּד בְּקִיּוּם הָאֶדָם, וְהַשְׁמַחָה מְכַנְסֶת בְּאֶדָם סִבְלָנוֹת עֲצוּמָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׁמַחָה נִתְרַחֵב הַמַּחֲזִין וְהַדַּעַת, וְהַכַּעַס וְהַאֲכֻזְרִיּוֹת וְהַקְּמָצוֹנוֹת בָּאִים מִקְּטָנוֹת הַמַּחֲזִין, וְלִכֵּן הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה עַל מַדַּת הַשְׁמַחָה, וְצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְהַשְׁמַחָה תְּרַחֵב לְךָ אֶת הַדַּעַת, וְתוֹצִיא אוֹתָךְ מִהַגְּלוּת וּמִקְּטָנוֹת הַמַּחֲזִין. וְעַקֵּר הַעֲצָה לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה הוּא — לֹא לְשִׁבֵר עֲצָמְךָ, וְאֲדַרְבֶּה, לְהַשְׁתַּדֵּל לְמִצָּא בְּעַצְמְךָ נִקְדוּת טוֹבוֹת, כִּי

אֲשֶׁר כּא תשא בּנחל לה

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אִשָּׁה מְרַגֵּיֶשֶׁה אֶת עֲצָמָה נְחוּתָהּ וְכוּ', וְעִזּוּבָהּ וְכוּ', וּמִשְׁפֹּלֵת וְכוּ', וּכְאֵלוּ הִיא לֹא שָׁוְהָ שׁוּם דָּבָר, שָׁוְהָ מֵה שְׂמִכְנִים בַּה עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן, וְזֶה הוֹרֵס לָהּ אֶת הַחַיִּים, רַחֲמָנָא לְעֻלָּן, אֲכַל בּוּ בְּרַגַע שֶׁהָאִשָּׁה תִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתֹאמֶר לְעֲצָמָה: "אֲנִי כֵן שָׁוְהָ, וְיֵשׁ לִי עֶרְוָה עֲצָמִי", וְלֹא תִפְּלַב בְּדַעְתָּהּ כָּלֵל, אֲדַרְבָּהּ, תִּמְצָא בְּעֲצָמָה תְּמִיד נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִיא תִתְעַלֶּה מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְשׁוּם דָּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ.

וְלִכֵּן רְאִי לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּבֵית וְכוּ', וְכֵן מִבְּחוּץ מֵהִשְׁכָּנוֹת וְכוּ', אֲדַרְבָּהּ, עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי יֵשׁ לָךְ, תִּהְיֶה לְאֵל, לְתָרִם הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד לְזוּלָתְךָ, וּבְזֶה שִׁתְּחַזְּקִי וְתִשְׁמַחִי וְתִעֲוֹדְדִי נָשִׁים אַחֲרוֹת, אֶת מִמִּילָא תִהְיֶה מְחַזְּקַת וּמְעַדְדַת, וּבִפְרָטִיּוֹת שֵׁשׁ לָךְ אֶת הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁמַלְמַד אוֹתָנוּ לְמוֹדִים כָּל-כֶּף עֲמָקִים אִיךָ לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד אֲפֵלוּ בְּתַקְּףָהּ הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְכוּ', וּבְתַקְּףָהּ הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְמַצַּב רוּחַ טוֹב, וְאֵת זֶה אֶת מְחִיבָת גַּם לְתָרִם לְזוּלָתְךָ, כִּי אִם אֶת יוֹדַעַת מְלִמּוֹדִים נִפְלְאִים כְּאֵלָה, הַמְּחַזְּקִים וּמְאַמְצִים אוֹתְךָ, שִׁתְּחַזְּקִי מֵעַמָּד בְּכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְלֹא תִשְׁמַחִי לֵב לְשׁוּם דָּבָר, עֲלֶיךָ לְהִתְחַלֵּק בִּידִיעוֹת עִם אֵלָה גַּם עִם זוּלָתְךָ, וְזֶה יִכְנִים כֶּךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי וְהָאֲמוּנָה בְּעֲצָמְךָ, הִינּוּ כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן קמ): כְּמוֹ שֶׁצָּרִיכִין לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשַׁת-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ-כֵן צָרִיכִין גַּם לְהֶאֱמִין בְּעֲצָמוֹ, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה — כְּפִי שֶׁאָדָם מְאַמֵּין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר הוּא כָּל יָכוֹל, כֵּן הוּא צָרִיךְ לְהֶאֱמִין גַּם בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהוּא כֵּן יָכוֹל, כִּי עַל-פִּי-רַב אֵין לְאָדָם אֲמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, וּבִפְרָט אִשָּׁה, שֶׁמְרַגֵּיֶשֶׁה אֶת עֲצָמָה יְרוּדָה וְנִפְוֹלָה וּמִשְׁפֹּלֵת, וְאֵין לָהּ אֲמוּנָה בְּעֲצָמָה, וְזֶה מְכַנֵּס בַּה דִּכְאוֹן פְּנִימִי, עַד שֶׁהִיא מְרַגֵּיֶשֶׁה עֲצָמָה תְּמִיד מִשְׁפֹּלֵת וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן רְאִי מֵהִיּוֹם וְהִלָּאָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ שְׂמִחַת הַחַיִּים, וְתְּמִיד תִּסְתַּכְּלִי בְּרְאִי עַל הַפְּנִים שְׁלָךְ בְּאִפְּן אַחַר לְגַמְרִי, לֹא כְּמוֹ שֶׁהִסְתַּכְּלַת עֲלֶיךָ עַד עֲכָשׁוּ, כְּאֵלוּ אֶת לֹא שָׁוְהָ שׁוּם דָּבָר וְכוּ', וּכְאֵלוּ

לו אָשֶׁר כּא תשב בְּנַחַל

אין לך שום תקנה וכו', לא, לא, אל תגידי זאת, אלא תדעי שהלמודים העמקים של רבנו ז"ל הם להחדיר בנו אמונה ברוחה ומזככת בו יתברך. ותכף-ומיד שמאמינים בו יתברך שהוא לבד נמצא, ובלעדיו אין שום נמצא, אז ממילא מתחזק האמון בעצמו, והבטחון עצמי וכו', וזוכים להיות בשמחה, ולהרגיש טעם בחיים. ולכן תשתדלי מאוד מאוד לדבר עם זולתך דבורי אמונה ובטחון, שפונדאי יהיה טוב וכו', ובזכות זה גם את תתחזקי בכל מיני התחזקות, ותהיי תמיד שמחה ועליזה, ותהיה לך סבלנות גדולה, ועל-ידי-זה תחזקי מעמד בכל מה שעובר עליך בפית ובחוזן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיהיה לך טוב בחיים ושמחת החיים כל ימי חייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, ו' שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

עכשו קבלתי את הספרים.

מה אמר לך! אין לתאר ואין לשער את הפאר והיפי והחן של הספר "אשר בנחל" חלק ט', ממש להפליא פלאי פלאים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להוציא חלק אחר חלק, שהוא ממש פאר ויפי, אשריכם ואשרי חלקכם! גם הספר "מקור שמחה" מאוד יפה, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא בהצלחה מרבה בכל הענינים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּא תּשׁג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ו' שְׁבֻט ה'תּשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. נָא לְפָנוֹת אֶל רוֹפֵא פְּרָטִי, וְלִשְׂאֵל
חַוֹת דַּעְתּוֹ, כִּי כְּשֶׁהֵמָּה יוֹרְדִים זֶה סַפְּנָה, וּבּוֹדָאֵי צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת
זְרוּז, אֲבָל רַק אַחֲרֵי יַעוּץ עִם רוֹפֵא פְּרָטִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ עֲלֶיךָ, שְׁתַּעֲבְרֵי הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
בְּקִרּוֹב מְאֹד.

הַמְצַפָּה לִשְׁמֹעַ מִמֶּךָ רַק טוֹב...

כּא תּשׁד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ו' שְׁבֻט ה'תּשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲדַרְבֶּה אֶל תַּהֲיָה בְּצַעַר, חִס־וְשְׁלוֹם, אֵינִי מִקְפִּיד עַל זֶה כָּלֵל,
רַק רְצִיתִי שְׁמִכָּאן וּלְהֵבֵא תּוֹצִיא אֶת זֶה, כִּי פָּשׁוּט אֵין לִי רִגַע פְּנוּי,
וְאֲנִי טְרוּד רַב הַיּוֹם וְרַב הַלַּיְלָה, וְלֹא חִס־וְשְׁלוֹם, שְׂאֲנִי מִקְפִּיד עֲלֶיךָ,
אֲדַרְבֶּה, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ,
אַחֲרֵי שְׂאֲנִי רוֹאֶה אֶת פְּעֻלָּתְךָ, שְׂאֵין מִי שְׁיֻכַּל לְהַשׁוֹת אֵלֶיךָ,
וּבְפְּרָטִיּוֹת הַיְפִי שֶׁל "אֲשֶׁר בּנחל", זֶה מְשֻׁהוּ מְשֻׁהוּ.

בְּעֵינַי ... עֵלָה לִי תַכְּף הַרְעִיּוֹן בְּשַׁעַה שְׁשַׁלַּח לִי, אֲבָל לֹא רְצִיתִי
לְהִיּוֹת הַגּוֹרֵם, עַד שֶׁתַּהֲיָה הַתְּעוֹרְרוֹת מְשֻׁנִּיָּהֵם, וְעַכְשָׁו שְׁכַבְּר נְתוּעָדוֹ

לח אֲשֶׁר כּא תּשֶׁה בּנַחֵל

יחד, אָנִי מָאֵד מָאֵד שְׂמַח, כִּי רָצִיתִי מָאֵד שְׂיִכְנֶס "עוֹף בְּרִסְלֵב"
בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל. וְהָיָה טוֹב שְׂיַעֲבְדוּ יַחַד, וְגַם לָךְ תִּצָּא מְזֶה טוֹבָה.

ה"אור יבנאל" הוא יפי כָּזָה, הִלּוּאִי שְׁנוּכַל לְהִדְפִּיס בְּכָל שָׁבוּעַ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִפְלוּ כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְדֵינוּ. הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אֵל תְּבַלְבֵּל
עֲצָמְךָ מְזֶה, רַק מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֵל תִּכְנֶנֶס יוֹתֵר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ כָּל הַיָּמִים...

כּא תּשֶׁה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַח, ז' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲכָשׁוּ עֵינָתִי בְּ"אוֹצֵר הַקְּנֻטְרִסִים" חֵלֶק א', וְשֵׁם יֵשׁ קְנֻטְרִס "אֵין
בְּעִיּוֹת" (קְנֻטְרִס ג'), וּבִבְאֻמַּת אֶתְּהָ צוֹדֵק שְׂאֵין קְנֻטְרִס "מִסְפִּיק בְּעִיּוֹת",
וְזֶה יְהִיָּה בְּחֵלֶק ט'. לְעֵת עֵתָה תִּכְנֶנֶס בְּחֵלֶק ח' בְּמִקּוֹם הַנַּ"ל אֶת
קְנֻטְרִס "מִי אֲשֶׁם", וְכֵן הַכֹּל יְהִיָּה מְסֻדָּר, אָנִי מִקְּנֵה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מַעֲכָשׁוּ כְּבֵר לְסֵדֶר אֶת הַקְּנֻטְרִסִים הַחֲדָשִׁים בְּסֵדֶר כְּזֶה, שְׂיִוְכְלוּ
לְהִדְפִּיסָם גַּם בּוֹדְדִים וְגַם בְּכִרְכִים שֶׁל "אוֹצֵר-הַקְּנֻטְרִסִים", כִּי,
תְּהִלָּה לְאֵל, מְרַבּוֹי הַקְּנֻטְרִסִים מְאֻבְּדִים אֶת הַחֲשֻׁבּוֹן, וְחֻבֵּל עַל כָּל
קְנֻטְרִס שְׂיִלֵךְ לְאִבּוּד, כִּי תְּהִלָּה לְאֵל, כָּל הַקְּנֻטְרִסִים עוֹשִׂים מִמָּשׁ
מִהַפְּכָה, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶכֶם! תִּרְאֶה לְכַתֵּב אִם הִבְנַת.

רְאֵה לְהִתְקַשֵּׁר אֶל ... וְ... וְתֹאמֶר לָהֶם, כִּי בְּחִסְדּוֹ יִתְבַּרֵךְ אֶהְיָה
בְּבֵיתֶם בְּיוֹם שְׁלִישִׁי הַבָּא בְּסִבִּיבוֹת שְׁתִּים עַד שְׁלֹשׁ, וְתֹאמֶר לְ...
שְׂיִכִּין אֶת בֵּית-הַמְדָּרֵשׁ בְּשַׁעַת שְׁמוֹנָה בַּלֵּילָה לומר שֶׁם דְּרָשָׁה
לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ.

אֶקְנֶה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי אָנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיאֵנִי מֵהַצָּרוֹת שֶׁמְסַבְּבוֹת אוֹתִי, הַכֶּפֶל הַדָּבָר,

אָשׁר כּא תּשׁוּ – כּא תּשׁוּ בּנְחַל לט

לא להכניס יותר בקונטרסים או בספרים שיפנו אלי, כי פשוט אין לי רגע מנוחה.

המצפה לתשובה מהירה...

כא תשו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, ז' שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות בביתכם ביום שלישי הבא בסביבות שתיים שלש, ושם אקבל קהל עד שעה שמונה, שאמר שעור בבית-המדרש לאנשי שלומנו.

שמעתי שהתועדת עם ר' ... גרו יאיר, השוחט, באמת תכף-ומיד כשהתיעצת עמי, עלה במחשבותי, שהיה טוב מאד, שתעשה עמו איזה עסק, כי היום, בעוונותינו הרבים, מערכת הכשרות ירדה פלאים, רחמנא לישזבן, וצריכים לשמור מאד מאד איזה בשר קונים, כי בנגל יכולים להכשל בנבלות וטרפות, רחמנא לצלן, אשר מטמטם את הדעת והלב גם יחד, ואי-אפשר אחר-כך להשיג שום השגה קלה, ואפלו אמונה פשוטה לא יכולה להכנס באדם שאכל טרפות, רחמנא לצלן, ועל-בן היה טוב, אם אתה יכול לפתח עסק בשווק בשר "עוף ברסלב", והקדוש-ברוך-הוא לתן לך הצלחה מרבה, ואשתך תקרב מאות ואלפי נשים להקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, ז' שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה יגיעו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות הפצה, תאמין לי, מי שמתבונן מה שעובר היום על נשמות ישראל, ומה שהקנטרסים עושים ופועלים בהם, אז הוא בטול הבחירה.

תרצה למסור את שני המכתבים האלו ליעודם, כי הם מאוד נחוצים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשח.

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר בשלח, ז' שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... נרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאַתָּה צוֹדֵק בְּמַאת הָאֲחוּזִים, שִׁישׁ כַּמָּה בְּעִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת בְּכַמָּה בַּחוּרִים וְזֶה בְּרוּר. וְצָרִיכִים הֵם לְטָפוּל שָׂרֵשׁ, הֵינּוּ לְרֵדֶת אֶל נִבְכֵי נַפְשָׁם, וְלַעֲזוֹר לָהֶם, כִּי זֶה הִיסוּד אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁאֵסוּר לְהִתְיַאֵשׁ מִשׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲצִל כָּל יְהוּדֵי יִשׂ נִקְדָּה מֵה שְׂאִין בְּזוּלָתוֹ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד); וְצָרִיכִים רַק לַעֲבֹד עַל נִקְדָּתוֹ לְחִזְקָה וּלְהַגְבִּיחָה וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמְּכַשׁוֹלוֹת וְכוּ', כִּי עֲלִינוּ עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי שִׁיּוּדַע נִבְכֵי נַפְשׁוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל עוֹבֵד עִם נִקְדָּתוֹ, אֲשֶׁרֵנוּ שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי אֲמַת פְּזָה, רַבִּי רַחֲמָן פְּזָה, תְּהִלָּה לָאֵל, הֵינּוּ אֲצִלוֹ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, בֵּן יוֹפְנוּ לְהִיּוֹת כָּל יָמֵי חַיֵּינוּ, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב" בֵּין הָרִים גְּבוּהִים, שְׁנוּכָל לְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת "הַנְּעוֹר בְּלִילָה" בְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב); בְּיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה תִּקְבַּל מִמֶּנִּי, בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ אֱלֹהֵינוּ וְחֲמֵשׁ-מֵאוֹת דוּלָר, וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ מֵה לְדַאָּג, רַק תַּחֲדִיר אֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם בְּתוֹךְ הַבַּחוּרִים. וּבְבִקְרָה יִהְיֶה מִכְתָּב אֲרֶךְ לְאַשְׁתָּךְ, שְׁתוּכַל לְקַחַת עִמָּךְ.

אָשֶׁר כּא תשט בַּנְחַל מֵא

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, אִם אֲנִי יִכְלֹתִי לְהַחְזִיק מֵעַמָּד אַחַר
מִשְׁבָּרִים כְּאֵלוֹ בְּשָׂבוּעוֹת הָאַחֲרוֹנִים, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁגַם אֶתָּה תֵּעַבֵר עַל זֶה.

הַמְצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מִמֶּךָ...

כּא תשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ז' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ זָאִיר.

עֲדִין בְּדִיוֹק אֵינִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי נוֹסֵעַ הַלַּיְלָה אוֹ בַּיּוֹם רֵאשׁוֹן, כִּי
אֲנִי מְסַבֵּב בְּתֵלֵאוֹת רַבּוֹת, יִרְחַם עָלַי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אוֹדוֹת מִצַּב־הַרוּחַ שְׁלָךְ וְכו', לְדַעֲתִי, אֶתָּה לוֹקַח עַל עֲצָמְךָ עַל
יוֹתֵר גְּדוֹל מִכְחָךְ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְפִסֵּעַ פְּסִיעוֹת רַחְבּוֹת ...
אֶלָּא לָךְ לְאֵט לְאֵט, הַשִּׁיחוֹת הֵן לֹא שִׁיכוֹת לְאוֹצֵר הַקֶּנֶטְרִיסִים, הֵן
הֵיוּ רַק לְהַשְׁלִים אֶת הַגְּלִיּוֹן.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, כִּי הַסְּפָרִים עוֹשִׂים פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת
בְּעוֹלָם, מִמֶּשׁ מֵהַפְּכָה רוּחָנִית בְּשִׁקְט בְּשִׁקְט, אַבְּל כָּל הַחֲצִים שֶׁל
הַסֵּמ"ך-מ"ם נִכְנָסִים רַק בִּי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְשִׁית עֲצוֹת, כִּי הַמְּלַחֲמָה
עָלַי מִבְּפָנַיִם וְאַחֲרֵי מִבֵּית וּמִבְחוּץ, אֲשֶׁר אֵין אֶתָּה יְכוֹל אֶפְלוֹ לְהַבִּין.
וְהִנֵּה אֶתָּה הוֹלֵךְ וְצוֹעֵד וְכו', אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ, שְׁנִבְחַרְתָּ עַל-יְדֵי
רַבְּנוּ וְ"ל לְהִיּוֹת הַשְּׁלִיחַ שְׁלוֹ בְּהַדְפַּסַּת סְפָרֵיו הַקְדוּשִׁים, הַעֲקֵר אֶל
תַּפְחָד כָּלָל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם הִיִּית רּוּאָה וּמִבִּין
וּמִתְבּוֹנֵן אֵיךְ אֲנִי חִי, מִמֶּשׁ הוֹלֵךְ עַל חֶבֶל דָּק, וְלֹא יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה
בְּעוֹד שְׁעָה וְכו' וְלֹא בְּעוֹד יוֹם וְכו', אֲז הִיִּית מְשִׁתּוֹמֵם אֵיךְ אֲנִי
מִחֲזִיק מֵעַמָּד.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כא תשי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, זו שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי עכשו את הדו"ח מהאספת נשים שהתאספתן
בליל ראשון, ומאד מאד גהגיתי מזה, כי זה כל חלקי מכל עמלי,
שתחזיקו עצמכם יחד, ואשה תחזק את רעותה, ודיקא על-ידי-זה
נוכל לעבר על כל המכשולות והמניעות והעכובים, שהם על דרכנו
מהסמ"ף-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, שאינו נח כרגע, רק מתכנן
כל מיני תכנונים לעשות רשעות וכו', אשר אתם אפלו אינכם
יודעים מה מתבשל בשקט וכו', הקדוש-ברוך-הוא גדול מאד מאד,
ורבנו ז"ל אמר: "נצחתי ואנצח", בן יקום כאן ביבנאל, שיהיה
"עיר ברסלב" על אפו וחתו של הרשע, ימח שמו וזכרו, ולא
יועיל לו שום דבר כלל.

רציתי מאד מאד, אם את יכולה להחליף את מסבת ט"ו בשבת
ליום שלישי בערב, כי ביום שני בערב תהיה אספת נשים מאד
דחופה, וכפי התכנון שלי, בעזרתו יתברך, האספה לא יכולה
להתקיים רק בליל שני, ועל-כן טוב שתחליפי את התאריך של
המסבה לליל שלישי.

בענין הצניעות, בודאי זה יסוד ועקר בתיי היהדות, וזה יסוד
הבית היהודי ויסוד האשה היהודית, וצריכים ללמד מזה בבית-ספר
ולמסר נפשנו, שהבנות תקבלנה חנוך יסודי בצניעות בלי שום
פשרות כלל.

המחכה לתשובה ממך...

הידיעון החדשי זה דבר נפלא, ומקשר את הנשים יחד.

כּא תשיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ז' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבֶיךָ.

וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שְׂאִין אֶצְלִי עֲנֵג וְשִׂמְחָה, כְּמוֹ כְּשֶׁאֲתֵן מִתְקַבְּצוֹת יַחַד, וְאִשָּׁה מְחֻזְקֶת אֶת רְעוּתָהּ, יוֹם שְׁלִישִׁי לֹא בָּא בְּחֻשְׁבוֹן, וְעַל-כֵּן רַק בְּיוֹם רְבִיעִי אוֹ בְּצִהְרִים אוֹ אַחַר הַצִּהְרִים קִדְּם הַתְּתַנָּה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַחִידוּן ט"ו בְּשִׁבְט. גַּא לְהִתְקַשֵּׁר עִם הָרֵב ... וְלְהוֹדִיעַ לוֹ אֶת זֶה, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְאַיֵם אֶת סֵדֶר הַזְּמַנִּים שְׁלִי, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד לְחוּץ הַפַּעַם, וַיֵּשׁ עָלַי עַל וְטֶרְחָא עֲצוּמָה מִהֲרֵבָה דְּבָרִים נְחוּצִים עַד מְאֹד, שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְפַעֵל.

הַמְּחַפָּה לְתִשׁוּבָה מִמֶּנִּי ...

כּא תשיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ח' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ.

אוֹדוֹת ... לְדַעֲתִי, יֵשׁ פֹּה אֵי הַבְּנוֹת בֵּין הַנְּשִׁים, וְאֲנִי מְקַנְהָ לַיִשָּׁר אֶת הַדְּרָכִים וְהַסְּפָקוֹת בְּיוֹם שְׁנֵי בְּלִילָה בְּאַסְפַּת נְשִׁים, וְהַכֵּל יָבֵא עַל מְקוֹמוֹ בְּשִׁלּוֹם.

אוֹדוֹת הַמוֹדְעוֹת שְׁשִׁלְחָתָּהּ, תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה, וּבְאַמֶּת זֹו בְּשׁוֹרָה טוֹבָה עַד מְאֹד, מִמֶּשׁ חֶסֶד מִהַשְּׂמִים, וְרוֹאִים הַתְּחַלֵּת מִפְּלַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כִּי אִם כָּבֵר צָרִיךְ לְהַצְטַרֵף לְחֻגִיגַת ט"ו בְּשִׁבְט בְּמַגְדֵּל, זֶה סִימָן שְׁפָאן בִּיבְנָאֵל אֵין לוֹ כָּבֵר מִה לַעֲשׂוֹת,

ימח שמו וזכרו, את ההפסד הוא כָּבַר עָשָׂה, רחמנא לצלן, שנגעתקו בגללו כל-כף הרבה נשמות ישראל, על-ידי הסתה הפרועה שלו נגדנו, כי אחרת רב המושבה כָּבַר היו חוזרים בתשובה, אם לא הסתת הרשע מרשע הזה, שם רשעים ירקב, חוטא ומחטיא את הרבים, אקנה בקרוב לעשות "פורים דיבנאל", אחר מפלתו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשיג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

באמת רציתי להאריך לך, אך טרדותי רבו כמו שרבו, ובאתי לביתי מאחר, אך עם כל זאת אמרתי לרוץ על-כל-פנים שורותים אלו אליך למען לישוב דעתך ולהרגיע אותך, אשר המצב עדין לא כל-כך חמור כמו שמסיתים אותך, ועדין לא סוף העולם, ולא רוצים כלום.

עליך להבין, כי בעלך מרגיש ספוק רוחני גדול מאד שתורם בזה שלומד עם תלמידים, ומה גם הוא משלים עצמו גם-כן באותו זמן בתורה ובתפלה, כי כאן ביבנאל הוא מקום שקט מאד, ומי שבאמת רוצה להגיע אל איזו שלמות, אי אפשר לו רק במקום שקט, שיש שם שלות הנפש. ותהלה לאל, אם היו בני-אדם מנצלים את הזמן ואת המקום, לא היה חסר להם שום דבר — לא בגשמיות ולא ברוחניות, והיה להם כל טוב. ועל-כן, לדעתי, לא פדאי לכם לריב ביניכם, חס-ושלום, חס-ושלום, כי ימינו כצל עובר, וחבל על הזמן היקר לבלות את החיים במריבות עם וכוותים, שזה ממש גיהנום בזה העולם, בשעה שיכולים להפוך את החיים לגן-עדן ממש.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות בשבוע הבא בארצנו

אָשֶׁר כּא תשיד בּנחל מה

הַקְדוּשָׁה, וַיִּשְׁלַם לְבַעַלְךָ הַכֹּל, וַיִּשְׁלַם אֶת כָּל הַחֻבוֹת וְכוּ', הַעֲקָר
לֹא כִּדְאִי לָךְ לַחַיּוֹת בְּמִרְיוֹת וּבְמִרְיָבוֹת בְּשִׁבִיל הַסְּתוֹת הַמְּשַׁפְּחָה,
הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתַּחֲלִילוּ לַחַיּוֹת עֲצָמָאִים, וְלֹאֲהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי,
וְשִׁתְּהִיָּה בִּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְאֶחָד יִכְבֵּד אֶת הַשְּׂנִי, וַיִּתְּהַפְּכוּ
הַחַיִּים שְׁלָכֶם לְגֵן-עֵדֶן מִמֶּשׁ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, שְׁמִרְגִּישִׁים אֶת
הַשְּׁקֵט וְהַשְּׁלוֹה בְּבֵית, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הַיְלָדִים גְּדִלִים וּמְצַלִּיחִים מְאֹד
מְאֹד, כִּי הַיְלָדִים כְּשֵׁרוּאִים שְׁיִשׁ הַבְּנֵה הַדְּדִית בֵּין הַהוֹרִים, וַיִּשׁ
אַהֲבָה בִּינֵיהֶם, וַיִּשׁ שְׁלוֹם וְשְׁלוֹה בִּינֵיהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפָּע גַם
עֲלֵיהֶם מִהַאֲוִירָה הַזֶּה, אֲבָל כְּשֵׁיִשׁ הַהַפּוּף, אֲזַ כָּל הַבֵּית הַפּוּף, וַיִּשׁ
כַּעַס וּמִרְיָבוֹת וְכוּ', וְזֶה מִשְׁפִּיעַ עַל הַתְּפִתְחוֹת הַיְלָדִים, וְעַל-כֵּן אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת שְׂנֵיכֶם, שֶׁתִּישְׁבוּ עֲצָמְכֶם לְשַׁעֲה קְלָה, מֵה
וְלָמָּה לָכֶם לָרִיב, תִּשְׁכַּחוּ אֶת הַעֲבֹר, וְתַעֲשׂוּ שְׁלוֹם בִּינֵיכֶם, וְאֲז תִּרְאוּ
אִיךָ שְׁלֹא יַחֲסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר — לֹא גְשָׁמִיּוֹת וְלֹא רוּחַגִּיּוֹת, וַיְהִיָּה
לָכֶם מִכָּל טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם מִכָּל טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשַׁלַּח, ח' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְזוּגְתוּ ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה וְכוּ', אִךְ עֲלֵיכֶם לְדַעַת,
כִּי הַשְּׁכָרוֹן לֵב מְבִיא אֶת הָאָדָם לְעִנּוּה, שְׁיִהְיֶה בְּטֵל בְּעֵינַי עֲצָמו
לְגַמְרִי, וּבְזֶה מְבַטֵּל אֶת כַּח הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שָׁמוּ, כִּי עִנּוּ"ה עוֹלָה
בְּדִיוֹק כְּמִסְפֵּר שָׁמוּ סְמָא"ל, אֲשֶׁר אִי-אֶפְשֶׁר לְהַכְנִיעוֹ, אֲלֹא עַל-יְדֵי
מִדַּת עִנּוּ"ה וּבִטּוֹל, וּכְשֶׁנִּכְנְסָה בְּאָדָם אִיזוֹ יִשׁוֹת אוֹ מְצִיאוֹת, אֲז

בָּאָה אֵלָיו אֵיזוֹ צָרָה וּמִצָּר וְכוּ', וְשׁוֹבֵרֶת אוֹתוֹ וּמְפִילָה רוּחוֹ. וְאֵם יֵשׁ לְאָדָם שָׂכַל וְדַעַת, תִּכְף־וּמְיָד הוּא מִהַפֵּךְ הַכֹּל אֶל הַקִּדְשָׁה, וְאִז יתְפָּרְדוּ מִמֶּנּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֶזְרוֹ.

חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד מְאֹד, וְאֵין אֲתָם יְכוּלִים לְתַאֵר שְׂמִיחָתִי בְּסִפְּרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֲל" חֶלֶק ט', אֲשֶׁר מִמֶּשׁ לֹא זָז מִתּוֹךְ יְדֵי, אֵיזוֹ נֶעַל יָפָה, אֵיזוֹ נֶעַל עִם חֵן, הָרִי זֶה כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הַתָּם הַקְּדוֹשׁ (עֵין סְפּוּרֵי־מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ט'), וְשִׂמְחָה בְּחֶלְקוֹ מְאֹד מְאֹד. אֶפְלוֹ הִיָּה לְהַנְעִיל שְׁלֹשׁ קְצוּוֹת — שִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, עֵין שָׁם; וְיֵשׁ לוֹמֵר לְמַה דִּיקָא אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל ג' קְצוּוֹת, כִּי שְׁלֹשׁ נִקְדוּת שֶׁהוּא סְגוּלָה, הוּא מְקוּרֵר הָאֱמֶת, כִּי אֵין שְׁלֹא תִהְיֶה אֹתוֹ נִשְׂאָרוֹת שְׁלֹשׁ נִקְדוּת סְגוּלָה, כְּמוֹ אֱמֶת, אֵין שְׁלֹא תִהְיֶה אֹתָהּ, הִיא נִשְׂאָרֶת אֱמֶת, כִּי אֵי־אֶפְשָׁר לְבַטֵּל אֶת הָאֱמֶת בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי (תְּהִלִּים קמז, ו): "הַשְּׂמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם", הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצֻמוֹ שׁוֹמֵר אֶת הָאֱמֶת. וְהִנֵּה סְגוּלָה עוֹלָה צ"ט וְעִם הַד' אוֹתִיּוֹת ק"ג כְּמִסְפַּר אֱמוּנָה עִם הַכּוֹלָל, כִּי אֱמֶת וְאֱמוּנָה הוֹלְכוֹת יַחְדָּו (עֵין לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), וְלִכְּן הַתָּם הִיָּה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְהִחִיָּה אֶת עֲצֻמוֹ עִם מַה שֶּׁעָשָׂה אֶפְלוֹ שֶׁהִיָּה לְנַעַל שְׁלֹשׁ קְצוּוֹת, הַתְּפָאֵר אֵיזוֹ נֶעַל מִתְקָה, אֵיזוֹ נֶעַל יָפָה הִיא זוֹ, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה הַכְּנִיעַ אֶת הַסִּמְ"ךְ־מ"ם, שֶׁרָצָה לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת. וְעַל־כֵּן נֶעַל עִם הַכּוֹלָל עוֹלָה כְּמִסְפַּר סְמָא"ל, כִּי עַל־יְדֵי אֱמֶת שֶׁהוּא סְגוּלָה, הַעוֹלָה אֱמוּנָה עִם הַכּוֹלָל כְּנ"ל, מְכַנְיָעִים אוֹתוֹ לְגַמְרֵי. וְלִכְּן רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עִם עֲבוֹדַתְכֶם עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ, שְׂאֵתֶם עוֹסְקִים בָּזֶה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחָה זוֹ, שִׁיּוּצָא עוֹד חֶלֶק "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", אֲשֶׁר יָבוֹא הַיּוֹם וְיִאָּעֹזב הָעוֹלָם הַזֶּה, אִז יַעֲשׂוּ הַסְּפָרִים רִשְׁם גְּדוֹל בְּעוֹלָם.

לֹא נִרְאָה שְׂאֵבּוּא כְּבָר הַיּוֹם, אֶלָּא תִכְף־וּמְיָד אַחַר שְׂבֵת.

הַמְצַפֶּה לְשִׂמְחָה מִמֶּךָ לְמַעַן שְׂתַחַיְנִי...

כא תשטו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִי הַיָּקָר לִי
מָאד, הֵרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

מָאד אַבְקֵשׁ אִם אַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֶת חִידוּן ט"ו בְּשֶׁבֶט בְּיוֹם
רְבִיעֵי בְּצִהָרִים, כִּי בְלִיל שְׁנֵי יֵשׁ לִי אֶסְפָּה עִם נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שֵׁישׁ בִּינִיחֵן הַמּוֹן חִלּוּקֵי דְבָרִים, וּבְיוֹם שְׁלִישֵׁי הַהֶכְרַח לִי לְהִיּוֹת
בְּאַשְׁדּוּד לְסֹדֵר גַּם שָׁם פֶּמָה דְבָרִים נְחוּצִים בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דָּשָׁם,
וְעַל-כֵּן מָה טוֹב בְּיוֹם רְבִיעֵי בְּצִהָרִים, כִּי בְלִילָה הַחֲתֻנָּה, יַעֲזוּר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתֵּן חַיִּים, וְגִזְכָּה לְהוּצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל מָה
שְׂאֲנִי צָרִיךְ לַפְעַל.

הַעֲקָר רָאָה לְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִנְיַן הַשְּׁלוֹם וְהַאֲחֻדוּת,
כִּי כְּשֶׁתִּהְיֶה אֲהָבָה וְשְׁלוֹם בִּינֵינוּ, אִזְ דִּיקָא נִצְלִיחַ. וְאִם חֶסֶד-וְשְׁלוֹם,
תְּשֻׁרָה אִיזָה מְרִיבָה אוֹ וּכְוָחִים, אִזְ הַפֵּל נִהָרְס, חֶסֶד וְשְׁלוֹם. עַל-כֵּן
הַעֲקָר הוּא שְׁלוֹם וְאֲהָבָה, שְׁזָה עוֹלָה עַל הַפֵּל, וְזָה שְׂאֲנוּ מְבָרְכִים
בְּבִרְכַת נְשׁוּאִין: "שְׂמַח תְּשֻׁמַּח רַעִים הָאֲהוּבִים", כְּשֵׁישׁ אַנְשִׁים שְׁהֵם
"רַעִים אֲהוּבִים", אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אִזְ שִׁיךְ "שְׂמַח תְּשֻׁמַּח",
שְׂלֵא רַק הוּא שְׂמַח, אֲלֵא גַם יְכוּל לְשֻׁמַּח אַחֲרִים. כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
טֹבַע שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ "שְׂמַח", הוּא יְכוּל גַּם לְשֻׁמַּח אַחֲרִים,
"תְּשֻׁמַּח" אֶת זולָתָךְ, מִתִּי? כְּשֶׁהֵם רַעִים אֲהוּבִים, וְהַמְשֵׁךְ הַבְּרָכָה:
"כְּשֻׁמַּחְךָ יִצִּירְךָ בְּגוֹן-עֵדֶן מִקֶּדֶם". אָדָם הָרֵאשׁוֹן הִזָּה יִצִּיר כְּפִיו שֶׁל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיֵּשֶׁב לְבַד בְּגוֹן-עֵדֶן, וְנִהְיֶה מִזִּיו הַשְּׁכִינָה, וְלֹא
הִיְתָה לוֹ שׁוּם קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְלֹא תַחֲרוּת, וְלֹא חִפְשׁ כְּבוֹד, רַק הִזָּה
דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמֵת, וְדִיקָא כְּשֶׁאָדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִזְ
יְכוּלָה לְהִיּוֹת אֲהָבָה בֵּין אִישׁ לְרַעְהוּ, וְשִׁיךְ שְׂיִהְיֶה "רַעִים
הָאֲהוּבִים", כִּי אִזְ סִימָן שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּאַחֲדוּת אַחַת, וְאִזְ הוּא גַם בְּאַחֲדוּת עִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִזְ הוּא

בעצמו "שמח", ויכול גם להגיע למדרגת "תשמח" — לשמח גם אחרים. ודבר זה צריכים להכניס בין אנשי שלומנו בפרטיות ובין כלל נשמות ישראל, ואז היה היחוד העליון בין קדשא בריך הוא ושכנתיה חתן וכלה, אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם, כי החיים פל-פך יפים, אם רק עושים מהם רצונו יתברך. ולהפוך החיים פל-פך מרים — אם נעתקים ממנו יתברך. ולכן כל עבודתנו צריכה להיות רק להכניס שמחה ואהבה בין נשמות ישראל, אשרי מי שזוכה לזה!

אשרנו שיש לנו רבי אמת כזה.

המצפה לשמע ממך, אם קבלת הצעתי.

כא תשטז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בשלח, ט' שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר, ולהחזיק את עצמכם ביחד, כי כל זה עקר הצלחתנו — אם נחזיק את עצמנו ביחד, כי בו ברגע שתהיה ביניכם, חס-ושלום, איזו מחלקת או סכסוכים או ופוחים, אתם פכר עושים סדק בקיר ובחומה שסביבותיכם, כי עקר החומה והקיר סביבות חבריא קדישא, הוא רק אהבה, אחוה ורעות. ובשעה שיש בין קבוץ קדוש של יהודים אהבה, אחוה ורעות, ואוהבים אחד את השני, ועוזרים אחד להשני במסירות נפש הכי גדולה, תכף-ומיד נבנית סביבם חומה בצורה וקיר עבה, אשר שום שטן ומשחית לא יוכל להפגס בה. ואמר הרב הקדוש הבעל התניא זי"ע, ששמע מרבו המגיד הקדוש ממעוזיטש

אֲשֶׁר כּא תשטז בּנחל מט

זי"ע, שְׁמֵלֶאכִים וּשְׂרָפִים לֹא יְכוּלִים לְגַשֵּׁת אֶל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֵׁשׁ סְבִיבוֹתֵיהֶם חוֹמָה בְּצוּרָה וְקִיר עֲבָה הַכְּלוּל מֵאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת. תִּתְּאוּרוּ לְעֲצָמְכֶם מִה פּוֹעֵל בְּשָׁמַיִם כְּשֶׁקְבוּצָה אַחַת מֵאַחֲינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְחִזְקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, עַד שְׁמֵלֶאכִי מַעֲלָה יִרְאִים וּפּוֹחֲדִים וְזוֹחֲלִים לְגַשֵּׁת אֲלֵיהֶם. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שְׁתַּהַיְיָה בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְוֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק.

נָא וְנָא תִמְשִׁיכוּ לְהִתְוַעַד בֵּינֵיכֶם — הֵן בְּלִיל שַׁבָּת, לְעֲשׂוֹת "עֲנֵג שַׁבָּת", וְהֵן לְלַמֵּד בְּצוּתָא בְּסַעֲדַת רַעוּא דְרַעוּיִן "סַעֲדָה שְׁלִישִׁית", וְהֵן לְהִתְאַסֵּף בְּסַעֲדַת "מְלֵוָה מְלֻכָּה", וְכָל אֶחָד יִלְמַד אִיזָה קָטַע מִתְּנָא דְבֵי אֲלֵיהוּ, וְאִישׁ אֶת רַעְוֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, וְיִסְפַּר סְפוּרֵי הַפְּצָה, שְׁנֵה סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְתִשְׁכַּחוּ כְּבָר מִהֲרַע וְכוּ', רַק תִּתְּחִילוּ לְדַבֵּר מִהֲנִקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁשׁ אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זָה נְצִלִיחַ דְרַבְּנּוּ.

אֲשֶׁרְנּוּ מִה טוֹב חֲלָקְנּוּ, וּמִה נְעִים גּוֹרְלָנּוּ, וּמִה יָפָה יִרְשָׁתְנּוּ, שְׁזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנּוּ ז"ל, וְאֲנּוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזָה, מְרַבֵּי נִפְלָא כְּזָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְרָאוּ לְהִיּוֹת חֲזִיקִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר בְּכָל מִינֵי שְׁמִירָה, שְׁלֹא תִפְגַּס אִיזוּ קִנְיָה אוֹ שְׁנֵאָה אוֹ תַחְרוּת בֵּינֵיכֶם, חֲסִי-וְשְׁלוֹם, שְׁדִיקָא עַל-יְדֵי-זָה תְצַלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְזַכְרוּ זֹאת הֵיטֵב הֵיטֵב, כִּי בְּזָה תְלוּיָה עֵקֶר הַצְּלַחַת הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנּוּ — אִם גְּחִזִיק אֶת עֲצָמְנּוּ בְּיַחַד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְצַלִיחוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְנִזְכָּה לְהִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׁכִינַת עִזּוּ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם שַׁבָּת שְׁלוֹם...

כא תשיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בְּשֵׁלַח, ט' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... רֵאשׁ הַמוֹעֵצָה יִבְנֶאֱל.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁעֲדִין אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁהֶאֱהָבָה וְהִיִּדְיוֹת בִּינִינוּ לֹא נִפְסָקָה, עַל אִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים אוֹתָךְ תִּמְיֵד נִגְדָנוּ, וְחוֹשְׁבִים כִּי בָזָה יוֹכְלוּ לְהִפְחִידָנוּ, עָלֵי לְהוֹדִיעַ לָךְ, חֲבַל חֲבַל שְׁלֹא תִפְקַח אֶת עֵינֶיךָ, אִיךָ שְׁיֹעֲצִי אֲחִיתִפֵּל מִיַּעֲצִים לָךְ עֲצוֹת רְעוֹת, עָלֶיךָ לְחִיוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת, וּכְדֹאֵי לְהִתְמוֹדֵד עִם זֶה, וְהִתְלֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים קָלִים וִיכוֹלִים לְהִשְׁתַּוֹּת עִמָּנוּ, לֹא כְמוֹ שְׁהִרְשַׁע מִסִּית וּמִדִּיחַ נִגְדָנוּ, וּבֵין כָּךְ הוֹרִיד אֶת כָּל הַמוֹשְׁבָה לְפִי פַחַת זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה.

מָה אִמַּר לָךְ, חֲבַל מְאֹד שְׁיֹלִיכוּ אוֹתָךְ שׁוֹלָל, וְאִתָּה חוֹשֵׁב, כִּי בָזָה שְׁתַּעֲשֶׂה עֲצָמְךָ קְשׁוּחַ יוֹעִיל לָךְ, טוֹב שְׁתִּפְקַח אֶת עֵינֶיךָ, וְתִסְתַּפֵּל עַל הָעֲתִיד בְּעֵינַיִם בְּרוּרוֹת וְעִם דַּעַת פְּתוּחָה, וְאִזּוּ יִהְיֶה הַצֶּדֶק וְהַיִּשָּׁר גֵּר לְרַגְלֶיךָ, לֹא־כֵן אִם תִּחְשַׁב שְׁתַּעֲשֶׂה לָנוּ צָרוֹת, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, כִּי בְּאוֹתוֹ בּוֹר שְׁתִּכְרֶה לָנוּ, בּוֹ תִפֵּל בְּלִי שׁוּם סִפְקָ, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהוּא בְּעַל־הַבֵּית שֶׁל יִבְנֶאֱל, וְעַל־כֵּן כְּדֹאֵי לָךְ כְּבָר לְפָקַח אֶת עֵינֶיךָ. וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּגִּיחַ תִּפְלִין בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: "כָּל הַמְּגִיחַ תִּפְלִין — זוֹכֵה לְחַיִּים" (מְנַחוֹת מִד.), וְהַתִּפְלִין הֵם עֹז לְעַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּא תשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלַּח (שַׁבַּת שִׁירָה) ט' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מֵאֵד מְאֹד רְצִיתִי לְשַׁבּוֹת עִמָּכֶם הַשַּׁבָּת הַזֹּאת, אֲךָ מִי יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שְׁבֻדָּאֵי נַעֲלָם נַעֲלָם, וְהַפֵּל לְטוֹבָה גְּדוֹלָה, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּדֶרֶךְ נִפְלְאוֹהָ מְאֹד מְאֹד נִגְלָה וְנִסְתָּר, הִנֵּה נִתְגַּלָּה אֲלֵינוּ בְּגִלּוֹי נוֹרָא מְאֹד מְאֹד, וְרוֹאִים חֲסִידָיו הַמְּרַבִּים, וְהִנֵּה כָּבֵד נִסְתָּר וְנַעֲלָם וְנִתְמַלֵּא הַלֵּב מְלֵא קִשְׁיוֹת וְסִפְּקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שְׁנֻדְמָה שְׁמַעוֹלָם לֹא רָאוּ טוֹב בְּחַיִּים... וּמִי שֶׁהוּא בֵּר דַּעַת, אֵינּוּ עוֹזֵב אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֲךָ בְּמַצָּב הַכִּי חֲשׂוֹף וְהַכִּי יָרוּד, כִּי יוֹדֵעַ אֲשֶׁר הֵהָעֵלֶם וְהֵהָסְתָר הֵם רַק לְפִי שְׁעָה, וְאִם יַעֲמְדוּ בְּנִסְיוֹן, יִתְגַּלָּה אֲלֵינוּ יוֹתֵר יוֹתֵר בְּתוֹסְפוֹת גִּלּוֹי מְאֹד מְאֹד, אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, נָא וְנָא תַחְזִיקוּ עִצְמָכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֵאמֶר חֲזֵק, וַיִּשְׁתַּתֵּף בְּשִׁמְחָתוֹ, וְלֵהֲפֹנֶף בְּצַעְרוֹ, חֶסֶד־וְשְׁלוֹם, וְזֶה מוֹרָה עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שֵׁישׁ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזוֹ אֵינֶה חֲכָמָה לְבַטֵּל אֵיזָה אָדָם מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלִשְׁבְּרוֹ וְלִסְלָקוֹ וְכוּ', כִּי אֲזִ לֹא יִשְׁאַר שְׂרִיד וּפְלִיט וְכוּ', וְכֵן בְּעִצְמוֹ יִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, אֲלֵא צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ וְלִבְקֵשׁ וְלִמְצֹא אֶת הַטוֹב שֶׁבְּכֹל אֶחָד וְאַחַד, וְכֵן נוֹכַל לְבַנּוֹת קֵהֵלָה מְאֹד מְאֹד יָפָה.

נָא וְנָא לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים, וְלְחֲזֵק וְלַעֲוֹדֵד אֶת הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרֹת, שֶׁהֵם מְשַׁקִּיעִים הַרְבֵּה בְּתוֹךְ הַיְלָדִים, וְעַל־כֵּן בְּמְקוֹם לְבוֹא אֲלֵיהֶם עִם טַעֲנוֹת וְעִם בְּקָרָת, יוֹתֵר טוֹב לְתַן לָהֶם מַחְמָאָה וְתוֹדָה וְלְחֲזֵק אוֹתָם, כִּי הֵם עוֹשִׂים עֲבוּדָה מְצִינָת, וְכֵן הַמְּנַהֵל וְהַמְּנַהֵלָת.

אֵל תִּשְׁכַּחוּ כְּרַגְעַת אֶת גְּדֹל הַקְּשִׁיִּים שֵׁישׁ לָנוּ עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט,

ומי ומי הגורמים לזה, ובנדאי הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותנו כלל. ורואים כבר במציאות את גדל ההשג הזה שפבר זכינו להשיג: תלמוד-תורה משלנו, בית-ספר משלנו, מקנה משלנו, שוחט משלנו, גנים ופעוטון משלנו, ועוד היד נטויה, שתהיינה ישיבות משלנו, כוללים משלנו, הכנסת אורחים משלנו... על אף שעדין מעקר הישועה אנו רחוקים, עם כל זאת אם נסתפל על הטוב, נראה שפבר זכינו עד עכשו להשיגים גדולים, ועוד נזכה לראות נסים נגלים למעלה מדרך הטבע.

נא ונא תמשיכו להתפלל בעדי, אני מברח להודות בפני קהל ועדה, שכל התפלות שלכם עזרו לי מאד מאד, ממש נתהפך מקצה אל הקצה, אבל עדין אני צריך לעוד הרבה ישועות. ועקר הישועה שפבר אנוזה לבוא בקביעות לגור עמכם ביבנאל, ולא אצטרף לטלטל עצמי מהכא להתם ומהתם להכא נע ונד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

כא תשיט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בשלח (שבת שירה), ט' שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

כפי הנראה אני עדין ראשון אחר הצהרונים בשעה ארבע עם אל-על, ואני צריך משם לנסע הישר לאבי מורי, ומשם אני נוסע ליבנאל, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאוכל לישר הפל על הצד הנכון, וביום שלישי אהיה באשדוד אצל ... ובערב אמר דרשה באשדוד, ובלייל רביעי יש לי חתונה בנתניה, וביום חמישי אהיה

אָשֶׁר כּא תשכ בְּנַחֵל נג

אָצְלָךְ, זוּ הַתְּכֵנִית שְׁלִי לַעֲת עֲתָה, אִם יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים.

רְאֵה לְחֻזֵק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל מָה אָמַר לְךָ! כָּל הַנְּסִיעָה הַזֹּאת הִיא מִיִּתְרָת, וְאִין לִי כָּבֵד כַּח לְהִיּוֹת נֶע וְנָד, אֲךָ מָה לַעֲשׂוֹת, אִם אֲנִי לֹא נוֹסֵעַ עֲכָשׁוּ, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, כָּל יִגְיַעְתִּי עוֹלָה לְרִיק, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַם כָּל הַעֲגָמַת נַפְשׁ וְהַצָּעֵר וְכוּ', עֲדִין אֲנִי מְחֻזָּק עֲצָמִי, שְׁאֲנוּ מְשֹׁאֲרִים בְּזֵה הָעוֹלָם סְפָרִים נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וּבְכֹפֶרְט אֲתָם, שֶׁהִנָּכֵם זֹכִים לַעֲזֹר לִי לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל, רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.

נָא לְהַתְּקַשֵּׁר אֶל ... אִם זֶה בְּסִדֵּר לְהִיּוֹת אֲצִלָּם בְּשָׁעָה 2-3, וְכֵן תִּתְקַשֵּׁר אֶל ... בְּשִׁבְלֵי בֵּית-הַכְּנֶסֶת, הִיִּיתִי מְעַדִּיף בְּמָקוֹם שֶׁקֵּט, נָא לֹא לְהוֹדִיעַ בְּדִיוֹק הַיּוֹם מְתִי אֲנִי בָּא וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמְרֵנִי בְּדַרְכֵי.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה תִּכְפֵּךְ וּמִיָּד אַחַר הַבְּדִלָּה אֲצִלְכֶם...

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כּא תשכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר יִתְרוֹ ט"ז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיִתְרָה לְהִיּוֹת בְּיַחַד, כִּי אֲצִל רַבְנוּ וְ"ל הָיָה דְבָר זֶה מְאֹד מְאֹד יְסוּד חֻזֵק, שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, וּבְפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ בְּשָׁעָה כְּשִׁי צָא מֵעִיר בְּרִסְלָב לַעִיר

אומן להסתלק לעלא ולעלא וכו' וכו' בזו הלשון: "באם תחזיקו את עצמכם ביחד, על-ידי-זה תוכלו עוד להמשיך אותי אליכם". ואמרו על זה אנשי שלומנו היקרים, אם גם עכשו נחזיק את עצמנו ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, על-ידי-זה נוכל להמשיך את רבנו ו"ל אצלנו. והעקר הוא ללמד הרבה ספרי רבנו ו"ל, כי באמת פניו, שכלו וחקמתו גנוזים בתוך ספריו (לקויט-מוהר"ן, חלק א', סימן קעג, וסימן קצב), ועל-פן בשעה שמדברים מתורתו של רבנו ו"ל, אז הוא חי והוא נמצא בינינו. ולכן אפם צריכים להשתדל להחזיק את עצמכם ביחד, ולדבר ביחד מעצותיו הקדושות של רבנו ו"ל, וזה צריך להיות כל דבוריכם — לדבר רק מתורתו ועצותיו הקדושות, ותמיד ישמעו אתכם לדבר רק מרבנו ו"ל, ועל-ידי-זה רבנו ו"ל יהיה אתכם תמיד.

נא ונא ראו לקיים זאת, כי עליכם לדעת, אשר אי-אפשר להיות איש כשר, אלא כשמחזיקים את עצמם ברבנו ו"ל, כי בעוונותינו הרבים, עובר עלינו בזה העולם מה שעובר וכו' וכו' על כל אחד ואחד, כאשר ידוע לכל אחד ואחד בנפשו וכו', שהסמ"ך-מ"ם אורב על כל אחד ואחד להפילו בכל פעם בעברות מגנות, עם כל זאת על-ידי גדל עמק עצותיו הקדושות של רבנו ו"ל, גם אנחנו יכולים לצאת. וכבר אמר רבנו ו"ל (תני-מוהר"ן, סימן שנח), שעם כל שיחה ושיחה שהוא משיח ומדבר עמנו, יכולים להיות על ידו איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי ווי איך מיין א גוטער איד), הינו כי רבנו ו"ל היה מבין מה זה איש כשר, ועל-פן בפרוש אמר, שאם גלף עם כל שיחה ושיחה, נהיה צדיקים גמורים, אם ירצו לילף עם השיחה כפי שדבר. ובאמת בשעה שרבנו ו"ל דבר את שיחותיו הקדושות ותורתו הקדושה, אמר בעמקות כזו עמק עמק נפלא ונורא מאד, שיש בזה התעוררות גדולה לדורי דורות. ולכן מי שרק יטה את עצמו לדברי רבנו ו"ל, יבין וישפיל דבר מתוך דבר, ויזכה למצא עצה בנפשו איך להנצל מהפח יקוש שנפל אליו.

נא ונא תזכרו, אשר דבר רבנו ו"ל הוא נצחי, וזה לא היה רק

אָשֶׁר כּא תשכא בּנחל נה

בְּזִמְנוֹ, אֵלֶּא הַשָּׂאִיר לָנוּ הַשָּׂאֲרָה גְּדוּלָּה מְאֹד, אוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת עֲשִׂירוֹת גְּדוּלָּה, וְזֶה הִנֵּה הַהֶפְרֵשׁ בֵּין תַּלְמִידֵי רַבֵּנוּ ז"ל וּבֵין מוֹהַרְנ"ת ז"ל, כִּי הֵם חָשְׁבוּ שְׂדֵבֵר רַבֵּנוּ ז"ל הוּא רַק לְדוּרוֹ, אֲבָל מוֹהַרְנ"ת ז"ל הֵבִין, שְׂדֵבֵר רַבֵּנוּ ז"ל הוּא לְדוּרֵי דוֹרוֹת. וְלִכֵּן רָאוּ לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ עֲצַמְכֶם בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַתְנַגֵּעַ בְּתוֹךְ תּוֹרַתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמְרוּ חֲזוּק, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר יְתָרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל"ב" הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶל"ב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! תֵּאֲמִינוּ לִי, שְׁקֻשָּׁה הִנֵּה עָלַי פְּרֻדְתְּכֶם, וְצַר וַיִּמַּר לִי מְאֹד שֶׁהַצְּרִכְתִּי לְחִזּוֹר, אַף הַכֹּל מֵאֵת ה', וּבּוֹדָאֵי אֶסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וּבּוֹדָאֵי יְבוֹא הַיּוֹם וְיִכָּבֵר אֶפְטֵר מִכָּל אֱלוֹ הַטְּלָטוּלִים לְהִיּוֹת נֶע וְנָד, וְאֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ לְיִשׁוּב טוֹב.

רָאוּ לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ עֲצַמְכֶם מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַתְּחָה וְרַעוּת. וְהֵאֱמַת אֲגִידָה לָכֶם, אַף שֶׁלֹּא שְׁהִיתִי עִמְכֶם עֲכָשׁוּ רַק כְּמָה יָמִים סְפוּרִים, עִם כָּל זֹאת רְאִיתִי אֶת הַשְּׁנוּי לְטוֹבָה שֶׁקָּרָה בְּמַחְנֵיכֶם, לְבִלִּי הַכּוּר מִמֶּשׁ, אֲשֶׁר הַמְּצָב נִשְׁתַּנָּה לְגַמְרִי, רוֹאִים אֶת הַרְצִינּוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִמֶּשׁ כְּפִי רוּחוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ כֶּף וְלֹא תִתְבַּלְבְּלוּ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים

שִׁיעֶשֶׂה הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ, שְׂיִהְיוּ לָנוּ מְבָנִים בְּשָׁבִיל
הַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה וּבְשָׁבִיל בֵּית-הַסֵּפֶר, וְהַכֵּל מִשְׁלָנוּ, וְלֹא נִצְטָרֵךְ שׁוֹם
טוֹבוֹת מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַעֲקֹר וְהִסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ, שֶׁתֵּאֱחָזוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאֶהְבָּה,
אֲחֻזָּה וְרַעוּת, וְזֶה יְסוּד הַצְּלָחָתְנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כא תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

אִף שֶׁשְׁמַעְתִּי שֶׁהַתְּחִלָּה לְהִתְמִיד בְּכֹל יוֹם לְגֵרֵס הַרְבֵּה דְּפִים
גְּמָרָא, שְׁזָה טוֹב מְאֹד מְאֹד, וְזָכוּף וְטְהוּרַת הַנֶּפֶשׁ, אִף אָסוּר שְׁזָה
יְהִיָּה עַל חֲשַׁבּוֹן שְׁעוֹת הַיְשִׁיבָה, הֵינּוּ שְׂאֵתָה מְכָרְחָ לְהַצְטָרֵךְ
לְשַׁעוּרִים שֶׁל הַיְשִׁיבָה, וְלְהַכְנִיס אֶת רֵאשֵׁךְ בְּמָה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד שֵׁם,
וּבְזָמַן הַפְּנוּי שֶׁלָּךְ תְּגַרְס הַרְבֵּה, הֵינּוּ בְּמָקוֹם לְהַתְקוּטֵט וְכוּ' אוֹ לְרִיב
וְכוּ' אוֹ לְהַתּוֹכַח וְכוּ', תְּגַרְס הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, אֲבָל אָסוּר לְהַזְנוִיחַ
אֶת סִדְרֵי הַיְשִׁיבָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ שֶׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי, וְתִקְּיִם (קְהֵלֵת ז, יח):
"טוֹב אֲשֶׁר תֵּאֱחָז בְּזָה, וְגַם מְזָה אֵל תִּנַּח אֶת יָדְךָ, כִּי יֵרָא אֱלֹקִים
יֵצֵא אֶת כָּלָם", הֵינּוּ לְהִתְמִיד בְּשַׁעוּרֵי הַיְשִׁיבָה, וְלְהַתְעַמֵּק בָּהֶם,
וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין אֶת אֲשֶׁר לּוֹמֵד, מְלַבֵּד זֹאת שַׁעוּר בְּגֵרְסָא דְּפִים
גְּמָרָא, נָא וְנָא תִקְּיִם אֶת רְצוֹנִי, שֶׁהוּא רְצוֹן רַבָּנוּ ז"ל שְׂאֵמֵר, אֲשֶׁר
טוֹב לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּגֵרְסָא, וְכֵן לְלַמֵּד בְּעִיּוֹן. וְלִכֵּן הַשַּׁעוּר בַּיְשִׁיבָה
יְהִיָּה שַׁעוּר עִיּוֹן, וְהַגְּרָסָא יְהִיָּה בְּזָמַן הַפְּנוּי שֶׁלָּךְ.

נָא לְכַתֵּב לִי תַכְף-וּמִיד מִכְתָּב, אִם אֵתָה מְקַיִם אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּחַכֶּה לְתַשׁוּבָה מְהִירָה...

כא תשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַבְּשׂוּרָה הַמְשַׁמַּחַת שֶׁנוֹלַד לָךְ בֶּן
לְמִזְל טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה הַבְּרִית בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ,
וְתַעֲשֶׂה עִם הַסְּנֵדְקָאוֹת כְּמוֹ שְׂדֵבְרָתִי עִמָּךְ, וְכֵן אֶת הַשֵּׁם תִּתְיַעַץ עִם
אָבִיךָ, וּמָה שְׂיֵאמֵר — בֶּן תַּעֲשֶׂה. אֶקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתּוּכַל לַעֲבֹר דִּירָה לִירוּשָׁלַיִם רְחֻבָה וּגְדוּלָה, וְכֵן תִּהְיֶה לָךְ דִּירָה
בְּיַבְנָאֵל, רַק תִּדְבַּר עִם אָבִיךָ כְּמִסִּיחַ לְפִי תָמוּ, שְׁעַכְשָׁיו הַמְּקוֹם צָר
לָךְ וְכוּ' בְּלִי עֵינַי הַרְעַה מְשַׁפְּחָה גְדוּלָה, וַיֵּשׁ לָךְ סֶךְ הַכֹּל שְׁנֵי חֲדָרֵי
שְׁנָה לִילָדִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּמְצָא חֵן
בְּעֵינֵיהֶם, וַיִּקְנֶנִי לָךְ דִּירָה רְחֻבַת יְדִים בִּירוּשָׁלַיִם, וּכְשֶׁאָבּוּא
לִירוּשָׁלַיִם אֶתְאַכְסֵן אֶצְלָךְ, וּמָה גַם שְׂיִקְנִים (מִיכָה ד, ב): "כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תּוֹרָה, וּדְבַר הַנְּיָ"ה מִירוּשָׁלַיִם", שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַדְּפַסַּת
הַסְּפָרִים, שְׂיֵצֵא מְעִיר הַקְּדָשׁ יְרוּשָׁלַיִם דִּיקָא.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָכֶם לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֲלֻקְךָ, אֲשֶׁר
בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָךְ, וְאֵתָה זוֹכָה לְהַדְּפִים סְפָרִים יְקָרֵי עֶרְךָ כְּאֵלוֹ,
הַמְּחַיִּים נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרִיכֶם.

רְאֵה לְמִסַּר "מִזְל טוֹב" לְאִשְׁתְּךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׂהַבְּרִית תִּהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשכד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, י"ט שבט ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את שני מכתביך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה, איך נפלת בפח פזה לחיות עם ערבי, ימח שמו, ואת לא יודעת בעצמך באיזה פח נפלת, ואת עוד מצדיקה אותו, ולבסוף את מבקשת ברכה בשבילו... בשעה שהוא רוצה לרצח אותך.

אודות בנך, אם לא תעזבי את הערבי, תדעי שאת מסכנת את חייו.

נא ונא תכף-ומיד לעזוב את הערל טמא.

וכן לתת לבן שם אברהם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצאי מהפח יקוש הזה שנפלת בו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, י"ט שבט ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתביך.

ראי להיות שמחה ועליזה, ותשתדלי מאד מאד לשמר שבת-קדש בכל פרטיה ודקדוקיה, ועל-ידי-זה תושעי בישועה שלמה.

אֲשֶׁר כּא תשכו — כּא תשכו בַּנְחֹל נט

נא ונא לא להתבלבל משום דבר, ואז תראי נסים נגלים
שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשכו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר משפטים, י"ט שבט ה'תשנ"ד.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, ותזכי למצא
את בן זוגך מה שיותר מהר, כי השבת היא זוגגן של ישראל.

אם אפשר לקבל את כל הספרים — מה טוב ומה נעים, על-פי
הכתבת "קרן הדפסה והפצה לספרי חסידות ברסלב", תבקשי מהם
הספרים, והם יתנו לך בחפץ לב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשכו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר משפטים, י"ט שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׂיחִיו.

אין מלים בפני להודות לכם על החסד חנם שעשיתם עמדי,
שבשלתם בכל יום עבורי אכל בהיותי בארץ ישראל, יעזר לכם

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שִׁיְהִי לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת וְאַהֲבָה גְדוֹלָה תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם, וּתְחַזְקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה עִם כָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשַׁךְ עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם רַב מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבְּלוּ רְצוּף סֵף מְאֵה וְחֲמִשִּׁים שְׁקָלִים שְׁקָנִיתֶם לִי אֶכֶל בְּכָל יוֹם.

כא תשכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים, י"ט שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אִף מְרַב טְרַדוּתִי וְיִגִּיעוּתִי לֹא הִיְתָה הָאֶפְשָׁרוּת לְעֲנוּת לְךָ תַּכְף-וּמִיד, וְהִנֵּה פֹה תִקְבַּל אֶת כָּל מַה שֶּׁרָצִיתָ, וּמְאֹד מְאֹד רָצִיתִי שֶׁתִּגְמַר אֶת הָעֲרִיכָה עוֹד הַשְּׁבוּעַ דִּיקָא, כִּי זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עַל עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ שְׁעֵבֵר, כִּי אָנִי רוֹצֵה שִׁיֵּצֵא לְאוֹר עַל-כָּל-פָּנִים פְּעֻמִּים בְּחֹדֶשׁ, בְּאֶחָד בְּחֹדֶשׁ וּבִט"ו בְּחֹדֶשׁ (וְכָל זֶה שִׁיךְ עוֹד עַל חֲמִשָּׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ), וּמִי יִתֵּן, שִׁיעֹזֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהַדְפִּיס בְּכָל שְׁבוּעַ, כִּי הֵם דְּבוּרִים כָּל-כָּף יָפִים, אֲשֶׁר אֵין אִתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי מִי שֶׁרַק רוֹאֵה אֶת זֶה, מְשַׁבַּח אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן רָאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס כְּמוֹ שֶׁהַדְפַּסְתָּ, וְזֶה לֹא שִׁיךְ לְאִף אֶחָד רַק בֵּינִי לְבֵינְךָ כְּאֲשֶׁר נִדְּבַר בֵּינֵינוּ, וּבּוֹדָאֵי אִתָּה צוֹדֵק שֶׁאֵין לְזָרִים לְהַתְעַרֵב בְּכָל זֶה, וְכֵן בְּעֵנֵן הַתְּשֻׁלוּם, בְּרַגְעַ שֶׁתּוֹצִיאוּ לְאוֹר — תִּקְבַּל טְשַׁעַק, וְזֶה כָּלֵל אֵינּוּ שִׁיךְ ל... וְאֵין לְךָ מַה לְדַאֵג, כִּי סִדְרָתִי בְּסֹדֵר נִכּוֹן, שֶׁמִּמְסַפֵּר זֶה תִּקְבַּל שְׁכָרְךָ, וְזֶה

יֵעֶזֶר לְךָ בְּפִרְנֻסְתֶּךָ (מְלֵבֵד מֵה שְׁאֲנֵי חַיֵּיב לְךָ עֵתָה יִשְׁלַם בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַד הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרוֹנָה). לְדַעֲתִי, אֵין אַתָּה צָרִיךְ לְקַצֵּר מִהַמְּאָמֵר "מְסַבֵּיב לְעוֹלָם", כִּי הוּא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, אֲדַרְבָּה תִּכְנִיִּס תְּמוֹנוֹת מְנוּף הָעוֹלָם, וְיוֹצֵא מִזֶּה מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּבְגִי-אָדָם מִתְחַזְּקִים מִזֶּה, אֲקַוֶּה שְׁתִּבְיִן הַכֹּל, וְכֵן תַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנֵי לְגַמֵּר אֶת הָעֲרִיכָה בְּמִשְׁפַּח יוֹמִים, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַדְפִּיסוֹ תִּכְף-וּמְיָד.

ל... נולד בן ל"מזל טוב", וכן אחיך עשה הלילה שדוה עם בתו ... תחיה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּא תשכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשַׁפְּטִים, י"ט שְׁבָט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֵלְתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַחֲשֻׁבוֹן שֶׁל הַחִלוֹת תַּעֲשֶׂה כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ, אֲנִי שׁוֹלַח לְךָ עוֹד כֶּסֶף, כִּי הֵם כֶּסֶפֵי צְדָקָה, וְאֲנִי צָרִיךְ זְכוּת גְּדוּלָה וְכוּ', וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, שְׁאֲזֹכָה לְעֶזֶר לִיהוּדִים עַל שִׁבְתָּ, וְיִהְיֶה לָהֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְזוֹ כָּל מְגַמְתִּי לְהַשְׁפִּיעַ טוֹב לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

אוֹדוֹת הַחֲסָדִים, הַלְוָאֵי שֶׁתִּזְכֹּר אֶת זֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, לֹא לוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן, וְלְכָל מִי שֶׁעֲשִׂיתִי עִמּוֹ טוֹבָה גְּשָׁמִית אוֹ רוּחַנִית, מְשַׁלֵּם לִי בַחֲזָרָה רָעָה גְּדוּלָה, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, עַל לֹא דָבָר, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עָלַי כָּל דָּבָר אָסוּר, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁכֵּן מִזְכִּיר אֶת הַחֲסָדִים, זֶה חֲסֵד וְשִׁבַח גְּדוֹל. וּבְאַמַּת רוּאִים בְּגִי-אָדָם, שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם כָּל טוֹב, וּבְמִקּוֹם לְתֵן לוֹ יִתְבַּרְךָ תוֹדָה וְהוֹדָאָה, עוֹד יֵשׁ טְעָנוֹת עָלָיו יִתְבַּרְךָ, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, כְּאֵלוֹ אֶף פְּעַם לֹא עָשָׂה לָהֶם שׁוֹם דָּבָר. וְזוֹ מַעֲלַת הַכֶּרֶת הַטּוֹב, וְלְהַפּוֹךְ גְּנוּת כְּפוּי טוֹבָה. הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵעֶזֶר לָנוּ לְהַפִּיר אֶת הַטּוֹב הַנִּרְאָה

והנגלה תמיד, ולהודות ולשבת ולפאר את הקדוש-ברוך-הוא ואת צדיקיו, כמובא (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט), שעל-ידי-זה זוכה למחין נקיים ולתקון הכללי.

אודות הבר-מצנה, לא מקרח להיות באותו יום, ובפרט כשיצא מזה חלול שבת ויום טוב, חס-ושלום, יכולים לעשות את הסעדה כמה ימים אחר-כך, וזה בטוח.

ואודות הרב ... צריכים הרבה רחמים שישאר עמנו, כי הוא מלמד בחסד עליון, ואני מאד מאד אוהב אותו.

המצפה לשמע בשורות משמחות...

ראה לתלות את המכתב כללי בלוח המודעות.

כא תשל.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, י"ט שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

ראה לכתב דו"ח מה פעלת היום, וכן ראה היום לדבר עם ... אני מקנה שיפתח את עיניו ויבין דבר על אשוריו, ואם יהיה קשוח — השב לו מנה אפים בלי שום פחד, כי אני רואה שרק כך הוא מבין. פה תקבל גם מכתב ששלחתי לו ביום ששי בדאר (עם כל זאת אתה יכול למסר לו את זה גם עכשו), כי לדעתי, אם יקרא במכתב בכבוד ראש, יפקח את עיניו, ויראה מה לפניו. יכולים לפתח כל-כך יפה את יבנאל, וכל התושבים יהנו, לולא הרשע מרשע הזה, שמסית ומדיח, וכל פונתו היא רק לטובת עצמו, כדי שיוכל לגנב מהמועצה הדתית, ועל-כן הוא זורק עפר בעינים וכו'.

אל תשפח לסדר את הדירה של ... כי חבל, ועכשו יש לנו

הזדמנות פז, שאתה תכנס לדירה זו, ואנחנו נבנה את בית-הספר בדירה שלך.

המצפה לתשובה מהירה...

כא תשלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, י"ט שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, כל הצרות והבעיות שלך הן רק מפני שאינך זהיר בכבוד אשףך, ואתה עובר על מאמר חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם, אלא בשביל אשתו; ואמרו (שם): לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה; ופרש רש"י: אונאתה הינו פרעניות, אונאתה ממהר לבוא, ומי יודע כמה ענשים קשים ומרים באים על האדם, והוא אינו יודע מהיכן מגיעים לו דברים כאלו, ואינו שם על לבו שזה בא לו, מחמת שמוזלזל ומצער כל-כך את אשתו על שטיות והבלים וכו', שמלביש את זה בחמרות של צניעות וכו', ואינם רק הבל וריק. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (גטין ז.): מדת פפוס בן יהודה שהיה נועל בפני אשתו ויוצא, ועין פרוש רש"י שם; וכל זה בא מהתנהגות של חמרות הבל שנדבקו בה, שזה לפי דעת רבנו ז"ל סתם שגועון וכו' ועצבים וכו'. וכבר אמר החכם: מן הזהירות שלא להזהר; ועל-כן לחבר ספרים על מדת מרה שחורה זה סתם חבל על הפסך והיגיעה והטרחה, והעולה על הכל שזרק את בני-אדם לכפירות ואפיקורסות, רחמנא לצלן, כמוכא בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ח, שאלו בני-אדם אשר באים לשמע בדברי התלמידי-חכמים שדין יהודאין, נופלים אחר-כך בכפירות ואפיקורסות, רחמנא לישזבן, עין שם. ועל-כן לא כמו שהם חושבים שיחברו איזה ספר

בְּחִמְרוֹת שֶׁל הַבַּל, וְזֶה יִהְיֶה לְתוֹעֵלַת הַרְבִּים, אֲדַרְבָּה, זֶה יִזְיַק לְרַבִּים, כִּי הַיּוֹם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁבוּרִים כְּחֶרֶס הַנֶּשֶׁבֶר, וּפְשֻׁטוֹת אֲמוּנָה לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הִיא מְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, כְּפִי שְׁמִתְגַּבְּרִים הָאֲפִיקוֹרְסִים בְּכַפִּירוֹת, וְלוֹעֲגִים מִכָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּמִמְלָאִים אֶת כָּל הָאָרֶץ עִם גְּאוּף, שְׁקוּץ, תַּעֲוֹב וְזוּהוּם, וְדַבְּרֵי לְעַג וְבוּז נִגְדוּ יִתְבַּרֵךְ, וַיֵּשׁ לָהֶם עֲזָר מֵרַעֲבָנִים, יִמַּח שְׁמֵם, אֲשֶׁר הֵם רְקוּבִים בְּתוֹךְ תוֹכֶם, מִכְּשִׁילִים אֶת הַרְבִּים עִם כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית-דִּין, הֵן בְּנֻדָּה וְהֵן בְּחִלוּל שֶׁבֶת וְכוּ', וְאִין פּוֹצֵה פֹּה וּמַצְפִּצֵף. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שֶׁבֶת קִלְט.): אִם רָאִיתָ צְרוֹת רְעוֹת בָּאוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁפַל פְּרַעְנוֹת בָּאָה עַל הָעוֹלָם, אֵינָה אֵלָּא בְּשִׁבְלֵם... וְנִתְקַיֵּם (סוֹטָה מ.ט.): פְּנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכֶּלֶב, רַחֲמָנָא לְצַלָּן; כִּי הַכֶּלֶב הוּא עֹז וְחִצּוּף שְׁבַחֲיוֹת (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה מ.ב.); וְעַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, כִּלְךָ כָּבֵר מִכָּל הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בָּךְ, וְצָרִיכִים לְצַעֵק הַרְבֵּה הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ שִׁינְדֻבְּךָ מַחוּ, וְקָדָם עַל הָאָדָם לְתַקֵּן אֶת הַמַּצּוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן יִתְקַן אֶת הַמַּצּוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְמַקוֹם. וּבְאֵמַת זֶה תְּלוּי בְּזוּה, כִּי הַמֶּאֱמִין הָאֱמֵתִי שֶׁמֶאֱמִין שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, הוּא לֹא יִפְרִיד בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ לְבֵין אָדָם לְמַקוֹם, אֲדַרְבָּה, הוּא יוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם הַפְּרָשׁ בֵּינֵיהֶם כָּלֵל, וּבְזוּה נִמְדָד הָאָדָם וּגְדֻלָּתוֹ — אֵיךְ שֶׁמִּתְנַהֵג בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ. וְהַקְּפִיד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת יוֹתֵר מֵעַל כְּבוֹדוֹ, עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַכּוֹת י.ט.): גְּדוּל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת, שְׁדוּחָה לֹא תַעֲשֶׂה שְׁבַתוֹרָה, וּכְבוֹד הַבְּרִיּוֹת מִתְחִיל בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם, וּבֵיתוֹ זֶה אֲשֶׁתּוֹ (יוֹמָא ב.); וְעַל-כֵּן כָּל מֵה שֶׁהִזְהִירוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עַל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת, מִתְחִיל קָדָם בְּבֵיתוֹ, שֶׁאֲסוּר לְהִתְאַכְזֹר כָּל-כֶּף עַל אֲשֶׁתּוֹ וּלְהַחְמִיר עֲלֶיהָ חִמְרוֹת שֶׁל הַבַּל, אֲשֶׁר לְבִסוּף תִּמְרָד לְגַמְרִי, וַיִּגְרַם לָהּ לְבוֹא לְיַדֵּי קַלְקוּלִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת עָרוּם בְּיִרְאַת חֲטָא, וְאִם תִּקְבַּל עַל עֲצָמָךְ לְתַקֵּן אֶת כָּל זֹאת, אַז תִּרְאֶה שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים נִגְלִים בְּרַפּוּאת הַבֶּן. וְאִם הָאֲרִיזוֹ"ל גָּלָה פַּעַם לְאַחַד שֶׁצָּעַר תְּרַנְגוּלוֹת, שֶׁלְקַח מִהֶם הַסֵּלֶם שֶׁלֹּא יִכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִים, וּבָאָה עֲלָיו צָרָה גְדוֹלָה כָּל-כֶּף, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁאָדָם מְצָעַר אֶת אֲשֶׁתּוֹ, שֶׁבָּאָה עֲלָיו צָרָה כָּל-כֶּף

גְּדוּלָהּ. וְעַל-כֵּן בְּמָקוֹם לְחַבֵּר סִפְרִים שָׂאִין בָּהֶם שׁוּם תּוֹעֵלַת וְתַקְוָה, כְּדָאֵי לְחַבֵּר סִפְרֵי הַיּוֹנֵי "זֶה סִפְרֵי תּוֹלְדוֹת אָדָם", לְהַתְחִיל לְהִיּוֹת אָדָם, "צוּ זַיִן אֶ מְעַנְטֵשׁ אִין שְׁטוּב", וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם שֶׁל צְדִיקִים — מַעֲשִׂים טוֹבִים, וּבְזֶה יִתְקַן הַכֹּל.

נָא וְנָא אַל תִּקַּח אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹ בְּחָרִיפוֹת וְכוּ' אוּ בַעֲקִיצוֹת, חֲסִי וְשָׁלוֹם, חֲסִי וְשָׁלוֹם, אֲלֵא נִתְקִים כְּבָר "וְתַעַל שׁוֹעֲתָה לְשָׁמַיִם", כִּי צַעֲקַת אֲשֶׁתְּךָ עָלְתָה עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד. וְלָכֵן רְאֵה תַכְף-וּמִיד לְשָׁנוֹת אֶת דַּרְכְּךָ, וְשָׁמֹר מְאֹד מְאֹד בְּכַבּוֹד אֲשֶׁתְּךָ, וְאִז תִּרְאֶה בְּרָכָה וְהִצַּלְתָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, תִּשְׁנֶה אֶת כָּל הַנְּהַגוֹתֶיךָ עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאַל תִּתְאַכְזֹר עִמָּהּ, וְאַל תִּסְגֹר אוֹתָהּ בְּבֵית כְּמוֹ פֹּפּוֹס בֵּין יְהוּדָה, שֶׁדְּבָר זֶה גּוֹרֵם אַחֲרֶיךָ קַלְקוּלִים רַבִּים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמִהַחֲמָרוֹת שֶׁל שְׁטוּת יוֹצְאוֹת אַחֲרֶיךָ עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, כִּיְדוּעַ סְפוּרִים רַבִּים בַּעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְמַיד לְצַעֵק בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, בְּמָקוֹם שָׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִבְקֶשׁ רַחֲמִים רַבִּים עַל עֲצֻמְךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל בְּנֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מִמֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצַּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

קַבֵּל הָאֲמַת מִמִּי שְׂאֵמְרָהּ.

כּא תשלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְנַחֵם אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל
מִינֵי נַחֲמוֹת, כִּי אֵין זוֹ עֲצָה לְמִשְׁךָ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצֶּעַר, כִּי הַנִּמְשָׁךְ
אֲחֵר הַצֶּעַר — הַצֶּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו; וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי
רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה), שֶׁפָּרַשׁ אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים
ד, ב): "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", שֶׁבְתוֹךְ הַצָּרוֹת צְרִיכִים לְמַצֵּא הִרְחַבּוֹת, כִּי
דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד. וְזֶה עָקֵר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל,
שֶׁמִּפְּלֵ מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא מִשְׁתַּדֵּל לְמַצֵּא הִרְחַבּוֹת, וְאִינוֹ נִשְׁבָּר
מִשׁוֹם דְּבָר, וּבִפְרָט אֶתְּהָ, שֶׁכָּבֵר עָבַר עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ מַה שְׁעָבַר, אֶתְּהָ
צְרִיךְ לְהַחֲזִיז אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם. וְהַעוּלָה עַל הַכָּל
— לְהִמְשִׁיךְ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ? תִּתְּבַרְךָ בְּתוֹךְ עֲנִינְיָךְ, וְתִמְיֵד תִּזְכֹּר
מֵאַמְרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ה.): כָּל שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָפֵץ בּוֹ — מְדַכָּאוֹ
בִּיסוּרִים, וְאִם קִבְּלָם — יִרְאֶה זֶרַע יִצְרִיךָ יָמִים.

מַה אָמַר לְךָ! אֶתְמוּל בְּלִילָה הִרְאוּ לִי אֶת הַתְּמוּנוֹת שֶׁל
הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר. מַה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! לְדַעְתִּי, אֶתְּהָ
צְרִיךְ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִיחָה, "אִם קָטָן אֶתְּהָ בְּעִינֶיךָ, רֵאשׁ שְׂכֵטִי יִשְׂרָאֵל
אֶתְּהָ", בְּלִי שׁוֹם גְּזֵמָא, כִּי כָּל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה עוֹמֵד עָלֶיךָ, וְתִהְיֶה
לְאֵל, אֶתְּהָ מְשַׁקֵּיעַ רַבּוֹת, וְרוֹאִים מִמֶּשׁ נִפְלְאוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שִׁירְחִיב לָנוּ, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ כְּפִי הַנִּרְאָה הַמוֹעֲצָה רוֹצֶה לְלַכֵּת
לְקַרְאֲתָנוּ, וְיִתְרַחֵב לָנוּ הַמְּקוֹם, וְאִזּוּ הַכָּל יָבוֹא עַל מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם.
רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ וְהִדְבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְּבַרְךָ, וְתִמְיֵד תִּחַשְׁבֵּב רַק מִמֶּנּוּ
יִתְּבַרְךָ, וְכִפִּי שֶׁתִּזְכֹּר בְּעֵלְמָא דְאַתִּי בּוֹ יִתְּבַרְךָ, כְּמוֹ-כֵן תִּשְׁפַּח
מִהָעֵבֶר שְׁלֶךְ, שֶׁזֶּה יְסוּד גְּדוֹל אֲצֵל רַבְּנוֹ ז"ל — לְשַׁכַּח תְּמִיד אֶת
הָעֵבֶר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהַתְּחִיל תְּמִיד קְדִימָה, וְלְהַצְלִיחַ תְּמִיד.

וּלְזוּגָתְךָ ... תִּחְיֶה, רְאֵי לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יִשְׁבֹּר
אוֹתְךָ, וְאֵף שְׂאֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת מְכֹאוּבֵי לְבָבְךָ וְכוּ', וְכָל מַה
שְׁעָבַר עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי בְּוַדָּאֵי צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא,
וְיָמֵי יוֹדֵעַ מִמָּה הִצִּיל אֶתְּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לְפַעְמִים יְכוּל
לְהִיּוֹת עֹבֵר בְּעַל מוֹם, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַיּוֹדֵעַ
תְּעִלּוּמוֹת, צוֹפֵה מִרְאֵשׁ מַה יִּהְיֶה בְּסוֹף, וּמְרַחֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו.

וְעַל-כֵּן רָאִי לְנוּחַ הַרְבֵּה, וְתַחֲזְרֵי אֶל עֲצֻמְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב, וּתְבַשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שְׂאֲתֶם חֲקוּקִים בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי, כִּי
כָּל הַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה עוֹמֵד עָלֶיךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, יִמְשֶׁף עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תּשׁלֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ' שְׁבַט ה'תּשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אַקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד תּוּכַל לְהַפְגִּיֵם לְדִירָה
שְׁלֶךְ, וְכֵן תּוּכַל לְהַשְׁפִּיר אֶת יְתֵר הַדִּירוֹת לְשִׁכְנִים טוֹבִים.

הַבְּקָר מִגִּיעַ הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר, אִם אֶפְשֶׁר לְהַשְׁתַּדֵּל בְּעִבוּרוֹ
בְּשִׁבְלֵי שְׂדוּף טוֹב — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אוֹ אוֹלֵי אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יוֹדְעִים, כִּי חָבַל שְׁיִסְתּוֹכֵב שָׁמָּה כַּמָּה חֲדָשִׁים בְּשַׁעֲמוֹם.

וְכֵן הוֹדִיעַ לִי הַיּוֹם הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁבִשְׁעָה טוֹבָה וּמִצְלַחַת
הוֹלֵךְ לְגַמֵּר שְׂדוּף, וַיַּעֲשֶׂה אֶת הָאֲרוּסִין לְמַעַלָּה בְּאוֹלָם "הֵיכַל-
הַקֶּדֶשׁ", וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְעוֹרֵר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שֶׁכָּל אֶחָד יֵאָפֵה וַיִּבְשֵׁל מִשֶּׁהוּ, כִּי אֵין לוֹ מִי שְׁיַעֲזֹר לוֹ, וְכֵן הַפְלָה
יְתוּמָה, וּלְמִצְוֶה רַבָּה יִחַשֵׁב, וְלֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת דְּבָר גְּדוֹל, רַק כָּל
אֶחָד יַעֲשֶׂה מִשֶּׁהוּ קָטָן, וְהַסְעֵדָה תִּהְיֶה סְעֵדָה, כְּמוֹ שְׁסַפֵּר רַבֵּנוּ וְ"ל
בְּהַסְפּוֹר שֶׁל הַבְּעַל בְּטָחוֹן אוֹן דֵּי סְעֵדָה אֵיזוֹ גִּיּוּעֵן אֶ סְעֵדָה (תַּתְּנוּדַע
אֶצְלוֹ מִתִּי הוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה), וּלְמִצְוֶה רַבָּה יִחַשֵׁב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ' שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הני"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר, ושום דבר שפעולם לא יוכל לשבר אתכם, כי באמת ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם גורלנו, ומה היינו עושים בלי רבנו ו"ל; ולא בחנם שאמר רבנו ו"ל: תכף-ומיד כשמזכירים את עצמם בי, נעשים כקטן שנולד דמי; כי באמת רבנו ו"ל מחדיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וככל שאדם מכניס בדעתו ידיעות אלו, על-ידי-זה הוא בעצמו מתחדש בכל פעם, ובכל יום, ובכל שעה, ובכל רגע ממש, כי האמונה היא בחינת שנה (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לה), וכמו שבשנה האדם מחדש את כחותיו ואת עצביו וכו', כמזכרן מי שחזק באמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה הוא מתחדש בכל עת ורגע, וגם יש לו עצבים חזקים, ושום דבר שפעולם לא יוכל לשבר אותו. ועל-פן ראו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ובזכות השמחה הזו ימשך עלינו שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו, כי השמחה היא כלי להמשיך בו כל מיני השפעות טובות, וצריכים שתדעו, אשר השמחה לא באה לאדם בקלות, אלא צריכים למסור את נפשו על זה. וככל שאדם שש ושמח, פן נתרוב דעתו

ומחו, וזוֹכָה לְהִיּוֹת כָּלִי לְקַבֵּל בּוֹ רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ.
 וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,
 וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק. וְצָרִיכִים מִמֶּשׁ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ
 לְמַדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי כָּפִי פִּגְעִי וּמְקַרִי הַזְּמַן, קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה, וּבַפֶּרֶט מִי שֶׁכָּבַר נֶפֶל בַּחֲבוּבוֹת וּבְצָרוֹת וּבִיסוּרִים, לוֹ מְאֹד
 מְאֹד קָשָׁה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בַּפְּעַל מִמֶּשׁ
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְרֹאוּי לָכֶם לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה,
 וּלְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל דְּבַר
 זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פַּעַם לְפָנַי רֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֶדְרָ: הִנֵּה
 נִכְנָסִים יְמֵי אֶדְרָ הַקְּדוֹשִׁים, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִרְקְדוּ וְיִמְחֲאוּ בָּהּ אֶל כָּף,
 עַל-יְדֵי-זֶה יִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מֵהֶם, וְאִז גְּלָה אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקְוֵי-
 מוֹהַרָן, חֵלֶק א', סִימָן י', שְׁעַל-יְדֵי רְקוּדִים וְהִמְחָאֵת בָּהּ אֶל כָּף
 נִמְתְּקִים הַדֵּינִים, וּכְמוֹ-כֵן אַתֶּם צָרִיכִים לְרֹאוֹת גַּם-כֵּן לְקַבֵּל אֶת יְמֵי
 אֶדְרָ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כָּפִי הַנִּרְאָה, תִּהְיֶה לָנוּ עֲכָשׁוּ יִשׁוּעָה גְדוֹלָה
 מְאֹד מְאֹד, נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִזְכֶּה
 לְהַפְטֵר מִהַסְמֵ"ךְ-מ"ם הַמֵּן-עַמְלֶק הַמְּכַנִּים בָּנוּ קְרִירוֹת וּסְפִקוֹת
 וּחְלִישוֹת הַדַּעַת, צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, אִם אֶפְשֶׁר שֶׁכָּל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִגְמְרוּ מֵעַכְשָׁו
 עַד יוֹם הַפּוּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה מְסַכֶּת מְגִלָּה בְּגַרְסָא, כְּמוֹ
 שְׁנוֹהֲגִים אֲצִלְנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְעַל-יְדֵי סִיּוּם מְסַכֶּתָא גְזֻזָּה לְבַטֵּל
 אֶת כָּל הַטְּמָאוֹת וְהַזְּהָמוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בָּנוּ, וְנִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי
 וְנִצְחִי. וּמֵאֵן דִּירִית מְסַכֶּתָא חֲדָא, יְהִיבְנָא לָהּ עֲלֵמָא חֲדָא (עֵין תְּקוּנֵי
 זְהַר יֵד.), מִי שֶׁזוֹכָה לְסִיּוּם מְסַכֶּתָא, מְקַבֵּל בְּעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן עוֹלָם שְׁלָם,
 וּכְדָאִי לְהַכִּיֵּן עֲצָמֵנוּ לְכַבוֹד חַג הַפּוּרִים לְלַמֵּד מְסַכֶּת מְגִלָּה אֲפִלוּ
 בְּגַרְסָא, וְאִם אֶפְשֶׁר לְצַרְרָה גַּם אֶת הִירוּשָׁלַיִם וְהַתּוֹסְפָתָא — מֵה טוֹב
 וּמֵה נְעִים, וְכָכָה יְהִיָּה לָנוּ בִּיְת' שְׁלָם, שֶׁהוּא רֹאשֵׁי תְבוּבוֹת: בִּבְלִי,
 יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסְפָתָא. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֻקִּים זֹאת, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא
 יִשָּׂאֵר מֵאֲתָנוּ רַק זֶה, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פְּרָק ו, י): אֵין מְלוּיִן
 לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה
 וּמְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד. וְצָרִיכִים לְזַכֵּר אֶת זֶה תָּמִיד, כִּי יְמִינוּ

כִּצֵּל עוֹבֵר, הָעֶקֶר אֶל תְּפִיחָדוֹ כָּלֵל, כִּי בַעַל־הַבַּיִת בִּיבְנֵי אֱלֹהֵי הַיָּם הוּא רַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וַיִּקְרָא מִה שֶׁאָמַר אֶסְפֵּי (תהלים פא, יג): "וְאֶשְׁלַחְהוּ בְּשָׂרֵיהֶם לְבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם" (שְׁיִלְכוּ עִם הַמוֹעֲצָה שְׁלָהֶם), "לוֹ עָמִי שִׁמְעֵ לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ, כַּמַּעֲט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי", וְזָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, כִּי, תִּהְיֶה לָּאֵל, אִם זֹכִים לְאֱמוּנָה בְּרוּחָהּ וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזַי אֵין מִה לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, כִּי אֲנַחְנוּ תְלוּיִים וְעוֹמְדִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְּסִים יְדִיעוֹת אֵלֹהֵי בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֲזַי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ' שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וְאֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמֵחָתִי מִהַדוּ"ח שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי.

מִה אָמַר לְךָ! רוֹאִים וְשׂוֹמְעִים אֶת הַהִתְקַדְּמוֹת שֶׁל הַבְּחוּרִים שֶׁנִּעְשׂוּ יוֹתֵר רְצִינִיִּים, בְּוַדָּאִי צָרִיכִים עוֹד הַרְּבֵה הַרְּבֵה לְדַבֵּר עִמָּהֶם, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר, שֶׁהַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאִם מְדַבְּרִים הַרְּבֵה מִהַתְּכָלִית הַנִּצְחִית, וּבְפֶרֶט בִּימֵי הַנְּעוּרִים, אֲזַי נִחְקַק בְּדַעְתָּם. וְלִכֵּן רָאִה לְהַכְנִיס בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם רַק מִהַתְּכָלִית הַנִּצְחִית, וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל הַגִּיל, אֲדַרְבָּה, הֵם עֲכָשׁוּ בַּגִּיל הַכִּי יָפֵה, כִּי מַגִּיל הַבְּרִיָּה מְצוּהָ עַד גִּיל הַחֲתוּנָה — חֲמֵשׁ שָׁנִים הָאֵלוֹ הֵן הַכִּי יָפוֹת שֶׁל בְּחוּר, וְאִם לֹא אֶת עֲצֻמוֹ בְּיָדוֹ, יָכוֹל לְהַצְּלִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְלִסִּים אֶת כָּל הַתַּנְיָה, וְכֹל הַשְּׂשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, וְכֹל הַשֵּׁם וְד' חֲלָקֵי שְׁלֵחַן עֲרוּךְ בְּמִשְׁךְ הַחֲמֵשׁ שָׁנִים הָאֵלוֹ, צָרִיכִים רַק רְצוֹן חֲזָק לְהַתְּעַלּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֶת הַרְּצוֹן הַזֶּה אַתָּה צָרִיךְ לְהַחֲדִיר בָּהֶם, וְאֲזַי יִצְלִיחוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וּתְבַשֵּׁר לִי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכֶּה כְּכֹר לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחָתְךָ, שְׂאֲתֶה גֵר עִם אֲשֶׁתְּךָ כְּאֵן בְּיַבְנָאֵל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל לֹא הִחְזִיק מִמְּלַמֵּד שְׂאִינוּ גֵר עִם אֲשֶׁתּוֹ, אֲנִי מִקְּוִה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְהִיא תִסָּפֵם לְהַפְגִּס בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה.

רְאֵה לְהַקְרִיא אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְהַתְּלַמִּידִים, וְאֲנִי מִקְּוִה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזֶה יַעֲשֶׂה פְעֻלָּה גְדוֹלָה אֲצִלָּם, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד חִקוּקִים בְּלִבָּבִי, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרֵאוֹת מֵהֶם הַרְבֵּה נַחַת, שְׂיִזְכּוּ לְהַתְּעַלּוֹת בְּתוֹרָה וּבִירְאֵת שָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַחוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הָעֵקֶר הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשִּׂמְחָה, שְׂזָכִינוּ לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂאֲתֶם צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחִים, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז), שְׂרְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בְּהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִף-עַל-פִּי שְׂאִין אֲתֶם יוֹדְעִים מְגֻדְּלַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, רְאוּי לָכֶם לְסַמֵּךְ עָלַי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מְגֻדְּלוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בִּי, שְׂזָכִיתֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה. רְאוּיִם מְזֶה אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׂהִיָּה לוֹ, שְׂנִהְיֶה שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. וּבְקִאֲמַת כְּפִי פִּגְעִי וּמִקְרֵי הַזְּמַן רְאוּיִם, שְׂאֵם לֹא הֵינּוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מִי יוֹדֵעַ מָה הִיָּה לָנוּ, וּמָה הִיָּה נַעֲשֶׂה עִמָּנוּ. וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, שְׂזָכִינוּ

להתקרב אל רבנו ו"ל, וזו צריכה להיות השמחה של כלנו, וביחד נחזק את עצמנו מאד מאד.

נא ונא ראו לשמח מאד מאד על נעם חלקכם, אשר בנחל שם חלקכם וגורלכם, שאתם יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, ופעם דבר מוהרנ"ת ו"ל מגדלת רבנו ו"ל, והפליג בשבחו כדרכו, ואז היה גיסו, שהיה מתנגד גדול על דבר רבנו ו"ל, והתחיל לומר בקול: מה אתם כל-כף מפליגים ומרעישים בעולם מגדלת רבנו ו"ל? ענה ואמר לו מוהרנ"ת ו"ל: מה אני מרעיש עכשו מרבנו ו"ל? והתחיל לומר בנגון: "אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול"... זה נקרא רעש בקול לעתיד ותגלה ויתפרסם שם רבנו ו"ל, ואז יהיה רעש גדול מגדלתו. ולכן עליכם לשמח מאד מאד, שיש לכם חלק בהפצת מעינות החכמה חוצה, ואתם זוכים לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בתכלית הגלוי. ולכן ראו להתחזק את עצמכם ביחד, וברגע שתחזיקו את עצמכם ביחד, שום מזיק ושום משחית שליחי הסמ"ך-מ"ם לא יוכלו לכם.

ראו לחזק את עצמכם להיות חזקים ואמיצים בדבר רבנו ו"ל, ואין לכם במה להתבייש כלל. ואמר רבנו ו"ל (תיי-מוהר"ן, סימן רטו): מה יש לכם להתבייש, כי אתם יודעים ממני; מה יש לנו להתבייש, כל העולם לא נברא אלא בשבילנו [נפתלי וואס האבין מיר זיך צו שעמין], בשבילנו נברא העולם, והיה אז בשמחה מאד. ובאמת רואים פאן ביבנאל, איך שהסמ"ך-מ"ם מסית ומדיח נגדנו יומם ולילה, ואף-על-פי-כן אנחנו מחזיקים מעמד, בזה ראוי לנו מאד מאד לשמח. ולכן אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו — שתחזקו יחד, ותשתדלו שכל אחד ואחד ימצא לעצמו חבר טוב שילמד עמו על-כל-פנים שעה אחת ביום, ועל-ידי-זה נצליח דרכנו תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... וְאֵתוּ עִמּוֹ ... שְׂיִחִיו.

הִנֵּה קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי שֶׁהִלַּכְתָּ אֵל ..
וְהִתְיַעֲצָתָ עִמּוֹ, וְאֲנִי יָדַעְתִּי מֵרֵאשִׁי, שֶׁיֵּד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּאִמְצַע, יִמַּח
שְׁמוֹ וְזָכְרוֹ, הוּא רוֹצֵה הַעֲקֹר אֶת הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית, שֶׁשֵּׁם הוּא הַכְּלִי
שֶׁלוֹ לְגַנֵּב מֵה שְׂיֹתֵר, וְעַל-כֵּן עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת, הַעֲקֹר
שֶׁתְּהִיָּה הַמוֹעֵצָה דְתִית אֲצִלוֹ... וְעַכְשָׁו צְרִיכִים פֶּה חֲכַמַת שְׁלֵמָה
לְדַעַת אֵיךְ לְלַכֵּת, כִּי עֵצָם הַהִתְקַרְבוּת שֶׁ... הַתְּחִיל לְהִתְקַרֵּב אֵלֵינוּ,
זֶה גַם-כֵּן תִּרְגִּיל מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כִּי הוּא רוֹצֵה לְתַפֵּס אוֹתָנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת עַכְשָׁו פְּקָחִים, וְלְדַעַת אֵיךְ
לְהִתְנַהֵּג עִמּוֹ, אִם הוּא מִבְּטִיחַ לָנוּ עַכְשָׁו בְּכַתֵּב עַל-יְדֵי עוֹרֵךְ-דִּין,
וְתִרְאוּ אֶת זֶה שֶׁאֲנַחְנוּ כְּלוּלִים בְּתַקְצִיב שְׁלוֹ, וַיֵּשׁ לָנוּ בֵּית-סֵפֶר, אֲזַ
גִּלְךָ עִמּוֹ בְּכָל מַחִיר, אֲבָל אִם הוּא יִתְחַמֵּק בְּשֵׁה"י פֶּה"י... צְרִיכִים
לְדַעַת, שֶׁהוּא סֵתֵם שֶׁקָּרַן וְעוֹבֵד עֲלֵינוּ, וְאֲזַ עֲלֵינוּ לְלַכֵּת עִם ... אֲפִלוּ
שְׂיַעֲלֶה לָנוּ מֵה שְׂיַעֲלֶה וְכוּ' וְכוּ', וּבְאִמַּת יוֹתֵר גְּרוּעַ מִמֶּה שֶׁהִיָּה לָנוּ
עַד עַכְשָׁו לֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים וְאִמְיָצִים
מְאֹד מְאֹד, לֹא לְפַחַד מִמֶּנּוּ וְלֹא מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוֹ,
וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַכְשָׁו בְּחֻדְשׁ אֲדָר תְּהִיָּה לוֹ מִפְּלֵה
גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי תִתְאַרְוּ לְעִצְמָכֶם כָּל-כַּף הַרְבֵּה נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הוּא
מְעַכֵּב מִלְחֻזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲזַ הוּא רָשַׁע מְרָשָׁע, שֶׁחֲטָא הַרְבִּים תְּלוּי
עַל צְוָאוֹ, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוֹ, וְהוּא עוֹשֶׂה מִמֶּשׁ שׁוֹאָה רִוּחַנִית, וּמִכָּאֵן
אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַפְּנִים שֶׁל ה'רַע-בָּנִים' הָאֵלוּ, שֶׁמְכַשִּׁילִים אֶת הַרְבִּים,
רַחֲמָנָא לְצִלָּן, בְּסִקְלָה וּבְכִרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית-דִּין וְחִלוּל שְׁבַת וְטְהָרַת
הַמְּשֻׁפְּחָה וְכִשְׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה, אִם הוּא מִתְחַיֵּב
בְּכַתֵּב דִּיקָא עַל-יְדֵי עוֹרֵךְ-דִּין כְּתוּב וְחֲתוּם, שֶׁאֲנַחְנוּ בְּתוֹךְ הַתַּקְצִיב
שֶׁלוֹ, וַיֵּשׁ לָנוּ אֶת הַבֵּית-סֵפֶר, אֲזַ גִּלְךָ עִמּוֹ, אַחֲרַת עֲלֵינוּ לְהִתְחַבֵּר

עם ... וְלַעֲשׂוֹת בְּלוֹק חוֹסֶם, בְּאִפְּן שְׁלֹא יִלָּךְ לוֹ כָּל-כָּף קָל, וְאֵל תִּפְחָדוּ וְאֵל תִּהְיוּ בְּטֹלָנִים, וְתַעֲשׂוּ כְמוֹ שְׂאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, וּבִאֲמַת הַכֹּל חֶסֶד חֲנֻם וְנִס גְּלוּי, שְׁעֲשֵׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְנֹדְאִי אִם לֹא תִפֹּץ בְּנוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא הִיָּה מֵרָאָה לָנוּ אֵת זֶה. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְנַצֵּל אֵת הַטּוֹבוֹת רַק בְּשִׁבִיל הַיְהוּדוּת, בְּשִׁבִיל בְּנֵי בֵית-הַסֵּפֶר וְתַלְמוּד-תּוֹרָה, וְהַכֹּל צְרִיךְ לִהְיוֹת בְּחֻמְהָ עֲצוּמָה, שְׂיִהְיֶה כְּתוּב וְחָתוּם עַל-יַדֵּי עוֹרֵךְ-דִּין דִּיקָא, וְלֹא עַל-יַדֵּי הַבְּטָחָה בַּפֶּה, שְׂזֵה לֹא שְׂוֵה שׁוּם דְּבָר, כִּי אֶפְלוּ בְּכֻתָּב גַּם-כֵּן לֹא שְׂוֵה שׁוּם דְּבָר, רַק עַל-יַדֵּי עוֹרֵךְ-דִּין, וְהַנִּרְאָה בְּעֵינַי כְּתַבְתִּי.

נָא וְנָא תִהְיוּ חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד, כִּי הַשְּׁבוּעוֹת הָאֵלוֹ יִהְיוּ מְאֹד מְאֹד קְרִיטִיִּים, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשָׁו יִקְבֹּל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִכָּה חֲזָקָה מְאֹד. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַתִּיעֵץ עִם ... בְּכֹל דְּבָר, וְכֵן עִם ... וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, שְׂנֻזְכָּה כְּבָר לְבָנוֹת אֵת בֵּית-הַמְדַרְשׁ הַגָּדוֹל וְהַתַּלְמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, וְנִרְחִיב אֵת גְּבוּלָנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא ... וְכֵן ... לְשַׁלַּח לִי דְּוֹחִים פְּרִטִיִּים, כִּי הֵם עֲנִינִים חַיּוּנִיִּים, שְׂאֲנִי צְרִיךְ לְדַעַת כָּל פְּרִט וּפְרִט.

כּא תשלח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֵת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל צְעָרִי וְעִגְמַת נַפְשִׁי מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלַיךְ — אֵינְךָ לְתֵאָר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלִדְעָתִי, אֵל תִּמְכַּר אֵת הַרְכָּב, כִּי רָכַב זֶה רִגְלֵי הָאָדָם, וּבְפִרְט בְּעִירָה קִטְנָה צְרִיכִים רָכַב, וְחֻבֵּל לְךָ

אָשֶׁר כּא תשלט בּנחל עה

לְמַכְרוֹ. לְדַעְתִּי, תַּכְנִס בְּעֶסֶק שֶׁל הַבִּיזִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְצֵאת לְהַפְצָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל, רַק אַל תִּתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, כִּי בְּמַצְבִּים הֵכִי קָשִׁים וְגֵרוּעִים אָסוּר לִפְל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, אֲלֵא לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, כִּי אֵין זֶה חֲכָמָה לְהִשְׁבֵּר, עָקֵר הַחֲכָמָה — אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְזֶה מֵה שֶׁמְלַמֵּד אוֹתֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל. וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית ח.): כֹּל הַשְּׂמִחַ בִּיסוּרִין שְׂבָאִים עָלָיו, מֵבִיא יְשׁוּעָה לְעוֹלָם; וְעַל-כֵּן תִּשְׂמַח מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲשֶׂה כֹּל מִיַּנִּי פְעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַבֵּר עִם יְדִידֵנוּ ... וְהוּא יַחֲזִק אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, וּבְיַחַד תִּתְחַזְּקוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשלט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר מְשַׁפְּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנַכוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשֶׁה מִמֵּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֲתָה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שְׂבַעֲוֹלָם לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר. וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכוֹת ה.): כֹּל שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָפֵץ בּוֹ — מְדַכָּאוּ בִּיסוּרִים, וְאִם קִבְּלָם — יִרְאֶה זְרַע יְאִרִיךָ יָמִים;

בְּיָדַי כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵתָה עֲכָשׁוּ נִפְרָד מֵאֲשֶׁתְּךָ, עִם כָּל זֹאת
אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד מְעֻט תַּחְזֹר אֵלַיךָ, וְתִבְנֶה אֶת
הַבַּיִת שׁוֹב וְשׁוֹב, רַק חֲזֹק וְאַמֵץ מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, יִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה.

אוֹדוֹת הַתְּלַמִּידִים, לְדַעְתִּי ... וְ... הֵם לֹא שְׂיָכִים לַכֶּתֶף שְׁלֶךְ,
חַד מִשְׂמַעִית, כִּי הַכֶּתֶף שְׁלֶךְ צְרִיכָה לִהְיוֹת רַק בַּחוּרֵי בֶרֶם-מְצֻנָה, אִךְ
מִחֲמַת שְׁהִיוּ בְּעִיּוֹת הַכְּנֻסְנֵי אוֹתָם אֵלַיךָ, וּמִצַּד שְׁנֵי, אֲנִי מִכִּיִן גַּם
אֶת הַהוֹרִים, שְׁסוּבְלִים צְרוֹת וְיִסוּרִים קָשִׁים מְאֹד מִבְּנֵיהֶם, וְאִין זֶה
חֲכָמָה לְזָרֵק אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', סוּף כָּל סוּף הֵם יְלָדִים מִבַּיִת טוֹב,
וְהַהוֹרִים לֹא יְכוּלִים לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְעֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַקְלֵם מֵהֶם אֶת הַיִּסּוּרִים, אֲנִי כּוֹתֵב לָהֶם עֲכָשׁוּ
מִכְתָּב, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה יוֹעִיל, כִּי אֲנִי מְזַהֵר
אוֹתָם, אִם הֵם לֹא יִשְׁתַּנּוּ, אִךְ פֶּעַם לֹא אֶקְבַּל אוֹתָם אֶצְלִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְשַׂמַּח אֶת ... כִּי עֲכָשׁוּ הוּא שְׁבוּר מְאֹד מְאֹד,
וְעֲכָשׁוּ יְכוּלִים לְתַפֵּס אוֹתוֹ חֲזֹק וְאֶת בְּנוֹ ... כְּדֵי שְׂיַחְזֹר לְמוּטָב, כִּי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מִנְחוֹת נג): מָה זֵית אֵינוֹ מוֹצִיא שְׁמֵנוֹ אֶלָּא
עַל-יְדֵי כְּתִית, אִךְ יִשְׂרָאֵל אֵינָם חוֹזְרִים לְמוּטָב, אֶלָּא עַל-יְדֵי יִסּוּרִים;
וּמִחֲמַת שְׁעוֹבְרִים עֲלֵיהֶם עֲכָשׁוּ כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים, עַל-יְדֵי-זֶה
הֵם יַחְזְרוּ לְמוּטָב. וְרְאֵה לְחַזְקָם וּלְאַמְצָם מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמּוֹ שְׁעוֹר בְּיַחַד, וְתִלְכוּ לְהַתְּבַדֵּד
בְּיַחַד, וְתַחְדִּיר בּוֹ אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ו"ל הָאֲמִתִּית, שְׁהִיא תוֹרָה וְתַפְלָה,
שְׁזֶה מָה שְׁקוֹבֵעַ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַזְקָא אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּבְּשֵׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מִשְׂמַחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חִקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים. וְתֹאמִין לִי, שְׁכָל תְּפִלָּתִי וּבִקְשָׁתִי הִיא לְבּוֹא וּלְהִתְגַּוֵּר וּלְגוֹר
בְּקִבְיֵעוֹת בִּיבְנֵאֵל, אִף אַתָּה יוֹדֵעַ, שְׁאִי־אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה,
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּגִּיעַ הַשְּׁעָה, כִּי אֵין לָךְ אָדָם שְׂאֵין לוֹ
שְׁעָה, אִף הַרְבֵּה מְאֻבָּדִים אֶת הַשְּׁעָה, עַל־יְדֵי דְחִיקַת שְׁעָה, כֵּן גָּלָה
לְנוּ מוֹהַר־נִתְּוֹל, וְעַל־כֵּן צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, וְסוּף כָּל סוּף תַּגִּיעַ
הַשְּׁעָה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְלַמֵּד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲכָשׁוּ
הַלְכוֹת פּוֹרִים, וּיְכַדְאֵי לָךְ גַּם בְּעָרֵב שֶׁבַת לְחֹזֵר עַל הַלְכוֹת אֱלוֹהֵי, כִּי
סוּף כָּל סוּף הֵם אֲנָשִׁים שְׂאֵף פֶּעַם לֹא לְמַדּוּ הַלְכוֹת, וְהֵם צָרִיכִים
לְדַעַת תְּמַצִּית הַלְכוֹת מַה לַּעֲשׂוֹת וְכוּ' וְאֵיךְ לְקַיֵּם אֶת הַפּוֹרִים וְכוּ',
וְתִחְדִּיר בָּהֶם גַּם מִדְּבוּרֵינוּ, וְהַעֲקֹר שְׁתַּהֲיֶה בִּינֵיהֶם אֲהָבָה, אַחְוָה
וְרַעוּת וְשְׁלוֹם, וְשְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לְהַסְתַּכֵּל עַל הַטוֹב
שְׁבֻזוּלָתוֹ, וְלְדוֹנוּ לְכַף זְכוּת, כִּי בְּאַמַּת אִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה
שְׁעוֹבֵר עַל הַשְּׁנִי, וּמִזֶּה בָּא כָּל הַמְחַלְקָת וְהַמְרִיבוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שְׂיִשׁ
בֵּין אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ עַל עֲגִיזָן שֶׁל לְמוֹד זְכוּת עַל חֻבְרוֹ, כִּי מַה אַתָּה יוֹדֵעַ מַה
שְׁעוֹבֵר עָלָיו צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים, דְּחֻקוֹת וְעֲנִיּוֹת.

וְאַחַר פּוֹרִים עַד פֶּסַח תִּלְמַד עִמָּהֶם הַלְכוֹת פֶּסַח, שֶׁהֵן הַלְכוֹת
חֻמּוֹרוֹת וְהַלְכוֹת מְרֻבּוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת

עח אֲשֶׁר כֹּא תִשְׁמָא — כֹּא תִשְׁמַב בְּנַחַל

שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה. וּמוֹהַרְנֵי תַּ"ו לְהִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, עַד שֶׁאִמְרָ לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אִם תִּרְקַד בְּכָל יוֹם, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוֹם; וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּנוֹ דְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכַאֲוִבִים וּחְלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְלִכְּנֹן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְכֵן תַּחֲדִיר אֶת הַשִּׁמְחָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִדַּע שֶׁכָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב שֶׁאֲתָה כּוֹתֵב לִי, אֲתָה מִמָּשׁ מַחֲיָה אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּא תִשְׁמָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, הֶרֶב ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה אֵין בְּרִירָה רַק לֹאמַר לְאָבִיו פְּתוּחַ, וְגַם אֲנִי כּוֹתֵב לוֹ עֲכָשׁוּ מִכְתָּב, אִם הַיֵּלֶד כָּל-כֶּף מִפְּרָע, הַהֲכָרַח שְׁיִכְנַס לְאִיזָה מוֹסֵד, אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהֵרֵס אֶת כָּל הַיְשִׁיבָה בְּשִׁבִיל יֵלֶד מִפְּרָע וְכוּ', אֲתָה צָרִיף לַעֲקֹר אֶת זֶה עֲכָשׁוּ, כִּי אַחֲר־כֶּף יִהְיֶה מְאַחֵר.

הַכּוֹתֵב בְּצַעֵר...

כֹּא תִשְׁמַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי

מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד אָנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מֵעַנִּין בְּנֶךְ ... גֵּרוּ יְאִיר. אַף אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שֶׁהוּא סֶךְ הַפֶּלַ
יָלֵד, שֶׁעֲכָשׁוּ בּוֹעֵר בּוֹ יִצְרוּ וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים עֲצוֹת אֵיךְ לְקַרְבוֹ וְלֹא
לְרַחֵקוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם. הֵן אֵמֶת שֶׁהַמְּלַמֵּד סוֹבֵל מִמָּנוּ צְרוּת וְיִסּוּרִים
וּמִתְחַצֵּף, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְקַרְבוֹ, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁעוֹד תִּרְוֶה מִמָּנוּ הִרְבֵּה נֶחֱת. רַק צָרִיכִים תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ מִמָּנוּ
יְתִבְרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב בְּעִבּוּרוֹ וּבְעִבּוּר ... וְתִמְסַר לָהֶם, וְאִקְנֶה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבָרִים יַעֲשׂוּ אֶת שְׁלֵהֶם.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁישׁ לִי אֵלֶיךָ,
שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי בְּעִזְר שְׁבֵת, כִּי כָּל מַגְמָתִי לְעִזֹּר לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שֶׁיְהִיָּה לָהֶם עַל שְׁבֵת, כִּי זֶה חֶלְקִי מִכָּל עַמְלִי, שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְהַשְׁפִּיעַ
טוֹב לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד לְרְאוֹת בְּטוֹבַת כָּל
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְשִׁיְהִיָּה לְכֻלָּם כָּל טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשמג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּעִי לָךְ, שֶׁמְצַנֵּת חֲלָה הִיא מְצוּנָה רַבָּה מְאֹד, שֶׁמְסַרֵּוּ אֶת זֶה
לְאִשָּׁה, כִּי הִיא עֲקָרַת הַבַּיִת, עֲקָר הַבַּיִת, וְהִיא נִמְצָאת תָּמִיד בְּבֵית
וְאוֹפָה, וְלִכְּנֵן הַמְצוּנָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת שִׁיכַת אֵלֶיָּהּ. וְלִכְּנֵן בְּעֵת הַפְּרִשְׁת
חֲלָה, אִז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וּבְשַׁעֲהָ שֶׁהָאִשָּׁה מְבָרַכַת אֶת
הַבְּרָכָה עַל הַפְּרִשְׁת חֲלָה, רְאוּי לָהּ לְבַקֵּשׁ אִז הָעֲקָר עַל יְלָדִים
בְּרִיאִים וְשָׁלֵמִים, כִּי זֶה הַזְּמַן הַנִּכּוֹן, וְהַלּוֹאִי שֶׁהִיוּ מְלַמְּדִים דְּבַר זֶה

לְאִשָּׁה, כִּי הָרִי זֹו מִצְוָה קִלָּה עַד מְאֹד לְהַפְרִישׁ קִצַּת מִהֶעֱפָה, וּמַחֲמַת גְּדֹל קִלּוֹת הַמִּצְוָה, מְזַלְזָלוֹת הַנָּשִׁים בְּמִצְוָה זֹו, וְאֵינָן יוֹדְעוֹת שְׂבִמִּצְוָה זֹו תְלוּיִים יְלָדִים טוֹבִים, יְלָדִים מְשֻׁמְעִים, יְלָדִים בְּרִיאִים וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ה'): כְּשֶׁאִשָּׁה לֹא נוֹטָלַת חִלָּה, אֲזִי הֶעֱנַשׁ רָעַב שֶׁל כְּלִיָּה בָּא, אֲשֶׁר זֶהוּ עֲנַשׁ קָשָׁה מְאֹד, כִּי כְּלִיָּוִן בָּנִים זֶהוּ הַצָּעֵר הַכִּי גְדוֹל, וְאִם מְזַלְזָלִים בְּמִצְוָה זֹו, אֲזִי יֵשׁ צָעֵר גְּדוֹל מִהֵילָדִים, וּמָה גַם שְׂמִזָּה בָּא גַם כְּלִיָּוִן לְהֵילָדִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלִהְיוֹף כְּשֶׁאִשָּׁה נִזְהָרַת בְּמִצְוֹת חִלָּה, אֲזִי זוֹכָה לִילָדִים בְּרִיאִים וּמְצַלְחִים. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קִהְלַת רַבָּה, פָּרָשָׁה ב', סִימָן יד), כִּי לְבִי שְׂמַח מְכַל עֲמָלִי — זֹו הַפְּרִשְׁת חִלָּה; וְאִם הָאִשָּׁה הִיָּתְהָ יוֹדַעַת מַעֲלַת מִצְוֹת הַפְּרִשְׁת חִלָּה, הִיָּתְהָ נִזְהָרַת בְּזָה מְאֹד מְאֹד.

וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְאַפּוֹת חִלּוֹת לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, וּתְקַיְמִי מִצְוֹת הַפְּרִשְׁת חִלָּה, וְתִרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, שְׂתַפְקְדִי בְּזֹרַע שֶׁל קַיְמָא, בָּנִים חַיִּים וְקַיְמִים.

זְכָרִי הֵיטֵב, אֲשֶׁר אָסוּר לְקַנּוֹת סְתָם לְחָם אוֹ חִלָּה מִמְּאַפְיָה שְׂאִין עָלֶיָּה הַכָּשֵׁר טוֹב מִבֵּית-דִּין צָדֵק שֶׁל רַבָּנִים יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, כִּי סְתָם מְאַפְיָה אֵינָם מִפְּרִישִׁים חִלָּה, וְכֵן אֵינָם מְנַפִּים אֶת הַקַּמַּח לְשֹׁמֵר שֶׁלֹּא יִהְיֶה בּוֹ תוֹלְעִים וְחֲרָקִים וְכוּ', וְנִכְשְׁלִים בְּזָה מְאֹד, וְדַבֵּר זֶה עֵקֶר גְּדוֹל, וְאֲנָשִׁים אֵינָם יוֹדְעִים אֶת זֹאת, שְׂמְאַפְיָה שְׂאִין עָלֶיָּה הַכָּשֵׁר טוֹב מִבֵּית-דִּין רְצִינִי, אָסוּר לְאַכֵּל מִשָּׁם שׁוּם דָּבָר, לֹא לְחָם וְלֹא עֲגוֹת וְכוּ'. וְלָכֵן מִהַיּוֹם וְהִלָּאָה תְּקַפִּידִי עַל זֶה, וּבְזִכּוֹת שְׂמִקְפִידִים עַל מִצְוֹת חִלָּה, זוֹכִים לִילָדִים טוֹבִים וּמְצַלְחִים.

רַק תִּתְחַזְּקִי מִהַיּוֹם וְהִלָּאָה לְקַיֵּם מִצְוָה יְקָרָה זֹו שֶׁל הַפְּרִשְׁת חִלָּה, וּכְבֹּר לֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם צָעֵר וְעֲגַמַת נַפְשׁ, וְיִמְשְׁכוּ עָלֶיךָ רַחֲמִים רַבִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"א שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אַל ... נרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לזכר, שתהלה לאל, אתה מקרב אל רבנו ז"ל, ולכן הדבר הראשון בהתקרבות אליו היא — להתמיד בספריו הקדושים כל-כף, עד שתהיה שגור בעל פה בהם, פי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), שפניו, שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספריו ודבריו. ולכן זכור וגם תזכר, שרק בזה תלויה כל ההתקרבות, ולא כהיום שנהוג למדד את המקרב אל מי הוא מקרב — אַל ר' בעריל או אַל ר' שמעריל וכו' וכו', הכל הבל ורעות-רוח ודמיון גדול וכו' וכו', וידוע ההפרש בין מי שמתמיד בספרי רבנו ז"ל לבין מי שאינו מתמיד וכו', בין מי שספרי רבנו ז"ל שגורים על פיו לבין מי שמגמגם וכו'.

רבנו ז"ל בקש מאד מאד, שנתמיד בספרו "לקוטי-מוהר"ן", עד שנדע אותו בעל-פה, ולכן זה צריך להיות כל הרצון והפסופים של כל חסיד ברסלב — ללמד כל-כף הרבה את ה"לקוטי-מוהר"ן" וה"ספורי-מעשיות" וכו', עד שיהיה שגור על פיו, ואז כל ההתקרבות שלו היא כבר באפן אחר, ואותו לא יכולים להטעות עם ר' בעריל או ר' שמעריל וכו' וכו', שהכל דמיון אחד גדול.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'): על-ידי ששומעים את קול הצדיק (הינו על-ידי למוד ספריו הקדושים), נפתח הפה לדבר עמו יתברך, פי הצדיק האמת מעורר מן השנה, ולכן זה הסימן אם אדם מקרב באמת אל הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל — אם הוא מרבה בתפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו.

כב אֲשֶׁר כּא תשמה — כּא תשמו בּנְחַל

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻכְנִיס דְּבוּרִים אֱלוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִזּוּ לֹא יוּכְלוּ
לְהִטְעוֹתוֹ חֲדָשִׁים אֲשֶׁר מְקָרֹב בָּאוּ, וְדִי לְחַפְיָמָא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"א שְׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה בְּנִיךְ בָּאוּ אֵלַי וְסִפְרוּ לִי מָה עוֹבֵר עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְכוּ', וְלִכְּנֵן
בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְחַתָּן אוֹתָם מַה שְּׁיִוָּתֵר מֵהֶר, וְאֵל תְּסַתְּפֵל
עַל שׁוֹם דְּבָר, לֹא עַל יְחוּס הַמְדָּמָה וְכוּ', וְכֵן אֵל תְּסַתְּפֵל עַל כְּסָף
וְכוּ', אִם אָדָם רוֹצֵה לְרַחֵם עַל בְּנָיו, וְאִם אוֹהֵב אֶת בְּנָיו בְּאַמֶּת, אֲזִי
הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן שְׁצָרִיכִים לְדָאג — לְחַתָּן אוֹתָם בְּגִיל צְעִיר, אֲשֶׁר
אֵין עוֹד מְצֻנָּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הַנְּעַר מִחַטָּאת
נְעוּרִים, וְאֵין לְהַסְתְּפֵל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, צְרִיכִים רַק לְהַסְתְּפֵל
מֵה שְׁטוּב לְהִילָדִים וְכוּ'.

אַקְנִיָּה שְׁתַּקַּח אֶת דְּבָרֵי אֱלוּ אֶל תְּשׁוּמַת לְבָבְךָ. תְּאַמֵּין לִי, אִם
הִיָּה בִּיכְלָתִי, הִיָּתִי עוֹשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת לְחַתָּן אֶת בְּנֵי וּבְנוֹת
יִשְׂרָאֵל מַה שְּׁיִוָּתֵר צְעִירִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"א שְׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה לבטל עצמך לגמרי אליו יתברך, ותמיד תכניס בדעתך את אמתת מציאותו יתברך, ותציר בדעתך, איך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ושום דבר אינו קורה לבד, אלא הכל משגח בהשגחה פרטי פרטית, דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה בעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, (חליו ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם פן מכריזין עליו מלמעלה; (יומא לח.): בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה, אפלו כמלא נימא; ולכן למה צריכים לדאג דאגות חנם? ולהתבלבל מפני בני אדם, שאינם יכולים לעשות לו שום דבר, אם לא נשלחו מלמעלה להציק לו וכו'. ולכן עקר העצה רק לבוא אליו יתברך, ולהתחנן על נפשו ברחמים ובתחנונים לפניו יתברך, שיחוס ויחמל עליו, ויצילהו מכל שונאיו ואויביו, שהם הקלפות שנתלבשו בבני-אדם, כמו שאומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות נאוף, סימן מא): על-ידי הוצאת זרע לבטלה, מתלבשים הטפות בבני-אדם להציק לו ולצער אותו; ולכן ראה לחזור בתשובה שלמה, ותבקש רחמים ותחנונים ממנו יתברך, ואז תראה איך שיתפרדו כל פועלי און, וכל אלו שמצערים ומציקים לך, יתבטלו כמו הרוח וכו', והרע שרצו לעשות לך, יחזר ויפל על ראשם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשמז

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"א שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק אל תכנס בלחץ משום דבר, הרגל עצמך לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו, ואת המתנה הזו קבלנו מרבנו ז"ל, ולכן עלינו לשמח מאד על נעם חלקנו על "אשר בנחל" שם גורלנו.

פד אשר כא תשמח — כא תשמט בנחל

העקר להתמיד הרבה בספרי רבנו ז"ל, אשר רק בזה תלוי כל ההתקרבות אליו, פי (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב): פניו, שכלו ונשמתו הם בתוך ספריו הקדושים, אשרי מי שמתמיד בספרי רבנו ז"ל, ואז רבנו ז"ל לא יתן לו לפל, אשרינו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"א שבט ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תהיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ראי להתחזק ביותר להיות בשמחה, ואל תדאגי כלל, פי גדול אדוננו ורב להושיע. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על עוונותיך; ולכן ראי להכניס בך אמונה פשוטה בו יתברך, ואז תצליחו בכל אשר תפני.

אין לך מה לדאג כלל, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתהיה בר-מצוה יפה ל... והוא ישתנה, והכל יתנהג בסדר הגון.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ורכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשמט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"א שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

אני מקנה לך הקדוש-ברוך-הוא, שציית לי, ואתה עושה את רצוני, פי כל ישועתך תלוי בזה, וחס ושלום, חס ושלום, אל

אָשֶׁר כּא תשנ בְּנַחַל פּה

תִּמְרָה אֶת דְּבָרֵי וְכוּ', תַּעֲשֶׂה כְּכֹל שֶׁאִמַּרְתִּי לָךְ, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּקַּח אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְלַמֵּד עִמּוֹ עַל-כָּל-פְּנִים שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם, וּבְשֹׂאֵר שְׁעוֹת הַיּוֹם תִּלְךָ לְהִפְצָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל מוֹרֹת בֵּית-הַסֵּפֶר "בֵּית פִּיגָא", "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב" יִבְנֵאל, הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵיהֶן וְיִצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, וְתִצְלַחְנָה עִם הַתְּלַמִּידוֹת, אָמֵן.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתִּדְעֶנָּה שִׂישׁ עֲלֵיכֶן מְשִׁימָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי בָנוֹת הֵן הַעֲתִיד שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל בְּנוֹתֵינוּ, וְכִמוֹ שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת נִשְׂא): "יְבָרְכֶךָ ה'" — בְּבָנִים, "וְיִשְׁמְרֶךָ" — בְּבָנוֹת; מְלַמֵּד שֶׁהַבָּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה. וְלָכֵן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבָּנוֹת, וּבִפְרָט שְׂאֲנַחְנוּ פֹּה בְּמִקּוֹם חֲלוּנֵי, צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם הַבָּנוֹת בְּדֶרֶךְ קִיצוּנִית לְגַמְרֵי, הֵינּוּ לְהַחֲדִיר בֵּהֶן אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִלְמַד עִמָּהֶן הִלְכוֹת, וְלַעֲשׂוֹת מְזֵה עֵקֶר, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם פְּשָׁרָנוֹת בְּעֵינֵן הִלְכוֹת וְהָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אִשָּׁה דַּעְתָּה קִלָּה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לְתַת לְבָנוֹת הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת-לֵב וְהַרְבֵּה אֱמוּנָה וְהַרְבֵּה הִלְכוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — לְלַמֵּד עִמָּהֶן עֲנִינֵי צְנִיעוּת בְּלִי שׁוּם פְּשָׁרוֹת. וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אִמְרוּ (בַּמִּדְּרָב רַבָּה, פְּרָשַׁה

ח', סימן י'): "אֲשֶׁתָּךְ כְּגִפֶּן פּוֹרְיָה בְּיִרְכָתֵי בֵיתְךָ" — כָּל זְמַן שְׁנוֹהֶגֶת בְּעֶצְמָה דַּת יְהוּדִית שֶׁהִיא צְנוּעָה, זֹכָה שְׂיוּצָאִים מִמֶּנָּה בְּנִים בְּעֲלֵי מִשְׁנָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְלַמַּד הַרְבֵּה עִם הַבָּנוֹת עֲנִינֵי צְנוּעוֹת. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ב'): אֲשֶׁה שֶׁהִיא מְצַנִּיעָה אֶת עֶצְמָהּ, אֶפְלוּ שֶׁהִיא יִשְׂרָאֵלִית רְאוּיָה שְׁתַּנְּשֵׂא לְכַהֵן, וְתַעֲמִיד כַּהֲנִים גְּדוּלִים, וְצְרִיכִים לְסַפֵּר עִמָּהֶם הַרְבֵּה סְפוּרִים שֶׁל צְדָקָנִיּוֹת, כִּי דִיקָא עַל-יְדֵי צְנוּעוֹת זֹכִים שְׂיִצְאוּ מֵהֶם בְּנִים טוֹבִים. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מַגְלָה יג:): בְּשֹׁכֵר צְנוּעוֹת שֶׁהִתְהַוְּתָה בְּרַחֵל, זֹכָתָה שְׂיִצָּא מִמֶּנָּה שְׂאוּל, וּבְשֹׁכֵר צְנוּעוֹת שֶׁהָיָה בּוֹ בְּשְׂאוּל, זֹכָה שְׂיִצְאָה מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר; וְהַעֲקָר לְלַמַּד עִמָּהֶם הַרְבֵּה אֱמוּנָה וְהִלְכוֹת וְצְנוּעוֹת, וְזֶה הִסּוּד וְכֵן דֶּרֶךְ אֲרָץ. וְהֵייתִי מְאֹד מְאֹד מֵיַעַץ לָכֵן, שֶׁתִּלְמַדְנָה עִמָּהֶן הַרְבֵּה "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וְתַעֲשִׂינָה מִבְּחֻנֵּי בִּינְיָהֶן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֵן, שֶׁתְּצַלְחֶנָּה עִם הַבָּנוֹת.

עֲלִיכֵן לְדַעַת, כִּי בְּחֻנוֹךְ צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת, כִּי עִם כַּעַס לֹא יְכוּלִים לְהַגִּיעַ אֶל שׁוֹם דְּבָר, אֲדַרְבֵּה חֲנוּךְ צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַתְּחִלָּה עִם הַמְּחַנֵּךְ, אִם הַמְּחַנֵּךְ נוֹהֵג בְּצְנוּעוֹת, וְעַל-פִּי הַלְכָה, כֵּן יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת לְהַחֲדִיר בְּמַחֲנֶךָ, וְעַל-כֵּן תַּעֲשִׂינָה כָּל מָה שְׂבִיבִיכְלִתְכֵן, שֶׁתְּהִיָּה בְּבֵית-סִפְרֵי אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה וְשֶׁל אַחֲדוּת וְשֶׁל אֲהָבָה הֵן בֵּין הַמּוֹרוֹת וְהֵן בֵּין הַתִּלְמִידוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלְחֶנָּה לְהַקִּים דוֹר יִשְׂרָאֵלִים יְבָרֶךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְכֵן וְעַל כָּל הַמּוֹרוֹת וְעַל הַמְּנַהֲלֵת, שֶׁתְּצַלְחֶנָּה בְּמִשְׁמִתְכֵן, וְעוֹד מְעַט נִזְכָּה כָּבֵר לְמִבְּנֵה מִשְׁלָנוּ, וְלֹא נִצְטַרְךָ לְלַמַּד בְּצִפּוּיּוֹת וְכוּ', וְתְהִיָּה לָנוּ הַרְחֵבָה גְּדוּלָה, מָה שְׂאֲנִי צְרִיךְ שֶׁתַּעֲזֹרוּ לִי בְּתִפְלוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לַעֲשׂוֹת מִזֶּה כַּמָּה הַעֲתִקִּים, וְלִמְסֹר אֶת זֶה לְכָל מוֹרָה, וּמְאֹד

אֲשֶׁר כַּאֲשֶׁר תִּשְׁנֶה — כַּאֲשֶׁר תִּשְׁנֶה בְּנִחַל פֶּז

רְצִיתִי שְׂפֵל מוֹרָה תִּשְׁלַח לִי מִכְּתָב דִּו"חַ מִהַכְּפֹתָה שְׁלָהּ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינָה אוֹתִי.

כַּאֲשֶׁר תִּשְׁנֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְאַרֵס מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר לְשֵׁם שָׁמַיִם, כִּי צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן רַק מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָנִה, וְלֹא מִתְאַוֹת עֲצָמוֹ וְכוּ', שְׂאֵז קָשָׁה וְכִבֵּד לְמִצְאָתָה בֵּת זִוּגוֹ, אֲכַל אִם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, תִּאֲמִין לִי, שֶׁיֵּשׁ הַמּוֹן שְׂדוּכִים. וְלִכֵּן רְאֵה לֹמֵר אֶת הַתְּפִלוֹת בְּקִנְטָרִס: "מִצִּיאַת-הַזִּוּג", וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכָּה לְמִצְאָתָה בֵּת זִוּגָה מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר, וְתִתְחַתֵּן מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּאֲשֶׁר תִּשְׁנֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו.

אֲקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר אֲצִלְכֶם כְּמוֹ שֶׁקִּבְּלָתֶם אֲצִלִּי.

נָא וְנָא רְאוּ לְכִבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְשִׁתְּהִי בִּינֵיכֶם הַבְּנָה הַדְּדִית, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — אֲהַבָּה דְקַדְשָׁה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְחִיוֹת כְּמוֹ זִוּג יוֹנִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע

פח אָשֶׁר כּא תּשנּג — כּא תּשנּד בּנחל

בּתפּלתי שְׁאני מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִזְכּוּ
לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמַּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תּשנּג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תּשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁנֶה אֶת דְּרָכְךָ, כִּי אַחֲרַת לֵא
תּוּכַל אֵף פְּעַם לְבֹא לְכָאן אֵל יְשִׁיבְתִּי, אֲסוּר לְהִיּוֹת חֲצוּף לְשׁוֹם בֶּן
אָדָם, וּמְכַל שְׂכֵן לְפָנַי רַבּוֹ, כִּי הַקִּישׁ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבוֹד רַבּוֹ
לְכַבּוֹדוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן מִי שְׁמַבְיֵשׁ אֶת הַרְבִּי, הוּא מְבִיֵּשׁ אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חַס וְשְׁלוֹם. וְלָכֵן חֲזֹר בְּתִשׁוּבָה, וּתְבַקֵּשׁ סְלִיחָה
וּמְחִילָה לְרַבִּי.

נָא וְנָא תִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, אַתָּה יֵלֵד חֲרוּץ וּפְקָח, וְלָמָּה לָךְ
לְהִתְעַקֵּשׁ, תְּשָׁלִים עִם כָּלָם, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְּיֵת אוֹתִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְתִלָּךְ בְּכָל יוֹם
לְמַקְוֶה, וְזֶה יוֹעִיל לְהִסְתַּדֵּר עִם כָּלָם.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִם הַשְׁתַּנִּית.

הַמַּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תּשנּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תּשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲשֶׁר כּא תשנה בְּנַחַל פט

מאד מאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְיַדְיךָ, וְתִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְתִצִּית אֶת הָרַבִּי, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ, שֶׁהַקָּפִיד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כְּבוֹד רַבּוֹ יוֹתֵר מְכַבֹּדוֹ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְבַקֵּשׁ מִחִילָה וּסְלִיחָה מֵהָרַבִּי, וְתִשְׁתַּדֵּל לְעֹזב אֶת דְּרָכֶיךָ הַמְקַלְקְלִים וְכוּ' וְתִפְסִיק לְהִתְקוּטֵט, רַק תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְגֵרֵס הָרַבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֵם, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשנה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה כָּפִי הַמְּצַב שְׁנוּצָר, לְדַעֲתִי, תַעֲשֶׂה אֶת הָעֵסְקָה עִם ... שֶׁהוּא פְּשׁוּט הַצִּיל אוֹתְךָ, וְחַתֵּם עֲרֻבוֹת עָלֶיךָ, וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתִּגְמְרוּ עֵסְקָה עַל הַדִּירָה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, כִּי כָּפִי שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ יֵשׁ כַּמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁיִּפְתְּחוּ עָלֶיךָ תִּיקִים בְּמִשְׁטָרָה אִם תִּחְזֹר לְיִבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ אֶת זֶה.

בְּיָדָי יִהְיֶה הַהֶסֶכֶם כְּדֵי שֶׁהַמְשַׁפְּחָה שְׁלָךְ לֹא תִפְסִיד מֵה שֶׁהַשְּׁקִיעָה.

וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי.

תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִמִּי.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, תִּגְמֹר אֶת הָעֵסְקָה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, כִּךָ שְׁלֹא יִתְפָּסוּ אוֹתְךָ, וְהַכֶּל יִהְיֶה בְּקֶשֶׁר סוּד.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כא תשנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"א שבט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל
הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הַשִּׂמְחָה, עַד שֶׁאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן כד), שֶׁעַל-יְדֵי קִיּוֹם הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְהַשִּׁיג אֶת
הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, בְּבַחֲיַנַּת 'מְטִי וְלֹא מְטִי', לְמַעַלָּה מִנִּפְשֵׁיךָ,
רוֹחִיךָ וְנִשְׁמַתִּיךָ, הֵינּוּ כִּי כָּל אָדָם כָּלוּל מִנִּפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה, שֶׁהוּא
כִּנְגוּד עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, עוֹלָם הַיְצִירָה וְעוֹלָם הַבְּרִיאָה, שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה,
דְּבוּר וּמַחֲשָׁבָה, אִף קֶשֶׁה וְכָבֵד לְהַשִּׁיג עֲצָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא לְמַעַלָּה
מִהַמַּחֲשָׁבָה, וְעַל-יְדֵי תִקְוָה הַשִּׂמְחָה, כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח בְּשִׂמְחַת
הַמְצוּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יְכוּל לְעַלּוֹת לְמַעַלָּה מִהַמַּחֲשָׁבָה, לְתַפְס
וְלְהַשִּׁיג אֵיזוֹ בַּחֲיִנָּה בָּאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. עַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת
מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּבְכַרְט בְּעַת קִיּוֹם הַמְצוּוֹת, תִּתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה לד,
סִימָן ט'): כְּשִׂיָּהָא אָדָם עוֹשֶׂה מְצוּוֹה, יִהְיֶה עוֹשֶׂה אוֹתָהּ בְּלֵב שִׂמְחָה;
כִּי הָעֲקָר תְּלוּי כְּפִי הַשִּׂמְחָה שֶׁבַּמְצוּוֹת.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ, יְדֵי הַיָּקָר! שֶׁעַל מֵדַת הַשִּׂמְחָה צָרִיכִים לְמַסֵּר
אֶת נַפְשׁוֹ, כִּי זֶה לֹא בָּא קָל, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם וְאָדָם בְּכֹל יוֹם
וְיוֹם מֵה שֶׁעוֹבֵר, קְטָנוֹת וּרְיִדוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְטִבֵּעַ הָאָדָם
שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הָעֲצָלוּת וְהָעֲצָבוּת, שֶׁמִּמֶּרֶר לוֹ אֶת חַיּוֹ, וְעַל-כֵּן
צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, לְעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא,
פְּרָשַׁת שְׁמִינִי): אֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם
שִׂמַּח לְמָחָר, הֵינּוּ אֲסוּר לְדַחֵף אֶת הַשִּׂמְחָה וְלוֹמַר: "מָחָר אֶהְיֶה

בְּשִׁמְחָה, הַיּוֹם אֲנִי שָׂבוּר, הַיּוֹם זֶה לֹא הוֹלֵךְ לִי, הַיּוֹם אֲנִי בְּדֹאגוֹת וּבְצָרוֹת” וְכוּ' וְכוּ', אֲסוּר לְדַחוֹת אֶת הַשִּׂמְחָה לְיוֹם הַמַּחֲרַת, וְאִפְלוּ בַיּוֹם הַזֶּה לַשְּׂעֵה הַבָּאָה אֲסוּר לְדַחוֹת אֶת הַשִּׂמְחָה, אֲלֵא צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת דַּעְתּוֹ וְאֶת מַחוֹ וְאֶת לִבּוֹ שֶׁל הָאָדָם וְיוֹצֵא לְחַרוֹת.

וְלִכֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר! לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשַׂמַּח אֶת בְּנֵי בֵיתְךָ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָךְ, וְתַמִּיד תִּשְׁתַּדֵּל שְׂתַהַיֶּה סְבִיבְךָ אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, שְׂזֵה יְכַנִּיס בְּךָ סְבָלְנוֹת גְּדוֹלָה לְסַבֵּל כָּל מָה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא כְּלִי לְסְבָלְנוֹת הַבָּאָה מְאֻמּוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי לֹא יִשְׂמַח הָאָדָם, אֲלֵא כְּשֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְכֵן לֹא יִסְבֵּל כָּל הַבָּא עָלָיו, אֲלֵא כְּשֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, כִּי הַמְּאֻמֵּן הָאֲמִתִּי שָׂאִין בְּלַעַדָּיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, יִהְיֶה תַּמִּיד שִׂמַּח וְסְבָלָן עַל כָּל מָה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, וְזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

לִכֵּן רָאָה, יְדִידֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעְעוֹלָם, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ, וּתְפַרֵּשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר מַעִיק לָךְ תִּסְפֹּר לוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהַכְלִיל בּוֹ, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹר וְנַעֲרָב בְּאֵלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדֵּל 'לְגַנְב' לְעֲצָמְךָ זְמַן לְלַמּוּד תּוֹרָה, כִּי זֶה מָה שְׂיִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו, י): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; וְעַל-כֵּן רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׂעוֹר כְּסֻדְרָן בְּמִשְׁנֵיּוֹת, שְׂתַלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים אוֹ שְׁלֹשָׁה פָּרָקִים כְּמָה שְׂתוּכַל, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִשְׁנֵיּוֹת מְזַכֶּכֶת וּמְטַהֶרֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ. וְתַהַיֶּה חֲזֵק מְאֹד מְאֹד בְּאֲמִירַת מִשְׁנֵיּוֹת, וְהִיא סְגֻלָּה נוֹרָאָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ נִשְׁמָה, וּלְטַהֵר אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.): בְּמִי אֵתָּה מוֹצֵא מְלַחְמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי

שֵׁשׁ בַּיּוֹם חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנֵה. וְאָמְרוּ (שם ק:): טוֹב לֵב מִשְׁתָּה תָּמִיד — אֲלוֹ בַּעֲלֵי מִשְׁנֵה, כִּי עַל-יַדֵּי לְמוֹד מִשְׁנֵיֹת, תִּהְיֶה לָּךְ שְׂמֵחַת הַלֵּב. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מִדְרַשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת צו, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג'): אֵין הַגְּלִיּוֹת הַלְלוּ מִתְּכַנְסוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵיֹת; וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה חֲזֵק בְּאַמִּירַת מִשְׁנֵיֹת בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לָּךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמָחוֹת, כִּי נִפְשֶׁךָ תִּקְוָה בְּנַפְשִׁי.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מִחַמַּת טְרִדוֹתֵי הַרְּבוּת הַעֲתִקְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב לְעוֹד כְּמָה מְאַנְשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מְכַתֵּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחַיֵּינִי.

כא תשנז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנז"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

רְאֵי לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁתְּלוּיָהּ בְּאַמוּנָה, כִּי כְּשֶׁמְכַנְיָסִים אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִוְדְעִים אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֶלָּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-יַדֵּי-זֶה נַעֲשֶׂה סְבָלָן גְּדוֹל מְאֹד, וְשׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְהַסְּבָלָנוֹת מְבִיאָה אֶת הָאָדָם לִידֵי שְׂמֵחָה, וְהַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

לְרַבְּנוּ ז"ל הָיָה תְּלָמִיד, וְשָׁמוֹ ר' שְׁמַעוֹן ז"ל, הוּא הָיָה תְּלָמִיד הַרְּאִשׁוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִתְקַרַּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּיוֹם חֲפָתוֹ, וְהָיָה קָשׁוּר וְאֶדוּק בְּרַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיָּיו. פְּעַם נִחְלָה אֶצְלוֹ בֶּן, וְאִשְׁתּוֹ הִצִּיקָתוֹ שְׁלֵף אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְהַזְכִּיר אֶת הַבֶּן, וּבָא אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְהַזְכִּיר אֶת בְּנוֹ, וּרַבְּנוּ ז"ל לֹא עָנָה לוֹ, וְכֵן הָיָה כְּמָה פְּעָמִים,

שֶׁהִזְכִּיר אֶת בְּנוֹ לְפָנַי רַבְּנוּ וְ"ל, וְרַבְּנוּ וְ"ל הִתְעַלַּם מִבְּקִשְׁתּוֹ, וְחִזַּר בְּפִחֵי נֶפֶשׁ אֶל אֲשֶׁתּוֹ וְאָמַר לָהּ: אִם אַתְּ רוֹצֵה שְׂבַנְנוּ יְחִיָּה — תִּתְפַּלְלִי אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז הִתְחִילָה לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, וּבְכַתָּה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּכְשֶׁחִזַּר בְּיוֹם הַשְּׁנִי אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, הִקְדִּימוּ רַבְּנוּ וְ"ל וְאָמַר: "יָדַעְתִּי כִּי תִפְלֵת הַנָּשִׁים מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, אֲבָל שְׂתַהֲיָה כָּל-כָּף מְקַבֵּלֶת — זֶה לֹא תֵאָרְתִּי, כִּי אֲשַׁתָּךְ פִּעֲלָה בְּתִפְלֵתָהּ לֹא רַק רְפוּאָה, אֲלֹא אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים", וְכֵן הָיָה. רוֹאִים מִזֶּה, כִּי תִפְלֵת הַנָּשִׁים מְאֹד מְאֹד מְקַבֵּלֶת בְּשָׂמִים, וְעַל-כֵּן כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, תִּבְקָשִׁי רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדְעִי שְׂאִין לָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד שְׂמַבִּין אוֹתָךְ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן זֹאת עָשִׂי, הַרְגִּילִי אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵת רְגִילָה בָּהּ, וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם עַל כָּל פָּרֹט וּפָרֹט בְּחַיִּיךָ מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְאִז תֵּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לָךְ כָּל טוֹב, וּפְרֻנְסָה בְּשִׁפְעַי, וְלֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דָּבָר, וְתִהְיִי תָמִיד רְגוּעָה וּשְׂמֵחָה וְעַלִּיזָה, וְתִהְיֶה הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה יִבְנָאֵל.

לְנֻכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַי מִמֶּךָ.

אֵף מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עַל סִגְנוֹן מַכְתָּבְךָ שְׂאֵתָה כּוֹתֵב אֵלַי וּמִתְעַלֵּם לְגַמְרֵי מִן הַמְּצִיאוֹת, שְׂבִין דְּבַרְיָךְ אֵתָה כּוֹתֵב: "נִצְיָגִיךָ בְּמִקּוֹם כְּנֻרָאָה אֵינָם מְבִינִים מִשְׁמַעוֹת שֶׁל חֵבֵר מוֹעֵצָה מֵהוּ", שְׂכַחְתָּ

שְׁהִנְצִיגִים הָאֵלוּ מִיִּצְגִים צְבוּר גְּדוֹל שֶׁל כְּמֵאָה מִשְׁפָּחוֹת, וְלִמְסִים —
הַמִּשְׁפָּחוֹת בֵּן טוֹבוֹת, אָבֵל לְהַחְזִיר לָהֶם אֶת הַמִּינִימָלִי שְׁמִגִּיעַ
לָהֶם, כְּמוֹ כָּל אֲזוּרָח בְּמִדְיָנָה, עַל זֶה צְרִיכִים לְבוֹא וּלְבַקֵּשׁ
וְלְהַתְחַנֵּן... וְעוֹד בְּהַמְשָׁךְ דְּבָרֶיךָ: "לֹא יִתְכַן כִּי יִנְסוּ לְאַחַר כַּחֲדָשׁ
יָמִים לַעֲשׂוֹת נִגְדֵי בְלוֹק חוֹסִים", אֲשָׁאֵל אוֹתְךָ שְׂאֵלָה פְּשׁוּטָה, שְׂאֵלַת
תָּם: כִּמָּה פְּעָמִים בָּאוּ הַנְּצִיגִים שְׁלִי אֵלֶיךָ, וְדִבְרוּ וְהִסְבִּירוּ לְךָ
כֹּל-כֶּף יָפָה, שְׂאֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים שׁוּם דְּבַר חוֹרֵג, וְיָמָה עֲנִיתָ לָהֶם?...
מִי צָרִיךְ אֲתָכֶם לְגַמְרֵי כְּאֵן... הָאֵם כֶּף מִתְבַּטָּא רֹאשׁ מוֹעֲצָה הַמִּיִּצְג
אֶת כָּל הַתּוֹשְׁבִים? וּבְהַמְשָׁךְ הַדְּבָרִים: "נְצִיגְךָ בְּרַב חֲצָפְתּוֹ מְנַסֶּה
לְפּוֹצֵץ וְלַהֲרוֹס פְּגִישָׁה חֲשׁוּבָה", אֲשָׁאֵל אוֹתְךָ: מִדּוּעַ שְׂאֵל יִקְפֹץ
בְּשָׁעָה שְׁשׁוּמֵעַ שְׂאֵתָה אוֹמֵר לְסִגְן שֶׁר הַחֲנוּפָה, שְׂבִיבְנָאֵל קִימִים רַק
שְׁנֵי בְּתִי-סֵפֶר, בְּשָׁעָה שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ אֶת הָאֲמֶת, שְׂבִיבְנָאֵל קִימִים
אַרְבָּעָה בְּתֵי סֵפֶר: מִמְּלַכְתִּי נִפְתָּלִי, וְהַבֵּית-סֵפֶר מִמְּלַכְתִּי-דְתֵי שְׂיִישׁ
שְׂמָה סֵף הַכֹּל כְּעֵשְׂרִים תְּלִמִּידִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְזֶה הַכֹּל, וּבְשָׁעָה
שְׂבִיבְתִי-סֵפֶר שְׁלֵנוּ שְׁלוֹמִידִים בְּנִפְרָד בָּנִים וּבָנוֹת עִם הַגִּנִּים
וְהַפְּעוּטוֹן, עֲבָרְנוּ מִזְמַן אֶת מִסְפֵּר הַמְּאֵתִים תְּלִמִּידִים, בֵּן יָרְבוּ, וְאִיךְ
אֵתָה יָכוֹל לְהַתְעַלֵּם מִדְּבַר כֵּזֶה, וְלוֹמֵר לִשְׂר דְּבָרִים שְׂאֵינִם?! לֹא
יִתְכַן שְׂתַתְעַלֵּם מִדְּרִישְׁתְּנוּ, שְׂסֵף הַכֹּל מָה אֲנַחְנוּ מְבַקְשִׁים מִמֶּךָ?
שְׂתַכְלַל אוֹתְנוּ בַּתְּקָצִיב הַשְּׁנֵתִי עִם בְּתֵי הַסֵּפֶר שְׁלֵנוּ, אֲפִלוּ שְׂהַתְּגוּבָה
שְׁלֶךְ שְׂהִיתָה סֵפֶק בְּרָצִינוּת וְסֵפֶק בְּבִדְיָחָה, שְׂנַעְעֵלָה עַל הָהָר... אֵל
תִּשְׂפַח שְׂגַם הָהָר הוּא חֵלֶק מִיִּבְנָאֵל... אֲשֶׁר בּוֹ אֵתָה גַם-כֵּן רֹאשׁ
הַמוֹעֲצָה... לְדַעְתִּי, הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׂתַתְּחִיל לְחַשֵּׁב הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, שְׂאֲנַחְנוּ
לֹא נִבְחַרְנוּ לְהַצִּיק לְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲנַחְנוּ רַק רוֹצִים אֶת הַדְּבָרִים
הַמִּינִימָלִים מָה שְׂמִגִּיעַ לִילְדֵינוּ. וְלָמָּה לְךָ לְשַׁמֵּעַ בְּעֲצַת אַחִיתְּפֶל...
שֶׁהוּא מִשְׁתַּלֵּט עַל יִבְנָאֵל זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה... וְהוּא מַעְעֵלָה וּמוֹרִיד
רֹאשִׁי מוֹעֲצָה כְּפִי תִאֲוֹתוֹ לְהַחְזִיק אֶת הַמוֹעֲצָה דְתִית לַעֲשׂוֹת בָּהּ
כְּרָצוֹנוֹ כְּבַתּוֹךְ הַכְּרָם שֶׁל אָבִיו... מִדּוּעַ לֹא תִפְקַח אֶת עֵינֶיךָ שֶׁהוּא
מוֹלִיךְ אוֹתְךָ שׁוֹלֵל, וְהוּא צָרִיךְ רַק אֶת שְׁלוֹ, וּבְרָגַע שְׂיִקְבֵּל אֶת שְׁלוֹ,
הוּא יָשִׁים לְךָ רִגְלֵי כְּמוֹ שְׂעֲשֵׂה לְכָל רֹאשִׁי הַמוֹעֲצָה הַקּוֹדְמִים, וְאַף
שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ פְּתַגְמָךְ: "אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְשַׁמֵּעַ מִמֶּנּוּ לֹא מַעְקָצוּ וְלֹא
מִדְּבָשׁוּ" ... זֶה רַק אִמְרָה יָפָה, עַד שֶׁהוּא לֹא יִזִּיק לְךָ וְלֹא יִסִּית נִגְדֶיךָ

תּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם כְּדַרְכּוֹ, שֶׁהוּא מְלֵא דְבֶשׁ עִם חֲנֹפֶה, אֲבָל מְלֵא עֵקֶץ...
 הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵינוּ, רְאֵה לְהִתְחַשֵּׁב עִם הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, וְתִרְאֶה אִיךָ נֶעֱבֵד
 אֶתְךָ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית וּבְכַבּוּד, כְּמוֹ שֶׁרְאוּי לְאֲנָשִׁים
 שְׂאִין לָהֶם אֵינְטֵרְסִים אִישִׁיִּים לְמֵלֵא אֶת כִּיּוֹסִיָּהֶם בְּתַקְצִיבִים צְבוּרִיִּים
 מִהַמוֹעֲצָה הַדְּתִית... וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, שֶׁתִּתְחַשֵּׁב בְּנוֹ בְּתוֹר
 אֲנָשֵׁי הַמוֹשְׁבָה, וְתִתְחַשֵּׁב בְּיְלָדִים שְׁלֵנוּ, וְתִכְנִס אוֹתְנוּ בְּתַקְצִיב
 הַשְּׁנֵתִי, וְאֲז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֵּל יֵלֵךְ לְךָ חַד וְחָלָק, וּמִצְדִּינוּ לֹא יִהְיֶה
 לְךָ שׁוֹם עֲכוּב וּמְנִיעָה.

עוֹד זֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּשְׁמַע לְעֲצַת אַחִיתִּפְלֵל, שֶׁסּוֹחֵב
 אוֹתְךָ אֵל עוֹרֶךָ-דִּין לְכַדֵּק אִם מַגִּיעַ לְנוּ אוֹ לֹא... הוּא לֹא מִתְפַּנֵּן
 לְטוֹבֶתְךָ וְלֹא לְטוֹבֵת תּוֹשְׁבֵי יְבִנְאֵל, רַק אֶת טוֹבֶתוֹ וְטוֹבֵת כִּיּוֹסֵוּ...
 וְתִזְכֹּר אֶת זֶה הַיֵּטֵב, כִּי אֲנִי חוֹשֵׁב כְּשִׁיגִיעַ הַיּוֹם שֶׁתִּתְעוֹרֵר וְתִבְיֵן
 אֶת נְכוֹנוֹת דְּבָרֵי, כְּבָר יִהְיֶה מְאַחֵר, כִּי הוּא וְרַק הוּא מְכַנֵּס אוֹתְךָ
 בַּפֶּח.

אֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק כָּל פֶּרֶט וּפְרָט מֵה שְׁקוּרָה בְּיְבִנְאֵל, וְשׁוֹם דְּבָר
 לֹא נֶעֱלַם מִמֶּנִּי, וְחָבֵל מְאֹד שֶׁמוֹשְׁבָה כָּל-כָּף תְּמוּדָה תִּתְרַב בְּשָׂבִיל
 רוֹדֵן כְּזֶה כְּבָר עֲשָׂרִים שָׁנָה, וְכָל הַמוֹשְׁבָה יוֹרְדֵת מִטָּה מִטָּה, לְמִטָּה
 מִכָּל בִּקְרָת וְכוּ', דִּיקָא בְּשָׂבִיל שֶׁאַתָּה תּוֹשֵׁב בֵּן תּוֹשֵׁב וּבֵן בְּנוֹ שֶׁל
 תּוֹשֵׁב, שֶׁהִיָּה מִמִּסְדֵי יְבִנְאֵל, וְסָבֵל סָבֵל רַב מְרוֹדְנִין כְּאֵלוֹ וְכוּ', חָבֵל
 מְאֹד שֶׁהַהִסְטוֹרִיָּה תִּחְזֹר עַל עֲצָמָה, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנֶּעֱבֵד בְּיַחַד לְקַדֵּם
 אֶת מוֹשְׁבַת יְבִנְאֵל כְּרִצוֹן כָּל הַתּוֹשְׁבִים.

אַקְוֶה שֶׁדְּבָרֵי אֵלוֹ שֶׁכְּתִבְתִּי מִפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי יִכְנָסוּ אֵל לְבָבְךָ,
 כִּי אִין לִי שׁוֹם כְּפִנְיָה אַחֲרֵת, וְאֵל תֵּאבְּה וְאֵל תִּשְׁמַע לְשׁוֹם הַסְּתוֹת
 שֶׁמִּסִּית אוֹתְךָ הַרוֹדֵן הַזֶּה, כִּי לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, בְּשִׁנְתִּים
 הָאֲחֵרוֹנוֹת הַרְאֵנוּ דְּבָרִים נִפְלְאִים בְּפַעֲלֵיּוֹת הַדֵּת, אֲשֶׁר הוּא לֹא עֲשָׂה
 מִשְׁךָ עֲשָׂרִים שָׁנָה, שֶׁחֹלֵב תַּקְצִיבִים עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל... וְאִף
 שְׂאוּמְרִים לְךָ חֲכָמֵי חָלֵם שִׁישׁ דוּ"חֹת עַל כָּל דְּבָר... נוּ, עַל הַנִּזְר
 יְכוּלִים לְכַתֵּב מֵה שְׂרוּצִים... וְאִם אַתָּה מְעַנֵּן שְׁנֵלְמַד אֶתְךָ הַלְכוֹת

ערוּבִין... אֲשֶׁלַח אֵלֶיךָ יְהוּדֵי תַלְמִיד חָכָם, וְתַתּוּדַע שֶׁלֹּא צָרִיכִים
שְׁמוּנָה-עֶשֶׂר אֶלֶף ש"ח תִּקְצִיב עַל כָּל שָׁנָה בְּשִׁבִיל עָרוֹב...

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתִּפְקַח אֶת עֵינֶיךָ, וְתַתְּחִיל לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין,
כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זֹכֶה לְחַיִּים (מְנַחֵחַ מ.ד.), וְנִפְתַּח רֹאשׁוֹ
וּלְבָבוֹ, וְתִזְכֹּר שֶׁאַתָּה רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה שֶׁל כָּל הַתּוֹשָׁבִים בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכֶּלֶל, וְתַתְּחַשֵּׁב גַּם בְּנֹו.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתְּ שׁוֹפְכֶת אֶת כָּל
לִבְךָ וְנִפְשֶׁךָ מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', תִּדְעֵי שֶׁבְּאַמַּת אֲנִי מוֹדַע
אֵל הַבְּעֵיָה שְׁלֶךָ, אִף אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֶּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה, וְאֶסוּר לִפְלֵי בִיאוּשׁ וּבְמָרָה שְׁחוּרָה. תֵּאֱמִינִי לִי, שֶׁלֹּא בְּכַוְנָה
יֵצֵא שֶׁלֹּא אֶתּוֹעַד עִמָּכֶם, אֲלֹא מֵרַב טְרוֹדוֹתֵי שְׁהִיו לִי, מִמַּשׁ אֵין בְּיָדִי
שְׁעָה אַחַת פְּנוּיָה מֵעֶסֶק הַרְבִּים, וְאֲצִלִּי לֹא שִׁיף שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מִקָּרֵב
מִהַשְּׁנִי, אֲדַרְבֶּה, אֶתְּ וּבְעֵלְךָ מְאֹד מְאֹד חֲקוּקִים בְּתוֹךְ לְבִי, כִּי סוּף
כָּל סוּף אֲנִי לֹא שׁוֹכַח שֶׁבְּעֵלְךָ הִיָּה הָרֹאשׁוֹן שֶׁהוּא אֲשֶׁר הִקִּים אֶת
הַמְּנִיָן בְּכָל יוֹם בְּיַבְנָאֵל, וְזֶה בְּרוּר, וְכֵן כָּל הַכּוֹלָל תְּלוּי עָלָיו, אִף
הַבְּעֵיָה הִיא שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה בְּעֶצְמוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שֶׁאֲדָם צָרִיף שֶׁתְּהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה
בְּעֶצְמוֹ, הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיף שֶׁתְּהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
צָרִיף שֶׁתְּהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה בְּעֶצְמוֹ, וְלֹא יִפְלֵ כָּל-כֶּף בִּיאוּשׁ וּבְמָרָה
שְׁחוּרָה תִּכְּף-וּמִיָּד מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְלָכֵן רְאִי לְחַזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ.

אוֹדוֹת בְּנֶךָ ... כְּבֹר פְּתִיבִי לְרַב ... גִּרוֹ יֵאִיר, וְנִעֲשֶׂה כָּל מִינֵי

פּעולות שְׁבַעוּלָם שְׁיִלְמַד טוֹב, וְכֵן בְּעֵנֶן שְׁתַּהֲיֶה לָךְ אִיזוֹ עֲבוּדָה, גַּם-כֵּן כְּתַבְתִּי לְ... שְׁתַּשְׁתַּדֵּל לְשַׁבֵּץ אוֹתָךְ בְּקִבְעוֹת אֲצִלְנוּ.

הַעֲקֹר אֶל תּפִּילֵי בִיאוּשׁ וּבְמָרָה שְׁחוּרָה, וְעוֹד תִּרְאִי נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף זְכִית מִמָּשׁ מְלֵא כָלוּם לְכַנּוֹת בֵּית יָפֶה כְּזֶה, וְעוֹד תִּרְאִי הֶרְבֵּה שְׁמֵחוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וְלָכֵן אֶל תִּגְבִּיֵהי יָדֶיךָ, וְאֶל תִּתְיַאֲשִׁי, חַס וְשָׁלוֹם, כְּרַגַּע, וְעוֹד תִּרְאִי דְבָרִים רַבִּים וְנִפְלְאִים, שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲף שְׁעַכְשָׁיו לָנוּ מְאֹד מֵר וְצָר מִהַסְמֵ"ךְ-מ"ם שְׁמוּסֵר אוֹתָנוּ, עַם כָּל זֹאת גַּם זֶה יַעֲבֹר, וְעוֹד נִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשס.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּחֲזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי הַמָּרָה שְׁחוּרָה שְׁנִכְנְסָה בְּאֶדָם זֶה בְּעֲצָמוֹ הַסְמֵ"ךְ-מ"ם הַרוּצָה לְשַׁבֵּר אֶת הָאֶדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּמַפְלָה, חַס וְשָׁלוֹם, וְעַל-כֵּן תַּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה פֶּלֶא לְמָה הַפְּסָקָת עִם לְהַקְת "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ", וְאַתָּה צָרִיף לְרֵאוֹת בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְחַדֵּשׁ אֶת הָעֵנֶן שֶׁל לְהַקְת "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ", וְתַתְחַבֵּר בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי אִין זוֹ עֲצָה לְהִיּוֹת מְרַחֵק מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲדַרְבֶּה, צָרִיכִים לְהִתְאַחַד אִתָּם בְּיַחַד, וְאֵז תַּצְלִיחַ דְרָכְךָ תָּמִיד.

גַּא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

צח אָשֶׁר כּא תשסא בַּנְחַל

על כָּל הַחֶסֶד חָנָם שְׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׂיֵשׁ לְךָ יְלָדִים בְּרִיאִים, וְעֲלִיךָ לְדַעַת, שְׁכָּל הַכּוֹלָל עוֹמֵד עֲלֶיךָ, וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה תִּהְיֶה כָּל-כָּךְ שְׂבוּר וְלָמָּה תִּהְיֶה כָּל-כָּךְ מְרַחֵק וְכוּ' וְכוּ', אֲדַרְבֶּה, תּוֹסִיף פְּעִילוֹת בְּכוֹלָל, וְזֶה יַעֲזֹר לָנוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד, וְתִרְאֶה לְנַסֵּעַ אֵל ... שְׂיַחֲוֶה, וְתַעֲשֶׂה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי אֵין מַצּוּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה, אֲנִי נִגְדָּה גְּרוּשִׁין, כְּמָה רְשָׁעִים אָרוּרִים רוֹצִים לְהַחְרִיב לָהֶם אֶת הַבַּיִת בְּשִׁבְלֵי אֵינְטֵרְסִים אִישִׁים וְכוּ', וְזוֹ רְצִיחָה שְׂאֵין כְּמוֹתָהּ, וְלִכֵּן תִּדְבֹּר עַל לִבִּי, וְתִסְבִּיר לָהֶם אֶת עֲנִינֵי... וּמָה שְׂאֲנִי תָּמִיד מְזַכֵּר, שְׂרַבְנוּ ז"ל הִיָּה נִגְדָּה גְּרוּשִׁין, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים (שִׂיחַת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), וְכֵן הוּא (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צ'); וַיְדוּעַ אֵיזוֹ הַקְּפָדָה הִיָּתָה לְרַבְנוּ ז"ל שְׁלֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ, וּמִי שְׁלֹא הִיָּה לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, רַבְנוּ ז"ל לֹא הִיָּה יְכוֹל לְסַבֵּל אוֹתוֹ, וּמִמֶּשׁ גָּרַשׁ אוֹתוֹ וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ, וְתִדְוַח לִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מְצוֹת שְׁלוֹחַ הַקֵּן שְׁפִתְבָּת וְכו', יֵשׁ הַיּוֹם פְּמָה סְפָרִים נִפְלְאִים, שְׁמִבְרָרִים אֶת גְּדֹל הַמְצוּהָ. וְרֵאִיתִי שְׁמִבְיָאִים בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, שְׁצָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם מְצוּהָ זוֹ, וְכֵן מוּבָא מֵרַבֵּי חַיִּים וַיֵּטְאֵל, כִּי יֵשׁ רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה כְּנֶגֶד רַמ"ח אֵיבָרִים שְׁבָאָדָם, וְלִכֵּן אִם חָסַר מִלְּקַיֵּם אִיזוֹ מְצוּהָ, כְּאֵלּוֹ חָסַר אֶבֶר אֶחָד אֲצֵל הָאָדָם, וְלִכֵּן כְּדָאִי לְקַיֵּם גַּם מְצוּהָ נְדִירָה זוֹ — שְׁלוֹחַ הַקֵּן, וַיֵּשׁ בְּזֵה הַרְבֵּה סִגְלוֹת.

בְּעֵינַי וְכו', אֵינִי לָךְ מָה לְפָחוֹד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, רַק תְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַתִּסְפָּר לוֹ הַכֹּל וְכו', בְּלִי שׁוֹם בּוֹשָׁה כָּלֵל וְכו', כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

מָה אִמַּר לָךְ! לְהַשִּׁיבְךָ אֲנִי צָרִיךְ לְכַתֵּב לָךְ סֵפֶר שְׁלָם, וַתְּהִלָּה לְאֵל, כְּבָר כְּתִבְתִּי מֵעֵינַי זֶה הַרְבֵּה סְפָרִים וְהַמּוֹן קוֹנְטְרַסִּים, קָחֵם מִשָּׁם וַתְּתַחֲזַק.

מה אמר לך! החיים מלאים נסיונות קשים ומרים וכו', כל אחד כפי שרש נשמתו, וכפי מה שהוא דיקא צריך להוציא את שליחותו בעולם הגשמי והחמרי הזה וכו', ועליו לתקן את נפשו, רוח, נשמה, חיה יחידה של חלקי כל העולמות השכיכים אליו דיקא, ולכן צריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואסור בשום פנים ואופן להשבר משום דבר, אפלו שנבקש דבר מה ממנו יתברך ולא נענה, אסור להכנס ביאוש ובשברון לב וכו', כי כל תחנה וכל בקשה וכל תפלה עושה רשם בכל העולמות, ומה שנתעכבה עכשו ישועתו, זה מפלאי השגחתו הפרטית ומסתרי נסתרות הבריאה, ואסור לחקר על דבר זה, אלא להשליך שכלו וחקמתו הפרטית וכו', ולהתחזק באמונה פשוטה, כי דברים עליונים נעשים מתפלתו.

מה אמר לך! ראוי לכל בר ישראל להתחזק ביתר שאת וביתר עז על נעם חלקו על שנברא מזרע ישראל, ולא עשוהו כגויי הארצות, ושמחה זו עולה על כל השמחות. וצריך שתדע, שגדולי מבחרי הצדיקים שמחו בשמחה זו, כי מרב שברון רוחם ולבם ומרב ענותנותם, לא היה להם עם מה להתחזק, רק עם "שלא עשני גוי", וכמו שמספר על הצדיק הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, שפעם אחת בבקר בשעה שאמר את ברכות השחר לפני העמוד, החסיר את ברכת "שלא עשני גוי", וכשסיים לומר הברכות, נגש אליו יהודי פשוט ואמר לו: רבי, החסרתם את ברכת "שלא עשני גוי", ענה ואמר לו הצדיק: בני, לא החסרתי אלא בשעה שקמתי, והסמ"ך-מ"ם רצה לשבר אותי כאלו איני שוה כבר שום דבר וכו', וכאלו אני הכי גרוע, וכמעט שהכניס בי יאוש, ולכן התחזקתי ואמרתי בכונה את הברכה "שלא עשני גוי", איך שהוא על-כל-פנים גוי איני, כי זכיתי להולד יהודי. ראה והבט והבן, אם צדיק קדוש כזה, שרבנו ז"ל הפליג כל-כף במעלתו, אשר קראו 'פאר הדור' וכו' וכו', לא היה לו במה להחיות עצמו רק עם ברכה זו "שלא עשני גוי", על אחת כמה וכמה איך שאנחנו צריכים להחיות עצמנו עם ברכה זו.

אָשׁר כּא תשסד בּנחל קא

אַקוּה שְׁתַּצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שְׁמַחֲזֵק אוֹתָנוּ תָּמִיד עִם הַנְּקֻדּוֹת
טוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּנוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישֵׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לָנוּן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שְׁרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ כָּל־כֶּף עַל שְׁמִירַת הַמַּחְשְׁבָה, כִּי
בְּאֵמַת הַמַּחְשְׁבָה זֶה לְבוֹשׁ לְהִנְשָׂמָה, וְאָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ לְמִדְרָגָה
כְּזוֹ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ כְּלוּם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וּבִשְׁעָה שְׁמַתְפַּלֵּל, יִדְבֵּק עֲצָמוֹ אֶל אוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה, וַיִּרְאֶה בְּעֵינָיו
שְׁכֵלוֹ אֶת תְּבַת הַתְּפִלָּה אוֹר שְׁחוֹר עַל גְּבֵי לֶבֶן, וּבִכְרִטִּיּוֹת כְּשֶׁמְזַכֵּיר
שֵׁם הַנְּי"ה בְּרוּךְ הוּא, יִרְעַד וַיִּפְחַד. וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל עִם
סְדוּר, שְׁפָתוֹב שֵׁם אֶת שֵׁם הַנְּי"ה בְּמַפְרָשׁ, כִּי אֲזֵי יְאִיר לְפָנָיו תָּמִיד,
כְּבִיכּוֹל, שָׁמוּ יִתְבָּרַךְ.

יְדוּעַ, שְׁכָבְל הַדּוֹרוֹת הַדְּפִיסוֹ בְּסִדּוּרִים רַק שְׁנֵי יוֹדִי"ן בְּמִקּוֹם
שֵׁם הַנְּי"ה, וְזֶה יוֹד שֶׁל הַנְּי"ה יוֹד שֶׁל אֲדוֹנָי, וְהַטַּעַם — כְּדִי
שֶׁלֹּא יִפֹּל עַל הָאָרֶץ אוֹ יִקְרַע וְכוּ' שֵׁם הַנְּי"ה בְּרוּךְ הוּא, חֵס וְשְׁלוֹם,
וַיֵּשׁ עַל זֶה עֲנֵשׁ שֶׁל מַחִיקַת הַשֵּׁם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וְהִנֵּה הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־עֲנֶסֶק זי"ע, הִנֵּה
מִתְּפַלֵּל בְּסִדּוּר הָאָרִיז"ל, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּנוֹ: הָאֵם הוּא מְכַוֵּן אֶת
הַכּוֹנֵנוֹת? וְעֵנָה לוֹ אָבִיו הַקְּדוּשׁ לֹא, אֲלֵא בְּסִדּוּרֵי הָאָרִיז"ל מְדַפְּס
שֵׁם הַנְּי"ה בְּכַרְוּר, וְזֶה עֵקֶר הַכּוֹנֵנוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ', וּמֵאֲז הַתְּחִילוֹ יִרְאִים
וְגַם שְׁלֵמִים לְהַדְּפִיס סִדּוּרִים עִם שֵׁם הַנְּי"ה בְּרוּךְ הוּא, וּמִי שְׁזוֹכָה
רַק לְנֻקּוֹת אֶת מַח מַחְשַׁבְתּוֹ, אֲזִי רוֹאֶה בְּעֵינָיו שְׁכֵלוֹ אֶת שָׁמוּ יִתְבָּרַךְ
בְּגִלּוֹי, וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַכּוֹנֵנָה — לְרִאוֹת וּלְהַתְּבַוֵּן עַל שֵׁם הַנְּי"ה

ברוך הוא תמיד, וירעד ויפחד בעת שמזכיר שמו יתברך, וזו סגולה לטהרת המחשבה ולהדביקה בו יתברך. אבל אל כל זה בעצמו צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך, שתהיה לו מחשבה נקיה.

הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע פּרש אַת הפּסוק (תהלים לב, ב): "אשרי אדם לא יחשב הוני"ה לו עון", אשרי אדם שהגיע כבר אל מדרגה זו, שרק אינו חושב משם הוני"ה ברוך הוא, זה העון הכי גדול שלו.

הכלל, שצריכים לשמר את מח מחשבתו, שלא יכנסו בו שום מחשבות זרות, ומכל שכן מהרהורים רעים, כמו שאמר פעם רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיד): סע האט א פנים אז מען דארף זיך פון א הרהור זייער הייטן (פנראה שצריכים מאד מאד לשמר מהרהור רע). ואמר מוהרנ"ת ז"ל שהרגיש, שאז השיג רבנו ז"ל במקום שהשיג את מעלת מח מחשבתו של האדם, שעולה במקום שעולה, והמחשבה זה לבוש של הנשמה שנמצאת במח האדם.

ובשביל זה עקר פגנות התפלה היא לקשר את המחשבה אל הדבור, שיחשב טוב מה הוא מדבר, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), שכל המחשבות זרות באות בתוך התפלה לבלבלו.

כי באמת פתיב (דברים י, כא): "הוא תהלתך והוא אלקיך", אדם צריך להגיע בעת התפלה לדבקות כזו, שאין לפני עיניו בעת התפלה רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, אבל מחמת חטאיו המרבים ברא קלפות ומשחיתים, שהן הן המחשבות זרות וההרהורים רעים שמפחידים אותו בכל מיני פחדים וכו', ומשם נובעים כל הדמיונות שבני-אדם מדמים לעצמם כל מיני דמיונות וכו', ולכן צריכים כחות עצומים לקשר את המחשבה אל הדבור, כי טבע אדם שמדבר דבורי התפלה, וחושב בין כך את כל הענינים הפרטיים שלו, ויכול לעבור כל התפלה, ולא חשב אפלו מלה אחת ממה שאמר. ולכן צריכים כחות גדולים לקשר את המחשבה אל הדבור, וגם אז כלי האי ואולי שיזכה לכון מה שהוא אומר. ורק

זֶה נִקְרָא תַּפְלָה בְּכַח, לְהַכְנִיס כַּחוֹת עֲצוּמִים, שֶׁהַדְּבוּר וְהַמַּחְשָׁבָה יִהְיוּ מִחֻבְרִים וּמְקוּשָׁרִים יַחַד, וְגַם אַחֵר כֹּל זֶה הוּא צָרִיף רַחֲמִים כָּלִי הַאי וְאוּלַי שִׁיזְכָּה לָזֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קיב): הַמְשָׁפִיל הַמְבִיֵן צָרִיף לְהַתְּפַלֵּל כֹּל יָמָיו פֶּן וְאוּלַי שִׁידְבֵּר דְּבוּר אֲמַת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלָכֵן הָעֵקֶר הוּא טְהֵרַת הַמַּחְשָׁבָה, לַחֲשֹׁב תָּמִיד אִיף שָׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבִשְׁעָה שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, מְעַרֵּב, חֲצוֹת, בְּרַכְת־הַמְּזוּן, קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, רְאוּי לְהַתְּפַלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וַיִּקְשֶׁר אֶת הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֻזֵק, וְאִזּוּ יֵאִיר עֲלָיו אוֹר גָּדוֹל.

וְאֵל כֹּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי רַבּוּי הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, כִּי כְּשֶׁאֲדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, אֲזִי הַהֲכָרַח שִׁיכּוֹן אֶל מַה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, וְכֵף לְאֵט לְאֵט מוֹרִיד מִמֶּנּוּ כֹּל הַמַּחְשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת אוֹתוֹ, עַד שִׁזְזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל מַח־מַחְשָׁבָה נִקְיָה, עַד שִׁזְזוּכָה תָּמִיד לַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְרוֹאֶה בְּעֵינַי שְׁכָלוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ מְאִירָה נִשְׁמַתוֹ בְּגִלּוּי רַב מְאֹד, וְיְכוּל לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי-זֶה לְמַדְרָגוֹת גְּבוּהוֹת עַד מְאֹד.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיכְנִיס דְּבוּרִים אֵלָיו אֶל תּוֹךְ לְבוֹ, וְאִזּוּ יֵאִיר עֲלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצוּמוֹ. וְזוֹ הִיְתָה מְדַרְגַת גְּדוּלַי מִבְּחֵרֵי הַצַּדִּיקִים, שֶׁהִיְתָה מִחֲשַׁבְתָּם דְּבוּקָה כֹּל הַיּוֹם רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת עֲצוּמָה לְבַל יִנְתָּק.

הַרְבֵּ הַקְּדוּשׁ הַשָּׁר שְׁלוֹם מְבַעֲלָזָא זי"ע אָמַר: אִם יִתְפַּלֵּל הָאָדָם כֹּל תְּפִלָּתוֹ בְּמַחְשָׁבָה נִקְיָה, וַיִּכּוֹן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, אֲזִי יִזְכָּה לְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ.

הַכָּלֵל, שֶׁהָעֵקֶר רַק לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהַסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כְּרַגַע, וְאִזּוּ יִקְיַם (דְּבָרִים כח, י'): "וַיִּרְאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי שָׁם הָיָה" נִקְרָא עֲלֵיךְ וַיִּרְאוּ מִמֶּנּוּ", וְזֶה סוֹבֵב עַל תְּפִלִּין, שֶׁאֲסוּר לְהַסִּיחַ דַּעְתּוֹ מֵהֶם, שֶׁזֶה סוּד הַדְּבָקוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-

מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח): סִימָן לְדַבֵּיקוֹת זֶה תִּפְלִין; כִּי בַתְּפִלִּין אֲסוּר לְהִסִּיחַ דַּעְתּוֹ, כְּמוֹ-כֵן בְּמַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲסוּר לְהִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּרָגַע. וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי קִדְשַׁת הַדְּבֹר, כִּי רַב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, הַדְּבֹר שֶׁמְדַבְּרִים כָּל מִינֵי שְׂטִיּוֹת וְכוּ', זֶה מְבַלְבֵּל אֶת מַחַ מַחֲשַׁבְתָּם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמח, ח): "רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְבָרוֹ", הַדְּבֹר שֶׁאִינוֹ מִתְקַן, זֶה מֵה שֶׁגוֹרֵם לְאָדָם לְרוּחַ סְעָרָה, מֵה שֶׁאִין בֵּן הַצְּדִיקִים, שֶׁזֹּכִים לְהִיּוֹת דְּבוּקִים רַק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵם תָּמִיד מֵיִשְׁבִּים בִּישׁוּב הַדַּעַת נִפְלָא עַד מְאֹד.

אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים וְאֲשֶׁרֵי דְבִקְיָהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי חֲכָמָה וְכוּ', כָּכָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת פֶּרֶק ד, א): אֵיזְהוּ חָכָם? הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם; תֵּאֲמִין לִי, יֵשׁ עוֹד הַרְבֵּה מֵה לְלַמֵּד, וְכִדְאֵי לְקַבֵּל מִכָּל אָדָם, רּוֹאִים מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם, מִמָּשׁ אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר אֶת הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ, הַעֲצָבוֹת וְהַדְּפֹאוֹן וְהַמְרִירוֹת וְכוּ', שֶׁרַק עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם. וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת חָכָם, וְלַלְמֹד מִשְׁהוּ מִכָּל אֵיךְ מִחֲזִיקִים מֵעַמֵּד וְכוּ'. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — לַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסָדִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּל לְכָל אָדָם נִדְמָה כְּאֵלוֹ לוֹ הֵכִי גְרוּעַ וְכוּ', וְכְאֵלוֹ רַק עִמּוֹ הוֹלְכִים בְּמִדַּת הַדִּין וְכוּ', וְכְאֵלוֹ הוּא סוֹבֵל יוֹתֵר מִכָּל אָדָם, אֲבָל תְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁמְסַתְּבֵל עַל אֲחֵרִים מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם צְרוּת וַיִּסּוּרִים, מִחֲלוֹת וּמִכְאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הֵם מִמְּשִׁיכִים עִם הַחַיִּים וְכוּ', מֵהֶם צָרִיכִים לְלַמֵּד חֲכָמַת הַחַיִּים, וּמֵה גַם שֶׁצָּרִיךְ

לַתַּת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים
 גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ, שְׁמַצִּילוּ מִחֲלָאִים רָעִים וְכוּ', מִלְּעֵבֶר נְתוּחִים
 וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מַה שְׁיֵשׁ הַיּוֹם וְכוּ', וְזֶה עֵקֶר הַחֲכָמָה לְלַמּוֹד
 מִכָּל אָדָם, וְלִרְאוֹת שְׁיֵשׁ שְׁעוֹבְרִים דְּבָרִים יוֹתֵר גְּרוּעִים פִּי כַּמָּה
 מִמֶּנּוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִקְרַר אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ, וְלֹא יִטִּיחַ דְּבָרִים כָּלִפִּי
 מֵעֵלָה, חֵס וְשְׁלוֹם.

לְדַעֲתִי, הַחֲכָם הַכִּי גְדוֹל בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה שְׁבָאָמַת אֵינּוּ מִטְעָה
 אֶת עֲצָמוֹ, וּמִסְתַּכֵּל עַל תְּכִלִּיתוֹ הַנִּצְחִית, וְזוֹכָה לְחֹשֵׁב כָּל יוֹם וְיוֹם
 מִיּוֹם הַמִּיתָה וְהַקְּבוּרָה וְכוּ', וְאִיךָ יִהְיֶה וּמַה יִּהְיֶה וְכוּ' (וְאִף שְׁזֶה
 מִפְּחִיד), אָבֵל זֶה הַמְּצִיאוֹת וְכֵן יִהְיֶה, לֹא יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֶבְרָה,
 וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יוֹכֵל לְהַצִּילוֹ מִזֶּה, וְלִכֵּן עַל הַחֲכָם לְזַכֵּר אֶת מֵאֵמֶר
 הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת פְּרָק ו, ט): אֵין מְלֻיִם לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב
 וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 בְּלָבָד; וְכֵן אָמַר אֱלֹהֵי הַנְּבִיא (תַּנָּא דְּבִי אֱלֹהֵי רַבָּה, פְּרָשָׁה טו): כָּל
 הַמְּרַבֵּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלֻיִם אוֹתוֹ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ; הֵינּוּ מִי
 שְׁמַרְגְּלִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, זֶה אֲשֶׁר
 מְלֻיָּה אוֹתוֹ כָּל יוֹם וְיוֹם עַד שְׁמַגִּיעַ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ, כִּי רַב בְּגִי-אָדָם
 וּבְכַרְט כְּשֶׁבֵא לַעֲת זְקִנְתּוֹ, וְנִשְׁאָר לְבַד גְּלַמּוּד וְכוּ', וְאֵין לוֹ עִם מִי
 לְדַבֵּר וְכוּ', וּמִשְׁעִמֵם לוֹ וְכוּ', מִמֶּשׁ מִשְׁתַּגַּע מְרַב בְּדִירוֹת וּשְׁעִמוֹם
 וְכוּ', אָבֵל מִי שְׁמַרְגְּלִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ כַּאֲשֶׁר לְמַד אוֹתָנוּ
 רַבְּנּוּ ו'ל, הוּא אִף פַּעַם אֵינּוּ לְבַד, תְּמִיד מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבְכָל
 מְקוֹם שֶׁרַק הוֹלֵךְ, מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, זֶה אֲשֶׁר מְלֻיָּה אוֹתוֹ עַד הַיּוֹם
 וְהַשְּׁעָה וְהַרְגַע הָאֲחֵרוֹן בְּחַיָּיו, וְכֵן סוּגַר אֶת עֵינָיו וְנוֹפַח אֶת נִשְׁמָתוֹ.

כָּל מִי שְׁמַתְנֵהֵג כֶּף לְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל
 אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, זֶהוּ הַחֲכָם הַכִּי גְדוֹל,
 כִּי בְּאָמַת אַחַר יָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, אֵין לְאָדָם שׁוֹם חֵבֶר בְּזֶה הָעוֹלָם,
 כָּל אֶחָד לְטוֹבַת עֲצָמוֹ דּוֹאֵג, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ וְכוּ', כִּי עָלָיו הָרְאָיָה
 כְּשֶׁמַּגִּיעָה עֵת צָרָה וְכוּ', כָּלֵם עוֹזְבִים אוֹתוֹ, רַק הַצַּדִּיק הָאָמַת
 שְׁדָבוּק בְּחַי הַחַיִּים, וְאֵין לוֹ כָּבֶר שׁוֹם הַסְתַּכְלוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל,
 הוּא הַחֵבֶר הָאֲמַתִּי, וְאֵלָיו צְרִיכִים לְהִתְחַבֵּר.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'), שְׁעֵצוֹת הַצְּדִיק
הָאֵמֶת הֵן עֲצוֹת מְעוֹלָם הַבָּא, כְּלוּ זֵרַע אֵמֶת, מֵאֲחֵר שֶׁהוּא דְבוּק רַק
בּו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֵין לוֹ שׁוּם פְּנוֹת צְדִיקוֹת, רַק רוּצָה לְחֻזֵק וּלְאִמּוּץ
וּלְשִׂמְחַת אֵת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְגַם כֵּן לְהֵאִיר בּוֹ אוֹר הָאֵמֶת, לְגִלוֹת לוֹ
אֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה עֲצָמוּ בְּזֵה הָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ עִם הַדּו"ח, וּמִמֶּשׁ הַחֲנִיטֹת אוֹתִי.

בְּעֵינֵי הַמְּלַמְּדִים, צְרִיכִים לְהַדְרִיף אוֹתָם, שִׁישְׁתַּדְּלוּ לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ
אֲהָבָה דִּיקָא, כִּי אֵין זֶה דֶּרֶךְ לְזִרְק בְּהֵם פְּחָדִים וְיִרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, כִּי
בְּדוֹר הַזֶּה הַיְלָדִים חֲלָשִׁים מְאֹד מְאֹד, וּבְפָרֵט בְּכַתִּים יֵשׁ עֲנִיּוֹת
גְּדוֹלָה. וְלִכֵּן הַמְּלַמֵּד צָרִיף לְהִיּוֹת גַּם אָבָא וְגַם אֵמָא, וּבּוֹדְאֵי זֶה
קָשָׁה, כִּי הַפְּתוֹת מְאֹד מְאֹד קְטַנּוֹת, וּמֵה גַם שֵׁישׁ לָנוּ בְּעֵינָה שֶׁל הַבּוּץ
וְכו', אֲבָל אֲנִי מֵאִמֵּן בְּאַמוּנָה אֵמֶתִית, שֶׁקְרוּבָה יִשׁוּעַתְנוּ לְבוֹא, וְאִף
שֶׁמֶצַד הַמוֹעֵצָה, הוּא שֶׁם לָנוּ רַגְלִים, וְאִינוּ רוּצָה לְעֶזֶר לָנוּ בְּשׁוּם
דָּבָר, אֲדַרְבָּה, הוּא מְפָרִיעַ בְּיַחַד עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ,
עִם כָּל זֹאת אֲנִי רוֹאֶה יִשׁוּעָה גְּדוֹלָה שֶׁתָּבֵא אֵלֵינוּ בְּקִרְבֵּנוֹ. וְלִכֵּן רְאֵה
לְחֻזֵק אֵת הַמְּלַמְּדִים, כִּי אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּכְנַס שְׁפַע
גְּדוֹל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נוֹכַל לְתַת תּוֹסְפוֹת לְכָל הַמְּלַמְּדִים.

מֵה אִמַּר לָךְ! הַמְּלַמֵּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר, נִמְצָא בְּצָרָה גְּדוֹלָה, כִּי הוּא
בְּדַחְקוֹת גְּדוֹלָה, וְעַל-כֵּן יְכוּלִים לְעֶזֶר לוֹ בְּאֵילוֹ תּוֹסְפוֹת, אִף שְׁאֲנִי
יודֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהַתְחַשֵּׁב עִמוֹ.

אוֹדוֹת הַרְעִיּוֹן שֶׁלָּךְ לְהוֹסִיף מְמַלֵּא מְקוֹם, זֶה רְעִיּוֹן טוֹב מְאֹד

אָשֶׁר כּא תשסז בַּנְחַל קז

מָאד, ויצריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם לסדר את התלמוד-
תורה והישיבה, שיהיו על הצד היותר טוב.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא
יוכל לשבר אותך, ואז תצליח דרכך תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, ותמיד יהיו לך רעיונות
חדשים איך להצליח בתלמוד תורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשסז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישילסדר משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את הטשעקים, וממש החיית אותי, אף מחמת
שלא היה לי את הכתבת שלך, על-כן זה לא הייתי יכול לכתב לך,
יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לך ביותר, ותוכל לנדב עוד
כהנה וכהנה להפצת מעינות החכמה חוצה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, כי השמחה היא הדבקות בו יתברך, וככל שאדם שש
ושמח, כן הוא דבוק בו יתברך. וזה עקר מעלת בר ישראל, שזוכה
להחיות את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם בכל מה שעובר עליו,
ואינו נשבר משום דבר, אלא בורח אליו יתברך, כי על-ידי שמחה
נתרחב הלב, והוא יכול לדבר עמו יתברך. ועל-כן ראה לחזק את
עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך,
שתבשר לי תמיד בשורות משמחות.

בְּנַחַל

כא תשסח

אָשֶׁר

קח

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

כא תשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מָאד מָאד רְצִיתִי לִשְׁמַע אֶת הַטוֹב מִבֵּית-הַסֵּפֶר, וְאִיךָ הֶעֱנִינִים
הוֹלְכִים.

רְאִי לְחִזַּק אֶת הַמּוֹרוֹת, שְׁיִהְיוּ תָּמִיד בְּמִצָּב רוּחַ טוֹב, כִּי
כִּשְׁהַמּוֹרוֹת הֵן בְּמִצָּב רוּחַ טוֹב, אֲזִי מִמִּילָא הַתְּלַמִּידוֹת טוֹבוֹת, כִּי
צָרִיכִין לְהַשְׁתַּדֵּל לְרֹאוֹת שְׁיִהְיֶה מִצָּב רוּחַ טוֹב בְּבֵית-הַסֵּפֶר, וְשֶׁהַבְּנוֹת
תֵּאֱהַבְנָה אֶת הַמּוֹרוֹת וְאֶת בֵּית-הַסֵּפֶר, וְתִרְצִינָה לְבוֹא בְּחַפְזָן לֵב,
וְאוֹיְרָה כְּזוֹ צָרִיכִין לְהַכְנִיֵס בְּבֵית-הַסֵּפֶר.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב יִהְיֶה לָנוּ מִבְּנֵה מִשְׁל
עֲצָמָנוּ לְבֵית-הַסֵּפֶר שְׁלָנוּ, וְלֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאַחֲרֵים, רַק צָרִיכִין
אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁל הַיְלָדוֹת, שְׁתִּבְקַשְׁנָה בְּכָל יוֹם לְהַצְלָחָתִי, וְאֲזוֹ אֲזַכֶּה
לְגַמֵּר אֶת קְנִיַת בְּנִי בְּעִבּוֹר הַבֵּית-הַסֵּפֶר שְׁלָנוּ, שְׂאֲנִי עֹכְשׁוֹ בְּמִשְׁא
וּמִתֵּן בְּזָה.

נָא וְנָא רְאִי לְחִזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּמִצָּב רוּחַ טוֹב. וְכֵן הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּשְׁמַחִי וְתִבְדַּחִי אֶת ...
שְׂמִצְבָּה מְאֹד מְאֹד יְרוּד, כִּי הִיא רְצָתָה לְלַמֵּד, וְכַפִּי הַנִּרְאָה שְׂאִין
לְךָ לְתַת לָהּ, וְלָכֵן הִיא מְאֹד שְׁבוּרָה, וְלָכֵן טוֹב מְאֹד לְחִזַּק אוֹתָהּ.

אֲשֶׁר כּא תשסט — כּא תשע בּנחל קט

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּא תשסט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

עכשו קבלתי את הספר "אוצר-החיים", והוא ממש נפלא ונורא מאד, יפי ופאר שאין לתאר ואין לשער בכלל, כל חלקי "אוצר-הקונטרסים" הם ממש נפלאים ונוראים מאד, וזכות הרבים לדורי דורות, פי בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד בכל יום ויום מה שעובר, ולולי עצות רבנו ז"ל, האדם נשבר לגמרי, ועל-כן אשרי ואשרי מי שנותן יד וכתף לעזור להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, וראוי לך לתן תודה והודאה להשם יתברך על כל החסד חנם שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שנפל חלקך במזכי הרבים, ובודאי תראה עוד נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות, ותזכה להוציא מן הכח אל הפעל עוד ענינים נפלאים בהדפסת ספרים חדשים שיש תחת ידי בכתב-יד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּא תשע.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אֵל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם

יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, יִשְׁמְרֵם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל רָע, וַיִּמְשִׁיף
עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו להחזיק עצמכם רק ביחד באהבה גדולה, ורק בזה תלויה כל הצלחתנו ברוחניות ובגשמיות, כי תכף-ומיד פשנתחזיק עצמנו ביחד, לא תוכל לנו שום בריה שבעולם, כי אין הסמ"ך-מ"ם שולט על נשמות ישראל, אלא פשיש ביניהם פרוידים ומחלקת, ועל-כן עשו זאת, שיהיה ביניכם רק אהבה, אחדות ורעות, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, כי בזכות קהלה אחת שמתחזקים עצמם ביחד, הקדוש-ברוך-הוא מקיים את העולמות, וממשיך את כל ההשפעות לטובה.

העקר ראו למסור נפשכם על חנוף הילדים, אשר אין למעלה מזה, כי הילדים הם העינים שלנו, וצריכים לשמר עליהם מאד מאד, ועל-כן תנו גב ותמיכה למלמדים ולמורות של ילדיכם, כי סוף כל סוף הם המחנכים אותם, ותמיד תזכרו את הפלל: "קל להיות מבקר מלהיות מחבר", קל יותר לשים בקרת על זולתו מלעשות בעצמו. אל תשכחו כי הילדים לא קלים כמו שאתם בעצמכם יודעים, ועל-כן אל תאשימו את המלמדים והמורות בכל מה שעובר על ילדיכם. אדרבה, אם יש איזו הערה, צריכים לומר להם בצורה עדינה, ולא לפני הילדים, ואז תצליחו לגדל בנים יראי ה'.

חזקו ואמצו מאד מאד לשמח אחד את השני, ותשתדלו למצא אצל כלם רק נקודות טובות, ותדונו את זולתכם לכף זכות, ובזכות זה ידונו אתכם לכף זכות מן השמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל על טובתכם כל הימים.

המאחל לכם שבת שלום...

כּא תשעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשַׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהִילָדִים.

רְאֵי לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְתִרְאֵי אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְאוּלַי
בְּאַמַּת כְּדָאֵי לְהַכְנִיס אֶת ... חֲזוּרָה אֶל הָרֵב ... וְכֵךְ יִלְמַד יוֹתֵר, אִךְ
צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׁלֹא יִתְקוּטֵט עִם אִךְ אֶחָד, וְכֵן עִם הַבַּת
הַגְּדוּלָה, לְדַעֲתִי, בְּעוֹד כַּמָּה חֲדָשִׁים יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עִמָּה שְׂדוּף טוֹב,
וּלְחַתֵּן אוֹתָהּ בְּעוֹד חֲצֵי שָׁנָה.

רְאֵי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיְנֵי פְעֻלוֹת בֵּין נָשׁוֹת
אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי כֵּלֵן אוֹהֲבוֹת אוֹתְךָ, וְכֵלֵן מְדַבְּרִים מֵהַשֵּׁבַח שְׁלֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר, שְׁלֹא יְכַלֵּתִי לְדַבֵּר אֶתְכֶם, כִּי מִמֶּשׁ
הִיְתִי בְּלַחֲץ נוֹרָא, אֶקְנֶה לְהִיּוֹת בְּקָרוֹב עוֹד פְּעַם בְּיַבְנָאֵל, וְאִזּוּ נִדְבֵּר
בְּאַרְיִכוֹת עַד שְׁכָּבֵר אֲזַכֶּה לְגוֹר שֵׁם בְּקַבִּיעוֹת.

נָא וְנָא לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, כֹּל הַמְּנַיֵן בְּבִקְרָה הוּא רַק
בְּזָכוֹת בְּעֵלְךָ, כִּי אִם לֹא בְּעֵלְךָ לֹא הִיָּה לָנוּ בְּכֹלֵל מְנַיֵן, וְאַנְחֵנוּ
זוֹכְרִים אֶת זֶה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וְגַם הַכּוֹלֵל הוּא בְּזָכוֹתוֹ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דַרְכְּךָ תָּמִיד, וְתַבְּשְׂרֵי לִי תָּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשעב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם כסף הפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, וימתקו ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון.

רבנו ו"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן תקלט): אם הנה לו איש כשר לתת פדיון, הנה נותן לו.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד נעשה רק טוב וחסד עם הזולת.

החזון-איש ו"ל אמר פעם: מה זה יהודי? כפי שמטיב עם הזולת, כך יהודי יש בו, כי באמת יהודי הוא חלק אלוק ממעל, ועליו לעשות רק טוב עם כל אדם, ולקבל את כלם בסבר פנים יפות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשעג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם דמי הפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו ממך כל הדינים, על-ידי פלא עליון.

רבנו ו"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן תקלט): אם הנה לו איש כשר לתת לו פדיון, הנה נותן לו כל יום פדיון מחדש, כי ענין הפדיון הוא דבר גדול מאד.

אֲשֶׁר כּא תשעֵד בַּנְחַל קיג

מָה אָמַר לָךְ! רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְזוֹ גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, רַק מִתְחַזְּק בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שׁוּה עֵקֶר הַבְּרָכָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחֲזוּק בְּאַמוּנָה!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשעֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַ מְשֻׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשִּׂמְחָה, שְׂרָאוֹי לָךְ לְשִׂמְחַ עַל זֶה שְׂאַתָּה שׁוֹמֵר שַׁבַּת, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קיח.): כֹּל הַמְשַׁמֵּר שַׁבַּת כְּהַלְכָתָהּ, אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוּשׁ מוֹחֲלִין לוֹ; זֹאת אוֹמְרַת אָדָם נֶפֶל וְיֵרֵד לְעַמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּה, עַד שְׁעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוּשׁ, שְׁהִיּוֹ לְהַכְעִיס נִגְדוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ' וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה אֲנִי שׁוֹמֵר שַׁבַּת. הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כֹּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן רָאָה לְשִׂמְחַ מְאֹד עַל נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ, שְׁנִבְרַאתָ מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עָשָׂה אוֹתְךָ גּוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְאַתָּה שׁוֹמֵר שַׁבַּת, וּבְזָה רָאוֹי לָךְ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן יז): צָרִיךְ לְהַזְהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבַּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדֻשַׁת שַׁבַּת גְּדוּלָה וּיְקָרָה מְאֹד וְכוּ'. וְזִכּוֹר שְׂצָרִיךְ לְנַהֵג שִׂמְחָה גְּדוּלָה בְּשַׁבַּת־קִדְשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוּם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כְּלָל. רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלְהִרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכֹל מֵינֵי תַעֲנוּג — הֵן אֲכִילָה וְשִׂתְיָה, הֵן מְלַבּוּשִׁים כְּפִי מַה שְׁיִכּוֹל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת הִיא כְּלָה רּוּחַנִיּוֹת, כְּלָה קִדְשׁ, וְעוֹלָה לְמִקּוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חַל. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא בְּרַאשִׁית): עֲנֵג שַׁבַּת כְּאֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת; בְּזָה שְׂאָדָם מְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבַּת, זֶה חֲשׁוֹב לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם כְּאִלוֹ הַתַּעֲנָה

אֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת; תִּתְאָר לַעֲצָמָךְ, חֲטָאת, עֲוִית וּפְשַׁעַת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ
 בְּכָל־כֶּף הַרְבֵּה עֲבֹרוֹת חֲמוּרוֹת, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי הָאָרִיז״ל צְרִיכִים
 לְצוּם עַל כָּל עֲבָרָה וְעֲבָרָה מְסֻפָּר גְּדוּל שֶׁל צוּמוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמִי יֵשׁ
 לוֹ כֹחַ לְצוּם אֲפִלוּ יוֹם אֶחָד, מִכָּל שָׁפָן אֲלֵפֵי אֲלֵפִים צוּמוֹת וְכוּ',
 וּפְהוּ נוֹתְנִים לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עֲצָה טוֹבָה קְלָה וּנְעִימָה, רַק
 לְהִתְעַנֵּג בְּעֵנֵג שַׁבָּת, זֶה כְּבָר חָשׁוּב אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ כְּאִלוּ הִתְעַנֵּה אֶלֶף
 תַּעֲנִיּוֹת. וְהִנֵּה יֵשׁ חֲמָשִׁים וּשְׁתַּיִם שַׁבָּתוֹת בְּשָׁנָה, נִמְצָא, שֶׁבְּשָׁנָה
 הִתְעַנֵּה חֲמָשִׁים וּשְׁתַּיִם אֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת, רַק בְּזֶה שְׂאֵכֵל וְשִׁתָּה וְהִתְעַנֵּג
 בְּשַׁבָּת, הָאֵם לֹא כִּדְאִי לְשִׁמּוֹחַ כָּל הַשַּׁבָּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה
 בְּטוֹחַ, שְׂיִמְחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וּמָה גַם שֶׁחָשׁוּב כְּאִלוּ הִתְעַנֵּה
 אֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת בְּשַׁבָּת אַחַת. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכָלְתָּךְ לְמַסֵּר אֶת
 נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה
 לָךְ, כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם אוֹרֵב עַל הָאָדָם מְאֹד מְאֹד לְהַפִּילוֹ וּלְהַשְׁלִיכוֹ
 בַּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדַכְאֻן וְכוּ', הַעֲקֹר שְׂלֵא יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת,
 וְלִכֵּן דַּע לָךְ, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה, אֲלֵא עַל־יְדֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ
 מִמֶּשׁ, לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת־קַדְשׁ, וְתִשְׁמַר
 מְאֹד לֹא לָרִיב עִם אִשְׁתְּךָ כָּל הַשַּׁבָּת וְכוּ', תַּעֲצֹר אֶת עֲצָמָךְ כָּל הַשַּׁבָּת
 לֹא לְהַכְנִס בְּוִפּוּחִים וְכוּ', שֶׁלְּבַסּוֹף יוֹצֵאת מִזֶּה מַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת
 וְכוּ', עַד כַּעַס וּרְצִיחָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּבְזֶה שְׂתוּכַל לַעֲצֹר אֶת
 עֲצָמָךְ בְּשַׁבָּת, וְלִשְׁבוֹת מִכָּל וְכָל בְּמַחְשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, תִּזְכָּה
 שְׂיִמְחַל לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

לְדַעֲתִי, אַחַר דְּבוּרִים כְּאִלוּ כְּבָר אֵין בְּחִירָה, כִּי מִי הַשׁוֹטָה שְׂלֵא
 יִרְצֶה לְקַיֵּם אֶת זֶה, כִּי הָרִי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנֵי וַי"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן,
 חֶלֶק ב', סִימָן לט), שֶׁכְּלָנוּ אֵין פְּנִינֵנו יְפוֹת כָּלֵל, וְרֵאוּי לָנוּ לֹא־זֶה
 בְּבִכְיָה בְּדַמְעוֹת שְׂלִישׁ, לְבָבוֹת וְלִהְתַּעַנֵּג לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנָיו
 יִתְבָּרֵךְ — מְתִי נִזְכָּה לָזֶה שְׂיִהְיֶה לָנוּ אֶת הַדַּעַת הָאֲמֵת, שְׂנוּכַל לְדַעַת
 וְלִהְפִיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ מִכָּל דְּבָר מִזֶּה הָעוֹלָם בְּפִרְטֵי
 פְּרִטְיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה יֵשׁ לָנוּ עֲצָה כָּל־כֶּף קְלָה — רַק לְשִׁמּוֹחַ כָּל
 הַשַּׁבָּת, וְלִשְׁמַר לֹא לְכַעַס בְּשַׁבָּת, רַק לְנוּחַ וְלִהְתַּעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְגַם זֶה קָשֶׁה לָנוּ, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁעָבַר עָלֶיךָ כְּבָר מָה שֶׁעָבַר,

וְחֻטָּאת בְּעוֹנוֹת וְחֻטָּאִים חֲמוּרִים מְאֹד, רָאָה מֵה לְפָנֶיךָ וְכוּ',
 עַל-כֹּל-פָּנִים תִּתְחַיֵּל מִהַשְׁבֵּת הַזֶּה רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְקֹד כָּל
 הַשְּׁבֵת, וְתִזְמַר זְמִירוֹת בְּשִׁבְתָּ, שְׁנֵה הִיָּה רְצוֹן רַבְנוּ ז"ל, שְׁבָכֵל סְעֵדָה
 וְסְעֵדָה נִזְמַר אֶת הַזְּמִירוֹת, וְכֵן לְהַקְפִּיד לְאָכֵל אֶת הַשְּׁלֵשׁ סְעֵדוֹת,
 שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֵת קִי.ת.): כָּל הַמְּקָיִם ג' סְעֵדוֹת בְּשִׁבְתָּ,
 נִצּוּל מִג' פְּרָעָנִיּוֹת: מִחֻבְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנוֹם,
 וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמַגּוּג; וּבִזְהָר מִחֲמִיר מְאֹד, שְׁלֵא תִחְסַר סְעֵדָה אַחַת
 מִהַשְּׁלֵשׁ סְעֵדוֹת, כִּי מִי שֶׁמִּחְסַר סְעֵדָה אַחַת, בְּזֵה מֵרָאָה פָּגַם בְּנַפְשׁוֹ.
 וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְטַל יְדִיךָ, וְלֵאכֹל אֶת הַשְּׁלֵשׁ סְעֵדוֹת שֶׁל
 שְׁבֵת, וְתִשְׂמַח מְאֹד מְאֹד בְּכֹל סְעֵדָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְחַל לָךְ עַל כָּל
 עוֹנוֹתֶיךָ. אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ, שְׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לְבָבְךָ,
 וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

כַּא תְּשַׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים, כ"ג שְׁבֵט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה אַחַר שָׁר'... גְּרוּ יְאִיר, אָמַר לִי שֶׁהוּא נוֹסֵעַ אֵלֶיךָ, כְּדֵי לְסַפֵּם
 עֲנִינִים, אֲמַרְתִּי לְרוּץ שׁוֹרוֹתִים אֵלֶיךָ. אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׁאֵם תַּעֲשֶׂה
 אִתּוֹ עֶסֶק — תִּצְלִיחוּ שְׁנֵיכֶם בְּיַחַד בְּהַצְלָחָה מְפֹלְגַת, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה
 מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפְּן שְׁנוֹכֵל לְשׁוֹק אֶת "עוֹף בְּרִסְלָב" בְּכֹל חֻלְקֵי
 הָאָרֶץ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הִרְחֹבוֹת מוֹפְצִים בְּטִרְפוֹת וּנְבִלוֹת,
 וְזֶה אֲשֶׁר גּוֹרֵם כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְן,
 כִּי תִכְרֶה-וּמִיד כְּשֶׁמִּפְטָמִים אֶת עֲצָמָם עִם נְבִלוֹת וּטִרְפוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה
 קָשָׁה לְקַבֵּל אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה. וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם
 זוֹכִים לְזַכּוֹת אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם בְּשָׂר פָּשִׁר. וְלָכֵן לָךְ עִם הַשׁוֹחֵט

בְּנַחַל

כא תשעו

אֲשֶׁר

קטז

ר' ... גרו יאיר, ותעשו עסק, ועל-ידי-זה תצליחו בהצלחה מפלגת
מאד מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! הכל טעות גמורה, כפי שלומדים תפלה בכת
וכו', הפשוטות היא קשירת המחשבה אל הדבור, ועל זה צריכים
כח גדול, כי המחשבה משוטטת בכל מקום בעולם, והדבור מדבר
את תבת התפלה וכו', ובכלל לא חושבים מה אומרים ומתפללים
לפניו יתברך, אזי מה כבר שוות הצעקות והצרחות וכו', העקר
לקשר את המחשבה אל הדבור, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק
א', סימן עג), שעל-ידי שמקשרים את המחשבה לדבור, מזה נעשה
הפלי שנקרא אני, ורק זה נקרא תפלה בכת, כי צריכים לקשר את
המחשבה אל הדבור בכת גדול לבל יתפרד, ואז יש שלמות
להתפלה.

והנה הרמב"ן פרש מאמרם ז"ל (תענית ב.): עבודה זו תפלה,
שעקר העבודה היא לכבש המחשבה ולהביאה בשעבוד הפונה,
הינו כמו שאמרנו, שהעקר בתפלה לקשר את המחשבה אל הדבור
ויכון אל מה שאומר, ואז דיקא תפלתו תשמע ותתקבל בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי דִבַּרְתִּי אֶתְךָ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה, כְּתַבְתִּי לְךָ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה מִכְתָּבִים, הִסְבַּרְתִּי לְךָ אֵיךְ הַחַיִּים וְאֵיךְ שְׁאֲדָם צָרִיךְ לְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ, אִם הוּא רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלוֹ, כֶּף בְּרָא הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת הַבְּרִיאָה, אָדָם שְׂרוּצָה לְהַצְלִיחַ מִכְרַח לְהִיּוֹת וּתְרָן, אַחֲרֵת הוּא יִסְבֵּל. כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כה, יד): "וּמִשְׁמַע וְדוּמָה וּמִשָּׂא", אָמַר עַל זֶה הַחֵיד"א זי"ע צָרִיכִים לְשִׁמְעַ וְלִסְבֵּל וְלִשְׁתַּק, וְלִכְן עַד שְׁלֹא תִכְנִיס אֶת זֶה בְּרֹאשׁ, אֶתָּה בְּכַעֲזָה רְצִינִית, הַתְּגַרְשָׁתָּ כְּבָר פְּעַמִּים, מָה אֶתָּה רוֹצֵה לְהַתְּגַרֵּשׁ עִכְשָׁו בְּפַעַם הַשְּׁלִישִׁית?! יֵשׁ לְךָ יְלָדִים נִפְלְאִים, אֶתָּה הוֹרֵס אֶת הַיְלָדִים בְּמוֹ יְדִיךָ, הֵם מְפַחְדִים בְּפַחַד מוֹת, אִם לֹא הָיוּ לְךָ יְלָדִים, אֲנִי הֵייתִי מוֹרֵד אֶתְכֶם לְהַתְּגַרֵּשׁ, כִּי אֶתָּה טַפּוּס מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אָדָם שְׁפָגַם בְּבִרְיַת הוּא כְּעֶסֶן גְּדוֹל, כֶּף אָמַר רַבֵּנוּ וַי"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן רמט), שְׁמִי שְׁפוּגָם בְּפָגַם־הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא תְּמִיד בְּכַעַס; וְלִכְן כְּמָה שְׁאֲנִי לֹא אֲדַבֵּר אֶתְךָ, שְׁאֲסוּר לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבְפָרִט עַל הָאִשָּׁה, וְאֶתָּה לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתִי, וְאֵינְךָ לוֹמֵד אֶת זֶה בְּטוֹב, תִּלְמַד אֶת זֶה עַל הַבִּשּׁוּר שְׁלֶךְ בְּרַע, אֲנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלֶךְ, אֵינְ לִי שׁוֹם אֵינְטֵרֵס, וְהֵאֱמַת עֲדָה לְעַצְמָה, אֲנִי צָרִיךְ לְהַגִּיד לְךָ אֶת הָאֱמַת כְּמוֹת שְׁהִיא, לֹא לְהַטְעוֹת אוֹתְךָ, אוֹי וְאִבּוֹי לִי אִם אֲנִי הֵייתִי מְטַעָה אֶת הַבְּרִיּוֹת.

לְקַחַת לָהּ אֶת הַכֶּסֶף זֹו רְשָׁעוֹת גְּדוֹלָה, זֶה הַכֶּסֶף שְׁלָהּ, לֹא הֵיטָה לְךָ שׁוֹם רְשׁוֹת לְקַחַת מִמֶּנָּה כֶּסֶף, בְּפָרִט כֶּסֶף שְׁקִבְלָה מִהַהוֹרִים שְׁלָהּ, הִיא צָרִיכָה לְקַנּוֹת אֲכָל לַיְלָדִים, וְלֹא נוֹתְנִים לָהּ לְקַנּוֹת אֲכָל, כִּי אֵינְ לָהּ כֶּסֶף, זֶה אֶתָּה לֹא לֹקַח בְּחֻשְׁבוֹן, הַנְּשִׁים עוֹשׂוֹת מִמֶּנָּה צְחוּק, זֶה אֶתָּה לֹא לֹקַח בְּחֻשְׁבוֹן, לֹא חֶסֶר אֲנִישִׁים

רָשָׁעִים שְׂדוּקָרִים אוֹתָהּ — "אָה, אֵין לָךְ שְׁלוֹם-בַּיִת" וְכדוּמָה, וְאֵל תִּשְׁפַּח שֶׁהִיא עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת עִם בֶּן חוּלָה, שְׁאִתָּה רַב הַזְמַן לֹא נִמְצָא, וְכִשְׁאִתָּה כָּבֵד בֶּן נִמְצָא, אִתָּה פָּשוּט מוֹצִיא לָהּ אֶת הַנְּשֻׁמָּה עַל לֹא דָבָר.

הֲלֹא דִבְרַנּוּ שְׁתַּהֲיֶיהָ כַּמָּה שָׁעוֹת בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ לְלַמֵּד, אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה — מִלְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ עֵתִים לַתּוֹרָה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הַלְכָה וְאַגְדָּה, סוּף כָּל סוּף יִגִיעַ הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה וְהַרְגַע שְׁנִצְטָרֵךְ לְעוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, לֹא יוֹעִיל שׁוּם דָּבָר.

לְמָה יֵשׁ עָלַי מִתְּנַגְדִּים? כִּי בְּמָקוֹם אַחֵר אֵין לָהֶם הַתְּחִיבוּת, אִף אֶחָד לֹא דוֹרֵשׁ מֵהֶם מָה שְׁאַנִּי דוֹרֵשׁ וְכוּ', אֲנִי לֹא דוֹרֵשׁ מֵעַצְמִי, אֲנִי רַק אוֹמֵר מָה שְׂרַבְנוּ וְכוּ' אוֹמֵר. רַבְנוּ וְכוּ' לְגַתָּן לָנוּ אֶת הַסְּדֵר הַדֶּרֶךְ הַלְמוּד, רַבְנוּ וְכוּ' רָצָה שְׁאַנְחֵנוּ נַעֲבֹר כָּל שָׁנָה אֶת כָּל הַתַּנְ"ךְ, כָּל שְׁשֵׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה, כָּל הַש"ס: בְּבִלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תוֹסֵפְתָא, כָּל סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים, כָּל סְפָרֵי הַמְּדֻרָשִׁים, כָּל סְפָרֵי הַזִּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', אִזּוּ מִי מְקַיֵּם אֶת זֶה? וְכַאֲיֵזָה מְקוֹם מְדַבְּרִים מִזֶּה? בְּשִׁבְלֵי זֶה יֵשׁ עָלַי הַתְּנַגְדוֹת, כִּי אֲנִי בֶּן תוֹבֵעַ, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂרַבְנוּ וְכוּ' אֲמַר (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנַח), שְׁעַם כָּל שְׂיַחָה שְׁלוֹ יְכוּלִים לִהְיוֹת אִישׁ כְּשֶׁר כְּמוֹ שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ מָה זֶה אִישׁ כְּשֶׁר, וְכִשְׁאַנִּי הַתְּקַרְבָּתִי, לְקַחְתִּי בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת כָּל שְׂיַחָה שְׁל רַבְנוּ וְכוּ', וְהִלְכְתִי עִם זֶה עַד הַסּוּף, וְאֶת זֶה אֲנִי תוֹבֵעַ מִכָּל בֶּן אָדָם שְׁנִכְנַס אֶצְלִי.

אֶצְלִי זֶה לֹא הֶפְקֵר, אִם אִתָּה נִקְרָא עַל שֵׁם רַבְנוּ וְכוּ', צְרִיכִים לְלַכֵּת עַד הַסּוּף בְּמַסִּירוֹת נְפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, זֶה קָשָׁה, הַרְבֵּה דְבָרִים זֶה קָשָׁה, אֲבָל אִם אֲנַחְנוּ נִקְרָאִים עַל שֵׁם רַבְנוּ וְכוּ', צְרִיכִים לְצִיַּת אֶת רַבְנוּ וְכוּ'.

וְהִנֵּה רַבְנוּ וְכוּ' אוֹמֵר (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג), שְׁהַסְמִי"ךְ-מ"ם תּוֹפֵס אֶת הָאֲבָרְכִים, שְׂיַהֲיֶיהָ נַעֲשֶׂה פְרוּד בֵּינֵיהֶם, כְּדֵי לְהַכְשִׁיל אוֹתָם בְּחֻטָּאִים. וְאֲמַר רַבְנוּ וְכוּ' (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסד), שְׁצְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה, כַּמָּה הִיא סוּבְלֵת: צַעַר עֲבוּר, צַעַר לֵידָה, צַעַר גְּדוּל, וּבְפָרֵט אֶצְלָךְ, שְׂיֵשׁ לָךְ בֶּן חוּלָה, וְאִשְׁתָּךְ מְטַפֶּלֶת בּוֹ עֲשָׂרִים

אֲשֶׁר כּא תשעו בַּנְּחָל קִיט

וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, לָמָּה לֹא תָרַחַם עָלֶיךָ?! לָמָּה אַתָּה מוֹצִיא לָהּ אֵת הַנְּשֻׁמָּה?!

אֲנִי כִּבֵּר צָרוּד מִלְדַּבֵּר אֶתְךָ, תָּרַחַם עַל אִשְׁתְּךָ, תִּבְקֶשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה, אַחֲרַת הַיָּא תִּלְךָ לַמְשֻׁטָּרָה וְהִיא צוֹדֶקֶת, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׁהַמְשֻׁטָּרָה הֵם מְפַקְרִים, כִּי קָרוּ הַמּוֹן מְקָרִים, שְׁהַבְעֵל הָיָה אֲכֹזֵר וְרִצַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, הַיּוֹם זֶה מְאֹד רְגִישׁ, וְלִכֵּן זֶה לֹא כָּל־כֶּף פְּשׁוּט, אַתָּה מוֹצִיא לָהּ אֵת הַנְּשֻׁמָּה, עַד שְׁאִין לָהּ אֲוִיר לְנִשְׁמָהּ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ.

תָּרַחַם עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, הֵם יִהְיוּ בְּעֲלֵי מוּמִין בְּנַפְשָׁם, אִם הֵם עוֹד לֹא עֲכָשׁוּ בְּעֲלֵי מוּמִין, אַתָּה לֹא שָׂם לֵב אִיךָ הֵם מְפַחְדִים, הֵם כּוֹתְבִים לִי מְכַתְּבִים.

אִיךָ אָבָא יְכוּל לְהִסִּית יְלָדִים נֶגֶד אִמָּא? הֲרֵי כְּתוּב (דְּבָרִים ה', טו): "כִּפַּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמָּךְ", הַבְּעֵל צָרִיךְ לַעְזוֹר לְאִשָּׁה, וְהָאִשָּׁה צָרִיכָה לַעְזוֹר לַבְּעֵל, וְשִׁנִּיָּהֶם צָרִיכִים לַעְזוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאוֹי וְאֲבוֹי לְהוֹרִים שְׁמֻסִּיתִים אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם אֶחָד נֶגֶד הַשְּׁנִי, זֶה לֹא מוֹסְרִי, וְזֶה דְּבַר אֲכֹזְרִי מְאֹד.

אֲנִי אִין לִי שׁוּם כְּוָנָה, רַק שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם־בַּיִת אֲצִלְכֶם, וְתִהְיֶה אַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, אֲבָל זֶה לֹא יְכוּל לְקָרוֹת, אֲלֵא אִם אַתָּה תוֹרִיד אֶת הָרֵאשׁ, זֶהוּ זֶה! כֶּף הַחַיִּים, הַבְּעֵל צָרִיךְ לְהוֹרִיד אֶת הָרֵאשׁ, וְאִם הוּא לֹא רוֹצֶה, אִזּוֹ יִהְיֶה פְּצוּץ, יֵשׁ פְּתָגָם עֲמָמִי: "תִּהְיֶה חֶכֶם וְלֹא צוֹדֶק", אִין מַה לַעֲשׂוֹת, הָאִשָּׁה צָרִיכָה לְהִיּוֹת צוֹדֶקֶת, וְאִם אָדָם רוֹצֶה לְלַכֵּת עִם הַצֹּדֶק, יִמָּצָא אֶת עֲצָמוֹ בְּבֵית־דִּין וּבְגֵרוּשִׁין, זֶה צֶעַר לְדַבֵּר דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אוֹ לְכַתֵּב דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אֲבָל זֶה מְצִיאוֹת, אִשָּׁה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲנָדָה): בְּאֵה מִהַעֲצָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב', כג): "עֲצָם מִעֲצָמִי", הַגִּבֹּר בָּא מִבְּשָׂר, מַה הַהִפְרָשׁ בֵּין עֲצָם לְבָשָׂר? בָּשָׂר יְכוּל לְהִקְמֹט, עֲצָם נִשְׁאַרְת עֲצָם, כְּמוֹ אֲבָן שְׁאִין יְכוּלִים לְהִזְיֹזָה, כֶּף אִשָּׁה זֶה הַטָּבַע שְׁלָהּ, הִיא עַקְשָׁנִית וְלֹא יִזָּזָה כְּלוּם, זֶה מְצִיאוֹת, וְאִם הַבְּעֵל מְקַבֵּל אֶת זֶה, אִזּוֹ הוּא הִכִּי מְאֹשֶׁר, הוּא יוֹדֵעַ אִיךָ לְשַׁחֵק וְכוּ', הַעֲקֹר שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וּבְפִרְט

כְּשֵׁי יְלָדִים, וּבְפָרְטֵי פְרֻטִיּוֹת שְׁאֵתָה הַתְּגַרְשָׁתָּ כְּכֹר פְּעָמִים, כְּתַבְתִּי לְךָ כְּכֹר הַמוֹן מִכְתָּבִים מְזֻהָ, דִּבְרַתִּי אֶתְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים הַמוֹן פְּעָמִים, וְיֹתֵר מְזֻהָ אֵין אֲנִי יָכוֹל, אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ הַפְּעָם הַאֲחֵרוֹנָה — לְךָ תִּבְקֵשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה, וְנִגְמַר הַסְּפוּר, וְהַשְׂכִּינָה תִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלֹךְ, כִּי בְּמִקּוֹם שֵׁשׁ שָׁלוֹם, שָׁמָּה יֵשׁ הַשְׂכִּינָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר אֶתָּה צָרִיף לְהַחְדִּיר בְּבַחֲוֹרִים, שֵׁשׁ אֱלָקִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם, זֶה צָרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּתוֹךְ הָרֵאשׁ וְהַמַּח, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (דְּבָרִים ד, לט): "וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹתָ אֵל לְבַבְךָ, כִּי הַיְוָ"ה הוּא הָאֱלָקִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד", זֶה צָרִיף כֹּל בְּחֹר לְהַכְנִיס בְּרֵאשׁ וּבִדְעַת שָׁלוֹ, וְאִם כֹּל בְּחֹר תִּמְיֵד יַחֲשֹׁב שֵׁשׁ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁמֹסְתָּכֵל עָלָיו, כֹּל הַחַיִּים שָׁלוֹ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרִי, וְגַם אֶתָּה צָרִיף לְהַחְדִּיר בְּהֵם הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, כִּי מִשְׁנָה מְטַהֲרַת אֶת הַנְּשָׁמָה, וְכִכֹּל שְׁלוֹמֵדִים יוֹתֵר פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשָׁמָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הָרֵאשׁ יְשִׁיבָה וְהַמְּלַמֵּד שֵׁיכוֹל לְהַחְדִּיר בְּהַתְּלַמִּידִים שָׁלוֹ שֵׁיגְרוֹסוּ הַמוֹן מִשְׁנִיּוֹת, אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מַה זֶה גְּרָסָא בְּמִשְׁנִיּוֹת, כִּי הַבַּיִת יוֹסֵף זָכָה לְמַגִּיד מִהַשָּׁמַיִם רַק בְּזָכוֹת שְׁהַתְּמִיד מְאֹד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, וְהִיָּה יָכוֹל לְלַמֵּד בְּפַעַם אַחַת אַרְבָּעִים חֲמִשִּׁים פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְלִכֵּן זֶה צָרִיכָה לְהִיּוֹת כֹּל הַעֲבוּדָה שְׁלֹךְ, לְהַחְדִּיר בְּהַבְּחֹרִים לְגֵרֵס הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, אֲבָל עַל־כָּל־פְּנִים ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁזֶה תִּקּוֹן לְהַנְּשָׁמָה. רַבְּנוּ יו"ל גַּתֵּן תִּקּוֹן לְכַמָּה

אָשֶׁר כּא תשעט בְּנַחֵל קכא

מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּתוֹכְכֶם מוֹהַרְנֵי ז"ל, שֵׁיִלְמָדוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, וְכָתוּב (שיחות-הַר"ן, סימן קפה): לומר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת,
לֹא כְּתוּב 'לְלַמֵּד' אֶלָּא 'לוֹמֵר', וְלִכֵּן תַּחֲדִיר בְּהֶם אֶת זֹאת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵנֶיךָ שֶׁשָּׂאֵלָתָּ בְּהַבְדֵּלָה וְכו', נוֹהֲגִים עַל־פִּי הַזֶּהָר וְהָאֲרִיז"ל
לְהַסְתַּכֵּל רַק עַל יַד יְמִין וְרַק עַל הָאֲצָבָעוֹת, וְאִסוּר לְהַסְתַּכֵּל בְּכַף
הַיָּד (עֵינֵי זֶהָר וַיִּקְהַל ר"ח).

הַעֲקָר תִּזְכָּר מַה זֶה הַבְּדֵלָה? וּמַה אוֹמְרִים בְּהַבְּדֵלָה? הַמְבַדֵּיל
בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וְכו', שְׁבֻזָּה רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד,
שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, לֹא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, כִּי כְּמוֹ שֵׁישׁ הַבְּדֵל בֵּין
קֹדֶשׁ לְחֹל, כְּמוֹ־כֵן יֵשׁ הַבְּדֵל בֵּין יִשְׂרָאֵל לְגוֹי, וְלִכֵּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') לְהַתְחַזֵּק עִם זֶה שְׂזָכָה 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי
גוֹי', שֶׁשִּׂמְחָה זוֹ עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׂמְחוֹת, וְלִכֵּן אֵין זוֹ עֲצָה לְהַשְׁבֵּר
כָּל־כָּף מִכָּל דְּבַר קִטְוֹן וְכו', אֲדַרְבֵּה, רְאֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבַר
שְׁלֹא יִשְׁבֹּר אוֹתָךְ, וּלְזֶה תִּזְכָּה עַל־יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה, שֶׁתִּרְגֵּיל עֲצָמְךָ
רַק לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, שֶׁזֶה נִקְרָא בְּלִשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל
'הַתְּבוֹדָדוֹת'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כא תשפ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

שמר מאד לא להמשיך אחר העצבות והמרירות והדפאון וכו',
כי דבר זה סם המות להנשמה, והסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות
שבועולם להפיל את האדם בכל מיני מרירות ודכאונות וכו', ועל
זה הזהירנו רבנו ז"ל יותר מהכל.

ולכן תעשה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע התחלה חדשה,
ותשכח לגמרי את העבר שלך, וכך תוכל להתקדם.

הדורש שלומך באהבה רבה...

כא תשפא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב מך —
אין לתאר ואין לשער כלל, וסוף השבוע הזה אשלח לך פסוק על
החוב שאני חייב לך בשביל הבשר, שאתה מחלק לעוניי אנשי
שלומנו.

ראה לחזק את עצמך ביותר להיות בשמחה, ותראה שבקרוב
מאד מאד תוכל להכנס לדירה שלך.

אָשׁר כּא תשפּב — כּא תשפּג בּנחל קכּג

פּה תּקבּל מְכַתֵּב רְצוּף, שְׁתַּמְסֹר אֶת זֶה לְ... כּי לְדַעַתִּי, כּדאי
לָךְ לְלַכֵּת אִתּוֹ בְּעֶסֶק וְתַצְלִיחוּ בְּהַצְלָחַה מְפֹלְגַת מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמַח אֶת עֲצָמֶךָ, כּי סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּךְ הַכּל
לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשפּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ, אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּלְדִּי
בְּנִקְל, וְתַבְּשְׂרִי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. תְּרַגְּלִי אֶת עֲצָמֶךָ לומר שְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים, וְאִז תֵּרְאִי יְשׁוּעוֹת נְפִלְאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא. בְּעֵנֶיךָ זְרִיקַת זְרוּז, זֶה עוֹשִׂים רַק כְּשֵׁאִין כְּבָר שׁוֹם בְּרַרָּה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתַבְּשְׂרִי לִי בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשפּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל .. גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ, בּוֹדֵאי אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
בְּעֵנֶיךָ הַחֲצָפָה שֶׁל בְּנֶךָ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מַה זֶה וְכוּ', כּי אֶצְלָנוּ הִיָּתָה בְּעֵינָה
כּזו, וְזו בְּעֵינָה רְצִינִית, אִם יֵלֵד הוּא בְּחֲצָפָה, הוּא אֵינוֹ מִמְשַׁמֵּעַ,

קכד אָשֶׁר כּא תשפד בַּנְחָל

וְאֶקְוֶה עוֹד לְדַבֵּר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי מְאֹד מְאֹד נִכְמְרוּ רַחֲמֵי עַל ...
וְעַל ... שְׁמֵתַחֲנֻנִים אֵלַי שְׁאֵקַח אוֹתָם אֵלַי לְאַרְצוֹת־הַבְּרִית, וְאוּלַי
כָּבֹד אֶקַּח אֶת כָּלֵם רַק מִגִּיל בְּר־מִצְוָה וּלְמַעַלָּה. וְלִכֵּן טוֹב לוֹמַר לְ...
כִּי עִם חֲצֹפָה הוּא לֹא יוּכַל בְּשׁוּם פְּנִים לְהִגִּיעַ לְשׁוּם מְקוֹם וְכוּ'
(הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, זֶה יַעֲבֹר, הוּא עֹכָשׁוּ בְּגִיל קֶשֶׁה וְכוּ'), אוֹדוֹת
הַעֲנִיָּן שֶׁל הַמְּכַבֵּי אֵשׁ ... אָמַר לִי שְׁזֵה חַק, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּאוֹתוֹ
מְקוֹם שְׁאֵמְרוּ הַפְּקָחִים, וּבְזֵה אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁחַק, כִּי הַסֵּמ"ף-מ"ם,
יִמַּח שְׁמוֹ, מָסַר אוֹתָנוּ, וְהֵם בָּאִים לְבֹדֵק, וְהַצְּרִכְתִּי לְלוֹוֹת 3300
ש"ח בְּעֵבֹר הַתְּקַנְתָּם.

בְּעֲנִין מִלָּה, לֹא כְּדַאי לְהִתְלַמֵּד עַל הַבֵּן שְׁלוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, יְכוּל
לְהִזִּיק לוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, יוֹתֵר טוֹב שְׁתִּשְׂאֵר בְּסוֹפְרוֹת.

הָאֵם ... מִתְכוּוֹן לְחֹזֵר? כִּי אֵם לֹא, עַל-כֵּל-פְּנִים חֶלֶק א' שֶׁל
הַטּוֹר שִׁישְׁלָחוּ עִם ... אֵם לֹא חוֹזֵר, גַּא לְכַתֵּב מִתִּי ... חוֹזֵר.

הַמְּצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

כּא תשפד

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים, כ"ד שְׁבֻט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל .. גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! שְׁמַחְתִּי וְרַקְדָּתִי לְכַבּוֹד הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁכָבֵר
נִגְמָרָה הַדְּפֹסֶת סֵפֶר "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ו", וְאַתָּה וַחֲבֵרֶיךָ לְקַחְתֶּם כָּבֹד
הַיִּשְׂרָאֵל מִבֵּית-הַדְּפּוֹס כַּמּוֹת גְּדוּלָּה לְהַפִּיצֵם, לְפָנַי שְׁאֵפְלוּ רְאִיתִי אֶת
זֶה בְּעֲצָמֵי מִדְּפָס.

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְכֶם! יְדוּעַ אֲשֶׁר שְׁאַלוּ אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פְּעַם
אֶת רַבִּי נִפְתָּלִי מִנְעַמְרוֹב זי"ע אֶת תְּלִמִיד רִבְנּוֹ וַיֹּאמֶר, שְׁיֵאמַר מִשְׁהוּ
מִהַסֵּפֶר "מִגַּלַּת סֵתְרִים" וְכוּ', עָנָה וְאָמַר: דְּבַר אֶחָד אֲנִי יְכוּל לוֹמַר

אֲשֶׁר כּא תשפּה בּנחל קכה

לְכֶם בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל: "כְּשֶׁהָעוֹלָם יִקְבְּלוּ אֶת סִפְרֵי, יְכוּלִים כָּבוֹד לְהַכִּין עֲצָמָנוּ עַל בִּיאַת מְשִׁיחַ", "וְעוֹזֵן דֵּי וְעוֹלָט וְעוֹט אֵן נְעַמְעֵן מִיֵּין סִפֵּר, קָעֵן מְעֵן זִיךְ שׁוֹיֵן רַעֲכָטִיִן אוֹיף מְשִׁיחַ'ן".

בְּשָׂבִיל זֶה רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׁזָכִיתָ עוֹד פְּעַם לְהַדְפִּיס אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן בְּמַהְדוּרָה כָּל-כָּף יָפָה, שְׁזָה קָרוֹב הַגָּאֵלָה.

הַעֲקָר שְׁגַם אֲנַחְנוּ נִתְחִיל לְלַמֵּד מִחֲדָשׁ אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּינוּ, אֲשֶׁר רַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק, כִּי (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב): פְּנִיּוֹ, שְׂכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסִּפֵּר; וְלִכֵּן כָּכֵל שֶׁהָאָדָם מִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, כְּמוֹ-כֵן הוּא מִקְרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

דַּע לָךְ, שְׁעַכְשָׁו אֵינן זְמַן וְעַת לְהַפְגִּס בְּוִכּוּחִים עִם כְּמָה טְפָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', עֲלִינוּ רַק לְעַסֵּק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כְּדֵי לְקָרֵב אֶת הַגָּאֵלָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כּא תשפּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קְדוֹשׁ לְסִדְרֵי מְשֻׁפְּטִים, כ"ד שְׁבֵט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה חֶסֶד עִם אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', וְתִרְאֶה לְדַבֵּר עִמָּהּ וְכוּ', כִּי הָרִי הָאָדָם רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת חֶסֶד, וְעוֹשֶׂה חֶסֶד, לָמָּה שְׁלֵא יִתְחִיל עִם אֲשֶׁתּוֹ?! הִיא מִתְלוֹנְנֶת שְׂאֵתָהּ בְּבֵיתְךָ כְּמוֹ אֵלֶם מִמֶּשׁ, בְּשַׁעֲהָ שְׁבַחוּץ אֵתָהּ מְדַבֵּר וּמְפַטֵּט עִם כָּל מִינֵי אַבְרָכִים וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, מִיֵּלָא אִם הִיִּיתָ בְּעַל מְדַרְגָּה, שְׁלֵא מְדַבֵּר

עם אף אחד, ואתה שותק וכו', אזי אני יכול להבין, אף שמוהרנ"ת ז"ל אמר לאחד מאנשי שלומנו, שרצה להיות שותק: "רבנו ז"ל לא אחז מזה, אלא צריכים לדעת איך לדבר ומה לדבר", אבל אצלך זה ענין אחר לגמרי, סוף כל סוף אתה מדבר ומפטפט כל העולה על רוחך עם כל אחד וכו', וכשאתה בא אל ביתך, אתה לא מדבר אתה כלל, והיא מרגישה גלמודה וכו', התחנתה עם ארבעה קירות וכו', [כפשוטנו], ולדעתי היא צודקת. ולכן תעשה חסד עמה, ותראה להתחיל לדבר עמה, וכן להוציאה מהבית ולטיל וכו'.

דע לך, שרבנו ז"ל גלה לנו (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן סח), שצדיק צריך להיות למעלה ולמטה, הינו מצד אחד דבוק בו יתברך, ומצד שני שיוכל להוריד עצמו אל אשתו וכו' ואל בני-אדם, להחזיר בהם יראת שמים ואמונה, ואין זה כלל מדרגה להיות סגור בד' אמותיו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'): כמו שמצוה להוליד ילדים בגשמיות, כמו-כן יש מצוה להוליד נפשות ברוחניות, להחזיר בהם אמונה בו יתברך, וזו התכלית של הבריאה, לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכלם, אשר היא התכלית האמתית, שרק בשביל זה נברא, כדי שיוכל לגלות לכלם את אמתת מציאותו יתברך לכל באי עולם.

והנה אחרי כל-כך הרבה שנים של רוקות שהיית לבד, ובקשת בכל יום ממנו יתברך, שיתן לך את בת זוגך, ותהלה לאל, נתקיים אצלך (משלי יח, כב): "מצא אשה מצא טוב", ובשביל שטיות אתה לא מדבר עמה וכו', שהכל הכל ורעות-רוח וכו', אין בזה שום עבודה, אדרבה, תפסיק לדבר שטיות עם חברים וכו', ויהיה לך יותר מצוה שתדבר עם אשתך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יבוא על נכון.

הדורש שלומך באהבה רבה...

כּא תּשׁפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ד שְׁבֻט ה'תּשׁנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֹזֵק וְאַמֵץ לְהַדְבִּיק מִחַ מַחְשַׁבְתְּךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא תִהְיֶה לְךָ שׁוֹם מַחְשָׁבָה אַחֲרֵת, רַק לְחֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאַז תִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְכֹל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, כִּי הָעֵקֶר אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל הִיָּה הַמַּחְשָׁבָה, וְהַזְהָרָנוּ מְאֹד מְאֹד לְשׁמֹר מִהֲרִהוּר רַע וְכוּ', שְׁנֵה עוֹקֵר אֶת הַנְּשֻׁמָּה מִשְׂרָשָׁה.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כּא): בְּמִקּוֹם שְׂאֵדָם חוֹשֵׁב שֵׁם כָּל הָאָדָם; וְלִכֵּן רַק חֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה אֶצְלוֹ תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כּא תּשׁפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ד שְׁבֻט ה'תּשׁנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

רְאֵה לְהַתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר כָּל־כֶּף טוֹב כִּמוֹ מִי שֵׁישׁ לוֹ סְבָלָנוּת, יֵשׁ לוֹ עֲצָבִים שֶׁל בְּרוֹזֶל, וְשׁוֹם דְּבַר אֵינוֹ יְכוּל לְהִזִּיז אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ.

גַּא וְנָא תִכְנִיס בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכֹל מַחְשָׁבָה שְׂאֵדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זוֹהִי הַצְּלָחָה נִצְחִית, וּמִקָּיָם מְצֻנֵת עֲשֵׂה שֶׁל "וּבוֹ תִדְבֹּק" (דְּבָרִים י, כב), וְזֶה לֹא לוֹקֵחַ הַרְבֵּה, רַק תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַצִּיר בְּדַעְתְּךָ אֵיךְ שֶׁהַכֹּל לְכֹל אֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וּמֵלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאַתָּה נִמְצָא בְּתוֹךְ

קכח אָשֶׁר כּא תשפּח בַּנְּחָל

הָאוֹר, וּבְמַחְשָׁבוֹת אֱלוֹהֵי תְהִיָּה נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ לְגַמְרֵי, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכָל חַיִּיךָ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי, וּבְאַמַּת אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּנִחוּמָא נִשְׂא): מִיּוֹם שֶׁפָּרָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹלָמוֹ, נִתְאַנְה שְׂיִהְיֶה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, וּבְזֶה שְׁאָדָם מִתְחַבֵּא בְתוֹךְ אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְשַׁרְה שְׂכִינְתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזוֹ הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוְנָה לְרֵאוֹת אֱלֻקוֹת מְכַל דְּבַר, דּוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר. וּבְאַמַּת מִי שֶׁמְדַבֵּיק אֶת מַח מַחְשַׁבְתּוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִז הוּא יְכוּל לְלַמֵּד מְכַל דְּבַר רְזִין וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, וְהוּא שׁוֹמֵעַ כְּרוֹזִין דְּלַעֲיֵלָא, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הָעֵקֶר שְׁמַר מְכַעַס וּמְדַבְרִים בְּטָלִים, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר הָעוֹקֵר כָּל-כֶּף אֶת הָאָדָם מְאַלְקוֹת כְּמוֹ הַכְּעַס וְהַדְּבָרִים בְּטָלִים, שְׁזֶה פָּגַם וְ"ה מ"ה וּב"ן, הֵינּוּ שְׁמִפְרִיד עֲצָמוֹ מְאַלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם.

מָה אָמַר לָךְ! רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּיֹתֵר בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמָךְ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ לְעַבּוֹדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה. וְרַבְּנּוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק'), שְׁכָל הַצְּדִיקִים לֹא הִגִּיעוּ אֶל מְדַרְגָּתָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁדְּבַר זֶה מְנַקֵּה אֶת הַמַּחֲזִין לְגַמְרֵי, וּמְדַבֵּיקוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הָעֵקֶר תְּגַרְס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת פְּסֻדָּרָן, שְׁזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשֻׁמָּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאֵינוֹ מְטַעֵה עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כּא תשפּח.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר מְשֻׁפְּטִים, כ"ד שְׁכָט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי מִכְתָּבָךְ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְתַּכְסֵּךְ עִם אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֶתָּה

אֲשֶׁר כּא תשפח בַּנְחָל קכט

בָּרַח לָךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִחַשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאֵמַת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגִבֵי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְדָבָר זֶה לֹא יְכִילֵהוּ הַרְעִיזוֹן כָּלֵל, וּבְזֶה שֶׁתְּבַטֵּל עֲצָמָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל שֶׁעַל וְצַעַד שָׂרָק תִּלְךָ, כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יַדֵּי-זֶה יוֹצֵא מִהֲנַהֲגָה טְבָעִית, וְנִתְעַלָּה לְהִנְהֲגָה נְסִית. וּבְאֵמַת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן יז), שְׂאֵין אָנוּ יוֹדְעִים מַה זֶה טְבַע וּמַה זֶה הַשְּׂנָחָה, כִּי גַם הַטְּבַע זֶה הַשְּׂנָחָה, עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שְׂאָדָם מִתְנַהֵג, כִּי מִתְנַהֲגִים עִמּוֹ, אִם הוּא מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כָּל כְּלוֹ אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ-כֵן מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבֵּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבְיָאוֹ, שְׁנִרְגִיל עֲצָמֵנו כָּל-כֶּף לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַבְטִיל עֲצָמֵנו לְגַמְרֵי בְּמַחְיָב הַמְּצִיאוֹת (עֵין לְקוּטֵי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן נב), וְאִז מִתְנַהֲגִים עִמּוֹ בְּהִנְהֲגָה נְסִית, וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִצְלִיחַ.

נָא וְנֵא בְּעֵינֵי בְּנֵי וְכוּ', הָעֵקֶר רֵאָה לְבַטֵּל עֲצָמָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגִּיל עֲצָמָךְ לוֹמַר הִרְבֵּה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, כִּי עַל-יַדֵּי אֲמִירַת תְּהִלִּים רוֹאִים נְסִים נִגְלִים. וְהָעֵקֶר שֶׁיְהִיָּה עִם לֵב נָכוֹן, לֵב אֵמַת. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), שֶׁעַל-יַדֵּי אֲמִירַת תְּהִלִּים נִתְעוֹרְרִים בְּתְשׁוּבָה, וְזוֹכֵה לְקַשֵּׁר אֶת נַשְׁמָתוֹ אֶל הַשַּׁעַר וְהָאוֹת הַשֵּׁיף לְשִׁרְשׁוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְרַבֵּה בְּכָל יוֹם בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים.

מְסֹפֵר, שֶׁפַּעַם בְּלִיל יוֹם כְּפוּר אֶצֶל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ בַּעַל הַ"יִּשְׁמַח מִשֶּׁה" זי"ע, אָמְרוּ כָּל הַצְּבוּר תְּהִלִּים בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד וּבְבִכּוּיֹת גְּדוּלוֹת וּבְהַשְׁתַּפְּכוֹת הַנֶּפֶשׁ, וּבֵין כֶּף הַתְּעַלְף הַבַּעַל "יִשְׁמַח מִשֶּׁה", וּכְשֶׁעוֹרְרוּ אוֹתוֹ מִהִתְעַלְפוֹת, וְשָׂאוֹ אוֹתוֹ: מַה קָּרָה לוֹ? עָנָה וְאָמַר, שֶׁרָאָה שָׁם אֶת דּוֹד הַמְּלָךְ בְּכְבוֹדוֹ וּבְעֲצָמוֹ, וּמִרְבַּ הַתְּרַגְּשׁוֹת הַתְּעַלְף. רוֹאִים מִזֶּה כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל אוֹמַר בְּכּוֹנֵה תְהִלִּים, מִמְּשִׁיף אֵלָיו אֶת דּוֹד הַמְּלָךְ נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְהִנֵּה אִם זוֹכִים לוֹמַר בְּפַעַם אַחַת עַל-כָּל-פָּנִים "יוֹם תְּהִלִּים", אִזִּי זוֹכֵה לְסִים כָּל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, אֲשֶׁר זֶה דָּבָר גְּדוֹל

קל אשר כא תשפט בנחל

מָאד, וְאִם לֹא, שְׁעַל-כָּל-פָּנִים יֹאמֶר עֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרִים כְּסֻדְרָן, וְכַמוֹכָן שְׁזָה מְלֻבֵד אַמִּירַת "תְּקוּן הַכְּלָלִי" בְּכָל יוֹם, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר, שְׁזָה תְּקוּן גְּמוּר לְפָגֶם הַבְּרִית, וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ רְגִילִים לוֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי' תַּכְּף-וּמְדָ אַחֲרֵי תְּפִלַּת שַׁחֲרִית בְּעוֹדוֹ הַתְּפִלִּין עָלָיו, וְזָה עֲנִיָּן גָּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְלוֹמַר שֶׁם אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים, שֶׁהֵם ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי, וְעַל-כָּל-פָּנִים אִם לֹא זוֹכִים לְהִיּוֹת שֶׁם בְּכָל יוֹם, אֲזִי בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא יֹאמֶר אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי, שְׁזָה תְּקוּן הַמַּחֲזִין, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי', שֶׁהוּא תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה רַבְנוּ ז"ל, שְׁהַרְבֵּה צְדִיקִים רָצוּ לְהַגִּיעַ אֶל הַתְּקוּן הַזֶּה וְכוּ', וְלֹא זָכוּ וְכוּ', וְלִי גְלָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַתְּקוּן הַזֶּה וְכוּ', שֶׁלֹּא נִתְּגַלָּה מִימּוֹת עוֹלָם וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַגְלָה וּמְפָרְסֵם אֶת "הַתְּקוּן הַכְּלָלִי" לְכָלל יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְהִיָּה נַחֲלַת הַכְּלָל, וַתְּהִלָּה לְאֵל, בְּכָל סֵפֶר מְסֻפְרֵי רַבְנוּ ז"ל שֶׁהַדְּפֻסְתִּי, וְכֵן בְּכָל הַקּוֹנְטֵרְסִים שֶׁהַדְּפֻסְתִּי, הַכְּנַסְתִּי אֶת "הַתְּקוּן הַכְּלָלִי".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כא תשפט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרַת תְּרוּמָה, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל .. גְּרוּ יְאִיר וְאֵל .. גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֲנִיָּן שְׁאַתָּה נוֹסֵעַ אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, אֵין לְמַעֲלָה מְזָה, וְרֵאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּגוּף גְּשָׁמִי, אֵי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת מַעֲלַת הַעֲנִיָּן הַזֶּה לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל,

אֲשֶׁר כּא תשצ בּנחל קלא

אֲשֶׁר רבנו ו"ל הבטיח הבטחה כזו עם שני עדים צדיקים קדושים, אֲשֶׁר אָפְלוּ אִם עָצְמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו, אִם יָבֹא אֶל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּעִבּוּרוֹ, וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תהלים שגלה, שָׁהֵם "הַתְּקוּן הַכֶּלְלִי", יוֹצִיאֻ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית, וַיְהִי לֹא תַקּוּן נִפְלָא.

וְלָכֵן אֲשַׁרְיָךְ שְׁאַתָּה זוֹכָה לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְרְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָ וּלְרִקְדָ מְרַב שְׂמִיחָה עַל נַעַם חֲלֻקָּךְ.

וְעַלִּינוּ לְפָרְסֵם לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל אֶת מַעֲלַת הַזּוֹכָה לַהֲיֹוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ תְּרוּמָה, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזָה שְׁבַע שָׁנִים נִכְנָסְתִי לְגוּר בְּיַבְנָאֵל, כָּל כְּנִיסָתִי לְגוּר בְּעֵינֵי הַנִּפְלְאָה הַזֹּה, זָהוּ פְּלֵא עָצוּם מִי? מָה? יֵשׁ לִי כָּאן? אַף גְּרָאָה, שְׂמֵן הַשָּׁמַיִם רָצוּ כָּךְ, וּמִי יוֹדֵעַ מָה יֵשׁ לִי לְתַקֵּן כָּאן?!

אַף דָּא עָקָא עַל הַצְּרוּת וְהִיסוּרֵין שְׁאַנִּי סוּבַל, זֶה אֵין לְתַאֲרָ וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כְּשֶׁנִּכְנָסְתִי לְגוּר בְּשִׁנַּת תַּשְׁמ"ז, לְאֵט לְאֵט בָּאוּ לְגוּר עֲמִי מִנֵּי מִשְׁפָּחוֹת מְאֻנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ, תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל-הַקֶּדֶשׁ" מְצַפֵּת, שְׂיֵשׁ לָנוּ קְבוּצָה גְּדוּלָ שָׁם, וְכֵן בְּכָל פַּעַם נִכְנָסוּ עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, וְהִתְחַלְנוּ עִם גְּנִיָם וְתַלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְלֹא הָאֲמַנְתִּי מִי יְהִיָה הַמוֹנֵעַ הָעֵקְרִי לְהִתְיַשְׁבוּתְנוּ פֹה בְּיַבְנָאֵל, דִּיקָא זֶה שְׁצַרְיָךְ לַהֲיֹוֹת "הַרְבַּ הַמְּקוּמִי", שְׁהוּא לֹחֲמֵם נִגְדַּת הַחֲנוּךְ הַטְּהוֹר,

קלב אשר כא תשצ בנחל

ומסית את תושבי המקום, כאלו אנחנו נשנה את צביון המקום וכו', ונסגר כבישים בשבת וכו', אין לתאר את המסירות שמוסר אותנו על לא עול בכפינו, והולך הפוך על הפוך, כאלו אנחנו רודפים אותו... והצרה הכי גדולה שמאמינים לו ולא לנו...

והנה כל דבר קטן שאני עושה בשביל היהדות, הרשע הזה מוסר ורודף ומעכב, לא יאמן כי יספר, זה שצריך להיות "הרב המקומי", דיקא ממנו כל הצרות, ופה אני רואה במוחש מה שהיה רגיל בפי הרב הקדוש מסאטמאר זי"ע, למה הרשעים הפושעים צריכים רבנים? הלא הם לא מאמינים בשום דבר, אלא התרוץ, כי את עדות המזרח אי אפשר להעביר על הדת בשום פנים ואפן, רק על-ידי רע-בנים כאלו טמאים ומטמאים וכו', קלים וריקים ופוחזים וכו', כי את הספרדים למדו אשר על "כבוד הרב" אסור לדבר, כי מה שהם אומרים ועושים זה קדוש, ולכן העמידו בכל מקום רבנים שלקחם, ודיקא על ידם מעבירים על הדת, המקנה היתה פסולה לגמרי, לא היה מים באוצר, פשוטו כמשמעו, וממילא הכשיל את כלנו באסור פרישות החמורה, היה לו שוחט בור ועם הארץ אחד עם שערות על הראש עם כפה קטנה כחצי זית עם סנדלים בלי גרבים עם מכנס קצר, וכשהבאתי את השוחט שלנו איש ירא השם עם זקן ופאות, הלך ומסר אותו, וגרם לו כל מיני צרות משנות, עד שקפח פרנסתו גם במקומות אחרים, הערוב היה קרוע, וכשנסונו לתקן את זה, לקח אותנו למשפט וכו', אי אפשר לתאר מה זה רשע ערום טמא מטמא, מעביר על הדת בשאט ובמיד, ואפלו החלונים שונאים אותו וכו', ולבסוף ידו על העליונה וכו', אבל הוא לא יודע שאנחנו אנשים בעלי מסירות נפש ממש, ואנחנו נלחם על זכותנו, שכן תהיה פאן שחיטה מהדרת ומקנה פשרה, ותהלה לאל, התחלתי כבר לבנות מקנה טהרה, אבל זה צריך להיות במחמרת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, פשוטו כמשמעו, ואף-על-פי-כן הוא לא מפסיק מלמסר וכו', ובכלל יומם ולילה הוא לא מפסיק להסית את תושבי המקום נגדנו, עד שמכניס שגאה בינו על לא דבר, כי מסית את כל התושבים נגדנו, שאנחנו נהפוך את המקום

אָשֶׁר כּא תשצ בְּנַחֵל קלג

לְיִשׁוּב חֲרָדִי, וְנִסְגָּר כְּבִישִׁים בְּשֶׁבֶת וְכוּ' וְכוּ', הוּי טַמָּא מְטַמָּא, רְשַׁע מְרַשַׁע, הָאֵם זֶה נִקְרָא רַב?! זֶה כְּמָר, פְּשׁוּטוּ כְּמִשְׁמַעוּ. וְאַסְפֵּר וְאַגְלֶה אֶת זֶה בְּכָל הָעוֹלָם, וְאַנִּי כֹבֵר לֹא מְדַבֵּר אֶת גְּדֹל הַשְּׁחִיתוֹת וְהַגְּנוּבוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּמוֹעֶצָה דְתִית וְכוּ', הֲלוֹאִי שֶׁהָיָה מְבַקֵּר הַמְדִינָה נִכְנָס וְבוֹדֵק מֵה קוֹרָה שָׁם, וְתַתְּגִלָּה קָפָה שֶׁל שְׂרָצִים וְגִנְבוֹת לְאוֹר יוֹם, בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלָל.

עִם כָּל זֹאת אִף שֶׁאַנִּי רוֹאֶה שְׁנִצְטָרֵךְ כָּאן לְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט בִּיְהוּדוֹת, כִּי הֲרַשַׁע הַזֶּה לֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט כָּלָל, כִּי הֲרַשָּׁעִים כִּיִּם נִגְרָשׁ הַשָּׁקֵט לֹא יוּכַל, אֲבָל בְּכַח רַבְּנוּ ו"ל אֲנִי מְאַמֵּין, שְׁנוֹנָה לְהִקִּים פֶּה יִשׁוּב נִפְלָא עִם יְהוּדִים חֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם, אֲנִישֵׁי שְׁלוּמֵנוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמַתִּיִּים, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ כָּאן הֵר, שְׂדָה וּבֵית, הַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן י'); וְזֶה מְקוֹם נִפְלָא לְהַתְּבוֹדְדוֹת, יֵשׁ הָרִים גְּבוּהִים, יֵשׁ שְׂדוֹת, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת, עוֹד נִבְנָה מְבָנִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, לְבֵית-סֵפֶר, לְיִשִּׁיבָה וְלְכוֹלֵל וְכוּ' וְכוּ', אִף שֶׁאַנִּי יוֹדֵעַ אֲשֶׁר הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ נִמְצָא פֶה וְכוּ', אֲבָל כֹּבֵר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, דִּיקָא מֵאַרְעָא דְגָלִיל הַתְּחַתּוֹן יִתְגַּלֶּה אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

הֵרֵב הַקְדוּשׁ מִצֶּאנֻז זִי"ע אָמַר, שְׁבַעֲיָרָה לִיזְעֻנְסֵק אֵין ד' אַמוֹת שְׁלֹא תִהְיֶינָה קְדוּשׁוֹת, כִּי הֵרֵבֵי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זִי"ע כָּל-כֶּף טֵהַר אֶת הָאוֹר בְּלִיזְעֻנְסֵק עַל-יְדֵי תְּפִלוֹתָיו הַזּוֹכוֹת, עַד שֶׁהַשָּׁמַיִם מְעַל לִיזְעֻנְסֵק מְאִירִים בְּצוּרָה אַחֲרַת מְקוֹם אַחֵר וְכוּ'.

כְּמוֹ-כֵן אֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד שֶׁיִּקְיָם כָּאן בִּיבְנָאֵל, עַל-יְדֵי רַבּוּי תּוֹרָה וְתַפְלָה, צְדָקָה וְחֶסֶד, וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ שְׁאַכְנִים כָּאן בִּיבְנָאֵל, עַד שְׁלֹא יִהְיֶה מְקוֹם בְּכָל הָעוֹלָם, שְׁיֵאִיר כָּל כֶּף אֱלָקוֹת, כְּמוֹ שְׁיֵאִיר בִּיבְנָאֵל.

אִף שֶׁעַכְשָׁיו כָּל זֶה נִרְאֶה כְּחֵלוֹם וְכוּ', אֲבָל הַחֵלוֹם יִתְגַּשֵּׁם, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

קלד אשר כא תשצא — כא תשצב בנחל

מקבל אצל צדיקים, אשר בעירה מעז'בוז, אין ד' אמות שלא
הלך שם הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע עם אליהו הנביא, זכור לטוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תשצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, כ"ה שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, אשר במקום שהצדיק נמצא, שם השכינה נמצאת.
כי הצדיק מוסר נפשו תמיד אליו יתברך, ואפלו כשהצדיק יוצא מן
המקום, משאיר שם השראה דקדושה. וכך פרש הצדיק הקדוש רבי
מיכל מזלוטשוב זי"ע: מגיד, שיציאת צדיק עושה רשם, הינו אפלו
שיצא מהמקום, עם כל זאת נשאר הרשם דקדושה שהשאיר שם,
פנה הודה, פנה זיוה, אפלו שפנה מן המקום, עם כל זאת נשאר
שם הודו וזיוו של הצדיק, אשרי מי שמרגיש זאת.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כא תשצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, כ"ה שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, יען שנקשלת כל-כך בפגם-הברית הוצאת זרע לבטלה
וכו', עליך להרבות לגרס פרקים משניות, כי אין עוד דבר אשר
רוחץ כל-כך את הנשמה מכל מיני חלדה כמו למוד משניות.
משנ"ה אותיות נשמ"ה, כי על-ידי למוד משניות מזכך את נשמתו

אֲשֶׁר כּא תשצב בְּנַחֵל קִלְה

מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה שֶׁנִּדְבְּקוּ בָּהּ. וְכֵן מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת מִשְׁנֵי"ה, כִּי לְמוֹד מִשְׁנֵיּוֹת מִשְׁנֵה אֵת הָאָדָם מֵרַע לְטוֹב, כִּי הָרִי הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה זֶהוּ הַרְגֵל רַע שֶׁהַרְגִיל עֲצָמוֹ מֵעַת שֶׁהָיָה בַּחוּר צָעִיר, וְלֹא יָדַע חֲמֹר הָעוֹן הַזֶּה, עַד כִּדֵי שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה יג.): כָּל הַמוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה — חֲיִב מִיָּתֵהּ; כִּי כִּף מְבֹאֵר בְּסִפְרִים (עֵין סֵפֶר הַבְּרִית), שְׁעַל-יְדֵי זְכוּכִית מַגְדֵּלֶת יְכוּלִים לְרֹאוֹת בְּתוֹךְ טַפַּת זֶרַע וְלָד גָּמוּר — רֹאשׁ, יְדִים, רַגְלִים וְכוּ', נִמְצָא, כְּשִׁמוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה, הָרִי זֶה רוֹצֵחַ מִמֶּשׁ אֵת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ תוֹפֵס אֵת מֶה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, שֶׁהוּא רוֹצֵחַ גָּמוּר, וְלֹא רוֹצֵחַ פְּשוּט, אֲלֹא רוֹצֵחַ אֲכֹזְרִי, כִּי אִם אֶחָד הֵרַג אָדָם אֶחָד, כְּבָר לֹא יְכוּלִים לְמַחֵל לוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן פָּמָה בְּנֵי-אָדָם שְׂרוֹצֵחַ וְכוּ', וּפְהָ הוּא רוֹצֵחַ בָּמוֹ יְדִיו אֵת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ תוֹפֵס אֵת חֲמֹר הָעוֹן הַזֶּה. וְרַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְדוֹר הַזֶּה, כִּדֵי לְעַסֵּק בְּתַקּוּנָם שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת הָעֶרְטָלָאִין, שְׁעַדִּין לֹא נִתְלַבְּשׁוּ בְּגוֹף, שֶׁהִרְחַמְנוֹת עֲלֵיהֶם אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁיּוֹדַע שֶׁכְּבָר חָטָא בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה, עָלָיו לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִשְׁפּוֹף שֵׁיחַ וּתְפִלָּה אֶל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עֲצָמוֹ, וְזֶה בְּוֹדָאֵי יוֹעִיל. וְכֵן יִהְיֶה זֶהִיר כָּל יָמָיו לְעַסֵּק בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד. וְעַקֵּר הַצַּדִּיקָה — לְקַרֵּב אֵת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְכֵן יִקְפִיד מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֵת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן יִקְפִיד לְעֲנוֹת 'אֲמֵן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא' קִדְשָׁה וּבְרַכּוּ וְכוּ', וְכֵן יִקְפִיד עַל בְּרִכוֹת הַנְּהַנִּין לְאִמְרָם בְּכּוֹנֵה, וּבְרִפְת־הַמְּזוֹן וּקְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל הָאֲרִיז"ל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא. וְעַל כָּלֵם, שֶׁלֹּא יִחְסֹר לוֹ יוֹם אֶחָד מִלּוֹמַר אֵת הַיִּתְקוּן הַכָּלְלִי, הָעֲשָׂרָה מְזוֹמְרֵי תְהִלִּים שֶׁתִּקֵּן רַבְּנוּ ז"ל עַל פְּגַם-הַבְּרִית, וְאָמַר שֶׁזֶה תִּקּוּן גָּמוּר, וְאִם אֲפָשׁוּר לּוֹמַר גַּם אֵת הַתְּפִלָּה מֶה שֶׁתִּקֵּן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, לְאִמְרָה אַחַר אֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזוֹמְרִים, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

עַל-כָּל-פָּנִים תִּהְיֶה רְגִיל לּוֹמַר הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, שֶׁזֶה מְזַכֵּךְ אֵת הַנְּשָׁמָה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תְּלִפְיוֹת), שֶׁאֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וְכָל מִי שֶׁלָּמַד מִשְׁנֵיּוֹת, אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְּנֵס שָׁם. וְהַחִיד"א

קלו אשר כא תשצג בנחל

ז"ל מָצָא רָמֹז לָזֶה (בְּרֵאשִׁית מֵט, כ): "וּמֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוּ", "שָׁמְנָה" אוֹתוֹת "מְשֻׁנָּה", אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמֻכְנִים דְּבוּרִים אֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וַיִּתְּקֵן הַכֹּל עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תשצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֻכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד כּוֹאֵב לִי שְׁנִפְרֵדְתָּ מֵאֲשֶׁרְךָ וְכוּ', הֲלֹא רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד, וּבְפָרוּשׁ אָמַר (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן רסג), שְׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מְנִיחַ עֲצָמוֹ לְקַלְקֵל לְבַנֵּי הַנְּעוּרִים אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית, כְּדִי לְהַכְשִׁילָם בְּעוֹנוֹת חֲמוּרִים וְכוּ'. וְלִכֵּן שָׁמַע בְּקוּלִי, וְתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְחִזּוֹר אֶל אֲשֶׁרְךָ וְתַפְיִסְנָה וְכוּ', אֵתָּה לֹא רוֹאֶה שְׁזֶה הַרְשָׁע מְרָשָׁע [שְׁעוֹשֶׂה עֲצָמוֹ מְנַהִיג], הוֹרֵס לָךְ כָּל חַיִּיךָ? ! עֲזֹבְתָּ אֲשֶׁה עִם יְלָדִים, הַיְלָדִים הֵם יְתוּמִים חַיִּים, גְּדֻלִים בְּפִחַד וְכוּ', מְפַחְדִים וּמְבַלְבְּלִים, שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים וְכוּ', וְלָמָּה? מִפְּנֵי אֶחָד רָשָׁע מְרָשָׁע שְׁקוֹרָא עֲצָמוֹ מְנַהִיג, אֲשֶׁר כָּבַר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא): יֵשׁ שְׁקוֹרִין עֲצָמָם מְנַהִיגִים, שְׁאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג עֲצָמָם, וְאִיךָ יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אֲחֵרִים? ! וּבְפָרֵט מִי הוּא לְגַמְרֵי? טָמֵא מְטָמֵא, סֶפֶק אִם הוּא בְּכָלֵל כְּשֶׁר לְבוֹא בְּקֶהֱל, מִי יוֹדֵעַ אִם הוּא לֹא מְמַזֵּר? כִּי הַיּוֹם הַהֶפְקָרוֹת אִים וְנוֹרָא, שְׁלִי שְׁלָךְ וְשְׁלָךְ שְׁלִי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמַה גַּם שְׁאֵכֵל כָּל יָמָיו טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת וְכוּ', וְחֵלֵל שְׁבַת וַיּוֹם כְּפוּר, אֲכַל חֲמִץ בְּפֶסַח וְכוּ', וְאִיךָ עֲכָשׁוּ שְׁקוֹרָא עֲצָמוֹ בְּעַל תְּשׁוּבָה, נַעֲשֶׂה מְנַהִיג? ! וְעוֹד מוֹלִיךְ אֲנָשִׁים לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְגוֹרֵם לְשֹׁבֵר בְּתֵי יִשְׂרָאֵל עַל לֹא דְבַר, רַק מִחֲמַת הַגָּאוֹת וְהַיְשׁוּת שְׁלוֹ, שְׁרוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל נַפְשׁוֹת שְׁבוּרוֹת כְּמוֹךָ.

אָשֶׁר כּא תשצד — כּא תשצה בּנחל קלז

הוי, הוי, על זֶה צָרִיךְ לְבַכּוֹת בְּעֵת חַצוֹת, עַל הַעֲלַמַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, כְּמוֹ שֶׁהָאֲרִיךְ רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), שֶׁהַצַּדִּיק הָאֵמֶת נֶעְלַם מְאֹד, וּמִמֵּילָא מִתְגַּבְּרִים הַמְּאֹרֵי אֵשׁ וְכוּ', וְנֶעְלַם הַמְּאֹרֵי אֹר וְכוּ', וְעַל זֶה צָרִיכִים לְקוּם בַּחֲצוֹת, וְלְבַכּוֹת עַל הַעֲלַמַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת.

וְדַע לָךְ, שֶׁכָּל מִי שֶׁחֹלַק עַל סֵדֶר הַדָּרֵךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, הוּא הוּא מְפָרֵס שֶׁל שֶׁקֶר, וְצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ כְּמִטְחֹוֵי קִשְׁת. תְּאֲמִין לִי, שֵׁישׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה מֵה לְכַתֵּב עַל זֶה, אִךְ הַהֶכְרֵחַ לְקַצֵּר בְּמָקוֹם שֶׁרְאוּי לְהָאֲרִיךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשצד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל .. ו... גַּרְם יִזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתְּהִיָּה רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף לְבַתְּכֶם ... תְּחִיָּה, אֵינן לָכֶם מֵה לְדַאֵג, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְפְּאֶה וְיַחְלִימָה מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר, יֵשׁ לָה סוּף הַכַּל וִירוּס חֲזָק, וְאֵינן שׁוֹם חֲשָׁשׁ לְדַלְקַת בְּקָרוּם הַמַּח, חַס וְשְׁלוֹם, הַכַּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְעוֹד תְּהִיָּה סַבְּתָא בְּרִיאָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשצה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קלח אֲשֶׁר כּא תשצו בּנחל

פּה תִקְבֵּל מִכְתָּב דְּחוּף לְ... לְמִסֹּר לָהֶם, כִּי בִתָּם מְאֻשְׁפּוֹת
בְּבֵית-חֹלִים, וְהֵם מִפְתָּדִים, וּבְאֵמֶת זֶה כְּלוּם רַק וִירוּס, וְשֶׁהֲרוּפָאִים
לֹא יִבְלָבוּ לָהֶם אֶת הַמַּחַ וְהַשְׂכָּל.

אֲנִי צָרִיךְ דְּחוּף אֶת ... מִמָּשׁ עֲנֵן שֶׁל הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, וְהַטְּלָפוֹן
שֶׁלוֹ תִפּוּס כֹּל הַזְּמַן, אוֹלֵי תוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיו שְׂיַחְבֵּר אֶת הַטְּלָפוֹן,
כִּי זֶה מִמָּשׁ הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

כּא תשצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר תְּרוּמָה, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

"מִזֶּל טוֹב" עַל הַבְּרִית שֶׁהִכְנִסְתָּ הַיּוֹם אֶת בְּנֵךְ לְבְּרִיתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַנּוֹרָאָה
הַזֹּאת, תִּזְכֶּה לְקַיֵּם עוֹד הַרְּבֵה מִצְוֹת בְּחַיֶּיךָ, וּבְכַרְט לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי
רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנְתָּ (דְּבָרִים ל, ו): "וַיִּמַּל ה' אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לִבְבֵי
וְרַעֲךָ", כִּי סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל פּוֹתְחִים אֶת גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְבָנוֹ וְאֶת לִבְבֵי
עַם יִשְׂרָאֵל.

הִנֵּה נִסִּיתִי לְהִתְקַשֵּׁר עִמָּךְ בְּקִשְׁר לְ... לְדַעַת יוֹתֵר פְּרָטִים, אִךְ
כִּנְרָאָה שֶׁהַטְּלָפוֹן סָגוּר אוֹ מְנַתֵּק כִּי אֵין עוֹנִים, כִּי רְצוֹנִי לְדַעַת לְמִי
הוּא חַיֵּב, וְאִם אֲנִי מְשַׁלֵּם אֶת הַתְּשׁוּלוֹם הַזֶּה יוֹצִיאֵנִי אוֹתוֹ לְחַפְּשֵׁי?
אוֹ הוּא חַיֵּב סְכוּם עֲנָקִי?! נָא לְהוֹדִיעַנִי יוֹתֵר פְּרָטִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִתְּפַלֵּל כְּבָר עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂיִתְרַחֵב לָהֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תשצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

נָא לְהוֹדִיעֵנִי מַה קָּרָה עִם ... הָאֵם הוּא שְׁחָרָר? אֶת הַצֶּעֶר
וְהַעֲגַמְת נֶפֶשׁ שְׁגוּרָם לִי, זֶה אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, מִדּוּעַ כָּבֵר
לֹא יִתְחִיל לְחַשֵּׁב עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצְחִית? יָבוֹא הַיּוֹם וַיְהִיָּה כָּלוֹא בְּבֵית
כָּלָא בְּתוֹךְ הַקָּבֶר, וַיְמָה יִשְׁאַר מִמֶּנּוּ? רַק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שְׁחַטֵּף בְּזֶה
הָעוֹלָם.

נָא לְהוֹדִיעֵנִי מַה הָיָה לוֹ.

הַמְחַכָּה וּמְצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

כּא תשצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל .. גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה וְגַם רְאֵה מַה שְּׁאַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְשַׁחֲרַר אֶת ... מִבֵּית
אֲסוּרִים, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּתַעֲוֲרוּ יַחַד לְרֵאוֹת בְּאִיזָה פֶּח יְקוּשׁ יְכוּלִים
לְפַל אִם לֹא שׁוֹמְעִים בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּמָּה אֲנִי מְדַבֵּר עִמָּכֶם, שְׁמְרוּ
עִצְמָכֶם מִחֻבוֹת, אֵל תִּסְתַּכְּבוּ עִם הַמַּלְכוּת, וְלִבְסוּף לֹא שׁוֹמְעִים
בְּקוֹלִי, מְדַבְּרִים בְּשְׂמֵי שְׁקָרִים וְהַבְּלִים, בְּשַׁעֲה שְׁכָל הָעִנְיָן שְׁלִי הוּא
רַק הַשְּׁגָת הַתְּכֵלִית שְׁכָל הַתְּכֵלִיתִים — לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים
בוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וַתְּנוּעָה שָׁם
אֵלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, כִּמָּה פְּעָמִים בְּקִשְׁתִּי אוֹתָךְ וְאֵת ... שְׁתִּהְיוּ 'גִּנְבִים',
'לְגִנְבִי' שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם וְלִהְיוֹת לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְלִלְמַד אִיזָה שְׁעוֹר
בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, כְּדֵי שִׁישְׁמְעוּ מִבֵּית-הַמְּדֻרָשׁ קוֹל תּוֹרָה, וְלִבְסוּף

קמ אָשֶׁר כא תשצט — כא תת בַּנְחַל

אַינְכֶם מְצִיְתִים אוֹתִי כָּל־ל... אָנִי אֵינִי רוֹצֶה שׁוּם דְּבָר, רַק לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ בְּעוֹלָם, וּלְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם תְּכֵלִית אַחֲרַת בְּנֵה הָעוֹלָם רַק "תּוֹרָה וּתְפִלָּה", וְלִהְיֶמֶד בְּשִׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וְלִהְרַבּוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, כִּי יוֹתֵר מְזֵה אֵין בְּנֵה הָעוֹלָם, וְרַק זֶה יִלְוֶה אוֹתָנוּ.

נָא לַעֲשׂוֹת לְמַעַן הַצֵּלַת ...

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה...

כא תשצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרַת תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְצוֹנִי מְאֹד, שֶׁתְּדַפְּסִים עַל-כָּל-פְּנִים חֵלֶק אֶחָד שֶׁל "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְתִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, וְזוֹ זְכוּת הַרְּבִים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה הֵצִיל כְּבָר הַמּוֹן בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִלְּהַתְּאֵבֵד, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְכֵן הוֹצִיא אוֹתָם מִהַבֶּץ וְהַלְּכוּף שֶׁנִּלְכְּדוּ בָּהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁזוֹכָה לְהַדְּפִים עַל-כָּל-פְּנִים כְּרַף אֶחָד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כא תת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרַת תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר כּא תתא בְּנַחֵל קמא

רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, וְזֶה שְׂבִיזוֹ אוֹתְךָ, אַתָּה צָרִיךְ לְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה, כִּי בְּיָדָי זֶה לְכַפֵּרֶת עֲוֹנוֹת, וּבְזָכוֹת קִבְּלַת הַבְּזִיוֹנוֹת בְּשִׂמְחָה, תִּזְכֶּה שְׂיִמְחִלוּ לְךָ כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ. וְרַבְּנּוּ ו"ל אָמַר (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת כְּבוֹד, סִימָן יא): רַב הַבְּזִיוֹנוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם הֵם בְּשִׁבִיל חֲטָאֵת נְעוּרִים; וְלָכֵן שְׂתַק, שְׂתַק! וְאַל תַּעֲנֶה לְמַחְרָפֵי וְלַמְבִּזֵי נַפְשְׁךָ כְּלוּם, וְאַז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כּא תתא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כָּל־כֶּף חָבַל שְׂאֵתָה נִמְשָׁף אֶל עֲצָבוֹת, זֶה בָּא לְךָ רַק מִפְּגַם־הַבְּרִית, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנּוּ ו"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן א'): מִי שְׁלֵא תִקֵּן חֲטָאֵת נְעוּרִים, עַל־יְדֵי־זֶה בָּאִים לוֹ דְּאָגוֹת; וְלָכֵן מָה לְךָ לְהִיּוֹת בְּדָאָגוֹת וּבְעֲצָבוֹת וְכוּ? הֲלֵא רַבְּנּוּ ו"ל בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ: מָה לָּכֶם לְדָאָג, כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם?! וְלָכֵן אִם אַתָּה מֵאָמִין בְּרַבְּנּוּ ו"ל, אַתָּה מְכַרַח לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (שִׂיחוֹת־הַר"ן, סִימָן קעז): אַתָּם צָרִיכִים לְשַׂמַּח מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה; וְאֵמְרוּ אֲנִישֵׁי שְׁלוּמֵנוּ: אִם לֹא שְׂמִיחִים עִם רַבְּנּוּ ו"ל, סִימָן שְׂאִין לָנוּ אֲמוּנַת חֲכָמִים בְּרַבְּנּוּ ו"ל; וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִשְׁפַח אֶת הָעֶבֶר שְׁלֹךְ לְגַמְרִי, וּבְאִפֵּן הַזֶּה תִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת בְּכֹל פְּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. וְאֵמַר רַבְּנּוּ ו"ל (שִׂיחוֹת־הַר"ן, סִימָן כח): אֲצַל הָעוֹלָם שְׂכַחָה הִיא חֲסָרוֹן גְּדוֹל, אֲבָל אֲצִלִּי שְׂכַחָה מְעֻלָּה גְּדוֹלָה, וְאִיךָ שְׁעוּבָר אֲנִי מַעֲבִיר אֶת זֶה לְגַמְרִי מִדַּעֲתִי וְכוּ'.

נא וְנָא רְאֵה לְלִמּוֹד הַרְבֵּה תוֹרָה בְּכָל יוֹם: מְקַרְא, מְשֻׁנָּה, גְּמַרְא, מְדַרְשׁ, כִּי הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם נִגְדֵי הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: עֲשִׂיָּה, יְצִירָה, בְּרִיאָה, אֲצִילוֹת; וּבְרִגְעַ שְׁמֵרְגִילִים עֲצָמוּ לְלִמּוֹד בְּכָל יוֹם אֲפִלוּ קֶצֶת דְּקֶצֶת בְּכָל יוֹם, אֲזִי יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ. וְכִמוּ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנְ"ף ז"ל בְּעִנְיַן הַלְמוּד: "מְעַט גַּם-כֵּן טוֹב", וְכִף מְעַט וְעוֹד מְעַט, וְלֹאט לֹאט מְתַקְדָּמִים, עַד שְׁזוּכִים לְעַבֵּר וּלְסַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְזוֹ עֲצָה נִפְלְאָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוּ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהַטְעוֹת עֲצָמוּ מְאֹד מְאֹד, וְהִנֵּה עֹבֵר יוֹם, עֹבֵר שְׁבוּעָה, עֹבֵר חֹדֶשׁ, עֹבֵר שָׁנָה וְכוּ', וְהִנֵּה כָּבֵד זְקֵן בֶּן שְׁבַעִים, וְאִף פְּעַם לֹא סַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְכָל-כִּף חֲבָל, וְלִכֵּן שְׁמַע בְּקוּלִי וְלֹא תִפְסִיד, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

בְּעִנְיַן וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, כִּי מִי שְׁאֹמַר אֶת הָאֱמֶת וְכוּ', הוּא צָרִיף לְסַבֵּל, כִּי (יִשְׁעִיָּה נט, טו): "הָאֱמֶת נִעְדָּרְתָּ", וְכַתִּיב (דְּנִינְאֵל ח, יב): "וַתִּשְׁלַח אֵמֶת אֶרְצָה", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמֶת, סִמְּן ל'): לְפִי הִרְחוּק מֵאֱמֶת, כֵּן מְחַזֵּק אֶת הַסּוּר מֵרַע לְשׁוֹטָה; וְלִכֵּן אֲסוּר לְהַתְּפַעֵל מֵאִף בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אִם אֶתָּה מֵאֲמִין בְּאֱמֶת, אִין לָךְ לְנִטּוֹת מְדַרְךָ הָאֱמֶת כִּי הוּא זֶה, וְלֹא לְעֲשׂוֹת חֲשׁבוֹן לְאִף אֶחָד בְּעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה. וְאֵל כָּל זֶה זוּכִים עַל-יְדֵי רַבּוּי שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

אָשֶׁר כּא תתג בַּנְחֵל קמג

זכור וגם תזכור, אם התפללת על משהו ולא קבלת וכו', זה לא אומר שתפלתך לא נתקבלה בשמים, אלא התפללות שמורות, ויבוא יום מהימים שתקבל פתאם מה שרצית בקלות מאד ובהסח הדעת.

נא ונא תמשיך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשיטות, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, אתה צריך לדעת, כי החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם, ואל כל זה תזכה אם תחזיק במדת האמת, ולא תזוז ממנה כי הוא זה.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ט'), שעל-ידי דבור אמת, מאיר לו האור לצאת מהחשך שנקלע בו; וככל שאדם זוכה לדבר ביותר עם אמת, כמו-כן מאירה לו האמת לראות את הפתחים בתוך החשכות שלו.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כּא תתג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, כ"ו שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח, שלקחת לעצמך משימה מכל הדרשות שיש בקיך קלטות משנים רבות שאמרתי ברבים, ואתה מתקתק את זה, ומוציא "שיחות", וכן קטעים וכו', כפי ענינים, זה חלקי מכל עצמי, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (בכורות לא): על פסוק (תהלים סא, ה): "אגודה באהלך עולמים", אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה אמרתי שגורה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וכו', ויהיו שפתי דוכבות בקבר וכו'; מה אמר לך! רבות יגעתי וטרחתי, רבות סבלתי עם בני הנעורים, עד שהחזרתי בהם את סדר-דוד-הלמוד של רבנו ז"ל, ותהלה לאל, כמעט כלם שהסתובבו אצלי, זכו לסיים

שָׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנֵה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא, וְכֵן זָכוּ לְסִיַּם
 אֶת הַשֵּׁם כָּלוּ, וְעוֹד הִרְבֵּה לְמוֹדִים וְכוּ', עַד שֶׁבָּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם,
 וְהִחְרִיב הַכֹּל וְהִסִּית אוֹתָם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵף פְּעַם לֹא הִתְיַאֲשַׁתִּי,
 אֲלֵא הִתְחַלַּתִּי מִחֲדָשׁ, וְקִרְבַּתִּי מִקְרָבִים חֲדָשִׁים, וְגַם הֵם זָכוּ לְסִיַּם
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכֵן בְּכָל פְּעַם וְכוּ' וְכוּ'.

וּבְמִשְׁוֹף הַשָּׁנִים אֲמַרְתִּי מֵאוֹת דְּרָשׁוֹת וְכוּ', וְכֵן שִׁיחוֹת שֶׁהִקְלִיטוּ
 הַתְּלָמִידִים וְכוּ', וְלָכֵן אָנִי שֹׁמֵחַ שֶׁאֲתָה מַעֲתִיק אֶת זֶה, כִּי רַק זֶה
 מֵה שִׁישָׂאֵר מִמֶּנִּי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּדַעְתְּךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְתַדַּע שֶׁאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֶפְלוּי מֵה שִׁקּוּרָה מִבְּעַל בְּחִירָה,
 הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִי פְּרִטִית וְכוּ', אֲשֶׁר לֹא
 יְכִילָהּוּ הִרְעִיזוֹן, וְאֵף שֶׁלְּהִרְשָׁע שְׂרוּדָךְ אוֹתִי יֵשׁ בְּחִירָה וְכוּ', עִם כָּל
 זֹאת הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, רַק לְקַחוּ רִשָּׁע אַרוּר טָמֵא, שֶׁמִּמֶּילָא חִיב
 מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם, וְהוּא אֲשֶׁר רוּדָךְ אוֹתִי עַד חֲרָמָה וְכוּ' וְכוּ', עִם
 כָּל זֹאת עָלִי לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַחְזוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל
 עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וְלִבְקֵשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשִׁי, שִׁיחוּס וּיְרַחֵם עָלַי
 וְיִוְצֵאֵנִי מִהַצָּרָה הַזֹּאת.

זָכוֹר גַּם זָכוֹר מֵה שֶׁסָּבַל מוֹהֲרַנְיָת ז"ל מִמִּתְנַגְּדִים רִשְׁעִים
 אַרוּרִים בְּעָלֵי עֲבָרָה וְכוּ', רָדְפוּ אוֹתוֹ עַד חֲרָמָה, וְהִצָּרָךְ לְשִׁבְת
 פְּעָמִים בְּבֵית סֵהַר בֵּין פּוֹשְׁעִים רוֹסִים וְכוּ', מִלְּבַד שֶׁלְּקַחוּ אוֹתוֹ
 בְּחִקְרוֹת קָשׁוֹת בְּכָל פְּעַם וְכוּ', עַל לֹא עָוֹל בְּכַפּוֹ, רַק מִפְּנֵי שֶׁגָּלָה
 וּפְרָסָם אֶת רַבְּנּוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר רַק בְּשָׁבִיל זֶה הִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּאֵינְשֵׁי דְלֹא מְעַלִּי, מְפָרְסָמִים בְּעוֹלָם, וְרָדְפוּ אוֹתוֹ
 וְהִצִּיקוּ לוֹ, חֲרָפוּ וּבְזוּ אוֹתוֹ, וְהִבְטִיחוּ עוֹלָם הֵבֵא לְכָל מִי שִׁיִּצְיִק
 לוֹ וְכוּ', שֶׁבְּרוּ לוֹ אֶת הַחֲלוּנוֹת וְכוּ', צָעֲקוּ אַחֲרָיו וְכוּ', זָרְקוּ עָלָיו
 אֲבָנִים וְכוּ', זֶה לֹא הִיָּה כָּל-כֶּף פְּשׁוּט כְּמוֹ שֶׁחֹשְׁבִים.

יְדוּעַ בְּעֵת שֶׁהוֹלִיךְ לַחֲפָה אֶת בְּנוֹ הַקָּטָן נַחֲמֵן, חֲכוּ הַמִּתְנַגְּדִים
 עִם מַקְלוֹת וְאֲבָנִים וְכוּ', וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל בְּכָה אֹז, וְאָמַר בְּרַבִּים:
 "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶפְלוּ סָבַל פְּשׁוּט שְׁמוּלִיךְ אֶת בְּנוֹ לַחֲפָה, לֹא

מגיע לו בזיונות כאלו, אין זה אלא מפני שאני מפרסם את רבנו ז"ל, והתחיל לשיר: "אונזער גרוסקייט און אונזער שיינקייט, וועט זעהן ווען משיח וועט קומען [גדולתנו ותפארתנו? ראוי בעת ביאת המשיח], ונגון זה מושר עד היום בין אנשי שלומנו.

על-כל-פנים רואים מה עבר בחיים חיותו, וממי? מבצלי עברות, שריח נאוף הנה נודף מהם וכו' וכו', ורבים מפרסם של שקר הסית אותם שירדפו אותו, והבטיח להם עולם הבא בעבור זה וכו', והוא סבל מה שסבל, וכן מבין אנשי שלומנו סבל מרורות וכו', כמובא בדברי ר' אברהם בר' נחמן טולטשינער ז"ל, שרשמם בכמה מקומות מעט מזעיר, כגון: בקנטרס "ימי התלאות", וב"כוכבי אור" וכו', ומה שידוע אצלנו איש מפי איש במשך כל הדורות, ונשארו בצנעא, כדי שלא לעורר את המחלקת שוב וכו'.

תאמין לי, שבכל דור נדור קמו על אלו שזכו לפרסם את רבנו ז"ל בעולם, רשעים ארורים נואפים ככלבים, ועוררו עליהם מחלקת ומריבות, ורדפו אותם עד חרמה וכו' וכו', ומה עשו הנרדפים? ברחו רק אליו יתברך, ושפכו לבם לפניו יתברך, והסתתרו בסתר צל כנפיו יתברך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"נ, חלק א', סימן נה): אף שרואים שאלו הרשעים מנצחים בדין, וכן נותנים רק להם את הצדק, אשר לכאורה יכולים לפל בדעתו מה קורה כאן — עוות הדין פנה?! עם כל זאת המאמין האמת, שמאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל בחשבון צדק מפני טעם הפמוס אצלו יתברך, ומסתתרים בסתר צל כנפיו יתברך, על-ידי-זה סוף כל סוף יש להרשעים מפלה גדולה [הנה טוב שתלמד את התורה הזו, ולומר עליה התפלה מ"לקוטי-תפלות", וזה יעזר לך לעבר על הכל, מפל שכן, שלא תהיה לך חלישות הדעת כלל].

על-כל-פנים מה שקורה עכשו וכו', אין עצה אחרת, רק לברח אליו יתברך, ולדבר לפניו יתברך, ולשפך את מר לבבו רק אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה ישמר אותו מפל רע.

ראה להמשיך להעתיק כל מה שביידיך ממה ששמעת פעם
ממני, ובעזרתו יתברך, ידפס פעם, ויהיה לי נחת בקבר וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, כ"ו שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל העגמת נפש והצער
שאתה גורם לי, כל הלילה לא ישנתי בשבילה, והתפללתי אליו
יתברך, שתשתחרר מבית-הסהר. אני לא מבין אותך, כמה שאני
מדבר אתך, שתשמר מאד לא להסתבך עם בני-אדם וכו', ולבסוף
אתה לא מציית אותי וכו', ובפרט אסור להסתבך עם המלכות, וכבר
ידוע, שרבנו ז"ל הקפיד על דבר זה מאד מאד, ומוהרנ"ת ז"ל כתב
בלקוטי עצות (אות בטחון), שזה נקרא בטחון של הסטרא אחרא,
בבחינת מבטח בוגד, עין שם; ובפרטיות שאתה מאבד ממון
ישראל בחנם, שהורידו לך את זה על אלה שקל, ולבסוף אתה לא
מציית, ועכשו העלו את זה חזרה פי שלשה, וזה ממש הפסד ממון
ישראל, ואין על זה שום תרוץ, אני לא מבין אותך, איך מסתבכים
עם משטרה?! מספיק הצרות של חיי יום יום, למה אתה צריך
להיות כל-כך מסבך עם משטרה?! אם יש עליך קנס ממשטרה,
צריכין לשלם את זה תכף-ומיד, ולא להיות חכם בעיני עצמו,
שנקרא "אויבער חכם". אתה לא יכול לשער ולתאר את הצער
והעגמת נפש שיש לי ממך, כבר הגיע הזמן שתקח את עצמך
בידיך, ותצעק הרבה אליו יתברך, שיטהר את מחשבתך, ותצא
מהלכלוך שלך שנפלת אליו וכו' וכו', מדוע אתה לא מציית אותי
— לילה בכל יום שעה אחת, ולהיות בבית-המדרש, וללמד בקול
גדול?! בכל פעם אתה מסתבך עם אחרים ובצרות אחרות וכו',
ולבסוף אתה עושה מזה בעצמו ליצנות, והבטוי שלך... אוי, אין

לי שְׁכַל... אָשֶׁר אֶתָּה יוֹדֵעַ, שְׁגַם זֶה לִיצְנוּת, וְכָל הַצְּרוֹת שְׁיִישׁ לְאָדָם, הֵן רַק מִחֲמַת הַלִּיצְנוּת. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת לִיצְנוּת, סִמָּן א'): עַל-יְדֵי לִיצְנוּת יִהְיוּ לוֹ נוֹשִׁים רַבִּים, וְהֵם יִמְשְׁלוּ בּוֹ, גַם נִכְשָׁל בְּנֶאֱוָף, גַּם אֲשֶׁתּוֹ מוֹשְׁלָת בּוֹ; וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (שֵׁם סִמָּן יא): הַמְתְּלוּצֵץ — מְזוֹנְוֹתָיו מִתְמַעֲטִין, וְנוֹפֵל בְּגִיהֲנוֹם, וּמְבִיא כְּלֵיהָ לְעוֹלָם; וְעַל-כֵּן, לְדַעְתִּי, תַּעֲזֹב כְּבָר אֶת הַלִּיצְנוּת שְׁלָךְ, וְתֵשֶׁב בַּפְּנֵה, וּרְאֵה לְהַתְּבוּדָה הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתִבְרֵךְ, וְכֵן לְהַתְּפַלֵּל כָּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּקוֹלוֹת וּבִצְעָקוֹת גְּדוּלוֹת, פֶּן וְאוֹלֵי תִטָּהֵר מִחֲשַׁבְתָּךְ, וְתִתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְעַל כָּלֵם — שְׁתַּלֵּךְ לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם, שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם עֵסֶק עִם אַחֵרִים.

אִף שֶׁהִיָּה בְדַעְתִּי שֶׁתִּסַּע עֲכָשׁוֹ לְצַרְפַּת, אִף מֵאַחַר שֶׁקָּרָה מְקָרָה רַע כְּזֶה, שֶׁהִסְתַּבְּכָתָה עִם הַמְּשֻׁטָּרָה, בְּזֶה מְרַמְזִים לִי מִן הַשְּׂמִים, שְׂאִינְךָ רְאוּי לְהִיֹּת הַשְּׁלִיחַ שְׁלִי לַעֲשׂוֹת מַה שְּׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וְכוּ'. וְעַל-כֵּן תִּשְׂאֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל דִּיקָא, וְתִתְּחִיל לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְתַעֲזֹב כְּבָר כָּל הַשְּׂטִיּוֹת שְׁלָךְ, וְאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמֶּךָ, תִּתְּחִיל לְהִיֹּת בֶּן אָדָם, "וַיִּי אֶ מְעַנְטֵשׁ", וּמִמָּשׁ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ: תַּעֲזֹב אֶת הַשְּׂטִיּוֹת שְׁלָךְ, רְאֵה עַד הֵיכָן הַלִּיצְנוּת מְבִיאָה אוֹתָךְ וְכוּ', רְאֵה לְמַה שְּׂבִאָתָּ וְכוּ', כָּל הַלֵּילָה בְּכִיתִי וְצַעֲקוֹתִי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחֲוּס וַיִּרְחַם עָלַי, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי תִלְמִיד הַמְּקַדִּיחַ אֶת תְּבִשְׁלֵי בְּרַבִּים, וּכְמוֹ שְׂדָרְשׁוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל פְּסוּק: "וַנִּגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ", שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ בֶּן אוֹ תִלְמִיד שְׂמַקְדִּיחַ תְּבִשְׁלֵיוֹ בְּרַבִּים (סְנֵהֲדִין קג); וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ בַּפֶּעַם הָאַחְרֹנָה, תַּעֲזֹב כְּבָר אֶת הַשְּׂטִיּוֹת, וְאַל תִּסְתַּבֵּךְ עִם הַמְּשֻׁטָּרָה, וְאַל תִּגְרַם לִי חֲלוּל הַשֵּׁם.

אִנִּי יוֹדֵעַ אִיפֹה הַשְּׁכָל שְׁלָךְ, רְאֵה וְגַם רְאֵה מַה שְּׂקוּרָה צְרוֹת וַיִּסּוּרִים בְּכָלֵיִיֹּת יִשְׂרָאֵל, אֶתְמוּל אַחַר הַצְּהָרִים הַרְגוּ פַּה רוֹצְחִים אֲבָרְךָ צָעִיר, שֶׁהִשְׂאִיר אַחֲרָיו תִּשְׁעָה יְתוּמִים, שֶׁהַבְּכוֹר הוּא בְּגִיל בַּר מִצְוָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, זֶה בָּא וּמְסַפֵּר לִי צְרוֹת וַיִּסּוּרִים שְׂיִישׁ לוֹ שֶׁהוֹלֵךְ לְהַתְּגַרֵּשׁ וְכוּ', זֶה מְסַפֵּר לִי בְּבִכְיָה עֲצוּמָה שְׂבַעֲלָה עַדִּין לֹא בְּגִיל אַרְבָּעִים, וּמְצָאוּ גְדוּל בְּמַעֵי הַגֵּס, וּכְבָר נִגַּע בְּכַבֵּד, רַחֲמָנָא

לישׁוֹבֵן, וְצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת הַקְּרָנוֹת וְנִתְוָחִים וְכוּ', זוֹ מְסַפֶּרֶת לִי שֵׁישׁ
 לֵה בֵּן בְּגִיל עֶשְׂרִים וְאַחַת, וְהַסְּפֵרֶת עָלְתָה לוֹ עַד הָעֵין הַיְמָנִית,
 וְנִצְרָף לְהוֹצִיא לוֹ אֶת הָעֵין, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, וְעַכְשָׁיו בְּעֵין הַשְּׂמָאלִית
 הוּא כָּבֵר לֹא יָכוֹל לְרֹאוֹת גַּם כֵּן, זֶה מְצַלְצֵל לִי שֵׁישׁ לוֹ תֵינּוֹק בְּגִיל
 שְׁנַתִּים, שֵׁישׁ לוֹ סֶרֶטֶן בְּדָם וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן אֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּכָל יוֹם צְרוּת
 צְרוּרוֹת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה יֵשׁ לָךְ עוֹד זְמַן לַעֲסֹק בְּעֶסְקִים
 מְפַקְּקִים, אִינִי יוֹדֵעַ אִיֵּה הַיְכָן שְׂכָלְךָ, וְלִכֵּן חוּס וְרַחֵם עָלַיִךְ כְּבָר,
 וְתַעֲזֹב אֶת הַשְּׂטִיּוֹת שְׁלָךְ.

הִנֵּה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהֵם כְּלָם עֲנִיִּים, טָרְחוּ וַיִּגְעוּ וְקִבְּצוּ
 בִּינֵיהֶם הַלְוָאוֹת, כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת הַבַּיִת־מִשְׁפָּט וְכֵן לְעוֹרֵף־דֵּין אֶת
 הַכֶּסֶף, כְּדֵי לְהוֹצִיאָךְ מִבַּיִת־הַסֵּהַר, נָא וְנָא אֵל תֵּאֲכֹזֵב אוֹתָם, וְתִשְׁלַם
 לְכֻלָּם תִּכְף־וּמִיד, אֲנִי מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תִהְיֶה בְּךָ
 רְשָׁעוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, לְשַׁלֵּם לָהֶם רְעָה תַּחַת טוֹבָה מֵה שֶׁעָשׂוּ לָךְ, כִּי
 כָּל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הֵם חֲסֵרֵי לֶחֶם מִמָּשׁ, וְעָשׂוּ עִמָּךְ פְּשׁוּט חֲסֵד חֲנָם,
 וְהָלוּ אֶת הַכֶּסֶף כְּדֵי לְהוֹצִיאָךְ, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְשַׁלֵּם אֶת זֶה
 תִּכְף־וּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁכְּבֹר תִּתְחִיל לְצִיֵּת אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

כא תתה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּל
 בְּיָאוֹשׁ, יְהִיֶּה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וַיְהִיֶּה מֵה שְׂיִהְיֶה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
 לְהוֹשִׁיעַ, וְתִאֲמִין לִי, שְׁגַם לִי קָרָה כְּמָה פְּעָמִים מְקָרִים כְּאֵלוּ,

אֲשֶׁר כּא תתה בְּנַחַל קמט

שְׁנַדְמָה לִי מִמָּשׁ כָּאֵלוֹ סוּף הָעוֹלָם, וְהַכֵּל נִסְגָּר בְּעֵדֵי וְכוּ', וְכוּ', וְאִז
דִּיקָא פִּתַּח לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁעָרִים חֲדָשִׁים. וְעַל-כֵּן רָאָה לְחִזּוֹק
אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּגִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּסוּף הַשְּׁבוּעַ תִּקְבֵּל אֶלְךָ דוֹלָר עַל חֲשַׁבּוֹן הַבֶּשֶׁר, וְאִין לָךְ
לְדַאג כָּלֵל, וּמֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּסְגָּר אֶת הַחֲנוּת שְׁלָךְ, שְׂפֹךְ
הַכֵּל עוֹלָה מֵאָה וְעֶשְׂרִים שְׁקֵל לְחֲדָשׁ, זֶה לֹא כְּדַאי, כִּי הַפַּעַם קִבְּלָתָּ
אֶת זֶה בְּדֶרֶךְ גֵּס, עַל אִפּוֹ וְעַל חֲמָתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הֶרְשַׁע, יִמַּח
שְׁמוֹ וְזָכְרוֹ, וּבַפַּעַם שְׁנִיָּה לֹא תִקְבֵּל חֲנוּת בְּחֻנָּם, כִּי מֵאָה וְעֶשְׂרִים
שְׁקֵל זֶה מִמָּשׁ בְּחֻנָּם. עַל-כֵּן אֵל תַּעֲשֵׂה זֹאת לְהַחְזִיר אֶת הַחֲנוּת
בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ שְׂפַע.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַעֲסַק עִם ... יִשְׁגֶּשֶׁג, וְתִצְלִיחַ
מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקֵר תַּתֵּן שְׂבַח וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֹכִיתָ לְחַתֵּן אֶת
שְׁנֵי בְּנֵיךָ עִם שְׁדוּכִים טוֹבִים, וּבְקָרוֹב גַּם תַּעֲשֵׂה שְׁדוּךְ עִם בְּנֵךְ ...
גֵּרוֹ יֵאִיר, וְכֵן תַּעֲשֵׂה שְׁדוּכִים טוֹבִים עִם כָּל יְלָדֶיךָ, רַק חִזּוֹק וְאִמָּן
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדַי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

תְּמִיד תִּזְכֹּר, כִּי בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן, כְּשֶׁנִּדְמָה לְאָדָם כָּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס
וְתִקְנָה מְמוֹנָה, אִם אֵינּוּ מִיָּאֵשׁ עֲצָמוֹ, אִז דִּיקָא רֹאָה יִשׁוּעוֹת וְנְסִים
נִגְלִים, שְׁעוֹשֵׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה זֹאת לְחִזּוֹק אֶת
עֲצָמָךְ, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

גַּא וְנָא תַּחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַחֲזֹק אֶת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים, שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׂמִים...

כא תתו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִנְנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ בְּבְרַכַּת "מִזֵּל
טוֹב", יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אֲבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וּלְגַדְּלוֹ בְּנִקְלָה.

אוֹדוֹת הַשֵּׁם, לְדַעֲתִי, טוֹב שֶׁתַּתֵּן יְחֻמָּן נִתָּן עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל
וּמוֹהֲרָנוּ ת"ו"ל, וְהַסְנֵדֵק יִהְיֶה אֲבִיךָ, כַּמוּבָא בְּפּוֹסְקִים, אֲשֶׁר מִי
שֶׁהוּא סְנֵדֵק — נַעֲשֶׂה עֲשִׂיר. וְהֵיזוֹת שְׁעוֹבְרוֹת הַרְבֵּה צְרוֹת וְעִנְיֹת
עַל אֲבִיךָ, לְכֵן תִּכְבֵּד אוֹתוֹ בְּסִנְדֵקָאוֹת, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שֶׁיִּלְךָ לְמַקְנֵה
לְפָנֵי הַבְּרִית, כִּי סְנֵדֵק מְחִיב לְלַכֵּת לְמַקְנֵה קֶדֶם.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ
לְהַחֲדִיר בִּילְדִים אֲמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֵל הַטּוֹבָה שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁבְּשׂוֹרְתָּ לִי בְּשׂוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, שֶׁ...

אָשֶׁר כּא תתח בְּנַחֵל קנא

נִשְׁתַּחֲרַר מִבֵּית הָאֲסוּרִים, כִּי כָּל הַלְיָלָה הָיוּ לִי צְרוּת וְיִסּוּרֵי קָשִׁים
וּמְרִים בְּשִׁבְלִי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי
אָפְנִים שְׂבָעוּלָם, וּתְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל —
רְאֵה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵנֵי הַפְּצָה, וְאִם אַתָּה בְּעֲצָמְךָ אֵינְךָ יְכוּל
לְצַאת לְהַפְּצָה, רְאֵה עַל-כָּל-פְּנִים לְהִיּוֹת הַגִּבְּאֵי שֶׁל הַהַדְּפָסָה
וְהַהַפְּצָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂבִינְכוֹת זֶה שְׂאֵתָה מְשַׁמֵּשׁ אֶת
רַבְּנוּ ז"ל, הֵן שִׁיְהִיָּה הַמְּקוּהָ נְקִי, וְהֵן שְׂאֵתָה גִבְּאֵי צְדָקָה, וְהֵן שְׂאֵתָה
הַגִּבְּאֵי שֶׁל הַדְּפָסָה, שְׂתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּבְזֶה רְאוּי לָךְ לְשִׁמְח
מְאֹד מְאֹד, "אוֹן עֵס וְוַעֲט דִּיךָ נָאֵר צוּ גִיץ קוּמְעֵן אוּיף יַעֲנַעֵר
וְוַעֲלֵט".

בְּסוּף הַשְּׁבוּעַ תִּקְבַּל מְאֵתִים וְחֲמִשִּׁים דוֹלָר בְּעִבּוֹר הַחִלּוֹת וְהֵיִן
שְׂאֵתָה מְחֻלָּק, רַק תְּחִזּוֹק חֲשׁבוֹן כְּמָה אָנִי חַיֵּב לָךְ, שְׁלֹא חֵס וְשְׁלוֹם
אֶכְשָׁל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ, שְׂתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְּבָה גַּחַת
מִכָּל יְלָדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבַּל כְּמָה מִכְּתָבִים, וְרְאֵה לְמָסַר אוֹתָם לִיעוּדָם, וְכֵן מִכְּתָב
כָּלְלִי שְׂתַתְּלָה עַל הַקִּיר.

כּא תתח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבָט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבו הארוך, אשר בו את שופכת את לבך
מכל מה שעובר עליך בביתך וכו' וכו'.

עלי לומר לך, שאשה יש לה כחות הנפש בלתי רגילים, והיא
יכולה להפוך את בעלה לגמרי, וכל הצרות שקורות בבית, הכל תלוי
באשה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה לט.): מעשה באשה אחת שנשאת
לחבר, והיתה קושרת לו תפלין על גדו, נשאת למוכס, והיתה
קושרת לו קשרי מוכס על גדו; כי (שבת לג.): נשים דעתן קלות
עליהן, והכל תלוי בהן. ואמרו חכמינו הקדושים (פרקי דרבי אליעזר,
פרק מא): דרךן של אנשים — הולכים אחר דעתן של נשים; ולכן
אם האשה עקשנית, ומושכת את עצמה תמיד אליו יתברך, ונשמרת
מכל רע, על-ידי-זה תמשיך את בעלה אל הקדשה, אבל אם האשה
קלת דעת וכו', ומזלזלת במצוות וכו', והולכת בלא צניעות וכו',
אזי היא גורמת, שגם בעלה יורד אחריה לשאול תחתית ומתחתיו
וכו' וכו'.

ולכן אם את רוצה, שיהיה לך שלום-בית בתוך ביתך, את
צריכה לחזור בתשובה שלמה, ולהמשיך את לב בעלך אליו יתברך,
ותעוררי אותו שילך בכל יום לבית-הכנסת להתפלל במנין את
הש"ש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית. ואמרו חכמינו הקדושים
(ברכות יז.): גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש-ברוך-הוא לנשים יותר
מן האנשים וכו', נשים במאי וכין? באקרוי בנייהו לבי כנישתא,
ובאתנווי גברייהו בי רבנן, ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן; בזה
שאשה מכינה את הילדים שילכו לתלמוד-תורה ולבית-ספר ללמד
תורה ואמונה וקיום מצוות מעשיות, וכן שהיא מעוררת את בעלה
שילך ללמד תורה, ומחכה עד שיחזור, והיא שמחה ועליזה שבעלה
לומד תורה, אזי היא מקבלת שכר יותר מבעלה.

ולכן אם את רוצה שיהיה לך באמת שלום-בית, ראי להיות
באמת אשה כשרה ויראת שמים, ואז כל הבית יתהפך לטובה, כי
הכל תלוי באשה, כי היא נקראת עקרת הבית, עקר הבית תלוי בה.
ואמרו חכמינו הקדושים (יבמות סג): אשה יפה אשרי בעלה, מספר

אָשֶׁר כּא תתט בּנחל קנג

יָמָיו כְּפוֹלִים; וְעָקַר הַיָּפִי שֶׁל הָאִשָּׁה — כְּשֶׁהוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוֹת, וְלֹא רוֹאִים אֶת שַׁעְרוֹת רֹאשָׁהּ בַּחוּץ, וְהוֹלֶכֶת עִם בְּגָדִים צְנוּעִים. וְלִכֵּן אִם תִּתְנַהֵג בְּדַרְךָ זוֹ לַחֲזֵק וּלְעוֹרֵר וּלְשַׁמַּח אֶת בְּעֵלְךָ תָּמִיד, וּתְעוֹרְרֵי אוֹתוֹ, שִׁילֶךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן שִׁיקְבַע עֵתִים לַתּוֹרָה, בְּשֹׁכֵר זֶה כָּל הַבַּיִת שֶׁלְךָ יִהְיֶה מְבֻרָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּצַיְתֵי אוֹתִי, וְאֲזוֹ תִרְאֵי שֶׁכָּל הַבַּיִת שֶׁלְךָ הִתְהַפֵּף לְגַמְרֵי מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ מְשֻׁכָּן לְשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת אִיךָ אֶתָּה מְרַגִּישׁ.

רְאֵה לְנִיחַ הַרְבֵּה וְתִשְׁתֶּה תֵּה וְכוּ', לְדַעַתִּי, זֶה רַק וְיִרוֹס וְהַצְטַנְנוּת, וְאִין לְךָ לְחַשֵּׁשׁ שׁוֹם דְּבָר, עִם כָּל זֹאת תִּשְׁתַּדֵּל לְאָכַל בְּכָל יוֹם פֶּת שְׁחֲרִית, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים ((בְּכֹא מְצִיעָא קוּז)) הִזְהִירוּ מְאֹד מְאֹד עַל אֲכִילַת פֶּת שְׁחֲרִית, שְׁמוֹנַעַת כָּל מִינֵי מַחְלוֹת מִן הָאָדָם, גַּא וְנָא רְאֵה לַחֲזֵק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִהְיֶה תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְרַב הַחוֹלְאֵת שְׁקוּרָה לְאָדָם וְהַחֲלָשׁוֹת, הֵם רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, וְעַל־כֵּן עֲשֵׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, הַעֲקָר לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתִּהְיֶה סְבִיבְךָ אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִיחָה, וְאַל תִּחְזֶה בְּמַתְחִים, אֲלֵא תִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָא לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲזוֹ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

בנחל

כא תתי

אשר

קנד

נא ונא ראה להיות בשמחה אתה ואשתך וילדיך, ותבשרו לי
תמיד בשורות משמחות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתזכה למכר את הדירה, ותקנה דירה
רחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתי.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תרומה, כ"ו שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין אתה יכול לשער את גדל העגמת
נפש שהיה לי מענינו של ... איך אדם אינו שומר על עצמו, כי סוף
כל סוף כשהוא נכנס לבית-הסדר, לי יש מזה צער ועגמת נפש, כי
אני לא צריך תלמידים כאלו שמבזים אותי.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לקחת את עצמך בידיך, ותשלם
את החובות שלך לאט לאט, ומה שאני חייב לך, בקרוב אשלם לך
את הכל עד הפרוטה אחרונה, כי בעוונותינו הרבים, גם עלי עובר
מה שעובר עכשו — עניות ודחקות, שאין לתאר ואין לשער כלל.
ולכן ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם לאט לאט לשלם לכל
הבעלי חובות שלך, וכדאי לתת לכל אחד משהו, כדי שלא ירדפו
אותך וכו', ואודות לגמר עם הדירה, תעשה מה שתוכל, רק חזק
ואמץ, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

אָשֶׁר כּא תתיא בְּנַחֵל קנה

מָאד רְצִיתִי, שְׁתַּדְּוַח לִי בְּכֹל פְּעַם חֲדָשׁוֹת מִיבְּנָאֵל, כִּי עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ 'לְגַנֹּב' בְּכֹל יוֹם שְׁעָה אַחַת, וְלִלְמַד בְּקוֹל גְּדוֹל בְּבֵית-הַמְּדֻרָּשׁ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּשְׁתַּנֶּה הָאוִירָה לְאוִירָה שֶׁל רְצִינּוֹת, אוִירָה שֶׁל מְקוֹם תּוֹרָה וּתְפִלָּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּרַכְּךָ, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִהִילָדִים, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה צוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבִכְפֻרְט עֲכָשׁוּ, שְׁנֹכְנָסִים וּבָאִים יָמֵי אֶדְר הַקְּדוּשִׁים, עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק בְּיֹתֵר בְּשִׂמְחָה, וְתִרְקְדוּ בְּכֹל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה, אַחֵר שְׁחִרִית, אַחֵר מְנַחָה וְאַחֵר מְעָרִיב בְּקוֹל שְׂמִחָה, וְאַל תִּפְתְּדוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם.

הַעֲקָר רְאוּ לְשָׂרֵשׁ מַעֲצָמְכֶם לִיצְנוּת, שְׁלֹא יִהְיוּ בִּינֵינוּ שׁוֹם לְצִים, כִּי דְבַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא תְּמִימוֹת עֲמָקָה, עֲמָק עֲמָק מִי יִמְצְאוּנוּ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִסְתּוּכְבוּ בִּינֵינוּ לְצִים, הַמְּקַרְרִים מַעֲבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים קִיב), שְׂרַבְנוּ הַקְּדוּשׁ צְוָה אֶת בְּנָיו, שְׁלֹא יְדוּרוּ בְּעִיר שְׁכֹנְצִיב, מִשׁוֹם דְּלִיצְנֵי הוּוּ וּמְשִׁכֵי לְךָ בְּלִיצְנוּתָא; הֵם לְצִים גְּדוֹלִים, וְיִמְשְׁכוּ אֶתְכֶם בְּלִיצְנוּת.

כי בְּאֵמֶת דְּבַר רַבְּנוּ ו'ל הוא רק תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְצָרִיכִים לְבָרוּחַ מְפֹל מִיָּנִי לִיצְנוּת, כִּי הַלִּיצְנוּת הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם, וְכָל הָעֲבֵרוֹת בָּאֵין לְאָדָם רַק מִחֲמַת לִיצְנוּת. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּמַחְנֵנוּ שׁוֹם לְצִים, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (עֲבוֹדָה זָרָה יח.): כֹּל הַמְּתַלְוֶצֶץ — מְזוֹנְוֹתָיו מִתְּמַעֲטִים; כֹּל הַחֲסָרוֹן פֶּרְנֶסָה שֵׁישׁ לְאָדָם, הוּא רַק מִחֲמַת מֵדַת הַלִּיצְנוּת, כִּי בְּאֵמֶת אִם הָיָה הָאָדָם תְּמִים בְּמַעֲשָׂיו, וְהָיָה מִתְּבוֹדָד עֲצָמוֹ תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר הַכֹּל רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הָיָה לוֹ שֶׁפַע גְּדוֹל, אִךְ עַקֵּר הַצְּרוּת הֵם רַק מִחֲמַת הַלִּיצְנוּת. וְעַל-כֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁיִכְלוּ אֶת הַלְּצִים מִבֵּינֵינוּ, שְׁלֹא יִמָּצְאוּ בֵּינֵינוּ יוֹתֵר לְצִים, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שם): כֹּל הַמְּתַלְוֶצֶץ — יִסּוּרִים בָּאִים עָלָיו; וְרַבָּא אָמַר לְרַבְּנָן: בְּמַטּוֹתָא מִיִּנְיֵיכוּ דְלֹא תִתְלוּצְצוּ, דְלֹא לִיתוּ עַלֵיכוּ יִסּוּרִים. שְׁבִקְשׁ אֶת תְּלַמִּידְיוֹ, שְׁלֹא יִהְיֶה נִמְצָא בֵּינֵיהֶם לִיצְנוּת, כִּי כֹל הַיִּסּוּרִים בָּאִים רַק מִחֲמַת לִיצְנוּת. וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁיִרְגִישׁוּ אֲוִירָה שֶׁל תְּמִימוֹת בֵּינֵיהֶם, וְיִתְבַטְּלוּ כֹל מִיָּנִי לִיצְנוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיְחוּ אֶת דְּרַכְכֶם מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאוּ לְעֹזֵר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי בְּכֹל מַה שֶּׁרַק יְכוּלִים, וְתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּאֶחָדוֹת גְּדוֹלָה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וְיִמָּצְאוּ אֶצְלָךְ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד רַק נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יוּכַל לָנוּ הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי כֹל כַּחוֹ הוּא רַק פְּרוּדִים, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵינוּ אֶחָדוֹת, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשָּׁנִי.

נָא וְנָא שְׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם מִחֲלוּל הַשֵּׁם, כִּי חֻכְמֵנוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סִפְרֵי הָאֲזִינוּ): עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל, וְעַל חֲלוּל הַשֵּׁם פּוֹרֵעַ מִיָּד; וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִחֲלְלוּ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמַה נִּקְרָא חֲלוּל הַשֵּׁם? כְּשִׁיּוֹצֵא שֵׁם רַע עַל הַצְּדִיק. וְחֻכְמֵנוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא פו.): מִי שֵׁישׁ חֲלוּל הַשֵּׁם בְּיָדוֹ, אֵין כַּחַ לֹא בְּתִשְׁבָּה לְתַלּוּת, וְלֹא בְּיוֹם כְּפּוּרִים לְכַפֵּר, וְלֹא בְּיִסּוּרִין לְמָרַק, עֵין

אָשֶׁר כּא תתיב בּנחל קנז

שם; ועד כְּדֵי כֶּף הַחֲמִירוּ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם, שָׂרֵב אָמַר: אֵי שֶׁקְלָנָא בִישָׂרָא מַטְבָּחָא, וְלֹא יְהִיבְנָא דְמִי לְאַלְתָּר — זֶה כְּבָר חִלּוּל הַשֵּׁם; הֵינּוּ שְׁלוֹקַח בְּשָׂר, וְלֹא מְשַׁלֵּם לְאַטְלִיז — זֶה כְּבָר חִלּוּל הַשֵּׁם. וְרַבִּי יוֹחָנָן אָמַר: אִם אָנִי הוֹלֵךְ ד' אַמּוֹת בְּלֹא תוֹרָה וּבְלֹא תְּפִלִּין — זֶה כְּבָר חִלּוּל הַשֵּׁם. וְרַבִּי יְנָאִי אָמַר: כָּל שֶׁחֲבָרְיו מִתְּבִישִׁין מִחֲמַת שְׂמוּעָתוֹ — זֶה חִלּוּל הַשֵּׁם; תִּתְאַרוּ לְעֲצָמְכֶם מֵה נִקְרָא חִלּוּל הַשֵּׁם!

ועל-כֵּן רָאוּ אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים, לְדַבֵּר עִם כָּלֵם רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַסֵּתֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם, שֶׁבְּקִרְוֹב תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוּלָּה, אַתֶּם צְרִיכִים רַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה עִם כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם לָהֶם, שְׂאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי וְתִבְרָךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְתִקְדִּימוּ שְׁלוֹם לְכָל אָדָם, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַהִסְתּוֹת שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְדַבֵּר אַחַד עִם הַשְּׁנֵי דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאִז תִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

רָאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי עָקַר הִהְתְּקָרְבוֹת אֵל רַבְּנוּ ז"ל הִיא רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, לְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבִין קוֹנּוֹ. וְכָכֵל שֶׁתִּתְבוּדָד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, תִּהְיֶה יוֹתֵר מְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל.

נא ונא תשתדל להתפלל השלש תפלות: שחרית, מנחה, מעריב — בין אנשי שלומנו דיקא, ושמעתי מר' לוי יצחק ז"ל, שספר לי, שהוא היה הולך יותר מקילומטר בכל יום להתפלל בבית-המדרש של אנשי שלומנו, ואף שבדרך היו עוד בתי פנסיות ובתי מדרשות, עם כל זאת לא רצה להתפלל בשום בית-הכנסת, רק בין אנשי שלומנו, והיה חזק ואמיץ בדבר זה מאד. ועל-כן ראה גם אתה להתפלל השלש תפלות בין אנשי שלומנו דיקא, ותדבר עם אנשי שלומנו ותחזקם ותאמץם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתזכה למצא דירה, ולקנות בית משל עצמי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתיג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, כ"ו שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהכנסת, בזה ש... השתחרר מבית-הסער, כי כל הלילה לא ישנתי מרב צער ועגמת נפש, מדוע הוא עושה תמיד דברים מבהלים ומבלבלים כאלו.

אקווה להקדוש-ברוך-הוא, ש... יכול השבוע לחבר את התאורה.

היה טוב מאד, אם אתה יכול לסבב ש... תתקשר אלי, ואז אדבר עמה בענין חתימת החוזה, כי אותי היא תצית, ואתמול נסיתי כמה פעמים להתקשר אל גברת ... ואף אחר לא הגביה את השפופרת, ועל-כן אם אתה יכול, יותר טוב ש... תצלצל אלי, וזה

אֲשֶׁר כּא תתיד בְּנַחֵל קנט

הָיָה הָכִי טוֹב, וְאֵל תִּשְׁכַּח שְׁחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: בֵּית פְּלוֹנִי
לְפִלוֹנִי, אֲשֶׁה פְּלוֹנִית לְפִלוֹנִי, וְעַל-כֵּן בְּוֹדָאֵי אִם זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
זֶה יִתְבָּצַע בְּאִפְּן הָכִי טוֹב.

אֲנִי צָרִיךְ בְּאֵמֶת יְשׁוּעָה גְדוּלָה לְסַלֵּק אֶת הַחֻבוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׁפַכְּרֵ אֲזִכָּרָה לְהַפְטֵר מִהַסֵּמ"ך-מ"ם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבֹט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָרַב ... נִרוּ יְאִיר.

קִבַּלְתִּי דו"ח מִכַּמָּה הוֹרִים שֶׁסִּפְרוּ לִי, שְׁאַסְפַת הַהוֹרִים בְּמוֹצָאֵי
שַׁבַּת הַיְתָה מִשְׁהוּ מִיְחָד. וְרוֹאִים אֶת הַטְּרַחַה וְהַיְגִיעָה בַּהֲשָׁקָעָה
שֶׁהַשְּׁקָעָת בִּילְדִים, וְזֶה מִמֶּשׁ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת, וְעַל-כֵּן זָכַר זֹאת אִם
קָטָן אַתָּה בְּעֵינַיִךְ, רֹאשׁ שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל אַתָּה; וְאֵל תִּמְשֹׁךְ אַחַר
הַעֲצָבוֹת וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אֲדַרְבֶּה, עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׂיֵשׁ לְךָ כַּחוֹת
הַנֶּפֶשׁ מִשְׁהוּ מִיְחָד, וְלִכֵּן רְאֵה לְנִצֵּל אֶת זֶה בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, הַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בִּילְדִים אֲמוֹנֵת חֲכָמִים וְאֲמוֹנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְאֲנִי מִקְּוִיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵלוֹ הַקְטָנִים יִצְמַחוּ לְחַדוּשִׁים
נִפְלְאִים, כִּי לוֹמְדִים אַתֶּם עוֹד מִגִּיל קְטָנוֹתֶם אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה, וְכֵן
"סִפְרֵ-הַמֵּדוּת", לְהַחֲדִיר בְּהֶם מֵדוֹת טוֹבוֹת, וְכֵן שְׂיִהְיֶה שְׁגוּר עַל
פִּיהֶם ה'תְּקוֹן הַכְּלָלִי.

אוֹדוֹת הַבְּחוּרִים הַגְּדוּלִים, אֲנִי חוֹשֵׁב עַל כּוּוֹן לְהַבִּיא אוֹתָם
אֵלַי, כִּי כָּךְ נוֹכַח לְהַתְמַסֵּר יוֹתֵר לְהִילָדִים שֶׁל כָּל הַכַּתּוּוֹת, וְלֹא תִהְיֶה
לָהֶם כַּתָּה גְּדוּלָה לְהַסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם, אֲלֵא שְׂיִהְיֶה הַכֹּל מִחֲדָשׁ, כִּי
הַכַּתָּה הַגְּדוּלָה אֵין לָהּ רַקְעָה, כִּי הֵם לֹא לְמִדּוֹ שׁוֹם דְּבַר עַד גִּיל

שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה, וְחָבַל שֶׁהִקְטִינִים יִלְמְדוּ מֵהַגְּדוֹלִים, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַדְלָם וּלְחַנֹּכָם, כִּי כִפִּי שִׁשְׁמַעְתִּי הַמְצַב אֶצֶל ... נוֹרָא וְאִים, וְהַבְּנִים ... וְ... הֵם מִמֶּשׁ זְרוּקִים עַל הֶרְחוּב בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא, אֵין לָהֶם אִיפָּה לִישׁוֹן וְאִיפָּה לְאָכֹל, וְהֵם נִזְרָקִים מִבֵּית לְבַיִת, וּמֵאֲחֵר שְׂאֲנִי רוֹאֶה שֶׁחָבַל שֶׁנִּשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ כָּל-כָּף זְרוּקִים, אֲנִי רוֹצֶה לְהַבִּיא אוֹתָם אֵלַי, וְאִם אֲנִי מְבִיא אוֹתָם, אֲנִי מְבִיא עוֹד כַּמָּה רַק מִגִּיל בֶּרֶם-מִצְוָה כַּמּוֹבָן, וְכֵן נוֹכַל לְהַתְּמַסֵּר אֶל כָּל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה, שְׂזָה יוֹתֵר מִמָּאָה יְלָדִים.

אֲתָה צְרִיף הָעֵקֶר לְהַחֲדִיר בְּמִלְמָדִים שִׁיְהִיו גַּם אָבָא וְאֵמָא לְהִילָדִים, כִּי כָף הוֹלֵף הַיּוֹם בְּדוֹר הַזֶּה, כִּי לְהוֹרִים אֵין סְבָלְנוֹת לְהִילָדִים, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהֵלֵף נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהִילָדִים, וְכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַמְּלַמְדִים, שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם גִּישָׁה יְדִידוּתִית כְּלַפֵּי הַהוֹרִים, וְאִיף שֶׁכָּל זֶה צְרִיף לְהַעֲשׂוֹת בְּצוּרָה חַיּוּבִית, וְאֶפְלוּ אִם יֵשׁ תְּלוּנָה עַל הַתְּלַמִּיד בְּגִין אִי הַתְּנַהֲגוֹת הוֹלָמֶת, גַּם-כֵּן אֶפְשָׁר לוֹמַר בְּצוּרָה חַיּוּבִית, כֵּן שֶׁהַהוֹרִים יְבִינוּ מֵאֲלֵיהֶם מַה שֶׁהֵם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, אֲבָל לֹא לְהַתְּקִיף אֶת הַהוֹרִים, כִּי כָף נַעֲשֶׂה קָרַע בֵּין הַהוֹרִים וְהַמְּלַמְדִים, וְאֲחֵר-כֵּן יוֹצְאִים הַהוֹרִים בַּחוּץ לְהִסִּית וּלְהַדְרִיחַ נֶגֶד מְלַמֵּד פְּלוֹנִי וּמְלַמֵּד אֶלְמוּנִי וְכוּ', וְחָבַל עַל הַמְּרִירוֹת וְהַדְּבוּרִים וְכוּ', בְּשַׁעַה שִׁיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַכֹּל עִם חֻכְמָה עֲצוּמָה, וְכֵן כָּלֵם יוֹצְאִים מְרָצִים, וַיֵּשׁ בְּזָה חֻכְמָה עֲמֻקָּה. אֶקְנֶה שֶׁתְּבִין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, כִּי מְלַמֵּד בְּעֵתִים הִלְלוּ צְרִיף לְהִיּוֹת רֵאשׁוֹ וְרַבּוֹ בְּתוֹךְ חֲנוּף, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר סֵפֶר עַל חֲנוּף הַן לְהַבְּנִים וְהַן לְהַבְּנוֹת, שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד נֶצְרָף — הַן לְהַמְּלַמְדִים לְגַבֵּי הַתְּלַמִּידִים, וְהַן לְגַבֵּי הַהוֹרִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַם חַיּוּף לְבָבִי אֶחָד, יְכוּלִים לְהַפִּיף לְגַמְרֵי אֶת הַתְּלַמִּיד וְאֶת הַהוֹרִים, וְלְהַפּוֹף — עַל-יְדֵי פָּנִים זְעוּפּוֹת וְדְבוּרִים יְתָרִים, כְּכֹר מְכַנִּיס טַעַם רַע בֵּין הַמְּלַמֵּד לְהוֹרִים.

הָעֵקֶר שֶׁכָּל הָעֵקָרִים רְאִה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִמְשִׁיף לְהַתְּבוּדָה עֲצָמָךְ אֵלָיו יְתְּבָרָךְ, וּלְבַקֵּשׁ עַל כָּל

קסא

בנחל

כא תתטו

אשר

מלמד ועל כל תלמיד, וכך תצליח ברכך, כי אין לנו רק תפלה, וזה קבלנו מרבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתטו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, כ"ו שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך. ותדע, כי בזה שמשמשים את רבנו ז"ל בענין הפצה באיזו צורה שרק לא יהיה, זה יועיל לך בעלמא דאתי, וזה ברור בשמש, כי עקר ההשארה של רבנו ז"ל היא רק על-ידי הפצת מעינות החכמה חוצה, והיות ש... אין לו אף אחד מי שיעזר לו ביבנאל, ועל-כן בזה שאתה גבאי של הדפסה והפצה, אשריך ואשרי חלקך. והיה טוב מאד, אם אתה יכול להשיג לו מנויים על הוראת קבע, כי יש לנו המון ספרים בכתב-יד להדפיס, וחבל שלא ידפס, כי אם לא עכשו — אימתי.

אודות שאלתך בענין משיח וכו', תאמין לי, שלא כדאי להכנס בדברים אלו שנעלם מעין כל חי, וגם הרמב"ם בהלכות מלכים אמר, שדברים אלו לא כדאי לחקור, ורואים את גדל הבלבולים שנתהוו בעולם על-ידי שעשו תעמולה שטותית וכו', ורבים נתרחקו מאמונה פשוטה ממנו יתברך, על-ידי כל השטיות האלו, ועל-כן מה ולמה לדבר מדברים כאלו שנעלם ונסתר מעין כל, אנחנו רק יודעים את שיחת רבנו ז"ל, שאמר: מה ההפרש ביני לבין משיח? אצלי עדין יש בחירה, ואצל משיח כבר לא תהיה בחירה, והשיחה הזו עמק עמק מי ימצאנו, הינו כי כל הלמוד של רבנו ז"ל הוא גלוי אלקות בתכלית המדרגה העליונה, עד שכל אחד ואחד יפתח את פיו לדבר עמו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו,

כי מרב גלוי אלקות, האדם מדבר אליו יתברך, אבל עכשו יש על זה בחירה, כי יש בני-אדם שצוחקים מזה, מה זאת אומרת מדברים אל הקיר... וכדומה, אבל כשבא יבוא משיח צדקנו, אז יהיה גלוי אלקות במדרגה נוראה ונפלאה כזו, שכבר לא תהיה בחירה, ויקים (צפניה ג, ט): "כי אז אהפך אל כל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה'", ולכן לא כדאי להפנס בדברים כאלו, אנחנו רק צריכים לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ולחזק ולאמץ את כל נשמות ישראל, ולדבר רק חיובי מדברים שיכולים להראות לכל איך שיש מנהיג לבירה וכו', ומה צריכים לדבר מדברים שהם מלאים ספקות וספק ספקות, ולכן עלינו רק לדבר מאמונה ברורה ומזככת, ואיך שאין שום תכלית אחרת, רק לדבר אליו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתטז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, כ"ו שבט ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך ואת הדיו"ח, וממש החיית אותי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמשיכי בעבודתך עבודת-הקדש, העקר ראי להחדיר אמונה פשוטה בבנות ומדות טובות, והעולה על הכל מדת הצניעות, וצריכים לראות שבבית-ספר שלנו לא תהיינה שום פשרות בעניני היהדות, ודיקא על-ידי-זה נצליח לגדל בנות ישראל בדרך ישראל סבא.

בקשר היחסים בין המורות להורים, את צריכה להחדיר במורות שיהיו גם אבא ואמא לבנות, כי כך הולך היום בדור הזה, כי להורים אין סבלנות להילדים, ועל-כן צריכים להלך נגד רוחה של כל אחת ואחת מהבנות, וכן צריכים ללמד את המורות, שתהיה להן גישה ידידותית כלפי ההורים, ואיך שכל זה צריך להעשות בצורה חיובית, ואפילו אם יש תלונה על התלמידה בגין אי

הַתְּנַהֲגוֹת הַחֻמֹּת, גַּם־כֵּן אֶפְשֶׁר לֹאמַר בְּצוּרָה חַיּוּבִית, כִּי שֶׁהַחֻמִּים
 יְבִינּוּ מֵאֲלֵיהֶם מֵה שֶׁהֵם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, אָבֵל לֹא לְהִתְקַיֵּץ אֶת
 הַחֻמִּים, כִּי כִּי נַעֲשֶׂה קָרַע בֵּין הַחֻמִּים וְהַמּוֹרֹת, וְאַחֲרֵי־כֵן יוֹצְאִים
 הַחֻמִּים בַּחוּץ לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ נֶגֶד מוֹרָה פְּלוֹנִית וּמוֹרָה אֶלְמוֹנִית
 וְכוּ', וְחֻבֵּל עַל הַמְּרִירוֹת וְהַדְּבוּרִים וְכוּ', בְּשַׁעַת שֶׁיִּכְוָלִים לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַכֹּל עִם חֻמֵּי עֲצוּמָה, וְכִי כֵּלִים יוֹצְאִים מְרַצִּים, וְיֵשׁ בְּזֶה
 חֻמֵּי עֲמֻקָּה. אֲנִי שֶׁתְּבִינִי דְבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, כִּי מוֹרָה בְּעֵתִים הַלְלוּ
 צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל כְּלָה בְּתוֹךְ חֲנוּךְ.

הַעֲקָר רְאִי לְחֻזַק אֶת עֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, וְאַל תִּשְׁבְּרִי מִשׁוּם דְּבַר
 שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַנִּי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אִם נִחְדָּר בְּהִלְדִּים אֶת
 הַאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּכָל יוֹם לְהַצְלִיחַנוּ —
 נִצְלִיחַ, כִּי הַעֲקָר הוּא תְּפִלָּה, וּבְכַרְט תְּפִלָּה שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית
 רַבֵּן, וְלִכֵּן רְאִי לְהִחְדָּר בְּהֵם עֲנִינֵי זֶה, שֶׁיִּתְפַּלְלוּ תָּמִיד לְהַצְלִיחַנוּ
 בְּכָל־לַיּוֹת וּבְכַרְטִיּוֹת וּבְכַרְטִי פְּרֻטִיּוֹת, כִּי אֲנִי צְרִיךְ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת
 לְצֵאת מִכַּל הַחַוְבוֹת וְהַצְּרוֹת.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵנִי דְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתיז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבָט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ,
 וְאִיךָ שֶׁאַתָּה מִסְתַּדְרֶת בְּבֵית־סֵפֶר, אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הוֹלֵךְ
 לִי בַחַיִּים, שֶׁהַבְּנוֹת תִּקְבְּלֶנָה חֲנוּךְ חֲרָדִי עַל־פִּי דְרָךְ יִשְׂרָאֵל סְבֵא,
 וְצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּעִבּוּר הַחֲנוּךְ הַטְּהוֹר, וְצְנִיעוּת בְּלִי שׁוּם
 פְּשׁוּת כָּלֵל, אִךְ כָּל זֶה צְרִיכִים לְהִחְדָּר לְהוֹרִים וְלַמּוֹרֹת בְּצוּרָה

קסד אָשׁר כא תתיח בַּנְחָל

עדינָה וְחַיִּיבִית, הַעֲקָר רָאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יִוָּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְצָרִיכִים לְרֵאוֹת, שְׁתִּהְיֶה תָמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת וּבְתוֹךְ בֵּית-הַסֵּפֶר, כִּי זֶה מְרַחֵב אֶת הַדַּעַת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחִי עִם הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵז יֵשׁ לוֹ סִבְלָנוֹת לְכָל פֶּרֶט וּפְרָט בְּחַיִּים, וְתָמִיד הוּא מְסַבֵּב בְּאֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה וְעֲלִיּוֹת וּבִטְחוֹן בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁתַּצְלִיחֵי בְּמִשְׁמַתְךָ הַקְדוּשָׁה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רָאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע, שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עֲכָשׁוֹ צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהִמְשִׁיךְ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ צְרוּתֶיךָ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (תְּנֵא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק יח): אִמֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּכֹל צַעַר וְצַעַר שֵׁישׁ לְיִשְׂרָאֵל, כְּבִיכּוֹל אֲנִי עֹמֵהֶם, שְׂנֵאָמַר: לוֹ צַר; וְלִכְּן רָאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר בְּתוֹךְ תִּקְוֶה צְרוּתֶיךָ, גַּם שֶׁם נִמְצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִסּוּר לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, רַק לְהִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ תָמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּף לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֵצִית אוֹתוֹ, עַל-יְדִי-זֶה יַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם, הַעֲקָר לְמִצַּא הֶרְחָבוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שׁוֹמְעִים בְּכֹל יוֹם כָּל מִיָּנִי צָרוֹת וּבִקְעוּת שְׁעוֹבָרִים עַל בְּנֵי-אָדָם, כָּל מִיָּנִי מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רְעִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן עָלֵינוּ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ו"ל, שְׂגָלָה לָנוּ אֶת הַגְּלוּי הַנִּפְלָא, עַל-פִּי (תְּהִלִּים ד,

אֲשֶׁר כּא תתיט בּנחל קסה

ב: "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִי", הֵינּוּ שֶׁבִּתְנוּךְ הַצָּרוֹת צָרִיכִים לְמַצֵּא הִרְחַבּוֹת, וְלִידַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיאֵנוּ מֵהַצָּרָה לְגַמְרֵי (לְקוּי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצח), וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא עֲקָב): כָּל הַמְצַטְעַר בְּתַחֲלָתוֹ נוֹחַ לוֹ בְּסוּפוֹ; וְאִין לָךְ מְצַטְעַר בְּתַחֲלָתוֹ יוֹתֵר מֵאַבְרָהָם וְכוּ', שֶׁסָּבַל כָּל-כָּף הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ', וְכֵן יִצְחָק וְכוּ', וְכֵן יַעֲקֹב וְכוּ', וְכֵן כָּל הַצַּדִּיקִים בְּתַחֲלָה סָבְלוּ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים, וְאַחֲר־כֵּן הִכַּל נִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, הָעֵקֶר תְּלוּי כָּפִי הַהִתְחַזְקוֹת שֵׁישׁ בְּאָדָם, שֶׁאֵינּוּ נִשְׁבֵּר רַק מִחֲזִיק מַעֲמָד, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתיט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, רֹאשׁ מוֹעֲצַת יַבְנָאֵל.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, מָה אֵמַר לָךְ, עַל מִכְתָּבְךָ נִתְקַיֵּם מֵאַמָּרָם ו"ל: "טַעֲנוּ בְּחַטִּים וְהוֹדָה לוֹ בְּשִׁעוּרִים", אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ אֶת הַצָּרִיכִים שְׁלָנוּ בְּשִׁבְלֵי יְלָדֵינוּ, שְׂאֵתָה רֹאשׁ הַמוֹעֲצָה שְׁלָהֶם, וְאַתָּה מוֹדָה לִי שְׂאֵבֵא שְׁלָךְ חֶכֶם וּפְקֻחַ גְּדוֹל... אֵתָה צוֹדֵק בְּזֵה, כִּי אֲנִי מִכִּיר הֵיטֵב אֶת הָאֵבֵא שְׁלָךְ, אֲבָל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ לוֹמְדִים בְּתַנְאִים לֹא תַנְאִים, שְׂאֵפְלוּ עֲרֻכִים וּבְדוּאִים יֵשׁ לָהֶם תַּנְאִים יוֹתֵר טוֹבִים.

אֵינִי יוֹדֵעַ אִם הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ יִכְנָסוּ אֶל לְבָבְךָ, כִּי הַנִּרְאָה שְׂמִסִּיתִים אוֹתָךְ נִגְדָנוּ וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִם אֲנִי הֵייתִי הוֹלֵךְ לְבַקֵּר בְּבֵית-סֵפֶר שֶׁל עֲרֻכִים אוֹ בְּדוּאִים, וְהֵייתִי רוֹאָה אֶת הַתַּנְאִים שֶׁל יְלָדֵיהֶם, שֶׁהֵם בְּמַצָּב כְּמוֹ הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, לֹא הֵייתִי מֵהֶסֶס כְּרַגַּע לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת לַעֲזוֹר לָהֶם.

ההכרח לי לומר לך, בזה העולם משלמים חזרה מדה פנגד מדה, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, כי יש מנהיג לבירה, אין שום דבר שהולך מעצמו בזה העולם, הקדוש-ברוך-הוא משגיח על כל פרט ופרט בזה העולם, והעולם הזה הוא כדגמת ראי, באיזו צורה שמסתכלים, פכה זה נראה... ועל-כן אם האדם עושה טובות לבני-אדם ועוזר להם, והולך לו בחיים שיהיה להם טוב, ממילא טוב לו וטוב לביתו ולכל משפחתו, ואם האדם חושב מחשבות איו להרע לזולתו וכו', ולעקר אותו מהמקום וכו', כן נתקיים עמו וכו'.

ועל-כן, לדעתי, ראה לקחת את עצמך בידך, ותתחיל להיות ראש המועצה של כלם, ואז תצליח במשימתך, ותזכר היטב מה שאני כותב לך ומבקש אותך, כי הוא יתברך מנהיג את עולמו בחשבון צדק, וכתיב (ויקרא א, ב): "אדם כי יקריב מקם קרבן וגו', מ'ים' ראשי תבות: מ'דה כ'נגד מ'דה, הינו האדם משלם קרבן מ'דה כ'נגד מ'דה, והבן למעשה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיפתח לך ותזכה ללב יהודי חם, כמו שהיה לסבא של האבא שלך... שהלך לו בחיים, שמושבת יבנאל תהיה לה צורה יהודית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתכ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, כ"ז שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל .. נרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתשתדל לשלם לכל אלו ששלמו לבית-המשפט ולעורך-דין, כי כבר צלצלו אלי ומבקשים ממני את הכסף... אתה חוטא ואני צריך לשלם... כמאמרם ז"ל (פסחים קיג:):

טובֿיָה חָטָא וְזיגוד מינגוד... הגיע הזמן שתפסיק להכניס אותי בפח בכל פעם, ולגרם לי צער ועגמת נפש ובושות וכו', ... עשה לך טובה גדולה, אָבֵל אַל תִּשְׁלַם לוֹ חֲזָרָה רָעָה בְּזֶה שְׁלֹא תִחְזוֹר לוֹ תִּכְף־וּמָד אֶת הַכֶּסֶף.

מָאד מָאד אָבֵקֵשׁ אוֹתָךְ, תִּתְחִיל לִהְיוֹת בֵּן אָדָם, וּתְשַׁנֶּה אֶת דְּרָכֶךָ, וְאַל תֵּאמַר לִי פִתְגָמְךָ... "אוֹי אֵינְ לִי שְׁכָל" ... זֶה בְּעֶצְמוֹ לִיצְנוֹת וְאִדִּישוֹת מִצְדָּךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּל דְּבָרֵי.

המאחל לך תשובה שלמה...

כּא תתכּא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, כ"ז שבט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דע לך, שְׂרַבְנוּ ו"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'): הַעֲקָר הוּא אַמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֶצְמוֹ אִיפֹה אוֹחַז בְּאַמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים, וְעַקֵּר הַסֶּבֶל שְׁלֵהֶם זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד אַמוּנָה וְכו', עֵינְ שָׁם.

וּבְאַמַּת אָמַר רַבְנוּ ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן נג): מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אַמוּנָה — חֵייו חַיִּים טוֹבִים וּמְאֻשְׁרִים, כִּי אִם הוֹלֵךְ לוֹ בְּטוֹב, בְּוִדָּאֵי טוֹב, אָבֵל אִם הוֹלֵךְ לוֹ בְּרָע וְכו', הוּא יוֹדֵעַ וּמְאֲמִין, שֶׁהַכֵּל לְטוֹבָתוֹ הַנִּצְחִית לְמַעַן כְּפָרַת עוֹנוֹת וְכו'.

רַבְנוּ ו"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מד), שֶׁהַאֲמוּנָה תוֹלָה בְּפֶה שֶׁל אָדָם, וְלִכֵּן צָרִיכִים רַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר שֶׁל אֶפִּיקוֹרְסוֹת וְכו', אֲפֵלוּ בְּדָרְךָ לִיצְנוֹת וְכו', וְאֲפֵלוּ לֹא לֹדַר מֵה שְׂאִיזָה מִיֵּן וְאֶפִּיקוֹרְס אָמַר וְכו'.

קסח אָשֶׁר כּא תתכב בְּנַחֵל

הַרְבּ הַקְדוּשׁ מִצְאֵנוּ זי"ע, הִיָּה אוֹמֵר בְּמִשְׁפַּח הַיּוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים אֶת הַי"ג עֲקָרִים שֶׁל הַרְמָבָ"ם בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל.

אֲנִי אוֹמֵר אֶת הַי"ג עֲקָרִים תַּכְּף־וּמִיד אַחַר אַמִּירַת בְּרַבְת הַתּוֹרָה, וְכֵן תַּכְּף־וּמִיד אַחַר אַמִּירַת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וְנִה דָּבַר גָּדוֹל מְאֹד.

הַכָּלָל, אֵל תִּפְּל בְּדַעְתָּךְ כָּלָל, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם כָּלָל, מַה לָּךְ עִם אַחֲרִים! ?

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ז שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זְכוֹר תִּזְכֹּר, שְׁאַנְחֵנוּ מְקַרְבִּים אֵל רַבִּי גָּדוֹל, רַבִּי לְפָנַי מְאֻתִּים שָׁנָה, אֲנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּפוֹלְגָנִיהָ הִיוּ רְגִילִים לוֹמֵר: יֵשׁ לָנוּ רַבִּי שֶׁל לְפָנַי מְאֻתִּים שָׁנָה, וְאֵנוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת חֲסִידִים כְּמוֹ שֶׁל הַיּוֹם... אֲבָל זֶה לֹא הוֹלֵךְ כֶּף... אִם יֵשׁ לָנוּ רַבִּי שֶׁל לְפָנַי מְאֻתִּים שָׁנָה, עֲלִינוּ לְהַתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁהַתְנַהֵּגוּ לְפָנַי מְאֻתִּים שָׁנָה... כְּאוֹמֵר שְׁצַרִּיכִים לְהַתְנַהֵג אַחֲרַת מִהַדוֹר הַזֶּה הַמְּלֵא תְּאוֹת וְזִהְמָה וְכו'.

כְּשֶׁמִּתְבוֹנְנִים בְּסִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, רוֹאִים מַה זֶה רַבִּי, וּמַה תְּבַעוּ מִהַחֲסִידִים... מַה שְׁאִין רוֹצִים לְהִיּוֹת חֲסִידִים מִהַדוֹר הַזֶּה... עִם רַבִּי שֶׁל לְפָנַי מְאֻתִּים שָׁנָה... אֵילוּ פָּנִים הֵם אֵלוּ ?

עַל-כָּל-פָּנִים עֲלִינוּ לְזָכוֹר, שְׁיֵשׁ לָנוּ רַבִּי גָּדוֹל מְאֹד, וְאֵנוּ צְרִיכִים לְצִיַּת אוֹתוֹ עַד הַסּוֹף, בְּלִי שׁוֹם כַּחַל וּשְׂרָק וְכו' וְכו'.

וְלִכְּנֵן רְאָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁבְּסִפְרֵי "חַיֵּי-
 מוֹהַר"ן, "שִׂיחוֹת-הַר"ן", שֶׁהֵן הַשִּׂיחוֹת שֶׁרְשָׁמָם מוֹהַרנ"ת ז"ל,
 וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חַיֵּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנַח): עִם כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁלוֹ
 יְכוּלִים לֵהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר כְּמוֹ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מַה זֶה אִישׁ כָּשֶׁר, וְעַל-כֵּן
 רְאָה לֵהִיּוֹת בְּקִי בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלִקְיָם הַכֵּל, וְאִזּוֹ
 אֵין לָךְ מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ אֲפֹלוּ מִהַחֲסִידִים הָרַאשׁוֹנִים, וּבִפְרָטִיּוֹת
 כְּשֶׁמְרַגְּלִים עֲצָמָם לְדַבֵּר וּלְשַׁיַח אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ,
 כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְכֵן לְלַמֵּד
 עַל-פִּי סֵדֵר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁלוֹ, לְלַמֵּד כְּסִדְרָן מְקַרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא,
 מְדֻרָשׁ, סִפְרֵי הַלְכָה, וְסִפְרֵי קְבָלָה, זֶהר וְתַקוּנִים וְכוּ', אֵין יוֹתֵר
 טוֹב מִזֶּה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נֹא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי,
 שְׁלֹא יִטְעָה אֲתָכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד, יְכוּלִים לַחֲיוֹת אֶת
 הַשְּׂבָעִים שָׁנָה עִם טְעוֹת אַחַת גְּדוֹלָה, וְלֹא עוֹשִׂים חֶשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ
 אֲפֹלוּ יוֹם אֶחָד בְּמִשְׁוֹף שְׂבָעִים שָׁנָה וְכוּ', וְאִזּוֹ כְּבָר מְאַחֵר וְכוּ', כִּי
 לֹא יְכוּלִים לְהַזִּיז אֶת הַשְּׂעוֹן חֲזָרָה וְכוּ'.

אָדָם צָרִיף כָּל יוֹם לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְלַחֲשֹׁב חֶשְׁבוֹנוֹ שֶׁל
 עוֹלָם, הֵן לְפָנֵי שְׁהוֹלֵף לִישָׁן, יֵהִיָּה מִמְּאָרֵי דַחֲשַׁבְנָא — אֵיף עֶבֶר
 עָלֵי הַיּוֹם הַזֶּה? הָאֵם הַתְּפַלְלָתִי בְּמִנְיָן אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת?! הָאֵם
 לְמִדְתֵי הַיּוֹם קִצָּת מְקַרָא, קִצָּת מְשֻׁנָּה, קִצָּת גְּמָרָא וְכוּ'? הָאֵם
 נִזְהַרְתִּי מָה אֲנִי אוֹכֵל, אֵיזָה הַכָּשֶׁר יֵשׁ עַל הָאֹכֵל?! [כִּי בְּקִלוֹת
 יְכוּלִים לְהַכְּשֵׁל הַיּוֹם בְּאֲכִילַת טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, הַבָּשָׂר נִשְׁחַט עַל-יַדֵי
 אֵיזָה שׁוֹחֵט קַל גְּרִיק וּפּוֹחֵז וְכוּ'], הָאֵם בְּרַכָּת בְּרַפְת הַנְּהַנִּין עַל
 הָאֹכֵל שְׂאֲכַלְתָּ, הָאֵם בְּרַכָּת בְּרַפְת-הַמְּזוֹן מִתּוֹף הַסְּדוּר בְּכּוֹנֵה וְכוּ',
 וְכֵן כָּל פָּרֵט וּפְרָט צָרִיכִים לַחֲשֹׁב אֵיף עֶבֶר עָלֵי הַיּוֹם?! וְכֵן
 כְּשֶׁעוֹשִׂים חֶשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ בְּסוֹף הַיּוֹם, עַל-יַדֵי-זֶה יִשְׁמַר עַל הַמְּחַרְת
 שִׁיְהִיָּה יוֹתֵר טוֹב, וְכֵן כְּשֶׁקָּמִים בַּבֶּקֶר, צָרִיכִים כְּבָר לְבַקֵּשׁ עַל כָּל
 הַיּוֹם, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יִתְּנֶהג בְּאִפְּן אַחֵר לְגַמְרֵי, הֵן לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה
 וְלַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְהֵן לְהַרְבּוֹת בְּלְמוּד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן לְשַׁמֵּר עַל הַלִּיכּוֹתָיו, וּבִפְרָט לֹא לְהִלְכֵד בְּעוֹן הַחֲמוּר
 שֶׁל לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְכוּ', שְׁגוּרָם מִחֲלָקֶת וְכוּ', הוּי, הוּי, אֶת מִי

מטעים? הלא אינו מטעה כי אם את עצמו, והחכם מכל האדם אמר
 (משלי ט, יב): "אם חכמת לך, ולצפת — לבדך תשא";
 אף אחד אינו עובד על אף אחד, כי אם על עצמו...

אשרי מי שמכניס דבורים אלו אל תוך לבו, ואז כל החיים
 הולכים כבר בצורה אחרת לגמרי.

אשרי מי שחי עם ישוב הדעת, ואז אל רב טוב הגנוז יזכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתכג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, כ"ז שבט ה'תשנ"ד.

שלוש וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן מג), שבדורות
 הראשונים היו נעשים מופתים על-ידי בעלי הפוסקים, כי כפי
 שנתקבל פסקם בעולם הזה, כן נתקבל פסקם בעולם הבא, בסוד
 (דברי-הימים א' טז, יב): "משפטי פיהו", כי הנה להם כח לפעל,
 על-ידי דבורי פיהם, כמו שפסקו כאן למטה כן נתקבל פסקם
 למעלה, כי מכח התורה שלמדו בקדשה וטהרה תורה לשמה, וכו'
 לפעל מה שהיו צריכים לפעל. פעם באה אשה אל ה'טורי זקב',
 ובכתה מאד שבנה חולה שיתפלל בעדו, ענה ואמר לה: מה את
 רוצה ממני, התחת אלקים אני? ענתה ואמרה לו: אתם לומדים
 תורה לשמה, ובזכות התורה יש לכם כח לפעל וכו', ענה ואמר
 לה: אם כן, אני נותן את התורה שלמדתי היום לרפואת בנכם וכו',
 וכך הנה שנתרפא. רואים מזה, שמי שלומד תורה לשמה, יכול
 לפעל בשמים כל מה שצריכים, אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל,
 ולומד תורה על-פי דרכו, הינו ללמד כסדרן בלי שום חכמות וכו',
 ואז יזכה אל רב טוב אמתי ונצחי.

אָשֶׁר כּא תתכד — כּא תתכה בְּנִחָל קעא

נא וְנא תראָה לעזר לי לפרסם אַת דעַת רבנוּ ו"ל בעולם, זכיתי להדפיס עכשוּ עוד פעם אַת כּל ספרי רבנוּ ו"ל: "לקוטי-מוהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר-המדות", "שיחות-הר"ן", "חיי-מוהר"ן", מכל ספר עשרים אָלף עתקים, נא תעשה התעוררות אצל חבריך, ויעזרו לי להפיץ אותם בין נשמות ישראל.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כּא תתכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, כ"ז שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

דע לך, כי דף גמרא לפני התפלה, זֶה ענין אחר לגמרי, כי זֶה כּורת אַת כּל הקלפות שברא אדם על-ידי עוונותיו המרבים, שמשם נובעות כּל המחשבות זרות בתפלה, כּמו שאמר רבנוּ ו"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תקצ), 'שהמחשבות זרות בתפלה הן הן עוונותיו וכו', ולכן אשרי מי שלומד דף גמרא לפני התפלה, וזֶה מטַהר אַת האדם מכל המחשבות זרות. ונתנו צדיקים סימן (שבת קיג): גמרא גמור זמורתא תהא, מלשון אומר כּל העריצים, והבן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּא תתכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, כ"ז שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

מַה אמר לך! בְּזֶה העולם צריכים התחזקות חֲדָשָׁה בְּכָל יום

יום, וכפי שעובר עליך מרירות וצרות ויסורים, ואף-על-פי-כן אתה מתחזק, זה חלקך לנצח, כמאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה, כב): בן הא הא לפום צערא אגרא, כפי רבוי הצער שאדם סובל, ואף-על-פי-כן הוא מתחזק, כך שכתרו גדול בשמים; כי בן הא הא היה מהשלשה גרים שהתגירו בשביל הלל הזקן, ולכן הוא ידע מה זה התחזקות, כי על גר עובר מה שעובר — כל אחד כפי בחינתו וכו', עם כל זאת הוא מתחזק, אף שכלם עושים צחוק ממנו וכו', ולועגים לו וכו', אף שזה עון חמור מאד, והתורה הקדושה מזהירתנו מאד לשמור בכבוד הגר, כי גם אנחנו היינו גרים במצרים וכו', עם כל זאת על גר עושים כל מיני בדיחות, רחמנא לצלן, ואף-על-פי-כן הוא מתחזק, זו מעלתו בשמים.

ודע לך, בשמים מאד מאד מתפארים מאדם שיזכה להתחזק ולהחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתכו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, כ"ז שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

תפסתי את ... ודברתי אתו ושכנעתי אותו, והוא ילך עמך, ויעשה כפי שנדבר בינינו, אבל לדעתי, כשאתה מראה להם את היפוי כח, שלא יראו איזה עורף-דין, כי צריכים לעשות טובה לשניהם, ולא לקפח את אחד נגד השני, ולמעשה זה הפתרון הכי טוב, ויצא לשניהם טובה, ועל כלם לנו גם-כן תצא טובה, שלא יפגסו שם לגור אילו חילונים או להכעיסניקים, חס ושלום, נגד הדת, רחמנא לצלן, ועל-כן גם עלינו לדאג על האנטרסים שלנו.

אננה שהבנת דבר מתוך דבר, עכשו אלמד עמך פרק בדרך רבנו ז"ל, "אם האדם ישר והולך רק עמו יתברך, אף שעומדים על

אָשֶׁר כּא תתכז בְּנַחֵל קעג

דַּרְכוֹ כָּל מִינֵי מַכְשׁוּלוֹת וְאַבְנֵי חוֹמוֹת בְּרָזֶל וְכוּ', אִם אֵינּוּ עוֹזְבִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזֵי יִלְךְ יֵשֶׁר יֵשֶׁר, וְאִף שְׁבִין כֶּף נִעְמָדִים עָלָיו חוֹמוֹת וּבְרִיחִים וְכוּ' וְכוּ', בְּרַגְעַ שְׁאַדָּם אֵינּוּ זֶה מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזֵי לֹא שָׁיךְ שְׂיוּכְלוֹ לְהַפִּילוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, אִף שְׁבִין כֶּף יִשְׁפְּכוּ עָלָיו חוֹל וְזָבֵל, בּוּץ וְלִכְלוּף וְכוּ' וְכוּ', לְבִסוּף הוּא יִצְמַח וַיִּגְדֵּל וַיִּתְפָּרֶסֶם, וְלֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לְהַעֲלִימוֹ לְהַסְתִּירוֹ וְלִכְסוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', אַבְּל הַעֲקָר הוּא "הַתְּבוּדוֹת", וְ"אַמוּנָה" בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, "הַתְּחִזְקוֹת" וְ"הַתְּחַדְּשׁוֹת", לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְלְהַתְּחַדֵּשׁ בְּכָל עֵת וְרַגַע, לְשַׁכַּח אֶת הָעֲבָר וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֲזֵי כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, רַק מְצַלִּיחִים". אַקְוָה שְׂתוֹצִיא רְמִזִּים לְעֲצָמָךְ וְכֶךְ תַּצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

אודות המועצה, תעמד חזק, העקר לא להתפחד מרשעים, כמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: "כשפראים לרשעים שלא מתפחדים מהם, נופל פחד עליהם", וזה בדוק ומנסה.

הצלחה מרבה בכל הענינים...

כּא תתכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ז שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל .. וְכַלְתוּ שְׂיַחֲיוֹ נֹצֵחַ.

הַגְּנִי מְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל-טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, וְעָלִי לֹאמַר לְכֶם, שְׁעוּד לֹא רָאִיתִי שְׂדוּף כָּל-כֶּף מְצַלַּח בְּלֵי עֵינַי הָרַע.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיצאו מכם דורות ישרים יברכו, ותכנסו בקרוב לחפה, ותבנו בית נאמן בישראל.

המאחל לכם ברכת מזל טוב...

כא תתכח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כִּי שָׁבֵט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן עֲכָשׁוּ קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל שְׁמַחְתִּי שְׁיִישׁ לִי מֵהַדְּפָסָה שְׁלֶךְ, מִמֶּשׁ פָּאָר וַיְפִי, הַסְּפָרִים מִנְחִים עַל שְׁלַחְנִי, וּבִפְרָט סְפָרֵי "אָשֶׁר בַּנְחָל", זֶהוּ מַשְׁהוּ מִיַּחַד בְּמִינוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמְשִׁיכוּ חֶלֶק אַחַר חֶלֶק, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלוּ עוֹד יַחֲיוּ אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת.

אוֹדוֹת הַשִּׁיחוֹת, הוּא עָשָׂה עוֹד דִּיסק, וְהַכְּנִיס בּוֹ אֶת כָּל הָאוֹתִיּוֹת, וְהַכֵּל מוֹכֵן לְשִׁלַּח, אִף יָרַד כָּאֵן שְׁלֵג יוֹתֵר מִחֲצִי מֶטֶר, וְהַכֵּל מְשֻׁתָּק, וּמִמִּילָא יִקַּח עוֹד יוֹם עַד שְׁאֲשַׁלַּח, נָא לֹא לְהַדְּפִיס בְּלִי הַגְּהוֹתִי, כִּי מְאֹד מְאֹד נַחוּץ הַהַגְּהוֹת, כָּל הַסְּפָר נִפְלָא מְאֹד מְאֹד.

אוֹדוֹת הַכְּסָף מ... אֵינִי יוֹדֵעַ כַּמָּה מְדַבֵּר, אַתָּה יְכוֹל לֹאמַר לוֹ, שְׁיִישׁ לְךָ שְׁלִיחַ וַיִּמְסֹר אֵלֶיךָ, מַה שְׁאֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ הוּא לְשִׁלֵּם לְךָ עַל הַהַדְּפָסָה, וְעַל-כֵּן אַתָּה יְכוֹל לְקַחַת אֶת כָּל הַכְּסָף בְּשִׁבְלֶיךָ, אֲנִי צָרִיךְ רַק לְהוֹרִיד 900 ש"ח ל... שְׁהַבְּטַחְתִּי לוֹ (וְכֵן יֵשׁ לִי חוֹבוֹת אֲצֵל כַּמָּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ), אֲבָל יוֹתֵר חָשׁוּב לִי שְׁתַּקַּח אֶת הַכְּסָף לְהַדְּפָסָה.

אוֹדוֹת ... אֵין מַה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, כִּי הָרִי הִיא נִתְּנָה לוֹ בְּתוֹר צְדָקָה.

מַה בְּקָשֶׁר לְהַטוֹרִים, הָאֵם ... לְקַח אֶת זֶה ?

הַמְּצַפָּה לְתַשׁוּבָה...

כּא תתכט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, כ"ז שבט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, תדבר ותספר את הכל ל... לדעתי, צריכים עכשו רק נקדה אחת ומיחדת, איך להכניס את ... במועצה הדתית, פי ... הוא קשור ככלב אל הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו, ולא יתן לנו כלום, ולכן מה ולמה נתפתה אל הדבורים שלו, אם לא מכניס אותנו בתקציב השנתי כתוב וחתום עם עורך דין, זה הכל שטיות, הוא יכול אפלו להביא שני עתקים אחד ושמי למועצה נגדנו, ואחד פיקטבי למשך אותנו אליו... ועל-כן לא נהיה עכשו נאיבים כלל, רק עלינו ללכת בכל מחיר עם ... אין לנו מה להפסיד, אדרבה שיסבל מה שאנחנו סובלים, ואני מקווה שעכשו בימי פורים יפל הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו, ורק על-ידי שיכנס ... לראש המועצה דתית, תדבר ותספר הכל ל... אני אכתב מכתב ל... ואבטיח לו שאתם תלכו עמו יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה...

כּא תתל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, כ"ז שבט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

מאד מאד אני משתוקק לדעת את שלומכם, ואיך אתם מתחזקים, כי אתם חקוקים בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ומי יתן, שיתרבו ביבנאל זוגות צעירים כמוכם, כי מחכם דבוק בתורת רבנו ז"ל בעמקות נפלאה, מה שאין עדין באחרים, ועל-כן עליכם לדון את אחרים לכף זכות, כמו בתלמוד תורה או בית-ספר, מי

קעו אָשֶׁר כאַ תתלאַ בנחל

שְׁעֵדִין עוֹמֵד בְּכֶתֶה א', אִינוּ יְכוּל לְהַשִּׁיג מַה שְּׁאֵלוּ הַלּוֹמְדִים בְּכֶתֶה י', וְלֹא יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁאֵלוּ הַלּוֹמְדִים בְּכֶתֶה י' יִקְפִּידוּ עַל אֵלוּ שְׁעֵדִין לּוֹמְדִים בְּכֶתֶה א', מֵדוּעַ אַתֶּם לֹא מְבִינִים מַה שְּׁאַנְחָנוּ מְבִינִים, כִּי זֶה עֲשֶׂר דְּרָגוֹת בֵּינֵיהֶם, אוֹתוֹ הַדְּבָר אַתְּכֶם, אַתֶּם אוֹחֲזִים כְּבָר עֲשֶׂר מַעֲלוֹת קְדִימָה, וְהֵם עֲדִין אוֹחֲזִים עֲשֶׂר מַעֲלוֹת אַחוֹרָנִית, וְעַל-כֵּן לֹא שִׁיף לְהַקְפִּיד עַל זוּלָתוֹ, אֲקוּהָ שְׁתַּבִּינוּ אֶת כּוֹנְנִיתִי.

ראו לחזק את עצמכם, כפי מיטב ידיעתי בקרוב יכנסו פה לגור עוד כמה אברכים עם ידיעה עמקה בספרי רבנו ז"ל, ותהיה לכם חברותא טובה.

מאד רציתי, ששניכם תכתבו לי מה שיותר מהר להתודע הטוב מכם, ואם אפשר פקס — מה טוב ומה נעים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתלא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, כ"ז שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל פלגות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה צוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם באמונה פשוטה בו יתברך, ותדעו, שאין בלעדיו יתברך כלל, שכל מה שענייכם רואות ואזניכם שומעות, הוא רק עצם עצמיות אלקותו יתברך, שנתלבש בלבוש הזה, וכשאתם זוכה לשמר את עצמו מפעס וקפדות, וכן שומר את דבורו לא לדבר כל העולה על רוחו, אלא שמדבר או דברי חכמה, הינו תורה הקדושה, ודבורי אמונה, או דבורים שהוא צריך לצרכי גופו, שזה ההכרח, ואין זה דברים בטלים, אז הוא זוכה להזדבף כל-כף, עד שרואה רק את האור אין סוף ברוך הוא

בְּכֹל פֶּרֶט וּפְרֵט מֵהִבְרִיאָה, שְׂזוֹ הִיְתָה תְּכֵלִית הִבְרִיאָה שֶׁל הָאָדָם, שְׂיִהְיֶה מִפִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְאֵמֶת בְּדָבָר זֶה יֵשׁ אֲלֵפִים וְרַבּוּת בְּחִינּוֹת וּמְדַרְגּוֹת, כִּי לֹא יִשְׁאַר הָאָדָם עַל גְּבוּל וְצִמְצוּם וְכוּ', אֲלֵא עָלְיוֹ לְעֵלוֹת מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא וְכוּ', כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ אִין סוּף, וְנִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּכֹל מִינֵי לְבוּשִׁים, וְהַכֹּל כְּדֵי שֶׁהָאָדָם יִזְכֶּה לְהַפִּירוֹ פָּנִים אֶל פָּנִים, כֹּל אֶחָד כְּפִי יִגִּיעַתּוֹ וְטָרַחְתּוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, שְׂזֵה סוּד הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת, שְׂנִקְרְאוֹת עֵשֶׂר מְדוֹת וְכֵלִים, לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת הָאוֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הִיְנוּ כִּי כֹל מְדָה וּמְדָה הִיא צִמְצוּם לְגַבֵּי גְלוּי הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכִפִּי שְׂאָדָם מְזַכֵּךְ אֶת עֲצָמוֹ בְּאִיזוֹ מְדָה, בֵּן מְאִיר עָלְיוֹ הָאוֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל לֹא שְׂיִהְיֶה שְׂנוּי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא יִתְבַּרֵךְ אֶחָד בְּיַחְוָדוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִין בּוֹ שׁוּם שְׂנוּי, וְהַשְׂנוּי הוּא מְצַד הַנְּבָרְאִים, וְעַל-כֵּן כְּשֶׂאָדָם זוֹכֵה לְזַכֵּךְ אֶת הַמְדוֹת טוֹבוֹת, אָז הוּא מְשִׁיג אֶת הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכֵּן עֲלֵיכֶם לְהִתְמִיד בְּלַמּוּד "סִפְרֵ-הַמְדוֹת", כִּי הַמְדוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וּבְמְדָה שְׂאָדָם מוֹדָד — בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ (סוּטָה ח.); וְלִכֵּן אָדָם בְּלֹא מְדוֹת, הוּא לֹא כְּלוּם, כִּי אִין לוֹ מְדָה וְצִמְצוּם לְקַבֵּל בּוֹ הָאוֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֵדְרִין צ.): כֹּל מְדוּתָיו שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְדָה כְּנֻגַד מְדָה, הִיְנוּ בְּאִיזוֹ מְדָה שְׂאָדָם מְתַנְהֵג, בֵּן כְּבִיכּוֹל הָאוֹר מִתְלַבֵּשׁ אֲצֵלוֹ; וְעַל-כֵּן אִם הָאָדָם לִקַּח אֶת עֲצָמוֹ עַל מְדַת הַטוֹב, וְנִעְשָׂה רַק טוֹב, טוֹב לְשָׁמַיִם וְטוֹב לְבְרִיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֵה נִעְשָׂה צְנוּר הַטוֹב, וְנִשְׁפָּע עָלָיו טוֹב הַנִּרְאָה וְהַנִּגְלָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב הַיּוֹי"ה לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו"; וְזֵה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא כג.): כֹּל הַמַּעֲבִיר עַל מְדוּתָיו מַעֲבִירִים לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו, בְּרַגַּע שְׂאָדָם מַעֲבִיר עַל מְדַת הַכֶּעַס וְהִרְצִיחָה שְׂנַטְבְּעָה בְּאָדָם מְצַד הַחֲמָר וְהַגּוֹף, וְנִעְשָׂה כְּלוֹ טוֹב, שְׂאָדָם הוּא לְבוּשׁ בְּלְבוּשׁ מְזַכֵּךְ לְקַבֵּל בּוֹ אוֹר הַטוֹב, עַל-יְדֵי-זֵה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ, אֲהוּבֵי, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְהִחְזִיק בְּמְדַת הַטוֹב, וְאִישׁ אֶת רַעְהוֹ יֹאמֵר חֲזוֹק, וְאִפְלוּ שְׂאָחָד עֲשָׂה עוֹלָה, רְאוּי לְכֶם לְמוֹחֵל לוֹ, וְלֹא לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַכֶּעַס וְהִרְצִיחָה עָלָיו, שְׂעַל-יְדֵי-זֵה

קעח אָשֶׁר כא תתלא בנחל

אתם מסתירים ומעלימים ומכסים את האור אין סוף מכם. ולכן אמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב, תהלים ז'): אין אדם נקרא צדיק, אלא אם כן הוא טוב; כי זו מדתו של צדיק, שהוא פלו טוב, ועל-כן צדיק נקרא בלשון אשכנז "גוטער איד", שהוא תמיד טוב, וצריכים להרגיל את עצמו לחקק בו את מדת הטוב, כי אין הקדוש-ברוך-הוא מיוחד שמו על הרעה אלא על הטובה (בראשית רבה, פרשה ג), וכפי שאדם מחזיק בטוב, על-ידי-זה הוא זוכה להמשיך את אורות צחצחות, אורות עליונים בזה העולם.

ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לקנות בעצמו את מדת הטוב והחסד, לעזר אחד להשני, ולהשתדל למחל לו אפלו שעשה לו עולה, חס ושלום, שיבקש ממנו מחילה, ולא ינקם ולא ינטר, שאז נפשיט את כל הלבושים ממנו, ויזכה להרגיש את האור אין סוף לגמרי.

כי באמת אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וכך ברא הקדוש-ברוך-הוא, שהלביש את עולמו בכל מיני לבושים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים, פרשה ד', סימן כא): בעשרה לבושים נתלבש הקדוש-ברוך-הוא, הינו באמת הלבושים אינם שייכים להקדוש-ברוך-הוא, כדגמת האדם שמלביש את עצמו בעשרה מיני לבושים, הלבוש הוא מהות נבדל מהאדם, כי הלבוש לא שייך לאדם, אלא האדם מלביש עצמו באלו הלבושים, וככל שמוריד ממנו הלבושים, רואים את עצמיותו, כמו-כן כבכול אצלו יתברך, כל הלבושים הם המחשבות זרות שנכנסו באדם, עד שעצם עצמיות אלקותו יתברך, יכול להיות לפני העינים, והאדם לא יהיה מסגל לקבל את זה, כי אין לו לבושים נקיים, לבושים זכים, להשיג את האור אין סוף ברוך הוא, אבל בזה שאדם מרגיל את עצמו במדת הטוב, והוא טוב לכל ועוזר לזולתו, על-ידי-זה הוא מוריד ממנו את כל הלבושים שבינו לבין הקדוש-ברוך-הוא, וזוכה להשיג את האור אין סוף ברוך הוא כמו שהוא.

ועל-כן הרשעים שהם עושים רע, רחמנא לישזבן, ונדבקה

אָשׁר כּא תתלב בּנחל קעט

בְּהֵם מִדַּת הָרַע, עַל-יְדֵי-זֶה נֶעְלַם וְנִסְתָּר מֵהֶם הָאֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ
הוּא, וְאֵינָם זֹכִים לְהַשִּׁיג אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יְתֻבְרַךְ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְרַחֵק
מִכָּל מִינֵי רָשָׁעִים, שְׁלֹא יִדְבֹּק בָּנוּ מִהָרַע שְׁלָהֶם, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׂרָשָׁע
הוּא זֶה שְׂכּוֹפֵר בְּעֵקֶר, רַחֲמָנָא לִישׁוֹזֵן, אֲבָל יְהוּדֵי שְׂיִישׁ בּוֹ מְצוּוֹת,
וּמְאַמִּין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינוֹ רָשָׁע. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְדוּנוֹ לְכַף
זְכוּת, וְלַגּוֹר עֲמוּ בְּיַחַד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַתְּוָה
וְרַעוּת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתֻבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבָט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְכֵן אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים.

הָעֵקֶר רְאִי לְלֶכֶת בְּגָדוּל, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם בְּרָיָה שְׂבַעוּלָם, כִּי
אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גָּדוֹל בִּיבְנֵאֵל, עַל אִפּוֹ וְעַל חֲמַתּוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם,
יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוֹ, שְׁעוּד מַעַט יִמְחַק לְגַמְרִי.

וְעַל-כֵּן רְאִי לְקִנּוּת אֶת הַמְּכֻנָּת צְלוּם לְהִתְלַמּוּד-תּוֹרָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבִּיא לָנוּ שְׂפַע.

וְכֵן בְּעֵנִין הַקְּאֲרָאָנִים, עֵקֶר הַבְּעִיָּה שְׁלָנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ צָרִיכִים
עֲכָשׁוּ אֲדָמָה הֵיכֵן לְשִׁים אוֹתָם.

אוֹדוֹת הַדִּירָה שֶׁל ... בְּיֻדָּאֵי כְּמוֹ שֶׁהִיא עֲכָשׁוּ, זֶה לֹא שְׁוָה רַק
לְכַתֵּה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם, אֲבָל כְּוָנָתִי לְהִרְחִיב אֶת הַשְּׁטִח מִכָּל הַצְּדָדִים,
בְּאִפְּן שְׂיִכְנִסוּ שְׂמָה הַרְבֵּה חֲדָרִים, וְשִׁתְּהִינָה הַרְבֵּה כְּתוּת, וּמָה גַם
שְׂמַגְבִּיל לְשְׁטִח שְׁלוֹ הוּא שְׁטִח צְבוּרִי, וְשְׂמָה נוֹכַח גַם לְשִׁים

קאראַנגים לחבר עם הביוב ועם המים, אני רק צריך עכשו ישועה גדולה ש... יוכל לפנס בדירה של ... ואז נקח את הבגין שלו, ונרחיב את זה לבית-ספר.

נא ונא ראי לעשות בחכמה עם כל המורות, לבוא לקראתן, ולעשות כל מיני פעלות שבעולם שיהיה להן רק טוב, וכן לתת הרגשה לכל המורות, שכל אחת בעלת הבית בפתה שלה, אני רוצה שגצא מקטנות המחזין, כי עלינו להתכונן על הרחבת גבולנו, שיהיה לנו בית-ספר ענקי במאות ואולי אלפי תלמידות בלי שום גזמא, וכן תלמוד-תורה ענקי, ואף שזה נראה עכשו כחלום, אבל תאמיני לי, שאני רואה עתיד גדול פה ביבנאל דיקא, על אפם ועל חמתם של כל משנאינו ומתנגדינו, ולא יועיל להם שום דבר.

ועל-פן ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ומה שאת יכולה לעשות לעורר תמיד את כל הבנות של כל הכתות שיתפלו בעדי, שיתרחב לי בין בגשמי ובין ברוחני, ועל-ידי-זה תהיה להן זכות גדולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, כ"ח שבט ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין גם את בעליך, הוא עובד מאד מאד קשה, סובל עלבונות, בזיונות, השפלות וכו' וכו' בעבודה, לכל הפחות כשפא הביתה, שימצא אשה חמה וטובה מאירה לו פנים וכו', אזי הכל ישתנה לטובה.

תאמיני לי, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך בעל נפלא, בעל מדות

אֲשֶׁר כּא תתלד בְּנַחֵל קפא

טובות, בעל מזג טוב, כלם אוהבים אותו, אף פעם אינו רב ואינו מתנפח עם אף אחד וכו', וזה מראה על טהר לבבו, פי המדות הן יסוד האדם.

ולכן אני מאד מבקש אותך, תדוני אותו לכף זכות, ותרחמי עליו, כי אין לו בעולם רק אותך, הוא נתגדל יתום, וגם היו בבית מריבות והשפלות וכו', וסוף סוף מצא אותך, ואת כל החיים שלו וכו', ולכן תראי לו תמיד פנים שוחקות ועליזות, פנים מאירות, ואז ישרה ביניכם השלום והאחדות, ותזכרו כן לגדל ילדים טובים, כי הילדים תמיד מסתכלים על התנהגות של ההורים ומחקים אותם.

אקנה שתביני דבר מתוך דבר, ותעשי את רצוני, ואז תראי שכל הבית יתהפך להיות גן-עדן בלי שום גזמא כלל.

הלואי שכל הנשים יהיה להן את השכל והגישה הזאת לגבי בעליהן, ואז היה הבית מתהפך לגן-עדן התחתון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יום רביעי לסדר תרומה, כ"ח שבט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֶכֶן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם הבחורה רוצה אותך, תראה לגמר תכף-ומיד את השדוף בסימן טוב ובמזל טוב, ואל תהיה בשום פנים ואפן בררן, כי זה הזוג שלך מן השמים.

עליך לרחם על עצמך, ולהתחנן מה שיותר מהר, כי אצל רבנו ז"ל היה דבר זה עקר גדול מאד, פי אוי ואבוי למי שנכשל בפגם-הברית, הוצאת זרע לבטלה, שעל-ידי-זה מטמטם את מחו ואת לבו. ולכן בחור צריך להתחנן מה שיותר מהר, ולא להסתכל

על שום בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וּבִפְרָט אֶתָּה, אַחַר שְׁעֵבֶר עָלֶיךָ מִה שְׁעֵבֶר
 וְכוּ' וְכוּ', אֶתָּה צָרִיף לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף תַּכְּף-וּמְיָד, וְתֵן תּוֹדָה
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוֹמִין לְךָ בַּחֲוִירָה כָּל-כָּף טוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֶכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם יוֹם
 גְּמָרָא, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה
 מִזֶּה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה קְדוּשֵׁין ס"ז.

מִה אֵמַר לְךָ! יוֹם אַחַר יוֹם עוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא פּוֹתְחִים אֶפְלוּ
 גְּמָרָא, וְזוֹ בּוֹשָׁה וְחֶרְפָּה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי הַכֹּל יִתֵּן הַסֵּמ"ך-מ"ם
 לְלַמֵּד, אֲבָל לֹא יִדַּף גְּמָרָא, כִּי מִזֶּה הוּא מִפְּחָד יוֹתֵר מִהַכֹּל.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהדְרִין כ"ד): "בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי
 כְּמַתִּי עוֹלָם", אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה, זֶה תִּלְמוּדָה שֶׁל בְּבָל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ
 יְכוּלִים לוֹמַר עַל תִּלְמוּד בְּבָלִי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה — שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַּחֲשׂוֹן
 כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרָת, דִּיקָא מִחֲמַת שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצְאִים
 בְּגִלוּת מְרָה מְאֹד, שֶׁחֲשׂוֹן לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁבִים,
 וְאַנְחֵנוּ נִדְמִים בְּגִלוּת כְּמוֹ מַת, מִה יְכוּל לְהַחֲיוֹתֵנוּ? עַל זֶה אָמַר
 רַבִּי יִרְמְיָה: זֶה תִּלְמוּדָה שֶׁל בְּבָל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִּלְמוּד בְּבָלִי.
 וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק א', סִימֵן רִיד), שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחְטָטָא
 אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מֵינֵי לְכַלּוֹף נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁעוּלָה כְּמִסְפָּר
 תִּלְמוּדִי, וְעַל-יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מְבֻטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי, וְהַשֵּׁם שֶׁל
 הַקְּלָפָה נִקְרָא עַל שֵׁם יְלָלָה, שְׁאָדָם מִלֵּל מְרַב צֶעַר וּמְרִירוּת שְׁעוֹבֵר
 עָלָיו, וּמֵאֲבָד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם

אֲשֶׁר כַּא תתלו בַּנְחַל קפג

לִילָה, שָׁאוּ הוּא זְמַן חֲשֵׁף, וְעַל-יְדֵי לַמּוֹד תַּלְמוּד, מֵאִיר לוֹ הַלִּילָה, בְּסוּד (תְּהִלִּים קֶלֶט, יב): "וְלִילָה כִּיּוֹם יְאִיר", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד תְּמִיד גְּמָרָא, שֶׁהִיא תַלְמוּד, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יְאִיר לוֹ אֶפְלוּ בְּגִלוּתוֹ הַמְרָה, וְיְאִיר עָלָיו מִלֶּךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּא תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, תִּרְאֶה לְלַמֵּד הַרְּבֵה "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", כִּי רַק בְּזֶה תִּלְוֶה הַהֲתַקְרְבוּת אֵלָיו, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (חֵי-מוֹהֲר"ן, סִימָן שֵׁמו), מֵאַחַר שֶׁיִּצְא הַסֵּפֶר "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן" בְּעוֹלָם, אֲנִי חֹפֵץ מְאֹד שֶׁיִּלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הַרְּבֵה, עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל-פִּיהָ, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלָיו. וְאָמַר, שֶׁהַסֵּפֶר שְׁלוֹ הוּא אֲתַחֲלָתָא דְגֵאָלָה. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם בְּסֵפֶר הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", שֶׁשֵּׁם גְּנוּז שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), שֶׁפְּנִיּוֹ, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר שְׁלוֹ; וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַפִּיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל, תַּלְמֵד הַרְּבֵה "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיךָ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְהַתְּבוּדָד בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי כֵךְ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קנד), שֶׁעֶקֶר מֵה שֶׁהִגִּיעַ

קפד אשר כא תתלו בנחל

למדרגתו, הוא רק על-ידי ענין פראסטיק (פשיטות), שהיה מדבר הרבה, ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל-ידי-זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר: אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (פלומר שהיה מזדרז כל-כף בעבודתו, עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה, היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר: איי איי פראסטיק. גם אמר, שדבר עם כמה צדיקים גדולים, ואמרו גם-כן, שלא הגיעו למדרגתם, כי אם על-ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמורה בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל-ידי-זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, כ"ח שבט ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, איני יודע למה את חושבת שיש פעם והקפדה עליך, אדרבה זה חלקי מכל עמלי, שתדברו דבורי אמונה והשגחה פרטית, כי באמת עליך לדעת, כי בלי הקדוש-ברוך-הוא, אנחנו שום דבר, ואנחנו צריכין את הקדוש-ברוך-הוא בכל עת ורגע ממש, ובלי כחו יתברך אי אפשר להתנועע שום תנועה ותנועה, אם בן למה אהיה בכעס?! אדרבה זה חלקי מכל עמלי, שזכיתי להחזיר בכם וראת שמים.

אֲשֶׁר כּא תתלח בַּנְּחַל קפּה

יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּלְכִי מַעְלָה מַעְלָה, וְתֹזְכִי לְבָנוֹת בֵּית שְׁלֹכֶם, וַיְהִי רַק שְׂמֵחוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלֹכֶם.

רְאֵי לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְתִתְחַזְּקִי עִם בַּעֲלֶךָ, וְאַל תִּפְחָדִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאִי נִסִּים וּנְגִלִים שְׂעִעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֶעֱקַר בְּזֵה הָעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֹ בְדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵחִיזִיק מַעֲמַד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה, וְתִדַּע שְׂאִין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁלֵמֵד אֹתָנוּ רַבְּנוּ וַיִּל, וּבְלִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְזוּז, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵחֵי אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵי, וְתִזְכֶּה לְבָנוֹת אֶת בֵּיתְךָ מֵהַ שְׂיִוִּתֵר מֵהַר. הֶעֱקַר שְׁלֹא תִפְחַד מֵאִף אֶחָד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִם מֵצֵד אֶחָד אֲנִי מֵצִטֵּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקֶּשֶׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבְּעֵלְךָ, אֲבָל מֵצֵד שְׁנֵי אֲנִי שֶׁמַּח שְׂאֵת
מִחִיָּה אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל הַמְּצָבִים, לְצַעֲרֵי הָרַב, הֵייתִי מְאֹד מְצַמְצָם
בְּזִמְן, וְעַל-כֵּן לֹא הֵייתִי יְכוּל לְדַבֵּר עִם בְּעֵלְךָ, וְעַכְשָׁו אֲנִי כּוֹתֵב לּוֹ
מִכְתָּב אָרֶךְ.

רְאֵי לְהַחְזִיק מֵעַמְדָּה, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ,
וְתַחֲדִירֵי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְךָ טוֹב
תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי לְחַנּוּךָ וּלְגִדּוּל אֶת הַיְלָדִים בְּדֶרֶךְ
אֲמוּנָה עַל-פִּי דְרֹךְ יִשְׂרָאֵל סְבָא, וְלֹא לְזוּז כִּי הוּא זֶה מִהַאֲמוּנָה
הַפְּשׁוּטָה, כִּי הָעֶקֶר לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוּנָה וְצַנִּיעוּת וּמִדּוֹת טוֹבוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּכָל מְשִׁימָתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ עִיךָ שְׂאֵת

אָשֶׁר כּא תתמא בּנחל קפז

מתקדמת בִּיראת שְׁמַיִם. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרֵי לִי בְשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּתְבַקְשֵׁי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מָה שָׁאתָ צְרִיכָה.

תִּשְׁתַּדְּלֵי לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה עִם הַחֲבֵרוֹת שְׁלָךְ, וְאִז תִּרְאֵי שְׁתַּמְצְאֵי חֵן בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוֹק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא בְּשִׁמְחָה, תַּמִּיד הוּא מְצַלִּיחַ; וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה.

רְאֵה לְלַכֵּת בְּכֹל יוֹם לְמַקְוֶה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי הַמַּקְוֶה מִמְּתַקֵּת אֶת הַדֵּינִים מִן הָאָדָם, וּמִי שֶׁמְכַסֶּה אֶת עֲצָמוֹ בְּמִימֵי הַמַּקְוֶה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא נֹצֵל מִכָּל מִינֵי צָרוֹת שְׁבַעוּלָם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּלַּךְ עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּעֵדִינּוֹת גְּדוּלָה, וְאֵל
תַּלְחִיץ אוֹתָהּ, וְאִף שֵׁשׁ לְךָ טַעֲנוֹת עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִין
לְרֵאוֹת, שְׁבִיבִית תִּהְיֶה אוֹיְרָה שֶׁל שְׁלוֹם וְשֶׁל שְׂמֻחָה, וְאָסוּר לְהַכְנִיס
אִימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, וְצְרִיכִין מָאד מָאד לְהַשְׁתַּדֵּל לְאַהֲב
אֶת אֲשֶׁתוֹ, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ
לְנִשְׁיָכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי
שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ], כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מָאד מָאד חָשׁוּב כְּשֵׁשׁ שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי
אֲצִל הַבַּעַל יֵשׁ י', וְאֲצִל הָאִשָּׁה יֵשׁ ה', וּבִיחַד הֵם שֵׁם י"ה, וּבְרַגְע
שְׂמוּצִיאִים אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ מֵהַזֶּג, נִשְׂאָרִים אֵשׁ וְאֵשׁ, וְשׁוֹרְפִים אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי, וּמְגַרְשִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה, חֵס וְשְׁלוֹם, מִן הַבֵּית. וְעַל-כֵּן רָאָה
לְשֹׁמֵר מָאד מָאד מְעַכְשׂוֹ עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, וְתִהְיֶה וְתִרָן בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּאָרִיף יָמִים, וְכֵן תִּמְחַל לְאֲשֶׁתְּךָ וְאֵל תִּשְׁפִּילָה בְּפָנֶי
הַיְלָדִים, כִּי בְּזֶה אֶתָּה הוֹרֵם אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ.

אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מָאד מָאד, שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ
כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם
שׁוֹם דְּבַר, רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְלִהְתַּחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה
שְׂאֵנְחָנוּ צְרִיכִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכָתֵב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי.

כא תתמג.

בעזרת השם יהברך, יום רביעי לסדר תרומה, כ"ח שבט ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וממש בכיתי מרב צער ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ותאמיני לי, שהמנהלת וכן ההורים, מאד מאד שמחים ועליזים בחנוך שאת מחנכת את הבנות, והם כלם מרצים ממך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתשאי חן בעיני כל רואיך, ותזכי לחנך את הבנות על דרך ישראל סבא, באמונה פשוטה בו יתברך ובצניעות, ותעוררי את התלמידות שיתפללו להצלחתי בכל יום, כי אני צריך לרחמים רבים.

נא ונא תרגילי את עצמך לבכות אליו יתברך, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי התפלות שהאשה מבקשת ממנו יתברך, מאד מקבלות ומרצות בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחיך, ויהיה שלום בתוך ביתכם, ותהיה הבנה הדדית ביניכם, ואהבה, אהבה ורעות.

הקדוש-ברוך-הוא שעזר לי עד עכשו, יעזר לי להבא לפתח את המקום, שיהיה "עיר ברסלב", על אפם וחסמתם של מתנגדי ושונאי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, כ"ח שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את המתנה ממך, את השיחות שהדפסת, והם
יפים מאד מאד, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתוכל להרחיב את ענין
רבנו ז"ל ביתר שאת וביתר עז, כי יש עוד המון המון שיחות
וספורים שלא הדפסת.

מה אמר לך, ידידי היקר! יש לך לשמח מאד מאד, שיש לך
חלק בהתפתחות עניני רבנו ז"ל, ובפרט שזכית להדפיס כל-כף
הרבה ספרים מספרי רבנו ז"ל.

רק חזק ואמץ, ואל תפל בדעתך משום דבר שבעולם, כי גדול
אדונינו ורב להושיע, ובנדאי נזכה לנצח ולכבש את כל העולם כלו
עם אורו של רבנו ז"ל, אם לא נהיה שלימזניקים, וכמו שאמר
מוהרנ"ת ז"ל לאנשי שלומנו: אתם אנשים פשרים, אבל אתם
שלימזניקים, כי באמת בענין רבנו ז"ל צריכים לצאת בעזות
דקדשה, ולא לפחד מאף אחד בעולם, מה יש לנו להפסיד? ! אנחנו
צריכים לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי
גדולה, כי בהתגלותו של רבנו ז"ל, בזה נתגדל ונתקדש שמו
יתברך, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז).

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח להוציא את משימתך, ותדפיס עוד
פמה חלקי שיחות מאנשי שלומנו, אשר חבל שילכו לאבוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַדּוּ"ח מֵהַתְּלַמוּד-תּוֹרָה. מָה אִמַּר
לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ, רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין
סוּף בְּרוּף הוּא, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֶפִּילוּ
מִזֶּה שִׁקּוּרָה עֲכָשׁוּ בְּעֵנֶיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּדִין אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת וְכו',
וְאֵל תְּשִׁים לֵב לְמָה שֶׁהוּא אוֹמֵר וְכו', וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכוֹאֵב לְךָ,
אָבֵל תִּדְעַ, שֶׁכֹּל זֶה הוּא מְשֻׁרְשֵׁי נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְגִלְגּוּלָם, כִּי יֵשׁ
לְפַעֲמִים סְכָסוּף בֵּין בְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר זֶה לֹא עוֹלָה עַל הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל,
לְמָה יִהְיֶה בֵּינֵיהֶם סְכָסוּף, כִּי מָה עֲשִׂיתִי לוֹ? ! עִם כָּל זֹאת זֶה הַכֹּל
מְרִזֵי הַגִּלְגּוּל, וְלֹא כְּדֹאֵי לְהִתְעַסֵּק בַּדְּבָרִים כְּאֵלוֹ.

הַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי ר' זוֹשָׁא מֵהַאֲנִיפּוּלֵי זִי"ע, פָּרַשׁ פַּעַם אֶת
הַפְּסוּק: "לֵךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלְדֹתֶיךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲרָאָךְ", לֵךְ-לְךָ מֵאַרְצְךָ, מִלְּכַלּוּךָ שֶׁל עֲצָמְךָ, וְאַחֲרֵי-כֵן מִלְּכַלּוּךָ
מוֹלְדֹתֶיךָ, וְאַחֲרֵי-כֵן מִלְּכַלּוּךָ בֵּית אָבִיךָ, וְאִזּוֹ תוּכַל לֵילֵךְ אֶל הָאָרֶץ
הָעֲלִיוֹנָה אֲשֶׁר אֲרָאָךְ, אֶת אוֹר הָעֲלִיוֹן אֲשֶׁר מוֹפִיעַ בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת.
וְתִמֵּד תִּתְּנֶה מַחְשַׁבְתְּךָ דְּבוּקָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה
לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֶת דְּבוּרִים אֵלוֹ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! כְּנֶגֶד דְּבִקּוֹת אַחַת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כֹּל
הָעוֹלָם אֵינּוּ שׁוֹנֶה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּף
הוּא, וְתַכְנִיס בְּעֲצָמְךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ תִּרְגִּישׁ אָדָם אַחֵר
לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כֹּל
הַיָּמִים.

רָאָה לְשִׁמְחַת מְאֹד, וְתַחֲדִיר בְּעֶצְמָךְ אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְאִז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתמו.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ וְיֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֹזֵק וְאַמִּץ מְאֹד לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְתִמְדִּד
תַּחֲקֹק בְּדַעְתְּךָ, שְׂאִין לְךָ אֵף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּוֹן
פֶּתַח פִּיךָ וַיֵּאִירוּ דְבָרֶיךָ, הַרְגֵּל עֶצְמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה
הַמִּתְנָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְאִז יִקְיָם אֶצְלְךָ (תְּהִלִּים כג, ד): "גַּם כִּי
אֵלֶיךָ בָּגִיא צְלָמוֹת לֹא אֵירָא רָע, כִּי אֶתָּה עֲמַדִּי", כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל
עֶצְמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא אֵף פֶּעַם אֵינּוּ לְבַד, וְאֵיפֹה שָׂרָק הוֹלֵךְ
וְכוֹי, הוֹלֵךְ עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה עֵקֶר שְׁלָמוֹת
הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עִמוֹ, אֶתוֹ
וְאַצְלוֹ, וְלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְרַק זֶה נִקְרָא חַיִּים נְצַחִיִּים.

מָה אָמַר לְךָ! עַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרִי מִי
שֶׁמְחַזֵּק עֶצְמוֹ, וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וּמָה שְׂרוּדָפִים אוֹתָךְ וְכוֹי,
אֵל תַּעֲנֶה לָהֶם שׁוֹם דְּבַר, וְאֵל תִּנְקָם בָּהֶם וְכוֹי, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ
כִּבְּרָה מָה לַעֲשׂוֹת וְכוֹי, רַק אֶתָּה הַדְּבִק עֶצְמָךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע
וְתִאֲמִין, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שָׁם אֵלּוּפּוֹ
שֶׁל עוֹלָם. וְשִׁלְמָה הַמְּלִיךָ אוֹמֵר (מְשִׁלִּי כ, כב): "אֵל תֹּאמַר אֲשֶׁלְמָה
רָע קוּוֹה לְהַגְיִי" וַיִּוָּשַׁע לְךָ."

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כא תתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב הַמֶּחַ וְהַדַּעַת,
כַּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ וַיִּל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'), שְׁעַל-יְדֵי
שִׂמְחָה יְכוּלִים לְהוֹלִיךְ אֶת הַמִּשְׁשָׁבָה לְהִיכֵן שְׁרוּצָה.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא
בְּיוֹם — זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּלַמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל
יוֹם, שְׂזָה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רָע, וַיִּמְשִׁיף עָלָיו אֶת הָאֲרַבְעָה מְלֶאכֵי
הַשְּׂמִירָה, שֶׁהֵם רְאֵשֵׁי תְבוּת: גַּמְ'ר'א' — גַּבְרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַ'פָּאֵל,
אוּרִיאֵל, וְאֶפְלוֹ רַק בְּגִרְסָא לְגַרְסַת אֶת הַדָּף, זֶה יִתֵּן לָךְ סְפוּק נְפִשִׁי
מְאֹד, וְאֶפְלוֹ לְלַמֵּד בְּלֵי הַבְּנָה זֶה יַעֲזֹר לָךְ, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם
שְׁעוֹבֵר בְּלֵי לַמּוּד דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה שְׂמִירָה לְאָדָם, וּמִדְּבִיק אוֹתוֹ אֶל
הָאוֹר אֵין אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת
שֶׁל אָדָם שֶׁגוֹרֵס וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂאֵז מִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ
צָלָם אֱלֻקִּים. וְלִכֵּן תִּהְיֶה חִזְק מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה לְלַמֵּד
דָּף גְּמָרָא אֶפְלוֹ בְּגִרְסָא, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עִבּוּדָה זָרָה
י"ט): לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח, וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא
יַדַע מֵאֵי קָאָמֵר, שְׂנֵאָמֵר (תְּהֵלִים קִיט, כ): "גְּרִסָּה נְפִשִׁי לְתַאֲבָה",
וּמוּבָא בְּזִהַר (קְדוּשִׁים פה): וּמֵאֵן דְּתִיאוּבְתִיָּה לְמַלְעֵי בְּאוּרִיתָא (וּיְמִי
שְׂיִישׁ לוֹ רַצוֹן לְלַמֵּד תּוֹרָה), וְלֹא אֶשְׁכַּח מֵאֵן דְּיִוְלִיף לִיָּה [וְלֹא מוּצָא
מִי שְׂיִלְמַד אוֹתוֹ], וְהוּא בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְּאוּרִיתָא לְעֵי בָּהּ [וְהוּא מֵרַב
אֲהָבָה לּוֹמֵד תּוֹרָה], וּמְגַמְגָּם בָּהּ בְּגַמְגוּמָא דְּלֹא יַדַע [וּמְגַמְגָּם
בְּלַמּוּד וְאֵינוֹ מִבִּין מַה שְׂלוֹמֵד], כָּל מְלָה וּמְלָה סְלֵקָא [כָּל מְלָה
וּמְלָה עוֹלָה לְמַעְלָה בְּשָׂמִים], וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵיא מְלָה
[וְהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂמַח עִם הַמַּלְאָכִים שֶׁהוּא גוֹרֵס], וְקַבִּיל לָהּ וְנִטַע

לָה סַחְרָנְיָה דִּיהוּא נַחְלָא [וּמְקַבֵּל אוֹתָם מְלִים, וְנוֹטֵעַ מְזָה אֵילָנוֹת סָבִיב עַל נַחַל הָעֲלִיּוֹן], וְאִתְעַבִּידוּ מְאֵלִין מְלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין, וְאֶקְרוּן עַרְבֵי נַחַל [וְנַעֲשִׂים מְאֵלוּ הַמְּלִים שְׂמַגְמָגִם בַּתּוֹרָה, אֲפֹלוּ שְׁהוּא לֹא מִבֵּין אֵילָנוֹת גְּדוֹלִים, וְנִקְרְאִים עַרְבֵי נַחַל], מְכַל זֶה רוֹאִים אֶת מַעֲלַת הָאָדָם שְׂזוּכָה אֲפֹלוּ לְגַמְגָם בַּתּוֹרָה, אֵיךְ שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעֲלָה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, וְזֶה יֵצִיל אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבָתְךָ הַנְּצַחִית, שְׁתַּצִּית אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט. כִּי בְּאֵמֶת מִי שֵׁישׁ לוֹ יִשׁוּב הַדַּעַת, רוֹאֶה שְׁהֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, וְהֵנָּה שְׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא פִתַּח אֶת הַגְּמָרָא כָּלֵל, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דִּיקָא אֵלוּ שְׁלֹא פּוֹתְחִים גְּמָרָא, הֵם אֵלוּ הָעֲזִי פָּנִים שְׂבִדוֹר, שְׂמַחְצִיפִים פְּנִיָּהֶם לְדַבֵּר כָּל דְּבָר רַע עַל אַנְשִׁים כְּשָׂרִים וְכוּ' וְכוּ', וְהֵם הַדִּיּוּטִים הַקּוֹפְצִים בְּרֵאשׁ, וְעוֹשִׂים עֲצָמָם מְנַהֲיָגִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן כָּלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ, מִי שְׁלֹא לוֹמֵד דֵּף גְּמָרָא בְּיוֹם, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, וְחָשַׁשׁ כְּפִירוֹת יֵשׁ בְּיָדוֹ, וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם יִתֵּן לְאָדָם לְלַמֵּד אֶת הַכָּל, אֲבָל לֹא לְלַמֵּד גְּמָרָא, כִּי מְזָה הוּא מְאֹד מְפַחַד. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רִיד), שְׁתַּלְמוּ"ד עוֹלָה כְּמִסְפֵּר הַקְּלָפָה לִילִי"ת הַמְּחֻטָּאת אֶת הָאָדָם בְּפָגֶם-הַבְּרִית. וְלִכְּן בְּלִמּוּד גְּמָרָא מְכַנְיָעִים אֶת הַקְּלָפָה הַזֶּה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֶה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַדֵּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה קְדוּשֵׁין ס"ח, וְלִכְּן תַּצִּית אוֹתִי, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד מֵהַיּוֹם דֵּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֵלוּ שְׂלוּעָגִים עַל זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְנִרְאֶה מִי יִלְעַג בְּיוֹם אַחֲרוֹן. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה נט, סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי לא, כה): "עַז וְהָדָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן"; עַז וְהָדָר לְבוּשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן, אֵימָתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת? מִתֵּן שְׂכָרָה לְעַתִּיד לְבוֹא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה נב, סִימָן ג'): אֵימָתִי הַתּוֹרָה מְשַׁחֶקֶת? לְמִי שְׁהוּא עֹמֵל בָּהּ לְיוֹם אַחֲרוֹן, הֲוֵי וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן; כִּי אֵז בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם, שְׁלַמֵּד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אֲפֹלוּ שְׂעֵבֵר עָלָיו מֵה שְׂעֵבֵר, הוּא שׁוֹחֶק מְכַל הָעוֹלָם כָּלוּ.

אָשֶׁר כּא תתמח בּנחל קצה

אַשְׁרֵנוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוּרְלָנוּ, שְׁיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה,
שְׂאִינוּ נוֹתֵן לָנוּ לִישׁוֹן, אֶלָּא מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ עַל הַתְּכֵלִית הַנּוֹצְחִית
תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כּא תתמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה שְּׂאֵתָה שׁוֹפֵךְ אֶת לִבְךָ שְׂאִין לְךָ פְּרִנְסָה וְכוּ', אֵתָה צְרִיף
לְבַדֵּק הַיֵּטֵב אִיךָ אֵתָה מִתְּנַהֵג? וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא קִפְחָת פַּעַם לְמִישָׁהוּ
אֶת פְּרִנְסָתוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה אֵתָה מְקַבֵּל חֲזָרָה מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה, כִּי כָּךְ
אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימֵן עח): מִי שְׁמַקְפֵּחַ פְּרִנְסָה
לְאַחַד כְּאֵלוֹ הֶרְגוּ; וְלִכֵּן כְּשֹׂאִין לְאַדָּם פְּרִנְסָה, הוּא צְרִיף הַדְּבַר
הַרְאִשׁוֹן לְפִשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשָׂיו — לְמָה מַגִּיעַ לִי דְבַר כְּזֶה שְׂאִין לִי
פְּרִנְסָה?! וְאִם תַּחֲקֹר הַיֵּטֵב בְּעֶצְמָךְ, אִם לֹא גִרְמַת לְמִישָׁהוּ לְאַבֵּד
אֶת פְּרִנְסָתוֹ וְכוּ' וְכוּ', אָז תִּרְאֶה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל זֶה,
וְתִרְאֶה שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחְזִיר לְךָ אֶת פְּרִנְסָתְךָ.

הַעֲקֹר תַּקַּח אֶת עֶצְמָךְ בְּיָדֶיךָ, לֹא תִהְיֶה שָׁבוּר מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי
כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימֵן פט): הֵעֲצִלוֹת מִפְּסִידָה
הַפְּרִנְסָה. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתַחְזֹר בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה עַל כָּל הָעֶבֶר שְׁלָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁפַּע עֲלֶיךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.
וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַחְזִיר בָּהֶם אֶת
הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ לְפְרִנְסָה בְּנֶגְלָל, כִּי כָּךְ
אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימֵן פג): מִי שְׁמִינֵעַ אֶת עֶצְמוֹ
יוֹמָם וְלַיְלָה אַחַר פְּרִנְסָה, וְאִינוּ מוֹצֵא אֶת פְּרִנְסָתוֹ, תִּקְנָתוֹ —
שִׁיחְזִיר בְּגִי-אַדָּם בְּתִשׁוּבָה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתציית אותי, ותקיים את כל מה שרבנו ז"ל מבקש ממך, ואז תראה שתשפע עליך פרנסה בשפע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה, כ"ט שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, בזה העולם אין מקום להסתתר, אלא בצל כנפיו יתברך, ואפלו שרואים שאלו הרשעים מצליחים עכשו בדין וכו', וזה כואב מאד מאד איך אנשים משחתים גונובים וגוזלים, ועושים עול לזולת — מצליחים וכו', וכלם נותנים להם את הצדק, אשר דבר זה הוא נגד ההגיון, עם כל זאת כבר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה), שעל-ידי שמסתיר עצמו בצלו יתברך, אזי לבסוף זוכה לראות בהרשעים מה שהם רצו לראות בו.

ויש לומר, שזו פונת רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן נו): למריבה תלמד מסכת ספה, כי מצות ספ"ה זה סוד צלא דמהמנותא, צל האמונה, נכנסים בתוך האמונה הקדושה, ולא שואלים שום קשיות כלל, ועל-ידי-זה נצל מכל השונאים והאויבים, כי אין מקום להסתתר בזה העולם אלא בצלו יתברך, צל האמונה הקדושה, שינגיש תמיד את אמתת מציאותו יתברך, שמסבב אותו מכל צד.

ולכן מה טוב ומה נעים, שגם אתה תתחיל ללמד היום מסכת ספ"ה, מאה פעמים ואחד, אפלו שיקח כמה זמן, זמנים טובא,

אֲשֶׁר כּא תתנ — כּא תתנא בּנחל קצו

תחזור על מסכת זו, ועל-ידי-זה תנצל משונאיך, ותהיה להם מפלה גדולה. רק אל תפחד, ואל תכנס בלחץ.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כא תתנ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה, כ"ט שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר לעסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, פי כף השאיר לנו מוהרנ"ת ז"ל צנאה, ואמר לאנשי שלומנו כמה ימים לפני הסתלקותו: "העבדה שלכם יהיה פוצו מעינותיך חוצה", ורק בדרך זו יתגלה אור רבנו ז"ל בעולם, שזה קרוב הגאולה, פי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן שמו), שהספר שלו זה אתחלתא דגאולה, ולכן עלינו רק לקיים צנאתו הקדושה, ולהפיץ אורו בעולם.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כא תתנא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה, כ"ט שבט ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שעקר תקוון תאות נאוף, זה על-ידי למוד תורה, פי התורה משפכת את אש תאות נאוף, ולכן תעשה לעצמך קביעות חזקה לומר הרבה פרקים משניות, והרבה דפים גמרא וכו', שזה יקרה אצלך תמימות היצר של נאוף, וכמוכא בדרך רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א'), שחג השבועות הוא כנגד תאות

קצח אָשֶׁר כּא תתנב בּנְחָל

הַמְשָׁגֵל וְכוּ', הִינּוּ עַל-יְדֵי לַמּוֹד תּוֹרָה, זוֹכִים לְשִׁכּוֹךְ תַּאֲוֹת נְאוּף, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁמְשַׁקֵּעַ בְּתַאֲוֹת נְאוּף, עָלָיו לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִקְרַר אֶת תְּבַעֲרַת נְאוּף שְׁבוּעֶרֶת בּוֹ.

וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת עִז פָּנִים, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (שם), שְׁמִי שְׁיִוֵּןק חֶלֶב וְכוּ', בְּזֶה בּוֹעֲרַת בּוֹ תַּאֲוֹת נְאוּף (תְּהִלִּים לט, ד): חַיִּים לְבִי בְּקִרְבִּי — רְאִישֵׁי תְבוֹת: ח' ל'ב', וּמִשָּׁם בּוֹעֲרַת בּוֹ מִדַּת הָעֲזוּוֹת. וְלָכֵן עִז פָּנִים מְגַלָּה שֶׁהוּא נּוֹאֵף, וְכַעֲיִן שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ז'): כָּל שֵׁשׁ בּוֹ עֲזוּוֹת, בְּיָדוּעַ שְׁנֹכְשֵׁל בְּאֶשֶׁת אִישׁ; אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד כְּפִי סֵדֵר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו), שְׂאֵז יִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה תּוֹרָה; וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַרְבֵּה עוֹשִׂים צְחוּק מְזֵה, כְּבָר אָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (מְשָׁלִי ט, יב): "אִם חֲכַמְתָּ — חֲכַמְתָּ לָךְ, וְלִצְתָּ — לְבַדְּךָ תִּשָּׂא", מִי שֶׁהוּא חֲכָם, הוּא חֲכָם לְעֲצָמוֹ, וּמִי שֶׁעוֹשֶׂה לִּיצְנוּת מְזֵה, הוּא עוֹשֶׂה לִּיצְנוּת מֵעֲצָמוֹ, כִּי כְּשֵׁיגִיעַ לַעֲת זִקְנָתוֹ, יִתְפַּס שֶׁלֹּא זָכָה לְסִיִּים אֲפֹלוּ פְּעַם אַחַת תַּנּוּף וְשֵׁשׁ סֵדְרֵי מִשְׁנֵה וְש"ס, וּמִשָּׂאָר לַמּוֹדִים כְּבָר לֹא מְדַבְּרִים.

וְלָכֵן אֲנִי רַק מְעוֹרֵר לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוּת וּבְכִשְׁיטוּת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְאֵז אֶל רַב טוֹב הַגְּנוּזֵי יִזְכֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתנב.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, אַתָּה מְכַרְח לְחִזּוֹר הַרְבֵּה בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיךָ בְּעַל-פֶּה מִמֶּשׁ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר. וְלָכֵן

אֲשֶׁר כּא תתנב בַּנְחַל קצט

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִיס עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, אֲשֶׁר יְדוּעַ, שְׂרַבְנוּ ו"ל אָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנִי), שְׁסָפְרוּ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגֵאֲלָה, וּמֵאַחַר שְׂיַצָּא בְּעוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִלְמְדוּ בּוֹ הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שְׂיִהְיֶה שְׂגוּר עַל פִּיּוֹ.

וַיֵּשׁ לְהִתְבּוֹנֵן מַה זֶה אֶתְחַלְתָּא דְגֵאֲלָה? אֲלֹא רַבְנוּ ו"ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'), אֲשֶׁר עֵקֶר הַגְּלוּת הוּא מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, כִּי הַמַּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמַאֲמִין אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, אֲזִי גַם כִּי אֵלֶיךָ בָּגִיא צְלָמוֹת לֹא אֵירָא רַע" (תְּהֵלִים כג, ד), כִּי גַם חֲשֵׁף לֹא יִחְשִׂיךְ מִמֶּךָ וְכוּ', וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר" וְכוּ' (תְּהֵלִים קלט, יב), וְתַמִּיד יִדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲבָל לְזָכוֹת לְזֶה לְהִתְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה הַעֲמֻקָּה, אֲשֶׁר נִקְרָאת גְּלוּת, חֶסְרוֹן אֲמוּנָה וְכוּ' וְכוּ', זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס'), שְׂהַצַּדִּיק מְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂלוֹמֵד וּמִתְמַיֵּד בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", עַד שֶׁהוּא שְׂגוּר עַל פִּיּוֹ, אֲזִי נִתְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה, וְזֶה אֶתְחַלְתָּא דְגֵאֲלָה, וְאִם יִתְמַיֵּד בְּסֵפְרוֹ, אָמַר רַבְנוּ ו"ל, תִּתְגַּלֶּה לוֹ הַפְּנִימִיּוֹת שְׂבִסְפְרוֹ, כִּי יֵשׁ בּוֹ פְּנִימִיּוֹת הַרְבֵּה מְאֹד.

וְעַיִן בְּסֵפְרֵי "שְׂפַת הַנְּחַל", שְׂזַכְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַלוּת אֶת הַצְּפוּנוֹת שְׂבְּתוֹךְ הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְשֵׁם תְּרָאָה דְּבָרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים עַד מְאֹד, וְתִרְגִּישׁ עֲרֻבוֹת נַעַם זִיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבַּרֵךְ תְּמִיד, מְלַבֵּד שְׂתִהְיֶה שְׂמוּר מְעַבְרוֹת חֲמוּרוֹת, שְׂבָאִים מִהֲרֵהוּרִים רַעִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּידוּעַ, שְׂפַעַם בָּא אֲבָרְךָ אֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְרַדְּכִי מִטְּשָׁרְנוּבִּיל זִי"ע, וְהִתְלוּנָן שְׂבִכָּל לִילָה רוֹאָה קְרִי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְנִתֵּן לוֹ עֲצָה, שְׂיִלְמַד לְפָנֵי הַשְּׁנָה קָטַע מִ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" וְזֶה יִצִּילוֹ, וְכֵן עֲשֵׂה וְעֲזֹר לוֹ, וְנִצַּל מִהַצָּרָה הַזֹּאת.

דְּבַר זֶה מְפָרְסֵם בֵּינָן אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמְנוֹ, וְזֶה לֹא יְדוּעַ בְּעוֹלָם, אֲדַרְבֵּה, חוֹשְׁבִים שֶׁהוּא הֵיךְ חוֹלֵק עַל סֵפְרֵי רַבְנוּ ו"ל. וְיְדוּעַ, שְׂפַעַם אַחַת הֵיךְ בְּחֻתְנַת נִכְדוֹ, שֶׁהַשְּׂתַדָּף עִם נִכְדֵי רַבְנוּ ו"ל, וְהֵיךְ שָׂם מוֹהַרְנָת ו"ל וְכָל אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמְנוֹ, וּבְעֵצַת הַרְקוּדִים יֵשֵׁב מוֹל חֲלוֹן, כִּי הֵיךְ כָּבֵר חֲלוּשׁ כַּח מְאֹד, וְהִסְתַּפֵּל אֵיךְ אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמְנוֹ רוֹקְדִים, עֲנָה

ר אֲשֶׁר כַּא תַּתְּנַג בְּנַחֵל

וְאָמַר לְמַשְׁמָשׁוֹ: חֲשַׁבְתִּי שְׁחַסִּידִים רוֹקְדִים, וְעַכְשָׁו אָנִי רוֹאֶה שְׂצַדִּיקִים רוֹקְדִים.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא תַתְּחִיל לְהַתְּמִיד בַּסֵּפֶר "לְקוּטֵי-מוֹהַר" בְּהַתְּמָדָה רַבָּה וּבַתְּשׁוּקָה עֲצוּמָה, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ עַל כָּל הָעֲנִינִים.

תִּאֲמִין לִי, שֶׁבְּהִיוֹתִי בַּחֹר, הִיָּתָה תְּקוּפָה אַרְכָּה, שְׁזַכִּיתִי לְסִיָּם אֶת הַסֵּפֶר כָּל יוֹם, מֵרַב תְּשׁוּקָה הַתְּחִלְתִּי מִהַבְּקָר מִקֶּדֶם עַד שְׁעָה מְאַחֶרֶת בַּלַּיְלָה, וְדַבְּרִי רַבְּנוּ וְ"ל נִכְנָסוּ בְּתוֹךְ דְּמֵי וְכוּ', תַּחֲתֶיךָ גִיד וְיֵצֵא "לְקוּטֵי-מוֹהַר" וְלֹא דָם...

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּא תַּתְּנַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעָרֵב שַׁבַּת צְרִיכִים לְהַכִּין אֶת הַגְּרוֹת כְּבָר בַּבְּקָר, וּלְכַוֵּן אֶז (מְשַׁלֵּי כ, כז): "גֵּר הַגִּי"ה גִּשְׁמַת אָדָם, חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטֶן", הִינּוּ כְּשֵׁם שְׁמֵכִינִים אֶת הַגְּרוֹת עַכְשָׁו, צְרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו אֵיךְ עָבְרוּ לוֹ יְמֵי הַשְּׁבוּעָה, וְיִחְזֹר וְיֵשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה, כִּי עָרֵב שַׁבַּת הוּא זְמַן תְּשׁוּבָה, וְיִזְכֹּר — כְּמוֹ שֶׁיֵּאִירוּ אֶת הַגְּרוֹת עִם אוֹר וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן צְרִיכִים לְהֵאִיר אֶת גִּשְׁמַתוֹ בְּאוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּא תתנַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ. תִּרְאֶה שְׂאֵשֶׁתְךָ תֹּאסֵף בְּכֹל שְׁבוּעַ אֶת הַנָּשִׁים לְחֻזְקָן וּלְאַמְצָן בִּיתָר שָׂאת וּבִיתָר עַז.

מִצְבֵי הַגִּשְׁמִי הוּא בְּמִצָּב עֲגוּם מְאֹד מְאֹד, כִּי הַחֹבוֹת חוֹנְקִים אוֹתִי וְכו', וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לְשִׁית עֲצוֹת, וְלֵה' הַתְּשׁוּעָה, כִּי אֲנִי דְחוּק מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין לִי מֵאֵין לְשֵׁלֶם חֹבוֹת... מִשְׁתַּדֵּל לְחֹזֵר, כְּנִרְאָה שְׁרוּצָה לְהַשְׁכִּיר אֶת הַדִּירוֹת לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַל־כֵּן רָאֵה לְהִזְהִיר אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְקַרֵב אֶל הַדִּירוֹת שְׁלוֹ, כִּי מִי שִׁיקַח אִיזוֹ דִּירָה מִמְּנוּ, אֲנִי אוֹסֵר לוֹ לְהַכְנִס אֶל בֵּית מִדְרָשְׁנוּ, כִּי אֲבָרְךָ טָמֵא מְטָמֵא, שְׂשִׁפּוֹךְ דָּמִי כָּל־כָּךְ בְּיַחַד עִם הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, לֹא נִתֵּן לוֹ לְרִשֵּׁת ב' עוֹלָמוֹת, מִצַּד אֶחָד שְׂשִׁפּוֹךְ דָּמִי כְּפִיִם, וְהוֹצִיא עָלֵי שֵׁם רַע, וּמִצַּד שְׁנֵי יַחֲלֵב אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ. וְעַל־כֵּן רָאֵה לְהִזְהִיר אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּשׁוֹם פְּנִים שְׁלֵא יִתְקַרְבוּ אֶל הַדִּירוֹת שְׁלוֹ.

רָאֵה לְכַתֵּב לִי חֲדָשׁוֹת, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּא תתנּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

היום שֶׁלִּחְתִּי לָךְ סֵף אֶלְךָ דוֹלָר עֲבוּר הַבָּשָׂר דָּרָךְ ... וַיִּגִּיעַ בְּעוֹד
בְּשֵׁלֶשָׁה יָמִים, כִּי הִשְׁלִיחַ שְׁהִיָּה צָרִיךְ אֵלַי בְּיוֹם ד' בָּא רַק עֲכָשׁוּ,
וְלִכֵּן נִתְאַחַר עַד עֲכָשׁוּ, וְאַתָּה הִסְלִיחָהּ, כִּי מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר,
שֶׁלֹּא קִבַּלְתָּ אֶת זֶה כְּבָר הַיּוֹם, אִךְ מֵה לַעֲשׂוֹת, הָאָדָם חוֹשֵׁב וְכוּ',
וַיֵּשׁ לוֹ תְּכֻנִּיּוֹת, וּמִן הַשָּׁמַיִם חוֹשְׁבִים אַחֲרָת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ הַפְּרִנָּסָה
בְּשֵׁפַע, וַיֵּצֵא טוֹב מִהַעֲסֹק שָׁל ... גֵּרוֹ יְאִיר, וַיְהִיָּה לָךְ שֵׁפַע לְשָׁלֵם
אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שְׁלֶךְ. רְאֵה וְגַם רְאֵה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת
שֶׁכָּבֵר עָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כא תתנו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אָדָר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ, וְתִדַּע כִּי כָּךְ עוֹבְרִים הַחַיִּים, עֲלִיּוֹת וַיְרִידוֹת
מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּחְזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְשׁוֹם דְּבָר
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַנְּחַת-רוּחַ שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה לִּי
בְּשֵׁמוֹשׁ שֶׁל חֲלֻקַּת הַחִלּוֹת וְהַיִּין וּבָשָׂר עַל שַׁבַּת, כִּי זֶה חֲלֻקִּי מִכָּל
עֲמָלִי, וְמֵה יִשְׂאֵר מִמֶּנִּי, אִם לֹא זֶה שְׁאַנִּי מִחֻלְק לַעֲנִי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ
חִלּוֹת וַיִּין וּבָשָׂר עַל שַׁבַּת, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְהַמּוֹן זְכִיּוֹת, כִּי בְּעוֹנֵנוּתֵינוּ
הַרְבֵּים, יֵשׁ עָלַי הַרְבֵּה דִּינִים וְקִטְרוּגִים, וְהַסְמָ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ, עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְאֵינוּ מִפְּסִיק מִלְמַסָּר וְכוּ'.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לְהַזְהִיר אֶת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵף אֶחָד

אָשֶׁר כּא תתנו בְּנִחָל רג

לא יקח איזו דינה מ... הרשע ששפך כל-כף את דמי עם הסמ"ף-מ"ם בַּיחַד, אין לו מה לעשות בבית מדרשנו, כי הוא עכשו מנסה לחזור ולהתקרב אלי, וכל פונתו הטמאה היא רק כדי שפמה מאנשי שלומנו יקחו ממנו את הדירות, ולכן תזהיר את אנשי שלומנו בשום פנים ואפן, ואני מקפיד על זה מאד מאד.

שלחתי לך סך \$ 300 ועוד 250 ש"ח על חשבון החלות, ראה להחזיק את החשבון.

עכשו דברתי עם ... ומספר לי שבנדך ... שמח מאד אצלו, תהלה לאל. אף הוא מאד מאד מבקש, אם אפשר לגייס את כל תלמידיו לנקות את הדינה שלו, כי הוא רוצה כבר לבוא ביום ראשון, וכן לבקש מ... להעביר את החפצים מביתו של ... (והוא ישלם בעבור ההובלה), רק הוא צריך עזר מהתלמידים, וחבל אם לא נעזר לו, כי אחרת נפספס אותו, כי עכשו אשתו רוצה לבוא, ועל-כן צריך לתפס אותה בדבורה. ולכן כדאי מאד לעזר לו תכף-ומיד ולגייס את כל אנשי שלומנו שיעזרו לסדר לו את הדינה. המאחל לך שבת שלום...

כּא תתנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

עכשו דברתי עם ... ואומר שאשתו מאד מאד רוצה כבר לעבור ביום ראשון, ועל-כן כדאי לגייס את כל תלמידיו שינקו את הדינה שלו, וכן לבקש את ... להעביר את החפצים מ... אל דירתו, והתלמידים יעזרו לו, כי עכשו היא רוצה, ואם לא נעשה את זה בזריזות, היא יכולה להתחרט, וחבל מאד, כי לא יהיה לנו ראש ישיבה להבחורים.

ומי יתן, שְׁכַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו יַעֲזְרוּ לוֹ, כִּי נִהְיֶה בְּטוֹחִים שֶׁהוּא
יִשְׂאֵר עִמָּנוּ, וְהוּא כַח גְּדוֹל, וּבְרִנָּע שֶׁהוּא יִכְנֹס, יוֹכְלוּ לְהִשְׁכִּיר גַּם
אֶת שְׂתֵי הַדִּירוֹת, עַל אַפָּם וְעַל חֲמָתָם שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְגַנְדָא דְלִיָּה,
יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ.

חֲדָשׁ אֲדָר נִכְנָס, וְצָרִיכִים לְשַׂמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְכָל
מִשְׁפָּחָה שֶׁנִּכְנָסָה זֶה כַח, וּבְפִרְטוּיֹת שְׁפִתָאם בְּבִגְזֵי גְדוֹל אַרְבָּעָה
דִּיָּרִים, זֶה כַח גְּדוֹל.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, שְׂאֵנו יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת
וּלְהִלָּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

אֲחֵר הַצְּהָרִים אֲשַׁלַּח לְךָ מִכְּתָב לְקַבְּלַת שִׁבְתָּ.

כא תתנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְּתָבֶיךָ, וְגַם ... הִבִּיא לִי "אוֹר יִבְנֵאל",
וְהוּא כָּל-כֶּף יָפָה שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי יִתֵּן, שְׂיִדְפִּיס
לְכָל הַפְּחוֹת פְּעֻמִּים בְּשַׁבּוּעַ, כִּי זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, הֵן בֵּין
הַדְּתִיִּים וְהֵן בֵּין הַחֲלוּנִים.

עָבְרוּ עָלַי כַּמָּה יָמִים שֶׁל מִשְׁבָּרִים גְּדוֹלִים, וְעַל-כֵּן לֹא הָיָה
בְּאִפְשָׁרוּתִי לְכָתֹב לְךָ.

שְׁלַחְתִּי לְךָ הַיּוֹם אֶת הַדִּיסקָ עִם הַשִּׁיחוֹת, וְכֵן הַהֲגָהוֹת עַד

אֲשֶׁר כּא תתנח בְּנַחֵל רה

הסוף, וְהֵם מִמָּשׁ גִּפְּלָאִים, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוּכֵל לְהַדְפִּיס סַעֲט יִפֶּה.

אודות הַכֶּסֶף שֶׁל ... תִּקַּח אֶת כָּל הַכֶּסֶף בְּעֵבוֹר הַדְּפָסָה, כִּי אֲנִי חַיֵּב לָךְ גְּזֵמָאוֹת עַל הַדְּפָסָה, וְעַל-כֵּן תִּקַּח אֶת זֶה בְּעֵבוֹרְךָ, וְהוּא לֹא צָרִיךְ לְדַעַת, כִּי בְּאַמֶּת הוּא נוֹתֵן אֶת זֶה לִי בְּעֵבוֹר הַחֹבוֹת שְׁלִי, וְגַם לָךְ אֲנִי חַיֵּב, עַל-כֵּן תִּקַּח אֶת זֶה בְּעֵבוֹר הַחֹב, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, שְׁתִּקַּח אֶת כָּל הַכֶּסֶף בְּעֵבוֹר הַחֹב בְּלִי שׁוּם תְּרוּצִים.

אודות ... אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׁיִישׁ לִי מִמֶּנּוּ, אֲנִי אוֹמֵר לוֹ שְׁיִשְׁלֵם לְאֵלוֹ שְׁהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ מִבֵּית-הַסֵּהָר, כִּי אֲנִי עָרֵב עַל הַכֶּסֶף וְאֵין לִי, אִזּוֹ הוּא כָּבֵר הוֹלֵךְ לְפָרֶסֶם בְּכָל הָעִיר שְׁמוֹהֶרָא"ש צָרִיךְ כֶּסֶף... הוּא גוֹרֵם לִי חֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, מַה לַעֲשׂוֹת?! אֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר כָּךְ נִגְזַר עָלַי לְסַבֵּל כָּל-כָּךְ כָּל-כָּךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבֵּר יִמְתַּק הַכָּל וַיִּתְּהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי קָשָׁה כַּח הַסֵּבֵל, וּבְכַרְט הַמְּסִירוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁאֵינוֹ מִפְּסִיק לְמִסַּר בְּכָל פַּעַם מְסִירוֹת חֲדָשׁוֹת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִתְּפַגֵּר כָּבֵר, וְנִשְׁמַע רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

כְּפִי הַנִּרְאָה אֶכְתֹּב מִכְּתָב לְ... עִם חֲכָמָה, כִּי אַחֲרַת הֵם (... וְ...)
יְכוּלִים לְאַמְלֵל אֶת ... לְגַמְרִי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי הֵם מִפְּקָרִים, וְ...
הוּא תָּמִים.

מַה אֹמֵר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שְׁיִישׁ לִי, שְׁאַשְׁתָּךְ הַתְּחִילָה לְהַדְפִּיס אֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", חֵלֶק יי, זֶה חֵלְקִי מִכָּל עֲמָלִי, וְזֶה יִשְׂאֵר מִמֶּנִּי אַחֲרֵי כָּל הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים, שְׁלַחְתִּי עוֹד מִכְּתָבִים מִכְּתָב יָד.

אֲנִי מְקַוֶּה, שְׁתּוֹף שְׁלֶשָׁה יָמִים תִּקְבְּלֶם וְתוֹדִיעַ לִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזְק עֲצָמְכֶם לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ בְּחֹדֶשׁ אֲדָר, רְאוּ לְרִקְד בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, כִּי עַל־יְדֵי רְקוּדִים וְהִמְחָאת כֶּף אֶל כֶּף, מִמְּתִיקִים אֶת הַדֵּינִים (עִין לְקוּטֵי־מִוֶּהֶר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), וּבִאֲמַת אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת כָּלְכֶם, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עָלֵי הַרְבֵּה, כִּי אֲנִי נִצְרָף לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי הַסֵּמ"ף־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, מוֹסֵר מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת אֵיךְ לְהַצִּיר לִי, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, שֶׁתִּבְקָשׁוּ בְּעַדִּי, שֶׁאֲזַכֶּה כִּבְר לִישׁוּעָה גְּדוּלָה, וְעַקֵּר הַיִּשׁוּעָה, שֶׁאֲזַכֶּה לְבוֹא וְלִגְוֹר אֶתְכֶם בְּיַחַד בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".

הַמְּאַחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כא תתס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ וְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל פִּקֵּס אֶל ... וְזֶה נְחוּץ לּוֹ מְאֹד, תִּגִיד לוֹ שֶׁהַפִּקֵּס שְׁלוֹ לא עוֹבֵד, נְסִיתִי כִּבְר יוֹתֵר מֵעֶשֶׂר פְּעָמִים (זוֹ הוֹצָאָה מְרַבָּה עַד מְאֹד, כִּי כָל נְסִיוֹן זֶה צִלְצוֹל מֵאֲרֻצוֹת־הַבְּרִית), וְעַל־כֵּן תִּמְסֹר לוֹ אֶת זֶה.

אֲקַוֶּה שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת מִכְתָּבִי הַבֶּקֶר. מָה אֲמַר לָךְ! כְּתִיב "תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא", וּפִרְשׁ רַש"י: צָרָה קוֹרָאת לְחִבְרָתָהּ, אֶת גְּדֵל

הצרות והיסורים שיש לי, זה אין לתאר ולשער כלל, שפיכות דמים ובזיונות מכל הצדדים, הנה הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, עוד פעם מסר את התלמוד-תורה, ועומדים, חס ושלום, לסגר את זה, חס ושלום, וההכרח לי להשקיע עוד כסף בשביל ביוב וכו', והנה בזיונות וצרות מבית ומבחוץ, ואף-על-פי-כן אני מחזק עצמי ומחזיק מעמד. "עקר החיות שלי שאתם מדפיסים את "אשר בנחל", כי רק זה מה שישאר ממני.

את הכסף של ... תקח בעבור הדפסה.

המאחל לך שבת שלום...

כא תתסא

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תרומה, א' דראש חדש אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, לדעתי, ראה שיתרבו התלמידים, ותקח רק בחורים רציניים, ואין מה לדבר שיהיו יציבים בדעתם, כי לדעתי, יכולים לפתח כאן שיבה רצינית מאד מאד, ואתה מאד מאד מכשר לזה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא גם לפתח מכון לבעלות תשובה, ונוכל לשדכן.

אודות השעורים שאתה רוצה לתת עם חלוניים, בנדאי אין דבר גדול מזה, כי סוף כל סוף אמרו בזהר הקדוש (נשא קכח): זכאה מאן דאחיד בינדא דחייבא, ולכן תעשה מה שתעשה, באפן שתוכל לתת שעורים או בבתים או בבתים כנסיות, ואל תסתכל אם זה גברים או נשים, כי בעוונותינו הרבים, עכשו בוערת אש הכפירות והתאוות רעות, וצריכים להציל את נשמות ישראל, ובשעה שבווערת אש, לא מסתכלים על שום דבר — רק מצילים.

אודות הכּתבוֹת שֶׁלָּךְ בְּעֵתוֹן, תֵּאֱמִין לִי, שֵׁישׁ לָךְ חוֹשׁ כְּתִיבָה
כָּל-כֶּף יָפָה, שָׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ,
וּרְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה.

הַכֹּפֶל הַדְּבָר, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהִבְיֵא מֵה שִׁיּוֹתֵר בַּחוּרִים רְצִינָיִים,
וְאִנִּי אֲשַׁתַּדֵּל מִצְדֵי, שִׁיְהִיָּה לָהֶם אֲכֹל לְאָכֵל.

נָא וְנָא לְחִזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁתִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְדַבֵּר רַק
מִרְבֵּנוּ וְ"ל וּמִירְאֵת שְׂמִים, וְאֶפְלוּ שָׂאִין לָהּ רַק שְׂתִים אוֹ שְׁלֹשׁ נָשִׁים
— גַּם-כֵּן טוֹב מְאֹד, וְשִׁלָּא תִסְתַּכֵּל עַל הַכּוֹמֹת אֲלָא עַל הָאִיכוֹת,
וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, לְדוֹן אֶת כָּלֵם לְכַף זְכוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּא תתסב.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֲדָר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות ... לְדַעֲתִי, הַהוֹרִים שֶׁלָּךְ צוֹדֵקִים, כִּי זֶה עֲלוּל לְהִזְיֵק לָךְ
לְשִׁדּוּכִים, וּבִפְרָט כְּשֶׁמְדַבְּרִים לָךְ שִׁדּוּכִים כָּל-כֶּף יָפִים.

בְּעֵנִין שִׁדּוּכִים, תִּדַּע שָׂאִין עוֹד גְּלוּי הַהִשְׁגָּחָה כְּמוֹ בְּזֶה, כְּמוֹכָא
בְּאִרְיכוֹת בְּקִנְטֵרִס "מְצִיאַת-הַזּוּג", וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר רְאֵה לְבָרַח אֲלִיו
יְתְּבָרַךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא מִהַכַּח אֵל הַפֶּעַל, וְיִבְיֵא לָךְ אֶת
זוּגְךָ.

אודות צְנוּאַת רַבִּי יְהוּדָה הַחֲסִיד, שֶׁלֹּא יְהִיָּה הַשֵּׁם שֶׁל הָאֲמָא
כְּמוֹ הַשֵּׁם שֶׁל הַכֶּלֶה, יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁזֶה סוֹבֵב רַק עַל צְאָצְאִיו, וְיֵשׁ
מִקְפִּידִים בֵּין הָאֲשַׁכְּנַזִּים, שֶׁזֶה אֶפְלוּ לֹא לְצָאָצְאִיו, אִם שְׁמָה כְּשֵׁם

אֲשֶׁר כּא תתסג בַּנְחַל רט

אָמָה, אָבֵל בֵּין הַסְּפָרְדִים לֹא שָׁמַעְתִּי שְׁמִקְפִידִים, וְעַל-כֵּן אֵין עָלַיךָ
לְהַתְּבַלְּבֵל כָּלֵל, וְאֵין לְךָ לְהַקְפִיד בְּזוֹה.

לְדַעְתִּי, אַתָּה אַל תִּתְנַגֵּד לְשׁוֹם שְׁדוּךְ שְׂיַצִיעוּ לְךָ, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְקָרוֹב מִמָּשׁ תִּתְאַרֵס, וְתִכְף-וּמִיד אַחֲר־כָּף
תִּתְחַתֵּן, וְתִהְיֶה אָדָם הַשְּׁלֵם, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל. הַעֲקֹר אַל
תִּפְל בְּיֵאוּשׁ וּבַעֲצָבוֹת וּבַעֲצָלוּת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִיעַ, וְעוֹד
תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אודות הקסטות, אָנִי אֶשְׁלַח אֶת זֶה לְ... וְאַתָּה תַעֲשֶׂה מִזֶּה
הַעֲתָקִים, וּלְדַעְתִּי, זֶה יִהְיֶה בְּמָקוֹם הַהֶפְצָה שְׁלֶךְ, כִּי זוֹ זְכוּת הַרְבִּים
— לְהַפִּיץ אֶת הַדְּרָשׁוֹת שְׁדַרְשָׁתִי בְּמַחְנֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֻנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כּא תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אָדָר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל .. וְ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת הַפְּקֵס שְׁלַכְּם, וְכֵן קַבְלָתִי אֶת הַמְּכָתֵב מִזְמַן,
וְתֵאמִינוּ לִי, שְׂאֵינִי מְסִיחַ דַּעַת מִכֶּם כְּרָגַע, וְתָמִיד אָנִי חוֹשֵׁב אִיךָ
אָנִי יְכוּל לִיצֹר קֶשֶׁר אֶתְכֶם, וּלְדַעְתִּי, אֵי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר דְּבָרִים כְּאֵלוֹ
דְּרַךְ הַכְּתָב כְּמוֹכֵן, כִּי כָּל מְכָתֵב וּמְכָתֵב מִמֶּנִּי יִדְפֵס, וְדְבָרִים כְּאֵלוֹ
אֵי אֶפְשֶׁר לְהַדְפִיס. וְלָכֵן אֶשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִמָּכֶם פָּנִים אֶל פָּנִים. בְּוַדַּאי
בְּשַׁעֲהַ שְׁהֵייתִי עִכְשׁוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְשַׁלְשָׁה יָמִים, רְאִיתֶם אִיךָ
פָּשׁוּט לֹא הָיָה הַזְּמַן בְּיַדִּי, הֵייתִי שָׁם מַעַת לַעַת, וְכִמְעַט שְׁלֹא יִשְׁנָתִי
רַק שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת בְּכָל לַיְלָה, וְהֵייתִי עֶסוּק מְאֹד מְאֹד בְּכָל מִינֵי
בְּחִינּוֹת, אַךְ אֶקְנֶה לִיצֹר קֶשֶׁר אֶתְכֶם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלַיְלָה. עַם כָּל

זאת איני יודע כמה אני אפעל בענינים האלו דרך הטלפון, כי זה צריך להיות שיחה פנים אל פנים. עם כל זאת ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ואתם לא צריכים ללכת אל שום מקום, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, וכפי שמכניסים בעצמם ידיעות אלו, על-ידי-זה מורידים מעצמו כל מיני פחדים יתרים. וטוב מאד שישמעו בתוך ביתכם תמיד כלי זמר, כי רבנו י"ל אמר (ספר-המדות, אות פחד, סימן יא): מי שיש לו פחדים, יזמר זמר של שמחה.

אני מקווה להיות אתכם בקשר ביום ראשון בלילה, ואז נדבר.

המאחל לכם שבת שלום...

כא תתסד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וממש החייתיני, ואם אתה יכול לשלח לי דרך פקס דגמא של תעדה — ממש תחיני, כי אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הערכה שאני מעריך אותך בזה שאתה מארגן ומחזיק את התלמוד-תורה, כי איני יודע מה הייתי עושה בלעדך, ובפרט שכלם משבחים ומפארים את איכות התלמוד-תורה, בנדאי פה ושם צריכים תקון, אך אל תשכח, שאנחנו נמצאים בתנאים לא תנאים יותר גרועים מערבים, כמו שאמר לך ... הערבי, עם כל זאת בתקף הדחקות והקטנות שאנחנו זוכים להחזיק מעמד, בזה צריכים לשמח מאד מאד, ואולי באמת נשתדל לעשות איזו תכנית לשפר את הבנין שלך, ואולי במשך הזמן לקנות את זה ממך, אבל רציתי להיות קדם בקשר אתך, ואדבר ביום ראשון בלילה, שיחה מאד נחוצה, ותשלח לי פקס בדיוק מתי תהיה בבית.

אֲשֶׁר כּא תתסה בַּנְחַל ריא

אודות שְׁנֵי הַבָּנִים שֶׁל וְ... לְדַעְתִּי, אֶקַּח אוֹתָם אֵלַי, כִּי פְּשׁוּט הֵם זְרוּקִים עַל הַרְחֹב, וּמִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה אַתָּם, וְאֲנִי רוֹצֶה לְגַדֵּל אוֹתָם, אֲבָל לֵעֵת עֵתָה אֲנִי רוֹצֶה לְקַחַת רַק אֶת שְׁנֵיהֶם וְלֹא אֶת שְׂאֵר הַתְּלַמִּידִים, כִּי רַחֲמָנוּת גְּדוּלָּה עֲלֵיהֶם כִּי פְּשׁוּט אֵין לָהֶם אִיפֹה לְאָכַל וְאִיפֹה לִישֹׁן, וְהֵם מְסֻתּוֹבְבִים בְּרַחֲבוֹת. וַיֵּשׁ לִי עוֹד עֲנָנִן וְטַעַם הַכְּמוּס לָמָּה לְקַחַת אוֹתָם לִפְנֵי.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתוֹכֶה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כּא תתסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֻכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָט בְּזֶה שְׂאֵתָה מִפִּיִן אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים, וּבְנִי אָדָם מְחַיִּים אֶת עֲצָמָם. וְתֵאֱמִין לִי, שְׂזוּ כָּל הַחַיּוֹת שְׁלִי.

אודות הַרְשָׁעוֹת שֶׁ... עוֹשֶׂה וְכוּ', זֶה לֹא מִמְּנֹו, זֶה רַק מִהֶסֶתֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהוּא בְּאִיזוֹ צוּרָה לְכַד אֶת לְבוֹ, וְהוּא שְׁבוּי בְּיָדוֹ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי לֹא מִפְּחַד מֵאַף אֶחָד, רַק מִמְּנֹו יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי בְּטוּחַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתִי, וְסוּף כָּל סוּף הַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

אודות הַשְּׁנֵי בָּנִים שֶׁל וְ... שְׂמַתְגוֹרְרִים אֶצְלָךְ, אֲנִי רוֹצֶה לְקַחַת רַק אוֹתָם, וְלֹא אֶת שְׂאֵר הַתְּלַמִּידִים, וַיֵּשׁ לִי טַעַם כְּמוֹס בְּזֶה, וְעַל-כֵּן אִם אֶפְשֶׁר לְהִתְחִיל לְאַרְגֵּן לָהֶם פְּאֶסְפוֹרְטִים וְעוֹד מַה שְּׂצָרִיכִים, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִהְיוּ אֶצְלִי כְּמָה שְׁנֵים, וְהַכָּל יִתְהַפֵּף

לְטוֹבָה, וְאֲדַאֵג לָהֶם לְבַגּוֹד וּלְאֶכֶל וּלְשִׁנָּה, וּתְשַׁדְּלֵם שְׂיִבּוֹאוֹ אֶצְלִי, וַיְהִיָּה לָהֶם טוֹב. בְּוִדְאֵי אַתָּה צוֹדֵק, שְׁלַעַת עַתָּה לֹא אֶקַּח אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים, כִּי הֵם יִקְפְּצוּ לִי עַל הָרֹאשׁ, אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת זֶה מֵרֹאשׁ, אֲבָל אֶת שְׁנֵי הַבַּחֲוָרִים הָאֵלּוּ פָּשׁוּט רַחֲמָנוּת, כִּי הֵם יְכוּלִים לְהִתְקַלְקֵל מְאֹד מְאֹד בְּרַחֲוֹב, וְזוֹ פָּשׁוּט הַצְּלַת נַפְשׁוֹת, לֹא רַק בְּרוּחָנִיּוֹת אֲלֵא גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, כִּי חָבֵל עַל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂיִתְאַבְּדוּ בְּרוּחַ הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְהַשְּׁקוּץ וְהַתְּעוּב הַמְּסֹתוֹבְבִים עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, וְאֲנִי מוֹכֵן לְגַדְּלֵם כְּבָנֵי מִמֶּשׁ.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעְעוֹלָם, וְעוֹד פְּעַם תִּזְהִיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שְׂבַשּׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן לֹא יִקְחוּ אֶת הַדִּירוֹת שֶׁל ... כִּי מִי שְׂיִקַּח מִמֶּנּוּ אִיזוֹ דִּירָה, אֵין לוֹ מְקוֹם לְהִכְנֵס בְּבֵית מִדְרָשְׁנוֹ, וְאֲנִי עוֹמֵד עַל זֶה חֲזוֹק מְאֹד מְאֹד, כִּי אָדָם שְׂיִכּוֹל לְהוֹצִיא עָלַי שֵׁם רַע מְלַכְלֵךְ כְּזֶה בֵּין רַבָּנִים, מִצְדִּי אֵין לוֹ מַחִילָה עוֹלָמִית, כַּמּוֹבָא בְּשִׁלְחַן עָרוּף (אֵרַח חַיִּים, סִימָן תרו): הַמוֹצִיא שֵׁם רַע, אֵין צְרִיכִים לְמַחֵל לוֹ כָּלֵל; וְעַל-כֵּן בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן לֹא יִתְקַרְבוּ אֶל הַדִּירוֹת שְׁלוֹ, כִּי מֵה שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מִתְחִיל לְשַׁלַּח לִי פְּקָסִים שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ מַחִילָה... זֶה רַק הָאֵינְטֵרְס שְׁלוֹ, שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהַשְׁכִּיר שֶׁלֹּשׁ דִּירוֹת שְׂעֲשֵׂה מֵהַבֵּית שְׁלוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כא תתסו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה, א' דְרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

הַנְּנִי מְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלְדַת בְּתֻכְם, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכּוּ לְגַדְּלָהּ וּלְחַנְכָּהּ בְּקִלּוֹת עִם שְׂאָר הַיְלָדִים, וְנֵא לְתַת לָהּ שֵׁם כְּפִי שְׁנִסְכְּם בֵּינֵיכֶם.

אֲשֶׁר כֹּא תַתְסוּ – כֹּא תַתְסַח בְּנַחֵל רִיג
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְאַחֵל לְכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם...

כֹּא תַתְסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ. לְדַעַתִּי, לֹא כִדְאִי לָרִיב עִם הָאִשָּׁה,
כִּי חֲכָמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ, כִּי הֵיכִי
דַּתְתַּעְתְּרוּ [תִּכְבְּדוּ וּתִיָקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּתְעַשְׂרוּ], וְאַדָּם צָרִיף
לְהִיּוֹת זֶהִיר בְּכַבּוֹד אִשְׁתּוֹ, וְעַל-כֵּן אִם אִשְׁתְּךָ מִתְעַקֶּשֶׁת לֹא לְגוֹר
בִּיבְנָאֵל, אִז תִּלָּךְ הֵיכֵן שֶׁהִיא רוֹצֶה לְגוֹר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ, שֶׁיְהִיָּה בִינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה
לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַמְאַחֵל לְךָ שִׁבְת שְׁלוֹם...

כֹּא תַתְסַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמְּךָ, וְאַתָּה פָּשוּט מִחִיָּה אוֹתִי עִם כָּל הַבְּשׁוּרוֹת שֶׁאַתָּה מִבְּשָׂר לִי
בִּיבְנָאֵל, כִּי עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים, וּמִי יִתֵּן, שֶׁכָּבֵר אֲזַכֶּה לְבוֹא
לְגוֹר שָׁמָּה.

תכתב לי את השמות שנתן ... לבנו ו... לבתו ו... לבתו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שיתרבו שמחות בקהלתנו תמיד. העקר ראה לחזק ולאמץ את אנשי שלומנו, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותנו.

המאחל לך שבת שלום...

כא תתסט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, ומאד מאד אבקש אותך, שתעשה כל מיני פעולות שבעולם לשמח ולחזק ולעודד את אשתך, ותעזר לה בכל מה שאתה יכול, פי שלום-בית עולה על הכל, ורבנו ו"ל הקפיד על זה מאד מאד, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן רסג, רסד), שצריכים לכבד וליקר מאד מאד את האשה, והסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד לשבר את השלום-בית בביתו של האדם, פדי להכשילו אחר-כך, חס ושלום, ועל-פני צריכים מאד מאד לכבד וליקר את האשה, שסובלת מאד מאד מהילדים, עיני שם; ותכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט.), שלעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, פי אין הברכה מצויה בתוך ביתו של האדם, אלא בזכות אשתו. ואמרו (סנהדרין עו.): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדריו בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאם סמוך לפרקם, עליו הכתוב אומר: "וידעת כי שלום אהלך", ועל-פני תעשה כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה שלום ואהבה והבנה הדדית ביניכם, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה.

לא כדאי לערב את ההורים שלך בתוך החיים הפרטיים שלך,

אשר כא תתע בנחל רטו

כי תכף-ומיך כשהתחמת, אין לך רק את אשתך, כמו שכתוב (בראשית ג): על-פני יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו, והיו לבשר אחד, ולא כדאי לערב את ההורים בעננים הפרטיים שבינך לבניה, אדרבה, להורים צריך להגיד, שהכל בסדר, כי זה לא בריא לערבם, לא בגשמיות ולא ברוחניות.

אודות ההפצה, תאמין לי, שאין דבר גדול מזה, כי מזכים את נשמות ישראל, ובפרט בדורותינו אלו, שעובר, רחמנא לצלן, כפירות ואפיקורסות, שקוץ, תעוב ונאוף בריש גלי, עלינו להורים את זרם האמונה הקדושה, ובזכות זה גם אנחנו נהיה אנשים כשרים.

נקלעתי לצרות ולחובות גדולים, שאף פעם לא הייתי במצב כזה, יעזר לי הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לצאת מזה מה שיותר מהר, ואם יש לך איזו דרך להורות וכו' — מה טוב ומה נעים, כי עוד אף פעם לא הייתי במצב כספי כל-כך קשה כמו עכשו.

המאחל לך שבת שלום...

כא תתע.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ד.

שלום רב אף ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואם מצד אחד אני מאד מאד מצטער בצערך הקשה, אף מצד שני אני מאד שמח שכתבת לי, כי כך אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לסדר שיהיה ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית, ותאמינו לי, שלא כדאי לערב את ההורים, כי בדרך כלל הם עצבניים, ומוציאים את העצבים על הילדים, ומה ולמה לצער אותם, אדרבה, מצד מצות כבוד אב ואם, צריכים להגיד להם, שהכל טוב והכל בסדר, כי אסור לצער את ההורים אפילו שבאמת

לא טוב ולא בסדר וכו' וכו', להורים צריכים להגיד תמיד שהכל בסדר, ועל-ידי-זה מקימים מצות כבוד אב ואם.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (קהלת רבה, פרשה ד'): טובים השנים — איש ואשתו, מן האחד — זה לעצמו וזה לעצמו; הקדוש-ברוך-הוא צננו להתחתן, ועל-כן טובים השנים — איש ואשתו, שאם אחד יפל, יבוא חברו ויעזרו ויגביהו; כמו-כן בכל בית ובית עקר השלמות הוא כשהבעל נמצא במצב ירוד, שאז אשתו תחזקו ותאמצו, ולהפוך — כשהאשה במצב ירוד, אז בעלה יחזקה ויאמצה, כי הם צריכים להיות כגוף אחד, וזה עקר השלמות. ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה ביניכם הבנה הדדית, ואחד יעזר להשני, כי חכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי סנהדרין, פרק ג', הלכה ו'): אשה כבעלה ובעל כאשתו; וכן צריכים לחיות, שתהיה הבנה הדדית ביניהם, ואחד יעזר להשני, ולא יעמד בדרך השני, כי אשתו כגופו (ברכות כד.); ואמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; ועל-כן תשתדלי בכל מיני אפנים שבעולם להשלים ביניכם, ואחד יעזר להשני, ובפרט שבעלך עוסק בזכות הרבים, וכבר הציל הרבה אנשים מלרדת שחת, ואני יודע מהרבה בעלי תשובה שגרים בעלך, ועל-כן את צריכה לכבד ולקור את בעלך, ובזכות זה תראו ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בכל דרככם, ויהיה ביתכם מקום להשכינה הקדושה.

המאחל לך שבת שלום...

אם יש לך אילו טענות, חס ושלום, תכתבי לי, ואל תערכי את ההורים כנ"ל.

כא תתעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַתְרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאֵינִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה בְּעִנְיִן ... כְּמוֹ שֶׁבִקְשָׁתִי מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת חֵבֵר לְלִמּוּד, לְדַעְתִּי, הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּקְבַּע שְׁעוֹר עִם הָאֲבָרָךְ ... בְּכֹל יוֹם שְׁעָה אַחַת, כִּי מֵה שְׂיִכּוּלִים לְלִמּוּד בְּשָׁעָה, זֶה אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשָׁרִי מִי שְׂאִינִי בְּטָלָן, וְ'גוֹנֵב' שְׁעָה אַחַת בְּכֹל יוֹם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּלְמְדוּ אִזּוֹ הַלְכוֹת שְׂנוּצָרוֹת מְאֹד כְּמוֹ עֲכָשׁוּ קִדְּם פּוּרִים, שְׁתִּלְמְדוּ הַלְכוֹת מְגִלָּה, וְכֵן אַחֵר פּוּרִים, שְׁתִּלְמְדוּ הַלְכוֹת פֶּסַח, וּמִלְבָּד זֹאת כְּדֹאֵי לַעֲשׂוֹת גַּם שְׁעוֹר בְּגִמְרָא, וְאַתָּה בְּעֶצְמָךְ רֵאֵה לְחַדֵּשׁ אֶת יְמֵי נְעוּרֶיךָ, וְתִתְמִיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי הַלִּמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת מְטַהֵר וּמְזַכֵּךְ אֶת הַגּוּף מְאֹד מְאֹד, וְעַל־כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! רַק בְּכֹל יוֹם וְיוֹם רֵאֵה לְחַזֵּר בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כא תתעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַתְרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ. וּבִפְרָט שְׂאֵתָה מִמְּשִׁיךְ לְהַדְפִּיס אֶת חֲלָקִי "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", אֲשֶׁר תֵּאֱמִין לִי, שְׁזָה חֲלָקִי מִכָּל עַמְּלִי, כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה נִכְתְּבוּ רַק עַל-יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל בַּחוּרִים וְשֶׁל אַבְרָכִים, וְכֵן הִסְתּוֹכַב שְׂכַתְּבָתִּי לָהֶם, וְלָכֵן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְעִרִיךְ אֶתְכֶם בְּזֶה שְׂאֵתָם מִדְּפִיסִים לִי חֲלָק אַחֵר חֲלָק, יַעֲזוֹר לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְנֶכָה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַחֲלָקִים שֵׁישׁ לִי עַד עַכְשָׁו, שְׁזָה מִסְתַּכֶּם לְחֻשְׁבוֹן שֶׁל יוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלְף מִכְתָּבִים, כֵּן יִרְבוּ.

בְּרַגַע שְׂכָבֵר תִּהְיֶה מוֹכֵן עִם הַ"שְּׂפַת הַנְּחָל" יִהְיֶה לָךְ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, עַל כָּל הַתּוֹרוֹת, וּבְקִרְוֵב אֲשַׁלַּח לָךְ עוֹד סְפָרִים יְפִים. רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֵל תִּבְלִבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּלִבּוֹל בַּעוּלָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בַשּׁוֹרוֹת מִשְׂמַחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כַּא תתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה, א' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב הַגָּאוֹן, חוֹבֵר חֲבוּרִים מְחַכְּמִים בְּבִקְיָאוֹת נִפְלְאוֹה בְּעִנְיֵי שְׁבַת לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשֵׂה, שְׁנִצְרָכִים לְדוֹר הַזֶּה מִמֶּשׁ פְּלֵאִי פְּלֵאִים, מִפְּלֵא וּמִפְּלַג בְּהַפְּלָגַת חַכְּמִים, ר' ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת חֲבוּרוֹ, וְהוּא חֲבוּר הַפְּלֵא וְנִפְלֵא, קוֹלַע אֶל הַשְּׁעָרָה בְּבִקְיָאוֹת נוֹרְאוֹה וְנִפְלְאוֹה, הַלְּכוֹת שְׂמִיכְרָחִים לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּעֵתִים הַלְּלוּ, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְכֶם, שֵׁישׁ לָכֶם בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת

אֲשֶׁר כּא תתעד בְּנִחַל ריט

הַחֲכֵמָה חוֹצֵה בְּבְרוּרֵי הַלְכוֹת הַחֲמוּרוֹת בְּהַלְכוֹת שַׁבָּת, שְׁמָאֵד נִצְרָכִים, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבְּרְכוּ עַל הַמְּגִמָּר עַל כָּל הַלְכוֹת שַׁבָּת כְּרִצּוֹנְכֶם, וְתִזְכּוּ לְזִכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּהַלְכוֹת הַחֲמוּרוֹת.

עֲכָשׁוּ שְׁנַתְּחַדְּשֶׁה מְכוֹנַת הַפִּקֶּס, רְצִיתִי לְדַעַת אֶת חֲנֻת דַּעְתּוֹ — הָאֵם מִתֵּר לְבְנֵי חו"ל לְשַׁלַּח פִּקֶּס בְּעָרֵב שַׁבָּת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁשֵׁם כָּבֵד שַׁבָּת, אוֹ לְהַפּוּךְ מְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְשַׁלַּח בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת לְחו"ל, כְּשֶׁעֲדִין כָּאֵן שַׁבָּת, כִּי כְּפִי שְׁהִטְכְּנָאִים אוֹמְרִים, אֵין פֶּה יָד אָדָם בְּכָלֵל, אֶלָּא זֶה הוּלֵךְ בְּדֶרֶךְ אוֹטוֹמָטִית, וְעַל-כֵּן מֵה דַּעְתּוֹ לְהַלְכָה וּלְמַעֲשֶׂה.

אֲשַׁמַּח מְאֹד אִם יָכוֹל לְשַׁלַּח לִי אֶת שְׁאָר חֲבוּרָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתעד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן קַבְּלָתִי אֶתְמוֹל אֶת הַגְּלִיּוֹן "אוֹר יִבְנֵאל" מִסֵּפֶר 68, וְזֶה מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא פֶּאֶר וַיְפִי, הֵן הַסַּגְנוֹן וְהֵן וְהַעֲרִיכָה, וּבּוֹדָאֵי זֶה יַעֲשֶׂה פְּעֻלוֹת לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר אֱמוּנָה שָׁרָק מִחֲדִירִים בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל מְאֹד, וְעַל כֵּן חִילָף לְאוֹרֵיתָא.

הַיּוֹם שְׁלַחְתִּי לָךְ בְּמַעֲטָפָה 300 דוֹלָרִים עַל הַמִּסְפֵּר הַזֶּה, עַד יוֹם רֵאשׁוֹן תְּהִיָּה לָךְ תּוֹרָה עַל "מְשֻׁנַּת בְּרִסְלָב", וְכֵן מִכְתָּב כָּלֵלִי, וְכֵן תּוֹרָה עַל פְּרִשַׁת "תְּרוּמָה", וְכֵן מְאַמֵּר, בְּאִפְּן שְׁיִהְיֶה הַכֹּל מוֹכֵן.

ועל-פֶּן רָאָה אֶתְּךָ כְּבָר לְהִתְחִיל, כִּי מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂיֵצֵא כְּבָר
בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא עַל ז' אָדָר.

טוֹב שֶׁתְּהִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם ... וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שֶׁתִּכְתֹּב אֹדוֹת פְּעִילוֹת
הַבְּנוֹת בְּבֵית-סֵפֶר, וְכֵן דִּבְרַתִּי עִם הָרַב ... שֶׁהוּא יִכְתֹּב בְּכָל עֵתוֹן
מִהַפְעִילוֹת שֶׁל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה, וְאִם אֶפְשָׁר לְצַרֵּף גַּם תְּמוּנוֹת —
מֵה טוֹב מֵה נְעִים.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה,
מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מ... וּמֵה נַעֲשֶׂה אֶצְלָם, וְכֵן מִשְׁלוֹם...
הַמְצָפָה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

כא תתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי כָּל-כַּף הַרְבֵּה פְּתִיבְתִּי לָךְ, וְכֵן דִּבְרַתִּי אִתְּךָ, שֶׁצָּרִיכִים לְהִיּוֹת
בְּזֶה הָעוֹלָם וּתְרֹן, אַחֲרֵת זֶה לֹא יֵלֵךְ, וּכְמוֹ שְׂאֲנִי כּוֹתֵב, וּכְמוֹ שְׂאֲנִי
מְדַבֵּר וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הוֹלֵךְ לְרוּחַ, אֶתְּךָ לֹא רוּצָה לְלַמֵּד, שֶׁהַחַיִּים
לֹא קָלִים, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֹן, הָאִשָּׁה מְכַרְחָה לְהִיּוֹת צוֹדֵקֶת, אִם
כֵּן רוּצִים אוֹ לֹא רוּצִים וְכוּ' וְכוּ', הָאִשָּׁה מְכַרְחָה לְהִיּוֹת צוֹדֵקֶת!
וְאִם מְכַנִּיטִים אֶת הַלְמוּד הַזֶּה בְּדַעַת וּבִשְׂכָל, אֲזִי יֵשׁ שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאִם
מִתְעַקְּשִׁים וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ עֵקֶלְקֵלוֹת וְכוּ', אֲזִי מוֹצְאִים אֶת עֲצָמָם
בַּחוּץ, לְכֹלֵם עוֹבֵר אוֹתוֹ דְּבָר, אֶתְּךָ רַק עֵקֶשׁן גְּדוֹל, הַתְּגַרְשֵׁת
פְּעָמִים, וְעַכְשָׁו זֶה הַפְּעַם הַשְּׁלִישִׁית, אֲנִי לֹא יוֹתֵר מִלְדַבֵּר אוֹ
לְכַתֵּב אוֹ לְהַסְבִּיר, כִּפִּי שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהִזְהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד
מְאֹד (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי

אָשֶׁר כּא תתעו בַּנְחָל רכא

פֻּעֲלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשִׁבְר בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִזְאוֹת צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת
הָאִשָּׁה, וְאִתָּהּ עֵקֶשׁן גְּדוֹל מְאֹד, כַּמָּה שְׁאֲנִי לֹא אֲדַבֵּר, יֵשׁ לָךְ מִדַּת
הַכַּעַס, שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אִתָּהּ לֹא יְכוֹל לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִמֶּךָ,
בְּשִׁבִיל זֶה אִתָּהּ סוֹבֵל כָּל-כָּף הַרְבֵּה, תֶּאֱמִין לִי, אָדָם נוֹרְמָלִי שְׁהִיָּה
צְרִיף לְשַׁבַּת יוֹם אֶחָד בְּבֵית-סֵהֶר, הִיָּה מְשַׁתְּנָה, אִתָּהּ יִשְׁבַּת כָּבֵר
עֲשׂוֹת פְּעָמִים בְּבֵית-סֵהֶר עַל אוֹתָהּ שְׁטוֹת שְׁאִתָּהּ מְכָרַח לְהִיֹּת
עֵקֶשׁן, אִזּוּ מָה אֲנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת?! וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ,
תִּתְחִיל לְהִתְבוּדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זוּ הַעֲצָה הִיחִידָה שְׁאֲנִי יְכוֹל
לְתַת לָךְ, רַק לְדַבֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
שְׁתִּשְׁבֹּר אֶת הַכַּעַס שְׁלָךְ, מִסְּפִיק, וְאִזּוּ תִרְאֶה שְׁתִּהְיֶה לָךְ יִשׁוּעָה,
יֹתֵר מִזֶּה אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לְהַגִּיד לָךְ.

שְׁתִּהְיֶינָה לָךְ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּא תתעו.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּהּ צְרִיף לְהִיֹּת שְׁמַח, וְתִדַּע לָךְ, שְׁכָל הַפְּשָׁלוֹן שְׁלָךְ —
מִחֲמַת שְׁאִינְךָ שְׁמַח, כִּי אִם הִיִּיתְ שְׁמַח, כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ הִיּוּ הוֹלְכִים
בְּצוּרָה אֲחֵרֶת. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תִּתְבוּדֵד הַרְבֵּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִיֹּת בְּשִׁמְחָה,
כִּי הַשְּׁמִחָה זֶה יְסוּד גְּדוֹל בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִכֵּל שְׁאֲדָם יֹתֵר
בְּשִׁמְחָה, כָּף זֹכָה לִישׁוּעָה, וְלִכֵּן אִם אִתָּהּ רוּצָה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִוְגָךְ,

רכב אשר כא תתעז — כא תתעח בנחל

אפה צריך תמיד ללכת עם פנים שוחקות, לא עשרה קבין של מרה
שחורה שנמצאים עליך. ולכן אני מאד מבקש אותך, שתהיה פקח,
ותחיל להיות בשמחה ואז טוב לך כל הימים.

שנשמע תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

כא תתעז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר
ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תדעו
כבר מצער. והיה טוב מאד, אם יכולים לעשות איזה זכר לאח,
שזכות הרבים הזו תגן עליו בעולם הבא, וצריכים הרבה לבקש
רחמי שמים על כל פרט ופרט, והקדוש-ברוך-הוא ירחם על
הנשמה הזו שנקטפה בגיל כל-כך צעיר, ובאפן טראגי כזה,
ושנשמע כבר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כא תתעח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר
ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁר כּא תתעט בְּנַחֵל רכג

אתה צריך לדעת, שכל הקונטרסים הם דבורים פתקים מהשמים, מתי מרגישים את הדבורים היטב היטב בלב? כשאדם שבור רצון מענה ומגרש וכו' וכו', ועוברים עליו כל מיני משברים וגלים, אז הקונטרסים מאירים עליו את האור אין סוף ברוך הוא, אבל אם יש לאדם רק קצת הרחבה, זאת אומרת קצת ישות וגאות, אין לו כבר שום שיכות עם הקונטרסים האלו, וזה לא בשבילו, אותו דבר המכתבים בשו"ת "אשר בנחל", כל זמן שאדם שבור ורצון ומענה בענויים ויסורים, ומגרש וכו' וכו', הוא ירגיש כל מיני נעם וטעם במכתבים האלו שבשו"ת "אשר בנחל", אבל ברגע שיש לאדם איזו ישות וגאות, זה כבר לא בשבילו, כי הוא לא ירגיש בזה שום דבר. ולכן תראה להתחזק בהקונטרסים האלו, ובפרט שתפיץ את זה, כי זה עושה נפלאות, ברוך השם, זה קרב כבר אלפי אנשים, שבאים אל ציון רבנו ו"ל לראש השנה, ולא יכולים להכחיש את זה, זו מציאות, היום מפרסמים בבוסטון חזרו בתשובה מהטנוף והצואה שהיו בהם, רק על-ידי הקונטרסים האלו, ואף אחד לא יכחיש את זה, ולכן תראה להפיץ, והקדוש-ברוך-הוא ירחם עליך, שהכל יתהפך לטובה, ותקבל על עצמך שלא תהיה כעסן, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

שנשמע בשורות טובות.

המאחל לך שבת שלום...

כּא תתעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תרומה, א' דראש-החדש אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק תראה להתחזק, כי העקר בזה העולם הוא מדת התחזקות.

זוה הִזָּה כָּל עֲנִינֵנוּ שֶׁל מוֹהֲרַנְיָת ו"ל, מִמָּה שֶׁקָּבַל מֵרַבֵּנוּ ו"ל, וְלָכֵן הָאֵט זֵיין זַאָף זֵיף אוּיִס גֶּעפִירט [דַּרְכוֹ הַצְּלִיחַ], כִּי בְּנֻדַּאי כָּל תַּלְמִידֵי רַבֵּנוּ ו"ל קִבְּלוּ הֶרְבֵּה מְאֹד מֵרַבֵּנוּ ו"ל, כָּל אֶחָד כָּפִי דַּרְכוֹ, וּבְנֻדַּאי לְכָל אֶחָד מֵהַתַּלְמִידִים הָיוּ דְבוּרִים וְכוּ', אֲבָל מוֹהֲרַנְיָת ו"ל עָלָה עַל כָּלֵם, כִּי הִבִּין בְּעֵמֶק בֵּינְתוֹ וְשָׁכְלוּ, שְׂדֵבֵר רַבֵּנוּ ו"ל הָעֵקֶר הוּא "הַתְּחִזְקוֹת", כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזוֹה הָעוֹלָם מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים וְכוּ', וְלוּלֵא "הַתְּחִזְקוֹת", יְכוּלִים לְאַבֵּד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת בְּפַעַם אַחַת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאֲחֹז בְּסִפְרֵי מוֹהֲרַנְיָת ו"ל, שְׁהֵם כְּלוּלִים מִדְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי מוֹהֲרַנְיָת ו"ל שָׁלַב אֶת חֲדוּשָׁיו יַחַד עִם דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְהָיוּ לְאַחַדִּים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּצִיחָה, ב' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, רְאֵה לְחֻדָּשׁ בְּכָל יוֹם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, כִּי רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר, שֶׁהוּא תִקּוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד עַל הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁפָּגַם עַד עַכְשָׁיו, כִּי כִּנְגָד זֶה שֶׁחָשַׁב וְהִכְנִיס בְּמַחְשְׁבֹתוֹ כָּל מִינֵי לְכָלוֹף וְזָבָל, יְכַנִּיס עַכְשָׁיו חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְעַל-כֵּן אֵל תְּשִׂים לֵב לְכָל מֵה שֶׁמִּפְטָטִים, אֵין לָךְ שׁוֹם עֵסֶק אַתָּם, אַתָּה רַק רְאֵה לְחֻדָּשׁ בְּכָל יוֹם.

רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי כָּל יוֹם בְּזוֹה הָעוֹלָם יֵשׁ כִּנְגָדוֹ יוֹם לְמַעְלָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר.

אָשֶׁר כּא תתפּא — כּא תתפּב בּנחל רכּה

נָא וְנָא רָאה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתפּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּצַנֶּה, ב' אָדֵר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיִתְרָה בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא
רְפוּאָה לְכֹל, וּכְכֹל שְׂאָדָם זוֹכֵה לְשְׂמִיחָה, כֵּן זוֹכֵה לְרְפוּאָת הַנְּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלֵי בְּיִתְרָה שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵינוּ
לְבֵין בְּעַלְּךָ, וְתִהְיֶה הַשְּׂמִיחָה שְׂרוּיָה תָּמִיד בְּבֵיתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתפּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּצַנֶּה, ב' אָדֵר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּבְּדִקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם
לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דֵּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם

הַן בַּק כְּשֶׁאֵין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְבֹדֵק אֶת הַמְזוּזוֹת,
וְלְהַחֲלִיף אִם יֵשׁ אִיזוֹ מְזוּזָה פְּסוּלָה, חֵס וְשְׁלוֹם.

רְאֵי לְשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדְּלֵי שְׂיֵהֶיָה בְּבֵית תְּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה,
וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעַלְיָךְ, וּבִזְכוּת זֶה יֵהִיָה נִשְׁפָּע עֲלֵיכֶם בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ב' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הֵיִסוּד בְּדַרְכֵי
רַבְּנוּ ז"ל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה.

אוֹדוֹת הַחֲשָׁשׁוֹת שֶׁלָּךְ וְכוּ', בְּשִׁבְלִי שְׂאֵתָה לֹאמֵד עִם אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ', בְּשִׁבְלִי זֶה עוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', תִּאֲמִין לִי
שֶׁהַכֹּל דְּמִיּוֹן, אֲדַרְבֶּהָ, עֲלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם דַּעַת
רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֵין לָנוּ מֵה לְהִתְפַּחַד כְּלָל, אֲדַרְבֶּהָ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, אֵתָה יוֹדַע, מִתִּי תִדַּע
שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה דְּבָרִים טוֹבִים? בְּשַׁעַת שֶׁתִּתְחִיל עָלֶיךָ מַחֲלָקָת, אִז תִּדַּע
שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה דְּבָרִים טוֹבִים בְּשִׁבְלִי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל אֱלוֹ שְׂעוֹשִׂים
בְּשִׁבְלִי רַבְּנוּ ז"ל, הֵהֱכִיחַ שֶׁיַּעֲבֹר עֲלֵיהֶם מַחֲלָקָת וּמְרִיבוֹת, אֲבָל אֵל

תתלה את היסורין בשביל זה. וכבר ידוע הדבור מרבנו ז"ל, שאמר בקפדה לאנשי שלומנו: למה אתם צריכים לתלות הכל בשביל המצוות? ! בשעה שבא אליו איזה יהודי, ואמר לו שנתקרה, מפני שהלך למקנה, ואמר לו רבנו ז"ל: לא צריכים לתלות את זה על המצוות, צריכים לתלות את זה על עברות וכו', ועל-כן מה שעובר עליך בבריאות, אל תתלה את זה מפני שאתה מפרסם את דעת רבנו ז"ל, אדרבה, זו הרפואה שלך, וזו התקנה שלך, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק בזה שאנחנו מדברים מרבנו ז"ל, ומגלים ומפרסמים את אורו לכל בר ישראל, ועל-כן חילף לאורייתא, ותראה להמשיך לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם.

גא ונא ראה להתבודד עצמך בכל יום עמו יתברך, ותספר לו יתברך את כל אשר עם לבך בפרטי פרטיות, ואז תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצנה, ב' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק עצמך ביותר, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, ובפרט שאתה עוסק להדפיס גלוי אלקות במדרגה נוראה ונפלאה מאד מאד, עליך להתחזק ביותר להיות בשמחה, ושום דבר לא ישבר אותך, ואל תמשיך עצמך על העצבות כלל.

ראה לדבר מדי פעם עם הוריה משיח לפי תמוך בענין שאתם רוצים לעבר לירושלים וכו', והמקום פאן צר לכם וכו', וכן ראה לכבד את הוריה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם להוציא מכח אף הפועל הכל.

הִיָּה טוֹב שֶׁתִּזְרֹז אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּעֵינַיִן הַסְּפוּרִים, כִּי מְאֹד מְאֹד
רְצִיתִי, שְׂיֵצֵא כְּכֹר סֵפֶר אֶחָד בְּשִׁבְלֵי הַיְלָדִים בִּיבְנָאֵל.

תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה,
וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שֶׁקְּשָׁה וְכֹבֵד לָךְ לְהִגִּיעַ אֶל מִדַּת
הַשִּׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִכְרִיחַ עֲצֻמָּךְ אֶל מִדַּת הַשִּׁמְחָה.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ...

רְאֵה לְהִתְקַשֵּׁר אֶל ... וְלִשְׁאֹל מֵה חֲדָשׁוֹת בְּבֵית-סֵפֶר, וְכֵן
לְהִתְקַשֵּׁר אֶל ... וְלִשְׁאֹל מֵה חֲדָשׁוֹת בְּקִהְלָה, כִּי עֵינַי וְלִבִּי בִיבְנָאֵל,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכְּכֹר אֲזַכֶּה לְגוֹר שֶׁם לְצִמְתוֹת.

כא תתפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ב' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לֹא לְהִטְעוֹת עֲצֻמָּךְ, כִּי גַם בְּלִמּוּד קִבְלָה יְכוּלִים לְהִטְעוֹת
עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד, וְלִחְיוֹת בְּדַמְיוֹן גָּדוֹל, וְלִבְסוּף לֹא הִתְפַּלֵּל יוֹם יוֹם,
כִּי אִם אֵינִי מְכֻוֵן עַל-כָּל-פְּנִים פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְאֵינִי יוֹדַע אֶל מִי
מִתְפַּלֵּל, פְּשוּט לֹא הִתְפַּלֵּל כָּלֵל, וְלִכֵּן הִזְהִיר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן,
חֶלֶק ב', סִימָן קכ), אֲפִלּוֹ שְׂאֵלוֹ מִתְלַמְּדֵיּוֹ בֵּן צְנוּהָ לְלַמֵּד קִבְלָה, שֶׁלֹּא
יִתְפַּלֵּלוּ בְּכּוֹנוֹת וְכוּ', עֵינַי שָׁם; וּבְאַמַּת עֶקֶר חֲכַמַת הַקִּבְלָה לְהִיּוֹת
כָּל-כָּף דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁמִּמֶּיִלָּא כָּל הַשְּׂמוֹת וְהַיְחוּדִים יְכוּאוּ
לְפָנַי עֵינָיו תָּמִיד, אֲבָל לְהִסְתַּפֵּל בְּתוֹךְ הַסְּדוּר כְּמוֹ הַתְּרַנְּגוּל
שֶׁמִּסְתַּפֵּל בְּעֵת אַמִּירַת "בְּנֵי-אָדָם", זֶה צָחוּק מְצַחֵיק וְכוּ', וְחִי
בְּדַמְיוֹנוֹת וְכוּ', הִינֵנו הַיּוֹם הַדְּפִיסוֹ כְּמָה מִינֵי סְדוּרִים בְּנוּיִים עַל-פִּי
דְּבָרֵי הַרֶ"שׁ זי"ע, וְעַמּוּדִים מְלֵאִים שְׂמוֹת הַיְי"ה וְשְׂמוֹת אֱלֹקֵי"ם,
וְעוֹבְרִים עַל כָּל דָּף עִם הָאֲצִבַּע מִמָּשׁ כְּמוֹ הַתְּרַנְּגוּל יַעֲבֹר עִם

אֲשֶׁר כּא תתפּו בַּנְחַל רכט

אֶצְבְּעוֹת רַגְלָיו עַל גִּסְח "בְּנֵי-אָדָם", הָאֵם זֶה לֹא מִגְנָה, וְאַחֲר־כֵּן
קוֹרִין עֲצָמָם מִקָּבֶל אֱלֹקֵי...

וְלִכֵּן צְרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיֵצֵא מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת
וְכוּ', כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם גַּם בְּקִדְשָׁה יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּאִשְׁלֵיּוֹת וּבְדְמִיוֹנוֹת,
וְלִכֵּן צְרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיֵצֵא מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם לוֹמְדִים מְדֵי פְעַם אֶת הַתּוֹרָה
בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה, הַמְדַבֵּרֵת אִיךָ לְהוֹצִיא עֲצָמוֹ
מִהַדְּמִיוֹנוֹת, וְלוֹמֵר עַל זֶה אֶת הַתְּפִלָּה מ"לִקוּטֵי-תְּפִלוֹת".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כּא תתפּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ב' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַקַּח עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִרְגֵּל עֲצָמְךָ
לְשִׁמְעַ כְּלֵי זְמֵר וְקִלְטוֹת שֶׁל שְׂמִיחָה, שְׂזֵה יַגְבִּיחַ אֶת רוּחְךָ, וְלֹא
בְּחִנָּם שְׂדִיקָא בְּדוֹרוֹת אֱלוֹ, שְׂעוֹבֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל מִצַּד אֶחָד כָּל
מִינֵי צְרוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת, שְׂנֹכְשָׁלִים בְּעוֹנוֹת חֲמוּרִים וְכוּ', וּבְגִשְׂמִיּוֹת
שְׂאֵמוֹת הָעוֹלָם הָרְגוּ וְשִׁחְטוּ וְשָׂרְפוּ וְחִנְקוּ מְלִיוֹנִים נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל
וְכוּ', וְהַצְרוֹת וְהַשְׂמָדוֹת חוֹגְגִים, וְאַנְשִׁים נוֹפְלִים בְּדַעְתָּם, וְהַעֲקָר
בְּמִרְהַ שְׂחוֹרָה וּבְעֲצָבוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן סַבֵּב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעֲשׂוּ
בְּקִלְטוֹת אַחַת אֶת כָּל הַכְּלֵי זְמֵר — גַּבֵּל, תֵּף וְכַנּוֹר וְחִצּוֹצְרוֹת וְכוּ',
כְּדֵי שְׂיֻכַּל כָּל אֶחָד לְהַחֲיֹת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ.

וּבְעֶנְיָן שְׂאֵסוֹר לְשִׁמְעַ כְּלֵי זְמֵר מִפְּנֵי חֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְכוּ',
אֶמֶת הַדְּבָר וְכֵן הַהֲלָכָה, אֲבָל אִם בְּנֵי הָאָדָם סוֹבְלִים עַל הָעֲצָבִים,
וְנִמְשָׁכִים אַחֲרַ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, שְׂזֵה יְכוּל לְהִבְיֵאֵם, רַחֲמָנָא

לְצַלֵּן, לַיְדֵי הַתְּאֲבָדוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לְאָדָם כְּזֶה מִתָּר לְשִׁמְעַע כְּלֵי זְמַר, וְזֶה בְּרוּר, כִּי מוּטָב שְׂיִחַלֵּל שְׁבֵת אַחַת, כְּדֵי שְׂיִשְׁמַר הַרְבֵּה שְׁבֵתוֹת.

כִּי אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב עַל כָּל אֶחָד לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבְמַרְירוֹת וְכוּ', וּמִשָּׁם לֵיאֹוֹשׁ, שְׁאַתָּה כֶּבֶד לֹא שָׁוָה לְשׁוֹם דָּבָר, וְהַרְבַּ הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֶהְרֹן מְקַרְלִין זי"ע פֶּרַשׁ אֶת הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ, ד): "לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל", הֵינּוּ שְׁלֹא תִפְסֵל עֲצָמְךָ כְּאֵלוֹ אַתָּה כֶּבֶד לֹא שָׁוָה לְכָלוּם, כִּי זֶהוּ אֲסוּר עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כִּי בְּרַגַע שְׁאָדָם מִתְיָאֵשׁ עֲצָמוֹ, כֶּבֶד הוּא מְנַתֵּק עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהוֹלֵךְ לְעַבֵּד עֲבוּדָה זָרָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

וְכֵן פֶּרַשׁ הָאִישׁ הָאֱלֹקִי הַחוּזָה מְלוּבָלִין זי"ע אֶת הַפְּסוּק (בְּמִדְבָר טו, לט): "וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת יב:): זֶה מֵינּוֹת, הֵינּוּ אֵל תִּתִּיר אֶת הַקֶּשֶׁר שְׁבִינָה לְבִין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא [לֹא תִתְּרוּ הוּא מִלְּשׁוֹן לְהַתִּיר אֶת הַקֶּשֶׁר], כִּי אֲפִלוֹ שְׁהָאָדָם כֶּבֶד גָּפֵל לְמָקוֹם שְׁנֵפֵל וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲסוּר לוֹ לְנַתֵּק עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, רַק לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה.

וְזָכַר, אֲשֶׁר צָרִיכִים לְעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רסא), שְׁהַנְּפִלָּה הִיא מִלְּמַעְלָה וְכוּ', כְּדֵי שְׂיַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִכֵּן זָכַר, שְׁאֲסוּר לְהַתְיָאֵשׁ, רַק לְהַתְּחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כּא תתפז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּצַנֶּה, ב' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיוֹן, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

אֲשֶׁר כּא תתפח בְּנַחַל רלא

הַעֲקֹר לֹא לְהִיּוֹת שָׁבוּר כָּלֵל מִשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, וְזֶה עֲקֹר גְּדֻלַּת
בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוֹ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר, וְכִּי מִחֻזֵּק עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹהִי הַהֲצֻלָּחָה הַכִּי גְדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַצְּנִיָּה, ב' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא תְלוּנוֹת וּטְעֻנוֹת כָּלִפִּי מֵעָלָה
וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! כְּתִיב (אִיכָּה ג, לח): "מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הֲרַעוֹת",
וְרַבְנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), שֶׁהַעֲוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם
חֲקוּקִים עַל עֲצָמוֹתָיו, וְהֵם נוֹקְמִים בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים לד, כב):
"תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה", הֲרַע שֶׁעָשָׂה הָאָדָם, הוּא חֲקוּק עַל עֲצָמוֹתָיו
וְכוּ', הוּא אֲשֶׁר נוֹקֵם בּוֹ וּמְמִיתוֹ, וּמִשְׁגַּע אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁהוּא
תָּמִיד נִמְצָא בְּמִרְרוֹת וּבְדִכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת עַל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעַל כָּל אָדָם וְכוּ', וּבִפְרָט עַל צְדִיק שֶׁדְּבוּק בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וּמִסְבֵּן הוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ, שֶׁהַקְּלֻפּוֹת שֶׁבָּרָא מִחֻמַּת עֲוֹנוֹתָיו,
מִסְבָּכִים אוֹתוֹ, וְהוּא נִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי אֵין לָךְ צֶעַר
וּמְכָאוֹב יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אָדָם הַרוּדֵף אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ'.

וְלָכֵן הָעֲצָה הַיְחִידָה שֵׁישׁ, אָמַר רַבְנֵנוּ ז"ל (שם): לְהִיּוֹת רְגִיל
לְהַתְּדוּת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי עֲקֹר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְּבָרִים, וְעַל-יְדֵי-
זֶה יוֹצְאִים הָעֲוֹנוֹת מֵעֲצָמוֹתָיו, עַד שֶׁזּוֹכָה שְׂיֵאִיר עָלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
בְּעֲצָמוֹ בְּהָאָרֶה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמְבֹטָל בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלָכֵן עֲצָתִי אֲמוּנָה, שֶׁתְּרַגֵּיל עֲצֻמָּךְ לְהַתְּדוּת עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֶיךָ כָּל יוֹם וַיּוֹם, כָּל שְׁעָה וְשְׁעָה מִחֻדָּשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִקַּל מִמֶּךָ
כָּל הַמִּשָּׂא שֶׁל הָעֲוֹנוֹת שֶׁמִּשְׁשָׁגְעִים אוֹתְךָ. אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁאַתָּה

רלב אֲשֶׁר כּא תתפח בַּנְחַל

"חֶכֶם", וּבֵאתָ לְאִיזוֹ "הַכְּרָה" כְּמוֹ שְׁאֵר הַחֲכָמִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים וְאֲנָשֵׁי מַדְעָ... [כְּמוֹ שְׁאַתָּה כּוֹתֵב], וְאֲנִי אוֹמֵר לָךְ, שְׁאַתָּה רוֹדֵף אֶת עֲצָמְךָ מֵעֲצָמְךָ לְבַד, כִּי רַבּוּי הָעוֹנוֹת שֶׁל פְּגָמֵי הַבְּרִית שְׁלָךְ, מְשַׁנְעִים אוֹתְךָ לְגַמְרִי, וְהֵם נוֹקְמִים בָּךְ, וְאַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה בְּגִי-אָדָם, שְׁחוֹלְקִים עָלֶיךָ וְנוֹקְמִים בָּךְ, וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ, שֶׁזֶּה עוֹנוֹתֶיךָ, וְעֵינַי בְּסוּפְרֵי-מַעֲשֵׂיֶיךָ, מַעֲשֵׂה ט' מִהַחֲכָם וְהַתָּם, שֶׁהַחֶכֶם שֶׁהֵלַךְ עִם חֲכָמוֹת, אֶפְלוּ שְׁכָבָר נָפַל בְּטִיט הַיּוֹן, אֲגִידְכֻטֵּע בְּלֹא טֵע, צִעַק שֶׁשׁוֹנְאָיו נוֹקְמִים בּוֹ, וּבַשְּׂעָה שֶׁהֵתָם אָמַר לוֹ: תִּפְסִיק עִם הַחֲכָמוֹת שְׁלָךְ, הֲרִי זֶה עוֹנוֹתֶיךָ, וְהִשְׁטָן בְּעֲצָמוֹ נוֹקֵם בָּךְ וְכוּ', לֹא רָצָה לְהֶאֱמִין.

וְלָכֵן גַּם אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, עֲזֹב אֶת הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שְׁלָךְ, וּבִרַח לָךְ אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ, וְתִתְחִיל לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, זֶרֶק אֶת הַשֶּׁכַל שְׁלָךְ, וְתִדְבֵר רַק עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִתְנַדֵּה עַל עוֹנוֹתֶיךָ, וְאִז תִּרְדּ מִמֶּךָ הַגְּאֻנָה וְהַגְּדֻלוֹת וְהַיִּשּׁוֹת וְכוּ', כִּי עַל-יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים, נִתְגַּלִּים לוֹ עוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, עַד שֶׁנִּשְׁבַּרְתָּ גְּאֻנָתוֹ, וְאִז דִּיקָא מִתְחִילָה לְהֵאִיר לוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּגִלוּי רַב וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג.): כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ גְּאֻנָת, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוֹלִים לְדוּר יַחַד.

וְלָכֵן הַשְּׁלֵךְ אֶת חֲכָמְתְּךָ הַמְדַמִּית, וְתִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִז תִּרְאֶה מִי רוֹדֵף אוֹתְךָ — אִם לֹא אַתָּה בְּעֲצָמְךָ רוֹדֵף עֲצָמְךָ בַּחֲנָם עַל לֹא דְבַר.

אִף אֶחָד אֵינוֹ חוֹשֵׁב מִמֶּךָ וְכוּ', אִף אֶחָד לֹא מַעֲנִין אוֹתוֹ מִה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְלָכֵן תִּפְסִיק לְרַדֵּף אַחַר עוֹנוֹתֶיךָ, וְתִתְחִיל לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר אֶת מַעֲשֵׂיךָ הַרְעִים וְכוּ', שְׁפַגְמָתָ בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה יָמִים וְשָׁנִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּרֵאתָ קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שֶׁהֵם מְלֻוִּים אוֹתְךָ בְּכָל מְקוֹם שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ (עֵין לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמא), וְאַתָּה מְסַתְּבֵךְ בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

מִה אֲמַר לָךְ! תַּעֲשֵׂה לְעֲצָמְךָ סֶדֶר בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְתִהְיֶה רְגִיל לִזְמַר ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם, וְזֶה יִשְׁרָף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֵאתָ

אֲשֶׁר כּא תתפּט — כּא תתצ בּנחל רלג

על-ידי עונותיך, וְיֵאִיר עֲלֶיךָ אורו יתברך תמיד, ותהיה הכי מאשר
בחיך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כּא תתפּט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצנה, ב' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים להיות רק בשמחה, ושמעתי
פעם מהרב החסיד ר' לוי יצחק ז"ל, שהיה בינינו חסיד בשם ר'
וועלוול ז"ל מעיר דיבאבע, וכל אנשי שלומנו אהבו אותו מאד, כי
הוא היה איש שמת, ותמיד קבל את כלם בסבר פנים יפות, והיה
שר ומפזם לעצמו תמיד את הנגון "אשרינו", ומלבד זאת היה
מרבה בלמוד התורה הקדושה בשעורים בסדרן במשנה, בגמרא
ובשלקח ערוך ובוהר ובתקונים וכו' וכו', והיה מרבה להתבודד עמו
יתברך, רואים מזה, כשאדם שש ושמח עם חלקו, על-ידי-זה כלם
אוהבים אותו, וגם הוא מצליח בחייו. ולכן אל תהיה בטלן! תהיה
רק בשמחה, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

הדורש שלומך באהבה רבה...

כּא תתצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצנה, ג' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו.

מאד מאד רציתי שתתנו שם לבתכם, כי מאד מאד מקפידים
לא לעבר שבת-קדש בלי קריאת שם לבת, אם כי יש חלוקי

רלד אשר כא תתצא בנחל

מנהגים, יש שנותנים בקריאה ראשונה אחר ההולדה, כגון: אם נולדה ביום ראשון, כבר נותנים בקריאת התורה של יום שני, או אם נולדה ביום שלישי וכו', נותנים ביום חמישי בעת קריאת התורה, אבל כלם לא עוברים את יום השבת, ועל-כן מאד מאד נצרך לתן את השם בעת קריאת התורה עוד היום אם אפשר, ונתנו שם כפי שמאיר לכם.

הקדוש-ברוך-הוא יבשר לנו בשורות טובות ומשמחות מכם. בעקר רק לחזק עצמכם באמונה פשוטה כרצונו של רבנו ז"ל, אשר אמר: האמונה היא יסוד כל היהדות, ואמונה ממשכת לאדם כל טוב, כי "איש אמונות רב ברכות" (משלי כח, כ), ונתחילו לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד הנם שעשה עמכם. ראו אילו נסים, התחנתם ב"מזל טוב", וזכה אתכם עם ילדים חמודים מאד, בלי עין הרע, ועכשו גם דירה יפה, ועל-כן מה שאתם צריכים עכשו — פרנסה טובה בקרוב מאד.

המצפה לשמע הטוב מכם...

כא תתצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה, ג' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. ותשואות חן לך, שחלקת את המכתבים לאנשי שלומנו.

אודות המסירה, זה בודאי הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, כי הוא לא נח כרגע. לדעתי, אתה צריך לשאל עורך-דין מה לעשות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו כבר לשמע בשורות טובות, שתבטל הטמאה הזו, עלינו להחזיר אמונה פשוטה בין אנשי שלומנו היקרים, כי האמונה הקדושה בו יתברך, לידיע ולהודיע,

אֲשֶׁר כּא תחצב בְּנִחַל רלה

אֲשֶׁר הַכֹּל לַכֹּל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יִתְבַּרַךְ מִחַיָּה וּמְהִינָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהוּא מְלַבֵּשׁ בְּכָל בְּעַל בְּחִירָה, הַיְדִיעָה הַזֹּה הִיא בְּרִיאוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּמִי שֶׁחֲזַק בְּאַמוּנָה, שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם לֹא תוּכַל לוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תחצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ג' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַחֶתֶן ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, רְאֵה לְדַבֵּר עִם הַכֹּלָה וְעִם הַהוֹרִים שְׁלָה בְּשָׁמַי, אָנִי רוֹאֶה שְׁהַהוֹרִים שְׁלָךְ רוֹצִים רַק לְשִׁבֵּר אֶת הַשְּׂדוּף, וְעַל-כֵּן שְׁלֹא יִשְׁמְרוּ לֵב לְכָל פְּטוּטֵיהֶם וְכו', וְלֹא כְּדֹאֵי שֶׁתִּתְעַקְּשׁוּ שֶׁיִּכְתְּבוּ כַּמָּה שְׂרוּצִים בְּהַכְּתוּבָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְהַתְּחַתֵּן, וְאִז תִּקְרִים (בְּרֵאשִׁית): "עַל-כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ, וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", וְאִז תִּקְנֶה לָּהּ זָהָב וְכו' וְכו', מָה עָשָׂה יַעֲקֹב אָבִינוּ, שְׁלֹא הָיָה לוֹ מָה לְתַתֵּן לְהַכֹּלָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְחֶתֶן אֶחָד, שֶׁהַתְּאוּנָן כִּי אֵין לוֹ כְּלוּם, וְעַל-כֵּן לֹא כְּדֹאֵי לְתַתֵּן לָהֶם אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת לְשִׁבֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶת הַשְּׂדוּף בְּרִגְעַ הַאֲחֵרוֹן וְכו', תֹּאמַר לְחַמִּיד וְחַמוּתִיד, שֶׁיִּבְלִיגוּ וְיִשְׁתַּקּוּ, כְּדִי שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשְׁלוֹם, וְאִז לֹא תִפְּיֹר אוֹתָם כְּבָר, רַק תִּהְיֶה מִקְשָׁר אֶל אִשְׁתְּךָ.

רְאֵה לְמַסֵּר ד' ש' לְחַמִּיד וְלְחַמוּתִיד, וְתִקְרָא לְפָנֶיהֶם אֶת מִכְתְּבִי זֶה וְכֵן לְהַכֹּלָה.

הַמֵּאחַל לָךְ יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ג' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׁתַּכְתֵּב לִי מֵהַתְּכַנְיֹת שְׁלֶךְ, וְהַעֲוִלָה עַל הַכֹּל — רָאָה לְהַתְמִיד מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּדַפִּים גְּמָרָא, כִּי בַּחֹר צְעִיר צָרִיךְ לְהַרְבּוֹת בְּדַפִּים גְּמָרָא, כִּי הִיא שְׁמִירָה גְדוֹלָה מִכָּל מִינֵי מִשְׁחִיתִים, כִּי גְ'מ'ר'א' רְאֵשֵׁי תְבוֹת שְׁמוֹת מְלֶאכֵי הַשְּׁמִירָה: גְ'בְרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָאֵל, א'וֹרִיאֵל, חָבֵל מָאד מָאד עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לְמוֹד גְּמָרָא, כִּי כָּל דָּף הוּא חַיּוֹת הַנֶּפֶשׁ, וּמֵאִיר לְאָדָם בְּכָל עֲנִיָּו.

נָא וְנָא רָאָה לְצִיַּת אוֹתִי בְּזָה, כִּי אֲנִי עוֹמֵד בְּהַבְטָחָתִי, אִם תִּזְכֶּה לְסַיֵּם אֶת כָּל הַשָּׁס, תִּזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בַּת זוּגָד, הַעֲקָר הוּא הַמְדוּת טוֹבוֹת, וְלִהְיֶתפֶּלֶל בְּכוֹנֵה גְדוֹלָה מִתּוֹךְ הַסְדוּר וּבְמַגְנֵן דִּיקָא כָּל הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחָה, מְעִרִיב.

רָאָה לְכַתֵּב לִי אֵיךְ זֶה הוֹלֵךְ שָׁם, וּמֵה קוֹרָה בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיָה אוֹתִי עִם כָּל בְּשׂוֹרָה טוֹבָה.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ בְּקִרְוֵב מָאד...

כא תתצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ג' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ עִם הַדוּ"ח, וּמִמָּשׁ הַחֲיִיתָנִי מָאד מָאד, כִּי יֵשׁ שָׁם נְקֻדּוֹת מָאד מָאד חֲשׂוּבוֹת, עֲצָם הַעֲבָדָה,

אָשֶׁר כּא תתצה בְּנַחֵל רלוז

שְׁקִבּוּץ גָּדוֹל מִנְּשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְקַבְּצוֹת וּמִתְרַעֲנָנוֹת קֶצֶת וְכוּ',
זוֹ כְּבָר יְשׁוּעָה גְדוֹלָה. וְעַל כָּלֵם — יְכוּלִים הִרְבֵּה לְתַקֵּן.

בְּיָדָי בְּעֵינַי בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת לֹא לִילֵךְ לְבַקּוּרִים — אֶת צוֹדֵקֶת,
וּצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֵיזָה תִּקּוּן לְזֶה וְכוּ', וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — בְּעֵינַי
הַעֲזָרָה, מִי שְׂאִינִי יְכוּל, לֹא צָרִיךְ לַעֲזֹר, אֲבָל הַמְּצִיאוֹת הַיָּא, שְׁלַעֲזֹר
כָּל אֶחָד יְכוּל אֲפִלּוֹ עִם מַשְׁהוֹ, כְּגוֹן: עֲגָה וְסִלְטִים וְכוּ' אוֹ שְׂאָר
דְּבָרִים וְכוּ', אוֹ עֲזֹר לְסִדֵּר הַשְּׁלֻחָנוֹת לְמִי שְׂאִין פְּרוּטָה לְפָרְטָה, כִּי
כָּל עֲזֹר מְאֹד מְאֹד עוֹזֵר, וּבְיָדָי כָּל אַחַת רוֹצֶה כְּשֶׁהִיא תַעֲשֶׂה
שְׂמֻחָה — שְׂיַעֲזְרוּ לָהּ, וְעַל-כֵּן טוֹב לְעוֹזֵר אֶת כָּל הַנְּשִׁים, שְׂכָּל
אַחַת תַּעֲזֹר בְּמָה שְׂהִיא יְכוּלָה, אֲפִלּוֹ עִם מַשְׁהוֹ פְּעוּט, אוֹ אֲפִלּוֹ
לְסִדֵּר אֶת הַשְּׁלֻחָן.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד מְאֹד לַעֲזֹר בְּהַצְלַחַת הַקְּבוּץ בְּכָל שָׁבוּעַ דִּיקָא,
שֶׁתִּתְקַבְּצֶנָה נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַחַד.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַע כְּבָר הַטּוֹב מִמְּכֶם...

כּא תתצה.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר תַּצְנָה, ג' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֶת
הַבְּשׂוּרָה הַמְּשַׂמַּחַת שְׂיִצָּא לְאוֹר עוֹלָם עוֹד כְּרִךְ מֵאוֹצֵר הַמְּנַצֵּר
"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", חֵלֶק ח'.

מֵה אִמַּר לָךְ! עוֹד יִגִּיעַ יוֹם שְׂיִהְיֶה מֵה לְסַפֵּר מֵהַדְּפָסָה שְׁלָנוּ,
כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַכְשָׁו בְּעוֹלָם מֵה שְׂעוֹבֵר, וְאֵלּוֹ
הַקּוֹנְטְרַסִּים הֵם מִמָּשׁ אֲוִיר לְנִשְׂמָה, וּמְקַרְבִּים בְּנִי-אָדָם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְכָלֵם כְּשֶׁרַק קוֹרְאִים בְּקוֹנְטְרַסִּים, מִתְקַרְבִּים אֵל רַבְּנוּ ז"ל,
אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים נַעֲשִׂים לְאוֹהֲדִים וְתוֹמְכִים וְכוּ', וְאוֹמְרִים ה'תִּקּוּן

בְּנַחַל

כא תתצו

אֲשֶׁר

רלח

הַכְּלָלִי. וְלִכֵּן רָאוּי לָךְ וּלְאִשְׁתְּךָ לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקְכֶם,
"אֲשֶׁר בְּנַחַל" שֵׁם גִּוְרְלְכֶם.

הַמְצָפָה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ תְּמִיד....

פֶּה תִקְבֵּל כַּמָּה עֲמוּדִים מְאֹד דְּחוּפִים לְ... וְתֹאמַר לוֹ, שֶׁהִפְקֵס
שְׁלוֹ אֵינּוּ עוֹבֵד כָּלָל. וְכֵן תִּקְבֵּל מִכָּתֵב מְאֹד מְאֹד דְּחוּף מִמָּשׁ פְּקוּחַ
נֶפֶשׁ, שֶׁכְּתָבָה לִי אֵיזוֹ אִשָּׁה, וְכְתָבָה רַק אֶת הַטְּלָפוֹן שֶׁלָּהּ בְּנִתְנִיָּה
... וְכֵן מִסְפָּר הַפֶּקֶס ... אָבֵל בְּלִי קִדְמַת וְזֶה לֹא עוֹבֵר, וְהִנְרָאָה שֶׁהִיא
צְרִיכָה לְתִשׁוּבָה דְּחוּפָה כְּדַת מֶה לַעֲשׂוֹת.

אם אֲפֹשֶׁר לְתַקַּתֵּק אֶת הַסְּפוּרִים שֶׁל ... גִּרוֹ יֵאִיר.

כא תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר תְּצַנֶּה, ג' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרוֹ יֵאִיר.

חֲכִיתִי הַיּוֹם, אוֹלֵי נְדַבֵּר כְּרִצּוֹנָךְ.

פֶּה תִקְבֵּל אֶת הָעֲמוּדִים בְּ"מִשְׁנַת בְּרִסְלָב", וְנִכְנָסִים גַּם-כֵּן תוֹרָה
קִצְרָה.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... מֶה יְכוּלִים לְכַתֵּב מִעֲנִין הַבֵּית-סֵפֶר,
וְכֵן עִם הָרֵב ... תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר, כִּי הוּא רוֹצֵה לְכַתֵּב מְדוּר בְּשִׁבְלֵי
הַחֲנוּךְ וְכוּ'.

אֶת הַכֶּסֶף שֶׁלַחְתִּי בְּדָאָר אֶקְסֶפְרִס שֶׁל שְׁנֵי יָמִים, אִךְ יַעַן כִּי יָרַד
כָּאֵן שֶׁלֵּג חֲצִי מְטֹר וְהַכֵּל מִשְׁתַּק, אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא, וְלִכֵּן יִקַּח עוֹד
יוֹמִים.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְתְמִיד תִּבְשֹׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת,
אֲנִי מֵבִין הֵיטֵב אֶת מְכֹאוֹבֵי לְבָבְךָ, בְּעֲנִין שֶׁ... נִשְׁאָר לְבַד, לֹא

אֲשֶׁר כּא תתצו בַּנְחַל רלט

רוחניות ולא גשמיות ... עם כל זה לכל אדם יש בחיים כל מיני נסיונות, והעקר להתחזק ולהחזיק מעמד בכל המצבים, כי בזה נמדדת גדלת בר ישראל — פשוטה להחזיק מעמד, אשרי מי שאינו נופל מהאמונה הקדושה, רק מחזק עצמו בתמימות ובפשיטות גדולה באמונה בו יתברך, ואז יעבר על הכל בקלות.

המצפה לשמע ממך...

כא תתצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה, ג' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני מקנה, שהכל הולך על נכון, כי לא קבלתי שום דוח, ומה גם הייתי טרוד כל יום האתמול.

ראה לחזק עצמך באמונה פשוטה בו יתברך. ורבונו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לה), שאמונה היא בבחינת שנה, מי שמכניס עצמו היטב באמונה, על-ידי-זה הוא תמיד בשוב הדעת, כמו אדם אחר שנה טובה, שאז הוא מישב, ויש לו נוחא למחין, ועל-כן הכנס עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע כי הוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, וככל שמכניסים עצמו באמונה זו, כמו-כן נתפסה בכסוי טובה, עד ששום רשע וצורר לא יכול לעשותו שום רע.

אשרנו שאנו יודעים מרבי אמת כזה, המאיר בנו אמונה פשוטה, ואנו מחיים עצמנו עם הלמודים שלו.

בנראה שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, מסר את ... גרו יאיר, ראה במה אתה יכול לעזור לו.

המצפה לשמע ממך בקרוב...

כּא תתצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הַצִּוּוּה, ג' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֹו יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְחָבַל שֶׁהַגּוֹפּוֹת כָּל-כָּף רְחוּקִים, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, בְּכֹל שֶׁבֵּת נִתְחַדְּשִׁים חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים עַד מָאד, וְחָבַל שְׂאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עֲדִין בְּצוּתָא, וְאִקְנִיה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם עַל זֶה יִגִּיעַ הַזְּמַן, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂאִסוּר לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה בְּשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ, וְהַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צְדָק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

יֵשׁ לִי צַעַר לְמָה אֵין ... נִמְצָא, וְאִם בֵּן מִי שׁוֹמֵר וּמִי לוֹמֵד עִם הַבְּחוּרִים? מָאד מָאד רְצִיתִי, אִם תּוּכַל לְתַפֵּס אוֹתָם וְתִלְמַד עִמָּהֶם, וְתִדְבֵּר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי פְּרָטִית, וְתִחַדֵּיר בָּהֶם אֶת הַדְּבוּרִים שֶׁשִּׁמְעֵת אֲצִלְנוּ.

נָא לְשַׁלַּח דו"ח, וּמִמֶּשׁ תְּחַיֵּנִי, כִּי אֲנִי סוֹבֵל בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת הַרְבֵּה מָאד מָאד, כִּי אֲנִי מְסַבֵּב הַתְּלָאוֹת מְשֻׁנוֹת, שְׂאִין לְשַׁעַר וּלְתֵאָר כָּלֵל.

פֹּה תִקְבַּל רַק גֵּרֹוּר אֶחָד שֶׁדְּבַרְנוּ בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, וּרְשָׁמוּ ר' ... גֵּרֹו יְאִיר, לְמַעַן הַעֲתוֹן "אוֹר יִבְנֶאֱל".

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ בְּקִרְוּב...

כּא תתצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הַצִּוּוּה, ג' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מָאד ... גֵּרֹו יְאִיר.

מֵה שְׂאִתָּה מִתְלוֹנֵן עַל חֶסְרוֹן פְּרָנְסָה וְכוּ', עֲלֶיךָ לְזָכֵר,

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֶן וּמִפְרָגִס לְכֹל, וּבּוֹדָאֵי גַם לָךְ נִגְזֹר שְׁתַּהֲיֶה פְּרָנְסָה וְכוּ', וּמָה שְׁאַתָּה לֹא רוֹאֶה שְׁבֹאָה לָךְ פְּרָנְסָה, וְאַתָּה מְתִינֵעַ מְאֹד, עָלֶיךָ לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַפְּרָנְסָה בָּאָה רַק מִמְּנוּ יִתְבַּרֵךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (כְּתוּבוֹת 10): מְלַמֵּד, שְׁלֹכֵל אֶחָד וְאֶחָד נוֹתֵן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרָנְסָתוֹ בְּעֵתוֹ, וּמָה שְׁאִין לָךְ פְּרָנְסָה, סִימָן שְׁנֹסֶתֶם הַצְּנוּר מִמָּךְ וְכוּ', כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח): מִי שְׁבָרָא יוֹם — בָּרָא פְּרָנְסָתוֹ, וּלְכֹל אֶחָד וְאֶחָד הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן פְּרָנְסָה. וְלָמָּה רוֹאִים שְׁבָנִי-אָדָם מִסְתוֹבְבִים בְּלִי פְּרָנְסָה? כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין פ.ב.): רַבִּי מְאִיר אָוֵר, לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ אֲמֵנוֹת נִקְיָה וְקָלָה, וַיִּתְפַּלֵּל לְמִי שְׁהֶעֱשֶׂר וְהִנְכָּסִים שְׁלוֹ, שְׁאִין אֲמֵנוֹת שְׁאִין בָּהּ עֲנִיּוֹת וְעִשְׂרִיּוֹת, שְׁלֹא עֲנִיּוֹת מִן הָאֲמֵנוֹת וְלֹא עִשְׂרִיּוֹת מִן הָאֲמֵנוֹת, אֲלֹא הִכַּל לְפִי זְכוּתוֹ. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אָוֵר: רְאִיתָ מִימֶיךָ חֵיָה וְעוֹף שְׁיִישׁ לָהֶם אֲמֵנוֹת וְהֵן מִתְּפָרְנְסִין שְׁלֹא בְּצַעַר, וְהֵלֵא לֹא נִבְרָאוּ אֲלֹא לְשִׁמְשָׁנִי, וְאֲנִי נִבְרָאתִי לְשִׁמְשׁ אֶת קוֹנִי, אִינוּ דִּינָן שְׁאַתְּפָרְגִס שְׁלֹא בְּצַעַר, אֲלֹא שְׁהִרְעוּתִי מְעַשִּׂי וְקִפְחִתִי אֶת פְּרָנְסָתִי.

וְלָכֵן רְאֵה לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתָבוֹא בְּכֹל יוֹם לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשֶׁךָ, שְׁיִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ פְּרָנְסָה בְּנִקְלָה, וְתִאֲמִין בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִבְקֵשׁ מִמְּנוּ עַל פְּרָנְסָה, עַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁפַּע עָלֶיךָ פְּרָנְסָה בְּשַׁפַּע, כִּי הַפְּרָנְסָה תְּלוּיָה כְּפִי הַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ, אִם אָדָם מְרַבֵּה בְּתַפְלָה עַל פְּרָנְסָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפֵּיעַ עָלָיו שַׁפַּע גָּדוֹל מְאֹד. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א'), סִימָן ט'): כְּפִי שְׁמִפְרָגִס אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַפְלָה, כִּף הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִפְּרָגִס אוֹתוֹ בְּפְרָנְסָה; הֵינּוּ אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשַׁפַּת הָאֵם שְׁלוֹ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וַיִּשִׁים אֶת בְּטָחוֹנוֹ רַק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ יִשְׁפַּע עָלָיו שַׁפַּע בְּפְרָנְסָה.

תִּרְאֶה לְהִרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ, וְתִרְאֶה שְׁלֹא תִחַסֵּר לָךְ פְּרָנְסָה, כִּי כִף

רמב אָשֶׁר כּא תתק — כּא תתקא בּנחל

אָמרו חכמינו הקדושים (תענית ח): נִיבְעֵי רַחֲמֵי אֲפֻפְנָא דְכִי יְהִיב רַחֲמָנָא שׁוֹבְעָא לְחַיֵּי הוּא דִּיהִיב; אָדָם צָרִיף לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים כְּשֵׁישׁ לוֹ עֲנִי, שְׂיִתֵּן לוֹ פְּרֻנְסָה, וּמְמִילָא יְהִיָּה לוֹ כְּבָר חַיִּים גַּם-כֵּן, כִּי כְּשֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן פְּרֻנְסָה, הוּא נוֹתֵן אֶת זֶה לְחַיִּים וְלֹא לְמֵתִים, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל פְּרֻנְסָה, וּתְפִלָּה מוֹעֵלֶת לְזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּדַאֵג אִם תִּתְפַּלֵּל הַרְבֵּה עַל פְּרֻנְסָה, תִּבְנֶה לְעֶצְמְךָ כְּלִי, שָׁבוּ תִשְׁפַּע לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָא.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כּא תתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּצוּהָ, ג' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֹּל רְצוּף מִכְּתָב בְּאַנְגְּלִית, שְׁצָרִיכִים לְמַסֵּר עוֹד הַלְיָלָה לְכֵן גִּיסִי, שְׁמוּ ... לוֹמֵד בִּישִׁיבַת הָרֵב וְאַזְנָעֵר, הוּא צָרִיף אֶת זֶה עוֹד הַלְיָלָה, תְּסַבִּיר לוֹ, כִּי מִחֵר בְּבִקְרָא בְּשַׁעָה שְׁנוֹסֵעַ לְשִׁדְּהָ הַתְּעוּפָה לְקַבֵּל פְּנֵי חָמִי, שְׂיִמְסֵר אֶת זֶה שֵׁם, בְּאַפֵּן שְׂיִתְנוּ לוֹ לְהַכְנִס לְעוֹר לְחָמִי, כִּי הוּא אֵינוֹ מְרַגֵּישׁ טוֹב, הִיָּה לוֹ נְתוּחַ.

אִם אֲפֹשֶׁר לְמַסֵּר לוֹ עוֹד הַלְיָלָה, אֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה, רַק צָרִיכִים לְמַסֵּר לוֹ וּלְהַסְבִּיר לוֹ.

המחכה לתשובה ממך...

כּא תתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תְּצוּהָ, ד' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ עִם דְּמֵי הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְּלֹא עֲלִיּוֹן,
וַיִּשְׁרֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

עֲלֶיךָ לְזָכֹר, שְׂאֲצֹל רַבְּנוּ ו"ל הִיָּה יְסוֹד הַיְסוּדוֹת שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי
אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְתִקּוֹן הַבְּרִית, תִּקּוֹן הַמַּחֲיִן, אֲלֵא כְּשֶׁאָדָם נָשׂוּי, כִּי
פָּלַג גּוֹף זֶה פָּגַם גְּדוּל מְאֹד, וְלִכֵּן צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת
שְׁבַע-עוֹלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְעַל הַבַּעַל מִנְּחַח הַחוּב
לְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (ראש השנה ו:): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ
מְשֻׁמָּחָה; כִּי טַבַּע שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂנֵמְשֻׁכָת אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת,
וְלִכֵּן צָרִיךְ אָדָם תָּמִיד לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ. וַיְכַבֵּר אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י:): מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם, וַיְהִי לוֹ בָּנִים
זָכָרִים? יִשְׁמַח אִשְׁתּוֹ בְּדַבַּר מְצֻנָּה; כִּי הָעֶקֶר הוּא לְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ,
וְכִמוֹ שְׂאָדָם רוֹצֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמֵחַ, עֲלָיו לְזָכֹר שֶׁכָּךְ צָרִיכִים
לְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי סנהדרין,
פָּרָק ג', הַלְכָה ו:): אִשָּׁה כְּבַעֲלָהּ וּבַעַל כְּאִשְׁתּוֹ; וְלִכֵּן עַל הַבַּעַל לַעֲסֹק
תָּמִיד לְשִׁמַּח אֶת הָאִשָּׁה, וְצָרִיכִים לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִיֵס
אִמָּה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וּמְכַל שִׁפְן לֹא לְהִיּוֹת קִמְצָן, כִּי כָּךְ מוּבָא
(נַעַם אֱלִימֶלֶךְ — פָּרָשַׁת מִקְצָן) עַל הַפְּסוּק "וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ לְקִמְצִים", רַמְזוֹ
שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְהִזְהָר מְאֹד מִמַּדַּת קִמְצָנוּת וְכִילִי, כְּמוֹ דְּאִיתָא בְּסִפּוּר
הַיִּשָּׁר לְרַבְּנוּ תַּם, אִם יִהְיֶה אָדָם כִּילִי, הֵינּוּ קִמְצָן, אִין זֹאת הַמַּדָּה
הַרְעָה לְבַדָּה בּוֹ, רַק אַחֲרַת מְלַבֵּד אֵלֶּה, וְזֹאת עֲלֵתָה עַל כְּלָנָה, וְסוּף
דְּבָרָיו: עַל-כֵּן אִי אֶפְשָׁר לְכִילִי לְהִיּוֹת עוֹבֵד הַשֵּׁם, עֵינִ שֶׁם דְּבָרָיו
הַמְּתוּקִים הָאֱמִתִּיִּים, וְזֶהוּ "וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ" וְגו', דְּהֵינּוּ יוֹסֵף הִיָּה
מִתְּקֵן אֶת הָאָרֶץ בְּשִׁבְעֵי שָׁנֵי שִׁבְעֵי, אֶת מַדַּת הַקִּמְצָנוּת שְׁבָהָם, וְזֶהוּ
"לְקִמְצִים", כִּי אִין לָךְ אָדָם נִמְלֵט מִמַּדָּה זֹאת, אִם לֹא כִּלּוֹ יֵשׁ בּוֹ
מִקְצָתוֹ, וַיֵּשׂ אֲשֶׁר בָּהֶם אֶפְלוּ קִצָּת מִקְצָת מִהַקִּמְצָנוּת, וְצָרִיךְ הָאָדָם
לְהִסִּיר עֲצָמוֹ מִמַּדָּה רָעָה זֹאת, עֵינִ שֵׁם. וְלִכֵּן כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלָּךְ כְּפִי
שְׂאֲנִי מִבֵּין הוּא, שְׂאֵתָה קִמְצָן בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וּמְמַרר לְאִשְׁתְּךָ אֶת חַיֵּיהָ,
וּמְקַמֵּץ מִמֶּנָּה מַה שֶּׁהִיא צָרִיכָה, וּמְשֵׁם בְּאוֹת לָךְ כָּל הַצָּרוֹת וְכוּ',
מִדּוּעַ לֹא תִזְכֹּר מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּמוּרָה טז:): אִשָּׁה,

כִּינֹן שְׂאִין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ — מִיַּד צוֹעֲקֵת; וְלִכְּנֹן הַבַּעַל צָרִיף לְהַשְׁפִּיעַ שְׁפַע לְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא לְקַמֵּץ מִמֶּנָּה שׁוֹם דָּבָר, וְאִדְרָבָה הַבַּעַל צָרִיף תְּמִיד לְדָאג שְׁלֵאֲשֵׁתוֹ יִהְיֶה יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְבָמוֹת סב:): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר מִגּוֹפוֹ, עָלִיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (אִיּוֹב ה'): "וַיִּדְעַתָּה כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"; וְכֵן אָמְרוּ (פְּסָחִים קט:): חָיֵב אָדָם לְשַׂמַּח בְּנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ בְּרַגְלָהּ, שְׁנֵאֲמַר: "וְשִׂמְחַתָּ בְּחַגְגֶּךָ", בְּמָה מְשַׂמְחִים וְכוּ', וְנָשִׁים בְּמֵאֵי תַנִּי רַב יוֹסֵף: בְּבָבֶל בְּבִגְדֵי צְבָעוֹנִין, בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל: בְּבִגְדֵי פִשְׁתָּן מְגִהָצִין; הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ, שְׁלֵאֲשֶׁה חַיִּבִים לְקִנּוּת לְכַבוֹד הַחַג בְּגָדִים, וְלֹא כְּמוֹ שְׂאֵתָה נוֹהֵג לְהִתְפָּרֵץ עָלֶיךָ כְּשֶׁהִיא קוֹנָה לְעֲצָמָה שְׁמֵלָה לְכַבוֹד הַחַג, אֵיפֹה לְמַדְתָּ אֶת הַמִּדָּה הַמְּגִנָּה הַזֹּאת שֶׁל קְמֻצָנוּת? הָרִי זֶה אֲשֶׁתְּךָ, וְלִכְּנֹן שְׁמֹר מְאֹד עַל כְּבוֹדָהּ, וְתִפְסִיק לְהִיּוֹת קְמֻצָן, וְאַל תִּדְקֹדֵק עַל הוֹצָאוֹת אֲשֶׁתְּךָ, וְאַזּוּ יִשְׂרָה הַשְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַשְׂמִיחָה בְּבֵיתְךָ.

הַעֲקֹר רְאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מֵינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם, שְׂאֵתָה תִּהְיֶה אָדָם שְׂמַח, וּמְמִילָא תוּכַל לְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי בְּדַרְכְּךָ כָּלֵל מִי שֶׁהוּא אִישׁ מְמַרְמֵר, הוּא זוֹרֵק אֶת הַמְרִירוֹת עַל הַזּוֹלָת וּבִפְרָט עַל אִשְׁתּוֹ, וְלִכְּנֹן תִּבְקֹשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאַל תִּזְלַזַּל בְּתַפְלָהּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ, שְׁעַל כָּל דָּבָר קָטָן שֶׁאָדָם צָרִיף, עָלִיו לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיִזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֵל זֶה, וּבִפְרָט מִדַּת הַשְׂמִיחָה, שְׁזוֹ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל צָרִיף לְהִגִּיעַ אֵלֶיךָ, עַל זֶה צָרִיכִים לְהִרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, וְאִם אֵתָה תִּהְיֶה שְׂמַח, מְמִילָא תוּכַל לְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתַעֲקֹר מִמֶּךָ אֶת מִדַּת הַקְּמֻצָנוּת וְהוֹרַע לָב, שְׁנִדְבְּקוּ בְּךָ מְרַב עֲוֹנוֹתֶיךָ, כִּי מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּפִגְם-הַבְּרִית, הוּא אִישׁ רָע, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רמט), וְלִכְּנֹן תִּבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִוְצִיאָךְ מִהַמִּדָּה הַרְעָה הַזֹּאת, וְתִהְיֶה רַק טוֹב.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַצְּנוּהַ, ד' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְנִדְיָקָא עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְּלִיחוּ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי בְּאַמְתַּ עֶקֶר הַהַצְּלָחָה בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא רַק כְּשֶׁעִם יִשְׂרָאֵל מְחִזְקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וּצְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְפַּסֵּס בְּעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, אֲשֶׁר רַק הוֹרֵג אֶת הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת. וּבְאַמְתַּ עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁהִיסוּד בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְדוֹן תָּמִיד אֶת כָּל־ל יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וְאִזּוּ יִהְיֶה מַחוּ תָּמִיד צְלוּל, וַיִּוּכַל לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה וּבְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּרִצּוֹנוֹ, וַיְכוּל לְזָכוּת לְקָרֵב אַנְשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִסְתַּפֵּל תָּמִיד רַק עַל הַטּוֹב שֶׁבְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּל לְהַגְבִּיֵה וּלְהָרִים אֶת כָּל־נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַפּ"ב) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים לז, י): "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רֶשַׁע, וְהַתְּבוּנָתָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁמוּצָא בְּרֶשַׁע עוֹד מְעַט טוֹב, שֶׁשָּׁם אֵינּוּ רֶשַׁע, עַל-יְדֵי-זֶה "וְהַתְּבוּנָתָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", הֵינּוּ כְּשֶׁתְּבוּנָתָה וְתַסְתַּפֵּל עַל מְקוֹמוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ וְאֵינְנוּ כְּבָר עַל מְקוֹמוֹ הֶרְאֵשׁוֹן, כִּי מֵאַחַר שְׂדָנִים אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה מְעַלִּים אוֹתוֹ מִכָּף חוֹב לְכַף זְכוּת, וּצְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף חוֹב, שְׂזוֹ קְלַפְתָּ קִיִּן סִטְרָא דְקִיִּין כָּל בְּשׂוֹר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח); וְעַל זֶה הִזְהִירָנוּ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְתָמִיד אָמַר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל, אֲלֹא עַל-יְדֵי שְׂדָנִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי לְכַף זְכוּת.

עליכם לדעת, כי אם תחזיקו את עצמכם למשפחה אחת, ואיש את רעהו יאמר חזק בכל מיני אופנים שבעולם, וישתדל לעזור לו בכל הענינים, על-ידי-זה לא יוכל לכם שום אויב וצור והמן עמלק כלל, כי פשנשמות ישראל מתאחדים, לא יכול להם אף אחד בעולם, ובשביל זה הזהירנו כל-כף מוהרנ"ת ז"ל על אהבה ואחדות, ותמיד דבר עם אנשי שלומנו רק מנקדה זו, שתהיה אהבה ואחדות ביניהם, כי ביותר רץ הסמ"ך-מ"ם על דבר זה לעשות פרודים בין נשמות ישראל, ועל-כן זה לעמת זה עלינו להתחזק שיהיה רק שלום ואהבה ואחווה ביננו, ועל-ידי-זה נזכה להצליח לעלות מעלה מעלה, ואם הייתם יודעים את מעלת האהבה ואחדות, אז הייתם מתחזקים יותר ויותר בזה.

זכרו היטב, כי לא באנו לזה העולם להשאר, ועוד מעט נצטרף לצאת מכאן וכו', ועל-כן מה ולמה לנו לריב אחד עם השני וכו', אשר זו קלפת המן-עמלק הסמ"ך-מ"ם, שאמר (אסתר ג, ח): "ישנו עם מפזר ומפזר בין העמים", ולהפוך אסתר אמרה (שם ד, טז): "לך כנס את כל היהודים", הינו אפלו בתוף ההסתרה שבתוף הסתרה שנקראת אסתר, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), גם שם צריכים לבקש ולחפש אחר אהבה ואחדות בין נשמות ישראל, ודיקא על-ידי-זה יתבטלו כל הקלפות והסטרטא אחרא. ומוהרנ"ת ז"ל אמר קדם הסתלקותו ולעילא ולעילא וכו': "מען וועט זיך מווען צינוף קומען" (היה ההכרח להתקבץ יחד), ושאלו אחד מאנשי שלומנו, ור' זאב שמו: איפוא? והשיב מוהרנ"ת ז"ל: "אויף יענע וועלט" (בעולם העליון). ובאמת רבנו ז"ל מביא בספר-המדות (אות צדיק, סימן עד): המקרבים שיש להצדיק בחייו, הם יהיו מקרבים במותם; ואמרו על זה אנשי שלומנו היקרים: בזה שנתאחד ונתקבץ פה למטה בזה העולם, ונדבר מרבנו ז"ל, על-ידי-זה נזכה גם-כן להתקבץ יחד בעולם העליון. ולכן עלינו לקחת את זה בחשבון, אם נחזיק את עצמנו ביחד באהבה, אחווה ורעות, ואחד יעזור להשני בכל מה שרק יכול, ונחיה ביחד באהבה כמו אחים לדעה, על-ידי-זה נזכה גם להתאחד בעולם העליון, ואל תחשבו כי באנו

לְזֶה הָעוֹלָם לְהִשָּׂאָר, כִּי עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ כְּבָר יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, וְכָל זְמַן שֶׁאֲנַחְנוּ חַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם, צָרִיכִים לְרְאוֹת עַל-כָּל-פְּנִינִים שֶׁתְּהִיָּה אֵהָבָה וְשְׁלוֹם בֵּינֵנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִרְאָה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְיִדְוַע הַסְּפוּר, שֶׁהַרְבֵּי רַבִּי זֹשָׁא זי"ע שָׂאֵל אֶת אָחִיו הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע: אָחִי הַקְּדוֹשׁ! לָמָּה נַעֲשִׂים אֲצִלְךָ כָּל-כָּף הַרְבֵּה מוֹפְתִים? עָנָה וְאָמַר לוֹ: מִפְּנֵי שֶׁאֲנִי לְמַדְתִּי אֶת תַּלְמִידִי, שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיהֶם גְּדֹל אֵהָבָה. רִוְאִים מִזֶּה, שֶׁאִם תַּלְמִידִי הַצַּדִּיק מְחִזְקִים אֶת עֲצָמָם בְּאֵהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְרְאוֹת נִסִּים נִגְלִים.

וְלִכֵּן רְאוּ, אָחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל מִהִסְתַּת הַסַּמ"ךְ-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ, וְגִנְדָא דִּילֵיהּ, שֶׁמְסִיתִים וּמְדִיחִים נִגְדָנוּ, וְחוֹשְׁבִים רַק רָעָה, כִּי יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק עֲלֵיהֶם, הֵם חוֹשְׁבִים רָעָה עֲלֵינוּ, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁהַרָעָה תִּפְּלַע עַל רֵאשִׁים, כְּמוֹ שֶׁאַרְע לְהִמָּן הַרְשַׁע, שֶׁהָיָה שָׂשׂ וְשִׂמְחָה, שֶׁהִנֵּה הִנֵּה הוּא כְּבָר תּוֹפֵס אֶת מְרֻדְכִי הַצַּדִּיק, וְתוֹלָה אוֹתוֹ עַל הָעֵץ, וְלִבְסוּף נִתְּלָה עַל הָעֵץ שֶׁהִכִּין לְמְרֻדְכִי הַצַּדִּיק. וְדָבָר זֶה סוֹבֵב בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֱלוֹ הַרְשָׁעִים וְהַקְּלִי עוֹלָם, שֶׁחוֹשְׁבִים מִחֲשָׁבוֹת לְהַרְע לְהַצַּדִּיקִים וְהַיְרָאִים, לְבִסוּף הַכֵּל נוֹפֵל עַל רֵאשִׁים. אֲבָל זֶה תְּלוּי רַק כְּפִי הָאֵהָבָה וְאַחֲוָה וְאַחֲדוּת שֵׁישׁ בֵּין הַיְרָאִים וְהַשְּׁלֵמִים. כִּי תִכְףּ-וּמְדִד כְּשֵׁישׁ אֵהָבָה אַחֲוָה וְרַעוּת, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם מְסַבְּבִים עִם אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אֶפְשָׁר לְנַגַע בָּהֶם.

וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם זוּלָתוֹ רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וְאִם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶחָד אֵינוֹ בָּקוּ הַבְּרִיאוֹת, צָרִיכִים לְלַכֵּת לְקַיֵּם מִצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, וְלְדַבֵּר עַל לְבוֹ וְכוּ', וְכֵן אִם רִוְאִים אֶחָד שְׁבוּר וְכוּ', אוֹ יֵשׁ לוֹ אֵילוֹ דְּאֵגוֹת וְכוּ', צָרִיכִים לְדַבֵּר עִמּוֹ, וְלַחֲזִקוֹ וְלַעֲוֹדוֹ וְלֵאמְרוֹ וְכוּ', וְאֵין לָךְ מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, כִּי לְהַחֲיוֹת בְּרִי יִשְׂרָאֵל אֵינוֹ דְּבָר קָטָן; כִּי בְּאֵמַת אֵין בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי

ואשרי מי שמדבק עצמו באור אין סוף ברוך הוא, ומי שזוכה לחזק וילאמץ את נשמות ישראל, אשר אין ערוך אל דבר זה, וגורם שמחה גדולה בשמים, כי שם בעולמות העליונים, מסתכלים מאד מאד מה שקורה פה, ואם, חס ושלום, רבים או מתקוטטים או מדברים לשון-הרע על זה או מזה על זה, על-ידי-זה נעשה קטרוג בשמים וכו', ויוצאות מזה גזרות רעות וכו', ומזה בא צמצום וקטנות הפרנסה וכו', אבל תכף-ומיד אם מחזיקים את עצמם ביחד באהבה, אחוה ורעות, ועוזרים אחד את השני, על-ידי-זה עולים למעלה שעשועים גדולים, והקדוש-ברוך-הוא משפיע שפע, ברכה והצלחה; אשרי מי שיקים את דברי אלו, ואז טוב לו כל הימים.

מאד מאד אבקש את כל אחד ואחד מכם, שיתפללו בעדי, וכן תעוררו את נשותיכם ואת ילדיכם, שיתפללו בעדי, שימתקו ממני כל הדינים וכל המשפטים, ויתבטל הרע ממני, ואזכה כבר לבוא ולגור אתכם ביחד, ותדעו, שכל תפלה ותפלה שמתפללים — פועלת הרבה מאד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתקג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ד' אדר ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ואני בשום פנים ואפן לא מסכים שתתפטרי, כי ברגע שאת תתפטרי מהנהול, כל בית-הספר תפורר וזה ברור; כי באמת אשריך ואשרי חלקך, שבזכותך יש לנו בית-ספר, ויש לנו תלמוד-תורה, ויש לנו גנים, ויש לנו פעוטון, ואם לא את, לא הייה לנו דבר זה, ואת צריכה לדעת, כי דבר זה ברור אצל כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, אך את צריכה

לדעת, מי שעוסק בצרכי צבור, עליו להיות מוכן לקבל כל מיני בקורות, כי זה טבע של בני-אדם, אפלו אותם בני-אדם שעושים טובות לזולתם, ממש מוסרים את נפשם בעבורם, מקבלים אחר-כך חזרה רע, כי זה טבע של האדם, שאין לו שום הפרת הטוב. ועל-כן ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, תחזיקי מעמד, ותראי את הנסים נגלים שייעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, ואף שעכשו מר לנו מאד מאד, ובפרט לי, שהנה יש לי עוד פעם משפט בי"ז באדר, עם כל זאת אני מאמין באמונה שלמה בדברי חכמינו הקדושים, שאמרו: מי שיש לו משפט עם איזה גוי ורשע, שיהיה נעשה באדר-שאז מזל ישראל בריא, ויהיה לגוי או לרשע מפלה גדולה. ועל-כן אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעכשו תהיה לו מפלה גדולה פעם ולתמיד, וכבר נזכה להתרחב ברוחניות ובגשמיות.

נא ונא חזקי ואמצי מאד מאד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואל תגיבי על העלבונות וחרופין וגדופין שמנת חלקך, כי דיקא על-ידי-זה יהיו לך בנים חיים וקמים, בנים קדושים וטהורים, עוסקים בתורה הקדושה בהתמדה רבה. ורואים, תהלה לאל, בלי עין הרע, שיש לך ילדים טובים, ובפרט הבנים, שהם יושבים בדרך-ארץ בבית-המדרש, ורוצים מאד ללמד תורה, ואל תחשבי שזה בא לבד מעצמו וכו', אלא הקדוש-ברוך-הוא מברך אותך, ומזכה אתכם בזכות הרבים, שאת מוסרת את נפשך, בעבור זה יש לך בנים ובנות טובים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּא תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ד' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִפּוֹת עֲדִין, כִּי אֵין לָךְ עֲדִין מֵה לְחִזּוֹר, וְהַעוֹלָה עַל הַכּל, אֲסוּר לְהַשְׁבֵּר כְּכֹר שֶׁהוּא הָרָאשׁוֹן, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם שְׁדוּף טוֹב, אֲנִי מְקַוֶּה וּמְצַפֶּה וּמְיַחַל וּמְתַפַּלֵּל עוֹד לְבּוֹא בְּקִרְוֹב עַל שַׁבַּת אַחַת לִיבְנָאֵל, וְנִרְאֶה מֵה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, הָעֵקֶר אֵל תּפֵּל בְּשׁוֹם יְאוּשׁ וְשׁוֹם שְׁבָרוֹן לֵב לֹא יוּכַל לָךְ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבַּרֵךְ, וְתִדַּע כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נּוֹרְאָה וְנִפְלְאָה, וְאִם סִבֵּב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְרַצֶּה לְנִסְעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, סִימֵן שְׁנִתְקַיֵּם בָּךְ אֶף-עַל-פִּי דְאִיהוּ לֹא חֲזִי מְזִלְיָה חֲזִי, וְעַל-כֵּן חִכָּה עוֹד וְהַכּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלַפְעָמִים רוֹאִים יְשׁוּעָה בְּרִגְעַ הָאֲחֵרוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ד' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם ל... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּקִשְׁר לְהַדִּירָה שֶׁל ... לְדַעַתִּי, לֹא כְּדָאִי שְׁבָשׁוּם אֲפֵן לַעַת עֲתָה יוֹתֵר עַל הַדִּירָה, כִּי בְּאַמַּת אִם תִּסְתַּפֵּל הֵיטֵב בְּעֵין אַמַּת עִם כָּל הַחֲסְרוֹנוֹת שְׁלוֹ, הוּא גַם-כֵּן מִסְכֵּן, וְעַכְשָׁו בְּרִגְעַ שֶׁהוּא מוֹתֵר עַל

אֲשֶׁר כּא תתקוּה בְּנַחֵל רנא

הַדִּירָה, אֲזִי אֲנַחֲנוּ נִשְׁאַרִים קְרֻחִים מִכָּאן וּמִכָּאן, בּוּ בְּרַגַע שְׁרוּשְׁמִים אֶת הַדִּירָה עַל שְׂמָה, הִיא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁהִיא רוֹצֶה, וְהִיא יְכוּלָה לְהַכְנִיס שָׁם כָּל מִינֵי חִילּוּנִים, אוֹ לְהַכְעִיסֵנִיקִים, חֵס וְשָׁלוֹם, אוֹ מִי יוֹדַע מָה, עַל-בֵּן כְּדָאֵי לְחַכּוֹת וְלִתֵּן לָהּ שְׁתַּשְׁלֵם אֶת הַמְשַׁכְּנָתָא חֲדָשׁ חֲדָשִׁים, וְאִז תִּשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, כִּי לֹא תוּכַל לַעֲמֹד בְּזֵה, וְדַבֵּר זֶה לֹא תִבִּין רַק גְּבַרְת ... כִּי הִיא תִצְטַרֵּף לְשָׁלֵם מִכִּיסָה... (לְדַעֲתִי עַל שֵׁם הַבְּנוֹת לֹא כְּדָאֵי לְרַשֵּׁם אֶת הַדִּירָה, כִּי כָּף לֹא יְכוּלִים עַל-פִּי חֵק אֵף פַּעַם לְמַכּוֹר עַד שִׁיגְדִלוֹ), עַל-כָּל-פָּנִים כְּדָאֵי עֲכָשׁוּ לְחַכּוֹת אִם חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם, וְלִכֵּן אֵל תְּדַחֵק עֲלָיו לְוֹתֵר עַל הַדִּירָה לַעֲת עֲתָה, וִי וִי וִי, מַה הַחֲטָא גּוֹרֵם, שְׁמַאבְדִּים אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְזֵה מוּסַר הַשֶּׁפֶל, עַד הֵיכָן הָאָדָם יְכוּל לְפַל עַל-יַדֵּי דְחִיקַת הַשָּׁעָה, שֶׁהוֹלֵךְ אֵל מַה שֶּׁלֹּא שִׁיף לוֹ. וּכְבָר רְאִיתִי בְּעִינֵי בְּמִשְׁךָ כָּל יְמֵי חַיֵּי הַמוֹן סְפוּרִים כְּאֵלוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקִשְׁרָא עִם ... וְלִהְיוֹדַע אִם צְרִיכִים עוֹרְרָא-דִּין עַל הָעֲנָן שְׁלָנוּ, כִּי לֹא כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר מַעֲצָמוֹ, כְּדֵי שְׁלֹא נִכְשַׁל כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּפַעַם שְׁעַבְרָה.

מָה אִמַּר לָךְ! רַק אֲמוּנָה וְרַק אֲמוּנָה, לְהַחֲבִיא עֲצָמוֹ רַק אֲצִלוֹ תְּבַרְרָךְ, כִּי אֵין לָנוּ אֵף אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵף שְׁעַכְשָׁו מֵרַמָּד מְאֹד מְאֹד מְאֹד הַמְסִירוֹת שֶׁל הַרְשָׁע מְרַשָּׁע, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אֲבָל זְכוֹר גַּם זָכַר, שְׁבֹא יְבוֹא זְמַנּוֹ וְסוּפוֹ, וּכְבָר הָיוּ סְפוּרִים כְּאֵלוֹ בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, שְׁרַשָּׁע רַדְף אֶת הַצְּדִיק, וְלִבְסוּף נִתְפַגֵּר בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה, כְּמוֹ שֶׁהָיָה עִם ... שְׁמַסֵּר אֶת מוֹהֲרֵי תַּ"ל, וּבְאִמְצַע הַמְסִירָה פַּעַם נִפְל שָׁם וְנִתְפַגֵּר עַל הַמְּקוֹם.

זְכוֹר תִּזְכֹּר, כִּי אֵין לָנוּ רַק הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְרַק הוּא יִשְׁמְרֵנוּ וְיִצְיָלָנוּ, וְרַק הוּא יַעֲזָרֵנוּ. וּמִי שְׁאִמַּר לְעוֹלָמוֹ דֵּי — יֵאמַר לְצְרוּתִי דֵּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ כָּל טוֹב...

עֲכָשׁוּ הַתְּקַשֵּׁר ... אֲמַרְתִּי לוֹ שְׁעַדִּין יַחֲכֶה וְכַבֵּ"ל.

כא תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר הַצִּוּוּה, ד' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע שְׂאֵתָה עוֹד פְּעַם מְדַפֵּיס אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא "אָרְךָ אַפִּים", שְׁסֵפֶר זֶה בְּשַׁעֲתוֹ זָכָה לְתַפּוּצָה כְּזוֹ, שְׁלֹא הָיָה עוֹד סֵפֶר בְּחַיֵּי מַחְבֵּר, שְׁיוּפֵץ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה לְמַעַלָּה מִמָּאָה אֶלְף, וְנִדְפַס כְּבָר עֲשָׂרוֹת פְּעָמִים (אֲנִי זוֹכֵר אִיךָ שְׁבַפְעַם הָרֵאשׁוֹנָה הַדְּפֻסְתִּי חֲמִשָּׁת אֶלְפִים, וְהַמְדַפֵּיס צָעַק עָלַי: מָה אַתָּם עוֹשִׂים? אֵךְ אֶחָד לֹא מְדַפֵּיס כַּמּוֹת כָּל-כֶּף גְּדוֹלָה, וְהָאֲבָרָךְ ר' שְׁמוּאֵל דְּדוֹד ז"ל בְּמִשְׁךָ חֲדָשִׁים מְכַר אֶת הַכֹּל... כָּל-כֶּף הָיָה הַבְּקוּשׁ עַל זֶה הַסֵּפֶר, וְאַחֲרֵי-כֵן הַדְּפֻסְתִּי עוֹד פְּעַם אֶלְפִים סְפָרִים, וְנִתְפָּשְׁטוּ תוֹף שְׁבוּעַ... וְאָז לֹא עָזַב אוֹתִי ר' שְׁמוּאֵל דְּדוֹד ז"ל עַד שֶׁהַדְּפִיס עֲשָׂרִים אֶלְף... וְהַמְדַפֵּיס צָעַק עָלַי: אַתָּם מְאַבְדִּים עֲצָמְכֶם לְדַעַת... מָה אַתָּם עוֹשִׂים, אֵךְ פְּעַם לֹא תִפְשֹׁט וְיוּפֵץ, וּלְבַסּוֹף ר' שְׁמוּאֵל דְּדוֹד ז"ל נִצָּחוּ, וְלֹא נִשְׁאַר עַד אֶחָד, וְנִדְפַס עוֹד כַּמָּה פְּעָמִים, עַל-יְדֵי כַּמָּה אַבְרָכִים בְּפוֹרְמַט קָטָן בְּכַמָּה מִינֵי מַהְדוּרוֹת גְּדוֹלִים קְטַנִּים וּבִינּוֹנִים, וְכֹל זֶה כָּאֵן בְּמִדִּינַתְנוּ, כִּי זֶה הָיָה הַסֵּפֶר הָרֵאשׁוֹן שֶׁר' שְׁמוּאֵל דְּדוֹד ז"ל נִכְנַס בְּהַפְּצָה, וְעָשָׂה אֶת זֶה עִם תְּבַעֲרָה עֲצוּמָה, וְאַחֲרֵי-כֵן הַדְּפִיסוּ... עַד שֶׁהַתְּחַלְתָּ אֶתָּה לְהַדְּפִיס, אַבָּל הַהִכְרַח לֹא מֵרָךְ, שֶׁהַהַדְּפָסָה שְׁלָךְ הִיא הַדּוּר וּפְאָר, שְׁאִין לָךְ לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵאֵךְ מְדַפֵּיס וּמוֹצִיא לְאוֹר) עַל-כָּל-פָּנִים אִיךָ שֶׁהוּא הַסֵּפֶר "אָרְךָ אַפִּים" נִדְפַס בְּחַיֵּי הַמַּחְבֵּר פְּעָמִים אֵין מְסֵפֶר, אוֹיֵלִי שְׁלִשִׁים וְחֲמִשׁ אוֹ אַרְבָּעִים פְּעָמִים, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּיךְ וְאַשְׁרִי חֶלְקָךְ, כִּי הַסֵּפֶר עָשָׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם, וְלֹא בַחֲנָם שְׁמַאֵז שְׁיִצֵּא הַסֵּפֶר הַזֶּה, אִז הַתְּחִילָה הַמְּחַלְקַת הַגְּדוֹלָה עָלַי, הַסֵּפֶר נִדְפַס בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה בְּשִׁנַּת תַּשְׁל"ה, וְיִצֵּא לְאוֹר קָדָם פֶּסַח, וְאִז נִתְעוֹרְרָה עָלַי מְחַלְקַת בְּרַצְיָחָה כְּזוֹ, שְׁלֹא נִתֵּן לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל עַל לֹא דְבָר וְכוּ', רַק עַל קִנְיָאָה וְשִׁנְיָאָה וְכוּ', וּמֵאֵז וְעַד עַתָּה נַעֲשֶׂה מַה שְׁנַעֲשֶׂה וְכוּ' (רְשַׁמְתִּי אֶת

אָשׁר כּא תתקז בּנחל רנג

כָּל זֶה, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שֶׁיְהִיָּה מְעַנֵּין כָּל הַסְּפוּר, וְעוֹד אֲאָרִיף בְּזֶה
בְּמָקוֹם אַחֵר). רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְתִשְׁמַר עַל הַבְּרִיאוֹת,
וְכֵן אֵל תְּדַפֵּיס יוֹתֵר מְאֹלָף, כְּשֶׁזֶה יִגְמַר תְּדַפֵּיס עוֹד. וְאוֹדוֹת לְהוֹסִיף
קוֹנְטְרָסִים, לְדַעֲתִי, זֶה מִסְפִּיק, וְלֹא צְרִיכִין רַק לְהִדְפִיס כְּמוֹ שֶׁהוּא,
וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָפֵה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁתִּי מוֹסְרֶת לְךָ תּוֹדָה רַבָּה עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשִׂיתָ עִם אָבִיָּה,
שֶׁמְסַרְתָּ אֶת הַמִּכְתָּב לְבֶן גִּיִּסִי, כְּדִי שִׁיּוּכַל לְהַכְּנִס בְּפָנִים וּלְעֹזֵר
לְחֵמִי, כִּי עֶבֶר כָּאֵן שְׁנַי גִּתּוּחִים, לֹא עָלִינוּ, וְתִשְׁאוֹת חֵן לְךָ עַל כָּל
הַטּוֹבָה שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ.

כּא תתקז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ד' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָה מְאֹד שֶׁמְחַתִּי אִיף שֶׁאַתָּה מְחִזֵּק
עֲצָמְךָ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, וְכֵף צְרִיף לְהִיּוֹת, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמַצּוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וּכְמֵאֲמַר הַתּוֹנֵא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת
פֶּרֶק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת
וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמַצּוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְד.

וְהִנֵּה הַהֶכְרַח לְהוֹדִיעַ לְךָ בְּשׁוֹרָה לֹא טוֹבָה, כִּי בֶן דוֹדִי יַעֲקֹב
בְּעֶרְקוּיִטְשׁ ז"ל שָׁבַק חַיִּים לְכָל חַי הַיּוֹם אַחֲרַי שֶׁסָּבַל יְסוּרִים
נוֹרָאִים מִמַּחֲלָה מִמְּאֲרַת, וְהִיָּתָה כְּבָר הַלְוִיָּה וְהוֹלִיכּוּ אוֹתוֹ הַיּוֹם
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַטִּיסָה מַגְעַת לְלוֹד בְּשַׁעַת שְׁתַּיִם (הַיּוֹם), וְיַעֲן שֶׁאֲנִי
יּוֹדֵעַ שֶׁהֵייתָ מְאֹד מְאֹד קְרוֹב אֵלָיו, וְגַם אֲכַלְתָּ אֶצְלוֹ בְּפֶסַח, וְהוּא
מְאֹד כְּבִדָּךְ, עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי לְהוֹדִיעַ לְךָ.

רנד אָשָׁר כא תתקח בַּנְחָל

וּמִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת אֲמַתַּת דְּבוּרֵינוּ מַה יִּתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ
שִׁיעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, וּמַה נִּשְׁאָר מִמֶּנּוּ? רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִצְוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכָל הַשְּׁקָרִים וְהַכְּלִים לְבִסוּף יִפְלוּ.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר מְרַב עֲיִפוּתִי, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְכָה
לְבִשָׁר תָּמִיד רַק בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ד' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... גַּרְם יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם שֶׁקִּבַּלְתֶּם אֶת הַחֲבִילָה, וּבָה עַד סוּף
הַסֵּפֶר, נָא לֹא לְהִדְפִּיס רַק כְּפִי הַגְּהוֹתִי.

חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי הַסִּפְרִים עוֹשִׂים פְּעֻלוֹת נִפְלְאוֹת
בְּעוֹלָם, וְכָל הַעֲנִיָּן הוּא פְּלֵא גְדוֹל, כְּלָם מְחִיִּים עֲצָמָם מִהַסִּפְרִים,
וּמִצַּד שְׁנֵי כְּלָם מְדַבְּרִים עָלַי כָּל דָּבָר אָסוּר, וְהַהֲכָרַח לִי לְהִיּוֹת בְּכִי
כָּל בְּנֵי-אָדָם (עֵינִי לְקוֹטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסג), שֵׁשׁ אֶחָד שֶׁהוּא
צָרִיף לְהִיּוֹת בְּכִי-אָדָם, וְכָלֵם מְדַבְּרִים עָלָיו, וַיֵּשׁ לוֹ יְסוּרִים,
כִּי הוּא צָרִיף לְהִיּוֹת בְּכִי-אָדָם שֶׁל כָּל אֶחָד; וְאֲנִי סוֹבֵל חֲרוּפִין
וְגִדּוּפִים וְכוּ', מַה לֹּא וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הִחֲלַטְתִּי יַעֲבֹר עָלַי מַה, עַד
הֲרִגַע הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁתְּדַל לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּלְגִלוֹת
וּלְפָרְסָם אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד
מְאֹד.

קִבְלָתִי בְּצִרוּף מַכְתְּבְּךָ עוֹד מַכְתְּבִי, הֵאֵם זֶה מ...? הֵאֵם כְּדָאִי
לִי לְכַתֵּב לוֹ מַכְתְּבִי, וְכֵן ל...? תְּכַתֵּב לִי דַעְתְּךָ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהִדְפִּיס
הַמוֹן סְפָרִים, וְאֲנִי חָיֵב לְךָ הַרְבֵּה כֶּסֶף, וְכֵן אוֹכֵל לְשָׁלֵם לְךָ הַכֹּל.

הַמְּצַפֶּה לְתַשׁוּבָה מִהִירָה...

כא תקט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצנה, ה' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, וגם עכשו מכתב קצר, אבל טרדוטי שהיו לי בימים אלו, פשוט לא הייתי יכול להתרכז כרגע, ובפרט שכואב לי מאד מאד עד פנימיות נפשי, איך משגעים אותנו ועושים לנו כל מיני עול בעולם, על ידי הסתת הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, ולבסוף התלמוד-תורה והבית-ספר והגנים שלנו נמצאים במצב כזה, שהערבי הקבילן אמר, שאצלם בכפר אפלו לרפת לא היו משתמשים בזה, ומכל שכן לבית-ספר, אבל מה לעשות? הכל בידי ה', ובנדאי הוא יתברך יהפך לנו הרעה לטובה גדולה.

אודות המסירה שלך וכו', יש סברה כמו שאתה כתבת להתעלם וכו', אבל כדאי לבדק עם עורך-דין, כי גם אני לקחתי עכשו עוד פעם עורך-דין על מסירה חדשה שמסר הרשע, ימח שמו.

אודות אולטרסאונד לאשתך, היום זה כבר מפתח, ואין מה לפחד מזה.

המצפה לשמע רק הטוב ממך תמיד...

נא למסר את המכתב ל... דחוף.

כא תקי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצנה, ה' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אף שְׁנִפְלֵת בְּמָקוֹם שְׁנִפְלֵת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זָכַר מָה שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רסא): כְּשֶׁנּוֹפֵל אָדָם מִמְדַּרְגָּתוֹ, יֵדַע שֶׁמִּן הַשָּׁמַיִם הוּא, כִּי הַהִתְרַחֲקוּת הִיא תִּחְלַת הַהִתְקַרְבוּת, עַל-כֵּן נֶפֶל — שִׁיתְעוֹרֵר לְהִתְקַרֵּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעֲצַתוֹ — שִׁיתְחִיל מִחֲדָשׁ לְהַפְגִּיט בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי לֹא הִתְחִיל עֲדִין כָּלֵל מֵעוֹלָם. וְזֶה כָּלֵל גָּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁצָּרִיכִים מִמֶּשׁ בְּכָל יוֹם לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ, וְלִכְּן אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, אֲשֶׁרִינוּ מִה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמִה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כא תתקיא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר הַצִּנּוּחַ, ה' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ וְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִה מְאֹד גָּדְלָה שְׂמֵחָתִי, שְׂאִתָּה מִתְמִיד בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהֶעֱתִיקָם מוֹהֲרַנְיָה ו"ל, שֶׁהֵן: "שִׂיחוֹת-הַר"ן", ו"חִי-מוֹהֲר"ן", אֲשֶׁר בְּפִירוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (חִי-מוֹהֲר"ן, סִימָן שנה), שֶׁבְּכָל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁהֵיךָ מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ, כּוֹלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כָּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צָדִיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּו, כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוֹצֶה (אֲזוּי וְוִי אִיךָ מִיִּין אִיִּין גּוֹטְעֵר יוֹד), אִם יִרְצֶה לִילָךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׂיחָתוֹ הַקְדוּשָׁה, וְנִגַּם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשֶׁלּוֹמְדִין דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים, יֵשׁ לָהֶם גַּם-כֵּן כַּח גָּדוֹל לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמְת, לְמִי שֶׁיִּשִׁים לְבוֹ הַיֵּטֵב לְדַבְּרָיו וְלְשִׂיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת הַנְּאֻמָּרִים בְּסִפְרָיו הַקְדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׂיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְעוֹרְרוֹת

אֲשֶׁר כּא תתקׁיב בַּנְחַל רנז

נפְלֵאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד, וְדַרְךְ יִשְׂרָאֵל וּנְכוֹנָה מְאֹד לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזוֹ מְדַרְגָּה שִׁיחָהּ. אֲפִלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיּוֹנָה מְאֹד, יְכוּל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נְפִלְאוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שָׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְּךְ, מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית הַמְדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יְכוּל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נְכוֹנוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שָׁלוֹ לְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמְתּוֹ, אִם יָשִׁים לְבוֹ לְדַכְרֵיוֹ הַיָּטִב, וַיִּקְיֵם אוֹתָם בְּאַמְתּוֹ וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיאֲחִז בָּהֶם]. הַלְוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְתַמֵּיד בָּהֶם. כְּשֶׁאֲנִי הֵייתִי בְּחוּר צָעִיר כְּכֵן שֶׁשֶׁעֲשִׂרָה שְׁבַע־עֶשְׂרֵה, גָּמַרְתִּי אֶת שְׁנֵי הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ בְּכָל שָׁבוּעַ לְתַקוּפָה אֲרַכָּה, וְכֵךְ הִחְדַּרְתִּי בְּעֲצָמֵי אֶת שִׁיחוֹתַי הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה הָיָה בְּעֲזָרֵי בְּהַתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וַתְּהַלֵּה לְאֵל, לֹא הִכַּרְתִּי אֶת אֵף אֶחָד, רַק אֶת הַשִּׁיחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִסְרַתִּי אֶת נַפְשִׁי לְקִיָּם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְזֶה שֶׁהָיָה בְּעֲזָרֵי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כּא תתקׁיב.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר תְּצִוָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שָׁבוּר? כִּי כָּבֵד אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן קעז), שֶׁרְאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאַף־עַל־פִּי שָׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגַדֵּלֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, רְאוּי לָכֶם לְסַמְּךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מְגַדֵּלְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה, ה): "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל הַנּוֹי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח בִּי, מֵה שְׂזַכִּיתֶם שִׁיחָהּ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה. גַּם חִזַּק אֶת אֶחָד שִׁישְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ

אָפּלוּ בְּעֶסְקֵי חַל. וְאָמַר לוֹ: בְּנֹדָאֵי כֵן הוּא, שְׁבַתְחֻלָּה צְרִיכִין לְשַׁמַּח עֲצָמוּ בְּמַלִּי דְּעֵלְמָא בְּכָל מַה שְׁיִכּוּלִין, וְאַחֲר־כֵּן בְּאִין לְשַׁמְחָה אַמְתִּית. וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקַיָּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ עִם רַבְּנוּ ז"ל, וְאָז תּוּכַל לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל לֹא יָתֵן לָךְ לִפְּלֵ, אִם רַק תַּחֲזִיק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יַדִּי הַתְּמֵדָה רַבָּה בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשִׁים: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סְפָר־הַמְּדוּת", אָשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), אָשֶׁר פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצְאִים בְּתוֹךְ הַסְּפָר, וּמִי שְׂרוּצָה לְהַכִּיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל, רְאוּי לוֹ לְהִיּוֹת בְּקִי בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּעַל-פִּיהַ מִמֶּשׁ, וְאִם רוֹצִים — יְכוּלִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כּא תתקיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, ה' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְעֵבֵר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת ל.): תִּנִּי רַבִּי חֵיָא מִיּוֹם שְׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֶף-עַל-פִּי שְׁבָטְלוּ סְנֵה־דְרִין, אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בָטְלוּ וְכוּ', הֵינּוּ דִין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בָטְלוּ, מִי שֶׁנִּתְחַיֵּב סְקִילָה — אוֹ נוֹפֵל מִן הַגֵּג, אוֹ חֵיָה דוֹרְסָתוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב שְׂרָפָה — אוֹ נוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נִחַשׁ מִכִּישׁוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב הִרְיָגָה — אוֹ גִמְסָר לְמַלְכוּת אוֹ לִיסְטִים בְּאִין עֲלָיו, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב חֲנֻק — אוֹ טוֹבֵעַ בְּנֵהָר אוֹ מֵת בְּסֵרוּנְכִי; שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם כָּל-כֵּן הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת, וּבְנֵי-אָדָם תּוֹלִים אֶת הַכֹּל בְּטַבַּע, מִקְרָה וּמִזֵּל, וְשׁוֹכְחִים שֶׁהַכֹּל עֲנָשִׁים מִן הַשָּׁמַיִם,

אֲשֶׁר כּא תתקיד בַּנְחַל רנש
מִפְּנֵי שְׁעוֹבָרִים עַל רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ וְכוּ', וּמִתְרִיסִים וְכוּ', כָּל־פִּי מִעֲלֵה
וְכוּ', וְלִכְּנָן מַה יֵּשׁ לָךְ לְקַנְאוֹת בְּאֵלוֹ הַרְחוֹקִים וְכוּ' וְכוּ'.

אַתָּה שֶׁתִּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כּא תתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ה' אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לֹא לְהִתְפַּעֵל מִהִמְטָרְפִים וְכוּ', שְׁגוֹרְמִים חִלּוּל שֵׁם רַבְּנוּ
ז"ל, וּמִשְׁתַּגְּעִים וְקוֹפְצִים וְרוֹקְדִים עַל הַרְחֹבוֹת וְכוּ', כִּי בְּפִרוּשׁ
אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צִדִּיק, סִימָן סט): מִי שֶׁאֹהֵב אֶת הַצִּדִּיק
צָרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת הַצִּדִּיק, שְׁלֹא יֵצֵא עֲלָיו שֵׁם רַע; וְלִכְּנָן אֵלּוֹ הַמְּשַׁגְּעִים
וְהַמְּטָרְפִים וְכוּ' וְכוּ', הֵם כָּלֵל אֵינָם שְׂיָכִים אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא
צָרִיכִים לְהִתְפַּעֵל לְהַגִּיד אֶת הָאֱמֶת, וַיְדוּעַ מַה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל כָּתַב
לְחֹתָנּוֹ ר' יוֹסֵף ז"ל: "בְּקִשְׁתִּי מֵאַהֲבַי חֹתָנִי, שְׂיִכְתֹּב לִי כַּמָּה דְּפִים
גְּמָרָא הוּא לּוֹמֵד, וְכַמָּה דְּפִים פּוֹסֵק הוּא לּוֹמֵד, שְׁלֹא תַעֲשֶׂה מִהַעֲקָר
טָפֵל וּמִהַטָּפֵל עֲקָר", רוֹאִים מְזֵה שֶׁדְּבַר רַבְּנוּ ז"ל זֶה רַק תּוֹרָה,
וְהַעוֹלָה עַל הַפֶּל — לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדָה וְכוּ', וְכֹל אֵלּוֹ
הַמְּשַׁגְּעִים וְהַמְּטָרְפִים וְכוּ', זֶה חֲדָשִׁים מְקֻרֹב בְּאוֹ מַכְּמָה צָרְפְּתִים
מְשַׁגְּעִים, שְׂבָאוֹ אֵל הַזְּקֵן שְׁצוּחַק וְכוּ' וְכוּ'.

וַיֵּשׁ לְהַרְבּוֹת בְּזֵה, אֲבָל כְּדִי לֹא לְהַרְבּוֹת בְּמַחֲלַקַת עֲדִיף לְקַצֵּר
וְכוּ', וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כא תתקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ו' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם לְ.. וְל... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

עֲכָשׁוּ צִלְצִלְתִּי אֶל ... וְהִקּוּ מִנְתֵּק, אֲנִי אֶשְׁלַח לּוֹ מִכְּתָב וְחִבָּל,
כִּי בְּדַרְךָ טֹלְפוֹן זֶה יוֹתֵר חֲרִיף, וַיְמָה גַם שְׁשׁוּמַע קוֹלִי.

הָעֵקֶר לְהִיּוֹת חֲזָקִים, וְלֹא לְהַנִּיחַ שְׂיַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם, אֲדַרְבֵּה לְדַבֵּר
עִמּוֹ בְּצוּרָה מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִקְיִם
בְּנֵי (יְשַׁעְיָה נד): "כָּל כְּלִי יוֹצֵר עֲלֵיךָ לֹא יִצְלַח" וְגו', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְהִיּוֹת רַק חֲזָקִים עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, עוֹד מְעַט עוֹמְדִים לְהַכְנִס עוֹד
כַּמָּה מִשְׁפָּחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה יְהִיָּה חֲזוֹק גְּדוֹל לְכָל־לִיּוֹת אֲנִי"ש,
וּבְפֶרֶט שְׁלֹאט לְאֵט דוֹאֲגִים לְבַחֲוָרִים הַשׁוֹכְבִּים, לַעֲשׂוֹת מֵאֲתָם בְּנֵי
אָדָם, אֲשֶׁר זֶה יְהִיָּה לְטוֹבַת כָּל הַתְּלַמוּד תּוֹרָה.

הָעֵקֶר מֵה שְׂאֲתָם צְרִיכִים — לְהַחֲזִיק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַחַד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

דְּבַרְתִּי עִם הָעוֹרֵךְ-דִּין, הוּא רוֹצֵה אֶת הַחֹמֶר, וְזֶה מְאֹד מְאֹד
חָשׁוּב לוֹ, וַיְמָה גַם, כִּי הַזְּמַן קָצָר וְהַמְּלֵאכָה מְרַבֶּה. אֲקַוֶּה שְׁתּוּכַל
לְהִבִּיא לּוֹ אֶת כָּל הַחֹמֶר מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר, וּכְבָר נִזְכָּה לְרֵאוֹת
בְּמַפְלָתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ, וְתַתְּגִלָּה מְלָכוֹת שְׁמִים בְּעוֹלָם.

כא תתקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ו' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ
הַטּוֹב מִמֶּךָ.

עָלֶיךָ לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי טְרַדוֹתֵי רַבּוּ כְמוֹ שָׁרְבוּ בְעֶסֶק
הַרְבִּים, וּבִפְרָט שְׂאֲנֵי רוּצָה עוֹד לְגַמֵּר "הַגָּדָה שֶׁל פֶּסַח" עִם פְּרוּשׁ
"אוֹר זְרוּעַ", וְהַתְחַלְתִּי אֶת זֶה לְפָנַי יוֹמִים, וְאֲנִי בְלַחֵץ גָּדוֹל, שְׂאֲנֵי
רוּצָה עוֹד לְגַמֵּר אֶת זֶה, כִּי צָרִיכִין לְחַדָּשׁ... וְלִכְתֹּב... וְלַהֲדַפִּיס...
וְלַהֲפִיץ... וּכְמֵאמֵר הַרֵב הַקְּדוֹשׁ מִטְּשֵׁה עֵרִין ז"ל, שְׁצָרִיכִים לְחַדָּשׁ
לְבַד וְלַהֲדַפִּיס לְבַד וְלַהֲפִיץ לְבַד...

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל
הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׁעִבְרָתָ לִיבְנָאֵל, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתַּפִּיחַ רוּחַ חַיִּים בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּקוֹל וּבַחֲוִית, וְכֵן
תִּקַּח עַל עֲצָמְךָ שְׁעוּרִים פַּעַם עִם זֶה וּפַעַם עִם זֶה, אֲדַרְבֶּה, אַתָּה
תַּעֲשֶׂה חִבְרוּתוֹת, הַעֲקֹר שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם כָּלֶם דְּבוּרֵי יִרְאַת
שְׁמַיִם, וּתְחַזֵּק אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַבֵּר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, לֹא צָרִיכִים לְחַפּוֹת עַד שֶׁהוּא יָבוֹא אֵלֶיךָ,
אֲלֹא אֲדַרְבֶּה, הַחֹב מִנַּח עָלֶיךָ לְגִשֵּׁת אֶל כָּל אֶחָד לְדַבֵּר עִמוֹ דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְלְחַזְקוֹ וְלְאַמְצוֹ, וְאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְאִז
תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָבְךָ.

אֲנִי לֹא לוֹקַח שׁוּם בְּחוֹר מִיבְנָאֵל לְפָה, מְלַבֵּד אֶת שְׁנֵי הַבְּחוּרִים
שֶׁל ... הֵינּוּ ... וְ... כִּי הֵם מְסַפְּנִים מְאֹד, כִּי בְּבִית אֵין שְׁלוֹם, רַק
מְרִיבוֹת וּמִכּוֹת רִצָּח, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהַשְּׁנֵי בָּנִים הָאֵלוּ הֵם זְרוּקִים
מִמָּשׁ עַל הַרְחוּב, וְיָכוֹל לְעַבֵּר יוֹם אוֹ יוֹמִים שְׁלֹא אָכְלוּ, אֶחָד יֵשֵׁן
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְאֶחָד יֵשֵׁן בְּכָל לַיְלָה בְּדִירָה אַחֲרָת, וְהוּא פְּשוּט עֲנִין
שֶׁל הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַדְּלָם לְתוֹרָה
וְלַחֲפָה וְלִמְעֻשִׁים טוֹבִים. וְעַל-כֵּן אֲנִי לוֹקַח אוֹתָם, וְאֶת יְתָר
הַבְּחוּרִים אֲנִי לֹא לוֹקַח עִכְשָׁו בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְזֶה אֲצַלִּי חַד
מִשְׁמַעִית, וְעוֹד אֶהְיֶה לְפָנַי זֶה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְדַבֵּר עִמָּךְ עַל הַתְּכַנְיּוֹת
לְהַבְּא, אֲבָל לַעֲת עֵתָה אֲנִי לֹא לוֹקַח רַק אֶת שְׁנֵי בְּחוּרִים אֵלוּ,
וְעַל-כֵּן אֵין לְךָ לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם.

נא ונא ראה להחדיר בתלמידים יראת שמים ואמונה, ואז תצליח בדרךך תמיד. אני כותב לך עכשו מכתב חד משמעית, אם לא ישתנו בהנהגה, ואם לא ישתנו בהתמדה, אזי אף פעם לא יבואו אצלי, וזה הם צריכים לדעת היטב היטב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד אשתך, שתהיו בריאים, ויהיה לך שפע גדול ברוחניות ובגשמיות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתקיו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ו' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, והנה אם אשתך מסכמת וכו', העקר שיהיה בהסכמה מלאה, אתה יכול לבוא לכאן לשלשה שבועות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתעשה פה שפע ותוכל לשלם את כל החובות, ועל הדרך אתה יכול להביא גם את ... וגם את ... אני אשלם בעבורם את פרטיסי הטיסה, זה פשוט הצלת נפשות כמו שאתה בעצמך יודע, ואני מאד מאד מרחם עליהם, ואצלי הם יגדלו לתורה ולחפה ולמעשים טובים. ולכן אתה יכול לעשות כל מיני השתדלות להביאם לפה אתך ביחד, כי כמו שאתה אומר, שאף פעם לא טסו, והם לא יודעים את התהליכים לזה, ואם אתה רוצה כבר לבוא עכשו — מה טוב ומה נעים, כי כך אתה תהיה פה בפורים, ותוכל לאסף שפע, ואנחנו נשתדל לעזר לך, כדי שפעם ולתמיד תוכל לצאת מהחובות שלך, ואני אארגן כמה אברכים שייעזרו לך ללכת לכמה מקומות, כדי שתוכל לעשות כסף.

ראה לחזק את עצמך ביותר, ותבשר לי רק בשורות משמחות.

אֲשֶׁר כּא תתקיה — כּא תתקיט בּנחל רסג

וּמֵאֵד רְצִיטִי, שְׁיִהְיֶה בְּכֶתֶב, הִינּוּ מ... וְהֵן מְהֵאֵמָּא ... שְׁהֵם מְסִפִּימִים
בְּהֶסְכָּמָה מְלֵאָה, שְׁשָׁנֵי בְּנִיָּהֶם יְבוֹאוּ לְכֹאֵן, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה אַחֲר־כֶּן
בְּעֵינֵי, וְעַל־כֵּן שְׁיִכְתְּבוּ שְׁהֵם שׁוֹלְחִים אֶת בְּנִיָּהֶם לְכֹאֵן בְּהֶסְכָּמָה
מְלֵאָה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה להודיע מה שיותר מהר את התכנית שלך.

כּא תתקיה.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִנָּה, ו' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, עָלֶיךָ לְגִשֵּׁת אֶל רוֹפֵא, וְלַעֲשׂוֹת אוֹלְטְרַסְאוֹנֵד, וְזֶה לֹא
מְסַכֵּן כָּלֵל, וְאֵדְרִבָּה אֶת צְרִיכָה לְבִדֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת. הַעֲקֹר רְאִי לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִנּוּחֵי הַרְבֵּה
וְאֵל תִּתְיַגְעֵי וְתִתְאַמְצֵי יוֹתֵר מְדִי.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּא תתקיט.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִנָּה, ו' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אַךְ בְּעֵתִים הִלְלוּ אֲנִי מְאֹד מְאֹד
 עָסוּק, כִּי זֶה יוֹמִים שֶׁהִתְחַלְתִּי לְסַדֵּר אֶת הַהֲגָדָה שֶׁל פֶּסַח עִם פְּרוּשׁ
 חֲדָשׁ "אוֹר זְרוּעַ", וְאֲנִי צָרִיף לְגַמֵּר אֶת זֶה עַל חַג הַפֶּסַח הַזֶּה,
 וְעַל-כֵּן הַזְמַן אֵינּוּ בִּידִי.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שֶׁישׁ לִי עִם
 הַבְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת שֶׁאַתָּה מְבַשֵּׂר לִי בְּכָל פַּעַם, וְעַל-כֵּן רָאֵה לְחַזֵּק
 אֶת עֲצָמְךָ, וְתִכְתֵּב לִי הַכֹּל, כִּי כָּל דְּבַר מְאֹד מְעַנֵּין אוֹתִי, כִּי אֲנִי
 צָרִיף לְדַעַת כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, כְּדֵי שְׁחַס וְשָׁלוֹם, לֹא יֵצֵא אִיזָה קְלָקוּל,
 חַס וְשָׁלוֹם.

נָא לְכַתֵּב לִי מָה קָרָה לְבִסוּף עִם הַסֵּפֶר תּוֹרָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקבּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסַדֵּר תְּצִיגָה, ו' אָדָר ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרֵב ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגֵדֵל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
 אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה מְחִיָּה אוֹתִי עִם כָּל מִכְתָּב
 וּמִכְתָּב. הֵן אֲמַת שְׂמַצַּד אֶחָד אֲנִי מְאֹד מְצַטְטֵר, שְׂאֲנִי לֹא יְכוּל
 לְהִיּוֹת אַתְּכֶם בְּמַחֲצֵתְכֶם, וְאֲנִי מִמֶּשׁ שְׁבוּי כָּאֵן בְּשִׁבְיָה, עִם כָּל זֹאת
 עָלִי לְהוֹדִיעַ לְךָ, שְׂאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף
 אֲזָכָה לְצִאת מֵהַשִּׁבְיָה, וְאֲזָכָה כָּבֵר לְגוֹר אַתְּכֶם בְּיַחַד. הַעֲקָר תְּעוֹרֵר
 אֶת הַתְּלַמִּידִים בְּחֶדֶר שְׂיִבְקָשׁוּ וְיִתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי, כִּי אֲנִי צָרִיף הַרְבֵּה
 רַחֲמִים, כִּי הַחֹבוֹת מְחַנִּיקִים אוֹתִי מִמֶּשׁ, לֹא יֵאֱמֵן כִּי יִסְפֵּר, וּמָה
 גַּם שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מוֹסֵר אוֹתִי בְּכָל פַּעַם
 בְּמַסִּירוֹת, וְעוֹלָה לִי כְּסָפִים לְעוֹרְכֵי דֵינִים, שְׁזָה פְּשוּט כְּסֵף יִשְׂרָאֵל
 לְאִבוּד, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, רְשַׁע מְרָשָׁע, בֵּן בְּנוֹ שֶׁל נִמְרוּד הַרְשָׁע.

אֲשֶׁר כּא תתקב בְּנַחַל רסה

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שיש לי מהדיו"חות שאתה שולח לי בכל פעם מהתלמוד-תורה, אשריך ואשרי חלקך, שיש לך חלק בהחזרת תורה ויראת שמים בין התלמידים. וחכמינו הקדושים אמרו (מגלה יג.): כל המלמד את בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו, וזה הכל על חלקך, ועל-בן תמשיך ביתר שאת וביתר עז, כי יש לך פחות עצומים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאם תהיה אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו, אזי הסמ"ך-מ"ם והסטרך אחרך לא יוכלו לנו בשום פנים ואפן. ועל-בן עליך לתן שעורים לאנשי שלומנו, ותמיד להחזיר בהם את הנקודה העקרית, שתהיה אהבה, אחנה ורעות ביניהם, ואחד ידון את השני לכף זכות, כי באמת עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — עניות ודחקות וצמצומים, וקשה לו לצאת, ועל-בן ראוי לכל אחד ואחד לדון את השני לכף זכות, כי אין זו מעלה לחפש מומים, כי אצל כל אחד ואחד יש מומים.

ראה להכניס את עצמך ביתר זאת וביתר עז בתוך התלמידים ולבנותם, כי לאט לאט אני אקח את הגדולים לכאן, וממילא תהיה האוירה שם יותר רגועה.

אודות המבנים וכו', אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיו לנו מבנים חדשים, לעת עתה עלינו להתחזק במה שיש לנו, כי בודאי היא צרה צרורה, וכואב לי מאוד מאוד, ולבי נוטף דם, כאשר יעיד עלי הקדוש-ברוך-הוא את הצער שיש לי, שזה באמת שכינתא בגלותא, איך רשע מרשע כזה וגנדה דילה, רע בנים, מכשילים את נשמות ישראל בכל מיני עברות חמורות, ולא אכפת להם מהיהדות כלל, רק למלא את כיסיהם בכספים, אשר הסוף יהיה להם מר מאוד מאוד. אבל לעת עתה, חבל על נשמות ישראל. מה לעשות, זו התפלה שאנחנו מתפללים בהצות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

אל תשכח, שעל התלמידים פונו חכמינו הקדושים: הזנהו

בבני עניים, שמהם תצא תורה, כי העניות והדחקות שיש להם הן בבית והן בתלמוד תורה, שאנחנו בשפלות גדולה מאד, ומצבנו ממש עלוב, לומדים ממש בבקתה, יותר גרוע מרפת וכו' וכו' דיקא משם תצא תורה, שהילדים האלו יהיו חדושים גדולים, ואתה צריך להשקיע בהם את כל המרץ, כי הנה יצאו ממך מאה ברסלבך חסידים אמתיים, היודעים בעל-פה ה'תקון הכללי, ושגור על פיהם כל "ספר-המדות", והם מתבודדים עצמם מגיל קטנות, כי כך צריכים להתדיר בתוך הילדים — שיתבודדו, ועל-ידי-זה יצליחו מאד מאד, וזה הכל על חשבונך, ובזכות זה תהיה בריא בגוף ובנפש, ותהיה נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתקבא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ו' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך.

אל תפחד כלל, כי אני דברתי כבר עם ... ואני מקנה
להקדוש-ברוך-הוא, שתוכל לשוק את "עוף ברסלב" הן בבני-ברק
והן באשדוד והן באשקלון, ונוכל להפיץ את "עוף ברסלב" בכל
חלקי הארץ, ותהיה לך פרנסה בשפע, והעקר שאני רוצה לזכות
את נשמות ישראל עם אכילת בשר פשוט למהדרין מן המהדרין, עם
שוחט הגון, על-פני עליף להתבודד עצמך בכל יום עמו יתברך
על-פל-פנים עשרים דקות, ש'תגנב' בכל יום לעצמך עשרים דקות,
שבפעשרים דקות אלו אין לך שום עסק עם אף אחד, ואז תדבק
עצמך בו יתברך, ותבקש ממנו יתברך, שאף פעם לא יצא איזה
כשלוך וכו', או איזה ספק וכו' מתחת ידי, ותבכה הרבה

להקדוש-ברוך-הוא שתצליח בעבודתך, כי היו הרבה שוחטים מאנשי שלומנו, שהיו שופכים דמעות כמים אליו יתברך, שלא יפשו, חס ושלום, בשום מכשול וכו' וכו'. וידוע הספור, שפעם שלח איזה איש אכרי את המשרת הגויה אל השוחט דמתא, שישחט להם פרוגולות, וזה היה הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע לפני שנתגלה, וקראו לו ישראליק השוחט. ובפעם אחרת, נשלחה המשרת הגויה אל שוחט אחר לשחט, וראתה איך הוא שוחט, אזי חזרה לאדוניה האכר, ואמרה: אני לא יכולה לתת לו לשחט, כי הוא לא שוחט הגון... ושאל האכר: מאין את ידעת מי הוא שוחט הגון? (כי היה אצלו פלא, איך גויה יודעת מי הוא שוחט הגון...). והשיבה: זה לא ישראליק השוחט, כי כשישראליק מכין ספין, הוא שופך דמעות כמים... וימים ושנים אחר-כך נתגלה, שהשוחט הזה היה הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע. על-כל-פנים רואים, שהעקר אצל שוחט שתהיה לו התבודדות, וישפך לבו כמים.

ועל-כן על-כל-פנים עשרים דקות 'תגנב' מזמנה הקר, ותדבר עמו יתברך, ותבקש על פרוגסה, כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו), אשר פרוגסה תלויה בשוחטים. ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, עוד ללמד עמך פעם בננות השחיטה, ולעת עתה, שתהיה לך התבודדות, וכך כל מי שיאכל מהשחיטה שלך, תהיה לו פרוגסה, כמו שכתוב (בראשית כב, י'): "ויקח את המאכלת", ופרשו: למה נקראת מאכלת? כי החליף של השוחט גורם שיהיה לאדם מה לאכל (ועין בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו).

רק חזק ואמץ, ושום דבר שבעולם לא ישבר אותך, אתה תבקש מהקדוש-ברוך-הוא, ותראה שנוכל להצליח עכשו עם "עוף ברסלב" משהו יוצא מן הכלל, כי רחמנא לישזבן, אני רואה מה שקורה כאן בביבנאל, על-ידי רשע מרשע, שהוא צריך להיות "רב", ולבסוף ממנו יוצאות תקלות כאלו, שהוא רשע מרשע מוסר ומכשיל את הרבים באכילת גבלות וטרפות, וכריתות ומיתות בית-דין, רחמנא לצלן, רחמנא לצלן, ועל-כן עלינו לעשות את

רסח אָשֶׁר כּא תתקכב בְּנַחֵל

שְׁלָנוּ, רק לזכות את נשמות ישראל עם בשר בשר, וזה הולך לי בחיים, כי בבשר אסור לסמך על שום שוחט, רק אם מכירים אותו אישית, ולא מספיק סתם הכשר, וחסדי השם יתברך, שאנחנו מכירים את השוחט של הבשר שלנו אישית, וזה בודאי עדיף יותר מסתם הכשר.

ראה לקבצ' לעצמך קביעות ללכת בכל יום למקוה, כי שוחט אסור לו לשחט בלי מקוה, ואם עושה לעצמו חק ולא יעבר לא לשחט בלי מקוה, אז אף פעם לא תצא תקלה מתחת ידו.

מדי פעם לפעם תמסר את הסכינים שלך לבדוק אצל רבנים ממחים ויראי שמים, וכך שאפלו אם, חס ושלום, חס ושלום, ירצה הסמ"ך-מ"ם להכניס אותך במלכות וכו', חס ושלום, חס ושלום (לא תהא כזאת), על-כל-פנים יהיה לך גבוי מכמה רבנים יראי השם, כי הרשע הזה הוא רשע מרשע, ימח שמו וזכרו, מוסר, יעזר לי הקדוש-ברוך-הוא, שקבר אזהה לראות במפלתו, כי מכשיל את הרבים בכל מיני עברות חמורות, רחמנא לישזבן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתקכב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ו' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת "בית שלמה" שיחיו לנצח.

מאד מאד אבקש את כל אחד ואחד מכם, שתתקנו את המדות שלכם, וכן תתמידו ביותר ב"ספר-המדות", ואם אפשר לסיים בכל שבוע בגרסא את כל הספר — מה טוב ומה נעים, ויכולים לחלק את זה לשבעה חלקים, כדי לסימו בכל שבוע, כי בחורים צעירים

אֲשֶׁר כּא תתקבג בְּנַחֵל רִסֵּט

יכולים לסיים את זה, וזה צריך להיות שגור על פיכם. ואצל אנשי שלומנו זה היה חק קבוע — לדעת "ספר-המדות" בעל-פה, ועל-כן מאד מאד אבקש אתכם, שתקחו את עצמכם בידיכם, ותחזרו בכל שבוע על "ספר-המדות".

מלבד זאת אבקש אתכם, שתכניסו את מחכם בשעור עיון שאתם לומדים בישיבה, ובזמן הפנוי שלכם תגרסו הרבה משניות והרבה גמרא, וכן תלמדו בכל שבוע את פרשת השבוע חמש ורש"י עם התרגום, כדי שתהיו בקיאים בחמש ורש"י.

ואז אם תתמידו כך כמה חודשים, יש מה לדבר להביאכם לפה, אבל לפני זה אין בשום פנים ואפן אפלו הנה אמינא להביא אתכם לכאן. ועל-כן מאד מאד אבקש אתכם, שתעשו את רצוני, ותתחילו להתמיד ביותר בתקון-המדות, שבל תקוטטו. והעולה על הכל — שתתחילו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז תצליחו כל מי חייכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל על כל אחד ואחד מכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתקבג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ו' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתעזר לידידנו ... גרו יאיר בהדפסה ובהפצה, ותשתדל מאד מאד, שתהיה ביניכם הבנה הדדית.

אודות ... לדעתי אתה צריך לשמור מאד מאד שלא יתפרסם, כי אחר-כך יבואו אליו כל מיני שקרנים, ויוציאו ממנו כל מיני

כְּסָפִים עַל כָּל מִינֵי שְׁקָרִים, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אֶפִּילוּ בֵּין אֲנִישׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִסְתַּוְבְּכִים שְׁקָרָנִים וְכוּ', וּמִבְּזוּזִים אֶת הַכְּסָפִים עַל שְׁטוּיֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד צְרִיכִים לְהִזְהָר בְּזֶה.

מָה אָמַר לָךְ! הַמְצָב שְׁלִי הוּא דְחֹק בְּתַכְלִית הַדְּחָקוֹת וְכוּ', וְנִסְתַּבְּכְתִּי בְּחֹבוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁפִשׁוּט אָנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, וְאָנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים גְּדוֹלִים, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזֹכָה כְּכֹר לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֹבוֹת הָאֵלוֹ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲשׂוּ שְׁכַפּוּלִים מִהַשְׁעוּרִים שְׁלֵנוּ, שְׁאֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים בְּכָל לַיִל רַבִּיעִי, וְלִהְפִיץ בְּתַפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַמְדִינָה שֶׁל גִּיהֵנוֹם, הַעֲרַב-רַב הַשּׁוֹלֵט עִכְשָׁו, שָׁמוּ לַעֲצָמָם מְגַמָּה חֲדָשָׁה, וּמְפִיצִים נְאוּף בְּאֶפֶן מְבַהִיל בֵּין בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּאֲשֶׁר סִפְרוּ לִי כְּמָה וְכְמָה, שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֶת הַדְּבָרִים מִבְּפָנִים, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַפִּיץ עִכְשָׁו אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֹז, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּמַצָּב רוּחָנִי יְרוּד מְאֹד מְאֹד, וְלֹא דֵי שְׁמִבְחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב וְכוּ' וְכוּ', הַעֲרַבִים יַמַּח שְׁמֵם וְזָכְרָם, רוֹצִים לַעֲשׂוֹת מַה שְׁרוּצִים לַעֲשׂוֹת וְכוּ' וְכוּ', יִשְׁמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל עַם יִשְׂרָאֵל מִהֵם וּמִהִמּוֹנָם, עוֹד זֹאת הֵם מְכַשִּׁילִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם נְאוּף, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וַיֵּשׁ לָהֶם תְּכֵנִיּוֹת עַל הַקִּיץ הַזֶּה בְּפְרִיצוֹת נוֹרְאָה, וּמִי יוֹדֵעַ כְּמָה אֲלֵפִי אֲלֵפִים וּרְבָבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִלְכְּדוּ הַקִּיץ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בְּנְאוּף, שְׁזָה עוֹקֵר אֶת הָאִמּוֹנָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהִזְרִים אֶת זֶרֶם הָאִמּוֹנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּרְאֵה שִׁיְהִיָּה לָךְ חֶלֶק גְּדוֹל בְּזֶה, וּכְדַאי לָךְ לְדַבֵּר עִם ... שְׁיַעֲזֹר לִי, וְשִׁישְׁמַר אֶת עַצְמוֹ שְׁלֹא יִלְכְּדוּ אוֹתוֹ בְּמַלְכָּדֵת, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה שְׁקָרָנִים וְכוּ' וְכוּ', וְאָנִי לֹא צָרִיךְ לְהִאָרִיךְ לָךְ בְּדְבָרִים הַמוּבָנִים מִמִּילָא.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאִזּוֹ תִרְאֶה שְׂיִקִּים אֲצִלְךָ מֵאֲמָרָם ז"ל: "בְּרִצּוֹת הַוּוּ"ה דְרַכִּי אִישׁ גַּם אוֹיְבֵיו יִשְׁלִים אֹתוֹ" — זוֹ אֲשֶׁתוֹ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה נד), וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט הוּא, אִם

אֲשֶׁר כּא תתקכד בַּנְחֵל רעא

חס וְשְׁלוֹם, הָאִשָּׁה הִיא עֹכְשׁוֹ בְּבַחֲיִנַת אוֹיֵב לְבַעֲלָהּ, עַל-יְדֵי תַפְלָה וְתַקוּן הַמְּדוּת בְּבֵית — הַכֹּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה.

נָא וְנָא לְחִזּוּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִתְגַּבֵּב עִתִּים לְהַתְּבוּדָה וְשִׂיחָה בִּינְךָ לְבֵין קוֹנֵךְ, וְאִזּוּ תַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר הַצִּוּוּה, ו' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת יְלָדִים בְּבֵית, הָעֵקֶר הוּא סְבָלְנוֹת, כִּי עֵקֶר הַהַצְּלָחָה עִם יְלָדִים הוּא רַק כְּשֵׁישׁ סְבָלְנוֹת עִמָּהֶם, כִּי יְלָדִים טְבַעֵם הַבְּרִיא לְהִיּוֹת פְּרָאִיִּים, וְכִשְׁמַצְלִיחִים לְהִיּוֹת עִמָּהֶם סְבָלְנִיִּים, אִזּוּ הַיְלָדִים גְּדֻלִּים מְאֹד. וְרַבְּנוּ ו' לְאָמֵר (סְפָר־הַמְּדוּת, אוֹת בְּנִים, סִימָן קז): הַבְּנִים שׁוֹטִים כְּשֶׁאֲבִיָּהֶם כְּעֶסֶן; כִּי טְבַע שֶׁל בֶּן אוֹ בַת לְשָׂאֵל הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת, וְכִשְׁשֵׁישׁ לְהוֹרִים סְבָלְנוֹת אֲלֵיהֶם, אִזּוּ יְכוּלִּים לְתַרְץ לָהֶם כֹּל הַקִּשְׁיוֹת שֶׁלָּהֶם, וְהֵם גְּדֻלִּים בְּרִיאִים, אֲבָל כְּשֶׁהוֹרִים עֲצָבָנִיִּים וְהֵם כְּכַעַס, אִזּוּ הַיְלָדִים מְפַחְדִּים לְשָׂאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁאַרִים שׁוֹטִים, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד סְבָלְנוֹת עִם הַיְלָדִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים עִמָּהֶם הַרְבֵּה מְאֹד.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְךָ, שֶׁאֶתָּה עוֹזֵר לִי, כִּי בְּאֶמְתָּ כֹּל הָעוֹזֵר שֶׁאֶתָּה עוֹזֵר לִי זֶה רַק זְכוּת הַרְּבִים, כִּי, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, כֹּל עֹסְקֵי כֹּל יָמֵי הוּא רַק בְּעֶסֶק הַרְּבִים, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁאֶתָּה עוֹזֵר לִי, אֶתָּה עוֹזֵר לְעוֹד מְלִיוֹנִים יְהוּדִים, וְעַל-כֵּן תִּשְׁוֹאוֹת חֵן לְךָ

ערב אָשר כאַ תתקכה – כאַ תתקכוּ בנחל

על העזר שאתה עוזר לי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעמד על ימיני ותעזר לי, כי אני עכשו נמצא במצוקה כספית מאד מאד קשה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתקכה.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר תצוה, ו' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל שני מכתבים, ראה למסר אותם ליעודם.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך. העקר שתהיה חזק בכל ענייך, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך.

ראה להודיע לי איך עבר השעור אתמול, אם שמעו את זה ברור, ואם פדאי להמשיך.

המחכה לתשובה מהירה...

כא תתקכו.

בעזרת השם ותברך, ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, ז' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... ראש המועצה יבנאל.

מאד שמחתי, שסוף כל סוף געתרת לבקשתנו, שתבוא לבקר בבתי חנוך שלנו, ואף שאין זו טובה שעשית לנו, כי מצד שאתה

אֲשֶׁר כּא תתקכו בַּנְחֹל רעג

מתפאר, שהנך ראש המועצה של כל התושבים, הִיָּה זֶה מחובתך לבוא, ועלי לומר לך, אם לא נודעו עת מראיה עיניך שראית, הייתי מיעץ לך לקרא בכל יום קצת מספר זקנה, ושם תראה ותבין את אשר עבר עליו ועל כל מיסדי יבנאל, והסבל שסבלו וכו', ומה אנחנו רואים בסוף, ברוף השם, האיר השחר...

ההכרח לי להודיע לך, כי גם אנחנו עכשו במצב הזה של "בטרם האיר השחר"... עד שבאו לבקר בבתי חנוף שלנו כמה אנשי מועצה מכפר ערבי דבוריה (שעל יד הר תבור), ואמרו, שאצלם בכפר אפלו לרפת לא היו משתמשים עם מבנים כאלו, ומכל שכן לילדים, וזה אומרים ערבים.

אני אישית מאד מאד התרשמתי מהאישיות שלך, ואני בטוח במאה אחוזים, שזה לא אתה, כי השרשים שלך הם טובים מאד מאד, רק אלו המסיתים אותך נגדנו להרע לנו על כל צעד ושעל, עלי להצהיר לך, כי חבל לך להאבק עמנו, כי לא תוכל לנו, כי נגד הקדוש-ברוך-הוא לא מנצחים ומצליחים כלל, וכבר ידוע בהיסטוריה של עם ישראל, שכל אלו שהתחילו עם הקדוש-ברוך-הוא, חס ושלום, באילו פנים סימו...

הנה אנחנו עומדים שבוע לפני חג הפורים... וידוע לך היטב, שהמן רצה לגרש את עם ישראל, ומה הִיָּה הסוף שלו... אותו תלו על העץ ועם ישראל חי וקיים, כי יצח ישראל לא ישקר, ועל-כן אני מבקש אותך מאד מאד אישית, אל תניח שיוליכו אותך שולל, כי בזה שתדרך אותנו, תגיע לאיזה שהוא מקום וכו' או תצליח... תאמין לי, ההפוך יתקיים, אנחנו רק נתרבה יותר ויותר, והסוף יהיה שיאיר השחר... על אף שזה שמסית ומדיח אותך, הוא אינו מתכונן לטובתך, אלא למלאות את הכיס שלו בכספי הצבור, שלבסוף יתפסו אותו, כי 'סוף גנב לתליה'... אל תחיה באשליות, כי אנחנו נעזב את זה שילך ככה, זה שמסית ומדיח אותך, הוא יפנס לבית-סהר במקדם או במאחר, תזכר היטב מה שאני אמרתי לך, ועל-כן מה ולמה כדאי ללכלך עצמך בכללך הזה של אלו

הַמְסִיתִים וּמִדִּיחִים אוֹתְךָ כְּנִגְדְנוּ, וַיִּשְׁאַר שְׁמֶךָ לְשִׁמְצָה לְדוֹרוֹת. יוֹתֵר טוֹב, שֶׁתִּפְקַח עֵינֶיךָ וְאַזְנֶיךָ וְאֵת לִבְבְּךָ, שֶׁתִּמְצָא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ.

אֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁדְּבָרֵי אֱלֹהֵי יִכְנָסוּ בְּלִבְךָ הַטּוֹב, שֶׁקִּבַּלְתָּ מֵאַבְיָךְ, אִם לֹא שִׁיקְדִים הַלִּיצָן וְהַנּוֹכַח וְכוּ', וַיִּתְלוּצֵץ מִהַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה, וַיּוֹסִיף לְהִסִּיתְךָ כְּנִגְדְנוּ, עָלַי לֹאמַר לְךָ וּלְהִצְהִיר לְפָנֶיךָ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ, וְהוּא בַעַל-הַבַּיִת שֶׁל יְבֻנָּאֵל, וְעַל-כֵּן כְּדַאי לְךָ לַחֲזוֹר רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּלְהִתְחִיל לְשִׁמְעַע בְּקוֹלוֹ, וּלְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לַחַיִּים, וְנִדְבָק בְּחַיֵּי הַחַיִּים (עֵין מִנְחוֹת מֵד.).

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, עֲרֹב-שִׁבְת־קַדְשׁ לְסֹדֵר תְּצַנְהָ, ז' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה, שֶׁבָּאִים לְכָאן ... וְכִי פְּשׁוּט שָׁם הֵם זְרוּקִים, וְלִדְעָתִי, כִּי אֵין יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, וּבּוֹדָאֵי יִקַּח זְמַן, אֲבָל כִּי לֹאט לֹאט אוֹכַל לְקַחַת עוֹד שָׁנִים וְעוֹד שָׁנִים וְכוּ', כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהִשְׁקִיעַ הַרְבֵּה בְּבַחֲוֵרִים אֱלֹהֵי, כִּי הֵם הַעֲתִיד שְׁלִי, הֵם הַעֲנִיִּים שְׁלִי, כִּי הֵם בְּנֵי יְבֻנָּאֵל, וְשָׁם יִהְיֶה חֲלֻקַת מְחֻרָק סְפוּן, שָׁם הִד' אֲמוֹת שְׁלִי, שָׁם חֲלָקִי וְעַמְּלִי, וּבּוֹדָאֵי יִהְיֶה נַעֲשֶׂה שָׁם "עִיר" דִּיקָא, וְתִצָּא מִכָּלל "מוֹשְׁבָה" עַל אִפְסָם וְחֻמְתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵי וּמְתַנַּגְדֵי, וְאַתָּה יוֹדֵעַ אֲשֶׁר בְּמָה שֶׁאֲנִי מִתְחִיל אֲנִי גּוֹמֵר, וְאַף שֶׁבִּינָן כִּי אֲנִי סוֹבֵל צָרוֹת צְרוּרוֹת, כִּי הִנֵּה הַיּוֹם הִיךָ ... צָרִיךְ לְרוּץ וּלְהִתְרוֹצֵץ לְהִשָּׂיג עוֹרֶךְ-דִּין, כְּדֵי לְטַפֵּל בְּמִסִּירוֹת חֲדָשׁוֹת שֶׁמְסַר אוֹתָנוּ הַסְּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר נִזְכָּה לְרִאוֹת בְּמִפְלְתּוֹ, כִּי זוֹ קְלִפָּה וְטְמָאָה עֲצוּמָה, כִּי זֶה לַעֲמַת זֶה, כְּפִי הַגְּלוּי אֱלֻקוֹת שֶׁאֲנִי מְגַלִּים בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה,

בַּנְגֵד זֶה מִמֶּשׁ תִּתְאָר לְעֲצָמָךְ אֶת הַטְּמֵאָה שֶׁל הַמַּנְגֹּל הַזֶּה, כִּי מָה אֲנִי וּמָה חַיִּי, מָה אֲנִי רוֹצֵה וּמָה יֵשׁ לִי לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, "יּוֹם הַמִּיתָה וְהַקְּבוּרָה וְכוּ' וְכוּ' לֹא מֶשׁ מִמַּחְשַׁבְתִּי וְזִכְרוֹנִי כִּרְגַע זֶה שְׁלֹשִׁים שָׁנָה", בְּאֲשֶׁר יַעֲיֵד עָלַי הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, אֵין לִי שׁוֹם כּוֹנֵן אַחֲרָת, רַק לְמַלְא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם אֲמַתַּת מִצִּיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, "וַיֵּדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פָּעַלְתָּ, וַיִּבֶן כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס, הִ' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה", זֶה כָּל מַגְמַתִּי — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וְ"לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאַף שְׂבִין כֶּף אֲנִי סוֹבֵל יְסוּרֵי תַפְתָּ, יְסוּרֵי גִיהֲנוֹם מִמֶּשׁ, עוֹבֵר עָלַי חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, מִמֶּשׁ תּוֹלְעִים אוֹכְלִים אוֹתִי בַחַיִּים חַיּוּתִי, אֲנִי מִכְרַח לְהִיּוֹת בְּפִיָּהֶם הַטְּמֵא וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי אֶת שְׁלִי לֹא אֶעֱזֹב עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה לְהִשְׁקִיעַ בְּבִנִי יִבְנָאֵל, כִּי זֶה עִירִי, וְזֶה תְּכֵלִיתִי, וְזֶה הָעֵתִיד שְׁלִי, וְלִכֵּן לֹא אֶעֱצֹר כִּרְגַע. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה מַה שְׁתַּעֲשֶׂה לְהִבְיָאֵם פֶּה, רַק תִּקַּח חֲתִימָה מִן הַהוֹרִים, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי אַחֲר־כֶּף צְרוּת. תּוֹדִיעַ לִי בְּדִיוֹק מִמִּי לְקַחַת כֶּסֶף, וְאֲשַׁלַּח אֶת זֶה עִם ... שְׁנוֹסֵעַ מִפֶּה בְּיוֹם שְׁנֵי, וְכֵן תִּכְתֹּב כְּמָה צְרִיכִים לְשָׁלֵם.

רַק חֲזֹק וְחֲזֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲגִיעַ לְיִבְנָאֵל, אִף שְׁנֵדָמָה כְּמוֹ חֲלוֹם, אֲבָל הַרְבֵּה דְבָרִים לֹא תִאָּרוּ שְׁזָה יִתְקַים, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא עֲזַב אוֹתִי, כְּמוֹ-כֵן כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל תִּתְפַּתַּח "עִיר" יָפָה וְלֹא "מוֹשְׁבָה", וְאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים הַיֵּטֵב, שְׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַל-הַבַּיִת כָּאֵן וְלֹא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, כְּשִׁיתְּבַטֵּל נַעֲשֶׂה פּוֹרִים דְּיִבְנָאֵל, כִּי טְמֵאָה כְּזוֹ מְאוֹת בְּשָׁנִים לֹא הִיְתָה, וְעַבְרַתִּי הַרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים בַּחַיִּים, אֲבָל זֶה הַמְשֻׁבֵּר הָאֲחֵרוֹן, יִמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ.

אֲנִי מְקַנָּה, שְׁלֹא צַעֲרַתִּי אוֹתָךְ בְּדְבָרִים אֵלוּ, אִף מַה לַעֲשׂוֹת, הַרְשַׁע הַזֶּה שׁוֹפֵךְ דְּמֵי כַּמִּים, וְהוֹלֵךְ אֶל כָּל מִינֵי רַע-בְּנִים וְחוֹתָמִים עָלַי, אֲנִי מְקַנָּה שְׁכָל הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַכָּל פֶּה שְׁאִין בָּהֶם חֲטָא, יִתְפָּלְלוּ עַל הַצְּלַחַתִּי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, כִּי אֲנִי זָקוּק לְהַרְבֵּה רַחֲמֵי שָׁמַיִם בְּכָל הָעֲנִינִים, כִּי רַע וְמָר לִי מְאֹד

רעו אָשֶׁר כּא תתקכח — כּא תתקכט בּנחל

מאד מבית ומבחוץ, שונאי חנם רבו יותר משערות ראשי, בלי שום מליצה כלל.

אני מקווה לשמע ממך כך שאוכל לשלח את הכסף עם ...

שבת שלום...

כא תתקכח.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, ז' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתני, שחלקת חלות לאנשי שלומנו, אודות הבשורה טובה, שחמיק נותן לך כבר כסף לקנות את הבית, שהוא סמוך לביתך, זו כבר ישועה גדולה. ואני מקווה, שתדע איך לדבר עמו, כי באמת אם תשכירו את זה ותעשו בית הארחה, יהיה לכם שפע, וביתכם יהיה תמיד בית ועד לחכמים, בכל ליל רביעי אני אומר שעור דרך הטלפון לירושלים, לבני-ברק ולאשדוד, וטוב שגם אתם תהיו בקשר.

תמסר את המכתב הזה ל... וכן המכתב ל... גרו יאיר, זה גם שיך אליך ולכל אנשי שלומנו, ושלום ל... גרו יאיר, אפה יכול להראות את מכתבי לכל אנשי שלומנו, כי פני, שכלי וחקמתי הם בתוך הכתב (ציין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קעג, וסימן קצב).

המאחל לך שבת שלום...

כא תתקכט.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, ז' אדר (שבת זכור) ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! תשתדלו מאד מאד, שתהיה ביניכם אהבה, אחוה ורעות, כי זו כל תשוקתי, שתהיה מקום אחד בעולם, שיש קבוץ יהודים, שהם מחזיקים עצמם יחד, כי רק זה חשוב בעיניו יתברך — כשתיהודים מחזיקים עצמם יחד באהבה גדולה, ובעוונותינו הרבים, זה עקר הגלות הרע והמר הזה, שיש כל-כך פרוידים בין נשמות ישראל, ולכן הולך לי בחיים להקים חברה קדישא, שיחזיקו עצמם ביחד ממש כמו אחים ויותר מזה, וזה כל הנחת-רוח שלי — כשאני שומע בשורות משמחות, שאחד עוזר להשני.

תזכרו היטב היטב, כי סוף כל סוף אנוכה לבוא לגור שם ביבנאל, ואף שלעת עתה עובר עלי הרבה צרות ויסורים ומסירות מהסמ"ד-מ"מ הרשע, ימח שמו, עם כל זאת בעזרתו יתברך, אעבר גם על הצרה המרה הזו. ולכן אתם תעזרו לי במה שאתם יכולים, והעקר בתפלה ובקשה, ולעזור את הילדים הקטנים והבנים והבנות שיתפללו בעבורי, כי אני זקוק להרבה רחמי שמים.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, כי כל מה שנוגע למועצה מקומית, שלכל יתערבו זרים, אני בעצמי מניתי את .. ואת ... והם באי כחי, ומה שהם מדברים שם, אלו הדבורים שלי, הם לא עושים שום דבר לבד, כל פרט ופרט קטן הם מתיעצים עמי, ועל-כן שבשום פנים ואופן בל יתערב זר בינינו (כי הם שניהם בעצמם לא צריכים את הכאב ראש הזה, רק אני הכרחתי אותם, והם עושים עמי חסד חנם ממש), ועל-כן שאף אחד לא יפריע להם, וכן אני מבקש מאנשי שלומנו להתקבץ יחד, ולדבר רק דבורים מהתכלית הנצחית, ואיש את רעהו יאמר חזק. אני מקווה אשר קהלה כמו הקהלה שלנו לא היתה וגם לא תהיה, רק תעזרו לי לבצע את זה.

ובשעת קריאת פרושת "זכור את אשר לך עמלק", תכוננו היטב

רעח אָשֶׁר כּא תתקל בַּנְּחָל

על הצר הצורך אותנו, הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, ויעזר
הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה לראות במפלתו ובהתגלות כבוד שמים.
שבת שלום...

כא תתקל.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, ז' אדר (פרשת זכור) ה'תשנ"ד.

שלום וברכה יגיעו אל ידידי ... גרו יאיר.

הנה כתבתי לך מכתב, ובו הזרתתי אותך, שתשמר עצמך
מנוכלים וכו', עלי רק להבהיר לך, שידידנו ... גרו יאיר, כל עסקו
ראשו ורבו הוא רק הדפסת ספרי רבנו ז"ל בתכלית ההדור והיפי,
ועל-כן עליו לא שיכת בכלל האזהרה, ואדרבה עליו פונו חכמינו
הקדושים (שיר השירים רבה, פרשה ב'): כל מי שעושה חסד עם אהד
מגדולי ישראל, מעלה עליו הכתוב כאלו עשה חסד עם כל ישראל;
ומי לנו דבר גדול מהחסד שעושים עם הדפסת ספרי רבנו ז"ל,
שההלואה היא רק בשביל רבנו ז"ל בעצמו, אשר על-ידי-זה עושים
חסד עם כלל נשמות ישראל, אשר עובר על כלם מה שעובר —
צרות ויסורים ומרירות מבית ומבחוץ, וספרי רבנו ז"ל ממש מחיים
אותם. ועל-כן אשרי ואשרי מי שנותן יד וכתף לזה. ולכן כל מה
שאפה מלון לידידנו ... גרו יאיר, הוא ממש כמו שאפה מלון
לרבנו ז"ל, כי אין לו עסק אחר רק הדפסה והפצה של ספרי רבנו
ז"ל, אשר זה חלקנו מכל עמלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תשואות חן לך על העזר שאפה עוזר לנו בעת צרה.

כא תתקלא.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, ז' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, זוכה ומזכה את הרבים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה, שאתה כל-כך מתבטא בלשונות של מרירות, הנה ממש
עכשו קבלתי את הספר הנפלא, הפלא ופלא "אוצר-הקונטרסים"
חלק ח', מי האמין דבר כזה, שאנשים הנמצאים במצב כספי עגום
ושפל כזה וכו', ויסבלו כל-כך הרבה ברוחניות וגשמיות, יחזיקו
מעמד, וידפיסו ספר אחר ספר בהדור וביפי ובפאר כזה, ולכן אני
יודע מה ולמה לא תקפץ מרב שמחה על גדל החסד שעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא, מה ולמה לך להיות כל-כך עצוב וממרמר,
תעשה לעצמך חשבון, אפלו אין לך שום דבר בחייה, על-כל-פנים
אתה מזכה את אחרים בזכות כזו, אשר לא יאמן כי יספר, כי אלפים
ורבבות אנשים מחיים עצמם מהספרים הקדושים שאתה מדפיס
בלי שום גזמא כלל, ומה כבר אגיד אני, כמה בזיונות ושפיכות
דמים, חרופין וגדופין אני סובל, מדברים עלי כל דבר אסור, ויש
עלי מחלקת עצומה, עד שלא מדברים עמי כלל, ומי? אנשים שאני
מסרתי נפשי בעבורם, והוצאתי אותם מהשואל תחתית ומתחתיו,
רחמנא לצלן, והיום הם שופכים עלי כל מיני זבל ולכלוך, ומדברים
כל דבר אסור עלי, ועם כל זאת אני מחיה ומחזק עצמי ממש עם
כלום, על-כל-פנים יש לי את הקדוש-ברוך-הוא, יכולים לקחת
ממני את העולם הזה ואת העולם הבא, אבל את הקדוש-ברוך-הוא
אי אפשר לקחת ממני. חסדי הקדוש-ברוך-הוא, אני מאמין בו
יתברך באמונה ברורה ומזככת, עד ששום דבר שבעולם לא יזיז
אותי מהאמונה הפשוטה הזו, ותכף-ומיד כשיש לבר ישראל אמונה
בו יתברך, אזי מה שיך להשבר.

מה אמר לך! רק אמונה ברוך ומזככת בו יתברך, אז הכל ישתנה. לכן ראה להכניס עצמך רק בו יתברך, ואז תרגיש אדם אחר, אל תסתכל על שום בריה שבעולם, אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, וחסדי השם יתברך, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל. ראה להחיות עצמך עם "לא כלום", הינו בזה שאתה בעצמך מרגיש שאתה "לא כלום", בזה בעצמו תחיה עצמך.

חסדי השם יתברך, אתה יושב בפנה שלך, "אין דיין ווינקלע", וראה כמה דברים יוצאים משם, אורות צחצחות המאירים את כל העולם כלו. תאמין לי, שגם אני שקוע בחובות, ובפרטיות הדיניות מהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, עם כל זה אני מחזק עצמי, פן תחזק עצמך גם-כן.

המאחל לך שבת שלום...

כא תתקלב.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, ז' אדר (שבת זכור) ה'תשנ"ד.

שלום וברכה ל... גרו יאיר.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שפעלת משהו עם העורך-דין, תכתב דו"ח במוצאי-שבת-קדש, קבלתי ארבעה חשבונות של תשלומי ארנונה, ואיני מבין איך יכולים לעבר על זה, ועל-כן תשים אותם על המקום, קדם כל מה ולמה עלינו לשלם על הגנים?! וכן בקומה עליונה אין פנימיה בכלל, יש שתי מטות, צריכים לקפל את זה בכל יום, וכך לתפס אותו שיעלה למעלה, ויראה לך איפה הפנימיה. יש שם עוד בית-הכנסת של הכולל, ארון-קדש ושלחנות וספסלים וספרים, האם בשביל זה צריכים לשלם ארנונה?! תעמד על זה חזק, ותראה שיבטלו את הדרישות שלהם.

העקר חזק ואמץ, כי אני רואה עתיד גדול פאן ביבנאל, זה

אֲשֶׁר כּא תתקלג בַּנְחֹל רפא
יְהִיָּה נַעֲשֶׂה "עִיר" וְלֹא "מוֹשְׁבָה", אֲף שְׁזֵה נִרְאָה כַּחֲלוֹם, אֲכַל זֶה
יִתְגַּשֵּׁם בְּמַהֲרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

הַחֲצִי הַשְּׁנִי מֵהַמִּכְתָּב שֶׁלְּךָ לֹא יֵצֵא, נֹא לְשַׁלַּח עוֹד פַּעַם.

כּא תתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצִוְהָ, ז' אָדָר (פָּרֶשֶׁת זְכוֹר) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַדו"ח מֵהַתְּלִמוֹד תּוֹרָה, אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה וְהַנְּחִיחָה שֶׁאַתָּה גּוֹרֵם לִי, וּבִפְרָט שֶׁאַתָּה
פּוֹחֵב, שֶׁהֵם כָּל־כֶּף תְּמִימִים, שְׂאִינָם יוֹדְעִים בֵּין רַע לְטוֹב, זֶה חֶלְקִי
מִכָּל עֲמָלִי, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִקִּים גְּדוּד שְׁלָם לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִהְיוּ
עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּים בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, בְּרִסְלָבֵךְ חֲסִידִים אֲמִתִּיִּים,
וּלְחַתֵּנָם סְמוּךְ לְפָרְקָם, כְּדֵי שְׂיִהְיוּ שְׂמוּרִים מֵהַחֲטָא, וְטוֹב שֶׁתַּעֲוֹרֵר
אוֹתָם תְּמִיד לְהַתְּפִיל בְּעִבּוּרִי, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּצָרוֹת גְּדוֹלוֹת, וְאֲנִי
צָרִיךְ לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְאֶהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה, אִם כָּל הַיְלָדִים
יִתְפַּלְּלוּ בְּעִבּוּרִי, כִּי הֶבֶל פִּיָּהֶם הוּא בְּלִי חֲטָא, וּבּוֹדָאֵי נִשְׁמַע
וּמִתְקַבֵּל מְאֹד מְאֹד בְּשָׁמַיִם.

רַק חֹזֵק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר
אוֹתָךְ, כִּי יֵשׁ לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רְגִילִים, בְּחֲסִדֵי הַשֵּׁם מִמֶּשׁ חֲסֵד
עֲלִיוֹן, וְאַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מֵאֲלוֹ הַתִּינּוּקוֹת מִמֶּשׁ יְהוֹלּוּמִים, אֲנִי
מִתְכַּוֵּן לְאֵט לְאֵט לְהִבְיֵא לְכָאן אֶת הַתְּלִמִּידִים הַשׁוֹכְבִּים, וּבְעֶזְרַתוֹ
יִתְבַּרֵךְ, אֲעֲשֶׂה מֵהֶם חֲדוּשִׁים, אֶת ... וְאֶת ... אֲנִי כֹבֵר לֹקֵחַ בְּשָׁבוּעַ
הַבָּא, כִּי רַחֲמֵנוֹת גְּדוֹלָה עֲלֵיהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כא תתקלד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר תצוה, ח' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, אשר בו אתה פותב לי דו"ח
מכל אשר דברתם עם ... ועם ... וכו' וכו'. לדעתי, לך כל הדרך
ביחד עם ... פי פשוט אני רואה, שהסמ"ך-מ"ם רוצה רק להוציא
ממני כספים לזרק לזבל, ופשוט מצבי הפספי רק הקדוש-ברוך-הוא
יודע, ולכן אם ... מבטיח שהוא ילך אתכם אל ... וידברו רק חיובי,
ויספרו את הספור שלנו, אז תלך לאורך הדרך עם ... פי לא ימלט
שאנחנו נהיה פה חנוקים כל הזמן, ובפרט רציחה ונגבה פזו, ש...
נתנה לנו כבר עשרים וחמשה אלף שקלים, וזה מנח במועצה
הדתית, והסמ"ך-מ"ם אינו רוצה לשחרר את זה, אז אתם צריכים
להלחם על זה בכל תקף, ולא להניח פרגע. הקדוש-ברוך-הוא יעזר,
שגמולו ישוב על ראשו מה שיותר מהר, פי אני רואה שהוא עושה
כל מיני תחבולות להפיל אותי בפח, חס ושלום, ופשוט הגעתי
למצב כזה, שאין לי כבר פרוטה לפרטה, וחבל על ממון ישראל
שילך לאבוד. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתלך לכל ארך
הדרך עם ... ובדאי שכל פרט ופרט אתם מתעצמים עמי,
והקדוש-ברוך-הוא יוליכנו על דרך האמת, פי אנחנו צריכים רק את
הקדוש-ברוך-הוא, פי רק הוא יכול לעזור לנו, ורק הוא יכול להציל
אותנו מהצרות צרורות האלו, שעוברים עלינו, וכן הלילה בשיבת
המועצה, תראה להעמידו במקומו בכל מיני אפנים שבעולם, ואל
תפתד משום דבר, פי הוא לא מבין שפה אחרת, ואני מקווה
להקדוש-ברוך-הוא, שהשבוע הוא פורים, חג שנחלה המן-עמלק,
ימח שמו וזכרו, כן יפלו תחתנו ותחת כל רגלי ישראל כל שונאינו
ומתנגדינו, ועם ישראל יקבלו את מלכותו יתברך, וידע כל פעול

אָשׁוּר כּא תתקלה בַּנְחַל רפג
כּי אַתָּה פִּעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יַצּוּר כּי אַתָּה יַצַּרְתּוּ, כּי הַנּוֹי"ה מְלֶךְ
וּמְלִכוּתוֹ בְּכֹל מַשְׁלָה.

תּוֹדִיעַ לִי בְּלִילָה כְּשֶׁתְּסִימוּ אֶת הַיְשִׁיבָה, כְּדִי שְׁאַהֲיָה אֶתְכֶם
בְּקֶשֶׁר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצוּהוּ, ח' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, רָאִי לְהִתְחַמֵּק עֲכָשׁוּ מ... וְלְדַחֹת אֶת זֶה לְשָׁבוּעַ אוֹ
לְשָׁבוּעִים, כּי פְּשׁוּט ... הַכְּנִיסוּ כְּבֹר עֲשָׂרִים וַחֲמֵשֶׁה אֶלְף שְׁקָלִים
בְּשָׁבִילֵנוּ, וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם הִרְשַׁע אֵינּוּ רוֹצֵה עֶקְרוּנִית לְשַׁחֲרַר אֶת זֶה,
וְעַל-כֵּן לֹא כְּדָאִי לְלַכֵּת עֲכָשׁוּ אֶל ... כּי אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהִיּוֹת
בְּשָׁנֵי מְקוּמוֹת, לְכֵן עַד שְׁיִתְבַּרֵר מֵה וּמִי וְאִימַת, כְּדָאִי לְדַחֵף אֶת
הַפְּגִישָׁה אִתְּכֶם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ. וּבְאִמַּת אֲנִי רוֹאֶה שֶׁ... נוֹתֵן
הַמּוֹן כְּסָפִים לְמוֹסְדוֹת חֲנוּף, אֲבָל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַסְמִ"ךְ-מ"ם,
יִמַּח שְׁמוֹ, אֵינּוּ מְנִיחַ, וּמוֹסֵר בְּכֹל פֶּעַם. וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנִי צָרִיךְ עוֹד
פֶּעַם לְקַחַת עוֹרֵף-דִּין וְכוּ', וְלִכֵּן רָאִי לְדַחֵף עוֹד הַיּוֹם בְּבִקְרָא אֶת
הַפְּגִישָׁה שְׁיֵשׁ לָךְ הַיּוֹם.

אוֹדוֹת ש... בְּקָר בְּבֵית-סֵפֶר וְהַבְּטִיחַ שְׁרֵת וְכוּ', וְהַפֵּל דְּבָרִים
בְּטָלִים, הוּא רַק זוֹרֵק עֶצֶם לָנוּ כְּמוֹ לְכַלְבִּים וְכוּ', כּי כֵּן עָשָׂה עִם
הַגֵּדֶר, הֵיכֵן שְׁאַנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ גָרִים, שְׁעָשָׂה גֵדֶר מְגַחֶכֶת, לֹא מֵה
שְׁהַמוּעֵצָה צְרִיכָה לְעֲשׂוֹת רְשָׁמִית. אֲנַחְנוּ עֲכָשׁוּ עוֹמְדִים עַל כָּף מְאֹד
מְאֹד חֲזָק, וּבְפֶרֶט ש... רוֹצִים לְהַכְּנִס בְּתַמוּנָה, לְהַקְצִיעַ לָנוּ שְׁטַח
לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר, וְעַל-כֵּן לֹא כְּדָאִי לְקַחַת מִמֵּנוּ אֶת הָעֶצֶם,
אֶלָּא לֹא נַעֲזֹב אוֹתוֹ, וּבְשֶׁקֶט בְּשֶׁקֶט אֲנַחְנוּ פּוֹעֲלִים מְאֹד מְאֹד חֲזָק,

רפד אָשׁר כּא תתקלו בַּנְחָל

על אף שֶׁהַסְּמ"ךְ-מ"ם אינו עוזב אותנו, ובְּכָל פַּעַם ישׁ מְסִירוֹת אַחֲרוֹת, וְעַם כָּל זֹאת אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹדֶשׁ אֲדָר, שָׁבוּ הַיְתָה מִפְּלֵת הַרְשָׁעִים, תִּהְיֶה גַם לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה.

אודות הַבֵּית-סֵפֶר, רְאֵי לְחִזְק אֶת עֲצֻמּוֹ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצֻמּוֹ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּזְכִּי לְרֵאוֹת הַרְבֵּה דְּבָרִים יָפִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צְרִיכִים רַק סְבָלְנוֹת וְהַתְחַזְּקוֹת גְּדוֹלָה, וְאֵל תְּשִׁימֵי לֵב לְשׁוּם בְּקִרְתָּ שְׁעוֹשִׂים עֲלֵיךְ, כִּי כֹף צְרִיךְ לְהִיּוֹת, עַל כָּל דְּבָר טוֹב יֵשׁ בְּקִרְתָּ, וְאִם תְּשִׁימֵי לֵב עַל כָּל דְּבָר קָטָן שְׁעוֹשִׂים בְּקִרְתָּ, לֹא נוֹכַח לְהַתְקַדֵּם. וְעַל-כֵּן עָשִׂי מַה שְׂתַּעֲשִׂי לְהַמְשִׁיךְ לַפְּעַל לְמַעַן בֵּית-הַסֵּפֶר וְהַתְלַמּוּד-תּוֹרָה, וְטוֹב שְׂתִּהְיֵי בְּקֶשֶׁר תְּמִידֵי עִם ... כִּי עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ עוֹבְדִים דְּרַךְ הַמּוֹעֲצָה הַמְּקוֹמִית לְהַשִּׁיג כָּל מַה שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלָל מִמָּנוּ יְתַבְּרֵךְ, וּמִי שְׂאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, שְׂיֵאמַר לְצָרוֹתֵי דֵי, וּכְבָר אֲזַכֶּה לְנַחַת וְלְרֵאוֹת בְּהַתְגַּלוֹת מַלְכוּת שְׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כּא תתקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ח' אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹזֵה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבְפִרְט הַשְּׁבוּעַ שְׁהוּא פּוֹרִים, חַג מַחֲנֵת

עמלק, על-ידי תקף השמחה, ולכן תשתדלו להיות מאד מאד בשמחה, ותרקדו בכל יום אחר כל תפלה ותפלה, ומהרנ"ת ז"ל אמר פעם לאחד מאנשי שלומנו (זה היה ר' עוזר ז"ל): שמעתי שאתה רק ירא שקוראים "פרום", לא כף קבלנו מרבנו ז"ל, העקר הוא להיות בשמחה וגם להיות ירא, כי השמחה היא היסוד של היהדות, פי בלי שמחה אדם אבוד לגמרי. וזו היתה שנאת המן על עם ישראל, שראה שהם שמחים במצוות, כי הוא חשב שהמצוות הן רק בשביל להחזיק את העם ביחד, וזהו סתם חק כמו להבדיל חקי אמות העולם, אבל כשראה שעם ישראל שמחים במצוות, זה כבר לא יכול היה לסבל, כי הוא ראה שיש בזה דבר למעלה מהטבע, כי בדרך כלל הטבע של אזרחי מדינה, שאינם שמחים עם החק, ורב הפעמים הם גם עוברים על החק כשלא רואים... לא-כן עם ישראל, הם תמיד שמחים עם חקי הקדוש-ברוך-הוא, וזה מה שכאב לו, ובזה שישמח ישראל שמחים במצוות, על-ידי-זה מוחקים את המן-עמלק (לקוטי-הלכות, נפילת אפים, הלכה ד'); ולכן ראו לשמח מאד מאד, ועל-ידי-זה נזכה להצליח, פי על-ידי שמחה פורצים כל הגדרים וכל המחצות, וזוכים להשיג את האין סוף ברוך הוא, פי על-ידי תקף השמחה, כשאדם שמח במצוות, על-ידי-זה הוא זוכה להשיג את האור אין סוף ברוך הוא למעלה מנפשין, רוחין ונשמתין, שהם כנגד עשיה, יצירה, בריאה, ומשיגים את עצם האצילות, בבחינת מטי ולא מטי (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן כד); וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה לד, סימן ט'): למדתך תורה דרך ארץ, שכשיהא עושה אדם מצוה, יהא עושה אותה בלב שמח, פי שמחת המצוות היא מאד מאד חשובה אצלו יתברך, ועל-כן חג הפורים כל-כף גדול מאד מאד, שאז אנו זוכים להגיע אל תכלית השלמות, ואנו שמחים במצוות בשמחה רבה ועצומה עד מאד, ועקר שלמות המצוות של פורים הוא מצוות שבין אדם לחברו ומתנות לאביונים ומשלוח מנות איש לרעהו, כי היסוד בהמצוות הוא מצוות של בין אדם לחברו, כי יש מצוות בין אדם למקום, ויש מצוות בין אדם לחברו, ובאמת בני-אדם מפרידים את זה, להקדוש-ברוך-הוא יכולים להיות יראים ושלמים, ולהפוך

לְבַנְי־אָדָם הֵם יְכוּלִים לְהִיּוֹת גַּנְבִּים וְגִזְלָנִים, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי שְׁחִיתוּת. וּבְאֻמַּת זֶה טָעוֹת תְּמוּרָה עַד מָאד, כִּי מַצְוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם וּבִין אָדָם לְחֻבְרוֹ הוֹלְכוֹת בְּיַחַד, כִּי לֹא יִמְלֹט כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי עוֹלוֹת לְחֻבְרוֹ, שְׂיִהְיֶה אִזְ יָרָא וְחָרַד, אֲלֵא אֲדַרְבָּה, אִם אָדָם מְזַלְזֵל בְּחֻבְרוֹ, סִימָן שֶׁהוּא מְזַלְזֵל גַּם בְּמָקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְעַל־כֵּן בָּאָה מַצְוֹת פּוּרִים — לְגַלוֹת שֶׁהַעֲקָר הוּא מַצְוֹת בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ, שְׂבִיזָה נִתְגַּלָּה פְּנִימִיּוֹת לְכָבוֹ, שְׂיִישׁ לוֹ רְצוֹן טוֹב לַעֲשׂוֹת גַּם מַצְוֹת בֵּין אָדָם לְמָקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, וְעַל־כֵּן הַמַּצְוֹת הֵן מְשֻׁלּוֹחַ מִנּוֹת אִישׁ לְרַעְיָהוּ וּמִתְנוּת לְאֲבִיוֹנִים, וְלִכֵּן מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּחְזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְיָהוּ יֵאמֶר חֲזַק, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ אֶת חֻבְרוֹ, וְיִדוּגּוֹ לְכַף זְכוּת, וְעַל־יְדִי־זֶה נִזְכָּה לְמַחֵק אֶת הַמֶּן־עַמְלָק מִקְרַבְנוֹ, וְהַעֲקָר שְׂיִהְיֶה בְּשִׁמְחָה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ג', יב): הֲרֵי מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּשִׁמְחָה, כִּי צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֻבְרוֹ בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּלְחֻזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ, וְעַל־יְדִי־זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְשִׁפְעַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

וְעַל כָּלֵם — אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְמִיד בְּיֹתֵר בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְחֻבָּל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׂעוּבָר בְּלִי לַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְצְרִיכִים לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם אֶפְלוֹ קֶצֶת: קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת מִדְּרָשׁ, קֶצֶת שְׁלַחַן עֲרוּךְ, קֶצֶת סִפְרֵי רַבְּנָנוּ ו"ל. וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנָּא דְּבִי אֱלִיָּהוּ רַבָּה, פָּרָק ה'): כָּשֶׁם שְׂיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה וְשִׂמְחִים בָּהּ, כֵּן הַתּוֹרָה שְׂמַחָה בְּהֵן לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם וְשִׂמַּח בָּהּ, אִזְ גַּם בְּעוֹלָם הַבָּא יִלְמַד תּוֹרָה וְיִשְׂמַח בָּהּ, וְצְרִיכִים לְלַמֵּד כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְכֵן מְגִיעִים סוּף כָּל סוּף אֶל יַעוּבָד. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְנִים! רַק שְׂמַחוּ מָאד מָאד עַל נַעַם חֻלְקְכֶם, וְזַכְרוּ מֵאֲמָרָם ו"ל (תַּנָּא דְּבִי אֱלִיָּהוּ רַבָּה, פָּרָק ח'): אָמַר לְהֵם הַקְּדוּש־בְּרוּךְ־הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּנֵי, וְכִי מָה שְׂמַחָה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם? אֲלֵא בְּדַבְרֵי תּוֹרָה בְּלָבָד, הָא כָּל הַמְּשַׁמַּח בְּכִסְף וְזָהָב מָה שְׂמַחְתוּ בְּהֵם לְאַחַר מִיתָה? אֲבָל אַתֶּם, בְּנֵי, בָּאוּ וְשִׂמְחוּ עִם הַתּוֹרָה שְׂמַחָה שְׂלֵמָה כְּדָרְךָ שְׂאֲנֵי מְשַׁמַּח בְּכֶם, כִּי אֵין עוֹד שְׂמַחָה כְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה

אֲשֶׁר כּא תתקלוז בְּנַחַל רפז

הַקְדוּשָׁה, וּבִפְרָט מִי שְׁזוֹכָה שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, אֶלָּא זוֹכָה לְטִיִּל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשַׁנֵּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסְפוֹת. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ב'): שֶׁבַע שְׂמֻחוֹת — שֶׁבַענוּ בָּהּ שְׂמֻחוֹת: מְקַרָּא, מְשַׁנֵּה, תְּלָמוּד, תוֹסְפוֹתָא וְאַגְדוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלָל, וּבוֹרַח תָּמִיד אֶל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שְׁעַל-יַדֵּי-זֶה יִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא רְאוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עִם חֲבֵרוֹתוֹת אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת, כִּי מַעֲלַת לְלַמֵּד בְּחֲבֵרוֹתָא — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וּמְלַבֵּד זֹאת רְאוּ שְׁיִהְיוּ שְׁעוּרִים כָּל הַיּוֹם — הֵן בְּכוֹלֵל וְהֵן בְּבֵית-מְדַרְשׁ, כִּי בְּמָקוֹם שְׁיִשׁ קוֹל תּוֹרָה, אֵף פַּעַם לֹא יִתְבַטֵּל הַמָּקוֹם הַזֶּה. וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָקִים בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁיִמְשִׁף עָלֵינוּ רוּחַ דְּקַדְשָׁה מְלַמְעָלָה, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּמְלֵא לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַחְסוּרֵינוּ, וַיִּשְׁמַחֵנוּ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ח' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרְךָ, שָׁבוּ אֶתָּה כּוֹתֵב מַה שְּׁהַסְמֵךְ-י' מ"ם רוֹדֵף אוֹתָנוּ וְכוּ'.

מַה אָמַר לָךְ, הֵן אָמַת שְׁאַנְחָנוּ סוּבְלִים מִהֲרָשָׁע מְרָשָׁע טָמֵא מְטָמֵא הַזֶּה ... הַיְדוּעַ לְשִׁמְצָה וְכוּ' וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה זְמַן נִצְטָרְךָ לְסִבַּל מִמֶּנּוּ וְכוּ', אֲבָל אָנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, לְבִסּוּף אֲנַחְנוּ נִנְצָח וְכוּ', כִּי כְּנֻנְתָנוּ רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

בַּנְחָל

כא תתקלח

אֶשֶׁר

רַפָּח

עוד יספרו לדורות איך שְׁאַחַד שְׁצַרְיָהּ להיות נְצִיג של הַדָּת,
דִּיקָא הוא ירדף אֶת הַדָּת, וַיִּרְצָה לְעַקֵּר אוֹתָהּ וְכוּ'. וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כא תתקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצוּהוּ, ח' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שְׁקִבְלָנוּ מֵרַבְּנֵי ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָאת הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת
סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שְׂכַבְת הָעַם, כִּי בִּפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן יד), שְׁעַל-יְדֵי שְׁמֻקְרָכִים בְּנֵי-אָדָם לְעַבֹּדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשֵׁרְשׁוֹ. וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(בְּבֹא מְצִיעָא פּת). עַל פְּסוּק (יִרְמְיָה טו, יט): "אִם תּוֹצִיא יָקָר מִזּוּלָּל" —
אִלוֹ שְׁמֻקְרָכִים בְּנֵי-אָדָם לְעַבֹּדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא
יָקָר מִזּוּלָּל, הֵינּוּ מִזִּילוּתָא דְגָלוּתָא. וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁיִלֵּךְ לְהַפִּיץ, תְּמִיד
יְהִי לּוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֶסֶה, כִּי מִי שְׁזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת —
צוּמַח לוֹ גְּשָׁמִיּוֹת, הַלְוָאֵי הָיִיתָ מְצִיֵּת אֶת מוֹהַרְנָת ז"ל, שְׁהֵנִיחַ לָנוּ
צוּרָא אַרְבָּעָה יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוּתוֹ, וְאָמַר אֲזַ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ:
"הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יְהִיָּה יְפוּצוּ מְעִינוּתֵיךְ חוּצָה", וְאֲז אִף פַּעַם לֹא הָיָה
חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף, וְהָיִיתָ צוּחֵק מִכָּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים.

הַלְוָאֵי הָיִיתָ מְצִיֵּת אוֹתִי, וְעוֹסֵק בְּהַפְּצַת מְעִינוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה,
וְאֲז הָיָה טוֹב לָךְ תְּמִיד, וְאִף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

כֹּא תתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ח' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַיּוֹם קָרָאוּ אֶת פְּרִשְׁת זְכוֹר, וְהִיא מְצוֹת עֲשֵׂה לְזִכֹּר מָה עֲשֵׂה עֲמַלְק, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְזִכֹּר מָה שֶׁהֲרִשַׁע מְרִשָּׁע טָמָא מְטָמָא הִזָּה גּוֹרֵם לָנוּ זְכוֹ' וְכוּ', לֹא מְנִיחַ שִׁיְהִיָּה לָנוּ מִקְּנֵה טְהָרָה זְכוֹ', לֹא מְנִיחַ לָנוּ שִׁיְהִיָּה לָנוּ תִּלְמוּד־תּוֹרָה עַל טְהָרַת הַקִּדְשׁ זְכוֹ' וְכוּ', וּכְדָאִי לְזִכֹּר אֶת זֶה, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שֶׁהוּא יוֹצִיא אֶת טְלַפְיּוֹ הַטְּמְאוֹת, כְּמוֹ הַחֲזִיר הַזֶּה, שֶׁמוֹצִיא אֶת טְלַפְיּוֹ וְצוֹעֵק: כָּשֶׁר אֲנִכִּי... הַקְּבוּץ שֶׁלָּנוּ יִתְרַחֵב עַד מְאֹד בְּמֵאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת זְכוֹ', וְאֵז הוּא יִכְפֶּה שְׁרוּצָה רַק שְׁלוֹם זְכוֹ', וְאִינוּ מְבִין לָמָּה לֹא רוֹצִים לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ שְׁלוֹם... הוּא חוֹשֵׁב שֶׁאֲנַחְנוּ כָּל־כָּף שׁוֹטִים, וְנִשְׁכַּח אֶת מַעֲלָלָיו הַשְּׁפִלִים זְכוֹ' וְכוּ'.

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים לְפָנֵי חַג הַפּוּרִים, וְכִמוֹ שֶׁעֶזֶר לָנוּ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֵז עַל־יְדֵי מְרִדְכִי וְאַסְתֵּר, שֶׁהֲרַבּוּ בַתְּפִלָּה עַד שֶׁנִּתְפַּטְרוּ מִהֶמָּן, כְּמוֹ־כֵן עָלִינוּ לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה, שֶׁנִּתְפַּטְר מִהֲרִשָּׁע הִזָּה שֶׁמוֹנֵעַ אוֹתָנוּ מִלְּבַנּוֹת מִקְּנֵה זְכוֹ' וְכוּ', מִי שֶׁמַּע כְּזֹאת זְכוֹ', וְמִי יֶאֱמִין בְּשָׁנִים הַבָּאוֹת שֶׁזֶה כָּף קָרָה? ! חֲזַק וְאַמֵּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

כֹּא תתקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ח' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חוק ואמץ מאד לבטל את עצמך לגמרי לאין סוף ברוך הוא, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך, שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; שאדם אינו מקבל מכה קטנה באצבעו הקטנה, אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה.

וזכר גם זכר מה שהרמב"ם אומר (פרק ג' מהלכות דעות, הלכה ב'): צריך האדם שיכונן לבו וכל מעשיו כלם לידע את השם ברוך הוא בלבד, ויהיה שבתו וקומו ודבורו הכל לעמת זה הדבר, כיצד? כשישא ויתן או יעשה מלאכה לטל שכר, לא יהיה בלבו לקבץ ממון בלבד, אלא יעשה דברים האלו כדי שימצא דברים שהגוף צריך להם מאכילה ושתיה ושייבת בית ונשיאת אשה, וכן כשיאכל וישתה וכו', לא ישים בלבו לעשות דברים האלו כדי להנות בלבד, עד שנמצא שאינו אוכל ושותה אלא המתוך לחך וכו', כדי להנות, אלא ישים על לבו שיאכל וישתה, כדי להכרות גופו ואיבריו בלבד, לפיכך לא יאכל כל שהחך מתאנה ככלב וחרמור, אלא יאכל דברים המועילים לגוף אם מרים אם מתוקים, ולא יאכל דברים הרעים לגוף, אף-על-פי שהן מתוקים לחיך, ומי שיחנהג כך, מבטח לו שכל מעשיו הם לשם שמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבוע טוב...

כא תתקמא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר תצוה, ח' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּנְיַח אֶת יָדְךָ כְּרֹגַע, כִּי כָּךְ מוּבָא (אֲרַחֲוֹת צְדִיקִים, שְׁעַר הַגְּאֻוָּה): אֵל יִתְעַצֵּל מִלְנֻצַּח יִצְרָה־עַד יוֹם יוֹם, וְזוֹ נִקְרָאת מִלְחָמָה גְּדוֹלָה. כְּמוֹ שְׂמֻצִינוּ בְּאֶחָד מִן הַחֲסִידִים, שְׂפָגַע בְּאֲנָשִׁים הַבָּאִים מִן הַמִּלְחָמָה, וְשָׁלְלוּ שָׁלַל גְּדוֹל. אָמַר לָהֶם: שְׂבַתְתֶּם מִמִּלְחָמָה קְטָנָה, וְעַדִּין אַתֶּם עֲתִידִים לְמִלְחָמָה גְּדוֹלָה. אָמְרוּ לוֹ: מַה הִיא הַמִּלְחָמָה? אָמַר לָהֶן, הַיִּצְרָה וְחִילוֹתֶיו! כִּי כָּל אוֹיֵב שֵׁיֵשׁ לָךְ, שְׂתַנְצַח אוֹתוֹ פֶּעַם אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם אוֹ שְׁלֹשׁ, אֲזוּ יִנְיַח אוֹתְךָ; אֲבָל הַיִּצְרָה אֵינּוּ פּוֹסֵק מִמֶּךָ אִף אִם יִהְיֶה מְנַצַּח מְאֹד פְּעָמִים, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ (אֲבוֹת פָּרָק ב, ד): וְאֵל תִּאֲמִין בְּעֶצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ, כִּי כָּל יְמֶיךָ יֵאָרֵב לָךְ, אוֹלֵי תַעֲלִים עֵינֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאִם יִנְצַחְךָ בְּקַל שְׂבַקְלוֹת — סוּף יִנְצַחְךָ בְּחִמוּרָה שְׂבַח־מוֹרוֹת; הַלְוֹאֵי שְׂתַכְנִיס אֶת דְּבַר זֶה אֵל לְבָבְךָ, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַלְוֹאֵי שְׂהֵיִיתָ מִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה שׁוֹמֵר אֶת הָאֲדָם מִכָּל רַע. הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה קְדוּשִׁין ע"ז, הַלְוֹאֵי שְׂתַתְּחִיל מֵהַלִּילָה לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְתַחֲזִיק בְּזֵה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְתַרְגִּישׁ אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

הַמְּאֵחַל לָךְ שְׂבוּעַ טוֹב...

כא תתקמב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה כִּי תִשָּׂא, ט' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֵל תִּפַּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבַר, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע, שְׂמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ דְּבַר זֶה לְהַתְחַזֵּק, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּזֵה הָעוֹלָם מְרִירוֹת וְקִטְנוֹת

וחלישות הדעת — הן מעצמו והן מאחרים, והרבה פעמים האדם נופל ביאוש וכו' וכו', עם כל זאת עלינו לשבח לאדון הכל על כל החסד חנם שעשה עמנו, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, וצריכים לתת בכל יום תודה והודאה להקדוש ברוך הוא על גדל החסד הזה שזכינו להתקרב לרבנו ז"ל, כי מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל מפיח בנו רוח חיים חדשה איך להתחזק ואיך לעבר את זה העולם.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים להיות בשמחה, ותשמע כלי זמר, ובפרט עכשו בחדש אדר וקודם פורים צריכים לשמח מאד מאד על נקדת יהדותנו, כי כל בר ישראל מלא מצוות פרמון, וכל מצוה ומצוה היא המשכת אור אין סוף ברוך הוא, וכשאדם שש ושמח במצוותיו יתברך, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, אלא הוא שש ושמח עם כל המצוות שזוכה לקיים בכל יום, כי כל בר ישראל מלא מצוות פרמון, הנה יש לו מזוזה על פתחו, והנה מניח תפלין בכל יום, והנה מתעטף בציצית, והנה אומר ברכות, והנה אוכל פשר, והנה שומר שבת וכו' וכו', עם כל מצוה ומצוה צריכים לשמח מאד מאד, וזה חשוב למעלה, כי למעלה בשמים מאד מתפארים מאדם שעובר עליו מרירות דמרירות וכו' וכו', חלישות הדעת ועגמת נפש, צרות ויסורים ומכאובים וכו' וכו', חרופין וגדופין, בזיונות ושפיכות דמים וכו' וכו', עם כל זאת הוא זוכה להתחזק מעמד, ולא להשבר משום דבר, זה מאד מאד חשוב למעלה, כי דבר זה אפלו מלאך ושרף לא יכול להראות, כי אדרבה, ראו במציאות, אשר המלאכים ושרפים שירדו למטה, נפלו לעמק עמקים בשאול תחתיות וכו', לא כן בשר ודם, איש מגשם חמר גס ועב, המלא חטאים ועוונות וכו' וכו', ועם כל זאת הוא מחיה את עצמו עם כל נקדה קטנה שיש בו מנקדת יהדותו, בזה הוא גורם יחוד גדול למעלה. כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והאדם מרב חטאיו ועוונותיו, הוא מסבב עם קלפות והסתרות והעלמות, עד שנגעלם ונסתר ונתכסה

אֲשֶׁר כּא תתקמב בַּנְחַל רצג

מִמֶּנּוּ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁבִשְׁבִיל זֶה הוּא בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת,
עַד שֶׁהוּא מְתִיאֵשׁ לְגַמְרֵי מַחֲיֵיו וְכוּ', וְכוּ', אֲבָל אִם הִיָּה שֶׁשׁ וְשִׁמַּח
עַל כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה קִטְנָה שֵׁישׁ בּוֹ, אִזּוֹ הִיָּה מְשַׁתְּנָה כָּל הַמְּצַב רוּחַ
שְׁלוֹ, וְאִזּוֹ הִיָּה לוֹ רַק אֹר וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, רְאֵה לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ,
וְתִשְׁתַּדֵּל תָּמִיד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחֵר הַטּוֹב שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה
עִמָּךְ, כִּי בְּאֵמֶת אִם תִּתְעַמֵּק בְּתוֹךְ הַטּוֹב, תִּרְאֶה אֲשֶׁר בְּכָל יוֹם וְיוֹם
עוֹשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת לְגַמְרֵי, וְנוֹתֵן לְךָ
בְּרִיאֹת וְכוּ', וְנוֹתֵן לְךָ חַיּוֹת וְכוּ', וְאִף שְׁמֵרֵב צֶעַר וּמִרְרוֹת גְּדִמָּה
לְךָ כְּאִלּוּ אֲבֹד מְנוּס וְתִקְוָה וְכוּ' וְכוּ', תִּדְעֵ אֲשֶׁר זֶה מִהַסְּמ"ך-מ"ם
הַרְשַׁע שְׁרוּצָה לַעֲקֹר אוֹתָךְ מִשְׂרָשָׁף, אֲבָל אִם תִּחְזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם
דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אִזּוֹ תִּרְאֶה אֵת גְּדֹל הַתְּעַנּוּגִים
וְהַשְׁעִשׁוּעִים שֶׁיְבֹא לְךָ אַחֲרֶיךָ. הַעֲקֹר רְאֵה לְהִחְזִיק אֵת עֲצֻמָּךְ,
וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִזּוֹ אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה,
תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵּל אֵת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֵאָר
וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וּבַפְּרָט כְּשֶׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מִפִּיךָ אֵת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים
שֵׁישׁ לְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֵין לְךָ מַעֲלָה יִתְרָה מִזֶּה — כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזָק בְּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָּא לְנִצַּח
נְצַחִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שְׁבוּעָה, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתקמג.

בעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, ט' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסט): כְּשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ יִשְׁמַר אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יָבוֹא לְיַד פֶּגַם הַבְּרִית.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע, שֶׁכָּל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁנִּכְשָׁלִים בְּפֶגַם-הַבְּרִית, זֶה רַק מִחֲמַת הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁמְסַבֵּב אוֹתָם וְכוּ', עַד שֶׁנוֹפְלִים בְּיָאוֹשׁ גָּמוּר וְכוּ', וְזֶה מֵה שֶׁמְבִיא אוֹתָם לְכָל הַחֲטָאת נְעוּרִים וְכוּ'. וְלָכֵן עֵקֶר הַעֲצָה הִיא שִׂמְחָה, כִּי עַל-יְדֵי שִׂמְחָה מְגַרֵשׁ מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְכוּ'. וְעֵקֶר הַשִּׂמְחָה בָּאָה לְאָדָם רַק עַל-יְדֵי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלָכֵן תִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא — חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י מִפְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, וְהַעֲקֹר לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת כְּסֵדֶר, לֹאמַר הַרְבֵּה פְּרָקִים בְּכָל יוֹם, אִם אֲפֹשֶׁר ח"י פְּרָקִים לְיוֹם, אִין לְמַעְלָה מְזֶה בְּתַקוּן הַבְּרִית, וְזֶה מְכַנְּסֵי שִׂמְחָה בְּלֵב הָאָדָם, וְכֵן לְהִיּוֹת חֲזָק בְּלַמּוֹד דָּף גְּמָרָא [מִי יִתֵּן שֶׁתִּלְמַד כְּפִי סֵדֶר הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יִהְיֶה אֲצִלָּךְ חוֹב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא [הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם הוּא קְדוּשִׁין ע"ח], וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, אֲשֶׁר זֶהוּ עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, וְזֶה חֵיוֹת הַנֶּפֶשׁ. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קכ.): "וּבְבֵיתִי אִין לָחֵם וְשִׂמְלָה", שְׂאִין בְּיָדוֹ לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא גְּמָרָא, כִּי מִי שְׂאִין בְּיָדוֹ בְּכָל יוֹם אֶת אֱלוֹ הַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים, זֶהוּ הַעֲנִי הַכִּי גְּדוֹל, וְזֶה מֵה שֶׁמְבִיא אוֹתוֹ לְיַד עֲצָבוֹת. וְלָכֵן תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים כְּסֵדֶרֶן בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגְמָרָא, וְזֶה יָבִיא אוֹתָךְ לְיַד שִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִכְף-וַיִּמָּד כְּשֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֲזִי תִהְיֶה שְׁמוֹר מִעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת.

רצה בַּנְחַל כּא תתקמד אֲשֶׁר

זְכוּר גַּם תִּזְכֹּר, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶהוּ הַגְּאֻלָּה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ נֹאמֵר
(דְּבָרֵי הַיָּמִים-א' טז, כז): "עֹז וְחֵדְוָה בְּמִקְוָמוֹ".

הַמֵּאחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמֵחַ...

כּא תתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד
מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִדְוִנֵי אֶת כָּלֶם לְכַף זְכוּת, כִּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת
עֲצָמוֹ לְדוֹן אֶת כָּלֶם לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְמַחֲזִין מִיִּשְׁבִּים,
וְהוּא זוֹכֵה לְסִבְלָנוּת, וְאִינוֹ כּוֹעֵס וְאִינוֹ מְקַפֵּיד עַל אַף אֶחָד, מֵאַחַר
שְׂיִדוּעַ וְעַד, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחֵי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא
רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין בְּגִשְׂמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וּכְדֹאֵי לְשִׁמְעַע בְּכֹל יוֹם כְּלִי
זָמֵר, הַעֲקֹר לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה. וְרַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הַפְּלִיג
בְּמַעֲלַת הַשְּׂמֵחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׂחִכְמִי
הַרוּפְּאִים אוֹמְרִים, שְׂכָל הַחוֹלָאוֹת הַבְּאוֹת לְאָדָם הֵן רַק מִחֲמַת
עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה. וְעַקֵּר הַעֲצָה — לְשִׂמְחָה אַחֲרִים, כִּי בְּזֶה שְׂמֵשְׂמִחִים
אַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ גַּם-כֵּן שְׂמֵחָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפִּלָּל בְּעֵדֶךָ, שְׂיִהְיוּ לְכֶם רַק שְׂמֵחוֹת בְּבִית, וְשִׂתְּרֵנִי שִׂי
תָּמִיד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אִתְּךָ, עִמָּךָ וְאֶצְלֶךָ, וְתִרְגְּלֵי אֶת
עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵת רְגִילָה בָּהּ, כִּי כָּל תַּפְלָה
וְתַפְלָה וְשִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׂמִדְּבָרִים וּמְשִׂיחִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַעַת
וְנִתְקַבְּלַת בְּכֹל הַעוֹלָמוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִיעֵוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

כָּכֹר פְּתַבְתִּי לָךְ כַּמָּה מִכְתָּבִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת מִכְתָּבִי, וְלֹא שָׁמַעְתָּ עָלֵינוּ שׁוֹם לְשׁוֹן-הֶרַע וּרְכִילוֹת
וְלִיצְנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! יַעֲיֵד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם יֵשׁ לָךְ
יְדִיד טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה אֲנִי, כִּי אֲנִי תַמִּיד מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ
שֶׁתִּצָּא מִצְרוּתֶיךָ, וּבִפְרִט שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
וַיֵּל, אֲשֶׁר רַבְּנוּ וַיֵּל הַבְּטִיחַ לָנוּ הַבְּטָחוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת מְאֹד, וּמִי
שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת אֲצֵלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, עָלָיו לְשִׂמְחַת כָּל הַשָּׁנָה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ,
שֶׁתִּצָּא לְגַמְרֵי מִצְרוּתֶיךָ, הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי
אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגְעַ,
אֲדַרְבָּה, רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר, שְׁשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי עַקֵּר הַהֲצָלָחָה בְּזֶה הָעוֹלָם לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא רַק
הַדְּבָקוֹת, שֶׁאֲדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ שְׁמִכְנִיס תַּמִּיד
בְּמַחֲוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּוֹדַע וַעֲד, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְשׁוֹחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל לְבָבְךָ אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא
בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ וַיֵּל 'הַתְּבוּדוֹת', וְתַהֲיֶה רְגִיל בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְאֵז תִּרְאֶה
אֲשֶׁר אֵין לָךְ אֶפֶס אֶחָד בְּעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק תִּבְטַח בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּבְרַגְעַ שֶׁתִּתְחַבֵּא אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵז לֹא יוּכַל לָךְ שׁוֹם נִגַע
וְשׁוֹם פְּגַע לְהֶרַע לָךְ.

כָּבֵד כְּתַבְתִּי לָךְ כַּמָּה פְּעָמִים, שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בְּעֵת צָרָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, הִנֵּה בְּיַבְנָאֵל לּוֹמְדִים בְּכַתִּי חֲנוּף שְׁלָנוּ שְׁנֵי גַנְיִם, תַּלְמוּד־תּוֹרָה, וּבֵית־סֵפֶר, וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה קְרוֹב לְמֵאתִים תַּלְמִידִים, וְאֵין לָנוּ שׁוּם הַכְּנֶסֶה, וְזֶה עֲכָשׁוּ שְׁמַעְנוּ שֶׁהַכְּנִיסוּ עֲבוּרָנוּ עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף שְׁקָלִים, וְ... לֹא רוֹצִים לְשַׁחֲרַר לָנוּ אֵת זֶה, וְיִדּוּעַ אֲשֶׁר כָּל הַפְּעִילוֹת שְׁלָנוּ וְהֵן שֶׁל הַחֻוּגִים שֶׁל הַיְלָדִים, זֶה רַק מִחֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, וְלִבְסוּף הַכֶּסֶף נִתְקַע בְּ... וְלֹא רוֹצִים לְשַׁחֲרַר לָנוּ, הִיָּה טוֹב מְאֹד אִם הֵייתָ מְטַפֵּל בְּזֶה, וְכֵן הִגִּיעַ שְׁבָעִים אֶלֶף שְׁקָל בְּעִבּוּר כְּתִי חֲנוּף, וְהֵם לֹא רוֹצִים לְתַת לָנוּ, כִּי הֵם אוֹמְרִים שְׁאַנְחֵנוּ לֹא מִפְּרִים, וּבְאֻמַּת יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּר וְכוּ', וְעַל־כֵּן מַה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם הֵייתָ שׁוֹלַח אֵיזָה שְׁלִיחַ שְׁיַעֲזֵן בְּדַבָּר, וְלִמְצוּהָ רַבָּה יִחַשֵׁב.

מָה אָמַר לָךְ, אֵת הַתְּנָאִים שְׁלָנוּ אֵיפֹה שְׁאַנְחֵנוּ לּוֹמְדִים, זֶה לֹא נִתֵּן לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, מִמָּשׁ כְּמוֹ שְׁלֵמֶדוֹ לִפְנֵי שְׁבָעִים וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה, בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֵר בִּקְרָא אֶצְלָנוּ פִּקְח מִמְשַׁרְדַּ הַבְּרִיאוֹת, וְאָמַר שְׁבַקְבוּץ הֵיכָן שֶׁהוּא גֵר הָאֲרוֹת סוּסִים יוֹתֵר תַּקִּינוֹת וְיָפוֹת מִהַבֵּית־סֵפֶר שְׁלָנוּ, עַד כְּדֵי כֶּף אָמַר, וְכֵן בָּאוּ לְבַקֵּר אֶצְלָנוּ כַּמָּה חֲבָרֵי מוֹעֲצָה מִכְּפַר דְּבוּרִיָּה (עַל יַד הַר תְּבוּרָה), וְרָאוּ אֵת הַתְּנָאִים שְׁבָהֶם לּוֹמְדִים הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, עָנוּ וְאָמְרוּ, שְׁאֶצְלָם אֶפְלוּ רַפְתָּ לְפָרוֹת נִמְצָאת בְּתַנְאִים הַרְבֵּה יוֹתֵר טוֹבִים, וְזֶה אוֹמְרִים חֲלוּנִיִּים וְעַרְבִים וְכוּ' וְכוּ', וּמָה נֹאמַר אֲנַחְנוּ.

לְזֹאת בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וְלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ, רְאֵה לְעֶזֶר לָנוּ, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לְעֵת כְּזֹאת הַגְּעַתָּ לְמַלְכוּת — רַק לְעֶזֶר לָנוּ, אֲנִי בְּטוֹחַ בְּזֶה שְׁתַּעֲזֹר לָנוּ, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, רַק תִּשְׁלַח שְׁלִיחַ שְׁיַתְּעַנֵּן בְּדַבָּר, וּבְמָה יְכוּלִים לְעֶזֶר לָנוּ, וְאֵז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

נָא וְנֹא אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁלֵא תִזְרַק אֵת דְּבָרֵי אַחַר גְּנוּף, רַק תִּתְּנֵחַם אֶל הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה, וְאֵז יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תשא, ט' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הנ"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה
וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם,
אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לשמח מאד מאד, ובפרט עכשו בימי
אדר וכמה ימים לפני פורים, עליכם לרקד בכל יום מרב שמחה,
ותחזיקו את עצמכם ביחד באהבה, אחנה ורעות, ואיש את רעהו
לאמר חזק, כי אין עוד דבר יותר חשוב למעלה בכל העולמות כמו
האהבה ואחדות שיש בין נשמות ישראל, והסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח
שמו וזכרו, כל ענינו הוא רק לעשות פרודים, ולהחזיר באדם
כפירות ואפיקורסות, רחמנא לישזבן, עד שיפל האדם במרירות
ובעצבות ובכעס, ויוציא את העצבים שלו בביתו, רחמנא לישזבן.
ועל-כן ראו להרגיל את עצמכם לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-
הוא על כל החסד חנם שעשה עמכם, שזכיתם להתקרב אל רבנו
ז"ל, כי מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל, וראוי לנו לשמח מאד מאד
עם רבנו ז"ל: "בך רבנו נגילה", "בך רבנו ונשמחה", וראוי לנו
לשמח מאד מאד עם הנגון הזה בכל יום ויום. ואני מקווה
להקדוש-ברוך-הוא, שנעבר את כל הצרות והיסורים והדינים
הקשים שעוברים עלינו, ובפרט עכשו בימי אדר הקדושים ובימי
פורים, על-ידי המחאת פך ורקודים, שנתקד ונפה פך אל פך נמתיק
כל הדינים, ותהיה להמן-עמלק מפלה גדולה, ולא יוכל לעשות לנו
שום רע. ועל-כן אבקש אתכם מאד מאד, שרק תרקדו בכל יום,
ותשמחו מאד מאד, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-
ברוך-הוא.

אָשֶׁר כּא תתקמוז בְּנַחֵל רצט

ראו שְׁתַּהַיְגָה אֶצְלָנוּ רַק אֲוִירָה שֶׁל תּוֹרָה וְשֶׁל יִרְאַת שָׁמַיִם, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה, חֵס וְשָׁלוֹם, אֵילוּ לְצִיִּים וְלִיצְנוּת, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מְסַלֵּק אֶת הַשְּׂכִינָה. תַּרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְלַמֵּד בְּחִבּוּתוֹת, כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִמְצָא לְעֲצָמוֹ אִיזוֹ חִבּוּתָא טוֹבָה, שְׂיִלְמַד עִמּוֹ עַל-כָּל-פְּנִיִם שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מֵאַתְנוּ רַק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שְׂאֵנוּ זוֹכִיִּים לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם. וְלִכֵּן רְאוּ לֹא לֵהִיּוֹת בְּטִלְנִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּתְשִׂמְחוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם וְאֶת יְלָדֵיכֶם, שְׁתַּהַיְגָה בְּבֵיתְכֶם אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְאַל תִּהְיוּ כְכַעֲס וּבִרְצִיחָה עַל יְלָדֵיכֶם, אֲדַרְבָּה תִּצְאוּ בַּחוּץ בֵּין הַהָרִים לְהַתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְשֵׁם תּוֹצִיאוּ אֶת הָעֲצָבִים וְכוּ' בְּקוּלֵי קוֹלוֹת לְצַעֵק אֵלָיו יִתְבַּרַךְ שְׂיַחְוֶס וַיִּרְחַם עֲלֵיכֶם, שְׂתוּכְלוּ לְהַתְּפַרֵּק מֵהַצָּרוֹת שְׂלַכְּם וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁאַתֶּם חוֹזְרִים לְבֵיתְכֶם תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְדוֹן אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַיְלָדִים לְכַף זְכוּת, וְתִרְאוּ שְׁתַּהַיְגָה תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּגְאָלוּ מִכָּל צָרוֹתֵיכֶם, וְנִזְכֶּה לְשִׁמְעַ בְּקוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִכְתֹּב לִי מִכְּתָב, וּמִמֶּשׁ יַחֲיֶה אוֹתִי, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשְׁכֶם.

כּא תתקמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה כִּי תִשָּׂא, ט' אָדָר ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְתִחַזַּק אֶת

אנשי שלומנו, ותשתדל לדבר בכל יום עם אחד או עם שנים מאנשי שלומנו, ותחדיר בהם אמונה פשוטה, ועל-ידי-זה יהיה טוב גם לך.

אודות מה שכתבת בספר-המדות, אות רפואה, סימן א', בנדאי אתה צודק שחסרה תבת "אלא", ובדפוסים הקודמים תמצא שכן נדפסה תבת "אלא", ועל-כן אין שום קשיא כלל.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, שאתה משמש את רבנו ז"ל, ועוסק בצרכי צבור בזה שאתה מחלק את החלות והיין, וכן אתה מכין את המקוה וכו' וכו', כי מי שזוכה לעסק בצרכי הרבים, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתקמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תשא, ט' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב שתמסר לדודך ... כי אנחנו נמצאים במצב מאד קשה, כי הנה ... נתנו עשרים וחמשה אלף שקלים עבור המוסדות שלנו, והמועצה דתית בראשות הסמ"ך-מ"ם לא מאפשר להוציא את זה, ולכן אם אתה יכול לתאם פגישה בין דודך לבין ... כדי שנוכל לצאת מהפח הזה שהכניס אותנו.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמי די, יאמר לצרותינו די, אני מקנה שתוציא מהכח אל הפעל את השליחות, ובזכות זה תתברך בכל הברכות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּא תתקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, ט' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יָאִיר וְיִזְרַח לְנֶצַח.

נָא לְהוֹדִיעֵנִי אִם הִצְלַחְתָּ עִם ... הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִכְנֹס
אֶצְלָנוּ שְׁפַע לְמַלְיוֹנִים, שְׁנוּכַל לְהַדְפִּיס סְפָרִים סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁפְע
כְּזֹה, עַד שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּית שְׁלֹא יִהְיֶה שֵׁם סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, רַק חֲזוּק
וְאַמֵּץ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִמִּיד תִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה בְּבִיתְכֶם טִיפ
שְׂמִחַת, שְׂתִהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמְחָה, וּבִכְפָּרְט אַתָּה, שֶׁהִטְבַּע שְׁלֶךְ
לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְכו', וְזֶה טְבַעַךְ מֵצַד שְׂרִשְׁךָ וְכו',
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַפְּיֵךְ אֶת טְבַעַךְ, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, וְסוּף כָּל סוּף
תִּרְאֶה וְתִגְדַּע מֵה קוֹרָה כָּאֵן בְּזֹה הָעוֹלָם, וּמֵה הִיא הַפְּעֻלָּה לְחַיִּים
עוֹשִׂים הַסְּפָרִים שְׂאֵתָה מְדַפְּסִים וּמְפִיץ בְּכֹל הָאָרֶץ.

אוֹדוֹת הָעֵתוֹן תֹּאמֵר ל... שְׂיִכּוֹל לְהַפִּיץ גַּם בֵּין הַחֲרָדִים
בְּאִשְׁדוּד, וְכֵן ... יְכוּל לְהַפִּיץ גַּם בֵּין הַחֲרָדִים בְּכַנֵּי-בְּרַק, וְכֵן לְמִצָּא
אִיזָה מְפִיץ שְׂיִפִּיץ גַּם בִּירוּשָׁלַיִם.

תִּשְׁלַח עִם ... עוֹד שְׁנֵי סְפָרִים "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", חֶלֶק ח'.

הַמְּחַפָּה לְתִשׁוּבָה מְהִירָה...

כּא תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, ט' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי ...
גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ עִם הַדו"ח, וּמִמֶּשׁ אַתָּה מְחַיֶּה אוֹתִי,

שב אֲשֶׁר כא תתקנא בַּנְחַל

כי עיני ולבי שם ביבנאל כל הימים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיעשה עמנו נסים נגלים, שיתהפך המקום, ובמקום "מושבה" תגדל ותהיה נעשית "עיר" גדולה על אפם וחקמתם של שונאינו ומתנגדינו, ובקרוב נראה במפלת המן-עמלק, ימח שמו וזכרו, מסית ומדיח, מכשיל את נשמות ישראל בעברות, רחמנא לצלן (אתמול שמעתי ש... ספר, אשר באוצר המקנה של יבנאל אין מים, רחמנא לצלן, והוא סגור, כי הוא צריך תב"ר כדי לתקן את האוצר... שמו שמים, לאיזה מקום הגענו, אדם המכשיל את הרבים בכריתות, ולבסוף רע-בנים נותנים לו את הצדק, רחמנא לצלן).

מאד מאד רציתי שתודע אם ... קבלה הבקר את המכתב ששלחתי לה, כי זה מאד מאד נחוץ, וכן האם תלו את המכתב כללי ששלחתי הבקר בלוח המודעות, וכן תודע מ... גרו יאיר, מה בקשר הנסיעה שלו מהתם להכא.

המחכה לתשובה מהירה...

כא תתקנא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תשא, ט' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אבקש אותך, שתהיה חזק בלמוד דף היומי, הינו שכל יום יום תלמד דף גמרא בסדרת הדף היומי, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שנה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבעה מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א': ג'בריא, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ואפילו רק בגרסא לגרס את הדף, זה יתן לך ספוק נפשי מאד, ואפלו ללמד בלי הבנה, זה יעזר לך [הדף היומי של היום זה קדושין ע"ח], אשרי מי שלא יטעה את עצמו, ויחטף בכל יום

אֲשֶׁר כּא תתקנב בַּנְּחָל שג

דָּף גְּמָרָא וְאֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כְּמֵאַמְרֵם ו'ל (עבודת זרה יט.): לְעוֹלָם
מִיְגֵרִים אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח, וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קְאָמַר,
וְאִין מְלִים לְהִסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׂיִהוּדֵי זוּכָה לְדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם דָּף
גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאַמִּירָה בְּעֵלְמָא, עַל-כָּל-פְּנִים אִיף שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׂיִכוּת
אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׂיִהוּדֵי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַסֵּמ"ך-מ"ם וְנִקְבָּא
דְּלִיה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, אִם תִּלְמַד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ
מִמְרִיבוֹת בְּבִיתְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם-בֵּית אַמְתִּי, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם
וְנִקְבָּא דְלִיה רוֹצִים לְהַחֲטִיא אוֹתְךָ בְּפִגְם-הַבְּרִית, וְעַל-יְדֵי שְׁלוֹמֵדִים
גְּמָרָא מְכַנְיְעִים אֶת הַקְּלָפָה הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ
ו'ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד), וְלַכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה יָבִיא לָךְ שְׁלוֹם-בֵּית, וּמַה גַּם אִם תִּכְנִיס עֲצָמְךָ
בְּתוֹךְ הַדָּף גְּמָרָא, וְלַחֲזוֹר עָלָיו כַּמָּה פְּעָמִים, כָּבֵר לֹא יִהְיֶה לָךְ רֹאשׁ
לְהַתְנוּכַח עִם אִשְׁתְּךָ.

אַקוּהָ שְׂתַצִּית אוֹתִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקנב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַנִּכְבָּד מֵר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קִבְּלֵתִי מִשְׁנֵי נְצִיגֵי הַמוֹעֵצָה הַמְּקוּמִית תְּגוּבָה מְאֹד מְאֹד חֲמָה
עֲלֵיכֶם.

מַה אִמַּר לָכֶם! לְבִי נִקְרַע בְּקִרְבִּי בִּי"ב קִרְעִים עַל הַצַּעַר הַמֵּר
שְׁקוּרָה עִמָּנוּ בְּקַהֲלָתְנוּ בִּיבְנָאֵל, וְשְׂיִכוּל לְהִיּוֹת דְּבָר כְּזֶה בְּעִידָן
שְׁלָנוּ, שְׂתַהֲלֶה לְאֵל, בְּכָל־לִיּוֹת עוֹזֶרֶת הַמוֹעֵצָה לְתַלְמוּדֵי-תוֹרָה
וּלְבַתִּי-סֹפֵר וְלִישִׁיבוֹת וְלַחֲדָרִים וְכוּ' וְכוּ', וְאִינֶם עוֹשִׂים שׁוּם
הַפְּלִיּוֹת בִּינֵיהֶם, וּפְהָ בִּיבְנָאֵל יוֹשְׁבֵת קַהֲלָה הַמוֹנָה קְרוֹב לְשִׁבְעִים

מִשְׁפָּחוֹת דְּתִיּוֹת וְחֲרָדִיּוֹת, שְׂרוּדָפִים אוֹתָנוּ בְּכֹל מִיָּנִי רְדִיפּוֹת חֲרָמָה מִהֲרַגַע שְׂבָאנוּ לָפֶה, וּבִמְקוֹם לְעֹזֵר לְדַת מִזֶּה שְׂמֻמָּנָה עַל הַדַּת וְכוּ', אֲדַרְבָּה הוּא הִיָּה הָרֵאשׁ וְהָרֵאשׁוֹן שְׂרָצָה לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מִפֶּה, וְעוֹד הִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, עִם כָּל זֹאת יְדוּעַ לָכֶם, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עִם קָשָׁה עַרְף, וְדִיקָא כְּשְׂרוּדָפִים אוֹתוֹ, אֲזוּ הוּא מִתְחַזֵּק יוֹתֵר. וּכְדָרְךָ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵינֵי מְנַחוֹת נִג): מַה זֵּית, אֵינּוּ מוֹצִיא שְׂמָנוּ אֶלָּא עַל-יַדֵי כְּתִית, אַף יִשְׂרָאֵל; הַזֵּית — כָּל מַה שְׂאֲתָה כּוֹתֵשׁ אוֹתוֹ יוֹתֵר, מוֹצִיא שְׂמֵן זָךְ יוֹתֵר, וְכֵן קָרָה לָנוּ, שְׂהִיָּה לָנוּ בְּהַכְרַח לְבָנוֹת מִקְּנֵה טְהָרָה לְנָשִׁים מְפֹסְפֵי הַלְוָאוֹת וְכוּ', כִּי הַמְּקָנָה שֶׁל הַמוֹשְׁבָה סָגְרוּ אֶת זֶה כָּל שְׁנֵי וְחֲמִישֵׁי וְכוּ', וְהַנָּשִׁים לֹא הִיָּה לָהֶן מִקְּנֵה טְהָרָה, וְאֲנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר מִכְּשָׁרוֹת הַמְּקָנָה, שְׂמַצָּאנוּ לְקוֹיִים גְּדוֹלִים, עַד שְׂבָאוֹצֵר מִי גְּשָׁמִים לֹא הָיוּ מִים לְגַמְרֵי... שְׂזֵה מִמֶּשׁ כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹזֵב, אֶלָּא עֲשֵׂה מֵאֲתָנוּ צָחוֹק, שְׂבִכָל פַּעַם סָגְרוּ אֶת הַמְּקָנָה בְּמַכְוֵן, עַד שְׂלֹא הִיָּתָה לָנוּ בְּרָרָה, וְהַצְרָכָנוּ לְבָנוֹת מִקְּנֵה טְהָרָה בְּשִׁקֵּט, כְּדֵי שְׂלֹא יִמְסְרוּ אוֹתָנוּ. וְזֶה לֹא קוֹרָה לְפָנֵי שְׂבָעִים שָׁנָה בְּרוּסְיָה הָאֲדָמָה, אֶלָּא הַשָּׁנָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עִם כָּל זֹאת מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי, וְלוֹיִתִי כְּסָפִים, וּבְנִיתִי בְּשִׁקֵּט מִקְּנֵה טְהָרָה, אֲשֶׁר הִיָּה כְּדָאֵי לְכַבּוֹדוֹ לְבוֹא וּלְבַקֵּר אֶת הַשֵּׁטַח שֶׁלָנוּ בַּמְּקָנָה, אֵיךְ יְהוּדִים בּוֹנִים מִקְּנֵה טְהָרָה בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה.

וְכֵן בְּעֵינַי חֲנוּף הִיָּה לָנוּ מִר מְמוֹת, הַיְלָדִים שְׂכָבֵר עוֹלָה הַמְּסָפֵר יוֹתֵר מִמָּאָה וְחֲמִשִּׁים, הַצְרָכּוֹ לְהַטְלִיט לְכָל יוֹם בְּגֶשֶׁם בַּחֲרָף וּבַחֶם בְּקִיץ עִם אוֹטוֹבוֹסִים עַד טְבֵרְיָה, וְהַמְרִיבוֹת בֵּין הַיְלָדִים וְאֵי הַסֵּדֵר עַל הָאוֹטוֹבוֹסִים, אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְהַסְבִּיר לָכֶם, וּכְבֵר קָרוּ כַּמָּה תְּאֻנּוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָן, עַד שְׂהַסְפֵּמְנוּ בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ לְפִתְחַ תְּלִמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וּשְׁנֵי גַנְיִם וּפְעוּטוֹן, וְעַד שְׂהַשְׁגִּנוּ רִשְׁיוֹן מִמֶּשְׁרֵד הַחֲנוּף, עָבְרוּ עָלֵינוּ צָרוֹת צְרוּרוֹת, מַה שְׂסִבְלָנוּ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְעַדִּין אָנוּ סוֹבְלִים סְכָל רַב מְאֹד מְאֹד. הַצְרָכָנוּ לְשׂוֹכֵר בְּתִים פְּרֻטִיִּים בְּשִׁבִיל הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָנוּ, וְאֲנַחְנוּ מְשַׁלְּמִים שְׂכִירוֹת בְּכֹל חֹדֶשׁ מִהַפְּעוּטוֹן וּשְׁנֵי הַגַּנְיִם, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְתִלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וַיִּשְׁיְבָה קִטְנָה לְצַעֲרֵי, וְכֵן

אֲשֶׁר כּא תתקנב בַּנְחָל שֶׁה

וְהֵייתִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם יְכוּלִים רַק לְבוֹא לְבַקֵּר אֶת הַמְּבֻנִים, הֵייתֶם נִזְדַּעְזְעִים בְּאֵילוֹ תִּנְאִים בְּשָׁנוֹת הַתְּשָׁעִים לְוַמְדִים יְלָדִים... וּמָה נֹאמֵר וּמָה נְדַבֵּר, אֲנַחְנוּ וְהַסֶּבֶל שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים, וְלִבְסוּף אוֹמְרִים שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹדְפִים... וְלִדְבַר זֶה קָשָׁה לְהֶאֱמִין, עַד שֶׁלֹּא רוֹאִים אֶת זֹאת בְּמוֹ עֵינַיִם, וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד הֵייתִי מִבְּקֵשׁ אֶת כְּבוֹדוֹ, אִם הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת בְּקוֹר בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ, הִזָּה מִזְדַּעְזָע מְאֹד מְאֹד מִמְרָאָה עֵינָיו.

וְאֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר שְׂאֵף שְׂיֵשׁ לָנוּ שְׁנֵי חֲבָרֵי מוֹעֲצָה, רֹאשׁ הַמוֹעֲצָה וְחֲבֵרוֹ תְּמִיד מְאִימִים עָלֵינוּ... וְכוּ', וְגַם הַתְּבֹטָאוֹ בְּבִטּוּיִים יוֹתֵר חֲרִיפִים שֶׁיִּשְׁתַּמְּשׁוּ בְּנֶשֶׁק חֵם וְכוּ', עַד שֶׁהִיָּה הַהֲכָרַח הַיּוֹם בְּבַקֵּר לְשָׁנֵי הַנְּצִיגִים שְׁלָנוּ לְפִתּוֹחַ תֵּיק בְּמִשְׁטָרָה נֶגֶד בְּטוּיִים כְּאֵלוֹ, עַד כְּדֵי כֶּף הַגְּעֵנוּ.

וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּבוֹדוֹ, שֶׁיָּבוֹא וַיְבַקֵּר בְּשֵׁטַח אִם אֲנִי מְגֻזִים, אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" אֵינָם רוֹצִים שׁוּם דְּבַר רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְלָמָּה מְגִיעַ לָנוּ רְדִיפוֹת כְּאֵלוֹ וְתִנְאִים כְּאֵלוֹ, שֶׁאֲפִלוּ בְּדוּאִים וְעַרְבִים אֵין לָהֶם מִצְבִּים וְתִנְאִים כְּאֵלוֹ. וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּבוֹדוֹ, שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל עֲבוּרֵנוּ, וַיּוֹתֵר טוֹב לְבוֹא וְלְהִסְתַּפֵּל בְּשֵׁטַח, וְלֹא לְשַׁמֵּעַ שׁוּם לְשׁוֹן-הָרַע, אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ כָּלל הוּא נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, אֲלֵא לְבוֹא וְלְהִתְעַנֵּן וְלְרֹאוֹת עֲבָדָא בְּשֵׁטַח כְּמָה אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֵל הַתּוֹדָה שֶׁנִּתֵּן לָכֶם מִעֲמָקָא דְּלִבָּא, אִם תִּתְעַנְיֵנוּ וְתַעֲזְרוּ לָנוּ, וְאֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר מִהַשְּׂכָר שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי הָאֱלֹקִים יְבַקֵּשׁ אֶת הַנֶּרְדָּף וְכוּ', וְאִמְרֵתִי פַעַם פְּשָׁט: לָמָּה כְּתוּב (קִהְלַת ג', טו) "וְהָאֱלֹקִים יְבַקֵּשׁ אֶת הַנֶּרְדָּף", לָמָּה לֹא כְּתוּב וְהָאֱלֹקִים 'יִרְאֶה' אֶת הַנֶּרְדָּף? אֲלֵא לְפַעְמִים הַרוֹדֵף צוֹעֵק שֶׁהוּא הַנֶּרְדָּף... וּבְאַמַּת כֶּף נִרְאֶה לְמִרְאֶה עֵינַיִם... כִּי יֵשׁ לוֹ לְשׁוֹן חֲלֻקְלָקָה, עַד שֶׁבְּאַמַּת כְּבָר לֹא יוֹדְעִים מִי הַרוֹדֵף וּמִי הַנֶּרְדָּף, לְזֹאת כְּתִיב: "הָאֱלֹקִים יְבַקֵּשׁ אֶת הַנֶּרְדָּף"... אִם אַתָּה צוֹעֵק שְׂרוֹדְפִים אוֹתָךְ מִדּוּעַ... עַל-כָּל-פָּנִים מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי,

שְׁכַבְדוּ יִקְרַב אֶת שְׁנֵי הַנְּצִיגִים שְׁלֵנוּ, וַיִּתְעַנְּנוּ בְּקַהֲלָה שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּשֶׁאֲבֹא בְּקִרְוֹב לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׁנוּכַל לְהַפְגִּישׁ יַחַד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּמִשְׁמִיתְכֶם, וְהִצַּדֵּק וְהִיָּשֵׁר יִהְיֶה תָּמִיד אֲצִלְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתקנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, י' אֲדַר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הֵרַב ... נֵרוּ יֵאִיר.

הִנֵּה הַשְּׁבוּעַ זֶה ר' ... נִצְרָף לָנוּ מְאֹד מְאֹד, שִׁיְהִיָּה בְּיַחַד עִם ר' ... כִּי פָּשׁוּט יֵשׁ כְּסָפִים סְכוּמִים עֲנֻקִיִּים ש'... רוּצָה לָתֵת לָנוּ, וְזֶה מִנְחָ וּמִמְתִּין, וּמָה גַם שִׁישׁ כְּמָה מְנִיעוֹת, שְׁמוֹנְעִים אֶת זֶה מֵאַתְנוּ, וְעַל-כֵּן הֵם צְרִיכִים לְהִתְרוּצֵץ כָּל הַשְּׁבוּעַ ב'... כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף וְזֶה חֲבָל, כִּי כֹף אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לָתֵת מְשֻׁכָּרֵת יוֹתֵר גְּבוּהָה לְמַלְמָדִים, וְכֵן יְכוּלִים לְשַׁפֵּר אֶת הַתְּנָאִים וְהַחוּגִים הֵן שֶׁל הַבְּנִים וְהֵן שֶׁל הַבְּנוֹת, וְלִקְנוֹת לָהֶם פְּרָסִים וּמִתְנוּת, כִּי ... נוֹתְנִים עֲזָרָה כְּסָפִית, וְעַד עַכְשָׁו ... עֲצֹר אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ רוּצִים לְלָכֵת תְּכֵף-וּמִיד אֶל ... הַרוּצִים לְעֶזֶר לָנוּ, לִכֵּן אִם יְכוּלִים לְמַצָּא אֵיזָה מְמַלָּא מְקוֹם לֵר' ... הִיָּה טוֹב מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה לְטוֹבַת הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְעַל-כֵּן אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְשַׁחֲרֵר אוֹתוֹ לְשְׁבוּעַ וּלְהַבִּיא מְמַלָּא מְקוֹם, וְאֲדַרְבָּה, אַתֶּם תִּיעֲצוּ לִי אֶת מִי אַתֶּם חוֹשְׁבִים שִׁיְהִיָּה מִתְאִים לְהִיּוֹת מְמַלָּא מְקוֹם, וְאֲנִי אֶכְתֹּב לוֹ מִכְתָּב, אוֹלֵי ... וְכוּ', כִּי חֲבָל, כִּי הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ כְּמָה עֲנִינִים נְחוּצִים מְאֹד מְאֹד בְּשִׁבִיל הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּעִבּוּדְתְךָ עִבּוּדַת הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְדוּשָׁה-

אָשֶׁר כּא תתקנֵד בְּנַחַל שׁוֹ

בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְרָכֶיךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ,
שֶׁהִנֵּה הִנֵּה יִשׁוּעַתְּנוּ בָּאָה, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמַפְלַת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם,
שְׂרֹדֶךָ אוֹתְנוּ רְדִיפוֹת אַחַר רְדִיפוֹת, וּמוֹסֵר אוֹתְנוּ מִסִּירוֹת אַחַר
מִסִּירוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו הַגִּיעַ הַזְמַן שְׁנוּכַל לְטַפֵּל בְּכָל הָעֲנִינִים.

תִּרְאֶה לְדוּחַ מַה שְׁצָרִיכִים עוֹד אֵיזָה תִּקּוּן בְּתַלְמוּד־תּוֹרָה אוֹ
בְּבֵית־סֵפֶר, וְנַעֲסֵק בָּזֶה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתַּפִּיל לְבַעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְרָכֶךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תַמִּיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקנֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, י' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבֶךָ, וּבְאַמַּת כָּבֹד רְצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ כְּמָה
פְּעָמִים, אִךְ הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלַי בְּשָׁבוּעוֹת אֵלּוּ, לֹא נִתֵּן
לְשַׁעַר וּלְסֵפֶר כָּלֵל, כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם הִרְשַׁע מוֹסֵר אוֹתִי עַל זְמִין וְעַל
שְׂמָאל, וְגוֹרֵם לִי הַרְבֵּה הַרְבֵּה הַפְּסָדִים, וְלִכֵּן אֵין רֵאשִׁי עִמִּי, וְאֵין
לִי יַעֲזֶה אַחֲרַת, רַק לְבָרוּחַ אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ. הָאֲמַת אֲגִיד לָךְ, שְׂאֲנִי מִהֲרַגַע
הִרְאֵשׁוֹן לֹא אַחֲזִיתִי מְזֶה שְׁתַּעֲשֶׂה מִשְׁרָד גְּמִילָה ל... כִּי אֲתָה מִיַּעַד
לְדָרְבָרִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים מְזֶה, כִּי מִי שְׁנוֹכְנֵס בָּזֶה, לֹא יִמְלֹט שְׁגָם הוּא
לֹא תִפָּס בָּזֶה, כְּמִשָּׁל שְׂאֲחָד הַנִּכְנָס בְּחִנּוּתוֹ שֶׁל בֵּשֶׁם וּמִתְבַּשֵּׂם וְכוּ',
וְהַפּוֹף מוּבָן מִמִּילָא וְכוּ', וְעַל־כֵּן חֲסָדֵי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעֲשֶׂה
עִמָּךְ נִסִּי נִסִּים שְׁנֹצְלֹת מִמּוֹת לְחַיִּים, וְסַגְרַת אֶת הַכֵּל.

תִּאֲמִין לִי, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת מְכַאוֹבֵי נַפְשֶׁךָ, וְכוֹאֵב
לִי מְאֹד מְאֹד עַל כְּאַבְךָ הַגְּדוֹל, וּבְפָרְט בְּשַׁעֲהַיִּית אֲצָלִי, מִמֶּשׁ

לְבִי נִקְרַע לִי"ב קְרָעִים מְרֻב צֶעַר וְעִגְמוֹת נִפְשׁ שְׁהִיְתָה לִי, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִוְצִיא אוֹתְךָ מִהַפֶּחַ הַזֶּה שֶׁנִּפְלְתָ בּוֹ, שֶׁהֵם הַחֻבוֹת, כִּי הָעֲנִיּוֹת מְעַבְרֶת אֶת הָאָדָם עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנּוֹ, רְאֵה לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְבוֹא בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם עֲצָה אַחֲרֶת, רַק לְבָרַח אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה הַכְּלִי זֵין שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבְּנוּ ו"ל, וְאִם תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִבְכוּת לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִשְׁפָךְ דַּמְעוֹת כַּמִּים, אֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲךָ מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ עֲכָשׁוּ הוּא לְרִאוֹת לְסֹגֵר אֶת כָּל הַחֹרִים וְכוּ', שְׁלֹא יֵצֵא יוֹתֵר וְכוּ', כְּדִי שְׁלֹא תִפְגַּס יוֹתֵר בְּחֻבוֹת, כִּי מִי שְׂרוּצָה לְצֵאת מִחֻבוֹת, הַהִקְרַח לוֹ לְסֹגֵר קָדָם אֶת הַחֹרִים הֵיכֵן שְׁנֹשְׁפָךְ בַּחוּץ, וְאֲזוּ יִצְלִיחַ לְחַסֵּל אֶת כָּל הַחֻבוֹת שְׁלוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שְׂתִצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת, וְתִזְכֶּה לְבוֹא חֲזָרָה לִבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב" מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהַר, וְיִתְרַחֵב לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחֵי-חַיִּים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתקנה.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי.

מָה אָמַר לָךְ! פְּתַח עֵינֶיךָ וְיֵאִירוּ דְּבָרֶיךָ, פְּתַח עֵינֶיךָ אֶל מִי אֵתָה מִקְרָב, אִם אֶל אֶחָד שְׂמוּלֶיךָ אוֹתְךָ שׁוֹלֵל וְכוּ', הִנֵּה יוֹם בָּא וְהִנֵּה יוֹם הוֹלָךְ, וּמֵאוּמָה אֵין בְּיָדֶיךָ וְכוּ'.

רְבִנּוּ ו"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן ו'): הַיְצֵר דּוּמָה כְּמִי שְׂמַחְזִיק יָד סְגוּרָה, וְכֻלָּם רָצִים אַחֲרָיו, וּבְטוּחִים שְׂיִישׁ מִשְׁהוּ בְּיָדוֹ, וְרָצִים

אחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וּלְבִסּוֹף פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם, בֵּן
הֵם הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר, שְׁמִסְתּוֹכְבִּים גַּם בְּתוֹךְ בְּרִסְלָב וְכוּ'.

אָדָם צָרִיף לְחִיּוֹת עִם חֲשִׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ — כַּמָּה דַּפִּים גִּמְרָא לּוֹמֵד
בְּכָל יוֹם, כַּמָּה פְּרָקִים מְשַׁנֵּיּוֹת, כַּמָּה סִימָנִים שֶׁלְחֵן עֲרוּף הוּא לּוֹמֵד,
כַּמָּה דַּפִּים זֶהר וְתִקּוּנִים הוּא גּוֹרֵס, וְעַל כָּלֵם — כַּמָּה הוּא לּוֹמֵד
וְשׁוֹקֵד בְּסִפְרֵי רַבְּנּוֹ וְ"ל? ! וְאִם אֵין לָהּ בִּיד דְּבַר זֶה כָּל יוֹם וַיּוֹם,
דַּע לָהּ שֶׁבְּשִׁקָר הִיסוּד וְכוּ'. וְלִכֵּן תִּפְקַח אֶת עֵינֶיךָ וּרְאֵה כַּמָּה
דְּבוּרִים אֲתָה מְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵה יְסוּד מוֹסֵד בְּדַעַת
רַבְּנּוֹ וְ"ל.

שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (מִשְׁלֵי ל'): "שְׁוֹא יְדַבֵּר כְּזָב הֶרְחַק מִמֶּנִּי",
בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהִטְעוֹת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד, וְעוֹד יִחָשֵׁב שֶׁהוּא
צוֹדֵק, וְהוּא יוֹדֵעַ מַה דָּעִם רַבִּינִים זָאף אִיז... [מַה דְּבַר רַבְּנּוֹ וְ"ל],
וְעוֹד אוֹמֵר דְּעוֹת בְּשַׁעָה שְׁאֶפְלוּ עֲבָרֵי בְ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרִין" אִינּוּ יוֹדֵעַ,
הֵינּוּ שְׁאִינּוּ יוֹדֵעַ לְבִטָּא אֶת הַמְּלִים בְּלִי טְעִיּוֹת, וְאָף-עַל-פִּי-כֵן
טְפָשִׁים רְצִים אַחַר זֶה אוֹ אַחַר זֶה וְכוּ', וְאִינֵם קוֹלְטִים כִּי הִנֵּה יוֹם
וְהִנֵּה לִילָה, וּמְאוּמָה אֵין בְּיַדֶּיךָ.

וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁתִּתְיַשֵּׁב הַיֵּטֵב מָה אֲתָךְ? וְזוֹ מַעֲלַת הָאִישׁ
שְׁזוֹכָה לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁבָא בְּקִבְעוֹת וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּבְכָל שַׁעָה דֵּן אֶת עֲצָמוֹ מָה עָשָׂה בְּשַׁעָה זוֹ? כִּי אֵין לָהּ הֶפְסֵד כְּמוֹ
הֶפְסֵד הַזְּמַן, כִּי אֶת הַכָּל יְכוּלִים לְקַנּוֹת אוֹ לְתַקֵּן, אָבָל לֹא אֲבַדַת
הַזְּמַן, כִּי אֵין אֲבַדָה כְּאַבְדַת הַזְּמַן, וְלִכֵּן תִּתְחִיל לְהַתְּקַרֵּב מִחֲדָשׁ אֶל
רַבְּנּוֹ וְ"ל, וְתִתְמִיד מִחֲדָשׁ בְּשִׁיחּוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנּוֹ וְ"ל
שֶׁבְ"שִׁיחּוֹת-הֲרִין" וּבְ"חֵי-מוֹהֲרִין", וְשֵׁם תִּרְאֶה מָה רַבְּנּוֹ וְ"ל רוֹצֵה
מֵאֲתָנוּ.

הַלּוֹאֵי שֶׁתְּחַזֵּר עַל הַשִּׁיחָה ע"ו, וְאִז הִיִּית זוֹכָה לְסִיִּים אֶת כָּל
הַתּוֹרָה כְּלָה: מְקָרָא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, בְּבִלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסְפָתָא, כָּל
הַמְּדַרְשִׁים כָּלֵם, סִפְרֵי הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים, וְסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים — רַמְבַּ"ם,
טוֹר וְשֶׁלְחָן עֲרוּף וְכוּ' וְכוּ'.

אֲשֶׁר כּא תתקנו בַּנְחַל שִׂיא

אֶת אָדָם הָרָאשׁוֹן, שְׁנֵאמָר בּוֹ (בְּרֵאשִׁית ג, יד): "אָרוּר אַתָּה מִכָּל", וְדָבָר זֶה נִשְׁנֶה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, כִּי נִגְדָה כָּל צַדִּיק הַדְּבּוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁמִגְלָה וּמִפְרָסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁהָיָה אֶצֶל אָדָם קוֹדֵם הַחֲטָא, שְׂאֵז לֹא הָיְתָה שׁוּם מְצִיאֹת, אֲלֵא גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה וְכוּ', עוֹמֵד נִגְדוֹ הֶמֶן בְּדַגְמַת נֹחַשׁ. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִגְלָה יג): לֵית דִּידַע לִישְׁנָא בִישְׂא כְהֶמֶן, לֹא הָיָה כְּמוֹהוּ יוֹדַע לְדָבָר לְשׁוֹן-הָרַע, בְּדִיוּק כְּמוֹ הַנֶּחֱשׁ שֶׁדָּבָר לְשׁוֹן-הָרַע כְּכִיכּוֹל עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵמָר לְחוּהָ (בְּרֵאשִׁית ג, ה): "וְהֵייתֶם כְּאֱלֹקִים יוֹדְעֵי טוֹב וְרַע". וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צָבוּר בְּאִמּוּנָה, עָלָיו לְהִתְחַזֵּק בִּיתָר שְׂאֵת וּבִיתָר עֵז, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְאִפְלוּ הַנֶּחֱשִׁים וְהַעֲקָרְבִים יָבוֹאוּ וַיִּנְשְׁכוּ אוֹתוֹ, שֶׁהֵם כָּלֵל הַמְתַּנְגְּדִים וְהַרְשָׁעִים וְכוּ' וְכוּ', אֵינן לוֹ מַה לְהִתְפַּחַד מֵהֶם, כִּי סוּפָם שֶׁל הַמְתַּנְגְּדִים עַל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים יְדוּעַ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּלִקְרַב רְחוּקִים, אֲסוּר לוֹ לְהִתְפַּעֵל מֵאלוֹ שְׁחוּלְקִים עֲלֵיהֶם, אֲדַרְבָּה עָלָיו לְבָרַח יוֹתֵר וַיּוֹתֵר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז דְּבוּרָיו יִקְבְּלוּ בְּשָׁמַיִם וְכוּ'.

בְּאֲמַת אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁצַּדִּיק הַדְּבּוּק תָּמִיד בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא נִמְצָא בְּסִפְנֵי גְדוּלָה מְאֹד, כִּי מֵאַחַר שֶׁמָּסַר אֶת כָּל כּוֹחוֹ, אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא בְּטֵל וּמְבֹטָל לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּמִפְּחָדִים שְׂלֵא יִפֹּל בְּאִיזוֹ יִשׁוּת וְגֵאוּת וְכוּ', וְלִכֵּן מְעַמִּידִים נִגְדוֹ מְתַנַּגֵּד אֶחָד הַחוּלֵק עָלָיו, וְלִפְעָמִים הַרְבֵּה מְתַנַּגְּדִים, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לוֹ לֵב נִשְׁבָּר, וְאֵז אֵף פֶּעַם לֹא יִתְנַשֵּׂא בְּלִבּוֹ וְכוּ'. וְלִכֵּן טוֹבָה גְדוּלָה שִׁישׁ מִחֻלְקַת עַל צַדִּיקִים, כִּי אֵלוֹ הַקְּלָפוֹת הַמְּסַבְּבוֹת אֶת הַפְּרִי, טוֹבָה גְדוּלָה עוֹשׂוֹת לְהַפְּרִי שְׂלֵא יִתְקַלְקַל מִכְּפָנִים וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ פּוֹרִים שְׂמַח...

כא תתקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹבָא (קְדֻשַׁת לוי דְרוּש לְפוּרִים) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (תַּעֲנִית כַּט):
 מִשְׁנֹכְנֵס אָדָר מְרַבֵּין בְּשִׁמְחָה. כִּי עֵקֶר הַשְּׂמִיחָה לְאָדָם בְּהַעֲלוֹתוֹ
 הַנְּצוּצוֹת לְעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַנְּצוּצוֹת נַעֲשִׂים לְאָדָם שְׂמֵעָה אוֹתָם
 כְּמוֹ לְבוּשׁ, וּבְזֶה מְגִיעָה לוֹ הַשְּׂמִיחָה. וְקִדְּם אָדָר הוּא שׁוֹבְבֵי"ם,
 שֶׁהוּא הַעֵת הַעֲלֵאת הַנְּצוּצוֹת לְקְדֻשָּׁה, וּמִשְׁהִיַּע אָדָר, כְּכֹר הַגִּיעָה
 הַעֵת שֶׁהַעֲלָה אוֹתָם מִקִּדְּם בְּשׁוֹבְבֵי"ם, וְעַתָּה בְּאָדָר נַעֲשִׂים לוֹ
 מִלְּבוּשׁ. וּבְגִלָּל כֵּן נִקְרָא שְׁמוֹ אָדָר — לְשׁוֹן מִלְּבוּשׁ, כְּמוֹ אֲדָרֵת
 אֲלֵיהוּ. וְזוֹהִי כְּפִנֵּת דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: "מִשְׁנֹכְנֵס אָדָר מְרַבֵּין
 בְּשִׁמְחָה", כְּשֶׁהִגִּיעַ אֶצְלוֹ הַלְּבוּשׁ מִנְּצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁהַעֲלָה
 בְּשׁוֹבְבֵי"ם — מְרַבֵּין בְּשִׁמְחָה, כִּי בָּאָה לוֹ הַשְּׂמִיחָה שְׂמֵעָה אוֹתָם;
 הֵינּוּ כִּי כְּשֶׁאָדָם חוּטֵא בְּפָגַם-הַבְּרִית — הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה,
 עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְאָבֵד נְשָׁמוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, שֶׁהֵם הַנְּשָׁמוֹת
 הָעֵרֶטְלָאִין וְכוּ', שֶׁמִּסְתַּוְּכָבוֹת בְּלֵי גוּף, וְגִדְּל הַרְחַמְנוֹת עֲלֵיהֶם אֵין
 לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
 קמ"ד), שֶׁאֵת הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לָהֶם זֶה אֵין לְתָאֵר, וּכְשֶׁאָדָם נִפְטָר, אֲזַי כָּלָם
 מְלֵוִים אוֹתוֹ, וְזֶה הַבְּזִיוֹן הַכִּי גְדוֹל שְׁלוֹ, שֶׁמְלֵוִים אוֹתוֹ רַבְּבוֹת
 קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, כִּי מִי שֶׁחוּטֵא בְּפָגַם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה,
 הוּא בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וְאַחַר מִיתָתוֹ מְלֵוִים אוֹתוֹ, וְזוֹ לוֹ
 בּוּשָׁה גְדוֹלָה, פֶּה מִסְפִּידִים אוֹתוֹ בְּכָל מִיַּגֵּי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל כְּבוֹד וְכוּ',
 וְשֶׁל גְּזֵמָאוֹת וְכוּ', וּפֶה עוֹמְדִים אֲלֵפִים וְרַבְּבוֹת קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים
 וְכוּ', וְלָכֵן אֶצֶל צַדִּיקִים נִזְהָרִים מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְפִּיד אוֹתָם, כִּי
 הֵם יוֹדְעִים אֶת הָאֲמֵת, שֶׁאֵין רְאוּי לְהִסְפִּיד אָדָם, וּבְכִפְרֵט לֹמַר עֲלָיו
 שְׁבַחִים גְּזֵמָאוֹת, שֶׁזֶה הַצַּעַר הַכִּי גְדוֹל שֶׁל נִפְטָר, כִּי אֵף אֶחָד אֵינּוּ

רוֹאֵה אֶת הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחִיתִים שְׁמִסְבְּבִים אוֹתוֹ, מִה שְׁאִין בֶּן כְּשֶׁהֶסֶפֶד הוּא לְעוֹרֵר אֶת כָּל הַצְּבוּר שְׂבָאוֹ לְלוֹוֹתוֹ, שְׁיַחְזֹרוּ בַתְּשׁוּבָה וְכוּ', וּמוֹרִידִים גַּם דְּמַעוֹת וְכוּ', זֶה גּוֹרֵם לְהַקֵּל מֵהַנִּפְטָר אֶת הָעֶנֶשׂ שֶׁל הַבוּשָׁה שְׁמַתְבִּישׁ, שְׁמִסְבְּבִים אוֹתוֹ כָּל-כָּף הַרְבֵּה קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים.

וּבְאֵמַת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵכוֹת ו.): תִּנְיָא אַבָּא בְּנִימִין אוֹמֵר, אֲלֵמְלִי נִתְנָה רְשׁוּת לְעֵין לְרְאוֹת, אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמֵּד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין, אָמַר אַבְיִי אֵינְהוּ נְפִישִׁי מִיֵּן וְקִימִי עֲלֵן כִּי כִסְלָא לְאוּגִיָּא אָמַר רַב הוּנָא כָּל חַד וְחַד מִיֵּן אֲלָפָא מְשַׁמְאֲלִיהּ וְרַבְבְּתָא מִימִינִיהּ; אָדָם שְׁחָטָא בְּחָטָא שֶׁל הוּצְאָת זָרַע לְבִטְלָה, הוּא בְּרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים לְאֲלָפִים וְלְרַבְבוֹת, שְׁמִסְבְּבִים אוֹתוֹ לְיָמִין וְלִשְׂמָאל וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין הָעֵין שֶׁל הָאָדָם רוֹאֵה אוֹתָן וְכוּ', וּפְהֵי הוּא מְחַפֵּשׁ כְּבוֹד שָׁם וּפְרָסוּם וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם זֶה לֹא מְצַחִיק?! הָאֵם זֶה לֹא כּוֹאֵב?! וְלָכֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקִים חוֹלְקִים עַל הָאָדָם, כְּדִי שְׂלֵא יְהִינן לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ כְּבוֹד, כִּי עַל-יַדִּי מְחַלְקֵת שׁוֹבְרִים אוֹתוֹ שְׂלֵא יְהִיָה לוֹ שׁוּם הָיִי אָמִינָא לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ כְּבוֹד, וּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְאוּף, סִימָן כו.): עַל-יַדִּי הוּצְאָת זָרַע לְבִטְלָה בּוֹרָא קְלָפוֹת הַמְּחַלְבְּשִׁים בְּבִנְי־אָדָם מִתְנַגְדִּים, וְחוֹלְקִים עֲלָיו, וְעוֹשִׂים לוֹ יְסוּרִים; וְלָכֵן כָּל מִי שְׁיִוְדַע בְּנִפְשׁוֹ שְׁחָטָא וּפְגַם בְּפָגַם-הַבְּרִית הוּצְאָת זָרַע לְבִטְלָה, רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל הַבְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים שְׁסוּבַל מְאֹל הַרְשָׁעִים הַמְּתַנַּגְדִּים הָאֲרוּרִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי בּוֹדָאֵי הַכָּל לְטוֹבָתוֹ, כִּי בְּזָה שְׁחוֹלְקִים עֲלָיו, וּמְכַפִּישִׁים אֶת שְׁמוֹ, וּמְדַבְּרִים עֲלָיו כָּל דְּבַר אָסוּר וְכוּ' וְכוּ', וּמְמַצִּיאִים עֲלָיו דְּבָרִים שְׂלֵא מִינִיָּה וְלֹא מְקַצְתִּיהּ וְכוּ', בְּזָה שׁוֹרְף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחִיתִים שְׂבָרָא מִחַמַּת חָטָא הוּצְאָת זָרַע לְבִטְלָה.

וְהִנֵּה יְמֵי שׁוֹבְבִי"ם הֵם הַיָּמִים שְׁיִכּוּלִים לְתַקֵּן אֶת מִה שְׂאָדָם פְּגַם בְּפָגַם-הַבְּרִית הוּצְאָת זָרַע לְבִטְלָה, שְׂאָז בְּשָׁבוּעוֹת הָאֵלוֹ: שְׁמוֹת, וְיֵאָרָא, ב'א, ב'שֵׁלַח, י'תָרוּ, מ'שְׁפָטִים, עוֹסְקִים בַּתְּשׁוּבָה עַל פָּגַם-הַבְּרִית שְׁפָגַם, וְכִיּוֹן שְׁנַתְּכֵלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחִיתִים, נִכְנַס חֲדָשׁ אָדָר, שֶׁהוּא חֲדָשׁ הַשְּׁמַחָה, כִּי אֵין עוֹד שְׁמַחָה לְאָדָם כְּמוֹ

שבער את הקלפות והמשחיתים שבָּרָא על-ידי עוונותיו, וזו השמחה הכי גדולה בפורים, שאז זוכים למחק את עמלק, שהוא המטמא את הברית, כמו שכתוב (דברים כה, יז): "זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים, אשר קרך בדרך, ויגב בך כל הנחשלים אחריך, ואתה עיף ויגע ולא ירא אלקים", כי עמלק טמא את בריתם וכו', ועל-ידי-זה הוריד מהם את היראת שמים, וקרר אותם מהתלהבות דקדשה וכו' וכו'. ולכן תכף-ומיד אחר ימי שובבי"ם, נכנסים ובאים ימי אדר הקדושים, שהם ימי שמחה, עד שמגיעים לפורים, שאז מכניעים את המן-עמלק לגמרי, וזוכים לתקון הברית תקון המחין, ולכן אמר רבנו ז"ל, שהשתיה בפורים היא תקון הברית, והיא כבר הקנה לפסח, גלוי המחין בהתגלות נוראה ונפלאה מאד, שיִרְגִישׁ את אמתת מציאותו יתברך, אשרי לו!

המאחל לך פורים שמח...

כא תתקנט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא, י' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה ומפל צוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים לדבר עוד פעם מרבנו ז"ל, וכל זמן שאנו מלבשים בלבוש גשמי וחמרי איננו יודעים מי זה רבנו ז"ל וגדלתו. וכדי להפיר את רבנו ז"ל, עלינו ללמד בכל יום חק ולא יעבר ספריו ז"ל, וכל זמן שאנו חיים, עלינו לשקד על ספריו הקדושים. ובפרט הספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן". ובאמת אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), שפניו, שכלו וחקמתו טמונים בתוך ספרו, אזי אם רוצים

אָשׁר כּא תתקנט בּנחל שטו

לראות את רבנו ז"ל ולהפירו, צריכים ללמד את ספרו, ואם אין לומדים ספרו, אין יודעים בכלל מה רבנו ז"ל רוצה מאתנו.

לזאת, אני מזרז את כל אנשי שלומנו לעשות לעצמם בכל יום שעור קבוע בספר הזה, ואשרי מי שלומד ב"לקוטי-מוהר"ן", ועושה מהתורות תפלות, שאמר רבנו ז"ל, שפשושים מהתורות תפלות, נעשים מזה שעשועים בכל העולמות (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה); ולכן צוה את מוהרנ"ת ז"ל, שיעשה תפלות מהתורות שלו, ואמר מוהרנ"ת ז"ל, שהרבה אנשים כבר יושבים בגן-עדן בזכות "לקוטי-התפלות" שלו. וכן אמר, שהתפלות שלו הן משער נ', ולכן אשרי האדם הזוכה ללמד בכל יום תורה מ"לקוטי-מוהר"ן", ואומר עליה תפלה מ"לקוטי-תפלות", אזי מאיר לו רבנו ז"ל אחרת, ומכל שכן וכל שכן כשזוכים לעין בכל תורה ב"שפת הנחל" של התורה הזו, אין לתאר ואין לשער התענוג הרוחני שיהיה לכם.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", החזיקו עצמכם ביחד. פי רבנו ז"ל קדם שנסע להסתלק לעיר אומן, עמד אצל פתח הבית, והחזיק ידו על המזוזה, ואמר: "אם תחזיקו עצמכם ביחד, תוכלו להמשיך אותי אליכם". למדים מכאן, שאם נמצאים באחדות אחת, ממשיכים את רבנו ז"ל אלינו. וזה היסוד והעקר בין תלמידי רבנו ז"ל, "חסידי ברסלב", שמכרחים להחזיק עצמם ביחד. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), שכל אחד ואחד יש לו שכל פרטי, וביתד כשבאים אל הצדיק כל השכליים הפרטיים נכללים בשכל הכולל, שהוא הצדיק. ועקר הזמן לזה הוא בראש השנה, שאז כלם באים ביחד אל הצדיק, ונעשה שמחה עצומה, בבחינת "אור צדיקים ישמח". פי אין עוד שמחה כששכליים פרטיים מתאחדים בשכל הכולל. וכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'): כשפעלות משנות מתאחדים באחדות הפשוט, זה מעלה שעשועים בכל העולמות. פי כל אחד יש לו דעת אחרת, כמאמר ז"ל (תנחומא פינחס י'): כשם שאין פרוצופיהם שוין זה לזה כך אין דעתן שוה; וממילא כל אחד חושב אחרת, ואי

אָפֿשֶׁר לוֹ לְהִכָּרִיחַ דַּעְתּוֹ עַל אַחֲרִים שְׂיַחְזִיקוּ כְּמָהוּ. עִם כָּל זֹאת
כְּשִׁמְתֵּאֲחָדִים בְּיַחַד פְּעֻלוֹת מְשֻׁנוֹת בְּאַחָדוֹת הַפְּשׁוּט בְּיַחַד עִם
הַצְּדִיק, זֶה גּוֹרֵם צְרוּפִים עֲלִיוֹנִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

לְכֵן, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׂבַעְעוֹלָם
לְהַחְזִיק עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְכִף נֹכַח לְקַבֵּל מִרְבֵּנוּ ו"ל, כִּי אִזְר רַבְּנוּ ו"ל
הוּא כָּל-כִּף גְּדוֹל, שְׂאֵי אָפֿשֶׁר לְקַבְּלוֹ אֶלָּא עַל-יַדֵּי רַבּוּי אַנְשִׁים, וְלְכֵן
אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), שְׂאֵם מְקַרְבִּים עוֹד
נֶפֶשׁ אַחַת לְבֵית הַתְּפִלָּה, זֶה גּוֹרֵם צְרוּפִים לְאִין סִפּוֹ, כִּי כָּל עֲנִין
רַבְּנוּ ו"ל זֶה תְּפִלָּה, וְאִם מְקַרְבִּים עוֹד יְהוּדֵי שְׂגָם-כֵּן יִתְבּוֹדַד
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹלִים לְמַעַלָּה צְרוּפִים לְבִילֵי בְּלִיוֹנִים, וְזֶה רַק
עַל-יַדֵּי שְׂמֻקְרָבִים עוֹד יְהוּדֵי אַחַד, מְכַל שְׂכֵן שְׂאֵלוֹ הַמְּקַרְבִּים
צְרִיכִים לְהַחְזִיק עֲצֻמָּם בְּיַחַד, וְלֹא לַחֵן שְׂיִפִּילוּ אוֹתָם.

וּבְכַרְט עֲתָה שֶׁהוּא חֲדָשׁ אֲדָר, שְׂכַל הַקְּלָפָה שֶׁל הַמֶּן-עֲמָלָק
הִתְהַפְּרוּדִים, שְׂאֵמֵר (אֶסְתֵּר ג, י'): "יִשְׁנֹנוּ עִם אַחַד מִפְּזוֹר וּמִפְּרֹד מְכַל
הַעַמִּים"; וְכָל עֲנִינוּ הִיָּה לְפָזוֹר וּלְפִלְג בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְעַקֵּר
הַגְּאֻלָּה שְׁנִתְּלָה הַמֶּן, הִיָּה רַק עַל-יַדֵּי שֶׁהִתְאַחְדוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד.
לְמַדִּים מְכַאֵן מְהִי אַחָדוֹת, כְּשֶׁעִם יִשְׂרָאֵל מִתְאַחְדִּים יַחַד בְּכַלְלִיּוֹת,
וְאִנְשֵׁי הַצְּדִיק מִתְאַחְדִּים בְּכַרְטִיּוֹת, אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֵת גְּדֹל
הַשְּׂעֻשׁוּעִים שְׂגוֹרְמִים לְמַעַלָּה, וְזֶה מְכַנְיַע אֵת הַמֶּן-עֲמָלָק, שֶׁהֵם
הַסְּפָקוֹת שְׂנֹכְסִים בְּכַנְיַ-אָדָם. וְלְכֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂעוֹזֵר, שְׂתַּהֲיָה
אַחָדוֹת בֵּין אִנְשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת
שְׂבַעְעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּינֵינוּ. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֵת אִנְשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים, רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂתַּהֲיָה אַחָדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין
חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, וְעַל-יַדֵּי-זֶה אִף בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם לֹא תוּכַל לָנוּ, וְנִזְכָּה
בְּיַחַד לְהֵאִיר וּלְהַפִּיץ אִזְר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם.

רַבְּנוּ ו"ל אָמֵר, שְׂעַקֵּר זְמַן הַצְּדָקָה הוּא בְּאֲדָר. וּבְכַאֲמַת חֲכַמֵּינוּ
הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מְגִלָּה יג.), שְׂהַשְּׂקָלִים שְׂנִתְּנוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּעִבּוּר
בְּנִין הַמִּשְׁכָּן, זֶה מְהֵה שְׂהַכְרִיעַ אֵת הַשְּׂקָלִים שֶׁל הַמֶּן הַרְשָׁע, שְׂנִתְּנוּ

עֲשֶׂרֶת אֲלֵפִים שְׁקָלִי כֶסֶף לְאַחַשְׁרוּשׁ, כְּדֵי לְהַרְגֵּוּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל. אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רָשָׁע, כִּכְּר הַקְּדִימוֹ שְׁקָלִיהֶם לְשִׁקְלֶיךָ. לְמִדִּים מִפְּאֵן, שְׂאֵם נוֹתְנִים צְדָקָה, מְכַנְיַעִים בְּזֶה אֶת הַמֶּן-עֲמֶלֶק, אֶת הַסְּטָרָא אַחְרָא וְהַקְּלָפוֹת. וְלִכֵּן בַּחֲדָשׁ הַזֶּה הוּא חֲדָשׁ אֲדָר, עֲלִינוּ לְלַכֵּת וּלְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל וּלְהַתְרִים יְהוּדִים, וּכְדַאי שְׁנֹזְפָה לְהַפְיֵץ וּלְהַפְיֵץ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים, שְׂמָאֵד מָאֵד מִתְּפַשְׁטִים בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְאֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֶה! וְעַכְשָׁו זֶה הַזְּמַן — לְרֵאוֹת לְהַפְיֵץ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֲזוֹ מְאוֹת וְאֲלֵפֵי קוֹנְטְרָסִים, שְׂהֵם תְּמַצִּית דְּבַרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וּלְהַפְיֵצַם בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרוֹרוֹת בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂפֻלָּם יַחְזְרוּ בְּתַשׁוּבָה שְׂלֵמָה.

וְאֵם אָנוּ מְדַבְּרִים מִכֶּן, שְׂחֲדָשׁ אֲדָר הוּא חֲדָשׁ הַצְּדָקָה, אָנִי בָּא בְּזֵאת לְכָל אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, לְעֲשׂוֹת מְגַבִּית חֵד פְּעֻמִּית, הֵיּוֹת שְׂאָנוּ בּוֹנִים מְקוּה טְהָרָה בְּיַבְנָאֵל, שְׂזֶה דְּבַר שְׂתְּלוּי בְּכֵרֵת, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְצָרִיכִים עוֹד כְּמָה שְׂפּוּצִים, רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ, שְׂכָל מְשֻׁפָּחָה תְּצַטְרַף וְתַתֵּן מְאָה שְׁקָלִים בְּעֵבּוֹר מְקוּה מְלָכָה, מְקוּה זֹו נְבִגִּית בְּמִסִּירוֹת נְפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, מְשֻׁקְעִים בְּזֶה דָם וְיִזַע וּמִסִּירוֹת נְפֶשׁ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, וְהַמּוֹן יִפְקְדוּ בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא רַק בְּזִכּוֹת טְבִילַת הַמְּקוּה הַזֶּה, בְּכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל מְשֻׁפָּחָה וּמְשֻׁפָּחָה מֵאֲנָשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ, שְׂתַתְּרֵם בְּאִפְּן חֵד פְּעֻמֵי מְאָה שְׁקָלִים, וְלִמְסֹר אֶת זֵאת לְגַבְּאֵי הַצְּדָקָה ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וּבְזִכּוֹת הַצְּדָקָה הַזֶּה, שְׂהִיא יַחֲדָה בְּמִינָהּ, שְׂעַל-יְדֵי זֶה נִתְרַבּוֹת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל — נִזְכָּה לְגַאֲלָהּ. וּכְמֵאֲמָרֵם ז"ל (יְכֻמוֹת סב.): אֵין בֶּן דְּוֹד בָּא, אֲלֵא עַד שְׂיִכְלוּ כָּל נַשְׂמוֹת שְׂבַגּוּף. וְלִכֵּן אֵם אָנוּ רוֹצִים לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ אֶת הַגְּאֲלָהּ וּלְוִרְזָהּ, אֲבַקֵּשׁ מְאֹד שְׂכָל מְשֻׁפָּחָה תְּתָרֵם כְּאִמּוֹר, וְכֵן דְּרוֹשִׁים עוֹד שְׂפּוּצִים לְעֲשׂוֹת, אֲזִי אָנִי מְקוּה שְׂתֵרֵם כָּל אֶחָד, וְיִכְתֹּב שְׂהַצְּדָקָה הַזֶּה הִיא אִף וְרַק בְּעֵבּוֹר הַמְּקוּה, וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה שְׂיִקְיָם אֲצִלָּנוּ (יְרֵמְיָה יד, ח): "מְקוּה יִשְׂרָאֵל ה' הוֹשִׁיעַ בְּעַת צָרָה", הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזְרֵנוּ שְׂאָנוּ

בַּנְחַל

כא תתקס

אָשׁר

שיח

נמצאים בצרה גדולה, פי גוזרים עלינו גזרות רעות, ובזכות הצדקה של מקנה ישראל ה', נזכה להנשע מפל צרותינו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתקס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא, י' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עכשו בימי אדר צריכים להרבות בצדקה, כמו שאמר רבנו ז"ל, שעקר תקון חדש אדר, הוא להרבות בצדקה, ולכן מאחר שהקדוש-ברוך הוא חגן אותך בעשירות, ראה לקבל את כל אדם בסבר פנים יפות, ותתן לכלם מעט או הרבה, אבל אף פעם אל תוציא בבזיונות אדם, פי גדל החטא הזה, אי אפשר לתאר ולשער כלל, כמאמר ז"ל (ויקרא רבה, פרשה לד, סימן ט'): העני הזה עומד על פתחך, והקדוש-ברוך הוא עומד על ימינו, דכתיב (תהלים קט, לא): "כי יעמד לימין אביון", אם נתת לו, דע מי שעומד על ימינו, ונותן לך שכרך, ואם לא נתת לו, דע, מי שעומד על ימינו — פורע ממך, דכתיב (שם): "להושיע משופטי נפשו".

אדם שזכה שהקדוש-ברוך הוא נתן לו כסף, הוא צריך להקפיד מאד להרבות בצדקה, ולשמח מאד שבאים אליו עניים, פי כף מבאר בזהר (וירא קד.): בשעתא דקדשא בריך הוא רחים ליה לבר נש, משדר ליה דורונא, ומאן איהו? מסכנא, בגין דיזכי ביה, וכיון דזכי ביה איהו אמשיך עליה חד חוטא דחסד דאתמשך מסטר ימינא, ופריש ארישיה ורשים ליה, בגין דכד ייתי דינא לעלמא ההוא מחבלא יזדהר ביה, וזקיף עינוי וחמא לההוא רשימו, כדין אסתלק מניה ואזדהר ביה, בגיני כף אקדים ליה קדשא בריך הוא במה דיזכי; מי שהקדוש-ברוך הוא אוהב אותו, מביא לו מתנה

אָשֶׁר כּא תתקסא בְּנַחֵל שׁיט

עניינים, ולא כמו שנוהג היום שעשירים מקמצים וכו', ומחביאים ומסתירים את עצמם מהעני, ושולחים את בניהם או בנותיהם ואומרים: לך תגיד שהאבא לא נמצא בבית וכו', והם לא יודעים שהם בעצמם גורמים, שלבסוף באמת אבא לא יהיה בבית, רחמנא לישזבן, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על דבר זה, לא להוציא עני מביתו בבזיונות, רק לפיסו, ואפלו שאתה נותן לו סכום קטן, ראה לפיסו בכל מיני פיוסים, ואז דיקא תראה ישועה גדולה מאד, כי מי שמרבה בצדקה רואה ישועות.

המאחל לך פורים שמח...

כּא תתקסא.

בעזרת השם ותפלה, יום שני לסדר כי תשא, י' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לעזור לנו בכל מה שרק יכולים — הן בבית-ספר והן בתלמוד-תורה, כי אנחנו צריכים הרבה עזר הן למלא מקום וכו', והן שאר מיני עזר, תמיד תזכרו שהם הילדים שלכם, וזה העתיד שלכם, וכדאי להשקיע בהם כי מהם יצאו אילנות גדולים, אילנות נפלאים, ולכן ראו לעזור בכל מה שאתם רק יכולים לעבדא ולמעשה, וכבר ידוע מאמר החכם: "קל להיות מבקר מלהיות מחבר" ... קל לבקר את המלמדים ואת המורות ואת ההנהלה מלהיות לבד מלמד או מורה או מנהל או מנהלת, ולכן אני מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו: תנו שכם לעזר, ועל-ידי-זה נצליח מאד מאד, כי בקרוב ממש יהיו לנו מבנים בעבור התלמוד-תורה והבית-ספר, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לנו

בנחל

כא תקסב

אשר

שכ

שְׁהִנְקִיּוֹת הַיָּפִי וְהַהֲדוּר יִהְיֶה מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא, רַק תִּתְּנֵנוּ יָד וְשִׁכְּם לְעֹזֵר
בְּמָה שְׁאַתֶּם רַק יְכוּלִים.

וְלִי אַתֶּם יְכוּלִים לְעֹזֵר עִם תְּפִלוֹת, לְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִצְלִיחַ אֶת דְּרָכַי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, " אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נָרוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי אֶת הַהִתְפַּתְחִיּוֹת שֶׁקָּרוּ הַיּוֹם עִמָּכֶם וְכוּ', לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ
אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, אִם אַתֶּה יְכוּל לְהִיּוֹת תָּמִיד צָמוּד עִם ... הַשָּׁבוּעַ
הַזֶּה, כִּי פְּשׁוּט צְרִיכִים לְנִסֵּעַ לְ... וְכֵן לְ... וְלְסֹדֵר עֲנִינִים, וְאֵנִי אֶפְעַל
אֲצַל הַמְּנַהֵל הָרַב ... שְׂיִשְׁחַרְרֵר אוֹתְךָ הַשָּׁבוּעַ, כִּי פְּשׁוּט זֶה פְּקוּחַ
נֶפֶשׁ, וְאֵנְחֵנוּ צְרִיכִים לְסֹדֵר אֶת זֶה פֶּעַם וּלְתָמִיד, כִּי חָבַל שְׂמֻמּוֹן
יִשְׂרָאֵל יִלְכוּ לְאַבּוּד, כְּסָף שְׂמַגִּיעַ לָנוּ וְשׁוֹלְחִים לָנוּ מְ... שְׂיִגְנִבוּ אֶת
זֶה מֵאַתְּנוּ, אוֹתוֹ זְמַן יְכוּלִים לְתַתּ לְהַמְלִמְדִים הַעֲלָאָה בְּמִשְׁכַּרְת, וְחָבַל
עַל כָּל גְּרוּשׁ שֶׁהוֹלֵךְ לְאַבּוּד, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂעֲכֶשׁוּ נִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן
רְאֵה עֲכֶשׁוּ לְהִיּוֹת צָמוּד עִם ... כָּל הַשָּׁבוּעַ, וְזֶה לֹא בְּשִׁבִיל הַטּוֹבָה
וְהַכְּבוֹד שֶׁלָּנוּ וְכוּ', אֲלָא בְּשִׁבִיל טוֹבַת כָּל הַקְּהֵלָה, וּבְפָרֵט בְּשִׁבִיל
טוֹבַת הַיְלָדִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל,

אֲשֶׁר כּא תתקסג בְּנַחַל שְׂכָא

שְׂכָבֵר נִזְכָּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּבְמַחֲיַת הַמֶּן-עַמְלֶק, וַיִּקְרָא
(תהלים עה, יא): "וְכָל קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ, תְּרוֹמַמְנָה קַרְנוֹת צְדִיק".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵר כִּי תִשָּׂא, י' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ, שֶׁהַחֲבָרָה קִדְיִשָּׁא אוֹמְרִים שְׁעִסְקוּ בְּקַבּוּרְתָּה בִּי
אָדָר, וְעַל הַמַּצָּבָה כְּתוּב י"ב אָדָר, אֲצִלִּי בְּטוֹחַ שֶׁהֵם נִתְּנוּ לָךְ תַּאֲרִיף
לוֹעֲזֵי, וְעַל-כֵּן יְכוּלִים לְהִסְתַּכֵּל בְּלוֹחַ שֶׁל הַשָּׁנָה הַזֵּה, מְתִי יֵצֵא
הַתַּאֲרִיף הַלוֹעֲזֵי — אִם בִּי אָדָר אוֹ בִּי"ב אָדָר, וְאִם כְּתוּב עַל מַצָּבַת
קַבּוּרְתָּה י"ב, אֲזוֹ צְרִיכִים לְהַחֲזִיק י"ב.

ואוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ, הֲרֵי הֵם הָיוּ מְחַלְלֵי שִׁבְתּוֹ וְכוּ', וְרַחוּקִים
מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת וְכוּ', הָאֵם מוֹעִיל לָהֶם מֵה שְׁמִתְפַּלְלִים וְאוֹמְרִים
קִדְיִשׁ וְכוּ' וְכוּ', בְּנִדְאֵי מֵה שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה לְנַשְׁמוֹת אָבוֹתָיו
וְאָבוֹת אָבוֹתָיו, מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד לְמַעַלָּה, וְאִם הָיוּ בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים
אֶת הַמַּעַלָּה הַזֶּה שֶׁמְנִיחִים יְלָדִים טוֹבִים, הָיוּ מְכַנְיָסִים בְּיְלָדִים הַרְבֵּה
מְאֹד, וְהָיוּ מְשַׁקִּיעִים בָּהֶם תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, כִּי אֵין לְתַאֲרָ וְאֵין
לְשַׁעַר אֶת גֹּדֶל הַנַּחֲת-רוּחַ שֶׁיֵּשׁ לְהַנְשִׁמוֹת לְמַעַלָּה כְּשֶׁמְנִיחִים בְּנִים
בְּזֶה הָעוֹלָם, הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְגוֹרְמִים
שְׁעִשׁוּעִים גְּדוֹלִים לְמַשְׁפָּחָה, כֵּן מוֹבָא בַּזֵּהר הַקָּדוֹשׁ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְהִשְׁמַח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיָּקָרִים, כִּי הַעֲקָר
הוּא שְׂמִחָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתקסד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, י' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַקָּר לִי
מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, ואל תניח את העצבות והעצלות אצלך כרגע, ותשמע בכל
יום כלי זמר, ואל תמשך את עצמך בשום פנים ואפן אל המרירות
והעצבות, כי זה לא יועיל לך כלל, אדרבה ראה רק לשמח את
עצמך. ועקר הנצחון בזה העולם הוא פשוזוכים להיות בשמחה.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל זכותך זכות הרבים,
שאתה זוכה ומזכה את אחרים בקיום המצוות, על-ידי הפצת ספרי
רבנו ז"ל, כי אלפים ורכבות כבר חזרו בתשובה בזכות הקונטרסים
שזכית להדפיס, וזה ברור. ועל-כן מה ולמה לך להיות כל-כך
בעצבות ובמרירות, אתה זוכה להוציא מכח אל הפעל דברים
כל-כך יפים, אשר בזה ראוי לך לשמח מאד מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

ראה לכתב לי מה שלומך, וכן האם ... מפיץ ספרים, ואיפה
בדיוק אתם אוחזים ב"אשר בנחל" חלק י', הינו באיזה תאריך יגמר
הספר.

המצפה לתשובה מהירה...

כא תתקסה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא, י' אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות משפחת ... בודאי זה צער גדול מאד מאד, אף כפי שאני רואה, אנחנו עושים כאן איזו עבודה גדולה עד מאד, כי כפי רבוי הצרות והמגיעות וכו', בודאי אנו פועלים כאן דבר גדול עד מאד מאד. תתאר לעצמך, פתחת תקנה היתה פעם "מושבה", והיום זו "עיר" עם ה"א הידיעה, עיר גדולה, אני רואה כאן ביבנאל עתיד גדול, שיהיה נעשה "עיר" פתאם, משרד השפון לא ישאל אותם, ויבנה מאה דירות וכו' ועוד וכו', ויתחילו אנשי שלומנו להכנס לגור כאן למאות וכו', ויתרחבו גבולי הקדשה, ותהלה לאל, בכל העולם ממש, פשוטו כמשמעו, הולך כבר השם ביחד: "יבנאל עיר ברסלב", שהדפסנו את זה בכמה שפות במליוני עתקים, וזה נתפשט בעולם.

והנה יבנאל מי שרק מתבונן על ההרים היפים, שהוא מקום כל-כף יפה ונאים להתבודדות, ומקום שקט לתורה ולתפלה, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו לשטח מרוח בעבור תלמוד-תורה ובית-ספר וכו' וכו', ויהיה לנו תלמוד-תורה ובית-ספר ענקי, בלי עין הרע, עם אלפי תלמידים ותלמידות וכו', וזה לא חלום, ועל-פן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם מרעיש עלינו עולמות וכו'. והנה נדמה בכל פעם ובכל רגע, כאלו כלו כל הקצים וכו', ולבסוף רואים ישועות, שהם למעלה מהדעת והשכל, ובודאי כנגד הרע שיש בקרבנו, מתחילים לשמע קול הברה של הסטרא אחרא, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כב), ולכן לא בחנם המשפחה הזו התחילה לקלל ולחרף ולהשמיץ את כל אחד מאנשי שלומנו בצעקות ובקללות וכו', עד שמררו את חיייהם, עד שכבר כמה מאנשי

שכד אָשֶׁר כא תתקסו בַּנְחָל

שְׁלוֹמֵנוּ רָצוּ לְבָרַחַ, כִּי לֹא יָכְלוּ לְסַבֵּל אֶת הַסִּבָּל הַזֶּה, וְלִכְּנֹן אֲמַרְתִּי לָהֶם, שְׁיִלְכוּ מִבֵּית לְבֵית אֶל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וַיִּדְבְּרוּ עִמָּהֶם מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִרְבֵּנוּ ו"ל וְכו', וְזוֹ הִיְתָה פְּנִינְתִי, אֲבָל לֹא שְׁיִקְלְלוּ, וְכִנְנִיתִי הִיְתָה שְׁיִרְדוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וַיַּעֲזְבוּ אוֹתָם וְכו', וְאֲנִי כְּתִבְתִּי לָהֶם עֲכָשׁוּ מִכְּתָב, אֲקַנְהָ שְׁנָה יוֹעִיל, וְאִם לֹא, עַל-כָּל-פְּנִינִים הֵם עֲזָבוּ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַתּוֹשְׁבִים נַעֲשִׂים מִבְּלִבָּלִים... מַה קוֹרֵה כָּאן, אֶחָד מֵהֶם מְדַבֵּר עֲלֵיהֶם ... תִּאֲמִין לִי, שְׁהַדָּבָר כּוֹאֵב לִי בְיוֹתֵר, אִךְ מַה לַּעֲשׂוֹת, הַהֲכָרַח לְסַבֵּל, וּמִי יִתֵּן, שְׁבֻזָּה הַסִּבָּל נִפְטָר כְּכֹר מֵהַסִּמָּ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרֹת מִשְׁמַחֹת בְּמַפְלֵתוֹ בְּקִרְוֹב מְאֹד.

אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכָל לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, רַק חֲזוּק וְאֲמִין, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי עוֹד תִּרְאֶה מַה שְׁיִקְרָה כָּאן בְּיִבְנָאֵל נְסִים וְנִגְלִים, "יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְאִךְ שְׁנָה חֲלוּם, אִךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְדָבָר גְּדוֹל וְקָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ כָּלֵל.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ תִּכְרַךְ וּמִיָּד...

כא תתקסו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, "י אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... נִרְם יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּפְסִיקוּ לְקַלֵּל בְּכִלְיוֹת, וּבְפְרִטִיּוֹת אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי מִי שְׁמַקְלֵל הוּא בָּא מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ, וְכֹל מִיָּנִי דִינִים קָשִׁים וּמְרִים יַעֲבְרוּ עָלָיו, וְעַל-כֵּן הִשְׁמָרוּ מְאֹד מְאֹד מְקַלְלוֹת, כִּי יִהְיֶה לָכֶם סוּף מֵר מְאֹד, אִם לֹא תִפְסִיקוּ מֵעֲשִׂיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם וְגַם מְזַהֵרְכֶם, שְׁמַהִיּוֹם תִּתְחִילוּ רַק לְבָרֶךְ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְקַלְלוֹ, כִּי עַל-יְדֵי קַלְלוֹת בָּאָה אֲבִלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, סִימָן א'), וְזָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, כִּי אֲנִי רוֹאֶה עֲלֵיכֶם דִּינִים מְרִבִּים, וְאִם לֹא תִפְסִיקוּ לְקַלֵּל וְלִהְשָׁמִיץ אֶת אֲנָשֵׁי

אֲשֶׁר כּא תתקסז בַּנְחָל שְׁכָה

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יִתְקַים בְּכֶם כַּנְּל, לְכֵן שָׁמְרוּ עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד.

וְרִצִּיתִי לְדַבֵּר עִמָּכֶם דְּרוֹךְ הַטְּלָפוֹן, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, אֲנִי רוֹאָה אִם לֹא תִפְסְיֶקוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָן, רַחֲמָנָא לְצַלָן, מַה יָכוֹל לְקָרוֹת בְּבֵיתְכֶם. וְעַל-כֵּן הַשְׁמְרוּ לָכֶם מְאֹד מְאֹד.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִכֶּם...

כּא תתקסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים, וְתִמְסַר אֶת זֶה תִּכְף-וּמִיד, וּבִפְרֵט לְ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתֹאמַר לוֹ, שִׁיְהִיָּה עִמִּי בְּקֶשֶׁר, וְכֵן יִשִּׁיב לִי עַל שְׂאֵלוֹתֵי, כִּי נַחוּץ לִי לְדַעַת.

וְשְׁלוֹם לִידִידֵי ... קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבֶיךָ, וְהָיָה בְּדַעַתִּי לְעֲנוֹת לָךְ בְּאִרְיוֹת, אִךְ טְרֵדוֹתֵי עֲכָשׁוּ רַבּוּ כְּמוֹ שָׁרְבוּ, אִם אֶפְשָׁר לְהִכְנִיס עֲצֻמָּךְ וְכֵן לְהִבִּיא עוֹד כַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁגַם-כֵּן יִכְנִיסוּ עֲצֻמָּם לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית בֵּין ... עִם אִשְׁתּוֹ, כִּי חָבַל שִׁיתְגַּרְשׁוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָן, כִּי הַיְלָדִים יִהְיוּ הַקָּרְבָּנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָן, אֲנִי לוֹקֵחַ עֲכָשׁוּ אֶת שְׁנֵי הַבָּנִים הַגְּדוֹלִים ... וְ... לְגַדְלָם.

אוֹדוֹת הַפְּצָה, אִם לֹא תִהְיֶה בְּטָלָן, וְתִלָּךְ בְּהַתְּמַדָּה, אִתָּהּ יָכוֹל לְהִבִּיא בְּכָל יוֹם וְיוֹם שְׁפַע, רַק אֵל תִּהְיֶה עֲצָלָן. צְרִיכִים רַק לְלַכֵּת בְּקִבְעוֹת עֲצוּמָה וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְאִז תִּרְאֶה בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאוּ לְמִסַּר אֶת הַמְּכָתֵב לְ...

כּא תתקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

חָבַל עַל הַזְּמַן הַיָּקָר. עִם רָשַׁע לֹא יְכוּלִים לְהִשְׁלִים בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּן, אָדָם שֶׁהִכְשִׁיל אֶת כָּלָם בְּעֶזְרַת נְדִיבָה שֶׁהוּא כְּרִיתוּת, אֵין לוֹ תִקְנָה
כָּלֵל, רַק לְהִתְפַּטֵּר מִרְבֵּנוּת, וְאֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר מִמְסִירוֹת שְׁמוֹסֵר
אוֹתָנוּ, וּכְבָר יוֹתֵר מִחֲמָשִׁים אֶלֶף דּוֹלָר הַפְּסִיד לִי, וְנִדְיָנוּ שֶׁל מוֹסֵר
מוֹבָא בְּשִׁלְחָן עָרוּף, חֲשָׁן מִשְׁפָּט, אֶף אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת זֶה בְּיַדִּי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ.

עוֹד עֶשֶׂר דְּקוֹת יִהְיֶה לְךָ מִכְּתָב בְּעֵבֹר ... מַה בְּקִשָּׁר לְ...?

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

כּא תתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי לְךָ מִכְּתָב, וְעַדִּין לֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ.

הָאֵם יֵשׁ בְּאִפְשָׁרוֹת לְסֵדֶר לְשַׁלַּח עוֹד הַלְּיָלָה עִם .. וְעִם שְׁנֵי
הַבְּחוּרִים שְׁנוֹסְעִים עִמּוֹ כַּמָּה קַפְסָאוֹת קוֹנְטֵרֵסִים: "צֵא מִהַבֵּץ",
"יְמֵי הַנְּעוּרִים", וְאֵם יֵשׁ אֶצְלֶךָ קוֹנְטֵרֵס בְּשִׁפְהַ הַרוֹסִית, וְאֲנִי אֶשְׁלַח
לְךָ עוֹד כֶּסֶף, וְכֵן אֵם יֵשׁ אֵילּוֹ קוֹנְטֵרֵסִים עַל שְׁלוֹם-בֵּית אוֹ עַל
פְּרִנְסָה, אֶקְנֶה שְׁתּוּכַל לְגַיֵּס אֶת .. אוֹ ... שְׁיִסְדְּרוּ אֶת זֶה, אֶף שְׁנֵה
כְּבָר מְאַחֵר, עִם כָּל זֹאת פֶּן וְאוּלַי כִּי חָבַל, כָּאֵן יְכוּלִים לְהַפְּיֵץ
הַרְבֵּה, וְאֲנִי תְּקוּעַ עִם הַמְּדַפִּיס, שְׁאֲנִי לֹא יְכוּל לְהַדְּפִיס, אֶקְנֶה שְׁנֵה
לֹא תִהְיֶה טְרַחָה בְּשִׁבְלֶךָ.

אֲשֶׁר כּא תתקע בַּנְּחָל שְׂכּוּ

הַעֵקֶר רָאָה לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי גְדוּלָה זְכוּתָךְ בְּשָׂמִים, עַל-יְדֵי זְכוּי הַרְבִּים שְׁלָךְ, וְאַף שֶׁעֲכָשׁוּ אֶתְּךָ נִמְצָא בְּלִחָץ זֶה הַדְּחָק, אָבֵל תִּדַּע, שֶׁזֶה רַק זְמַנִּית, כִּי עוֹד פֶּעַם יִפְתַּח לְךָ שִׁפְעַת כְּזֹה, שֶׁתּוּכַל לְהִדְפִּיֵס מְלִיוֹנִים סְפָרִים בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, הַתְּחַלְתִּי עִם הַגְּדָה, וְאֲנִי כְּבָר אוֹחֵז בְּסִדֵּר קְדוּשׁ, אֲיֵנִי יוֹדֵעַ אִם אוֹכַל לְגַמְרוֹ, אָבֵל זֶה יִהְיֶה, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

כּא תתקע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר כִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה אִם יֵשׁ בְּאִפְשָׁרוֹת לְשַׁלַּח עִם ... וְעַם שְׁנֵי הַבְּחוּרִים שְׁתִּימִים אוֹ אַרְבַּע קַפְסָאוֹת שֶׁל קוֹנְטֵרֵסִים: "צֵא מֵהַבַּיִת", "יְמֵי הַנְּעוּרִים" אוֹ עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אוֹ עַל פְּרִנְסָה, אוֹ רוֹסִית, כִּי אֲנִי נִתְקַעְתִּי עִם הַמְּדַפֵּס, וְקִשָּׁה לִי עֲכָשׁוּ לְהִדְפִּיֵס. אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה כְּבָר מְאַחֵר, אָבֵל אִם אִפְשָׁר בְּדַחֲיפּוֹת, רָאָה לְסִדֵּר לִי אֶת זֶה.

הַמְּחַפֶּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

וְשְׁלוֹם ל... אִם אֶתְּךָ יְכוּל לְעִזּוֹר לְהַנְּלִי, הֵן שְׁתִּמְסֹר לוֹ אֶת הַמְּכַתֵּב, וְהֵן אִם יֵשׁ אֶצְלָךְ הַקּוֹנְטֵרֵסִים הָאֵלֶּה, וְאֲנִי כְּבָר אֶתְחַשְׁבֵּן עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּבַקֵּשׁ דו"ח מ... וּמִהֶרֶב ... וְתִשָּׂאֵל אוֹתוֹ הָאֵם בְּאֵ הַיּוֹם הַמְּמַנֶּה עַל הַמְּחֻזּוֹ, כִּי, תִּהְלֶה לְאֵל, סִבֵּב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁרוּצָה לְעִזּוֹר לָנוּ הַרְבֵּה, וְהוּא מְמַנֶּה עַל ... וְנוֹזֵף בּוֹ לְמָה מְצַעֵר אוֹתָנוּ, יְעִזּוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרִאוֹת בְּמַפְלַת הַמְּזֶן-עֲמֵלֵק וּבְהַתְּגַלּוֹת מַלְכוּת שָׁמַיִם.

כא תתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי, שתעשה כל מיני פעולות שבעולם לא להתגרש, כי אפלו המזבח מוריד דמעות, ואמרתי פעם טעם — למה דיקא המזבח בוכה? כי על המזבח הביאו קרבנות, ובגרושין עקר הקרבנות הם הילדים, ולכן המזבח בוכה — מספיק קרבנות, ולמה להביא עוד, הלא הילדים שלך סובלים סבל רב.

והנה אני מוכן לקחת אצלי את שני בנים ... ו... ולגדל אותם, רק בתנאי שתכתב עוד עכשו מכתב אלי בכתב ידך דרך פקס, כי אני לא רוצה להסתבך עם החק, והחק הוא ששהורים צריכים להחם על הסכמת שלוח הילדים.

נא ונא ראה להיות סבלן גדול, ואל תהיה בכעס, כי הפעם לא יביא אותך אל שום דבר.

המצפה לשמע ממך...

כא תתקעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין גם את אשתך, אסור לזרק אשה בדירה ריקה וכו' בלי רהיטים וכו', ולומר לה: פה תשבי וכו', וזהו זה וכו', רבנו ו"ל הזהיר מאד מאד לכבד ולזקק את אשתו, ועל-פן ראה ללכת עם אשתך יותר בעדינות, יש לך, תהלה לאל, אשה חכמה ופקחית, מה אתה רוצה ממנה? החיים לא הולכים כפי שרוצים...

אֲשֶׁר כּא תתקעג בְּנַחַל שׁכט

צָרִיכִים לְרִצּוֹת כְּמוֹ שָׁנָה הוֹלֵךְ... וְלִכְּנֹן אֶל תְּדַחֵק עָלֶיךָ, רַק תִּשְׁתַּדֵּל לְמַלְאוֹת אֶת בְּקִשְׁתְּךָ, וְלִסְדֵּר אֶת הַדִּירָה, אֲנִי בְּטוֹחַ אִם תִּלְךָ עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּעֵדִינּוֹת וּבְדַרְךְךָ אֶרֶץ, תִּפְעַל הַרְבֵּה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲשֶׁתְּךָ אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ וְכוּ' וְרוֹצֶה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, אִךָ טְבֵעָה שֶׁל אֲשֶׁה, שְׁרוּצָה דִּירָה מְסֻדֶּרֶת וְכוּ', וְזֶה טְבֵעַ מְבַרְךָ. עַל-כָּל-פְּנִים לְךָ טוֹב כָּאֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, אִתָּה יָכוֹל לְדַבֵּק עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַרְךָ, וְלִהְתְּבוֹדֵד בֵּין הַהָרִים וְכוּ', וְכֵן לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הֵן עִם עֲצָמְךָ וְהֵן עִם אַחֵרִים, וְהֵן אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו לְחִזּוֹק וּלְאַמִּץ אוֹתָם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְלַכֵּת עִמָּה בְּעֵדִינּוֹת וּבְסִבְלָנוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרָתוֹ, וְיִרְחִיב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְיִהְיֶה לְךָ מְפָל טוֹב, וְיִהְיֶה לְךָ יֵשׁוּב טוֹב בְּיִבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּרְאֶה אֶת הַמְּכַתֵּב לְאֲשֶׁתְּךָ, וְאֲנִי מְקַנֶּה שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד יִהְיֶה לְכֶם פֶּה כָּל הַנּוֹחִיּוֹת שֶׁאֲשֶׁה צָרִיכָה: מְכוֹנֶת כְּבִיסָה, תַּנּוּר, אֲרוֹנוֹת וְכוּ'.

כּא תתקעג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר כִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

יַעַן שֶׁנִּעְשָׂה עֲכוּב עֲבוּר הַיְלָדִים לְבוֹא לְכֹאֵן, הַעֲצָה הִכִּי טוֹבָה, שְׂאֵת תִּסְעִי מִחַר עִמָּהֶם יַחַד אֵל הַקּוֹנְסוּלָיָה, כִּי לֹא יִתְנוּ לְשֵׁנֵי יְלָדִים צָעִירִים וְיִזָּה בְּלִי הַסְּכָמַת הַהוֹרִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה מְכַתֵּב מִמֶּךָ, שֶׁתְּשַׁלְּחִי עִכְשָׁו בְּכַתֵּב יָדְךָ, שְׂאֵת מְסַכִּימָה שֶׁהַיְלָדִים יִהְיוּ אֲצִלִּי, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִסְתַּבֵּר עִם הַחֵק.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת...

כא תתקעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את השדוף של ... אני הצעתי כבר, ויכול מאד להיות שזה
לך, אף הוא צריך עוד להיות כפאן אצלי כמה חודשים, כי אצלי
ישלים עצמו, וכן היא עדין בגיל צעיר, צריכים לחכות לכל הפחות
עד הנשואין קרוב לשנה.

אודות ה... זו רק היתה הצעה למנות אותך, אבל אתה לא צריך
להתנצל כלל, אם אחד אינו יכול אזי לא, העקר שמתחיל מחדש
להתבודד עצמו יתברך ביתר שאת וביתר עז, וכן תתמיד
בלמוד התורה הקדושה כסדרן, עדי תזכה לסיים את כל התורה כלה.

אבל אודות המקנה בשום פנים ואפן איני מסכים שתתחמק
וכו', אני כבר שמעתי מהספור וכו', אבל אצלי זה שטיות, כל אדם
מכרח לסבל בזה העולם מפל מיני דברים בשביל פפרת עוונות, ואי
אפשר להתחמק מזה, ועל-כן אם לא המקנה, ידברו וכו' על דבר
אחר וכו', ולכן את המקנה אני לא מותר ורוצה שתמשיך בזה, כי
זו זכות הרבים עד מאד מאד — להיות לעזר ליהודים שיוכלו
לטבל בכל יום במקנה חמה וכו', זו זכות שאין לתאר ולשער כלל,
כמו שהיא זכות להיות גבאי צדקה לחלק יין וחלות לאנשי שלומנו,
או להיות גבאי צדקה להתעסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל, שהיא זכות
גדולה עד מאד, כמו-כן היא זכות לחמם מקנה בשביל רבים.
וחכמינו הקדושים אמרו, שבשביל שעשה ברק בעלה של דבורה
הנביאה פתילות עבות, שיאירו לעם ישראל, כי הדליק לפידים
שיהיה אור לעם ישראל, בשכר זה זכה למה שזכה, אף שהיה עם
הארץ (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'). ולכן ראה וגם ראה להמשיך

אָשֶׁר כּא תתקעה בּנחל שלא

בְּהִכְנַת הַמְקֵנָה וּבְחִלּוּקַת הַחִלּוֹת וְהִיִּין וּבְעֵנִי הַפָּצָה וְכוּ', וְאֵת הַבְּזִיווּת — זֶה מִתֵּן שְׂכָרוֹ בְּצִדּוֹ... לְכַפֶּרֶת עוֹנוֹת, אָבֵל ל... אֵל תֵּלֶךְ, לְכֵן אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְנַצֵּל כָּלֵל, וְאֲנִי מִבֵּין אוֹתָךְ הֵיטֵב הֵיטֵב.

רְאֵה וְגַם רְאֵה שְׁ... או ... יִקְבְּלוּ מִכְּתָב מ... וְכֵן מ... שְׁנוֹתָיִם רְשׁוֹת שְׁבִנִיָּהֶם יָבֹאוּ לְכָאן, כִּי אַחֲרַת אֵינִי מְעַנֶּיךָ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ...

תַּחֲלֵק אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים לִיעוּדִים.

כּא תתקעה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קְבֵלְתִי אֶת מִכְּתָבְכֶם, וְגִדְל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהִנְנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם עוֹד פְּעַם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל נְשׂוֹאֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּכְנֶנּוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וְתִדּוּנּוֹ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וְשִׁתְּשֶׁרָה בֵּינֵיכֶם אֲהַבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְאֵף פְּעַם אֵל תְּרִיבוּ וְכוּ', וְשֵׁלֵא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם וּכְפוּחִים, וְאֵל תְּעַרְבוּ אֶת הַהוֹרִים בְּנְשׂוֹאֵיכֶם, אֵלֵא תַחֲיוּ חַיִּים נְעִימִים עַרְבִים וּמְתוּקִים, וְאֵז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכֹל שְׁבוּעָה, וּמִמָּשׁ תְּחִיּוּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, שְׁנִכְנַסְתָּ בְּעֶסֶק הַחֲדָשׁ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֶעֱסַק
יִשְׁגָּשֶׁג מְאֹד מְאֹד, וְתִקַּח אֶת הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מְקַנְיָה
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּהַצְלָחָה בְּלָתִי רְגִילָה, רַק שֶׁתִּהְיֶה
בִּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחֲנָה וְרַעוּת.

אוֹדוֹת מֵה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ וְכוּ', חֲלִישוֹת הַדַּעַת, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת
דְּמִים וְכוּ', עִם אָדָם שֶׁעָבַדְתָּ עִמּוֹ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שָׁנִים וְכוּ' וְכוּ', אֵל
תִּהְיֶה שָׂבוּר וְכוּ', כִּי כָּךְ דָּרְכּוֹ שֶׁל עוֹלָם, לְמִי שֶׁעוֹשִׂים טוֹבָה —
מְקַבְּלִים חַזְרָה רָעָה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָגִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְתִבְשֹׂר לִי תָמִיד
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁבְּקָרוֹב יִהְיֶה אֲצִלְכֶם חֲדָשׁוֹת יְפוֹת.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵה מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּכַנְּסֵם אֶת

אָשֶׁר כּא תתקעז בּנחל שלג

עצמך בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עֵז בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, וּמָה גַם שְׁתוּכַל לְשַׁלֵּם כֶּף אֶת הַחֹבוֹת שְׁלֶךְ, כִּי חָבַל שֶׁתִּסְתַּוֵּכֵב בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן עִם חֹבוֹת, תְּשַׁלֵּם בְּכָל יוֹם קֶצֶת, וְכֵן לֹא תִהְיֶה חָיֵב לְאֶף אֶחָד, בּוֹדָאי זֶה יִקַּח זְמַן, אֲבָל תִּתְחִיל כֶּכֶר מֵהַיּוֹם.

עכְשׁוֹ אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד אִישִׁית, זֶהוּ דְבַר עֲדִין מְאֹד, אֶף אֲשֵׁתִי תִחְיֶה כֶּכֶר בְּקִשָּׁה מִמֶּךָ לִפְנֵי שְׁנֵתִים אוֹ שְׁלֹשׁ, בְּמָקוֹם שֶׁתִּסְתַּוֵּכֵב וְתִהְיֶה שֵׁט בְּאַרְץ, מִדּוּעַ לֹא תִטְפַּל בְּבֶן שְׁלֶךְ, לְלַכֵּת אִתּוֹ אֶל רוֹפֵא, כִּי עֲכָשׁוֹ בְּגִיל צָעִיר יְכוּלִים עוֹד לְעֹזֵר לוֹ, וְאַתָּה מִתְעַלֵּם מֵהַמְצִיאוֹת, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה דְבַר עֲדִין מְאֹד וְכוֹאֵב, וְאֲנִי מְרַגֵּשׁ כְּאִדָּךְ יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַיּוֹם כְּשֶׁהִתְפַתַּחְתִּי כָּל-כֶּף גְּדוּלוֹת, וְהִגִּיעוּ אֶל מַצְבִּים כְּאֵלוֹ, שִׁיְכוּלִים לְעֹזֵר לִילְדִים שֶׁהֵם בְּמַצָּב כְּשֵׁל בְּנֵה, נִמְצָא מִדּוּעַ לֹא תִקַּח אוֹתוֹ לְטַפּוֹל בְּבֵית-סֵפֶר מִיְחָד, אֵין לִי פֹה נְגִיעָה, כִּי הוּא יְכוּל לְהִשְׁאֵר אֲצִל ... עוֹד שְׁנֵתִים וְעוֹד אַרְבַּע שָׁנִים וְעוֹד שֵׁשׁ שָׁנִים, חֵס וְשָׁלוֹם, חֵס וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִזוּז שׁוֹם דְבַר, וּפְתָאֵם תִּרְאֶה שֶׁהוּא כֶּכֶר בְּגִיל עֶשֶׂר, וְהוּא בְּאוֹתָהּ רְמָה שֶׁל גִּיל שְׁלֹשׁ וְכוּ', וְעַל-כֵּן מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שֶׁתִּתְעַנֵּן לְהַכְנִיס אוֹתוֹ לְבֵית-סֵפֶר מִיְחָד, וַיֵּשׁ הַיּוֹם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּכַנֵּי בְּרַק אוֹ בִירוֹשָׁלַיִם, אִתָּה צָרִיף לְהִתְעַנֵּן, בְּמָקוֹם לְרוּץ לְשִׁטִּיּוֹת, תִּרְאֶה לְהַצִּיל אֶת הַיֶּלֶד שְׁלֶךְ, כִּי חָבַל מְאֹד מְאֹד שִׁילֶךְ לְאִבּוֹד, וְעֲכָשׁוֹ יְכוּלִים עוֹד לְעֹזֵר לוֹ, יְכוּלִים לְרַפֵּא אֶת הַבֶּן שְׁלֶךְ, וְאֲנִי עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם חוֹזֵר, כִּי זוּגְתִי תִחְיֶה אִמְרָה לָךְ אֶת זֶה עוֹד לִפְנֵי שְׁנֵתִים אוֹ שְׁלֹשׁ, אִתָּה מִתְעַלֵּם מֵהַמְצִיאוֹת. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, רְאֵה לְהַצִּיל אֶת בְּנֵה, בּוֹדָאי אֲנִי חֲנֹנוּ נִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרֶךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ, אֲבָל אִתָּה צָרִיף לְעֲשׂוֹת מִשְׁהוֹ לְהַכְנִיסוֹ לְבֵית-סֵפֶר מִיְחָד, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם כּוֹנֵה, חֵס וְשָׁלוֹם, לְשַׁלַּח אֶת בְּנֵה, אֲבָל לְטוֹבַת בְּנֵה אֲנִי חֲנֹנוּ מְדַבְּרִים.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקַּח אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּרָצִינוֹת, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שלד אשר כא תתקעה — כא תתקעט בנחל

כא תתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואני מבין מאד מאד את צערך, אבל
אתה צריך לקחת את הענינים בידי, ולהגיד שאתה לא יכול, אני
כתבתי ל... מכתב, והסברתי לו את המצב, פי היום יש בתי ספר
מיחדים לילדים כאלו, ויכולים לטפל עם ילדים כאלו, ויכולים
להביא אותם אל רמה, ואני מקווה שהוא יבין, ואם אתה מרגיש
שאתה לא יכול, אתה צריך להגיד זאת להמנהל, ובאמת אי אפשר
לשבר כפה בשביל ילד אחד, בשעה שהילד צריך רפואה גדולה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואני מקווה
להקדוש-ברוך-הוא, שתוכל להוציא תעודה, ועל-ידי-זה גרו ממך
העל הקשה שעובר עליך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרך תמיד, ותבשר לי בשורות
משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא תתקעט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכבר כתבתי מכתב ל... שאם קשה,
שיגיד ל... שקשה לו, כי לא יכולים להניח כף שילך הלאה וכו',

אֲשֶׁר כּא תתקפ בַּנְחַל שְׁלַח

הֵן אָמַת שְׂרַחֲמָנוֹת גְּדוֹלָה עַל ... אֲבָל פָּתַכְתִּי לוֹ מִכְתָּב, שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ בְּתִי סֵפֶר מִיְחָדִים לִילָדִים כְּאֵלוֹ, שִׁיכּוֹלִים לְטַפֵּל בְּבַעְיָהּ, וְחִבָּל לְהַזְנִיחַ אֶת הַיֶּלֶד, וְלִכֵּן אֶתְּהָ בְּתוֹר מְנַהֵל, עָלֶיךָ לַעֲמֹד חֲזָק עַל זֶה, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל מֶה שִׁיִּגִּיבוּ וּמֶה שִׁיאֲמָרוּ, הֵן אָמַת שְׂזָה כּוֹאֵב, אֲבָל צְרִיכִים לְחַיּוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת, וּבַפֶּרֶט שֶׁהַיּוֹם יְכוֹלִים לַעְזֹר לָזֶה.

וְכֵן אִוֹדוֹת הַיֶּלֶד שֶׁל ... גֵּרוֹ יְאִיר, אִם הוּא אֵינוֹ מְתָאִים לְכַתֵּה א', צְרִיכִים לְהִכְנִיס אוֹתוֹ בְּגֵן, כִּי לֹא יִמְלֹט לְהִכְנִיס יֶלֶד עִם חֲתוּל וְכו', אֲלֹא בְּגֵן, וְלֹא בְּכַתֵּה א'.

רְאֵה לְחֲזָק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבַעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחִת-רוּחַ שֶׁאֶתְּהָ גּוֹרֵם לִי, בְּזֶה שֶׁאֶתְּהָ מִחֲזִיק אֶת הַתְּלִמוֹד תּוֹרָה. וְתֹאמִין לִי, כִּי קְרוּבָה יְשׁוּעַתְּנוּ לְבוֹא, וְתַהֲלֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְטַפְּלִים הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּעֲנִינִים, וְעוֹד מְעַט הֵם יַעֲבִירוּ אֵלֵינוּ אֶת הַמַּגִּיעַ לָנוּ, וְיַהֲיֶה לָנוּ עֲזָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, צְרִיכִים עוֹד קֶצֶת סִבְלָנוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ.

הַמֶּאֱחָל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקפ.

בְּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְגִדְּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמָּךְ — אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֶתְּהָ חֲקוּק בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אִוֹדוֹת בְּנֵי בֵיתְךָ, רְאֵה לְהַיּוֹת סִבְּלָן גְּדוֹל עִמָּהּ, וְאֵל תְּדַחֵק עָלֶיךָ לַעֲבֹר לִיבְנָאֵל, רַק תִּמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה סוּף כָּל סוּף יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

אודות ההשקעה בילדים, בודאי אתה צריך להשקיע בהילדים
לדבר עם דבורי אמונה והשגחה פרטית, וכן שיאמרו תהלים,
ותלמד עמם מדות טובות מ"ספר-המדות".

ועל כלם — בעסק הקדוש והנורא שאמה עוסק בהפצת מעינות
החכמה, אין לתאר ואין לשער כלל, ובודאי כשאמה הולך בעיר כזו,
שהיא בשומרון, ששם לא מגיע אף אחד רק אתה, עליך להיות מאד
מאד חזק בזה, ולשמח מאד מאד על חלקך, על אשר אתה מזהה
את נשמות ישראל עם ספרי רבנו ז"ל, כי היא זכות כזו, שאין לתאר
ואין לשער כלל, כי סוף כל סוף עובר על כל אחד ואחד בזה העולם
מה שעובר, ובזה שמחזקים את נשמות ישראל, זה עקר תקוננו, וזה
עקר תקוננו, אשרי מי שיעסק בהפצת מעינות החכמה חוצה כל ימי
חיו, שיעסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שירחיב לך בגשמיות וברוחניות, ותהיה
תמיד שמח, ותשתדל לעשות כל מיני פעולות שבעולם לשמח את
נשמות ישראל, ותדבר עמם דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואל
תתפעל משום בריה שבעולם, כי מה יש לנו להתבייש, כמו שגלה
לנו רבנו ז"ל, שאנו יודעים מאורות צחצחות כאלו, אורות עליונים
כאלו, אין לנו בפה להתבייש, אדרבה, עלינו לגלות ולפרסם את
דבר רבנו ז"ל בעולם, ואז טוב לנו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחיני.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך
צו. יזכנו השם תברך לסדר עכשו לדפוס את כרך צו להגדיל תורה
ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תִּכְן הָעֲנִינִים

חֶלֶק צ"ו

- ג פֶּתַח דְּבָר הַקְדָּמָה
- ה הַקְדָּמָה כֹּא תִרְפֹּט
- יא כֹּא תִרְפֹּט מִכְתָּב אֶרֶץ וְנִפְלָא עַד מְאֹד, בּוֹ יַחְזֵק אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל עֲנִינֵי הַהִתְקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאֱמֶת, וְלִבְטֹל כָּל מִינֵי קִשְׁיוֹת שֵׁשׁ עָלָיו, וְיַחְזֵק עַל בְּרִיחָה מְלִיצָנוֹת וְעַל כַּמָּה עֲנִינִים הַקְּשׁוּרִים לְהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', וְיַחְזֵק עַל־פִּי זֶה מְאֹד.
- כג כֹּא תִרְצֵ מִכְתָּב כּוֹאֵב לְאֵב עַל עֲזִיבַת יְלָדוֹ אֶת הַיְשִׁיבָה.
- כד כֹּא תִרְצֵא עַל־יְדֵי הַיְשׁוּעוֹת בְּמַפְלֵת הַרְשָׁע מִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ.
- כד כֹּא תִרְצֵב יְדַבֵּר מִמַּעַלַת הַסְּפָרִים וּמָה הֵם פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם.
- כה כֹּא תִרְצֵג יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי הַקְּרָאָת אֵיזָה מִכְתָּב, וּמַעַלַת פְּעִילוֹתֵנוּ, וּיְבַאֵר שְׁהַמְלִחָה עָלָיו פָּנִים וְאַחֹר.
- כו כֹּא תִרְצֵד יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי שְׁצָרִיף לְהַרְבוֹת יְדִידִים וְלְהַלְחֵם עַל קִיּוּמֵנוּ.
- כז כֹּא תִרְצֵה יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי שְׁאִין מְרָאִים בְּדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל אֶלֶּא אֶת הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְיַחְזֵק מְאֹד עַל זֶה.
- כז כֹּא תִרְצֵו יַחְזֵק עַל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְיְדַבֵּר מִעֲנִינֵי 'אִין בְּעַל הַגָּס מְפִיר בְּנִסּוֹ.
- כח כֹּא תִרְצֵז יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלַת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה, וְזִהִירוֹת מִחֻקֵּי הַשָּׁמַיִם

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

חָלַל הַפְּנוּי, וַיְדַבֵּר נִוְרָאוֹת מֵעֲנִין מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי אַמוּנָה פְּשוּטָה וּבְהִירָה.

כא תרחצ

יִזְהִיר אִשָּׁה שְׂלֵא לְהִתְגַּרֵּשׁ כָּלֵל, וְלִהְשָׁפִין שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתָם.

כא תרצט לא

יְדַבֵּר מֵעֲנִין פְּתוּחַ וְשִׁגְשׁוּג עוֹף בְּרִסְלָב שֶׁרְצוֹנוֹ שִׁיתְפַּשֵּׁט.

כא תש לא

יִחֲזַק כְּנֶגֶד הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים, שֶׁמְצַד אֶחָד אָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְתְּחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּבְכֹל פַּעַם נִתְקַרֵּר וְכוּ', וַיִּגְלֶה מַעֲלַת מַדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת, וַיַּעֲזֹרֵר מְאֹד לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּחֲזַק לְמוּד בְּחִבְרוּתָא, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין 'מַעֲט גַם-כֵּן טוֹב', וַיַּעֲזֹרֵר עַל הַתְּבוּדוֹת, וַיִּגְלֶה אֲשֶׁר מִי שֶׁדְּבוּק בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֵינּוּ מִתְפַּחַד מֵאֵף דָּבָר שֶׁבַעוּלָם.

כא תשא לד

יִחֲזַק מְאֹד בֵּת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם לְצֵאת מֵהַדְּפֹאֵן, וְלִהְתְּחַזֵּק לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמָה בְּאֶפֶן חֲדָשׁ אַחֵר לְגַמְרִי, עַל-פִּי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל.

כא תשב לו

יִשְׁבַּח מְאֹד הַדְּפֹסֶת סֵפֶר "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", חֶלֶק ט', ו"מְקוֹר הַשְּׁמִחָה".

כא תשג לז

יְדַבֵּר מֵעֲנִין זְרוּז בַּעַת לִידָה.

כא תשד לז

יִשְׁבַּח הַדְּפֹסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין 'עוֹף בְּרִסְלָב' וְ'אוֹר יְכַנְאֵל'.

כא תשה לח

יְדַבֵּר מֵעֲנִין קוּינְטְרָסִים מְסִימִים וְאוֹצֵר הַקּוּינְטְרָסִים, וּמֵהִישׁוּעוֹת שֶׁהוּא צָרִיף.

כא תשו לט

יְדַבֵּר מֵעֲנִין 'עוֹף בְּרִסְלָב' וְכְשֵׁרוֹתוֹ הַמְהֻדָּרָת.

כא תשו לט

יִגְלֶה מַעֲלַת הַפְּצַת סֵפֶרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

תְּכַן הַעֲנִינִים

3

כא תשח **מ**
יְדַבֵּר מַחְזִיק כַּמָּה בַּחֲוָרִים וּמַעֲנִין "עִיר בְּרֶסֶלֶב".

כא תשט **מא**
יִשְׁבַּח מַעֲלַת הַדְּפֹסֶת הַסְּפָרִים וּמֵהַחֲצִים שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁנִּכְנָסִים בּוֹ
בְּעֵבוֹר זֶה, וַיַּחֲזֵק מְאֹד שְׁלֹא לִילֵךְ יוֹתֵר מִכַּחוֹ.

כא תשי **מב**
יְדַבֵּר מַעֲנִין 'נִצְחָתִי וְאַנְצַח', וּמַעֲנִין אֲסַפֵּת הַנָּשִׁים, וְעֲנִין צְנִיעוּת.

כא תשיא **מג**
יִשְׁבַּח אֶת הַתְּאֲרָגוֹת הַנָּשִׁים לְאַסְפוֹת.

כא תשיב **מג**
יְדַבֵּר מַעֲנִין הַהֶפְסֵד שֶׁעָשָׂה מִי שֶׁעָשָׂה לְעֲנִין יִבְנֵאל, שֶׁהָיוּ יְכוּלִים כָּל-כָּף
הַרְבֵּה לַחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה.

כא תשיג **מד**
יְדַבֵּר עַל לֵב אִשָּׁה שֶׁתְּבִין אֶת גְּדֹל הַצְּמִיחָה הַרוֹחֶנִית שֶׁיֵּשׁ לְבַעֲלָהּ
בְּיִבְנֵאל, וַיִּוְרָה לָהּ לְשִׁבְתָּ עִמּוֹ בְּאַהֲבָה וּבְלִי מְרִיבוֹת וּלְלֹא שִׁמַּת לֵב עַל
הַסְּתוֹת הַמְּשַׁפָּחָה.

כא תשיד **מה**
יְדַבֵּר מֵהַדְּפֹסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וּמַעֲנִין אֵיזָה הַפֶּסֶד וּמִשְׁבֵּר שְׁגוֹרֵם לְעֲנוּהָ
שֶׁמִּבְטֵל הַסֵּמ"ך-מ"ם, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל-פִּי זֶה וְעַל-פִּי דַבּוּר מִ"סְפוּרֵי-
מַעֲשִׂוֹת".

כא תשטו **מז**
יְדַבֵּר, שֶׁעֵקֶר הַצְּלַחַתְנוֹ הִיא עַל-יְדֵי שְׁלוֹם וְאַחֲדוּת, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל-פִּי
בְּאוֹר אַחַת מֵהַשְּׁבַע בְּרָכוֹת.

כא תשטז **מח**
יַחֲזֵק מְאֹד אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל הָאַהֲבָה וְהַשְּׁלוֹם שֶׁבִּינֵיהֶם,
שֶׁזֶה עֵקֶר הַחֻמָּה בְּצוּרָה שֶׁיֵּשׁ בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה, וַיַּחֲזֵק עַל הַתְּאֲסְפוֹתָם
בְּאַהֲבָה.

כא תשיז **נ**
מִכְתָּב לְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה שֶׁל יִבְנֵאל, בּוֹ יַחֲזִקוּ עִם בְּאוֹר מְרָמוֹ, שֶׁטוֹב לוֹ
הָיִיתָ עִמָּנוּ מֵאֲשֶׁר נִגְדַּנוּ, וַיַּעֲוֹרוּ עַל הַנְּחִת תְּפִלִּין.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- נא** **כא תשיח**
 יִחְזַק מְאֹד אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה גַם בְּמִגְי חֶשֶׁךְ
 כְּשֶׁהַכֹּל נָעַלְם וְנִסְתָּר, וַיִּחְזַק לְהַשְׁלִים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְלִהְיוֹת בְּאַהֲבָה
 וּבְאַחֲדוּת.
- נב** **כא תשיט**
 יִדְבֵר מִעֲנִין תְּכֵנִית נְסִיעָתוֹ וְאַצֵּל מִי וְהִכֵּן יִהְיֶה, וַיִּדְבֵר מֵהִתְחַזְקוֹתָיו עַל
 שְׂמֵשָׁאִיר סִפְרִים כְּאֵלוֹ.
- נג** **כא תשכ**
 יִדְבֵר מִעֲנִין הָאַחֲדוּת הַמְּכַרְחַת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּמִעֲנִין גְּלוּי תִלְמִידֵי
 מוֹהֲרֵנָה וְ"ל, שְׁעֲנִין רַבָּנוּ וְ"ל הוּא לְדוֹרוֹת.
- נה** **כא תשכא**
 מִכְּתָב פְּרֻדָּה אַחֲרֵי שֶׁהוּת שָׁל כְּמָה יָמִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּבְיַע אֶת
 הַתְּרַשְׁמוֹתָיו מֵהֶם.
- נו** **כא תשכב**
 יַעֲזוּר בְּחוּר לְלָמַד שְׁעוֹר עֵינָיו בְּיִשְׁבִּיבָה כְּרֵאוּי, וְרַק בֵּין הַסְּדָרִים יַעֲסֹק
 בְּגִרְסָה וְלִמּוּד דְּפִים הַרְבֵּה.
- נז** **כא תשכג**
 יִדְבֵר מִעֲנִין הַלְּדוֹת הַבֵּן וְשֵׁם וְסִנְדְּקָאוֹת, וַיִּחְזַק עַל הַדְּפִסֵּת הַסְּפָרִים,
 וּמַעֲבֵר דִּירָה לִירוּשָׁלַיִם.
- נח** **כא תשכד**
 יִתְיַחַס לְמִקְרָה נוֹרָא, שְׁבַת יִשְׂרָאֵל הִלְכָה עִם עַרְבֵי, וַיִּדְבֵר עַל לְבָבָה
 שְׂתַעֲזֹבָנוּ.
- נח** **כא תשכה**
 יִחְזַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.
- נט** **כא תשכו**
 יִדְבֵר מִעֲנִין שְׂמִירַת שְׁבַת שֶׁהִיא מְבִיאָה אֶת הַזְּוִיג, וּמִעֲנִין קִבְּלַת
 הַסְּפָרִים שְׁלָנוּ.
- נט** **כא תשכז**
 יְבִיעַ תּוֹדָתוֹ עַל הַכֵּנַת הַמַּאֲכָלִים שְׁלוֹ בִּהְיוֹתוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וַיִּחְזַק עַל
 שְׁלוֹם־בֵּית וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

- כא תשכח** סא
 יְדַבֵּר עִם הָעוֹרֵף מֵעֲנִין הַגְּלִיּוֹן 'אוֹר יִבְנֶאֱל', וְכֵן אוֹדוֹת תְּשֻׁלוֹם, וַיַּחְזְקוּ
 מְאֹד עַל יְפֵי הַמַּאֲמָרִים וְהָעֲרִיכָה, וַיִּשְׁבַּח מְאֹד.
- כא תשכט** סא
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַפֶּרֶת הַטּוֹב לְמִיטִיבוֹ וְאִישׁ חֶסֶדוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְעֲנִין בְּרִ-מִצְוָה שֶׁלֹּא בְּזִמְנָה לְמַנַּע חִלּוּל שַׁבָּת, וַיִּבְיַע אֶהְבְּתוּ
 לְמַלְמֵד מִצְּלַח.
- כא תשל** סב
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה וְהַמְּכַתֵּב שֶׁשָּׁלַח לוֹ.
- כא תשלא** סג
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין לְבָרַח מִחֲמֵרוֹת שֶׁל הַבַּל שֶׁמְבִיאֹת לְקַלְקוּלִים, וַיִּזְהֵר מְאֹד
 מִהִנְהֵגוֹת מְשֻׁנוֹת שֶׁאֵין לָהֶן שֶׁרֶשׁ בְּקַדְשָׁהּ וְכוּ', וַיַּעֲזֹר וַיִּזְהֵר עַל זֶה
 מְאֹד.
- כא תשלב** סה
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין "בְּצַר הַרְחַבְתָּ לִּי", וְנִפְלְאוֹת מֵעֲנִין הַתְּלֵמוֹד תּוֹרָה בְּיִבְנֶאֱל.
- כא תשלג** סז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׂדוּף, וַיַּעֲזֹר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְעֹזֵר בְּאִיזוֹ סְעֵדַת אַרוֹסִין
 שֶׁל כֶּלֶה יְתוּמָה.
- כא תשלד** סח
 יַחְזֹק אֶת כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ עַל אֲמוּנָה וְשִׁמְחָה, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל
 לְמוֹד מִסְּכַת מְגִלָּה לְפָנָי פּוֹרִים, וַיְדַבֵּר מִהַמְּתַקֵּת הַדִּינִים שֶׁבָּא עַל-יָדֵי
 הַרְקוּדִים שֶׁל פּוֹרִים.
- כא תשלה** ע
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַתְּקַדְמוֹת הַבְּחוּרִים הַצְּעִירִים בְּיִבְנֶאֱל וּמִמְעַלְתֵּי בְּנֵי הַנְּעוּרִים
 שֶׁמְחַדִּירִים בָּהֶם יִרְאֵת שְׁמִים בְּקִטְנוּתָם, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין מְלַמֵּד שֶׁגֵּר לְבַד,
 וַיַּחְזֹק מְאֹד.
- כא תשלו** עא
 יַחְזֹק אֶת כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּעֲנִין הַשִּׁמְחָה, וַיְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמְעַלְתֵּי
 הַזּוֹכָה לְפָרְסָם אֶת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי לְעֵתִיד תִּתְגַּלֶּה גְּדֻלָּתוֹ הָאֱמֵתִית

תִּכְוֵן הָעֲנָנִים

- כא תשלז** **עג**
 בָּאָר, שְׁעָקָר מִגַּמַּת הַסֵּמֶן-יָמִים אָף וְרַק לִגְנֹב וּלְהוֹצִיא כֶּסֶפִים מִן
 הַמְקוֹרוֹת, וְאֵינוֹ מַעֲבִיר תְּקִצִּיבִים לְמוֹסְדוֹת הַיְהוּדוֹת וְכוּ'.
- כא תשלח** **עד**
 מְלִיץ שְׁלֹא לְמַכּוֹר אֶת הַרְכָּב, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל כַּמָּה עֲנָנִים, וּבִפְרֹט שְׁלֹא
 לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל.
- כא תשלט** **עה**
 יַחֲזֵק מְאֹד אֶת הַמְלַמֵּד שֶׁהֶצְרִיךְ לְהַפְרִיד מֵאִשְׁתּוֹ, וַיַּחֲזִקוּ מְאֹד בְּעֲנָן
 הַיְלָדִים הַמְרֻדָּנִים.
- כא תשמ** **עז**
 יַחֲזֵק וַיֵּאמֶץ מְאֹד אֶת הַזִּזְכָּה לְהַחֲדִיר בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַלְכוֹת וְכוּ', וַיַּגְלֶה
 מַעֲלַת הַפּוֹרִים, וַיַּחֲזֵק וַיֵּאמֶץ לְהַתְנַהֵג בְּיָמֵים קְדוּשִׁים אֱלוֹ כְּרֵאוּי.
- כא תשמה** **עח**
 יְדַבֵּר מִזֶּה שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהֵרֵס יְשִׁיבָה בְּגִלְל תְּלַמִּיד אֶחָד.
- כא תשמב** **עח**
 יַחֲזֵק אֶחָד עַל הַצָּרוֹת שְׁסוֹבֵל מִבְּנוֹ, וַיִּבְיַע תּוֹדָתוֹ עַל הָעֲזָרָה שְׁנוֹתָן לְעִזֹּר
 שְׁבַת.
- כא תשמג** **עט**
 יְדַבֵּר מִיְקָרַת מְצוֹת הַפְּרָשַׁת חֻלָּה וּמִמַּעֲלַת הָאִשָּׁה הַזִּזְכָּה לְשִׁפְךָ נַפְשָׁה
 אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ בְּעַת הַפְּרָשַׁת חֻלָּה, וַיִּזְהִיר שְׁלֹא לְקַנּוֹת דְּבָרֵי מֵאִפְּהָ מִסְתָּם
 מֵאֲפִיּוֹת שְׂאִין עֲלֵיהֶן הַכָּשֶׁר טוֹב.
- כא תשמד** **פא**
 יְדַבֵּר מִעֲנָן הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא רַק עַל יְדֵי לְמוֹד סְפָרִיו
 הַקְּדוּשִׁים, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוֹר בְּפִיו, וְלֹא עַל-יְדֵי דְבָרִים אַחֲרֵים.
- כא תשמה** **פב**
 יִזְרֹז לְהַשִּׂיא הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת בְּגִיל צְעִיר, כְּדֵי שְׁלֹא יִבּוֹאוּ לְיַדֵי חֲטָא.
- כא תשמו** **פב**
 יַעֲזוֹר לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ מִתּוֹךְ יְדִיעָה שְׁפָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו,
 הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם כֵּן מֵה שִׁיף לְדָאָג.
- כא תשמז** **פג**
 רָגִיל לְדַבֵּר אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲסֵק הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

7

- כא תשמח פד
יחזק בקצרה אשה כשרה על אמונה, שתביא לה הצלחה.
- כא תשמט פד
יזהיר אחד לציתו בענינו, ויזרזו ללמד בחברותא, ולילף להפצה.
- כא תשנ פה
ידבר בכלליות לצות המחנכות של בית החנוף לבנות של יבנאל, על חובת העמידה על המשמר בעניני אמונה וצניעות בלי שום פשרות, ויורה להן דרך החנוף הנאות והרצוי, שנצליח להעמיד על ידו דור ישרים יברך.
- כא תשנא פז
ידבר מענין מציאת הזיווג.
- כא תשנב פז
יעורר זוג שיחיו בשלום ובאהבה.
- כא תשנג פח
יזהיר תלמיד צעיר, שיחדל מהתנהגות מחצפת.
- כא תשנד פח
יזהיר לנהג כבוד ברבי המלמד תורה, ויעורר על למוד גמרא.
- כא תשנה פט
ידבר מאיזו עסקה ימליץ לעשותה.
- כא תשנו צ
יחזק להיות בשמחה תמיד, ויעורר לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה.
- כא תשנז צב
ידבר מענין סבלנות, ויגלה הפלגת מעלת תפלת הנשים שפועלת מאד.
- כא תשנח צג
ידבר תוכחה לראש המועצה, ויזכינונו למה אינו מתחשב בתושבים הדתיים, ויעוררו מאד להיות ראש מועצה של כלם.
- כא תשנט צו
יחזק אשה על גדלת בעלה, ויחזקנה שלא תתיאש מכל מה שעובר עליה.

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

- כא תשס** צז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׂמֵחָה, וְלִתְּת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- כא תשסא** צח
 יִבְיַע דַּעַת רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁהִיא נֶגֶד גְּרוּשִׁין, וַיַּעֲוֹרֵר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית אֶצֶל אִיזָה זִיג.
- כא תשסב** צט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין יִקְרַת מִצְוַת שְׁלוֹחַ הַקֶּן.
- כא תשסג** צט
 יִחְזַק מְאֹד בְּאֲמוּנָה בְּהַשְׁנָחָה פְּרִטִית, וְשֵׁלָא לְהַשְׁבֵּר מֵאַף דְּבַר שְׂבַעֲוֹלָם, וַיִּמְעַנֵּן שְׂמֵחָתוֹ שֶׁל רַבִּי לִוִּי יִצְחָק "שֵׁלָא עֲשָׂנִי גוִי", וַיִּחְזַק עַל זֶה מְאֹד.
- כא תשסד** קא
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מֵעֲנִין קְדֻשַׁת הַמִּחְשָׁבָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל זֶה מְאֹד, כִּי הִיא הַעֲקָר, וַיִּמְעַנֵּן כְּוִנַּת הַתְּפִלָּה וְשֵׁם הַנְּי"ה לְמוֹל עֵינָיו, וַיְדַבֵּר נִרְאוֹת מֵעֲנִין זֶה.
- כא תשסה** קד
 יְדַבֵּר נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת מֵעֲנִין חֻכְמָה עֲמֻקָּה, וְדַבְרֵי הַתְּחִזְקוֹת נוֹרְאִים, שְׂעִמָּהֶם אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וַיְדַבֵּר מֵהַגְּלוּי שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל הַנִּקְרָא שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.
- כא תשסו** קו
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין מְלַמֵּד בֵּיבְנָאֵל וּמַעוֹד כַּמָּה צְרוּת שְׂסוּבְלִים שֵׁם, וַיִּחְזַק מְאֹד.
- כא תשסז** קז
 יוֹדָה עַל מְשֻׁלּוֹחַ הַמְּחֻאוֹת, וַיִּחְזַק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- כא תשסח** קח
 יַעֲוֹרֵר לְגֵרִם שֶׁתְּהִינָה נְשׁוֹת הַחֲנוּף בְּאוֹיְרָה שְׂמֵחָה וְטוֹבָה, כִּף שְׂתוּכְלָנָה לְלַמֵּד.
- כא תשסט** קט
 יִשְׁבַּח מְאֹד אֶת הַהַדְפָּסָה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַסְּפָרִים שֶׁיִּצְאוּ אֹז: "אוֹצֵר הַחַיִּים" וְ"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", וַיֵּאחַל וַיְבַרֵךְ בְּעֵבֹר זֶה.
- כא תשע** קט
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִחְזַקְּם עַל חֲנוּף הַיְלָדִים וְעַל אַחֲדוּת.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

9

כא תשעא קיא
יִחְזַק אָמָא עַל מַה שְּׁקוֹרָה עִם יְלָדֶיהָ, וְיִגְבִּיחַ מִצָּב רוּחָה עִם הַכְּטָחָה
לְשִׁנוּי הַמִּצָּב וְכוּ'.

כא תשעב קיב
יְדַבֵּר מִעֲנִין פְּדִיּוֹן נַפֶּשׁ לְצַדִּיקִים, וּמִמְעַלַת הָעֲזוּרָה לִיהוּדִי.

כא תשעג קיב
יְדַבֵּר מִעֲנִין פְּדִיּוֹן נַפֶּשׁ, וַיִּחְזַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

כא תשעד קיג
יְדַבֵּר נוֹרָאוֹת גְּפִלְאוֹת מִמְעַלַת קִדְשַׁת הַשְּׁבֵת, וּמִזְכוֹת הַזִּזְכָּה לְהִתְעַנֵּג
וְלִשְׂמַח בְּשֵׁבֶת, שְׂמוּחֵלִין לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְחָשׁוּב כְּאִלוֹ מִתְעַנֶּה אֶלְף
תְּעַנְיּוֹת.

כא תשעה קיטו
יְדַבֵּר מִעֲנִין שׁוּיָק עוֹף בְּרִסְלָב הַמְהֵדֵר בְּכִשְׂרוֹתוֹ.

כא תשעו קיטז
יְבַאֵר עֲנִין תְּפִלָּה בְּכַח, וַיּוֹצִיא מִהַטְּעוֹת שְׂמִסְבִּירִים זֹאת בְּדֶרֶךְ צְעָקוֹת
וְכוּ', אֶלָּא הַפְּנֹנָה קְשׁוּר הַמִּחְשָׁבָה לְדַבְּרוֹ.

כא תשעז קיז
יּוֹכִיחַ מְאֹד אֶחָד שְׂמֵאֲמֵלֵל אֶת אִשְׁתּוֹ וַיְלַדְיוּ, וַיִּזְהַיְרְנוּ שְׂיִתְאֲמִץ לְחַדֵּל
מִמְעַשָּׂיו, שְׁלֵא עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּעֲשֶׂה שְׁלוֹם-בֵּית.

כא תשעח קכ
יְדַבֵּר מִעֲנִין גִּירְסַת מִשְׁנֵיּוֹת, וַיִּגְלֶה מְעַלַת הַמַּחְדִּיר זֹאת בְּבַחוּרִים.

כא תשעט קכא
יְדַבֵּר מִעֲנִין הַבְּדִלָּה עַל-פִּי דַעַת הָאֲרִיז"ל, וּמִעֲנִין "שְׁלֵא עָשִׂנוּ גוֹי".

כא תשפ קכב
יְזַהֵר מִעֲצָבוֹת, וַיַּעֲזֹרֵר לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

כא תשפא קכב
יְדַבֵּר מִחוּב שְׁחִיב עַל חֲלוּקַת צָרְכֵי שְׁבֵת, וַיִּחְזַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

כא תשפב קכג
יְדַבֵּר מִעֲנִין לְדָה קָלָה וַעֲשִׂית זְרוּז.

- כא תשפג** קכג
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין חֲצָפָה שֶׁל יֶלֶד, וַיִּיעֵץ לְנִמְעַן לְחַדֵּל מִלְהִיט מוֹהֵל.
- כא תשפד** קכד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַהֲדַפְסָה הַחֲדָשָׁה שֶׁל הַ"לְקוּיטִי-מוֹהֵר"ן בְּאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת
 עֵינַיִם, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַפְּצָתוֹ וְעַל לְמוֹדוֹ.
- כא תשפה** קכה
 יַעֲוֹרֵר אֶת הָאָדָם לְדַבֵּר עִם אִשְׁתּוֹ בְּבֵיתוֹ, וְשֵׁלָא יִהְיֶה מִצָּב שְׂבַחוֹץ הוּא
 מִפְּטָט כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְרַק בְּבֵית הוּא שׁוֹתֵק וּמִצְעֵר אֶת אִשְׁתּוֹ.
- כא תשפו** קכז
 יְדַבֵּר מִקְדָּשֵׁת הַמַּחְשָׁבָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְזָכוֹת לְזֶה.
- כא תשפז** קכז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל קְדָשֵׁת הַמַּחְשָׁבָה, וַיַּעֲוֹרֵר
 לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְעַל לְמוֹד מְשֻׁנּוּתוֹ.
- כא תשפח** קכח
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַבְּטוּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ נְסִים נְגָלִים, וַיּוֹצֵאֵם
 מִהַנְּהַגָּה טְבָעִית, וַיַּגְלֶה מַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים וְתַקוּן הַכְּלָלִי.
- כא תשפט** קל
 יַגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלוֹמַר שֵׁם אֶת הַתַּקוּן
 הַכְּלָלִי.
- כא תשצ** קלא
 יְדַבֵּר מִכָּל הַקּוֹרוֹת עִמּוֹ מֵעַת שָׂבָא לְיַבְנָאֵל, וְכֹל מֵה שְׁעֵבֵר וְעוֹבֵר עָלָיו
 וְעַל קַהֲלָתוֹ בְּעֲנִין מִלְחָמַת הַדָּת, וַיַּגְלֶה מֵעֲנִין קְדָשֵׁת יַבְנָאֵל עַל-יַדֵּי
 הַגְּלוּי אֱלָקוֹת שְׁנֵגְלָה שֵׁם דְּגַמַּת לִיזְעֵנְסֵק וּמְעוֹזְבוּז' כְּמִסְפָּר בְּפִי
 צְדִיקִים.
- כא תשצא** קלד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין מֵה שְׁהַצְדִּיק מִשְׁאִיר אֶת הַרְשִׁימוֹ דְּקָדְשָׁה שְׁלוֹ כְּשִׁיּוֹצֵא
 מִהַמְּקוֹם עַל-פִּי דְבוּר מִהַמְּגִיד מְזִלוּטְשׁוּב זי"ע.
- כא תשצב** קלד
 יַחֲזֵק אֶת אֶחָד שְׁפָגַם בְּבֵרִית, וַיִּתֵּן לוֹ עֲצוֹת וְתַקוּנִים, וַיַּעֲוֹרֵרוּ מֵאֵד לְלָמוּד
 מְשֻׁנּוּתוֹ.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

11

- כא תשצג** קלו
יְדַבֵּר מֵעַנֵּן אֵיזָה מִפְּרָסָם שֶׁל שְׁקָר בְּעַל תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר מִי יוֹדֵעַ וְכוּ',
וּמִסִּית לְשֹׁבֵר בֵּיתוֹ שֶׁל הַנִּמְצָן עַל-יְדֵי טְפָשׁוֹתוֹ.
- כא תשצד** קלז
יֵאחַל וּיְבַרֵךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיִּרְגִיעַ שְׁאִין חָשָׁשׁ לְחִמּוֹר בִּיּוֹתֵר.
- כא תשצה** קלח
יְדַבֵּר מֵעַנֵּן הַחֹלָה מֵהַמְּכַתֵּב הַקּוֹדֵם, וּמֵעַנֵּן הַצֹּלֵת נִפְשׁוֹת.
- כא תשצו** קלח
יְדַבֵּר מֵעַנֵּן הַבְּרִית שֶׁל הַמְּדַפֵּיס סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיְבָאֵר עַנְיָן אֵיזוֹ הַצֹּלֵת
נִפְשׁוֹת וּפְדִיּוֹן שְׁבוּיִים.
- כא תשצז** קלט
יְדַבֵּר מֵעַנֵּן זֶה שֶׁמְצַעֵר אוֹתוֹ בְּהִנְהַגּוֹתָיו הַנִּפְסְדוֹת, עַד שֶׁנִּמְצָא בְּבֵית
הַכְּלֵא.
- כא תשצח** קלט
יְדַבֵּר מֵעַנֵּן צַעֲרוֹ שֶׁהוֹלְכִים בְּדַרְכֵים נִפְסְדוֹת, וְכָל רְצוֹנוֹ הוּא הַתְּכִלִּית
הַנִּצְחִית, וַיַּעֲזֹר לְצִיָּתוֹ 'לְגַנֵּב' עֵתִים לְתוֹרָה וּלְתַפְלָה, וְזוֹלַת זֶה הַכֹּל
הַכֹּל.
- כא תשצט** קמ
יַעֲזֹר אֶחָד לְהַדְפִּיס סֵפֶר אֶחָד מִסִּפְרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".
- כא תת** קמ
יַחֲזֵק לְשֵׁתֶק לְבַזְיוֹנוֹת, כִּי הֵם תְּקוּן לְחַטָּאת נְעוּרִים.
- כא תתא** קמא
יְדַבֵּר מֵעַנֵּן הָעֵצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת, שֶׁבְּאוֹת מִפְּגַם-הַבְּרִית, וַיַּעֲזֹר לְלַמֵּד אֵת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כא תתב** קמב
יְדַבֵּר מִמִּי שֶׁמְחַזֵּיק בְּמִדַּת הָאֱמֶת, שֶׁאֲסוּר לוֹ לְהִתְבַּלְּבֵל מֵהָאֱמֶת שְׁלוֹ,
וַיִּלְחָצוּק בָּהּ חֲזָק, וַיַּעֲזֹר לְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.
- כא תתג** קמג
יַחֲזֵק מְאֹד אֵת זֶה שֶׁלְּקַח לְעֵצְמוֹ לְהַעֲתִיק מִקְלָטוֹת שִׁיחוֹת וּדְרָשׁוֹת שְׁלוֹ,
וַיּוֹדֶה לוֹ מְאֹד עַל זֶה, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל עֲבוּדָה קְדוּשָׁה זוֹ, וַיְדַבֵּר מֵעַנְיָן

תִּכְן הָעֲנִינִים

מה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וּמֵה שְׁעֵבֵר עַל מוֹהַרְנֵי"ת ו"ל מִמִּתְנַגְדִּים רְשָׁעִים, וַיִּחְזַק
מֵאֵד.

- כא תתד** קמו
יֹכִיחַ אֶחָד מִתְלַמְּדָיו מֵאֵד, שֶׁהִסְתַּבֵּף בְּעַסְקִים מִפְּקַקִּים, וַיִּגְלֶה לוֹ
צָעֵרוֹ, שֶׁהָיָה עַד שֶׁהִשְׁתַּחֲרַר, וַיִּזְהִירוּ לְחֹדֶל מִשְׁטִיּוֹת וּלְהִתְנַהֵג כְּכֵן אֲדָם
הַעוֹסֵק רַק בְּחַיִּיבֵי וְלֹא בְּהַבְלֵי הַבָּלִים.
- כא תתה** קמח
יִחְזַק אֶת הַשׁוֹחֵט דְּמֵתָא, שֶׁכְּשֹׁנְסָגְרִים הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים חֲדָשִׁים, וַיַּעֲזֹרוּ
וַיִּחְזְקוּ בְּכַמָּה מִטְעָמִים הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ.
- כא תתו** קנ
יִדְבֵר מֵעֲנִין הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ 'בְּחֻמֵּן נִתְּן' לְתַתּוֹ לְרֵךְ הַנִּמּוּל, וַיִּדְבֵר מֵעֲנִין
נְתִיבַת סִנְדְקָאוֹת לְאַבָּא.
- כא תתז** קנ
יִדְבֵר מִמַּעַלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת גְּבֹאֵי וְשִׁמְשׁ אֶצֶל רַבְנֵי ו"ל.
- כא תתח** קנא
יַעֲזֹר עַל דְּרָכָן שֶׁל נָשִׁים צְנוּעוֹת בְּבִגְדֵיהֶן וּבְהִנְהוּגוֹתֵיהֶן, וַיַּעֲזֹר לְזִכּוֹת
לְזָהָה.
- כא תתט** קנג
יִדְבֵר מֵעֲנִין בְּרִיאוֹת הַנִּמְעָן, וַיִּחְזְקוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.
- כא תתי** קנה
יִחְזַק לְשֵׁלֶם אֶת הַחֹבוֹת לְאֵט לְאֵט, וַיּוֹרֶה לוֹ דֶּרֶךְ אֵיךְ לַעֲשׂוֹת זֹאת,
וּלְהִתְמַיֵּד בְּשַׁעוֹרִים כְּסִדְרָן.
- כא תתיא** קנה
יִחְזַק אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וַיַּעֲזֹרְרֵם עַל זְהִירוֹת מְלִיצָנוֹת וּמְהַנְהִיגוֹת
נִפְסָדוֹת, שֶׁהֵן בְּגֵדֵי חִלּוּל הַשֵּׁם, וַיִּחְזְקֵם שֶׁלֹּא יִתְפַּעְלוּ מִהִסְתַּת הַמְּסִיתִים
כְּנִגְדָם.
- כא תתיב** קנז
יִדְבֵר מֵעֲנִין תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוֹת, וַיַּמְעִיֵן מְנַהֵגוֹ שֶׁל רַבִּי לֹוֹ יִצְחָק
לְהַתְּפַלֵּל בְּשִׁטְיָבֵל שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ.
- כא תתיג** קנז
יִדְבֵר מֵעֲנִין אֵיזָה חוּזָה, וַיִּחְזַק עַל זֶה מֵאֵד.

תִּכְן הָעֲנִינִים

13

כא תתיד קנט

יְדַבֵּר חֲזִיק וְעִדוּד לְמַלְמֵד מְצַלַח, וְיַדְבֵּר כַּמָּה פְּרָטִים בְּעֲנִינֵי חֲנוּף וּמַעֲנִין
הַקָּשֶׁר שֶׁבֵּין הַהוֹרִים לְמַלְמָדִים.

כא תתטו קסא

יְחַזֵּק עֲנָן הַפְּצַת דַּעַת רַבָּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וּמַעֲנִין מְשִׁיחַ, שְׁאֲסוּר לְהַכְנִס
לְעֲנִינִים מְסַכְּנִים כְּאֵלוֹ וְכוּ'.

כא תתטז קסב

יְדַבֵּר מַעֲנִין הַצְּלַחַת הַמּוֹרוֹת עִם הַיְלָדוֹת כְּשֶׁעוֹשִׂים הַכֹּל בְּחֻמְכָּמָה
עֲצוּמָה, וְיַעֲוֹרֵר לְהַחֲדִיר בְּהֵן אֲמוּנָה.

כא תתיו קסג

הַדְרָכָה לְאַחַת הַמּוֹרוֹת אִיךָ תִּסְתַּדֵּר בְּאַתְגֹּר שֶׁל בֵּית-הַסֵּפֶר, וְיַחֲזֵק מְאֹד.

כא תתיח קסד

יְחַזֵּק מְאֹד אֶת הָאָדָם בְּתוֹךְ צְרוּתָיו, שִׁישֵׁתָף אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ
צְרוּתָיו, וְיַחֲזֵק מְאֹד בְּעֲנָן "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי".

כא תתיט קסה

יֹכִיחַ אֶת רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה שְׂאִינוֹ שָׁם לְבוֹ אֶל צַרַת הַיְלָדִים שְׁלוֹמֵימִים
בְּתַנָּאִים לֹא מְתַאֲיָמִים.

כא תתכ קסו

יֹכִיחַ אֶת אֶחָד שֶׁסִּיעוּ בְּעֵדוֹ וּפְדוּהוּ בְּמִמּוֹן רָב, שִׁישֵׁתְדֵל לְשֵׁלֵם
תַּכְף-וּמְיָד אֶת מָה שֶׁהוּא חַיָּב, וְלֹא יִפִּיל אֶת זֶה עַל אַחֲרִים.

כא תתכא קסז

יְחַזֵּק מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלוֹמֵר עֲקָרֵי הָאֲמוּנָה בְּפִיו
וּבְלִשׁוֹנוֹ כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם.

כא תתכב קסח

יְדַבֵּר מַעֲנִין שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי לְפָנַי מֵאַתֶּם שְׁנָה, וְהוּא תוֹבֵעַ מֵאַתָּנוּ שְׁנִירָאָה
אַחֲרַת מָמָה שְׂאָנוּ נִרְאִים הַיּוֹם, וְיַחֲזֵק מְאֹד לְעֶסֶק בְּתוֹרָה בְּהַתְמַדָּה,
וְלַעֲשׂוֹת חֻשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ בְּכָל יוֹם, אִיךָ אָנוּ נִרְאִים.

כא תתכג קע

יְגַלֶּה שְׂמֵי שְׁלוֹמֵד תוֹרָה לְשִׁמָּה, יְכוּל לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים מִמֶּשׁ,
וְיִזְרוּ לְהַפְיֵץ אֶת כָּל סִפְרֵי רַבָּנוּ ו"ל שְׁנֵדְפָסוּ אֹז מִחֲדָשׁ.

כא תתכד קעא
 יגלה מעלת הלומד דף גמרא לפני התפלה.

כא תתכה קעא
 יגלה מעלתו ושכחו של האדם, שעובר עליו מה שעובר, ובתקף כל קטנותו הוא מתחזק ועולה.

כא תתכו קעב
 ידבר מענין איזו חכמת חיים בהתעסקות עם עורכי דינים וכו', ויחזק בדרך רבנו ז"ל איך שהעקר לילך עם הקדוש-ברוך-הוא, ולעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולהתעסק בהתחזקות של רבנו ז"ל.

כא תתכז קעג
 ברכה קצרה לחתן וכלה על שדוכם וחתונתם.

כא תתכח קעד
 ידבר מיפי ההדפסה, ומעוד כמה ענינים השייכים לזה, ובענין השלום בסוף להדפסה.

כא תתכט קעה
 ידבר מענין התנהגות עם המועצה.

כא תתל קעה
 ידבר מענין הנמענים שדעתם רחבה בדעת רבנו ז"ל, ויגלה נפלאות בזה, איך שהם צריכים ללמד זכות על זולתם, שלא זכו לזה עדין.

כא תתלא קעו
 ידבר נפלאות נוראות לאנשי שלומנו על ענין הדבקות בו יתברך ועל גלוי אלקות דרך עשר ספירות, וידבר מענין לשמור עצמו מפניס ודברים בטלים, וענין אמונה והשגחה עליונה, ויחזק להיות טוב לגמרי.

כא תתלב קעט
 ידבר מפני ענינים הנוגעים לעתידה הרוחני של יבנאל, ויחזק מאד לעשות פעולות של התקדמות, וידבר מפני פריטים טכניים של התרחבות.

כא תתלג קפ
 יעורר אשה שתנהג בגישה נכונה וסובלנית כלפי בעלה, שאז אף טוב תראה.

תְּכַן הָעֲנִינִים

15

כא תתלד קפא
יעורר בחור שלא יברר וישתתה, אלא יגמר את השדוף תכף ומיד.

כא תתלה קפב
יעורר מאד להזהר בלמוד דף גמרא בבלי בכל יום, ויגלה מעלת הענין.

כא תתלו קפג
יעורר על למוד "לקוטי-מוהר"ן" ועל התבודדות, ויחיה נפשות מאד
במכתב זה.

כא תתלז קפד
יגלה שמחתו, שתלמידיו מדברים ביראת שמים, ויבאר שהעקר בזה
העולם הוא להתחזק.

כא תתלח קפה
יעורר על שמחה ועל קביעות עתים לתורה ועל אמונה פשוטה בו
יתברך.

כא תתלט קפו
ידבר על לב אשה בענין שלום ביתה, ויאחל ויברך ויחזק באמונה
פשוטה.

כא תתמ קפז
ידבר מענין יראת שמים ותפלה אליו יתברך, ואהבה בין החברות.

כא תתמא קפז
יחזק להיות בשמחה, ויעורר על טבילת מקוה.

כא תתמב קפח
ידבר מענין שלום-בית, שעל-ידי-זה משכינים את השכינה בבית.

כא תתמג קפט
ידבר חזוק למורה מצות המחנכות ב"יבנאל עיר ברסלב", וינגיל לדבר
אליו יתברך.

כא תתמד קצ
יחזק מאד אחד מאנשי שלומנו, אשר הדפיס שיחות וספורים לא
יודעים מרבנו ז"ל ותלמידיו במהלך הדורות, ויגלה לו שיש עוד מה
להדפיס, ויחזקו להמשיך במפעלו.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- כא תתמה** קצא
 יִחְזַק עַל אֵיזָה סְכָסוּף, שֵׁשׁ עֲנִינִים מִסּוּד הַגְּלוּל, וְיִחְזַק עַל פִּי דְבוּר
 שֶׁל הַרְבֵּי ר' זֹשָׁא זִי"ע וְיַעֲזֹר עַל עֲנִין הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְיִחְזַק עַל
 אֲמוּנָה פְּשוּטָה.
- כא תתמו** קצב
 יְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁעַל-יְדֵי תְּפִלָּה אֵין הָאָדָם לְבַד לְעוֹלָם, וְיִחְזַק
 כְּנֶגֶד הַמְּשַׁבְּרִים, וְיִזְרֹז שְׁלֹא לְעֲנוֹת לְרוּדְפִים.
- כא תתמוז** קצג
 יַעֲזֹר בְּהַתְּעוֹרְרוֹת נוֹרָאָה אֶת הַנִּמְעָן, שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו יוֹם אֶחָד בְּלִי
 לְלַמַּד גְּמָרָא.
- כא תתמה** קצה
 יִגְלֶה לְנִמְעָן לָמָּה אֵין לוֹ פְּרִנְסָה, וּמַהוּ הַחֲטָא שֶׁבְּגִינוּ גַּעַנְשׁ, וְיִחְזַקוּ
 בְּכַמָּה עֲנִינִים שֶׁעַל יָדָם תִּהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה.
- כא תתמט** קצו
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין לְמוֹד מִסְכָּת, שְׁזוֹכָה לָמָּה שְׁזוֹכָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל,
 וְיִגְלֶה מַעֲלַת הַמְּסַתֵּר בְּצֶל כְּנָפָיו יִתְבַּרֵּךְ.
- כא תתנ** קצז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין צְוֹאת מוֹהֲרֵי"ת ז"ל שֶׁהִיא הַפְּצָה.
- כא תתנא** קצח
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה וּמַגְנוֹת מִי שֶׁהוּא עוֹ פְּנִים, וְיַעֲזֹר עַל סֵדֶר
 דְּרֵךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל.
- כא תתנב** קצח
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין מַעֲלַת לְמוֹד וְהַתְּמִדָּה בְּסֵפֶר "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי"ן" הַקְּדוּשׁ,
 וְיַמְעֲנֵן רַבֵּי מְרִדְכֵי מִטְּשַׁעֲרָנָא בְּל וְיִחְסוּ לְרַבְּנּוּ ז"ל וְלִסְפָּרֵיו וְאֲנָשָׁיו,
 וְיַעֲזֹר מְאֹד עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה.
- כא תתנג** ר
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַכְּנַת הַנְּרוֹת בְּיוֹם שֵׁשִׁי בַּבֶּקֶר.
- כא תתנד** רא
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין חֲזוּק הַנָּשִׁים וּמְמַצֵּב חוֹבוֹתָיו, וְיוֹרָה שְׁלֹא לְסַיֵּעַ בְּיַד מִי
 שֶׁשָּׁפַף אֶת דָּמוֹ.

- רא** **כא תתנה**
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין תְּשֻׁלוֹם שֶׁהִתְעַכֵּב, וַיִּכְרַף עַל פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.
- רב** **כא תתנו**
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין עֲלִיּוֹת וַיְרִידוֹת שֶׁל הַחַיִּים, וּמִשְׁמַחְתּוֹ שְׂוֹזֵכָה לְשִׁלְחַ צְרָכֵי שַׁבָּת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וַיִּזְהֵר שׁוֹב שְׁלֵא לְקַחַת דִּירוֹת מִהַנְּ"ל, וַיִּזְכִּיר עוֹד אֵילוֹ עֲנִינִים טְכָנִיִּים.
- רג** **כא תתנו**
 יִזְרוּ אֶת הַבַּחוּרִים לְעֹזֵר לְהַעֲבֵרַת דִּירְתּוֹ שֶׁל רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שֶׁלָּהֶם לִיִּבְנָאֵל, וַיִּבְאֵר עֲנִין חֲדָשׁ אֲדָר, וַיְבִיעַ שְׂמַחַת יְדִיעַתְנו מִרְבֵּנו ז"ל.
- רד** **כא תתנח**
 יְדַבֵּר מֵאוֹר יִבְנָאֵל וּמֵעֲנִין מִשְׁלוּחִים לְהַדְּפָסָה, וְתְשֻׁלוֹם חוֹב לְהַדְּפָסָה, וַיְדַבֵּר מִהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לוֹ מֵאִיזָה אֶסּוֹן שֶׁעָשָׂה לְעֶצְמוֹ אַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַּפְּזִיזוֹתוֹ, וַיִּשְׁבַּח הַדְּפָסַת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".
- רו** **כא תתנט**
 יַחֲזֹק אֶת כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׂמְחָה וְלִרְקוֹד בַּחֲדָשׁ אֲדָר, וְלְהַמְתִּיק הַדִּינִים.
- רז** **כא תתס**
 יְדַבֵּר מִהַצְּרוֹת שֵׁישׁ לוֹ מִהַמְסִירוֹת וּמִכָּל חַיּוֹתוֹ, שֶׁהִיא הַדְּפָסַת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".
- רח** **כא תתסא**
 יְדַבֵּר אֶל רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה וְעֲנִין פְּתִיחַת יְשִׁיבָתוֹ לְתַלְמִידִים רְצִינִיִּים.
- רח** **כא תתסב**
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׂדוּכִים וְצֹאֲת רַבֵּי יְהוּדָה הַחֲסִיד.
- רט** **כא תתסג**
 יִתְנַצֵּל בַּפְּנֵי זוּג שְׁלֵא עָלָה בְּיָדָם לְהַפְגִּישׁ עֲמוֹ וְכוּי בְּהִיּוֹתוֹ עֶסוּק, וַיַּחֲזִקֵם שְׁלֵא לְפָחַד, וְלִבְטֹל עֶצְמָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- רי** **כא תתסד**
 יְדַבֵּר מִכִּפְּהַ עֲנִינִים שֶׁל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה, וּמֵעֲנִין שְׁנֵי בַּחוּרִים שֶׁהוּא לוֹקֵחַ אֶצְלוֹ.
- ריא** **כא תתסה**
 יִשְׁבַּח אֶת הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, וַיְגַלֶּה שְׂאִינוֹ מִפָּחַד רַק מִהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ

תכּן הענניּים

- לכּד, וידבּר משניּי הבניּים הנ"ל, ויזהיר שלא יקחו דירות ממי שהוציא עליו שם רע.
- כא תתסו** ריב
ידבּר מענין הלקּדת בת ונתינת שם.
- כא תתסז** ריג
ישיב לאחד שאשתו אינה מסכמת שיגור ביבנאל, שישמע לעצתה, כי כבוד האשה עדיף.
- כא תתסח** ריג
יגלה חיותו משמיעת בשורות טובות מיבנאל, וידבּר מהשמחות שמתרבות שם, בעזרת השם יתברך.
- כא תתסט** ריד
ידבּר מענין שלום-בית, ושאין לערב את ההורים בעניני משפחתו.
- כא תתע** רטו
ידבּר שלום אל אשה פשרה על שלום ביתה, וידבּר על לבה שלא לערב ההורים וכנ"ל, ולהשתדל בכבוד בעלה ובשלום ביתה.
- כא תתעא** ריז
יחזק על למוד בחברותא ועל למוד משניות.
- כא תתעב** ריז
ידבּר מענין הדפסת ספריו "אשר בנחל" וכו', ויחזק בענין זה ובהדפסת עוד ספרים.
- כא תתעג** ריח
יחזק מחבר ספר על הלכות שבת, וידבּר מענין השתמשות בפקס בערב שבת כשבארץ ישראל כבר שבת ולהפך.
- כא תתעד** ריט
ידבּר בשבחו של הגליון הסוקר את יבנאל, ומביא מדברי רבנו ז"ל ותלמידיו הקדושים.
- כא תתעה** רכ
יוכיח אחד שאינו מסגל ללמד את מדת הותרנות, ועל-פּן הצרף להתגרש, וחייו מרים מאד, הכל בגלל פעם בלתי מרסן, שלא נגמל הימנו.

- כא תתעו** רכא
 יוֹכִיחַ אֶחָד שְׁכָל צְרוּתוֹ הֵן מַחֲמַת שְׁאִינוּ בְּשִׁמְחָה.
- כא תתעז** רכב
 מִכְּתָב נְחוּמִים לְאַח שְׁנֹקֵטָף בְּדָמֵי יָמָיו.
- כא תתעח** רכג
 יִגְלֶה מַעֲלַת הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַמְּכַתְּבִים, שְׁאִין מִי שֵׁשִׁיג בָּהֶם, אֲלֵא מִי שֵׁשִׁי
 לוֹ לֵב נִשְׁפָּר.
- כא תתעט** רכד
 יְדַבֵּר מִדְּרָכּוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵנִי"ת ז"ל, שֶׁהִיָּתָה דְרָף הַהֲתַחֲזָקוֹת, וְלִכֵּן הַצְּלִים
 עַל כָּף, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים זי"ע.
- כא תתפ** רכה
 יִגְלֶה מַעֲלַת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַתְמִיד בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כא תתפא** רכז
 יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַשְּׂמִיחָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְזִכּוֹת אֵלֶיהָ.
- כא תתפב** רכח
 יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת שְׁבִיבִית וְכִבוּד הַבַּעַל.
- כא תתפג** רכט
 יִרְגִיעַ אֶחָד שְׁסוֹבֵר שְׁכָל יְסוּרָיו בְּאִים לוֹ מַחֲמַת שְׁמִדְּבַר בְּרַבִּים וְכוּ',
 וַיִּוְכִיחֵנוּ שְׁלֵא בֵּן הוּא, אֲלֵא אֲדַרְבָּה, הַהֶפֶךְ הוּא הַנִּכּוֹן.
- כא תתפד** רכז
 יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַזִּוְכָה לְהַדְפִּיס גְּלוּי אֱלֻקוֹת כְּזֶה כְּמוֹ שְׁבִסְפָרִים הַחֲדָשִׁים,
 שְׁצָרִיף לְשִׁמּוֹחַ וְלַהֲתַחֲזֵק בְּזֶה מְאֹד, וַיְדַבֵּר מִמַּעֲלַת עֲזָרַת הַהוֹרִים בְּהַעֲבֵרַת
 הַמַּגּוּרִים לִירוּשָׁלַיִם, וַיַּעֲוֹרֵר עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה.
- כא תתפה** רכח
 יִזְהִיר מִפְּנֵי הַדְּמִיוֹנוֹת הַשְּׂיָכִים גַּם בְּלִמּוּד הַקְּבֵלָה וּבְעֲגִנַּת הַפְּנוּנוֹת, וַיַּחֲזֵק
 עַל דְּרָכּוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.
- כא תתפו** רכט
 יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת שְׂמִיעַת כְּלֵי זָמֵר, כְּדִי שְׁלֵא לִפְלֵא בְּעֲצָבוֹת, וַיַּעֲתִיק אֶת דְּבָרָיו
 הַחֲזוֹה מְלוּבְּלִין זי"ע, וַיַּחֲזֵק מְאֹד שְׁלֵא לִפְלֵא אַחֲרֵי הַנְּפִילָה.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

- כא תתפז** רל
יגלה מעלת בר ישראל, שמחזק עצמו באמונה פשוטה.
- כא תתפח** רלא
יוכיח את אחד שהוא חכם ובעל מדע בעיני עצמו, ועובר עליו מה שעובר מחמת דמיונותיו ופגמיו, ויחזקו מאד שינהג פתם הקדוש, ויתבודד עמו ותברך, וישרף כל הרע שלו, על ידי ח"י פרקים משניות.
- כא תתפט** רלג
יספר על החסיד הברסלבאי ר' וועלוול מדיבאבע, איך שהיה משלם בתורה ובתפלה ובשמחה, והיה מנגן אשרינו.
- כא תתצ** רלג
יזרו לקרא שם לבת, שלא תעבר שבת ללא השם, ויברך ויאחל ויעורר על מדת האמונה הפשוטה בו ותברך.
- כא תתצא** רלד
יחזק באמונה פשוטה, שרצונו ותברך מתלבש בהפל, ואף בבעל בחירה המוסר למלכות וכו', ויגלה מעלת ידיעה זו.
- כא תתצב** רלה
מכתב נפלא שעמו יוכלו הזוג לבנות ביתם בלי שההורים יטרפדו שדוף טוב מחמת כסילות וכו'.
- כא תתצג** רלו
יגלה לנמען, שעל ידי התמדה בש"ס גמרא, עד שיזכה לסימו, ימצא את בת זוגו.
- כא תתצד** רלו
ידבר מיזמת התקבצות הנשים, ועזרה הדדית זו לזו.
- כא תתצה** רלז
ידבר מענין "אוצר הקונטרסים" חלק ח' שנדפס אז, ויגלה מה גורמת הדפסה זו, וידבר מפמה מכתבים דחופים להשיב לשולחיהם.
- כא תתצו** רלח
יגלה מעלת המחזק את עצמו בתוך כל הנסיונות הקשים והמרים — באמונה פשוטה בו ותברך.

כא תתצו רלט

יִחְזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּגְלֶה מַעַלְתַּת הַמְּכַנִּים אֶת עַצְמוֹ
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.

כא תתצח רמ

יִדְבַר מִהַחֲדוּשִׁים הַמִּתְחַדְּשִׁים, וַיִּבְיַע גַּעְגּוּעָיו וַיַּצְעֲרוּ לְנִמְעָן, שְׂאִינוֹ
בְּסִמוּךְ לְאַמִּירַת הַחֲדוּשִׁים, וַיִּגְלֶה מַעַלְתַּת חֲדוּשֵׁי אָמוּנָה.

כא תתצט רמ

יִחְזַק הַנִּמְעָן שְׂמֵת־אוֹנֵן שְׂאִין לוֹ פְּרִנְסָה, וַיִּחְזְקוּ מְאֹד עַל מַעַלְתַּת הַתְּפִלָּה
בְּשִׁבְלֵי פְּרִנְסָה, וְאִיךָ שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפַע עָלָיו שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ',
וַיִּחְזְקוּ וַיַּעֲזְרוּ עַל זֶה.

כא תתק רמב

יִדְבַר מִעֲנִין אִיזָה אֲשׁוּר לְאַחֲזִינוּ, שְׂיִוִּכַל לְהַכְּנִס לְעֹזֵר לְחִמּוֹ בְּחֻלּוֹ.

כא תתקא רמב

יִוְכִיחַ אֶחָד שְׂמֵדַת קְמֻצָנוּתוֹ מִעֲבֻרַת אוֹתוֹ עַל דַּעְתּוֹ, וְנוֹהֵג בְּקִמְצָנוּת
וּבְרַע לֵב וְעֵין גָּדֵד אֲשֶׁתּוֹ, וַיִּזְהִירָנוּ עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתּוֹ וְעַל שְׂמִחָה בְּעַצְמוֹ
וּבְבֵיתוֹ, וְאִזּוֹ יָשׁוּב הַשְּׁלוֹם לְשִׁפְן בְּאַהֲלוֹ.

כא תתקב רמה

מִכְּתַב אֶרֶךְ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, בּוֹ יַעֲזְרֵם עַל זְהִירוֹת מְלִשׁוֹן-הַרַע וּמִעֲנִין
אֲחֻדוֹת וְעֻזָּה הַדְּרִית, אֲשֶׁרֵי הַהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵים אֵלּוֹ תָּמִיד.

כא תתקג רמח

יִזְרָה שְׁלֵא לְהַתְּפַטֵּר מִמְּשֻׁרַת הַנְּהוּל, וַיִּחְזַק שְׁלֵא לְהַתְּפַעַל מִן הַבְּקִרַת
שְׂמוֹתַחִים וְכוּ', כִּי כֵּף הוּא לְעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר.

כא תתקד קג

יִחְזַק אֶחָד שְׁלֵא יִשְׁבֵּר מִעֲנִין שְׂדוּף, וַיִּחְזְקוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.

כא תתקה רנ

יִתֵּן עֲצָה עַל אֶחָד שְׂנִסְתַּבֵּךְ וְכוּ', וַיִּתֵּן עֲצוֹת אִיךָ לְהַנְּצֵל מִהַפְּסָדִים
הַכְּרוּכִים בְּפִרוּד, וַיִּדְבַר מִעֲנִין אָמוּנָה וְתִקְוָה, שְׁלִבְסוּף הַטּוֹב יִגְבֵּר עַל
הַרַע.

כא תתקו רנב

יִדְבַר מִעֲנִין יְקִרַת הַסֶּפֶר הַקְּדוּשׁ וְהַנִּפְלֵא "אֶרֶךְ אֲפִים", וַיִּגְלֶה בְּכַמָּה

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

מהדורות זכה להיות נדפס, ויספר ענין הפצתו והדפסתו ברבוי נפלא מאד.

כא תתקז רנג
ידבר מענין פטירת בן דודו, שלנמען היה קשר עמו.

כא תתקה רנד
ידבר מענין שהספרים עושים פעלות נפלאות, ומצד שני הוא סובל חרופין ובזיונות, וידבר מענין החלטתו לגלות את רבנו ז"ל בכל העולם.

כא תתקט רנה
ידבר מהענין שעושים לנו ביבנאל, ומענין מסירות, ויחזק עצמו שהכל תהפך לטובה.

כא תתקי רנה
יחזק לעשות התחלה חדשה, פי ההתרחקות היא תחלת ההתקרבות.

כא תתקיא רנו
ידבר ממצלת ההוגה תמיד בשיחות רבנו ז"ל, עד שבקי בהן כראוי, ואז יזכה לשלמות ההתקרבות אליו ז"ל.

כא תתקיב רנז
יחזק אחד שלא להיות שבור, אלא להחיות את עצמו עם רבנו ז"ל, ואחר-כך יזכה לשמח בהשם יתברך.

כא תתקיג רנח
יחזק שלא לעבר על רצונו יתברך, פי אחר-כך באים ענשים קשים ומרים עד מאד.

כא תתקיד רנט
יחזיק מדרכים מוזרות שאין להם שרש בדבר רבנו ז"ל, ויגלה שעקר ענינו של רבנו ז"ל הוא תורה.

כא תתקטו רס
ידבר מכמה ענינים של חזיק שלא ירמו אותנו.

כא תתקטז רס
ידבר מענין החובה שלנו לחדש חדושי תורה, ומענין פרושו על הגדה של פסח, ומענין בחורים שלוקח אותם אליו מחמת אמללותם.

- תתקיו** רסב
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַבָּאֵת הַבַּחֲוָרִים הַנִּ"ל, וְעוֹד כַּמָּה פְּרָטִים טְכָנִים.
- כא תתקיא** רסג
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן אוֹלְטְרָסְאוֹנְד בְּדוֹרְנוֹ.
- כא תתקיט** רסד
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן טְרָדְתוֹ בְּחִבּוּר פְּרוּשׁ עַל הַהֲגָדָה, וּמִשְׁמַחְתּוֹ מִהִדְיָעוֹת מִיבְנָאֵל.
- כא תתקכ** רסד
 יִחְזַק אֶת הַמְּלַמֵּד שֶׁל הַתְּלָמִידִים, וַיְדַבֵּר הַרְבֵּה מִצְרָתוֹ וּמִהִדְחָקוֹת שְׁסוּבָלִים שָׁם בִּיבְנָאֵל.
- כא תתקכא** רסו
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מֵעֲנֵן שׁוֹחֵט, וְאִיךָ צְרִיכָה לִהְיוֹת הַנְּהַגְתּוֹ בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, וַיִּסְפֹּר מַעֲשֵׂה מַהֲבַעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע קִדְּם הַתְּגִלוֹתוֹ, וַיִּחְזַק עַל זֶה מְאֹד.
- כא תתקכב** רסח
 יִתְּנֶה אֶת בִּיאַת הַבַּחֲוָרִים אֵלָיו בְּהַתְּנַהֲגוֹת נְאוּמָה בְּמִדּוֹת וְכו', בְּמִשְׁךָ כַּמָּה חֲדָשִׁים.
- כא תתקכג** רסט
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן מַה שֶׁקּוֹרָה הַיּוֹם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁר כִּנְגַד זֶה צְרִיף לְהַזְרִים אֶת הַקּוּוֹנְטְרַסִים, וַיִּזְהִיר שֶׁלֹּא לְפָרְסֵם אִישׁ נְדִיב בֵּין אַנְשִׁים נְצֻלָּנִים וְלֹא אַמְתִּיִּים, וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן כְּבוֹד אִשְׁתּוֹ וְיַגְנַבְתָּ עֵתִים לְתוֹרָה וְלַתְּפִלָּה.
- כא תתקכד** רעא
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן סְבָלְנוֹת לִילְדִים, וַיִּחְזַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עַל שְׁעוֹזֵר לוֹ, שְׁנֵה בְּעֵצִים עוֹזֵר הַרְבֵּים.
- כא תתקכה** ערב
 יְדַבֵּר לְרֹאשׁ מוֹעֲצַת יְבְנָאֵל דְּבָרֵי תוֹכַחַה וַיְדִידוֹת כְּאַחַד, וַיַּגְלֶה לוֹ נְצַחִיּוֹתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁאֲסוּר לִילֵךְ נִגְדָם כָּלֵל, כִּי אִם הַהֲפֹךְ, וְסוּף הַגְּנָבִים לְתַלְיָה וְלִמְאַסֵּר, וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן יְבְנָאֵל בְּהוֹסְדָה וּבַעֲתִידָה.
- כא תתקכו** ערב
 יְדַבֵּר מִהַתְּכָנִית שֶׁלוֹ לְהַשְׁקִיעַ בְּבַחֲוָרִים, שְׁהֵם הָעֵתִיד שֶׁלוֹ, וּמֵעֲנֵן מַה

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

שְׁעוֹבֵר עָלָיו מִהַמוֹנֵעַ הַגָּדוֹל, וַיִּגְלֶה שֶׁכֵּל פְּנִיתוֹ רַק לְגִלּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם.

כא תתקכוז עדר

יְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי שִׁמְחָתוֹ עַל חִלּוּקַת צְרָכֵי שַׁבָּת, וּמֵעֲנִינֵי בֵּית וְעַד לַחֲכָמִים,
וְהַשְּׁעוֹר שְׂאוֹמֵר דְּרָף הַטְּלַפּוֹן.

כא תתקכח רעו

יְדַבֵּר מִשְׂאֵיפְתּוֹ לְהִקִּים חֲבָרָה שֶׁל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וַיִּזְהֵר שֶׁלֹּא לְהִתְעַרֵּב
בְּעֲנִינֵי הַמוֹעֵצָה, רַק הַמְּמַנִּים לְכֹף מִטְעָמוֹ.

כא תתקכט רעו

יְעוֹרֵר לְהִיּוֹת לְעֹזֵר לַמְּדַפִּיס בְּהַלְוָאָה וְכוּ', כְּדֵי שְׂיִוְכַל לְהַדְפִּיס סִפְרֵי
רַבָּנוּ וְ"ל.

כא תתקל רעב

יִחְזַק אֶת הַמְּדַפִּיס, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שְׁקוּעַ בְּעֲצָבוֹת אַחֲרֵי שִׁזְכָּה לְשַׁבַּת בְּפִנְתּוֹ,
וְלִהְדַפִּיס אֲוֵרוֹת כְּאֵלוֹ, וַיִּחְזַק מְאֹד.

כא תתקלא רעט

יִבְקַשׁ מֵאֵת הַנִּמְעָן שְׂיַעֲמֵד עַל הַמְּשֻׁמֵּר לְהַדְפֵּי דְרִישׁוֹת לֹא מְצַדְקוֹת שֶׁל
אַרְנוֹנָה וְכוּ', כַּאֲשֶׁר אֵין זֶה מְצַדִּיק.

כא תתקלב רפ

יְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי הַתְּלַמִּידִים הַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים, וַיִּבְיַע קוֹרֵת רִחוּוֹ עַל כַּחַ
הַמְּלַמֵּד, שֶׁיִּכּוֹל לְהַפְּךָ אוֹתָם לְחִדּוּשִׁים גְּדוֹלִים.

כא תתקלג רפא

יִתֵּן עֲצָה כִּיצַד לְהַפְּסִיק אֶת הַמְּסִירוֹת בְּיַבְנָאֵל הַגּוֹרְמוֹת אֲבוּד מְמוֹן
יִשְׂרָאֵל בְּחֻנָּם.

כא תתקלד רפב

יְדַבֵּר מִכַּפָּה עֲנִינִים הַשִּׁיכִים לְעֵמְדוֹת שֶׁל הַמוֹסְדוֹת מוֹל הַרְשׁוֹת
הַמְּקוֹמִית, וַיִּחְזַק שֶׁלֹּא לְהִתְפַּעֵל מִבִּקְרָת עַל הַעֲשִׂיָה.

כא תתקלה רפג

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת עִם כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ עַל מַעֲלַת שִׁמְחַת אֶדְר וּפּוֹרִים, וַיִּגְלֶה
שֶׁרָשׁ וּמַעֲלַת הַשְּׂמִחָה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת, וַיְדַבֵּר הַרְבֵּה מִלְמוּד הַתּוֹרָה,
וּמִקְבִיעוֹת חֲבֵרוֹתוֹת וְשַׁעוֹרִים, וַיִּחְזַק עַל זֶה מְאֹד.

תִּכְן הָעֲנִינִים

25

כא תתקלו רפד
יְדַבֵּר בַּקְצָרָה אֹדוֹת הַסֶּבֶל שְׁאֵנוּ סוֹכְלִים מִמִּי שֶׁהָיָה צָרִיךְ לִהְיוֹת נְצִיג
שֶׁל הַדָּת.

כא תתקלז רפז
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַפְּצָה וּמַעֲלַת מִי שֶׁעוֹסֵק בְּזֶה תְּמִיד.

כא תתקלח רפח
יְדַבֵּר מֵעֲנִין מַעֲלָיו שֶׁל הַמוֹנֵעַ הַגָּדוֹל לְכָל הַפְּעִילוֹת דְּקִדְשָׁה בְּיַבְנָאֵל.

כא תתקלט רפט
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַחֲדָרַת אֲמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה פְּרִטִית בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וּמֵעֲנִין
דְּבִקוֹת הַבוֹרָא, בְּבַחֲיַנַּת "בְּכָל דְּרַכִּיף דְּעָהוּ".

כא תתקמ רפט
יְדַבֵּר מִמְּלַחְמַת הַיֵּצֵר הַתְּמִידִית, וַיַּעֲוֹרֵר לְלַמֵּד דָּף הַיּוֹמִי.

כא תתקמא רצ
דְּבָרֵי הַתְּחִזְקוֹת נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים אֵיךְ יִחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ הָאָדָם בְּצַר לוֹ
וּבַחֲשֶׁךְ הַגָּדוֹל שְׁאוּפֵף אוֹתוֹ, וַיִּגְלֶה לוֹ דְּרָךְ הַתְּחִזְקוֹת וְסֹדֵר הַתּוֹדָה
וְהַהוֹדָאָה, שֶׁעָלְיוֹ לְהוֹדוֹת לַה' תְּמִיד, וַיִּחְיֶה אוֹתוֹ מְאֹד.

כא תתקמב רצא
יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׂמֻחָה, וַיִּחְזַק עַל הַלְמוּדִים הַגָּדוֹלִים, שֶׁזֶּה עֵקֶר הַשְׂמֻחָה
וַתְּקוּן הַבְּרִית, שְׂמֵבִיא עֲצָבוֹת.

כא תתקמג רצד
יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַשְׂמֻחָה, וּמִהַרְגָּשַׁת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד.

כא תתקמד רצה
יְדַבֵּר מֵעֲנִין עֵקֶר הַהֲצַלְחָה בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁהִיא הַדְּבִקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּמֵעֲנִין הַתְּבוּדָּוֹת, וַיִּבְקֹשׁ עֲזָרָה עַל הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ שֶׁמִּתְנַכְּלִים לָהֶם
מְּכַל צַד, וְהֵם מִתְקַיְמִים בְּתַנְאִים מִחִפְּרִים.

כא תתקמה רצו
מִכְּתָב פְּלִילִי לְקִרְאָת יְמֵי אֲדָר הַקְּדוּשִׁים, וַיִּחְזַק מְאֹד.

כא תתקמו רחצ
יִחְזַק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה.

- כא תתקמז** ש
 יְדַבֵּר מְאִיזו טְעוֹת בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" וְזִכּוֹת הַמִּשְׁמֵשׁ לְרַבְּנוּ ז"ל, וְהַעוֹסֵק
 בְּצַרְכֵי רַבִּים — מוֹחֲלִים לוֹ עוֹנוּתָיו.
- כא תתקמח** ש
 יִבְקֹשׁ עֲזָרָה בְּסִיּוּעַ חֲלוּץ הַכֶּסֶף, שֶׁהִשְׁתַּלְּטוּ עָלָיו אֲנָשֵׁי דֵּלָא מְעַלֵּי.
- כא תתקמט** שא
 יִבִּיעַ תְּקֻנָּתוֹ, שְׂיִכְנֵס שְׁפַע לְעִנְיָן הַהִדְפָּסָה, וְיִזְרֹז הַנִּמְעָן שְׂיִקְפִיד לֹא
 לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר טַבְּעוֹ שֶׁנִּמְשָׁךְ לְמִרְיוֹת.
- כא תתקנ** שא
 יְדַבֵּר מִעֲנִין עֲתִידָהּ שֶׁל יִבְנֶאֱל, וּמִהַבּוֹר שֶׁל מְקַנְהָ שֶׁהִיא בְּלֵי מַיִם,
 רַחֲמָנָא לְצַלָּן.
- כא תתקנא** שב
 יְדַבֵּר נְחֻרְצוֹת בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֵּף הַיּוֹמִי, וְיִגְלֶה לְאֵילּוֹ
 מַעֲלוֹת זוֹכָה עַל-יְדֵי-זָה.
- כא תתקנב** שג
 יִבְקֹשׁ בְּתַחֲנוּנִים מְאֹת נְצִיג צְבוּר מְסִיִּם הַקְּרוּב אֵלָינוּ, שְׂיִבּוֹא לְבַדֵּק אִם
 יֵשׁ אֲמַת בְּטַעֲנוֹת נִגְדָנוּ, וְשָׁמָּה הֵם הַרְדָּפִים וְאָנוּ הַנִּרְדָּפִים דִּיקָא, שְׂזוּהֵי
 הָאֲמַת.
- כא תתקנג** שו
 יְדַבֵּר מִעֲנִין מִשְׁפָּרַת לְאֲנָשֵׁי הַצֹּנֹת, וּמִכְפָּה עֲנִינִים פְּרָטִיִּים וְטְכְנֵיִים.
- כא תתקנד** שז
 יְדַבֵּר מִעֲנִין פְּלוּנֵי שְׂרוּצָה לְגִרְשׁ אוֹתָנוּ מִיִּבְנֶאֱל, וּמִכֶּף שֶׁהַבְּעַל הַבֵּית
 הָאֲמַתִּי הוּא רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ.
- כא תתקנה** שח
 יַעֲוֹרֵר לְפָקֵחַ עֵינָיו לְרֵאוֹת אִם אֵינוּ מְטַעֶה עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְיַעֲרֹךְ
 חֶשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ כְּפֶה דְּפִים לְוִמֵּד בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִם יֵשׁ לוֹ
 טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי בֵּיד, אוֹ שָׁמָּה לְהַפְּדֵי.
- כא תתקנו** שי
 יַעֲוֹרֵר עַל שְׂמִחָה וְהַכְּנַעַת עֲמָלָק.
- כא תתקנז** שי
 יְבַאֵר מַה בֵּין אֲרוּר הַמֶּן לְבְרוּךְ מְרַבְּכֵי.

- כא תתקנח** **שיב**
 יבאר הענין 'משוננס אדר' — מרבין בשמחה, שעקר השמחה לאדם
 בהעלותו הנצוצות לעבודתו תברך וכו'.
- כא תתקנט** **שיד**
 ידבר מענין רבנו ז"ל ומלמוד ספריו הקדושים ואמירת "לקויטי תפלות"
 על כל תורה, וידבר מענין פורים ומחית עמלק, ויעורר לעשות מגבית
 על המקנה שבונה ביבנאל, ויגלה סגלת המקנה הזה.
- כא תתקס** **שיח**
 ידבר מענין איש עשיר שצריך להזהר בצדקה, ולא לשלח עני מביתו
 ריקם.
- כא תתקסא** **שיט**
 מכתב פללי ובו יבקש מפל אחד שיטה שקם לעזר לעניי הקהלה
 והמוסדות.
- כא תתקסב** **שכ**
 ידבר מענין טכני השיף לטובת קהלתנו.
- כא תתקסג** **שכא**
 ידבר מענין ספק בזהוי יום היארצייט, וישיב לשאלה — האם יש נחת
 רוח גם לנשמת מחללי שבתות וכו', מזה שזרעם אומרים קדיש וכו'.
- כא תתקסד** **שכב**
 יחזק את המדפיס, שלא להמשיך אל המרירות, וידבר מענין הפצה
 והדפסה וגדל חשיבותן.
- כא תתקסה** **שכג**
 ידבר מענין חזונו, שיבנאל תתהפך ל"עיר ברסלב", וגדל צערו על איזו
 משפחה שעושה בושות לקהלה, וידבר משבחה של יבנאל.
- כא תתקסו** **שכד**
 יזהיר בתוכחה גדולה את הרגילים בקללות לחדל מהנהגה נואלת שפזו.
- כא תתקסז** **שכה**
 יחזק אחד שיעזר לאיזו משפחה שלא תתפרק, ויחזק על ענין ההפצה.
- כא תתקסח** **שכו**
 יבאר מדוע אינו יכול להשלים עם מוסר ומכשיל את הרבים.

- כא תתקסט** שכו
 יְדַבֵּר מִמְשָׁלוֹחַ כַּמָּה סְפָרִים וְעֲנִינִים הַקְּשׁוּרִים בְּזֶה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁמַחַת
 הַמַּדְפִּיס וְחִזּוּקוֹ, וּמִפְּרוּשׁוֹ עַל הַגְּדָה.
- כא תתקע** שכז
 יְדַבֵּר מִכַּמָּה פְּרָטִים טְכְנִיִּים הַקְּשׁוּרִים לְהַנ"ל.
- כא תתקעא** שכח
 יוֹרָה שְׁלֵא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִהְיוֹת סִבְלָן גָּדוֹל מְאֹד.
- כא תתקעב** שכח
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין כְּבוֹד אֲשֶׁתוֹ, וְלִהְתַּחֲשֵׁב בְּרִגְשׁוֹתֶיהָ, שֶׁהִיא אוֹהֶבֶת דִּיָּה
 מְסֻדֶּרֶת וְכו'.
- כא תתקעג** שכט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין דְּרִישָׁתוֹ לְהִסְכַּמַּת הַהוֹרִים בְּכֹתֵב עַל שְׁהוֹת יְלָדֵיהֶם אָצֵלוֹ.
- כא תתקעד** של
 גִּלְגָּה מַעֲלַת הַמַּמְנָה עַל הַמַּקְוָה, שְׁמִזְזָה אֶת הַרְבִּים בְּטַבִּילָה חֲמָה בְּכָל
 יוֹם, וַיִּחְזְקוּ מְאֹד.
- כא תתקעה** שלא
 בְּרַפְתַּ מְזֵל טוֹב בְּצָרוּף כַּמָּה בְּרָכוֹת וְחִזּוּקִים לְזוּג צְעִיר, שְׁזָה עֵתָה נִשְׂאָ.
- כא תתקעו** שלב
 יִחְזַק עַל עֶסֶק חֲדָשׁ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים.
- כא תתקעז** שלב
 יוֹכִיחַ אֶחָד שֵׁישׁ לוֹ יֶלֶד חָרִיג, וְאֵינּוּ עוֹשֶׂה כְּלוֹם לְנַצֵּל אֶת הָאֲפָשְׁרִיּוֹת
 הַמִּפְתָּחוֹת שֵׁישׁ כִּיּוֹם לְקִדָּם אֶת הַתַּפְתָּחוֹתוֹ.
- כא תתקעח** שלד
 יִתֵּן עֲצָה בְּעֲנֵן הַנ"ל לְמַלְמֵד שֶׁל הַיֶּלֶד, שְׂאִין לוֹ אֶת הַכְּלִים לְטַפֵּל בּוֹ.
- כא תתקעט** שלד
 יְדַבֵּר מִכַּמָּה קְשִׁיִּים וְדִילְמוֹת שֵׁישׁ בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה, וַיִּחְזַק אֶת הַמְּנַהֵל עַל
 עֲזָרְתוֹ הָעֲצוּמָה לְקַהֲלָה.
- כא תתקפ** שלה
 יִחְזַק תּוֹשֵׁב הַשׁוּמְרוֹן לִהְיוֹת סִבְלָן בְּבֵית, וְכִיצַד יִתְיַחַס לִילָדִים, וַיִּפְלִיג
 לְתֹאֵר מַעֲלַת הַהַפְּצָה, וּבִפְרָט בְּמָקוֹם כְּזֶה.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּלִי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצנה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

תקוץ הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקוץ זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עלי ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפציי
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף
ה נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ו יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ז חבלים נפלוי לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי:
ח אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
כ ליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: ט לבן א שמח לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך
נצח:

יִקְבֹּץ אֶזְנוֹן לוֹ יֵצֵא לַחֲוִיץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שְׂנְאֵי עָלַי | יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחַתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: יא וְאַתָּה יְהוָה חָנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּחֶם:
 יב בּוֹזֵאת יִדְעֵתִי פִי-חִפְצֵת בִּי פִי לֹא-יִרְיַע אִיבִי
 עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תַמְכֵת בִּי וְתַשִּׁיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי-קֶרַח: ב כָּאֵיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּין נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיתָה-לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וּלְלֵילָה כְּאֹמֵר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בַּסֶּךְ
 אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵנִ: ו מֵהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִו יִשׁוּעוֹת פָּנִיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעֵר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל עֲנֹרֶיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ וְנִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ:
 ט יוֹמָם | יַעֲוֶה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סִלְעֵי לְמָה

לב א לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁר־י נְשׂוּי־פֶשַׁע כָּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִתְרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנֹתַי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי א יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֹּד עָלַי יָדָךְ נִהַפְּךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֹתַי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֹת עוֹן חֲטָאֹתַי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֶד א אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְעַא רַק לְשִׁטְף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה א סֵתֵר לִי * מַעַר תַּעֲרֵנִי
 רְנִי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ א וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ א
 כָּסוּם כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרָסֵן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא א לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מְשָׁכִיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה א יִשְׁמְרֵהוּ
 יִחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 יְהוָה יְסַעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מְשַׁכְּבוֹ הַפִּכֹּת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אִמְרֹתַי יְהוָה חֲנִנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 זִי־חֲטָאֹתַי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 אָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת א שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

שְׂכַחְתָּנִי לְמַח־קֶדֶר אֱלֹהִי בְּלַחֲץ אוֹיֵב: * בְּרֵצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: † מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְהַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהִי:

נט * לְמַנְעִיחַ אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: † הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהִי מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגַּבֵּנִי: ‡ הַצִּילֵנִי
 מִפְּעַלֵי אֲזוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: † כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חָטָאתִי יְהוָה: † בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיִּכְוֶנֶנּוּ עוֹרָה
 לְקִרְאתִי וּרְאָה: † וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיעָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹזִים אֶל־תַּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֲזוֹן סָלָה: † יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהִמוּ כַּכָּלֵב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: † הִנֵּה | יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: † וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹזִים: † עֲזוּ אֱלֹהֵיךְ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁגַּבִּי: * אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׂרְרֵי: † אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁפְּחוּ עָמִי
 הַנִּיעֵמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹרֵי אֲדָנִי: † חָטָאת־
 פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: † כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיַעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וַאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֵזֶךָ וְאַרְיִן לְבִקְרַת חֶסֶדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי
 וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁבָּבֵי אֱלֹהֵי חֶסֶדֵי:

עז * לְמַנְצֵחַ עַל- יְדוּתוֹן לְאַסְפָּה מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי (*
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרָתִי אֲדַנֶּי דָרְשָׁתִי יָדִי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנָּה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִטְפֵּה רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה
 עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנֶּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֵפֶס לְנֹעַח
 חֶסֶדוֹ נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׂכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קִפְּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרָה מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלִאָךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלָא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עוֹד: טז גִּאֲלֹת בְּזֹרֹעַ עַמְּךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
 יז רִאֲוֶךָ מִים | אֱלֹהִים רִאֲוֶךָ מִים יַחֲלִיפוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תְּהַמּוֹת: יח זֶרְמוּ מַיִם | עָבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצִיף יתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּנִלְגַל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֹזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ פִּיִּם דִּרְכָּךְ
 וְשִׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:
 כא נְחִית כַּעֲזָן עֲמֹךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אֶתָּה
 הֵייתָ לָנוּ בְּדֹר וּדֹר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲזִיל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד־דֶּכָּא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זֶרְמַתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יֶצִיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יִמּוּלֵל
 וַיֵּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפְךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שְׁתָּה עֹזְנֵתִינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלִמְנוּ לְמֹאזֵר פָּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל־יָמִינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶקְהָה:
 י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שָׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גִז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עִז אֶפְךָ וּכְיֹרְאֶתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יָמִינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבָּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שְׁפִיעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמִינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל־
 עֲבֹדֶיךָ כְּעֶלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עַל־לוֹתֵינוּ: ב שִׁירוֹ-לוֹ וּמְרוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתֵינוּ: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב א
מִבְקִשֵׁי יְהוָה: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִקְשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתֵינוּ אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתֵּינוּ
וּמִשְׁפְּטֵי-פִינוּ: ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר עֲוֹה לְאֶלֶף
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיּוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהּ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹתָם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְכֵם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָפֶל רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עֵת
בְּאֲדָבָרוֹ אָמַרְתָּ יְהוָה עֲרַפְתָּהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהוּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחַהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׁרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוֹ יִחַבֵּם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפְרַר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ:
מִצְרַיִם: כה הִפְךָ לָבֶם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶתְרוֹן אֲשֶׁר בְּחַר־בוֹ: כז שָׁמַר־
בָּם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתֵּיִם בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֲשֵׁךְ וַיִּחֲשֶׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרִץ אֶרְצָם
צִפְרֹדַעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֲרַב
כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרַד אֵשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֶרְצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתֶם וַיִּשְׁפַּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרְצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֵּף וְזָהָב וַאִין בְּשַׁבָּטָיו פּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בַּעֲצָתָם כִּי־נִפְּל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמַסָּךְ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וּלְחָם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עֶזְרָה
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצוֹת נָהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג פי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשפחך
 ירושלם תשפח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחז ונפיץ את-
 עלליך אל-הפלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בניבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם פי חסו בו: